تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

كهسايهتي ئافرهتي موسولمان

وهك چۆن ئىسىلام بە پىيى قورئانوفەرموودە دايرشتووھ

وەرگېرانى سندس على عباس **نووسينى** دكتور مجمد علي الهاشمي

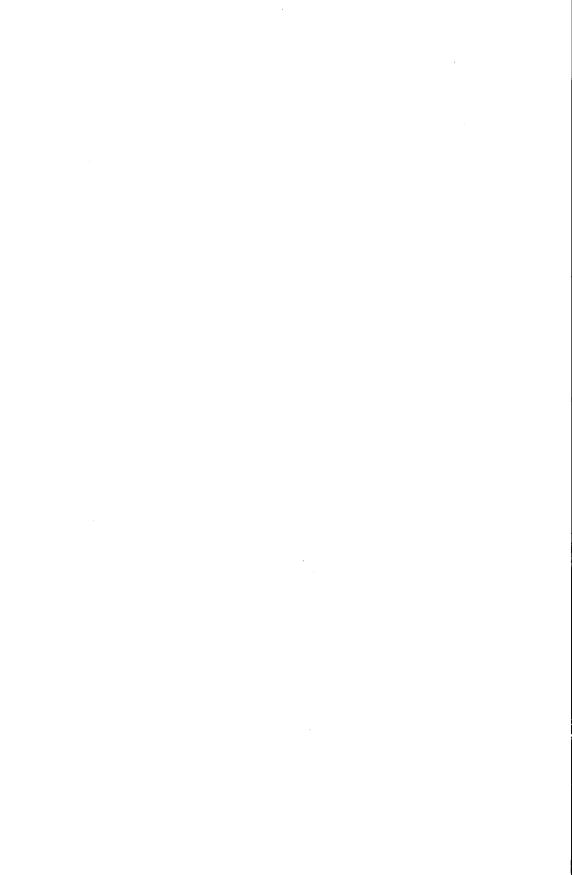
پيداچوونهوهي

مامؤستا سيد اجمد سيد عبجالوهاب بغرزنجى

کتێبخاندی نارین همولێر

دارالمعرفة بديرووت

كەسايەتى ئافرەتى موسولْمان

وهك چۆن ئيسلام به پێى قورئانوفەرموودە دايرشتووه

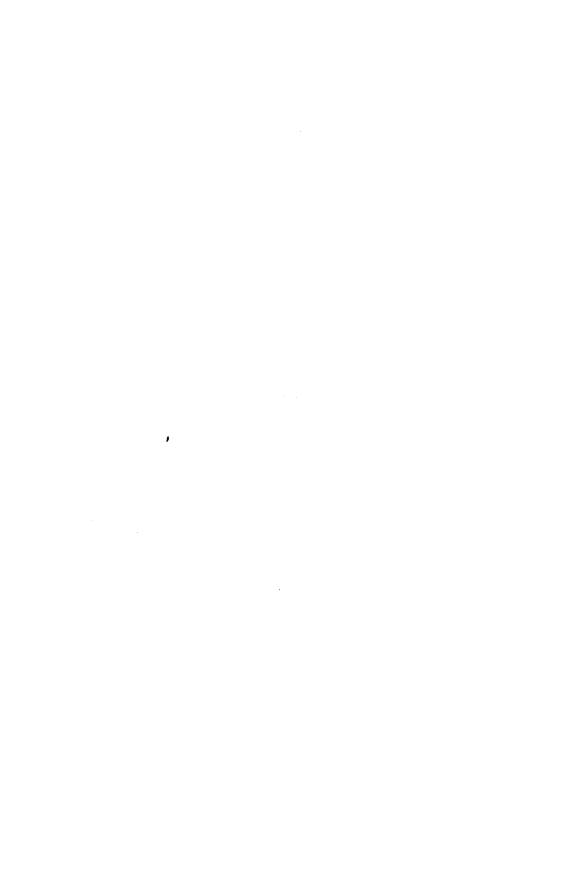
وەرگێر انى سندس علي عباس **نووسينى** دكتور محمد علي الهاشمي

<u>پ</u>ێداچوونهوهی

مامؤستا سيد احمد سيد عبدالوهاب بمرزنجي

کتیبخانهی نارین هه ولیر داراهغرفة به بروت

ناوى كتيب: كهسايهتى ئافرەتى موسلمان

وهك چۆن ئيسلام به پێى قورئان وفەرموودە دايرشتووه

نووسيسنى: دكتور محمد على الهاشمي

وهرگیدرانی: سندس علی عباس

پيداچوونه وي: ماموستا سيد احمد سيد عبدالوهاب بهرزنجي

ديزايىن : چاپخانەى گول (نورالدين عبدالله)

بلاوكـــار: كتيبخانهى نارين - ههولير ... ٨٠٥٠٠

ژمارهی سپاردن (۸٦٠) ساڵی ۲۰۰۷ی پێدراوه

پیشهکی چاپی یهکهم (دانهر)

الحمد لله حمدا كثيرا طيبا مباركا فيه، كما ينبغي لجلال وجهه وعظيم سلطانه، والصلاة والسلام على سيدنا محمد، أشرف الأنبياء والمرسلين، ومن أرسله الله حياة للعرب ورحمة للعالمين.

سال تیپهری و رو پوبووم له کاروبار و سهرقالی و ههموو کات زیاتر پهیوهست دهبووم بهم بابهته و بایه خی زیاترم ده دا و زیاتر سووربووم لهسهر ده رکردنی شهم پهرتووکه، بههوی شهو گرنگیهی ههیبوو له دهرووغدا، دهمزانی به گهیشتن پنی نه نجامینکی باش و بهرههمینکی سوودبه خش ده دات که ژیانی نافره تی موسلمان رووناك بکاته وه و کهسایه تیه کهی نیشان بدات وه کون الله ده یه دویت و بین بناسینی که خوا پنی گهیاندووه.

سالانینک به سهرقالی بهم پهرتووکه و سووربوون لهسهری مامهوه تا خودا ریّزی لیّنام و یارمهتی دام لهسهر دهرکردنی له سالی ۱۹۹۵هه/۱۹۹۶م.

سهرچاوهی گرنگی دانم به دهرخستنی کهسایهتی ئافرهتی موسلمان ئهوهبوو که تیبینیم ده کرد له ژیانی ئافرهتی ئیدو سهرده مه له دژه کردار و زیاده پرقیی کردن، زیاده پرقیی لهلایه نیک و کهمته رخهمی لهلایه نیک کری تر وه نه نه فره نافره تی وا دهبینی که موسلمانه و خوباریزه و چاکه، پهرستشه کان ئه نجام ده دات، که چی کهمته رخهمی ده کات له ده ستگرتن به هزکاره کانی پاك و خاوینی ده م و ددان و جهستهی، گوی نادات به و برنه ناخوشهی ده رده چیت له ده م و جهستهی. یان ده یبینی گرنگی ده دات به ته ندروستی و پاك و خاوینی جهستهی، که چی گرنگی نادات به

پەرستشەكان و ھەلسان بە كاروبارەكانى ئاينەكەي. يا دەيبينى تەواو يەكلابۆتـەوە بىز يەرسـتنى خوا، کهچی وینایه کی راستی هه لنه گرتووه له تیروانینی گشتی ئیسلام بن گهردون و ژیان و ئادەمىزاد. يا دەيبىنى لە ئافرەتە دىندارەكانە، بەلام لە كۆر و دانىشتنەكاندا زمانى خۆي ناگرىت له باسکردنی پاشمله و قسه هیننان و بردن. یا دهیبینی دیندار و رؤشنبیره، به لام کهم و کورتی هدیه له رەفتارى لهگهل دراوسى و هاوريكانى. يا دەيبينى رەفتارى لهگهل بينگانــ باشـــ بــ الله مافی هاوسهرهکهی فهراموش کردووه، به گرنگی نازانیت که هاوسهریکی چاك بیت بهرامیهر به ميرده كهي. باشترين و نويترين جوانكاري به كاردينني لهناو كۆمهلى ئافرەتان، كەچى بايەخىدان بـ شیّوه و دیمهنی فهراموّش ده کات له بهرامبهر هاوسهره کهی. یا دهیبینی گرنگی دهدات به هاوسهرهکهی، به لام پشتگیری ناکات له چاکهکردن لهگهل دایك و باوکی و هانی نادات لهسهر خیر و تهقوا و کاری چاکه. یا دهیبینی ههلادهستی به مافهکانی هاوسهرهکهی، کهچی کهمتهرخهم و بيّ ئاگايه له پهروهرده كردنى منداله كانى و ئاراسته كردنيان و پيكهينان و يتموكردنى كهسايهتيان و چاودیری کردنیان و بایهخدان به ههسته دهروونییهکانیان و بیروهیوش و ددانهکانیان، وهبهوهی دەورى داون له ژینگه و کاریگهریهکانی، وهله کهشی زوقم و زال. یا دەیبینی بههمموو ئهو شتانه هەلدەستى، بەلام كەمتەرخەمە لە گەياندنى پەيوەندى خزمايەتى. يا دەيبينى ئەم پەيوەندىيە دهگهیهنی، کهچی یهیوهندیه کومهالایه تی یه کان فهراموش ده کات و زیاتر بایه خ به کاروباری تایبهتی خزی دهدات و گرنگی نادات به کاروباری موسلمانان.

یا ده ببینی گرنگی ده دات به کاروباری تایبهتی و گشتی، که چی زوّر به رده وامبوون له سه مویّندنه و و زیاد کردنی زانست و زانیاری پشتگوی ده خات. یا ده ببینی پوّچووه له خویّندنه وه و زیاد کردنی زانست و زانیاری، به لام کاروباری مال و میّردی فه راموّشکردووه. جا جیّگای سه رسوپرمانه که نه و هه موو دژه کردارانه یا هه ندیّکی ده ربکه ون له وانه ی به نه وه ی تیّگه یشتوو و پوّشنبیری پوشنبیر هه شمارده کریّن له و نافره ته موسلمانانه ی که تیّراوبوون له سه رچاوه ی پوّشنبیری ئاگایی و هه ندی بیسلامی، تویّشویه کی باشیان لیّده ستکه و تووه!! هوّکاری نه م دژه کردارانه بی ناگایی و هه ندی جاریش گوی نه دانه، یا تی نه گه پشتی ئیسلامی

لهسهر دامهزراوه بو ئادهمیزاد و ژیان و گهردون، به جوریک بو ههموو شتیک لهم ژیانه مافی خوی دراوهتی، هیچ لایهنیک لهسهر حیسابی لایهنیکی تر فهراموش نه کراوه.

ئموه ی دهقه راسته کان بخوینی ته وه که له قورئان و فهرمووده هاتوووه و ره فتاری هه ه مونه یمی روون ده کاته وه که پیروسته له سه ر ئافره تی موسلمان ده ستی پیروه بگریت له پهیوه ندیه کهی له گه لا پهروه ردگاری، له دروستکردنی خوی، له پهیوه ندیه کانی تری له گه لا نزیه و دوور، له هه لا و کهوتی کومه لایه تی به گشتی، سه رسام ده بیت له زور و فه ری ئه م ده قانه و له خوگر تنیان بو هه موو ورد و درشتیک له ژیانی ئافره ت، نیشانه و وینه ی رینمایکاره بو ژیانی کی پیگهیشتو و هاوسه نگ و پته و، بو خاوه نه کهی مسورگه ری به خته وه ری و سه رکه و تن و بردنه وه ی ده داتی له دونیا، وه پاداشت و بردنه وه ی هه ره گهوره ش له روژی دوایی.

وهسامگرتی بووم لهوهی بینیم له دواکهوتنی ئافرهتی موسلمانی ئهو سهردهمه لهو ئاسته بهرزه رخشنه الله بزی داناوه ببینت، کهچی لهنیوان ئهو و گهیشتن بهو ئاسته بهرزه تهنها ئهوهیه گرنگی بدات به ناسینی کهسایهتی رهسهنی خزی که دهقه کانی قورئان و فهرموووده دایانرشتووه، که ئافرهتیکی بهرز و بلند و جیساواز به ههست و بیروبزچوون و رهفتار و مامهلهکانی لی دروستکردووه، ئهمهش وایکردوه ئاینیکی لی دروست ببیت که پیویست بکات زور به توندی دهستی بیوه بگیریت.

گهیشتنی ئافره ت به م ئاسته به رزه کاریکه یه کجار گرنگه له ژیانی ئاده میزاد به گستی، به هوی ئه و کاریگه ریه گهوره ی که ئافره ت ههیه تی له په روه رده کردنی نه وه کان، دروستکردنی پاله وانان، چاندنی به ها به رزه کان، جینگیر کردنی بنه ماکان، رازاندنه و هی ژیان به خوشه و یستی و دلسوزی و میهره بانی و جوانی، پرکردنی ماله کان به ئاسایش و حه سانه و و هیمنی و رازی بوون و سه قامگیری.

ئافرهتی موسلمان تاکه ئافرهته ئاماده بیّت بو بالاوکردنه وهی ئه و همهموو شیتانه له جیهانی ئافرهتی ماندوو و شهکهت له ماندویتی فهلسه فهی مادیه تی ئه مسهرده مه، له ئاسته نگه کانی

ژیانی نه فامی که بالی کیشابوو به سهر کومه لگا بی ناگاکان له پینسایی خودا، نه مه به ناسینی خوی ده بینت، به چوونی به ره و پیکهات خودیه کانی خوی و سهرچاوه فیکری یه بینگه دده کانی، هه روا پوخت م کردنی که سایه تی خوی پوخت م کردنی کی پینه میدروا پوخت م کردنی که شاوه تانی جیهان جیای کردونه ته وه.

بۆ دەرخستنى ھەموو ئەمانە ھەلسام بە كۆكردنەوەى دەقە راستەكان لە قورئان ولەو فەرموودانەى باس لە دروستكردن و پىكھىنانى كەسايەتى ئافرەت دەكەن، وە پىۆلىنكردنى بەگويرەى بەشەكان و بابەتەكانيان، بەم شىرەيە پىلانىكى تەواوم بۆ رىككەوت بىز گەران بەدواى كاروبارە تايبەتى و گشتىيەكانى ئافرەت بەم شىرەيەى خوارەوە:

١ ـ ئافرەتى موسلمان لەگەل پەروەردگارى.

۲ـ ئافرەتى موسلمان لەگەل خودى خۆى.

٣ ئافرەتى موسلمان لەگەل دايك و باوكى.

٤_ ئافرەتى موسلمان لەگەل ھاوسەرەكەي.

٥ ـ ئافرەتى موسلمان لەگەل منالەكانى.

٦_ ئافرەتى موسلمان لەگەل بوك و زاواكانى.

٧_ ئافرەتى موسلمان لەگەل خزم و دۆستانى.

٨ـ ئافرەتى موسلمان لەگەل دراوسىكانى.

٩_ ئافرەتى موسلمان لەگەل خوشك و دەستە خوشكانى.

١٠ـ ئافرەتى موسلمان لەگەل كۆمەلگاكەي.

له میانهی لیّکوّلینهوه و تیّگهیشتنم لهو دهقانه، راستیه کی گهورهم بوّ دهرکهوت زوّرجار به بیّ ئاگایی به لایدا دهروّین، ئهویش ئهوهیه که میهری خوا به ئافرهتی موسلمان زوّر گهورهیه، کاتی ناگایی به هوّی ئیسلام دهری هیّنا له لاوازی و بی توانایی و گومرایی و سهرشوّری و زینده به چال کردن و

ناچارکردنی به شویّن کهوتنی پیاو بهشیّوه یه کی پهها، بهرزی کرده وه بر لوتکهی می یانه شیرین و ئازیز و پیزدار و پاریز پاو و به خشراو له ماندووبوون کارکردن و ههول دان له پیّناو پهیداکردنی خهرجی پوّژانه و پاروی ژیان، ههرچهنده دهولهمهندیش بیّت، ئیسلام وایکردووه نافره ت مالی تمنها برّ خوّی بیّت ئهگهر خاوهن مال بیّت، یهکسانه لهگهل پیاو له پیز و پلهوپایهی ئاده میزادانه و ئهرکه شهرعیه کان بهگشتی، مافی ههیه و ئهرك و واجبیشی لهسهر شانه، وه ك چوّن پیاو مافی ههیه و ئهرك و واجبیشی لهسهر شانه، وه ك چوّن پیاو مافی سیمه و ئهرك و واجبی له بهرامبهر الله یهکسانن له پاداشت و سزا. فهزلی ئیسلام لهسهر ئافره ته تهنها ئهوه نییه له دواکه و توویی و سهر شوری و گوم پایی گواستیه وه بهره و بهرزی پیشکهوتن و سهربهرزی و ئاسایش و پووسوری، بهلکو گرنگیه کی زوّری گواستیه وه به دروست کردنی کهسایه تیه کهی دروست کردنی کی تهواو و گشتگیر بیر ههموو لایه نیک لهلایه نه کهنای کهسایه تی یه تاك و خیّزانی و کومه لایه تیه کهی، به جوّریک بووه مروّقیّکی به در که شایسته ی جینشینی بیّت لهسه رووی.

ئایا چۆن ئیسلام ئهو کهسایهتیهی دروستکرد؟ چۆن لهم دروستکردنهدا گهیشته ئهو پله بهرزهی که هیچ ئافرهتیک له میژوودا بیجگه لهناو ئهم ئاینهدا پینینهگهیشتووه؟ خوینه و وهلامی شهو پرسیارانهی له لاپهرهکانی داهاتووو دهستده کهویت. له خودا دهپاریمهوه شهم کارهم لی وهرگریت، تمنها بو رهزامهندی رووخساری پاکی بیت و سوودبه خش بیت و بیکاته مایه ی رووناکی بوم له ژیافدا، تویشوم بیت لهپاش مردنم، تکاکارم بیت له روزی لیپرسینهوه، داواکارم ههرچی راست و پیکان و تهواوه، بیخاته ههست و دلم، دوورم خات له پهورووکهوتنی (کبوة) بیر، مهبهستی خراپ، لاری پینوس، ناراستی وشه، لاوازی بهلگه، قسهی بیسود و زیاد.

الرياض ۲۰ /۱٤۱٤

1992/1 / 7

الدكتور محمد على الهاشمي

پیشهکی ومرگیر

پاش سوپاس و ستایشی خودا لهسهر بهخششه لهدوانههاتوووهکانی بهتایبهتی لهسهر بهخششی ئیسلام و باوه پ و عهقل، دروود و سلاوناردن بو سهر گیبانی ماموستا و چاوساغی ههموو مروقایهتی، چرای پوشنی ریزگای باوه پرداران، دروود و سلاو بو هاوه لانی پیزدار و شوینکهوتووانی تا روژی دوایی...

به پشتیوانی خودا دهستم دایه وهرگیّپانی نهم پهرتووکه بههادار و پپ له سووده له عهرهبیهه و بخ کوردی، ههرچهنده نهم پهرتووکه له قهباره گهورهیه و دهمزانی نهزیهت و ناستهنگی زوّرم دیّت و کات و تهندروستیه کی باشی دهویّت، به لاّم به پشتیوانی خوا پاشان یارمه تی برا و خوشکانی موسلّمانم و ریّنمایی و ناپاسته کانیان توانیم زالبّم به سهر ههرچی ناسته نگ و بهرگر ههنه، نهگهر کات و تهندروستی و لاویّتی و چالاکی و ههوله کان بو خوا و بو خرمه تی ناینی خوا نهبیّت هه د نهبی باشتره! نهگهر هه شبی ههر به نهبوو نهرهار ده کریّ!

ئهوه ی جیّی ناماژه پیکردنه لهم پهرتووکه دا رهچاوی نهوه م کردووه که تا له توانام دابووه به کورتی به کوردیم کردووه، ههندی نایهت و فهرمووده زوّر دوباره بونه همن ته نها ناماژه م پیکردووه و دوباره کهم نهنوسیوه ته وه، ههندی برگه و رسته و روداو که له گهل واقعی نیّمه نهده گونجا، نهمنوسیوه ته وه مانه شهمووی له پیناو بهرژه وه ندی گشتی بووه و به راویّد و پرس و را بووه نه که سهربه خوّ و یه ک لایه نانه، له خوا داواکارم چاوپوشی بکات له هه رچی هه له و کهم و کورتی ههیه.

ئیمه زور چاك دهزانین و زوریش دهیلینهوه: ئافرهت نیسوهی كومهله، ئایا همموو ئافرهتیك نیوهی كومهله؟ ئافرهتی وا ههیه كومهلیک بنیات دهنی چونکه توانیویهتی ریگای خوی له ژیان دهست نیشان بکات. ئافرهتیش ههیه كومهلیک دهروخینی و بهرهو گهندهای و گومراییان دهبات بههوی لاره ری بوونی.

به لنی کاتیک ئافرهت نیوهی کومه له که بزانی چون له ژیانیدا شهرعی خوا و پیغه مبه رسی ایسی میسی میسی کی به به به می موجه به می میسی کی در می این می به به به می می خوا و رینمایی کی انی نیسلام ئاوه دان ده کاته و و ته واوده کات...

ئنجا ئايا پياده كردنى شهرعى خوا له ژياندا دهبئ چۆن بنى؟ چۆن ئافرەت دەتوانىئ خوا ياشان بژین که نهك بایه کی سارد به لکو ره شهباش کاری تینه کات و ره گی باوه ری نه له قیننی و که سایه تی له که دار نه کات و به رچاوی لیّل نه کات؟ له به رچی و چ که م و کوریه ک همیم له شافره ت که به هِ نِيهُ وَ بِياوِ يا كه سانى تر بتواني سته مى لي بكات و مافى زەوت بكات؟ ئايا دەبى ئەركى ئافرەت و يېشەي لە ژياندا چى بېت؟ چۆن ئافرەت دەتوانى لـ د ژيان و لـ دوارۆژيـشا بەختـ موەر بیّت، له ناخی دلیهوه هدست به کهمی و نزمی نه کات؟ ئهمانه و چهندین پرسیاری تر وه لامه کهی لهم پهرتووکهدایه، که بهراستی تهنها بهمهبهستی دهستکهوتنی رهزامهندی خوا وهرمگیراوه، تاوه کوو هاوره گهزانم لهوانهی زمانی عهره بی تیناگهن لینی بینهش نهبن و به هره مه ند بن و بن ئەوەي ئافرەتان سودى لى بېينن و بەھۆيەوە دوبارە كەسايەتيان دابرى دەب شىرەپەكى تۆكمە و بههیز که بهرگهی شهپوله گهنده لیهکان و دونیای سهرنج راکیشهر بگریت و له ریس راست لارنه کاتهوه، وه ببیّته مایهی به خوداچوونهوهی و بیریّکی بکهویّته سهر چارهنوس و دواروزژی و كۆكردنهو هى تونشو بىز گەشىتى دوورى قيامىەت و رۆژانىي سىەختى و بىخكەسىي و بىي مال و سامان...، هـ مرواش بـ ق ئـ موهى بكمويتـ مخوّ لـ م چـاككردنى دهروونـى خـوّى و مـال و منال و دهوروبهری و گونجاندنی لهگهل شهرع و بهرنامهی کوتایی خوای گهوره، و تیبگات ژیان واتا چی؟ بۆچى؟ لەبەرچى؟ تاوەكو لەسەر نەخشەيەكى ورد و تۆكمە بچيتە ناو وردەكاريەكانى ژيان، چرايەك بیّت بق خوّی و بق دهوروبهر، دهستیک بیّت به هانای کویر و سهرای شیّواوان بیّت، مهرههمیّك بیّت بۆ ئازارى برينداران، پزيشكيك بيت چارەي نەخۆشان بكات، بازويەك بيت قەلاى رەوشت و بـهها بهرزهکان بنیات بنی، به لی ئهم پهرتوکه بو روشن کردنه وهی دیدی ئافره تی موسلمان هاته دونیاوه، بهو ئومیدهم ئه نجامی خوی پیکابی و له وه رگیرانیدا سه رکه و توویم و خوای گهوره به دلسوزيهوه ليمي وهرگريت و له تهرازوي چاكهكانمي دابني.

به و هیوایهم هه ر خوشکیک زور بهوردی بیخوینیته وه و له ژیانیدا پیاده ی بکات تا سه رکه و تو و سه رفراز بیت له هه موو بواره کانی ژیانی دونیا، له دواروزیشا روو سپی و به خته و هربیت و له گه ل ئافره تانی سه ربه رز و تیکوشه ری هاوشیوه ی خاتوو خه دیجه و عائشه و ئاسیا و هی تر زیندو و بکریته و ها

له ناخی دانمهوه و زور بهدانسوزی و زهالیلهوه داوا له خودا ده کهم که دانهری نهم پهرتووکه و وهرگیزه کهی و نهوهی پینیدا ده چینتهوه و نهوهی به کهمترین شت یارمهتی ده دات نقوومی په همهت و فهر و پیروزی و بهزهیی و سوز و لیبورده یی و چاودیری خوی بکات و به بی حیساب، وه زور بهسانایی پردی صراط بری و بگاته په زامه ندی خوا و پلهوپایه ی بهرز و مهزن بامین ده صلی الله علی سیدنا محمد وعلی اله وصحبه اجمعین.

وهرگير: سندس على عباس ٢٥/ذي القعدة/١٤٢ ٢٠٠٥/١٢/٢٦

۱ ـ ئافرەتى موسلىسان لەگەن بەروەردگارى

باوەردار و هۆشياره

له دیارترین نهو شتانهی نافرهتی موسلمانی پی دهناسری ته باوه پی قوولیه تی به الله، دلنیابوونیه تی له وه همرچی دو به همرچی دو به دلانی له وهی همرچی دو به دارد به همروی به قه زا و قه ده دری خودایه، همرچی دوچاری مروقیش بیته وه نه وا قه ده دریه تی و به هه له نهیی نه نه وه نه وه که ده کات بو نه وه نه وه نه وهی دوچاری نابیت و هه له ی ده کات بو نه وه نه بینی کی، نه وه ی پیویسته له سه در مروق له مریانه دا ته نها نه وه یه هه ولبدات بو پیگای خیر و ده ستبگریت به هو کاره کانی کرده وه ی چاک له دین و دونیای به پاستی و دروستی پشت به خوا ببه ستی و کاروباری خوی بداته ده ست الله و دلنیا بیت له وه ی هه ده می پیویستی به یاره متی و پیشتیوانی و ناپراسته کردن و ده ست دو دایه .

چیرو کی هاجه رکاتی ابراهیم (علیه السلام) له مه ککه جینی هیشت له ته نیشت (دوحه) له سه رخاکی زمزم، که له و کاته له مه ککه هیچ که سین نهبوو، ناوی لی نهبوو، بینجگه له اسماعیلی شیره خور که سی تری لی نهبوو، جوانترین نمونه ده خاته به رده ستی نافره تی موسلمان له سه و قول ی باوه پربوون به الله، پاستی پشت به ستن پینی کاتین هاجه ربه شیره به کی خوراگر و متمانه و هیمنی و نارامیه و به ابراهیمی و ت: (نایا خودا فه رمانی به و قهناعه تو مژده به خشی و نارامیه و هاجه رکه و کاته دا وه لامی هاجه رکه پربوو له پربوو له پربوو به ابراهیمی و نارامیه و نارامیه و نارامیه و کاته دا وه لامی هاجه رکه پربوو به ابرخاری.

به پاستی هه لویستیکی یه کجار سه خت بوو: پیاویک خیزانه که ی و مناله شیره خوره که ی له خاکیکی وشك جی بینلی، که نه ناو نه مروّق نه پرووه کی تیدا نییه، پاشان بگهرینته وه به ناپراسته ی و لاتی دووری شام و هیچیان بو جی نه هینلی ته نها هه ندی قه سپ و ناو نه بینت!! نه گهر شه و باوه پ قووله نه بوایه که ده روون و دلی هاجه ر پربوو لیی، نه گهر پاستی پشت به ستنی به خوا نه بوایه که ناخ و هه ست و هوشی پرکرد بوو نه یده توانی به رگه ی قورسی نه م هه لویسته بگرین و هه در له یه که م

ساتدا دادهرووخا و نهدهبوویه ئهو ئافرهته ههمیشه زیندووه که حاجیانی مالی خوا له نیوه شهو و ساته کانی روّژ و لهو کاتانهی تیراودهبن له ئاوی زهمزمی بینگهرد یادی بکهنهوه، ههرچهنده بین و بچن له صفا و مهروه، وه کو هاتووچو کردنه کهی ئهم لهو روّژه دژواره دا.

ئىدە رابوونىد باوەرپىد بەرھىدمى سىدىرى لىككەوتىدوە لىد ژيانى يىياو و ئافرەتى موسىلمان. ویژدانه کانی به ناگاهیننا، ههسته کانی خروشاند، دله کانی هزشیار کرده وه لهوه ی خودا چاودیر و بینهری ههموو شاراوه و نهیّنییه کانه و له گهل ئادهمیزاده لهههر کوی بیّت. هـهروا چـیروٚکی ئـهو كچەي لە پەرتوكى (صفة الصفوة ووفيات الأعيان) هاتوووه باشترين بەلگەيد لەسەر بيدارى ویژدان و له خواترسان له کاتی نهیننی و ئاشکرا، که ابن الجوزی له پهرتووکه کهی (أحکام النساء ص٤٤٢,٤٤١)بۆمانى ھێناوە، دەڵێ: ((له عبدالله بن زيد بن أسلم له باوكى لـه بـاپيرى، دەڵـێ: شهويكيان من له گهل عمر بن الخطاب بووم، كه شهوانه لهناو مدينه ده گهرا تا له كاروباري خهلك ئاگاداربي، ماندووبوو، له نيوه شهودابوو پشتى دايه لاى ديواريك، لهو كاتهدا گويبيستى ژنيك بووین به کچهکهی دهوت: کچهکهم ههانسه ههندی ئاو تینکهانی ئهو شیره بکه، کچهکه دهانی: دایــه نه تزانیوه ئه مرز ئه میر المؤمنین چ بریاریکی داوه ؟ وتی کچه کهم چی ؟ وتی: فهرمانیکرد بانگەوازبكرينت لەناو خەلكىدا بەوەي نابينت ئاو لەگەل شىر تىنكەل بكرينت، دايكەكمە وتىي: كىچم ههانسه ئاو له شیره که بکه، تو له شوینیکی عمر ناتبینی، کچه که به دایکی وت: ههرگیز واناکهم لهناو خهالکی به گویی بکهم و به تهنیاش سهرپینچی بکهم! عومهریش وا گویبیستی ئهم دەمەقالىدىد، وتى: ئەي ئەسلەم، برۆ ئەو شوينە و بزانە ئەو كچەي ئەو قىسدىد دەكات كىيد و ئەرەشى دەڭى ئاو لە شىرەكە بكە كىيە، وەئايا پياويان ھەيە؟ وتى: ھاتمە شويندكە، بينيم ئەوەي قسه کهی کرد کچینکه شوی نییه، ئهوه ی تریش دایکیه تی، هیچ پیاویشیان نییه، ئنجا ها تمهوه الای عمر و هموالهکهم پیّی راگه یاند، ئه میش بانگی کوره کانی کرد و کوّیکردنهوه، وتی: که سیّکتان تيدايه پيويستى به ژنهينان بينت؟ وه ئهگهر باوكتان تواناى ژنهينانى مابوايه نهيدههيشت كهسىتر پيشي بكهويت بو خواستني ئهو كچه، عبدالله وتي: من ژنم ههيه، عبدالرحمان وتي: منيش ژنم ههیه، عاصم وتی: من بی ژنم و ژنم بو بینه، ئنجا ناردی به دوای کچهکه و له عاصمی مارهکرد، ئهو ئافرهته له عاصم كچيكى بوو، ئهو كچهش عمر بن عبدالعزيزى بوو)). ئه مه یه بینداری ویژدان که ئیسلام پیشه ی داکوتاوه له ده روونی ئه مئافره ته موسلمانه، که به م شیّوه یه له خوا ده ترسی و له سه ریّی پاسته له کاتی نهیّنی و ئاشکرا، له ناو خه لاّك و به ته نها" چونکه دلنیایه خودا هه موو کیات له گه لیدایه ده بیسی و ده بینی نه مه به پاستی باوه پی پاسته قینه یه، نه مه به رهه می گرانبه هایه خاوه نه که ی به رزده کاته وه بی پله ی (الاحسان)، ئه وه بوو خودا پاداشتی خیرای دایه وه و پیزی لیّنا به م ماره بی بیروزه و پاشانیش له نه وه ی ئه م پینجه مین خه لیفه ی پاشیدین هاته دونیا که عمر بن عبدالعزیز بوو.

بیروباوه پی نافره تی موسلمان پاك و بینگه دو و خاوینه هیچ پیسیه کی نه فامی له که داری ناکات، هیچ تاریکاییه کی بیدعه و نه فسانه بینگه دی و روونیه کهی لیل ناکات، تارمایی خهیال به رز پوانینی ناکوژینیته وه. به لین نهمه بیروباوه پیکه دامه زراوه له سهر باوه پربوون به خوای تاك و ته نیا و به رز و بینیاز، به توانا له سهر هه موو شتیك، جله وی هه موو کاروباریکیشی له ده ستدایه، گه پانه وه ی هموو فه رمان و کاریکیش هه ربز لای نه وه: ﴿ قُل مَن بِیدهِ مَلَکُوتُ کُلِّ شَيءٍ وَهُو يُجِيدُ وَلاَ یُجَادُ عَلَیهِ إِن کُنتُم تَعلَمُونَ. سَیَقُولُونَ لِلَه، قُل فَانَی تُسحَروون. واتا: نه ی محمد بلی کی یه مولکی به رفراوان و گه وره ی به ده سته و که هه رئه و به ته نگه وه دیت و دروستکراوان ده پاریزیت و که سیک بیت یا بیپاریزیت نه گه رخودا بیه ویت سزای بدات، نه گه رئیده بزانن؟ نه و کاته ده لین: ته به این ده خودایه نه و شتانه، توش بلی: ده ی چون ده خه له تین و به تاکی بزانن؟ نه و کاته ده لین ته به این کراوه؟! المؤمنون: ۸۸ ، ۸۸ .

ئهم باوه په قوول و روون و بینگهرده زیاتر کهسایه تی ئافره تی موسلمان به هیز ده کات و وا ده کات ژیان له سه ر شینوه ی راسته قینه یی خینی ببینیت که خانووی به لاو تاقیکردنه وه یه نه نه نه خامه ککه ی له رفزیک ده رده که ویت که بینگومان دیت و له پیشمانه: ﴿قُلِ الله یُحیِیکُم ثُمَّ یَمِیتُکُم ثُمَّ یَجمَعُکُم اِلَی یَومَ القیّامَة لا رَیبَ فِیه وَلَکِنَّ اَکثَرَ النَّاسِ لاَ یَعلَمُون. واتا: شهی محمد بلی: خودا زیندوتان ده کاته وه پاشان ده تا نم ریزیی پاشان کوتان ده کاته وه بی روژی قیامه ت (هه لسانه وه) هیچ گومانی تیدانییه به لام روز به ی خه لک نازانن الجاشیة: ۲۱.

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي بِيدِهِ الْمُلكُ وَهُو عَلَى كُلِّ شَيءٍ قَدِير، الَّذي خَلَقَ المَوتَ والحَيَاةَ لِيَبلُوكُم أَيُّكُم أحسَنُ عَمَلاً وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُور. واتا: بمرزى و فه رو پیرۆزی بۆ ئه و خوایه ی که فه رمانکردن و قه ده غه کردن به دهستی نه وه و به سه رهه مموو شینک تواناداره، شه و خودایه ی مردن و ژیانی دروستکردووه و له سهرتانی سه پاندووه بۆ نه وه ی تاقیتان بکاته وه کامتان کرده وه کانتان باشتره، همر خوی به رز و به ریز و لیبورده یه الملك: ۱۰۲.

لهو روٚژهدا ئادهمیزاد پاداشتی کردهوه کانی وهرده گریّت، چاکه به چاکه، خراپهش به خراپه، بی ئهوه ی یه ک توسقال سته می لی بکریّت:

﴿الْيَومَ تُجزَى كُلُّ نَفسٍ بِمَا كَسَبَت لاَ ظُلمَ الْيَومَ إِنَّ اللهَ سَرِيعُ الحِسَاب. واتا: ئندموق هندموو كدسيّك پاداشتى كردهوه كانى وهرده گريّت، ئدموق ستدم كردن نييد، ليّپرسيندوه و حيسابى خواى گدوره زوّر خيرايد﴾ غافر: ١٧.

لهو رِوْژه لیٚپرسینهوه لهوپهری ورده کاری دهبیّت چ بو بهرژهوهندی مروّقه که چ له دژی بیّت:

﴿ فَمَن يَعمَل مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيرا يَرهُ، وَمَن يَعمَل مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرِا يَرهُ. واتا: ههركهسي يه توسقال واكه يحات بكات سزاكهي عاكه بكات باداشته كهي دهبينيتهوه، وه ههر كهسيك يهك توسقال خرابه بكات سزاكهي دهبينيتهوه الزلزلة: ٧٠٨.

تەنانەت لەو رۆۋەدا بچوكترين شت لە خودا ناشاردريتەوە:

﴿ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ القِسطَ لِيَومِ القِيَامَةِ فَلاَ تُظلَمُ نَفسٌ شَيئًا وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِن خَردَلٍ أَتَينَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِين. واتا: له روّژی قیامهت تهرازوی دادپهروهری دادهنری بو لیٚپرسینهوهی خه لك، هیچ كهسیّك ستهمی لی نناكریّت، ئه گهر به رادهی كیّشی بچوكترین شتیّك بیّت ده یهیّنین و پاداشت

و سزای لهسهر وهرده گریّت و تهنها ئیمه بهسین بولیپرسینهوه و حیسابکردنی بهنده کان الأنبیاء:

پەروەردگارى دەپەرستى

پینویسته نافرهتی موسلمانی راستگو به چوست و چالاکی رووبکات پهرستنی خوا" چونکه ده زانی داوای لینکراوه ههلسی به نهنجامدانی نهو کردهوه شهرعیانهی خودا لهسهر پیاو و نافرهتی موسلمانی فهرزکردووه، لیسرهدا نهم فهرزهکانی نیسسلام و نهرکهکانی بهباشترین شینوه بهجیده گهیهنی، ههرگیز مؤلهت وهرگرتن و بهههند نهزانین و کهمتهرخهمی تیداناکریت.

ههر پینج نویژه فهرزهکانی ئهنجام دهدات

ئافرهتی موسلمان هدر پینج نویدی له کاتی خوی شه نام ده دات، کاروباری مال و شهرکی دایکایدتی و میرده که ی له کردنی نویژ له کاتی خوی سه رقال و بی ناگای ناکه ن، چونکه نویش کوله گه ی نایده هدر که سینکیش کوله گه ی ناینه ، هه رکه سینک نویژه کانی دامه زراو بیت ناینیشی دامه زراو ده بیت، هم رکه سینکیش نویژه کانی فه راموش بکات و وازی لی بیننیت شه وا ناینی رووخاندووه . (احیاء علوم الدین: اویژه کانی فه راموش بکات و وازی لی بیننیت شه وا ناینی رووخاندووه . (احیاء علوم الدین: ایم الدین کرده وه کانه ، عبدالله بن مسعود و ویی: پرسیم له پیغه مبه ری خوا می کام کرده وه باشترین کرده وه یه و فه رمووی: ((نویش له کاتی خوی))، و تم: پاشان چی؟ فه رمووی: ((چاکه کردن له گه ل دایك و باوك)) و تم: پاشان چی؟ فه رمووی: ((چاکه کردن له گه ل دایك و باوك)) و تم: پاشان چی؟ فه رمووی: ((تینکوشان له رینی خوادا)) متفق علیه .

چونکه نویّژ پهیوهندی یه نیّوان به نیده و پهروهردگاره کهی، شه و سهرچاوه بهفه په که ئاده میزاد لیّیه وه هیر و خوراگری و بهزه یی و پهزامهندی وهدهست دیّنی، به هوّیه و ههرچی گوناه

هدید خاوین دهبینته وه: ابو هریره (شه وتی: گویم له پینه مبه ری خوا سیسیه کی بوو ده یفه رمووو: ((ئایا ئهگهر روباریک لهبه ر ده رگای ماله کانتان بیت و روزانه پینج جار خوتانی لی بیشون، هیچ پیسیه کی پیوه ده میننیت؟)) وتیان: نه خیر، هیچ پیسیه کی پیوه نامینیت، فه رمووی: ((ده ی نه مه وه ک پینج نویده که واید، خودا گوناهه کانی پیده سریته وه)) متفق علیه.

نویژ میهر و په همه ته له لایه ن خوداوه بو به نده کانی، پوژانه پینج جار ده چنه ژیر سیبهری، تیایدا ستایش و سوپاسی خوا ده که ن و ته سبیحات و پاك و بینگه ردی بو خوا بریارده ده ن، داوای یارمه تی لینده که ن، تکای په همه ت و پینمایی و لیخوش بوونی لینده که ن. لینره وه نویش ده بینته خاویننک مره وه بو نویش خودا به هوی مواه گوناه میانیان ده سریته وه، تاوان و که م و کورتیه کانیان ده پوشی.

عثمان بن عفان هم وتی: گویّم له پیّغهمبهری خودا عَلِی بوو دهیفهرمووو: ((ههر مروّقیّکی موسلمان ئاماده ی نویّویّکی فهرز بیّت و بهجوانی دهستنویّژ بگریّت، خشوع و دلّ ئاماده یی و چهمینه وه ی باش و جوان بیّت، مسوّگهر ده بیّته هوّی سرینه وه ی ئه و گوناهانه ی پیش ئه و نویّش کردوویه تی، ئهگهر گوناهی گهوره ی نه کردبی، بهم شیّوه یه بیوّ ههموو روّژگاری موسلمان ئه و رهمه ته بهرده وامه)) صحیح مسلم ۱۱۲/۳.

فهرموووده و شوینهوار و رووداوه کان لهسهر گهورهیی نویژ و گرنگیه کهی و خیر و بهره کهتی لهسهر نویژخوینان زور و بهفه وی همموویان جهخت لهسهر خیره زور و گشتگیره کهی ده کهنهوه که نویژخوینان ده ستیان ده کهویت ههر کاتیک به ملکه چی و دل ناماده یی لهبهرده ستی خودا بوهستن.

ئامادەي نوپژي بەكۆمەل دەبيت ئە مزگەوت ئەگەر بۆي رەخسا

ئیسلام چاوپۆشی کردووه له ئافرهت که ئاماده ی نویزی به کومه ل بیت له مزگهوت، له ههمان کاتدا پیکایداوه ده رچی بو مزگهوت بو نویزی به کومه ل، جاران ئافره ت به پاستی ده رچووه و له پشتی پیغهمبه ر میالی کردووه: خاتوو عائشه دایکی باوه پرداران (رضی الله عنها) ده لین (رپیغهمبه رعیالی که نویدی بهیانی ده کرد، چهند ئافره تیک له دواوه ی نویدیان ده کرد و به

جله کانیان خوّیان ده مامك و شهتك دابوو، پاشان ده گهرانهوه مالهوه و کهس نهیده ناسینهوه)) فتح الباری ٤٨٢/١.

هدروا عائشه (رضی الله عنها) ده لی: ((ئافره تانی باوه پدار له گه ل پینغه مبه رعی الله عنها) ده لیخ نامه اده ی نویزی به یانی ده بودن و ، له ناو جله کانیان خویان له ول ده دا ، پاش ته واو کردنی نویز ده گه پرانه و هاله وه و که س نه یده ناسینه و ه له به ر تاریکی)) متفق علیه .

پینغهمهبهر علیه نویژی کورت ده کرده وه کاتی گویی له گریانی منالیّک دهبوو چونکه دهیزانی دایکه که ده ناو نویژه نیازم دایکه که ده ناو نویژه نیازم دایکه که ده ناو نویژه که ده ناو نویژه که ده ناو نویژه که که ده ناو نویژه که که کورت ده که مهوه چونکه ده نام دان نام دان نام ده نام دان ن

ره همتی خودا بو نافره ت زور گهوره یه کاتی لهسه ری پیویست نه کرد ناماده ی نوییژی به کومه لا بیت له مزگه وت بود بین بین به کومه و هموویان له کارداییه ، نه وا زور لهسه ری سه خت ده بود ، نه کوی سه مرشانی قورستر ده بود ، نه به نه به محموویان له کاتی خوی له مزگه وت بکات ، وه که زور له پیاوان ناتوانن به رده وامین لهسه ر نه نها مدانی پینج نویژه فه رزه که له مزگه وت ، ناچارده بن له شوینی کاره کانیان نویژه ان بکهن ، یان له ماله کانیان اله زور به ی کاتدا " نهمه ش له به برنه و و میرد و له به برنه و و می کاتدا " نهمه ش مندال ناتوانی پوژانه پینج جار ماله کهی جی بیلی به به به به کاروباری مال و میرد و مندال ناتوانی پوژانه پینج جار ماله کهی جی بیلی به به به به به کاروباری مال و میرد و مدلسی . له تعنها ناچار کردنی پیاوان بو پیویست بونی نه نهامدانی نویژه کان له مزگه و ته کان جیا له نافره تان و مده به به نافره تان به مراه به می بین به می نافره تان دورده وی که نویژی نافره تانه ماله کهی خیر تر و باشتره له نویژی له مزگه وت به ماله کهی کامیکیان ، نه گهر حد زبکات له مزگه و ته کامیکیان ، نه گهر حد زبکات له ماله وه نویژ ده کات و ، بو میرده کهی نییه قهده غهی ده رچوونی بکات نه گه در مونده تی لی وه رگرت، وه کوشه و یاکتره بویان) ، رواه ابو داود ۱۲۱۱ ۲۲۱۲.

ههروا دەفهرموووى: ((ئەگەر يەكىڭكتان خىزانەكەي مۆلەتى چوونە مزگەوتى وەرگىرت با قەدەغەي نەكات)) فتح البارى ١/٢ ٣٥٠. صحيح مسلم ١٦١/٤.

پیاوان ملکهچی فهرمانی پیغهمبهری خوا عَرِا الله بون، رینگایان ده دا به ئافره تان ده رچن بو مزگهوت، ههرچه نده ئه گهر ئهم ده رچوونه پیچهوانهی ههوه س و ئاره زووویان بووایه "عبدالله بن عمر شه وتی: ((خیزانی عمر شه ئاماده ی نویزی به کومه لی به یانی و خهوتنان (عیشا) ده بوو له مزگهوت. پینی وترا: بوچی ده رده چی بو مزگهوت که ده شزانی عمر حه زی له ده رچوونت نییه و غیره ده کات؟ وتی: فهرمانه که غیره ده کات؟ وتی: فهرمانه که پیغه مبهری خوایه عربی که ده فهرموووی: ((به نده کانی خودا (ئافره تان) قه ده غه مه ککه ن له مزگه و تانی خودا)) ((لا تمنعوا إماء الله مساجد الله)) فتح الباری ۳۸۲/۲.

له بهرامبه رئه مو له تدانه بو ئافره تان تا بچنه مزگه و ته ده غه این نه که ن مزگه و ته که ها تنی ئافره تانیان به خوه ده دی له سه درده می پیغه مبه را عملی و نه و سه ده مه شه مرکاتیک بوی بی به خسایه ده هات و نویژی ئه نه امده دا و ئاماده ی بانگه وازی خیر ده بوو و گویبیستی ئاموژگاری ده بوو و ، به شداری ژیانی گشتی موسلمانانی ده کرد، ئه مه ش له و کاته وه ده ستی پیکرد که نویش به کومه ل فه رمانی پیکرا له ژیانی موسلمانان. جاران موسلمانان رووه و بیت المقدس نویژیان ده کرد پیش ئه وه ی رووگه یان بگویزریت هوه رووه و که عبه ی ریزدار، کاتی فه رمانی رووکردنه که عبه دابه زی، رووی نویژ خوینان له ئافره تان و پیاوان به ئاراسته ی و لاتی شام بوو، له و کاته هه مو و روویانکرده که عبه به مه شه شرینی پیاوان و، پیاوان و، پیاوان به نافره تان بچنه شوینی پیاوان و، پیاوانیش بچنه شوینی بافره تان. متفق علیه .

مزگهوت نه و کاته و ئیستاش بنکهی ده رچوونی تیشك و رووناکی و رینمایییه بو موسلمانان چ ئافره ت چ پیاو" له پانتاییه بینگهرده کهی پهرستش ئه نجامده درینت، له بلندگزیدا ئامزژگاری و رینمایی و ئاراسته کردن پهخش ده کرینت، ئافره تی موسلمانیش هه ر له به ره به بانی هاتنی ئیسلامه وه به شداری و ئاماده یی تیدابووه.

ئهو دهقه راستانهی جمخت لهسهر ئهم بهشداریکردن و ئامادهبوونه دهکهنهوه زوّرن و باس له ئامادهبوونی ئافرهت دهکهن له نویّژی ههینی، نویّژی خوّرگیران، نویّـژی دوو جهژنـه، هـاتن بـهرهو پیلی بانگی: (الصلاة جامعة).

له صدحیحی موسلم هاتوووه که ام هشام بنت حارثة بن النعمان وتی: ((من (ق والقرِان الجید)م موسلم سوره تی (ق)ه تدنها له زمانی پینه مبدر عَمِینیه وه رگرتوه و ندز بدر کردووه، هدموو هدینییه که لهسه ر مینبه ر ده یخویند کاتی وتاری بو خه لک بخویندایه وه)) صحیح مسلم ۱۹۲/۸.

ریننمایی کانی پیغهمبهر هاتن سهباره ت به جوان خوناماده کردن بو نوییژی ههینی به هاندان لهسهر پاك و خاوینی و خوشوشتن بو پیاوان و نافره تان: وهك ده فهرموووی: ((ههر کهسی هاته نویژی ههینی با خوی بشوات)) فتح الباری ۳۵۷/۲.

بخاری له ندسمائی کچی ابوبکر شده کیّریّتدوه: وتوویدتی: ((لـه نویّـری خورگیران پیّغهمبهر مِیّلیّهٔ وتاری بوّ خویّندینهوه و باسی دژواری و بهلاکانی ناو گوّری کرد که مروّق دوچاری دهبیّتهوه، کاتیّ نهمهی باسکرد موسلمانان بوو به گریان و غهلبه غهلبیان، بـووه هـوّی نهوهی کوتایی وتاره که نهبیسم!کاتیّ خهلکه که بیّ دهنگبوون لـه پیاویّکی نزیکی خوّم پرسی: خودا فه پ پیروّزیت تیّخا، نایا پیخهمبهر عَرای له دوا قسمی چی فهرمووو؟ وتی: فهرمووی: ((سروشم بـوّ هاتوووه که ئیّوه دوچاری فتنه و سهختی دهبن لهناو گوّره کان نزیك له فتنهی دهجال ...)) فـتح

ندسمائی کچی ابوبکر شده ده لیّ: ((لهسهرده می پینه مبه رایسی خورگیرا... منیش پیویستی خومم جینبه جی کرد، پاشان هاتمه مزگه و بینیم پینه مبه رایسی و هستاوه، منیش له گه لای و هستام، و هستانه که ی زور در پیژکرده وه، هیننده ی نه مابوو دانیشم، پاشان بیرم بو لای نافره تی لاواز ده چینت و له دلّی خوما ده لیّم: نه وه له من بی تواناتره، نیتر خوراگر ده بم و ده و هستم. ننجا چووه چهمینه وه، پاشان سهری به رز کرده وه، زور به و هستاوی مایه وه، همتا پیاو هه بوو خه یالی ده بر رکوعی نه بردووه، پاشان سه لامی دایه وه و خوریش له ناسمان به ردرا، ننجا و تاری بو خه لاک

خویّنده و ه و سوپاس و ستایشی خوایکرد، پاشان فهرمووی: أما بعد ...)) فتح الباری ۲۹/۲ ه. صحیح مسلم ۲۱۲/۹.

نافرهتی موسلمان لهسهرده می زیرینی پیغه مبه پرایسه تی پوشنبیر بوو به کاروب اری ناینه که ی بایدخی ده دا به فیربوونی هه موو نه و پرووداوانه ی پروویان ده دا له سه رگز په پانی گشتی که بو موسلمان بایه خدار بوو له دونیا و دوار پرژیدا، کاتیک گویبیستی بانگی (نوییژ به کومه له) ده بوو له نافر ده دا، خیرا پاده په پی مزگهوت تا هه رچی له بلندگوی پیغه مبه رسیستی بیت فاطمة بنت قیس که یه کی بوو له نافره ته کوچه و پیشینه کان، و تی: ((له نیو خه لکی بانگی نویژ به کومه له درا، منیش یه کی بووم له وانه ی پاپه پین بو مزگهوت، له گه لا پیغه مبه رسیستی بیت نویژم کرد، من له پیزی پیشه وه ی نافره تان بووم، که ده کاته پیزی پاش پرین پیاوان)) صحیح مسلم ۸۱/۸۸.

لهم دهقه راستانهی رابوورین دهرکهوت ئافرهتی موسلمان له بؤنه جوری وجوره کان مزگهوتی پرکردبوو، ئهم چوونه مزگهوتهش ببوویه شتیکی ئاسایی و باو له سهرده می پیغه مبهر علیه ا

پینه مبدر عَلَی وه و به دوی الله و به دوی به کومه و و به دوی به کومه و و به دوی به کومه و و به دوی ده الله ده الله ده الله و کاته ی گویبیستی گریانی منالیک ده بوو نویدی کورت ده کرده وه نه بادا دایکه که ی میشکی پینوه ی سه رقال بینت وه ک پینشتر له فه رموووده باسمان کرد. جاریکیان پینه دمبه ر عَلِی خه مبدر عَلِی خه و تنان (عیشا)ی دواخست، تا عمر بانگی کرد و وتی: هه رچی نافره ت و مناله هه موویان نوستوون، ننجا پینه مبه ر عَلِی ده رچوو بن نویژ و فه رمووی: ((سویند به خوا له ئیوه زیاتر که سی تر له سه ر پرووی نه م زه مینه چاوه پروانی نه م نویژه ناکات)) فتح الباری ۱۳۷۷. صحیح مسلم ۱۳۷/۵.

دهقی راستی زور هاتوووه که باس له ریّکخستنی پیّغهمبه می و کیات بو کاروباری ئافرهتان له نویّدی به کوّمه لاّ، وه ک ده فه رموووی: ((باشترین ریزی پیّشهوه ی پیاوانه، خراپترینیان کوّتاییه کهیه تی. باشترین ریزی ئافره تان ریزی دواوه یه، خراپترینیان ریزی پیّشهوه یانه)) صحیح مسلم ۱۵۹/۶.

بوخاری ده گیریّتهوه له هند بنت الحارثة که ده لیّ: أم سلمة هاوسهری پیّغه مبهر عَرِّ پیّی وتم: ((ئافره تان له سهرده می پیّغه مبهر عَرِّ کاتی له نویّدی فه رز سه لامیان ده دایه وه، یه کسه ره هملاه ستان و ده روّیشتنه وه، وه وه مینه مبهر عَرِّ و پیاوانی نویژخوین ده مانه وه تا خوا بیویستایه، ئنجا کاتی پیّغه مبهر عَرِی همالسابو وایه پیاوه کانیش همالده ستان)) فتح الباری ۳٤۹/۲.

بوخاری بوّمان ده گیریّتهوه له سهل بن سعد الساعدی، وتوویهتی: پیخهمبهر عَلَیْ بهپیاوانی فهرموووه: ((بوّچی دهتانبینم له نویژا زوّر چهپله لیّدهدهن؟! ئهوهی له نویژا شتیّکی تیبینی کرد با سبحان الله بکات" چونکه کاتی سبحان الله ده کات من هوّشدار ده به هوه بو لای، به لکو چهپله لیّدان بو ئافرهتانه)) متفق علیه. شرح السنه ۲۷۳/۳.

رفرژ لـه دوای روزژ ژماره ی ئـه و ئافره تانـه زیادی ده کـرد، هـه تا وای لیّهات لـه سـه رده می عباسیه کاندا پانتایی مزگه و تیان پرکردبوو، به م جوّره پیاوان ناچار ده بـوون لـه دوای ئافره تانـه وه نویژبکه ن، ئه مه ش فه توایه ک بوو له لایه ن ئیمامی مالک ده رچوو، وه ک چوّن له پـه رتووکی (المدونة الکبری: ۱/۲۸۱) دا ها توووه: ابن القاسم ده لیّ: له مالکم پرسـی سـه باره ت بـه کوّمـه لیّن دیّنـه مزگه و ت و ده بینن پانتایی مزگه و ت پربووه له ئافره ت، مزگه و تیش پره له پیاو، پیاوان بـه نویّدی ئیمام له دواوه ی ئافره تانه وه نویژ ده که ن؟ مالک و تی: نویّژیان ته واوه و نایگیرنه وه.

نابی دهرچوونی ئافرهتی موسلمان بو نویژکردن له مزگهوت ببیته مایدی سدههلاانی فتنه و خراپه کاری" چونکه به پینی رینماییه کانی ئیسلام نویژ مایهی پاك راگرتنی رهفتار و کاروبار و بونه ئاینییه کانه له کومهلگه. ئه گهر به هوی ده رچوونی ئافره ت بو مزگهوت مهترسی سهرههلاانی فیتنه و خراپه کاری کرا به ههر هو کاریك له هو کاره کان، ئه و کاته نویژ کردنی له مالهوه زور باشترو پیویستتره، ههر ئهمه شه لهم فهرموووده یه تیشکی خراوه ته سهر: ((لا تمنعوا نساء کم المساجد وبیوتهن خیر لهن)) پیشتر را شه کراوه.

وا دهرده کهوی همندی له پیاوان له بلاوبوونهوهی گهنده للی و خراپه کاری ده ترسان، ئیتر ئهمهی ده کسرده پاسساو قهده غهی ئافره ته کهی ده کسرد له دهرچوون بسر مزگهوت. لیسره دا رینمهایی پینهه مبه رایه تی هات و دهرچوونی ئافره تی بر مزگهوت و ئاماده بوونی له نویزی کومه ل مهاوه نا

بلالی کوری عبدالله کوری عمر له باوکیهوه شده گیریّتهوه، پیّغهمبهر عَیْنِیَ فهرمووویه تی: ((قهده غهی ئافره تان مه ککهن له وهرگرتنی پشکی خوّیان له مزگهوت ئه گهر موّله تیان لیّتان وهرگرت)) بلالی کوری عبدالله ده لیّ: سویّند به خوا قه ده غهیان ده کهین، عبدالله له وه لاّما ده لیّن من ده لیّم پیّغه مبهر عَیْنِیَ وای فهرموووه، توش ده لیّن سویّند به خوا قه ده غهیان ده کهین!! صحیح مسلم ۱۹۲٬۱۹۳/۶.

له گهل نهم فه رمووودانه: ((لا تمنعوا نساء كم المساجد إذا استأذنّكم إليها)) صحيح مسلم ١٦١/٤. وه ((لا تمنعوا إماء الله مساجد الله)) فتح البارى ٣٨٢/٢. صحيح مسلم ١٦١/٤. وه ((إذا استأذنكم نساؤكم إلى المسجد فأذنوا لهن)) صحيح مسلم ١٦١/٤. پيشتر رافه كراون و له دورى يهك مه به ست ده خولينه وه.

ئامادهبوونی ئافرهتی موسلمان بر نویزی به کومه ل شتیکی موله ت پیدراوه و خیریکی زوری تیدایه، به لام به ستراوه به چهند مهرجیک، گرنگترینیان ئهوه به که ئافره ت نابی خوی بونخوش بکات و زینه و جوانکاری به کاربینی، زینب الثقفیة له پیغه مبه رعیالی ده گیریته وه، فه رمووویه تی: ((ئهی کومه لی ئافره تان ئه گهر یه کیک له ئیوه ئاماده ی نویژی خهوتنان بوو با لهم شهوه دا خوی بونخوش نه کات)) صحیح مسلم ۱۹۱/۶.

فهرمووودهی زور ههنه لهسهر قهده غه کردنی ئافره ت له بوخوشکردنی خوّی کاتی ده رچوونی بو فهرمووودهی زوّر ههنه لهسهر قهده غه کردنی ئافره تان: ((ئه گهر یه کیّن له ئیّه هاته مزگهوت با مزگهوت با خوّی بوخوش نه کات)) صحیح مسلم ۱۹۱۶ ههروا ده فه رموووی: ((ههر ئافره تیّك خوّی بوخه و برگات با له گهل ئیّمه دا ئاماده ی نویّری خهوتنان نه بیّت)) صحیح مسلم ۱۹۳/۶.

ئافرەتى موسلمان ئامادەي نويزى دوو جەژنە دەبيت

ئیسلام ریّزی له ئافرهت ناوه، وه کو پیاو ئهر کی پهرستنی پهروه ردگاری پسی سپاردووه، هانی داوه بی ئاماده بوونی له بی فلا گشتیه کان له جه ژنی ره مه زان و قوربان، تا ئاماده ی بیستنی خیّر و بانگه وازی موسلمانان بیّت. ئهم ریزلیّنانه له چه ندین فه رموووده ی صه حیحی بوخاری و موسلما هاتوووه، تیایاندا پیخه مبه ریخی فه مرمانی کردووه هه موو ئافره تان ده رچن بسی بینینی شه میماننده له و ئافره تانه ی هه رزه کارن، شافره تی نیّو که ژاوه، ئافره تی ماله وه، کچانی شوو نه کردوو، ته نافره تی بینوی بینوی شور نه کردوو، ته نافره تی بینوی بینوی شوره نافره تی بینوی بینوی شوره ناکه دن، ته نافره تی بینوی شور نه دم بینوی موسلمانان بن.

گرنگی دانی پیخهمبهر عَلِی به دهرچوونی ئافرهتان بو نویژی دوو جهژنه گهیشته ئهو رادهیهی فهرمان بکات به فافرهته نافرهتان به جلینکی ههیه بیدات به خوشکهکهی تا لهبهری بکات. ئهمه شهاندانه بو ئاماده بوون له نویژی جهژن بو ههموو ئافرهتان، وه ئاموژگاری کردنه لهسه یهکسانی و بهیهکهوه ژیان و هاریکاری لهسهر خیر و تهقوا و چاکه.

أم عطیة ده لیّ: ((پینهه مبهر عَلِی فهرمانی پیکردووین ههرچی ئافره تی ههرزه کاره و نافره تی ناوره تی ناوره تی ناو که ژاوه یه، ده رکه ین بیّ نویّژی دوو جه ژنه، به لاّم بو ناوره تی بیّنویّد فهرمانیکرد له دووری نویّد خویّنان بوه ستن) صحیح مسلم ۱۷۸،۱۷۹/۳.

هدروا أم عطیة دهلیّ: ((ئیّمه و کچی مالهوه وکچی شونهکردوو فهرمانهان پیّدهکرا به دهرچوون له گهل الله دوو جهژنهکه، وتی: ئافرهتی بیّنویّژیش دهردهچوون، بهلاّم له پـشت خـهلّکی دهبـوون و لهگـهلّ خهلّکی الله اکبریان دهکرد)) صحیح مسلم ۱۷۹/۳.

هدروا أم عطیة ده لنی: ((پینعه مبه ر سی اسلامی اسی کردین به ده رکردنی هدرچی کچی هدرزه کار و بینویژ و کچانی ناو که ژاوه هه نه بن نویدژی جه ژنی ره مه زان و قوربان، هدرچی بینویژه کانن نویژ ناکهن، به لام ناماده ی خیر و بانگه وازی موسلمانان ده بن، وتم: نه ی نیر دراوی خوا، هه مانه جلی داپوشه ری نییه، فه رمووی: با خوشکه که ی له جلی خوی له به ری بکات)) صحیح مسلم ۲/۱۸۰.

له صحيحي بوخاري، محمد بن سلام بؤمان ده گيريتهوه: عبد الوهاب پيني راگهياندووين له ئەيوبەوە لە حفصة كچى سيرين دەگيريتەوە وتوويەتى: ((ئيمە كچانى ھەرزەكارمان قەدەغــەدەكرد له دەرچوون بۆ نوێژى دوو جەژنه. جا ئافرەتێـك ھاتــه شــارەكەمان و لــه كۆشــكى (بــنى خلـف) دابهزی، باسی خوشکی خزی ده کرد، میردی خوشکی له گه ل پیغه مبهر علی وازده جه نگی بینیووه، خوشکه کهشی له شهش جهنگا لهگه لیدابووه، وتی: ئیمه چارهسهری برینداران و چاودیری نه خوشان ده کرد، جا خوشکم له پینعه مبه میالی کی پرسیار کرد: ئایا ئه گهر که سینکمان جلی داپۆشەرى نەبوو ھيچ گوناھى دەگات ئەگەر دەرنەچى ؟فەرمووى: ((با دەستە خوشكەكەي لە جلى خزی لهبهری بکات و ئامادهی خیر و بانگهوازی موسلمانان بینت)) حفصة وتی: کاتی أم عطیة هات چوومه لای و لیم پرسی: ئایا گویت له پیغهمبهر علیه بووه؟ وتی: باوکم بهقوربانی بیت، به لني _ جا هدرچهنده ناوي پينغه مبهري عليه ببردايه دهيوت باوکم به قورباني بيت _ گويم لـه ييغهمبهر عليه بوو دهيفهرمووو: ((با كچاني ههرزهكاري ناو كهژاوه، يان كچاني ههرزهكار و کچانی ناو کهژاوه و بیننویژ دهرچن، تا نامادهی خیر و بانگهوازی موسلمانان بن، با بیننویدژان دوورهپهريزي مزگهوت بوهستن)) حفصة وتى: پيم وت: ئايا بيننوينريش دهرچى؟ وتى: بـــهلني، بۆچــى نا، ئایا بیننویژ له حدجا ناچیته عدرهفه، ئامادهی فلانه شوین و فیساره شوین نابیت؟)) فتح البارى ٤٦٩/٢.

ئهم فهرموووده راستانه به لگهی روّشنن له سهر گرنگیدانی پینهه مبهر عَلَیه به روّشنبیر کردنی هوّش و هه ستی نافره تی موسلمان، بوّیه فهرمانی به ده رچوونی سه رجه م نافره تان کرد ته نانه ت بینویدی شهری بینوید و له نویدی کردن به خشراوه و دروست نییه به چیّته مزگهوت،

 ئهی پیخهمبهری خوا _ ئهو کاته نهیانزانی ئهو ئافرهته کیّیه _(۱) وتی: صهدهقه کانیاندا، بلالیش جله کهی پیخهمبهری خوا _ ئهو کاته نهیانزانی ئهو ئافرهته کیّیه _(۱) وتی: دهی وهربانتان بیّت، خله کهی راخست، پاشان وتی: دهی وهربانتان بیّت، ئنجا ئافرهته کان دهستیان کرد به فریّدانی ئهموستیلهی قهبهی دهستیان بیّ ناو جله کهی بیلال)) فتح الباری ۲۲۲/۲ ومسلم ۲۷۷/۲.

بینگومان یادخستنهوهی پینغهمبهر عَلِی الله مزگهوت بو نافرهتان و ناموژگاری کردنیان و صدقه وهرگرتن لینیان و جهختکردن لهسهر بهردهوامبوون و سووربوونیان لهسهر پهیان (البیعه)، داواکاری و نهرکینکه بویان بو هه لسان به کاروباری نهم ناینه، پالنهریانه بو گورهپانی کردهوهی چاك. نهمانه ههمووی ده گهرینهوه بو بانگکردنیان بو نویژی به کومه له دوو جه ژنه نهمه شهنگهیه لهسهر گرنگی نویژی به کومه ل له ژیانی تاك و کومه ل له کومه لگهی نیسلامی.

هدرچهنده ئیسلام ئافرهتی ناچارنه کردووه بز ئاماده بوون له نویّژی به کوّمه ل له مزگهوت، به لاّم له هدمهان کاتدا بهباشی داناوه کوّمه لیّن ئافره ت له شویّنیّک کوّببنه وه و نویّژی فهرزیان به کوّمه ل بکهن، پیشنویّژ له نیّوانیاندا بوهستیّ و پیشیان نه کهویّت، بانگ و قامه تیشیان لهسه ر پیّویست نییه: ئهمه یه دایکی باوه رداران أم سلمه کردوویه تی کاتی پیش نویّژی کردووه بو ئافره تان (۱).

نویژه سووننهته راتبهکانی و سوننهتهکانی تری ئهنجام دهدات

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو تهنها بهوه ناوهستی پیننج نویدژه فهرزه که نهنجامبدات، نویدژه راتبه کانیش ده کات، سوننه ته کانی تریش نه نجام ده دات هه رکاتی ده رفته ت و توانای هه بینت، وه ک نویژی چیشته نگاو، سوننه تی پاش مه غریب، شهونویژ" چونکه په رست شه سوننه ته کان به نه ده له په روه ردگاری نزیك ده کاته وه و، ده چینته ژیر بالی خوشه ویستی و ره زامه ندی یه که ی ده یکاته به نده یه کی چاك و گویزایه لا و براوه. وه ک له م فه رموووده قدسیه دا ها توووه ده فه رموووی: ((به رده وام به نده م لیم نزیك ده بینته و به نه نه نجامدانی په رست شه سوننه ته کان تا خوشیم ده ویت،

⁽۱) سديري أحكام النساء لابن الجوزي بكه: ١٨٦، ٢٠٤ ط. بيروت. سديري المغني لابن قدامة ٢٠٢/٢ ط.الرياض بكه.

بهجواني نويزهكاني ئهنجام دهدات

ئافرهتی موسلمانی تهقوادار جهخت لهسهر جوان ئهنجامدانی نویژه کانی ده کاته وه، به شینوه یه کویید که پرینت له ئاماده یی دلّ، خشوعی ئه ندامه کان، وردبوونه وه واتای ئه و ئایه تانه ی ده یا نخوینی و ئه و تهسبیحات و پارانه وانه ی له ده مت ده رده چیّ، بزیه ده روونی نویژخوین پرده بیّت له ملکه چی بو خوا، دلیشی لیّده دات به ریّنمایی خوا و سوپاسگوزاری و به ندایه تی بوی، کاتی خهیالیّکی شهیتانی بو هات تا له و ئاماده بوونی دل و بینگهردی هزره لایبدات، خیرا پهنا ده باته به رد دورکردنی به وردبوونه وه له و ته یالله و ته سبیحات و سوپاس و ستایش.

ئافرهتی موسلمان یه کسه ر دوای نویز ناچیته سه ر کاری ناومال و سه رقالیه کانی ژیان، به لاکو هجار استغفر الله ده کات، پاشان ئه و نزایه ده کات که پیغه مبه ر عبی کردوویه تی: ((الله م انت السلام ومنك السلام تبارکت یا ذا الجلال والاکرام)) صحیح مسلم ۸۹،۹۰۸، پاشان ئه و ویردانه ی پیغه مبه ر عبی دوای نویز خویندوویه تی ، ده یخوینی گرنگترینیان ئه وه یه که پیغه مبه ر عبی فه مرموویه تی: ((هه ر که سی پاش هه موو نویزیک ۳۳ جار سبحان الله، ۳۳ جار الحمد لله، له ۳۳ جار الله اکر بکات، که ده کاته ۹۹، له جاری سه د بلی: لا اله الا الله وحده لا شریك له، له الملك وله الحمد وهو علی کل شیء قدیر، خودا له گوناهی خوش ده بیت، ئه گهر وه کو که فی سه رده ریاش وابی)) صحیح مسلم ۹۵/۵.

پاشان به پارانهوهیه کی قوولّی ناو دلّ داوا له خوا ده کات کاروباری له دونیا و دواروّژدا چاك بکات، به خششه دیار و شاراوه کانی به سهردا بباریّنی، راستهریّی و ریّنمایی پی ببه خشی له کاره کانیدا.

بهم شیّوه یه نافره تی موسلمان پیّویسته له نویّژ دهربچیّت، که دهروونی خاویّن بوّته وه، دلّی ملکه چبووه، گیانی بیّگهرد و پاك کردوّته وه، هه موو بوونی پرگردووه له وزهیه کی گیانی، که کوّمه کی ده کات له به ره نگاری بوونه وه ی سه ختیه کانی ژیان و خهمی مال و دایکایه تی، له ژیّس چاودیّری و پاراستنی خودای خوّی ده پروات، ناترسی کاتیّك دوچاری ناخوّشیه ک ده بیّته وه، وه نه گهر توشی خیّر و خوّشی هات ده وروب دری له خوّشیه کهی خوّی به شداری پیده کات، نه مه کاری نافره تی نویّژ کاری راستگوی دلّ زیندووه: ﴿إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا، إذا مَسَّهُ السَّرُ جَزُوعًا، وَإِذَا

مَسَّهُ الخَيرُ مَنُوعَا، إلاَّ المُصلِّين، الَّذِينَ هُم عَلَى صَلاَتِهِم دَائِمُونَ، والَّذِينَ فِي أَمُوالِهِم حَقِّ لِلسَّائِلِ وَلَمَحرُوم. واتا: ئاده میزاد که دروستکراوه زوّر بیّزار و دهستگره به دونیا، کاتیّك دوچاری ناخوّشیه ك دهبیت زوّر به هه لیه هه لیّ و خهفه تباره، کاتیّکیش خیّرو خوّشیه كی توش ده بیّت ده یگریّته وه له ده وروبه رو ئه وانه ی شایسته ن به و خیره، ته نها نویژ خویّنان نه بن، ئه وانه ی به ده وریوه و به ماله کانیان مافی دیاری کراویان هه یه، بو سوال که رو بو ئه وه هه واره و داوا ناکات الهارج: ۱۹ ـ ۲۵ .

زمكاتي مائي خوا له مالهكهي دهردمكات

ئافرهتی موسلمان زهکات له مالهکهی دهردهکات، ئهگهر خاوهنی وهها مال وداراییهك بوو که زهکاتی تیدا واجب دهبوو، ههمموو سالیّك به وردی مالهکهی دهژمیّرا و ئهوهندهی زهکاتی لیخبکهویّت زوّر به دهستهاکی و به وردی وهکوو فهرزیّك دهری دهکات" چونکه زهکات پایهیهکه له پایهکانی ئیسلام، دروست نییه ساردی و تهمبهلی و مولّهت وهرگرتن بکریّ له دهرکردنی له همموو سالیّکدا، ههرچهنده یهکجار زوریش بیّت. وه ههرگیز به میّشك و دلّی ئافرهتی موسلمانی تهقواداری روّشنبیر نایهت رابکات له دهرکردنی زهکات ئهگهر شتیّکی کهمیش بیّت لهو مالّهی زهکاتی لیّده کهویّت.

چونکه زهکات فه پیزه یه کی مانی په رستشی دیاریکراوه، خودا له سه رهه موو موسلمانیکی فه رزکردووه کاتی ماله که ی بگاته پاده ی (نصاب) زه کات، چ ئافره ت بی چ پیاو، وه ئهوه ی زه کات نه دات و نکوّلی له فه رزیه تی و واجب بوونی بکات ئه وا به هه لگه پاوه و کوفریّکی ئاشکرا ده ژمیرد پیت، ده بی کوشتاری له گه لاا بکری و خویّنی حه لال ده کری، تا ئه و کاته ی به ته واوی ده یدات وه کو چوّن ئه حکامه کانی ئاین روونیانکرد و ته وه ته هه لویّستی ابوبکری صدیق به رامبه ر به کوّمه لی هه لگه پاوه کان (اهل الرده) ئه وانه ی پازی نه بوون زه کات بده ن، چه ند و شهیه کی زیندون هه موو کات به گویّی زه مانه ده زرنگیته وه: ((سویند به خوا جه نگ و شه پ ده که مله له نیّوان نویّش و زه کاتدا)) صحیح مسلم ۲۰۷/۱.

له ئافرهتی موسلمانی روّشنبیری تهقوادار ناشاردریّتهوه که نهو ئیسلامهی مافی سهربهخوّبی و ئازادی له مالهکهی پیداوه و هیچ ئهرکیّکی خهرجی نهخستوّته نهستوّی، بهلکو خهرجی له ئهستوّی پیاودایه، له بهرامبهردا خودا زه کاتی فهرزکردووه لهسهر ئافرهت وه کو پیاو، که مافیّکی ئاشکرا و دیاری ههژارانه لهلای دهولهمهندان" هیچ ئافرهتیّك خوّی نادزیّتهوه له دهرکردنی زهکات و بهخشینی له خهرجیه شهرعیهکان به پاساوی نهوهی ئهو ئافرهته و ههر له بنه پهتدا ئهرکی خهرجی له ئهستوّی نهودا نییه، مهگهر ئافرهتیّک بیّت کهم و کورتی له تیّگهیشتنی بهرامبهر بهم ئاینه ههبیّت، یا گهندهلیهك له بیروباوه پی ههبیّت، یا درزیّك له کهسایهتیهکهی ههبیّت. یا به پیوهگرتنی، ههر به خوشویستنی مالا و دهست پیوهگرتنی، ههر به خهیالی نایهت زهکات له مالی دهرکات، لهگهل نهوهی بهروّژوو دهبیّت و نویّش دهکات و حهجیش دهکات و، لهوانهیه ههندی جار کهمیکك له ماله زوّره کهی بکاته خیّر، نهو جوّرانه لهو ئافرهتانه نین که خودا دهیهویّت و پیّیان رازییه.

مانگی رممهزان بهرۆژوو دەبیت و شهومکهشی زیندوو دمکاتهوم

ئافرهتی موسلمان مانگی رهمهزان بهروزوو دهبینت، به دهروونیکی گزشکراو و به باوه ربوون بهم فهرموودهیه: ((ههر کهسی مانگی رهمهزان بهروزوو بینت به باوه و به ئومیدی پاداشتی خوایی مسوّگهر خودا له گوناهی پیشووی خوش دهبینت)) متفق علیه. شرح السنه ۲۱۷/۲. وه خوّی

ده رازینیته وه به ره وشتی نافره تی به روز ووی چاو و نه ندام پاریز راو له هه رسه رپیچیه که زیان به روز ووه کهی بگهیه نی بیان له پاداشته کهی کهم بکاته وه. وه نه م فه رموووده یه جیبه جی ده کات: ((نه گهریه کینکتان به روز ووبوون با قسمی ناشیرین نه لیّت و هه راو ناژاوه نه نیّت هوه، وه نه گه ر یه کیّک جنیوی پی بدات یان شه ری له گه ل کرد با بلی: من به روز وورم)) متفق علیه. ریاض الصالحین: یه کیّک جنیوی پی بدات یان شه ری که سی کاتی به روز ووبوو و واز نه هیّنی له و ته یا راست و کارپی کردنی نه وا خودا هیچ پیویستی به وه نییه واز له خواردن و خواردنه وه بیّنیّت)) فتح الباری

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر له مانگی رهمهزانا ههست ده کات له ژیّر سیبّهری مانگیّکدایه وه که همموو مانگیّک نییه، تیایدا کردهوه چاکه کان چهند قات دهبیّتهوه، دهرگاکانی خیّر والآ ده کریّن، روّژووه کهش ته نها بو خودایه و ههر خوّی پاداشتی لهسهر ده داتهوه، بیّگومان پاداشتی خودایه کی دهولهمه ندی به خشنده زوّر لهوه گهوره تر و گشتگیرتره که بتوان پا باسبکری، یان خهیال ده رکی بکات" وه ک پینه مبهر میایی ده فهرموووی: ((ههموو کرده وه یه کی ناده میزاد چهند هیّند ده بی بیاده بی بی ده بی بی بی بی مینه و می خوّم پاداشتی لهسهر ده ده مهوت سه ده یند. خودا ده فه مرموووی: ته نها روّژوه نه بی منه و می خوّم پاداشتی لهسهر ده ده مهوه، واز له حهز و خواردنه وه ی دینی بو مین روّژوه وان دوو خوشی بو ههیه: خوشیه کاتی به ربانگ ده کاته وه خوشیه کیش کاتی به دیداری خوا ده گات. وه بونی ناخوشی ده می روّژوه وان خوشتره له لای خوا له بونی میسک)) متفق علیه. شرح ده کات. وه بونی ناخوشی ده می روّژوه وان خوشتره له لای خوا له بونی میسک)) متفق علیه. شرح السنه ۲۷۲۱،

لیّره وه پیّویسته لهسه ر ئافره تی موسلمانی بیّداری خوّپاریّز هاوسه نگیه ک دروست بکات له رهمه زان له نیّران کاروباری مالّه و و نیّران قوّزتنه وهی کاته پیروّزه کانی مانگی رهمه زان له پهرستش و ملکه چی و نزیکبوونه وه خوا" بوّیه کاروباری مالّ و شهو نخونی خیّزانی بی ئاگای ناکه ن له نه نجامدانی نویّژه فهرزه کان له کاتی خوّی و ، کردنی نویّژه سوننه ته کان و ، خویّندنی قورئان و ، هه لسانه و هی شه و و شه و نویّژ و پارانه و ، له کاتی که دوزانی خودا چی ئاماده کردووه له پاداشتی زوّر و لیّبوردنی فراوان بو نه وانه ی شه وانی رهمه زان زیندو و ده که نه وه ، پینه مبه و می اله کاتی که دان نیندو و ده که نه وه ، پینه مبه و می که دانی خودا چی ناماده کردووه که پینه مبه و می که دانه که دانه که دانه و ده که نه و هم که دانه و می که دانه و ده که نه و هم که دانه و می که دانه و ده که نه و هم که دانه و ده که نه و دانه که دان

ده فه رموووی: ((هه رکه سی به باوه په و به ئومیدی پاداشتی خوایی شه وانی ره مه زان هه نسیته وه و زیندووی بکاته وه خودا له گوناهی پیشووی ده بوریت) متفق علیه. شرح السنه ۱۱٦/٤.

عائشه (رضی الله عنها) وتی: ((پیغهمبهر عَلِی له ده شهو و پوژی کوتایی مانگی رهمهزان زور زیاتر خوّی ماندوو ده کرد وه له کاته کانی تر)) صحیح مسلم ۷۰/۸. ههروا عائشه (رضی الله عنها) وتی: ((پیغهمبهر عَلی کاتی دهی کوتایی مانگی رهمهزان بهاتایه شهوی ههموو زیندوو ده کرده وه و، که س و کاری به ناگا ده هینا و، خوّی ماندوو ده کرد و خوّی گورج و گول ده کرد)) متفق علیه. شرح السنه ۳۸۹۳. ههروا فهرمانی ده کرد عَلی بهدوای شهوی قهدر بگهرین له بگهرین و خه لکی هانده دا بو زیندوو کردنه وه ی که ده فهرموووی: ((بهدوای شهوی قهدر بگهرین له ده کوتایی رهمهزان)) متفق علیه. شرح السنه ۳۸۰۳، وه ده فهرموووی: ((ههرکهسی به باوه و به نومیدی پاداشتی خوایی شهوی قهدر زیندوو بکاته وه خودا له گوناهی پیشووی ده بوریت)) متفق علیه. شرح السنه ۳۷۹۳.

نهم مانگه پیروزه مانگی ته نها پهرستشه، شیاوی نافره تی موسلمان نییه شهوه کهی به شتی پوچ و یاری و شهو نخونی بی سوود بباته سهر تا ده گاته پارشیّو، ئه و کاته ش خه و به ری چاوی ئه ندامانی خیرانه کهی گرتووه و نهمیش دیّت چهند پاروویه کیان بو نامهاده ده که تا بیخون، پاشان ده گهریّنه وه ناو جیّگاکانیان خیرا ده کهونه وه ناو خهویّکی قوول، لهوانه یه همتا هملنه ستن بو نویژی به یانیش.

به لاکو نافره تی موسلمانی روّشنبیری سوره له سهر نه وه ی خوّی و نه ندامانی خیّزانه که ی ژیانیّکی ئیسلامیانه ببه نه سهر له مانگی ره مه زان، کارده کات له سهر ریّک خستنی ژیان، به جوّریّك هه موو ئه ندامانی خیّزانه که ی پاش گه رانه وه له نویّژی ته راویح زوو ده خه ون چونکه ده بی پاش چه ند کاتژمیّریّکی که م هه لسن بو شه و نوی و په رستش و پارشیّو کردن پیّغه مبه ریسی ده فه دم و وی در روارشیّو بکه نه وه، چونکه له پارشیّو کردنه وه دا فه رو پیروّزی هه یه)) متفق علیه شرح السنه ۱۸ ۲۵۲.

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو یارمهتی ههموو ئهندامانی خیزانه کهی دهدات بو پارشیو کردن، وهکو ملکه چبوونیک بو فهرمانی پیغهمبه را عَنِی و وهده ستهینانی فه و و پیروزیه کهی، ههروا پارشیو ههلسان و شهونویژکردهان دهخاته وه یاد، چالاک بوونی ده روون و دلی تیایه بو ئهنجامدانی نویژی بهیانی به کومه ل، ویرای ئهمانه جهسته به هیز ده بیت بو روژووگرتن، هه رئهمه شه بوو پیغهمبه را می تیایی نه خامی ده داو هاوه لانی لهسه ریاده هینا زیدی کوری ثابت ده لین ((له گه ل پیغهمبه را می تیایی پیغهمبه را می بارشیو می بارشیو مان کرده وه، پاشان هه لساین بو نویژ، وترا: ماوه ی نیدوان نویش و پارشیو چهند بوو ؟ وتی: ۵۰ ئایه ت)) متفق علیه. شرح السنه ۲۵۳۸.

بیّگومان ئافرهتی موسلمان پاداشتی زوّری دهبیّت لهلایهن خواوه کاتی دهبیّت مایهی دهستکهوتنی ئه و ههموو خیّره بو خیّزانه کهی، خودا ده فهرموووی: ﴿إِنَّ الَّذِینَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لاَ نُضِیعُ أَجرَ مَن أَحسَنَ عَمَلاً. واتا: ئهوانهی باوه ریان هیّناوه و بهرده وام کرده وه ی چاکیان کردووه نه وا ئیمه پاداشتی چاکه کاران ویّل ناکهین ﴾ الکهف: ۳۰.

رۆژووى سوننەت دەگرى

ئافرهتی موسلمانی تهقوادار ویّرای گرتنی روّژووی رهمهزان روّژووی سوننهتیش ده گریّ، ئه گهر زور سهخت نهبوو لهسهری، وه ک روّژووی روّژی عهرهفه، روّژی نوّیهم و دهیه می محرم" چونکه شهم روّژانه و هی تریش له کردهوه ی چاکه و ده بنه هوّی سرینهوه ی گوناهه کان، ابی قتاده و تسی: له پیّغه مبه ری خوا می ترانی پیّغه مبه ری خوا می ترانی پیّشوو و پاشی خوّی ده سریّته وه ای صحیح مسلم ۸/۸ ه.

ابن عباس الله ده لین: پینغه مبهر خوا میالی که روزی عاشورا به روزو و بوه و فهرمانیشی به گرتنی نهم روزه کردووه)) صحیح مسلم ۱۲/۸.

ابن عباس الله ده لین: پینعه مبه ری خوا سیسی فی مرمووی: ((ئهگهر خودا بو سالی داها تووو تهمه نی پیدام روزی نوی عاشوراش به روزوو ده بم)) صحیح مسلم ۱۳/۸. وه له باره ی گهوره یی به روزوو بونی شه شه وال ده فه مرموووی: ((هه ر که سین ره مه زان به روزوو بین، پاشان دوای

رهمهزان شهش روّژ له مانگی شهوال بگریّت وهك ئهوهیه ههموو ساله که بهروّژوو بـووه)) صحیح مـسلم ۵۹/۸. هـهروا لـهبارهی گرتنـی سـێ روّژ لـه هـهموو مانگیٚـك" ابـو هریـره گه ده لـێ: ((خوّشهویستم عَنِیْنَ به سیّ شت فهرمانی پی کردووم: گرتنی سیّ روّژ له ههموو مانگیّك، کردنـی دوو رکات نویّژی چیّشتهنگاو، کردنی نویّژی وتـر پـیّش خهوتن)) فـتح الباری ۲۲۹/۶. صحیح مسلم ۲۳۵/۵.

ابي الدرداء الله وتى: ((خۆشەويستم عَلَيْكَ به سى شت فەرمانى پى كردووم، تا لـه ژيان ماوم وازيان لىناھينىم: گرتنى سى رۆژ له ھەموو مانگىك و، كردنى نويژى چىشتەنگا و، نەخەوم تا نويژى وتر دەكەم)) صحيح مسلم ٢٣٥/٥.

عبدالله بن عمرو بن العاص الله وتى: پيغهمبهر الله فهرمووى: ((روز وو گرتنى سى روز له ههموو مانگيك وهك روزوو گرتنى تهواوى ساله كه وايه)) متفق عليه. شرح السنه ٣٦٢/٦.

دهقی فهرموووده هاتوووه ئهم سی روّژه به سیانزه و چوارده و پانزه دهست نیشان ده کات، که پیّیان ده وترا روّژه سپیه کان، له بهرامبهردا ده قی فهرموووده مان ههیه که ئهم سی روّژه دیاری ناکات: له معاذة العدویة وتی: له خاتوو عائشة پرسیارم کردووه، ئایا پیّغه مبهر گل له ههمو مانگیک سی روّژ بهروّژوو بووه؟ وتی: بهلیّ، وتم: له چ روّژیّکی مانگ بهروّژوو ده بوو؟ وتی: گویّی نده دا به وه ی له کویّی مانگه که بهروّژوو ده بیّت، واتا له ههر روّژیّک بوایه بهروّژوو ده بوو)) صحیح مسلم ۸/۸۸.

حهجي ماٽي خوا دهكات

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر ریّنمایی قورئانی لهبهرچاوه بهحهجکردن بوّ مالّی خوا هـهر کاتیّـك له توانای دابوو، ههر کاتیّکیش هوّکاره کانی حهجکردنی بوّ ره خسا، ئهوا پیّش گهشته که هـهولّی فیربوونی ئهحکامه کانی حهج ده دات زوّر به وردی و ریّك و پیّکی، تا به تیّگهیشتن و روّشنبیری و داناییه وه کاره کانی حهج نه نجام بدات، ئهو کاته حهجه کهی راست و شـهرعی ده بیّت و بارتـهقای جیهاد و تیّکوشانی پیاوان ده بیّت، وه ك خاتوو عائشه ده لیّن: و تم: ئـهی پینه مبـهری خـوای ئـهی

ئیمه تیکوشان و جهنگ نهکهین لهگهل ئیوهدا؟ فهرمووویهتی: ((باشترین و جوانترین جیهادی ئیوه حهجه، حهجینکی سوننهت)) عائشه وتی: ئیتر وازم له حهجکردن نههینناوه لهوه هی نهمهم بیستووه.

عومره دهكات

وه ک چۆن حهج فهرزکراوه لهسهر ئافرهتی موسلمان، عومرهشی لهسهر واجبه ههر کاتیک بواری بو ره خسا، بهتاییهتی عومرهیه ک له مانگی رهمهزان چونکه پاداشتی حهجیّکی ههیه لهگهل پینغهمبهر بینغهمبهر بینغهمبهری به دایکی سنانی ئهنصاری فهرمووو: ((چی له حهجکردن قهدهغهت ده کات؟)) وتی: باوکی فلان _ مهبهستی میرده کهیهتی _ دوو حوشتری ههبوو، لهسهر یه کینکیان حهجیکرد، ئهوه کیتریش ئاوی زهویه کهمان ده دات. فهرمووی: ((که رهمهزان هات عومرهیه کی تیدا بکه پونکه عومرهیه که له رهمهزان بارتهقای حهجیّکه له گیرانه وه یه کی ابن عباس، ده فهرموووی: ((عومرهیه که له رهمهزان بارتهقای حهجیّکه له گیرانه وه یه کی ابن عباس، ده فهرمووی: ((عومرهیه که له رهمهزان بارتهقای حهجیّکه له گهل من)) فتح الباری ۲۲/۶.

گویْر ایهٔنی فهرمانی پهروهردگاریهتی

نافرهتی موسلمانی هوشیار لهبیری ناچیت نهرکی واجبه شهرعیه کانی پی سپیردراوه که خودا شان به شانی پیاو فهرمانی پی کردووه، هیچ جیاوازیه ک له نیرانیاندا نییه، مه گهر لهوه تایبه ته هندی نافره ته جیا له پیاو، نه گینا پیاو و نافره ت له به رپرسیاره تیدا یه کسانن لهبه رامبه را تایبه ته هندی نافره ته جیا له پیاو، نه گینا پیاو و نافره ت له به رپرسیاره تیدا یه کسانن لهبه رامبه را الله، وه ک ده فه مرموووی: ﴿ إِنَّ المُسلِمِینَ وَالمُسلِماتِ وَالمُومِنِینِ وَالمُؤمِنِینِ وَالمُؤمِنِینَ وَالمَاتِینَ وَالمَانِ و نافره تانی موسلمان و پیاوانی باوه پردار و نافره تانی موسلمان و نافره تانی همیشه گویزایه قریزایه و و نافره تانی باوه پیاو و نافره تانی باوه پیاونی همیشه گویزایه و و نافره تانی همیشه گویزایه و نافره تانی همیشه گویزایه و ناماده کردوون الرخواب و به و باداشتیکی مهزنی بو ناماده کردوون الرخواب ۳۵.

ههروا دهفهرموووی: ﴿مَن عَمِلَ صَالِحًا مِن ذَكَرٍ أَو أُنشَى وَهُو مُومِنٌ فَلَنُحيِّيَنَّه حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجزِيَنَّهُم أَجرَهُم بِأَحسَنِ مَا كَانُوا يَعمَلُونَ. واتا: ههركهسي كردهوهى چاك بكات چ پياو بيّت چ ئافرهت به مهرجيّك باوهږدار بيّت ئهوا ژيانيّكى خوّشى پيّ دهبهخشين له دونيادا و به جوانترين شيّوه پاداشتى كردهوهكانيان دهدهينهوه ﴾ النحل: ٩٧.

وه ﴿ فَاستَجَابَ لَهُم رَبُّهُم أَنِّي لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنكُم مِن ذَكَرٍ أَو أُنشَى وات ا : پهروه ردگاریان وه لامی پارانه وه کهیانی دایه وه که من کرده وه ی هیچ کریکاریک له ئیوه ویل ناکه م چ پیاو بیّت چ ئافره ت ﴾ ال عمران: ۱۹۵ .

ههر کاتی پستهی (یا أیها الناس) له قورنان یا له فهرموووده بیّت، نهوا پیاو و نافرهت ده گریّتهوه، وه که مسلم له ام سلمه دایکی باوه پداران ده گیریّتهوه، وتوویه تی: گویّم له خه لکی بلوو باسی حهوزیان ده کرد، به لام نهم باسهم له پیغهمبهر گله نهبیستبوو، پروژیّکیان لهو کاتهی که نیزه که که م داده هینام، گویّم لی بلوو پیغهمبهر گله ده یفه رمووو: ((نهی خه لکینه)). به که نیزه که که م وت: جا پا پاوهسته. که نیزه که و تی: بانگی پیاوانی کرد و، بانگی نافره تانی نه کردووه، و تم: منیش خه لکی کم له و خه لکه. جا پیغهمبهر گله فهرمووی: من پیش ئیّوه ده چمه سهر حهوز تا بو ئیّوهی ناماده بکهم. ئیره ش بولای من دیّن، جا که سیّکتان به و شیّوه یه نه گات پیّم، که دوور بخریّتهوه ایّم وه ک چوّن حوشتری ویّل دوور ده خریّتهوه، منیش ده لیّم: نهمه له به رچی؟ پیّم ده لیّن: تو نازانی نهوانه له دوای تو چیانکردووه و داهیّناوه، منیش ده لیّم: تیاچین)) صحیح مسلم ۲۰/۱۵. له گیرانه وه یه کی مسلم ۲۰/۱۵. له گیرانه وه یه کی مسلم ۲۰/۱۵.

ئافرهت و پیاو یه کسانن بهرامبهر الله له پهیپهوکردنی فهرمانهکانی و دوور کهوتنهوه له نههیهکانی. لیرهوه ئافرهتی موسلمان ههرچی خودا فهرمانی پیبکات دهیکات، شهوهی فهرمانی نهکردنی پیکردووه نایکات، باوه پی وایه لهبارهی ههرچی له ژبانیدا کردوویهتی پرسیاری لی دهکریت، چاکه به چاکه، خراپه به خراپه" بزیه له سنووری خوا دهوهستی و نایبهزینی، ناخزیته

ناو حه رام، به لکو هه موو کات بریاری خوا و پینه مبه ره کهی پهیره و ده کات و، له سه رجه م شه و کاروبارانه ی له ژیانیدا به ره و رووی ده بینته وه ده گهریته وه سه رحوکمی خوا و پینه مبه ر

له میزووی ئافرهتی موسلمان ههلویستی مهردانه ههیه، که حوکمی خودایان لهبهرچاویان داناوه و لیّیان لانهداوه و یهنایان بهر حوکمی تر و شتی تر نهبردووه:

ئیمام احمد و ابو داود ده گیرنهوه و، ابن کثیریش له سهرهتای سورهتی الجادله باسی کردوو، له خولة بنت ثعلبة و ميرده كهى أوس بن الصامت، خهوله ده لين: سويند بهخوا سهره تاى سوره تى مجادله لمسهر من و اوس بن الصامت دابهزیووه. خهوله وتی: من لهلای اوس بووم، پیاویکی بهسالاچووبوو و رەفتارى خىراپ بېلوو، وتى، رۆژنىك ھاتلەوە ماللەوە و منىيش لەسلەر شىتنىك ييداچوونهوهم لهگهلدا كرد، ئهويش تورهبوو و وتى: تۆ بۆ من وەك پشتى دايكمى، وتى: پاشان دهرچووه دهرهوه و کاتژمیریک لهناو یانهی کهس و کاری دانیشت، دوایی هاتهوه لام و داوای سهرجیّیی لیّکردم، خهوله وتی: وتم: نهخیّر، بهو کهسهی گیانی خهولهی بهدهسته، ههرگیز لهگهالّم كۆنابىتەوە ياش ئەوەي ئەو قىسەپەت وت تا خودا و پىغەمبەرەكەي دادىپەروەرى دەكەن لە نیّوانماندا، خوله وتی: ئنجا ویستی بهزور بمگری و کاری خوّی بکات، بهلام من نهمهیّشت وهك چۆن ئافرەتىك دەتوانىي زال بى بەسەر بەسالاچوويەكى لاواز، لە خۇمىم دوورخستەوە، خەولە وتىي: پاشان چوومه لای یه کنی له درِاوسینکانم، جلینکم لنیان خواست، پاشان چوومه دهر تا هاتمه لای پینغهمبهر ﷺ و لهبهردهستی دانیشتم، رووداوهکهم بزی گیرایهوه، زور سکالای رهفتاره خراپهکانیم لهلاكرد، خهوله وتى: ييغهمبهريش على دهيفهرموو: ((ئهى خهوله ئامۆزات يياويكى به سالاچووه، لهخوا بترسه سهبارهت بهو)) خهوله وتى: سويند بهخوا هيشتا لهلاى ييغهمبهر ﷺ بـووم قورئـان لهبارهم دابهزی، پینهمبهر علی حالهتی سروش هاتنی بهسهرداهات، که نهم بارهی لهسهر الچوو، پنی وتم: ((ئهی خهوله خوا لهبارهی تو و میرده کهت قورئانی دابهزاند)) پاشان بومی خویندهوه: ﴿ قَد سَمِعَ اللهُ قُولَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوجِهَا وَتَشتَكِي إِلَى اللهِ وَاللهُ يَـسمَعُ تَحَاوُرَكُمَـا إِنَّ اللهَ سَـمِيعٌ بَصير ﴾ تا ﴿وَللكَافرينَ عَدَابٌ أليمُ﴾ المجادلة: ١- ٤. خهوله وتى: ئنجا پينغهمبهر ﷺ فهرمووى: ((برؤ يني بلني با كۆيلەپ ك ئازاد بكات)) خەول دەلنى: وتم: ئەي پىغەمب دى خوا نىلەتى

کۆیلمیهك ئازاد بكات، فهرمووی: ((با دوو مانگ له دوای یهك بهروّژوو بیّت)) خهوله ده لّی: وتم: سویّند بهخوا پیاویّکی بهسالاچووه و توانای روّژووگرتنی نییه، وتی: ((با شهست ههژار تیّربکات له شهست صاع خورما)) خهوله ده لیّن: وتم: سویّند بهخوا ئهی پیّغهمبهری خوا ئهمهی نییه، خهوله ده لیّن: پیّغهمبهری فهرمووی: ((ئیّمه یارمهتی دهدهین به (فهرهقیّك له خورما) ـ نزیکهی شهست کیلوّیه _)) خهوله وتی: منیش وتم: ئهی پیّغهمبهری خوا منیش به فهرهقیّکی تر یارمهتی دهدهم، فهرمووی: ((ئهنجامت پیّکاو کاریّکی باشت کرد، بروّ له جیاتی ئهو صدهقه که بده، پاشان راتدهسپیرم که لهگهل ئاموّزات باش بیت)) خهوله ده لیّن: منیش وامکرد. تفسیر ابن کثیر ۵۹/۳ باغادلة.

خهوله نهیتوانی تهنانهت یه کاتژمیزیش له گهل میردی بژی پاش نهوهی وشه ی (ظیهار) ی بهده مدا هات که واتای ته لاقی ده گهیاند لهسهرده می نه فامیدا، تا ده چیته لای پیغه مبهر بی بی بی زانینی بریاری خوا له باره ی خوی و میرده که ی، ههر بو نهم مه به سته شه جلی کسی شایسته له در اوسیکانی ده خوازی.

بۆیه جینگای سهرسورمان نییه ئهو ئافرهته مهزنه ریزو گهورهیی و پلهوپایهیه کی بهرزی ههبیت له دهروونی ئهو هاوه لانهی له سهرده می ئهودا بوون، له سهرووی ههموویانه وه عمر کوری خه تتاب فی روزی کیان خهوله ده گاته عمر، لهو کاته له مزگهوت ده رده چی و (جاروودی) خزمه تکاریشی له گه للدایه، عمر که ئه میری باوه پردارانه، سه لام له خهوله ده کات، خهوله شینی ده لئی: به بیرم دی جاران له بازاری عکاظ پنیان ده وتی عومه روزکه، گوچانه که تله ده ستدا بوو و شوانی مه پ و مالات ده کرد، جا له خوا بترسه سه باره ت به وانهی له ژیر ده ستن، بشزانه ههر که سی له هه په شهی خودا و پوژی دوایی بترسی دووری بو نزیك ده بینته وه، ههر که سی له مردن ترسا له دابرانیش ده ترسی. له و کاته جاروود ده لی زور زیاده روزیت کرد له سهر ئه میری باوه پرداران ئه ی ئافره ت. عومه ریش و تی: وازی لی بیننه، نازانی!: ئه مه خوله یه که خودا له سه رووی ئاسمانه کانه وه گویی بو قسه کانی گرتووه، سویند به خوا عومه ره واتره تا گوینی بو بگری.

له راقهی ابن کثیر هاتوووه، پیاویک که گهرم و گوری و گوی شلکردنی عمر دهبینی بو شهم ئافره ته، به عمر ده لین: پیاوانی قوره پیشت لهسهر ئهم پیره ژنه راگرتووه! عمر ده لین: تیاچیت، تی ده زانی ئهوه کییه؟ وتی: نه خیر، وتی: ئه مه ثافره تیکه خودا له سهرووی حهوت ئاسمانه وه گویی بر سکالاکهی گرتووه، ئه مه (خولة بنت ثعلبة)یه، سویند به خوا ئه گهر به ویستی خوی تا شهویش بینیته وه و نه روات، من پشتی تیناکه م تا پیویستی خوی جیبه جی ده کات، مه گهر کاتی نوید بیت و بچم بو نویژ کردن، پاشان ده گهریمه وه لای تا پیویستی جیبه جی ده کات.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیری تیّگهیشتوو، ههموو کات و سه خوای لهبهرچاوه: ﴿وَمَا کَانَ لَهُمُ وَلاَ مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَی الله وَرَسُولُهُ أَمرِا أَن یَکُونَ لَهُمُ الخِیرَةُ مِن أَمرِهِم وَمَن یَعصِ الله وَرَسُولُهُ فَقَد ضَلَّ ضَلاًلاً مُبِینًا. واتا: هیچ پیاویکی باوه پردار و ئافره تیّکی باوه پردار کاتی خودا و پیخه مبهره کهی بپیاریکیاندا لهسه شدیان نییه سهرپشکی تیابکهن، وه هه کهسی سهرپیچی خوا و پیخهمهمه کهی بکات نهوا به ئاشکرا گوم پا بووه و سهر لی شیوایه الاحزاب:

گویّرایه لّی کردنی خوا و پیّغه مبه ره که ی له سه رووی ئاره زووی دلّ و ده روونه، له سه رووی ئاواته کان و رابواردن و خوّشیه کانی ژیانه، له سه رووی خواست و ویستی مروّقه، ئه وه تا زینب کچی جحش پیّش ئه وه ی ببیّته دایکی باوه رداران، پیّغه مبه ر گل داوای لیّ ده کات رازی بیّت به شوو کردن به زیدی کوری حارثة که جاران کویله بوو پاشان پیّغه مبه ر گل کردبوویه کوری خوی نه ئه مهش بو دو مه به ست و حیکمه تی جیاواز بوون

یه که م: هیّنانه دی یه کسانی ته واو له نیّوان خه لک، که ئافره تیّکی جوانی قوره یسمی، گهوره ی نه وه کاته کویله نه وه کانی عبد شس، کچه مامی پیّغه مبه رشی، له کوّیله یه ک ماره بکریّت. که ئه و کاته کوّیله چینی نزمتر بوون له گهوره کان، به لکو جیاوازی چینایه تی له نیّوان گهوره و کوّیله کانیان هیّنده قوول و پته و بوو مه گه رکرداریّکی راسته قینه له پیخه مبه ری خوا شی تیّکی به که به ناشکرا له ناو خه لکی رایبگهیه نی و کوّمه لی موسلمانانیش بیکه نه ده ستوور و پهیره وی بکه ن، تا

بهم شيّوهيه ئهم جياوازيانه نهميّنيّ و، كهس لهسهر كهس بهرزتر نهبيّ مهگهر به تهقوا و له خواترسان بيّت.

دووهم: پووچهل کردنهوهی باوی به کورکردن (التبنی)، که زوّر باو و بلاوبوو له سهردهمی نه نه نهمه به ماره کردنی پیغهمبه به بو زینب که هاوسهری زهیدی به کورکراوی بوو پاش ئهوهی ته لاقی دابوو، تا به لگهیه کی کرداری پیشکه به بکات لهسهر ئهوهی ئه گهر به پاستی کوری بووایه نهده بوایه و له قورئان کوری بووایه نهده بوایه و له قورئان دابه زیبووایه.

دهست نیشانکردنی زینب، کچه مامی پیغهمبهر بی بین جینهجی کردنی شهم دوو دهستوره کرداریه له چوارچیوه مالی پیغهمبه پایهتی، بو نهوهبوو تا خه لکی به ده روونیکی پازی و ملکه چ گوی پایه نهرمانی خوا و پیغهمبه و کهی بن. نه گهر له بهر نهم بهرژه وه ندی یه گشتیه شنه بووایه همرگیز پیغهمبه و پالی نه ده نا به زینب تا ببیته خیزانی زهید له کاتیکا زهینب پازی نه بوو بهم ماره برینه، وتی: نهی پیغهمبه و خوا، میردی پی ناکهم و هه و گیز پینی پازی نایم، من گهوره ی نه وه کانی عبد شهمسم، پیغهمبه ریش به به هیمنی و متمانه و سوور بوونه و هه دموری زابه لکو ده بی شووی پی بکهی. له کاتی نهم گفتوگویه دا نهم نایه ته دابه زینب وتی: کان لِمُؤمِنِ وَلاَ مُؤمِنَةٍفقد ضلَّ ضَلاًلاً مُبِینًا پیشتر پاشه کراوه، ننجا زینب وتی: که واته سه ریی پی ناکه م له فه رمانی خوا و پیغهمبه و ، نه وه پیی پازی بووم.

پاشان ناکوّکی کهوته نیّوان زینب و زید، و بووه هنوّی جیابوونهوهیان له یه کتری. کاتی (عددهی) زینب تهواوبوو، خودا نهم نایهتهی دابهزاند: ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنعَمَ اللهُ عَلَیهِ وَأَنعَمتَ عَلَیهِ أَمسِكُ عَلَیكَ زَوجَكَ وَاتَّقِ الله وَتُخفِي فِي نَفسِكَ مَا الله مُبدیهِ وَتَخشَی النَّاسَ وَالله أَحَقُ أَن تَخشَاهُ فَلَمَّا قَضَی زَیدٌ مِنها وَطرآ زَوَّجناکَهَا لِکَي لاَ یَکُونَ عَلَی المُؤمِنینَ حَرَجٌ فِی أَزوَاج أَدعیائِهِم إِذَا قَضَوا مِنهُنَّ وَطرآ وَکَانَ أَمرُ اللهِ مَفعُولاً. واتا: کاتی بهو کهسه ده لیّی که خودا نیعمهتی له گهل کردووه بهوهی رینمایی ئیسلامی کردووه، توش نیعمهت له گهل کردووه بهوهی له کویلایهتی رزگارت کردووه و به جوانی پهروهرده تکودوه، واتا (زید کوری حارثة): دهست به خیّزانه که ت

بگره و ته لاقی مهده و له خوا بترسه، وه نهوه له دهروونت ده شاریته وه که خودا ناشکرای کردووه له ناردنی سروش بوّت به وه ی زید زهینه بی ته لاّق ده دا و ده بیّته خیّزانی توّ تا باوی به کورکردنی نه فامی پووچه لاّ بکهیته وه و ، له قسمی خه لاکی دو و روو ده ترسی؟ ره واتره له خوا بترسی، کاتی زید پیّویستی به زینب نه ما و ته لاّقی دا، ئیّمه زهینه بان له توّ ماره کرد، تا بو باوه رداران نه بیّته مایمی گوناه و ته نگانه بی له ماره کردنی خیّزانی نه وانه ی کردوویانه به کوری خوّیان کاتیک لیّیان جیابوونه و هه میشه فه رمانی خوا کاریگه ره الرحزاب: ۳۷. که پیغه مبه را شی نه م نایه ته خویّنده وه پیکه نی و فه رمووی: ((کیّ ده چیّته لای زینب و مژده ی پیده دا که خودا له ناسمانه وه له منی ماره کردووه!!))

وه بلیّی خودا پاداشتی زهینه بی داوه ته وه له سهر گویّپایه لیّه په ها و ناوازه که ی بی خودا و پیخه مبه ره که ی کاتی پازی بوو به فه رمانی خودا و پیخه مبه ره که ی به ماره برینی له زهید، ئه وه تا ئیستا ده کریّته بووك بر پیخه مبه ری به فه رمانی خودا و به ئایه تی قورئان که موسلمانان تا پروژی قیامه ت وه کوو په رستشیک ده یخویّننه وه . ئه مه پیزیک بوو خودا به زهینه بی دابوو به جیا له دایکانی تری باوه پرداران، جا زینب هه موو جار شانازی ده کرد به و پیزه ی خودا پیّی دابوو، خوی هملاه کیشا به سه رخیزانه کانی تری پیخه مبه ری و ده یوت: ((ئیّوه که س و کارتان ماره ی کردون، به لاّم من خودا له سه رحموت ناسمانه کان ماره ی کردووم)) فتح الباری ۴۰/۱۳ .

لهگهل پياوي بيْگانه به تهنها كۆنابيْتهوه

 سوپێی جهنگی نووسیووه. فهرمووی: ((هه لسه برو له گه ل هاوسه ره که ت حه ج بکه)) متفق علیه. شرح السنه ۱۸/۷.

مه حرهم: ههر پیاویکه که بو هه میشه ماره یی لهو نافره ته نهیه ت، وه ك باوك و برا و مام و خال هند.

بینگاند: هدر پیاوینکه له بندره تدا حدلالا بی بو نافره تدکه شووی پیبکات، هدرچه نده خنرمیش بینت، بدتایبه تی شووبرا و خزمی تری، ندمانه هدموویان حدرامه نافره ت لدگه لیان تدنیابیته وه، بندما لدسه ر ندم فدرموووده یه که ده فدرموووی: ((ندکه ن بدته نها بچنه لای نافره تان)) پیاوینک له یاریده ده ران (الانصار) و تی: ندی پینه مبدری خوا، ندگه ر شوبرا (الحمو) بوو؟ فدرمووی: ((شوبرا (الحمو) و اتا مردن)) متفق علیه. شرح السنه ۲۹/۹.

الحمو: واتا برای میرد و هاوشیوهی له کهس و کاری میرد. وه که ده فهرمووی: ((شوبرا واتا مردن))((الحمو الموت)) مهبهستی ئهوهیه که خراپه و گهنده للی لهویهوه زیاتر رووده دات، چونکه به ئاسانی ده توانی بچیته ماللی برای" بویه به مردن ئه دگاری ده کات تا زیاتر سهخت و ترسناك و بیزراو بیت، وه ك بلیی ته نهابوونه و له گه ل شووبرا ده بیته هوی سهرهه لدانی خراپه کاری و گهنده للی و گومان و تیاچوون له ئاین وه ك تیاچوونی مردن. بویه ئافره تی موسلمانی ته قوادار ناکه ویته ئه م جوره سهرین چیانه له شهرع که زور له خه للکی تینی که و توون له م روزگاره دا.

پابەندە بە بالاپۇشيە (حيجاب) شەرعيەكەي

هدركاتيّك ئافرهتى موسلّمان لهمالّ بچيّته دەر بهجوانى حيجابهكەى دەپۆشىّ، حيجابيش ئەو جله ئيسلاميه تايبهتيهيه كه دەقەكانى قورئان و فەرمووودە شيّوەكەيان دياريكردووه، ھەرگيز بە ناپۆشتەيى و بۆندارى و رازاوەيى ناچيّته دەر و لەبەرچاوى پياوى بيّگانه دەرناكەويّت" چونكه دەزانيّت به دەقى ئايەت ئەمە ياساغ و حەرامه، كه دەفەرموووىّ: ﴿ وَقُل لِلْمُؤمِنَاتِ يَغضُضنَ مِن أَبْصَارِهِنَّ وَيَحفَظنَ فُرُوجَهُنَّ وَلاَ يَبدِينَ زِينَتَهُنَّ إلا ما ظَهَرَ مِنهَا وَليَضرِبنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلاَ يَبدِينَ زِنتَهُنَّ أو آبآع بُعُولَتِهِنَّ أو آبآع بُعُولَتِهِنَّ أو إخوانِهِنَّ أو بَنِي إخوانِهِنَّ أو بَنِي إِخوانِهِنَّ أو بَنِي إِخوانِهِنَّ أو بَنِي إِخوانِهِنَّ أو بَنِي

لَم يَظْهَرُوا عَلَى عَورِاتِ النِّسَاءِ وَلاَ يَضرِبنَ بأرجُلِهِنَّ لِيُعلَمَ مَا يُخفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ وَتُويُوا إِلَى اللهِ جَمِيعًا أَيُّهَ المُؤمِنُونَ لَعَلَّكُم تُفلِحُونَ. واتا: ئهى محمد بلّى به ئافرهتانى باوه پردار چاويان داگرن له ئاستى حه پام و دامينيان بپاريزن و جوانيان ده رنه خهن مه گهر شهوهى هه مر خوى به ده ره وه يه (پرووخسار و دوو ده سته که) و با له چکه کانيان به رده نه وه سهر سنگ و به روکيان و جوانيان ده رنه خهن ته نها بو ميرده کانيان نه بيت يا باوکيان يا باوکى ميرده کانيان يا براکانيان يا نه وهى براکانيان يا نه وهى خوشکه کانيان يا ئافره تانى خزمه تکار يا کويله و که نيزه ك يا خزمه تکارى ترى پياو که پيويستيان به ئافره ت نه ماوه و توانايان نييه يا شهو منالانه يه هي شتا نه گهيشتونه ته پاده ي بلوغ، وه با به لاروله نه پي له زهوى نه کوتن بو شهوه ي جوانى و زينهى شاراوه ده رخهن، ده ي هم مووتان بگهرينه وه بؤلاى حوا و ته و به بکه ن تا سه رکه و تو و براوه بن النور: ۳۱.

أَخَوَاتِهِنَّ أو نِسَآئِهِنَّ أو مَا مَلَكَت أَيَانُهُنَّ أوِ التَّابِعِينَ غَيرِ أُولِي الإِربَةِ مِنَ الرِّجَالِ أو الطِّفلِ الَّذِينَ

نافرهتی موسلمانی تینگهیشتوو که تیراوبووه له سهرچاوهی ئیسلامی بینگهرد، له ژیر ساباته فینك و بیخهوشه کهی گهورهبووه، تهنها بو چاولینکهری جلی حیجاب ناپوشی، یا لهبهر شهوهی باوی باب و باپیرانه و بو نهو جیماوه -وهك چون ههندی پیاوان و نافرهتی که لله پووچ بهم شیره وینای حیجاب ده کهن، بینبوونی هیچ پالپشتینکی زانستی، یا به لنگهیه کی باوه رپینکراو، یا

ئاماژهیه که قورنانی روّشهن ـ بهلکو ئافرهتی موسلّمان به دلّیکی ئارام و باوه پی قبوولّی بهوه ی فهرمانی خودایه پهیوهسته به حیجابه کهی، دهروونیشی پره له دلّنیایی که ئهمه ئاینیّکه و خوا دایبه زاندووه بو پاراستنی ئافرهتی موسلّمان و جیاکردنه وهی کهسایه تیه کهی، تا دووری خاته وه له دایبه زاندووه بو پاراستنی ئافرهتی موسلّمان و جیاکردنه وهی کهسایه تیه کهی، تا دووری خاته وه پی خلیسکان له خراپه کاری و ئاشوب و گیژاوی گومپایی. بویه به دهروونیّکی رازی، دلیّکی ئارام، باوه پی پی چهسپاو وهری ده گریّ، وه ک چون ئافره تانی کوچبه ر و یاریده ده ر وه ریان گرت له و روّژهی خودا بریاره داد پهروه رانه کهی خوّی دابه زاند: بوخاری له دایکی باوه پرداران عائمه (رضی الله عنها) ده گیریّته وه، و توویه تی: ((خودا ره حم بکات به ئافره تانی کوچبه ری پیشینه، کاتی خوا ئه مایه تایه تایه تایه تایه دایه دایه دایه دایان کرده دووله ت و سهروسیمایان پی داپوشت. له گیرانه وه یه کیری بوخاری: ((جله کانیان له لای دامیّنه وه کرده دووله ت و سهروسیمایان پی داپوشت)) فتح الباری ۸۹۸۸.

صفیة کچی شیبة ده لیّت: ((روّژیکیان ئیّمه له لای عائشه (رضی الله عنها) بووین و باسی گهوره یی ئافره تانی قوره یشمان کرد، خاتوو عائشه وتی: ئافره تانی قوره یش گهوره و ریزدارن، به لام سویّند به خوا له ژنانی ئه نصار باشتر و ریزدار ترم نه دیووه، که سیش وه کوو نه وان ئایسه تی خودایان نه ده کرده کردار و، باوه ریان پته و نه بوو پیّی! کاتی ئایسه تی سوره تی النور دابه زی: ﴿وَلِیَضِرِبنَ بِخُمُرِهِنَ عَلَی جُیُوبِهِنَ ﴾ پیاوه کان گه رانه وه ماله وه و ئه م ئایه ته یان بو هاوسه رو کچ و خوشك و که س و کاریان خویّنده وه ، یه کسه رهه رچی ئافره ته هم بوون هه لسان و جله خوریه کانیان که نه خش و نیگاری له سه رکیش رابو و خوّیان له ناو لوولدا، وه ک باوه ربوون و به کردار کردنی ئه و ئایه ته یا ده تبینی هه موویان له ناو جله کانیان خوّیان لوول داوه وه ک بلیّی قه له ره ش ئایه ته ما ده بایاری شرح صحیح البخاری ۱۹۸۹ ۱۹۸۶.

خودا رهحم بکات به ژنانی کوچبهر و یاریدهدهر، چهنده باوه ریان به هیزبوو! چهنده باوه ریان به فی نیسلام پته وبوو! چهنده جوان ملکه چی حه قلامی به داده به نیسلام پته وبود! چهنده جوان ملکه چی حه قلون که داده به نی به نیست باوه ری به خوا و پینه مبه ره که ی بیت، یه کسه ر شوینی نه و نافره ته به رزانه ده که ویت، پهیوه ست ده بیت به جله نیسلامیه نایابه کهی، رووت و قووتی و خود ه رخستنی ده وروبه رکاری تی ناکات.

من لیّره دا هه لّویّستی ئافره تیّکی بالاّپوشی (محمجهبه)ی ناو کوّلیـ باس ده کـه، کـه هه لویّسته کهی که متر نییه له هه لویّستی ئافره تانی کوّچه به رو یاریـده ده ر، کاتیّک پهیامنیریّکی روّزنامه وانی که سهردانی کوّلیژی دیمه شقی کردبوو، له باره ی حیجابه کهی پرسیاری لیّکـرد: ئایـا چوّن به رگهی گهرمای ئه و هاوینه ده گری؟ وه لاّمی دایه وه: ﴿قُلُ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًا. واتا: ئهی محمد بلیّ: ئاگری دوّزه خ زوّر گهرمتره ﴾(۱).

به و جوّره نافره ته موسلمانه روّشنبیره پاکانه مالی موسلمان ناوه دان ده بیّته وه ، نه وه کان له سه ربه رزی و پاکی پهروه رده ده کریّن، ئه و کاته کوّمه لکّا پرده بیّت له پیاوانی پاله وان و بنیاتنه را ئه مروّش سوپاس بوّ خوا لهم جوّره ئافره تانه زوّرن.

حیجابی شهرعی داهیّنراوی تهنها شهریعهتی ئیسلام نییه، به لکو له ههموو ئاینه کانی تری پیش ئیسلامیش ههبووه، وه ههندی ده ق لهو ده قه گوردراوانهی تهورات و ئینجیل گهواهیده رن لهسهر ئهم راستیه، ئهوه تا به چاوی خوّمان جلی ئافره تی راهبه ی مهسیحیه کان دهبینین که له ولاته ئیسلامیه کان جیّنشینن، لهوانه شی کاتی ده چنه ناو کهنیسه سهری خوّیان داده پوّشن.

چونکه ئینجیل داوا له ئافرهتی مهسیحی ده کات سهر و قری داپوشی وه له (الاصحاح) هاتوووه (یانزههمین له پهیامی بوّلس بوّ خه لکی کورنتوس)، بوّیه ئافره ته راهبه کان حیجاب ده پوشن، ههروا ههر کاتیک پاپیی قاتیکان چاوی بکهوی به ئافره تیّک چ خیّزانی سهره که دهولهت بیّ، چ ئافره تیّکی ناودار بیّت، پیّویسته سهر و قری داپوشیّ.

کهواته ههر کهس نکوّلّی بکات له بالآپوّشی ئافرهت، ئهوا دهرچووه له شهریعهت و ئاینه ئاسمانییهکانی وهك ئاینی ئیبراهیم و موسی و عیسی (علیهم السلام) تا دهگاته ئهو ئاینه پاکهی ئیسلام هیّناویهتی و، پچراوه لهئاینی خودای تاك که خوا بو مروّقایهتی ناردووه به دریّرایی پوژگار، پیّغهمبه پان نهوه دوای نهوه ههلیّانگرتووه بو بناغه دانانی دهروونی مروّقایهتی لهسهر پوژگار، پیّغهمبه پان نهوه دوای نه وه ههلیّانگرتووه بو بناغه دانانی دهروونی مروّقایهتی لهسه حمق و پهوا و خیر و چاکه، تا ههموو مروّقایهتی به هوی ریّنمایی ئاسمانی بییّته یه نه نهته و له ملکه چی ته نها خودا بن، وه ك ده فهرمووی ن ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إلاَّ أُمَّةً وَاحِدةً فَاختَلَفُوا وَلَولاً كَلِمَةٌ سَبَقَت مِن رَبِّكَ لَقُضِیَ بَینَهُم فِیمَا فِیه یَختَلِفُونَ. واتا: خهالکی سهره تا یه ك ئاین و یه ک جور بیروبو بوون به لام جیا بوونه وه بو باوه پردار و بی باوه پ، وه نه گهر به لیّنی خودا نه بووایه به وه بیروبو پی باوه پان و گهنده لکارانی لهناو ده برد تا همر که سه و نه جه لی نهیهت لهناو ناچیّت، نه وا ههمو و بی باوه پان و گهنده لکارانی لهناو ده برد و چاکه کارانیشی سهرده خست پیونس: ۱۹.

وه ده فدرموووی: ﴿ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّيبَاتِ وَاعمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعمَلُونَ عَلِيمٌ، وَأَنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُم أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُم فَاتَّقُونِ. واتا: ئهى كۆمهلنى نَيْردراوانى خوا بحون له خوراكى پاك و حمه لال و بسهرده وام كرده وهى چاك بكهن، وه دلنيابن من زانا و ئاگادار و شاره زام به كرده وه كانتان، وه ئهم ئاينهى ئيوه تهنها يهك ئاينه و منيش پهروه ردگارتانم، دهى خوتان بپاريزن له سهرپينچى كردنم ﴾ المؤمنون: ١٥- ٥٢.

هدروا ده فدرموووی: ﴿وَالَّتِي أَحصَنَت فَرجَهَا فَنَفَخنَا فِيهَا مِن رُوحِنَا وَجَعَلنَاهَا وَابِنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِين، إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُم أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُم فَاعبُدُونِ. واتا: مدریدم دامیننی خوی پاراست له هدرچی حدرامه ئیمهش فوومان لیکرد له گیانی خومان و خوی و کوره که میان (عیسسی) کرده سدراسیما (معجزه) و بدلگه لهسهر دهسه لاتی خوا بو ههموو جیهانیان، بدراستی ئاین و ندته وهی ئیوه تهنها یه ک ئاین و ندته وهیه و منیش پدروه ردگارتانم، دهی میهرستن الانبیاء: ۹۱ ـ ۹۲ ـ ۹۲.

سوربونی زوریّك له كوّمه لّگه مروّقایه تیه كان له سه رخوده رخستن و رووتكردنه و هی شافره ت و به كهم گرتنی، به لّگهیه له سهر لاری و لادان و دووركه و تنهوه له ریّنمایی خوا، نه ك ته نها له ولاتی موسلّمانان، به لّكو له هه موو ولاّتانی جیهان. جا ئه گهر روّژئاواییه كان گوی به م لاری و لادانه

نیگهرانه له رووت و قووتیه ئابرو بهره کهی ئهوروپا و ده لنی: ((ئیستا مین له شهقامه کانی لهنده نم...ئافره تی نیمچه رووت ده بینم، ئهوانه ده بینم که لاشه و جهسته یان وه کهو که ل و په ل نمایشکردووه. جل و بهرگ ئهرکی خوّی هه یه که پاراستنی جهسته یه له هوکاره سروشتیه کان، ههرگیز نابیّت پهیامی فریودان بگهیه نی. ئهگهر ئافره ت سهیری خوّی بکات وه کهو مروّق نه که وه کوو کهل و پهل، ههرگیز پیویستی نه ده بوو به خوّرووت کردنه وه))(۱).

به لنی، پاشان ده رکه و تبو نوال السعداوی که لادانی حیجاب ده بین له سه میه قل بینت نه که له سه رجه سته، به تاییه تی له سه رهوشی نافره ت و پیاوی روّشنبیر "نمونه زوّرن له و نافره تانه ی بالآپوّشن و ناستی خویندنیان مام ناوه ندیه، که چی خاوه نی عمقل و هوّشیّکی رووناك و کراوه ن که بارته قای کیشی ده له عمقلی خاوه ن ناستی خویندنی به رز ده کات له وانه ی بین مینشك و ناپوّشته ن و سه رو قر و جهسته یان ده رخستووه، عمقل و فیتره و هوّشیان په رده پوشکردووه "بویه نوال ده لین (پیویسته پیاو و نافره تی روّشنبیر حیجابی سه رعمقلی هملنگری) (۲).

له ههمان گزفاردا ده لیّت: ((من چهندین ماموّستای کوّلیژ و پزیشك و ئهندازیاری ئافرهت دهناسم که دهنالیّنن بهدهست نهخویّندهواری سیاسی و کوّمه لایه تی و روّشنبیری)).

ئهوهتا نووسهری بهناوبانگ احسان عبد القدوس که بازاری ئهوروپی پرکردبوو له ئهدهبیاتی چیرۆك و داستانهکانی که تیایاندا داوای دهرچوونی ئافرهتی ده کرد له مال وتیکهلبوونی به پیاوان له شوینی سهما و ئاههنگ و یانه و ئاههنگی شهوان، له دیمانهیه کدا که روزنامهی الانباء الکویتی له گهلی سازدابوو له ژمارهی دهرچووی بهرواری ۱۹۸۹/۱/۱۸ دهلیّ: ((من وا دادهنیم که بنهرهت و بنهمای بهرپرسیاریهتی ههر ئافرهتیك مال و مناله. ئهمهش به پلهی یه کهم لهسهر خوّم دیته دی، ئهگهر خیزانه کهم نهبووایه نهمده تووانی خیزان و دامهزراوی و سهرکهوتن وهدهست بینم، چونکه ئه و تعنها بو منال و منال خوّی یه کلا کردوته وهده ایم دیمانهیه دا ده لیّ: ((له بینم، چونکه ئه و تعنها بو مال و منال خوّی یه کلا کردوته وه دارم دیمانهیه دا ده لیّ: ((له بینم، خونکه نه و تعنها بو مال و منال خوّی یه کلا کردوته و درم دیمانه به و شیوه یه و شیوه یه در ناواتی ئه وه م نه خواستووه ئافره تینکی خاوه ن پیشه بخوازم، له لای خه لکیش هه در به و شیوه یه و

⁽١) مجلة المجتمع الكويتية: العدد ٩٣٢.

⁽٢) مجلة المجتمع الكويتية: العدد ٩٣١.

ناسراوم، چونکه من لهسهره تاوه دهرکی به رپرسیاریه تی ترسناکی مالم کردووه سهباره ت به ئافره ت!!)).

خۆي دووردهگري له تيکهٽي بي سنوور

ئافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو تا بتوانی خوّی دوورده گری له تیّکه لی بی سنوور له گهل پیاوان و ههولی بو نادات و کهسیش هان نادات بو نهم کاره، لهم کاره یدا شویّنکهوتهی فاتیمه ی کیچی پیّغهمبهر هی و دایکانی باوه پرداران و، ئافره تانی چاکه خوازی پیّشینه له هاوه لانی پیّغه مبهر هی و شویّنکه و تووانی

ئافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو بیّ ئاگا نییه له ئاکامه دژوارهکانی تیّکهلاّوی بیّ سنوور لهسهر همردوو پهگهزی نیّر و میّ، ئهو ئاکامهی بووه هوّی دابهزاندنی ئاستی خویّندهواری، پوّژئاواییهکان همستیان به ترسناکیهکهی کرد، بوّیه له زوّربهی کوّلیـ و پهیانگاکان کیچانیان له کوپان جیاکردهوه.کوّمهلیّک له گهوره پیاوانی پهروهرده ئهم جیاکردنهوهیان به چاوی خوّیان بینیووه کاتی سهردانی ئهوروپا و ئهمریکا و پوسیایان کردووه، لهوانه ماموّستای پهروهردهکار احمد مظهر عظمة که وهزارهتی پهروهردهی سوریه وهکوو نویّنهر له گهشتیّکی زانستیدا ناردی بوّ بهلیکا. له میانهی یهکیّ له سهردانهکانی بوّ قووتابخانهیه کی سهرهتایی، له بهریّوهبهرهکهی پرسی: بوّچی لهم قرّناغهدا کچان و کوپان تیّکهلاّ ناکهن؟ بهریّوهبهر وهلاّمی دایهوه: ئیّمه ئاکامه خراپهکانی تیّکهلاّکردنی منالانهان لهم تهمهنهدا بوّ دهرکهوتووه، بوّیه تیّکهلاّویانهان نهکردووه.

له روسیاش که گهیشتوته نیمچه ههستکردن بهم باره، ههانساون به دامهزراندنی چهند لقیکی زانکویی، تا کوران و کچانی قووتابی تیکهانی یه کتر نهبن.

له ئهمهریکاش زیاتر له ۱۷۰ لقی زانکویی ههیه، که تیایدا قووتابیانی کیچ و کور تیکهانی یه ترسناکی یه ترسناکی میان به این بهروه درده کار و سهرپه رشتیاره کانی شهم زانکویانه به ترسناکی

تیْکەلبوون له کۆمەلگگەیەك راھاتوووه لەسەر تیْکەلبوون له سەرجەم لایەنە جۆربەجۆرەكانی ژیانی کۆمەلایەتی^(۱)

گهواهیده ره کان لهسه رخراپی ئاکامه کانی تیکه لاوبوون له جیهان هینده زوره له ژماره نایه ت، ههموویان به لگهی روّشن ده ده نه ده ست لهسه رحیکمه و دانایی ئیسلام کاتی سنووریکی دانا بو تیکه لاّوبوون و کوّمه لگه ئیسلامیه کانی دوور خسته وه له ئاکامه دژواره کانی، ئهم تیکه لیه تواناکان له ناوده بات، دل و ههست و ویژدان به ره و ترازان ده بات.

تهوقه لهگهل پیاوی نامهحرمم ناکات و دهست ناخاته ناودهستی

⁽۱) له بهرواری ۲۰۰۲/۱۰/۲۲ کهنالی جهزیره دوایین هموالی بلاوکردهوه لهسمر تیّکهلی له نهمهریکا، که دهلیّ: سهروّکی نهمریکی (بوّش) بریاریّکی دهرکردووه به جیا کردنهوهی کوران له کچان له قوّناغی ناوهندی و نامادهیی" چونکه لیّکوّلینهوهکان و نامارهکان ناچاری نهم جیاکاریهیان سهلاندوویانه بهمهبهستی بهرز کردنهوهی ناستی خویّندن لهلایهن قووتابیانی کچ و کورٍ.

نهبووبيّ، كاتيّ به يعه تيشى ليّوه رده گرتن پيّى ده فه رموون: ((ئهوا به قسه به يعه تم ليّ و هرگرتن)) فتح البارى ٢٠/٩.

كهشت ناكات ئهكهر لهكهل مهحرهميكي نهبيت

له رینماییهکانی ئیسلام بر ئافرهتی موسلمان ئهوهیه نابی گهشت بکات بهبی بـوونی پیاویدکی مهحرهم" چونکه گهشت بهدهر نییه له سهختی و ناخوشی، بهلکو لهوانهیه پربینت لـه مهترسـی و دژواری، جا رهوا نییه ئافرهت بهتهنیا بهبی پیاویدکی مهحرهم دووچاری شتیک لهوانه ببینتـهوه، تا ئهم پیاوه ئهرک و سهختی گهشتهکهی بو ههلگری، مهترسیهکانی لیدوورخاتهوه بویه فهرموووده لهم بارهیهوه زوره" له صحیحی بوخاری پیغهمبهر نیده دهفهرموووی: ((ئافرهت گهشتی سـی روژه ناکات ئهگهر لهگهل مهحرهمیّکی نهبیت)) فتح الباری ۲۸۲۸۲.

ههروا له صحیحی مسلم هاتوووه، فهرمووویهتی: ((ههر ئافرهتیّك باوه پی به خوا و به پۆژی دوایی ههبیّت دروست نییه بزی گهشتی سی شهوه بكات ئهگهر مهحرهمیّكی لهگهلها نهبیّت)) صحیح مسلم ۱۰۳/۹.

لهم بارهیهوه فهرموووده زورن و ههموویان جهخت لهسه ر گهشتنه کردنی ئافرهت ده کهنهوه به تهنیا، تهنها له ههندی باری پیویست نهبیت که زاناکان روونیانکردوتهوه و رای جیاوازیان لهبارهی ههیه.صحیح مسلم ۱۰۲/۵ ۱۰۵

ئافرهتی موسلمان ئاوهها گویّپایه آ و ملکه چی فهرمانه کانی پهروه ردگاریه تی، خوّی دوورده گری له نههیه کانی، رازییه به بریاره کانی، دهستگره به ریّباز و ئادابه کانی ئاینی ئیسلام، ههرچه نده زوّر له ئایه ته کان پیّجهوانه ی ئه میروّی تیّگهیشتنه کوّمه لایه تیه کان بن، ئافره تی موسلمان سهرتاپیّی متمانه و دلانیاییه که وا تا شویّنکه و ته ی ریّنمایی کانی ئه م ئاینه بیّت سهرکه و توو و براوه یه وه ک خودا ده فه مرموووی: ﴿ وَالعَصرِ، إنَّ الإنسانَ لَفِي خُسُر، إلاَّ الَّذِینَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَواصَوا بِالحَقِّر. واتا: سویّند به روّژگار، به راستی گروّهی ئاده میزاد له زیان و زهره مهندی دایه، ته نها ئه وانه نه بن که باوه ریان هیّناوه و به درده وام کرده وه ی چاکیان

کردووه و ناموزگاری یه کتریان کردوو به دهستگرتن به حهق و بهرنامه ی خوا و دهستگرتن به ئارامگری شوره العصر.

رازییه به قهزا و قهدمری خوا

شتیکی نوی نییه ئافرهتی موسلمان گویّرایهلّی فهرمانی پهروهردگاری بیّت و رازی بیّت به قهزا و قهدهری خودا" چونکه رازی بوون به قهزا و قهدهری خوا گهورهترین نیسانهی باوهربوون و ملکهچییه بو خوا و تهقوا و چاکهکارییه له ئادهمیزاد. ئهم رازی بوون و ملکهچبوونه ههمیشه به خیّرو چاکه بوی دهگهریّتهوه، وه کی پیخهمبهر هی ده فهرموووی: ((کاری موسلمان جیّی سهرسورمانه، ههموو کاریّکی مایهی خیّره بوّی، ئهمههش تهنها بو باوهرداره، کاتی دوچاری خوّشی دهبیّتهوه سوپاسگوزاره و، مایهی خیّره بوّی، وه کاتیّک دوچاری ناخوّشی دهبیّتهوه شارام دهگری و دهبیّته مایهی خیر بوری) صحیح مسلم ۲۵/۱۸.

ئافرهتی موسلمان له قولایی دهروونیدا باوه ری وایه ههرچی لهم ژیانهدا دوچاری دهبیتهوه به ههله نهبووه، ئهوهشی ههلهی کردووه بو ئهوه نهبووه بیپیکی، ههموو شتیك به ویستی خوایه، ههموو کاریکیشی مایهی خیره بوی...

ئافرهتی موسلمان بهم باوه په پتهوه وه و به دهروونیکی ئارام و رازی به قهده ری خوا رووبه پووی پینکان و ئهشکه نجه و ئازار ده بینته وه ، لهم کاتانه دا پهنا ده باته به رئارامگرتن و نوین به نومیندی پاداشتی خوایی" وه ک خه نسا له روژی شه هید بوونی هه ر چوار کوری و تی: سوپاس بی خوا که ریزداری کردم به شه هید بوونی هه ر چوار کورم، ئومیند ده که م خودا له باوه شی ره جمه تی کومان بکاته وه . الإصابه ۸/۲۹، یان وه ک ئه سمای کچی عومه یس پهنا ده باته به رنوین و ئارامگرتن کاتی یه ک له دوای یه ک نه گرمتی و ناخوشی به سه ریدا ده رژی، مینردی یه کهمی له ده ستدا که (جعفر کوری ئه بو تالیب) بوو، پاشان برینی قوول تربوو به مردنی میزدی دووه می (ابوبکر الصدیق شدنی کوره که ی کوره که ی (عمد کوری ابوبکر الصدیق)، پاشان مردنی کوره که ی (عمد کوری ابوبکر الصدیق).

سوپاس بۆ خوا نموندى خدنسا و ئدسما زۆرن له ميۆروى ئافرەتى موسلمانى باوەردار و ئارامگر، خوا پاداشتيان بدبى حيساب دەداتدوه،كه دەفەرموووى: ﴿إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِروون أَجرَهُم بِغَيرِ حِسَاب ﴾ الزمر: ١٠.

تەوبەكار و گەراوەيە

لهوانه یه بریّك له بیّ ناگایی و غه فله ت رووبکات ده روونی ئافره تی موسلمان، قاچی پی بخلیسکی، یان همندیّك له کهم و کورتی و خاوی دوچاری بیّته وه له جیّب مجیّکردنی فهرمانه کانی پهروه ردگاری، که شایسته ی نافره تی موسلمانی روّشنبیری بیّدار نییه، به لاّم تا هه میسشه له و بی تاگاییه نامیّنیّته وه خیّرا ده گهریّته وه بو بهرزی باوه ره کهی و بیّگ هردی ده روونی و گهرم وگوری دینداریه کهی و ده چیّته وه ژیّر ساباتی خودای به ته و به و داواکردنی لیخو شبوون آلیّن الیّن الیّن الیّن الیّن الیّن الیّن الله یاریّز کارن کاتی له لایه شهیتانه وه دوچاری را رایی ده بنه و و توزیّك ده ترازیّن له ریّگای راست، خیّرا ده گهریّنه و و پهشیمان ده بنه و و ملکه چی خوا ده بن و سه رییّچی شهیتان ده کهن الاعراف: ۲۰۱.

غدفلات و بی ناگایی له دلیّك خوّی ناگریّت تیّكهل بووبیّت به رووناكی باوه پر، بهلكو له دلیّك خوّی ده گریّت ژهنگدار بووه به سهرپیّچی و تاوان و دابران له بهرنامه ی خوا. دلّی شافره تی موسلمانی تهقوادار ههمیشه كراوه یه بو وهرگرتنی ریّنمایی، ههمیشه گویّپایه ل و پهشیمان و گهراوه یه و شهونی تهوبه و پههمه و لیخوشبوون ههلده مژی.

ههست به بهرپرسیاریهتی دهکات له ناست نهندامانی خیز انهکهی

بهرپرسیاریهتی نافرهتی موسلمان له ناست نهندامانی خیزانه کهی له بهرامبه رخوا که متر نیسه له هی پیاو، به لکو بهرپرسیاریهتی نافرهت گهوره تره له پیاو به هی زانینسی نهینییسه کانی ژیانی مناله کانی چونکه کاتیکی زوریان له گهل به سهر ده بات، لهوانه یه منال هه ندی شبت لای دایکی باس بکات و بو باوکی باس نه کات و نه درکینی. پیغه مبهر شده ده فه دمووی ((هه مووتان شوانن، هدمووشتان به رپرسیارن له ناست نه وانه ی له ژیر ده ستتانن: پیشه وا شوانه و به رپرسیاره له

ههستکردنی ئافرهت به بهرپرسیاریهتی ههمیشه پائی دهنی بو پاستکردنهوهی ههموو لاریه ک ئهگهر ههبوو له دلی ههندی له ئهندامانی خیزانه که ی و چاره سهرکردنی ههر کهم و کورتیه ک ههستی پی بیکات، بی دهنگ نابیت له ئاستیان، مهگهر ئافرهتیک بی دینی لاواز بیت، کهسایهتی بی هیز بیت و کهم و کورتیه ک ههبیت له تیگهیشتنی..

خهمى سهرهكي رهزامهندي خوايه

ئافرهتی موسلمانی راستگو ههموو کات له کاروکرده وهکانیدا له خهمی ره زامه ندی خوا دایده بهم ته را زووه ورده کیشانهی کرده وه کانی ده کات، که ههرچی پیخی پازی بیت ئه نجامی ده دات، همرچی خوداش پیخی پازی نه بیت پشتی تی ده کات و رقی لی ده بیته وه دای دژایه تیه که همییت له نیوان ئه وه ی خودا پیخی پازی یه و نه وه ی خه للک پیخی پازی یه، نه وا ره زامه ندی خوا به بی دوو دلی و ده مه قالی هه لا ده بیزی هم همرچه نده خه للک پیخی پازی یه، نه وا ره زامه ندی خوا به بی قووله که ی و ده مه قالی هه لا ده بیزی هم هم و ده لا که نیگو از به به روه که به مورده که به مورده که به مورده که به مورده که به داوای په زامه ندی خوا هم که مورده بی خوا بی پیغه می به خوا که پیغه می به خوا که بی خود الله پیغه می به خود الله پیغه می به خود الله پیغه می به خود الله بینوی به خه للک ده پیاریزی و ۱۹ هم که به که و ده یدا ته په داوای په زامه ندی خوا که به کات به رامبه ر تو په یو نیگه رانی خوا ، خود اده پیپی پیت به خه لک و ده یدا ته په داوای) رواه التر مذی کام.

بهم تهرازووه ورده، بهم پیوهره پتهوه نیشانهی رینگا و مهبهستی راست لهبهرچاوی شافرهتی موسلمان روون دهبیتهوه، شهو کاته دهزانی چی وهردهگری و وازیش لهچی دینی، پیهوهری ههمیشهیشی که همله ناکات رهزامهندی خوای گهورهیه، بهم شیوهیه له ژیانی ئافرهتی موسلمان

هدرچی دژهکرداری گالتهجار و ریسواکار ههیه نامیّنی که زوریّك له ئافرهتانی دوور له ریّنمایی خوا تیّی دهکهون.

ئه و ئافره تانه می له نوید و کانیان به ملکه چی و خشوعه و ده بینرین، که چی له زوربه ی هه لای نسته کانیان ده چنه پال ئاره زووواتی ده روون، تا دوورده که و نه په وا و پاستی، به مه شه زمانیان به باسکردنی پاشمله و قسه هینان و بردن و بریندار کردنی خه لک ده جولی، پیلان بو ئه و که که که مانه ده گیرن که حه زیان به پیلانگیران نییه، قسه و بوختانیان بو هه لده به بیروباوه پیان و هم له هانه یان پی به که نازاریان بده ن، ئه مانه که لینیک له ئاینیان هه یه، لاوازیه ک له بیروباوه پیان و که و کورتیه ک له بوچوونیان له ئاست پاستی شه ماینه ته وا و ته واوکاره هه یه که خودا دایبه زاندووه بو داپشتنه وه یه کی ته واو له سه رجه م لایه نه کانی که سایه تیه که به شیخوه یه که موو هه لویسته تایبه تی و گشتیه کانی جیگای په زامه ندی خوا ده بین تریک وه کوریبازه که کی به موره په موره په موره په و تاربی پاست به دی ده هینی که ئیسلام بو مروقی کیشاوه.

خۆي دەنوينى ئە واتاي بەندايەتى بۆ خوا

ئافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو له رینمایی دینه کهی باوه ریّکی قوولی ههیه بهوهی دروستکراوه بو ئامانج و مهبهستیّکی گهوره لهم ژیانه دا، که خودا بوّی دیاریکردووه، وه که دهفه رموووی: ﴿وَمَا خَلَقَتُ الحِینَّ وَالإنس َ إلاَّ لِیَعبُدُونِ. واتا: ﴿پهری و ئاده میزادم تهنها بو پهرستشی خوم دروستکردووه ﴾.

ژیان له سۆنگهی ئافرهتی موسلمانی تیکهیشتوو تهنها بهسهربردنی کات نییه له کاری ئاسایی روزانه و، رابواردن له خوشیه کانی ژیان و جوانییه کهی، به لکو ژیان نامهیه که، لهسهر همهوو

باوه پردارنیک پیزیسته به و جیزره بیگهیه نی که پهرستشی خوای تیا بینه دی، نهمه ش به یه کلاکردنه وه ی نیه ته بو گهیشتن به په زامه ندی خوا و گهران به دوای نه و په زامه ندی یه چونکه له نیسلامدا کردوه کان به ندن له سهر نیه ت و مهبه ست، وه ک پیغه مبهر کرده وه یه نده نه نده نه نه نه نه نه نه و به هم مروقین به پاده ی نیه ته کهی پاداشت وه رده گری، جا نهوه ی کرده وه یه کنو چکردنه کهی بو خوا و پیغه مبه ربیت، نه وا کوچکردنه کهی بو خوا و پیغه مبه ربیت، نه وا کوچکردنه کهی بو نه و پیغه مبه بینت، نه وا کوچکردنه کهی بو ده ستهینانی دنیا بینت، یا ماره کردنی نافره تیک بینت، نه وا کوچکردنه کهی بو نه و شته یه که کوچی بو کردووه به متفق علیه. شرح السنه ۱/۱ ک.

لهم روانگهوه ئافرهتی موسلمان دهتوانی ههمیشه له پهرستش و عیبادهتدا بیّت "لهو کاتهی کاره کانی ده کات، وه که بلیّی له پهرستگایه کی گهروّک دایه، تا له نیهتی ئهوه ههبیّت که ئهو ههلادهستی به گهیاندنی ئهرکی خوّی له ژیاندا بهو شیّوهیهی خودا داوای لیّکردووه. لهو کاتهی چاکه له گهلا دایك و باوکی ده کات له پهرستشدایه، یا له گهلا میّردی هاوسهریّکی باشه و گرنگی ده دات به پهروهرده کردنی مناله کانی، لهو کاتهی ههلاهستی به ئهرکه کانی مالهوه، یا پهیوه ندی خرمایهتی ده گهیهنی ده گهیهنی خوا، ئهوا له پهرستشدایه.

كار دەكات بۆ سەرخستنى ئاينى خوا

بهرزترین کاری پهرستش که ئافرهت پینی هه لدهستی، سهرخستنی ئاینی خوایه له ژیان و کارکردن لهسهر بهرجهسته کردنی ریبازه کهی له ژیانی تاك و خیزان و کومه لگه و دهولهت.

نافرهتی موسلمانی شارهزا به ریّنمایی ناینه که هه هه هستده کات په رستسه که ی که م و کورتی تیایه، نه گفر که مته رخه م بیّت له و لایه نه چالاك و زیندووه ی ژیانی خوّی و موسلمانان به گشتی "چونکه به هوّیه و نه نامانجه گهوره دیّته دی که خوا په ری و ناده میزادی له پیّناو دروست کردووه، نهویش به رزکردنه و هی و شه ی خوایه له سه رزهوی (لااله الا لله محمد رسول الله)، که ته نها به و هوّیه په رستنی خوا له لایه ن مروّقه و ه دیّته دی.

ئافرهتی موسلمانی پیشینه زور بهقوولی نهم واتایهی دهرك كردبوو و چووبووه ناخی دهروونی، كاتی دهتدی گهرم وگوری و خزبهختكردن و بویریهكهی له پیاوان كهمترنهبوو، به للكو ههندی له ئافرهتانی پیشینهی نهم میللهته زور له پیاوان سهركهوتوتر بوون لهم مهیدانه.

نهوهتا آسماء بنت عمیس خیزانی جعفر کورِی ابو طالب خیرا لهگهل میرده کهی بهره و پیری ئیسلام دیت، له روزه سهرهتاکانی ئیسلام، روزانی سهختی و دژواری و تهنگانه و به لا و ناخوشی، پاشان کوچ ده کات بو حهبهه لهگهل بوونی نه و ههموو مهترسی و سهختیه، نهمانه ههمووی له پیناوی خوا و سهرخستنی ناینه کهی بوو. روزژیک عمر کوری خهتتاب به گالته پییهده لین: ئهی نافرهتی حهبهشی، ئیمه له نیوه له پیشترین له کوچکردن، وتی: به لین سویند ده خوم راست ده کهی! ئیوه لهگهل پیغهمبهر شی بوون، برسیه کانی تیر ده کردن، نهفامه کانی فیرده کردن، نیمه شده دوور و ده رکزاو بووین. به لام سویند به خوا ده بین بیمه لای پیغهمبه را شی و نهمه الی لیزه کهم، ناجا ده چیته لای پیغهمبه را شی و نهمه الله باس ده کهم، ناجا ده چیته لای پیغهمبه را بیاوانیک ههن گالته مان پیزده کهن، وا گومان ده به کوچهره پیشینه کان نین. پیغهمبه ری خوا شی فهرمووی: ((به لکو نیزوه و کوچتان بو ههیه، کوچیکتان کرد بو حهبهشه، که ئیمه له مه ککه وه کو بارمته وابووین، یاشان کوچتان کرد بولای من)) طبقات ابن سعد ۱۱۸۸۸.

نه سما به به لاگه وه سه لماندی له سه ر زمانی پینه مبه ر شه له سه ر گه وره یی و ریبزی کوچه به رانی پینشینه بو حه به شه و ده ستکه و تنی فه زلی دوو کوچ، نه مه ش ریزینکی گه وره یه که نه م فه زله یان هه بینت له په له کردن له سه رخستنی پینه مبه ر شه ، و جینه یشتنی که س و کار و خاك و ولات له پیناوی خوادا.

له په یانی عه قه به که له نیوه شه وا و به نه ینی نه نجامد را و ئافره تیش بوونی هه بوو تیایدا، گهوره ترین کاریگه ربوو بر سه رخستنی پیغه مبه را گلاش چونکه له شانده که یاریده ده ران دوو ئافره ت هه بوون له وانه ی خاوه نی را و پله و پایه بوون که (نسبة بنت کعب المازنییة) و (دایکی منیع أسماء بنت عمرو السُّلَمِیَّة دایکی مُعاذ بن جبل ش) که ناماده ی جه نگی خه یبه ربوو له گه ل پیغه مبه را گلاه که له وی دووچاری تاقیکردنه وه یه کی سه رکه و توو و پله و پایه به رزبوو.

کاتی پیغهمبهر بی بانگهوازی ئاشکراکرد، خه لکی بانگکرد بر یه کتاپهرستی پاك و پوخت و وه لانانی پهرستنی بت و دار، موشریکه کان ئارامیان لی پهه لگیراو، پیلانیان دانا بر ئهوه یه بهشه وه له له نو مالی خوی بیکوژن، پیلانگیران کوبوونه و و په پهانیان بهست و به لیّنیاندا لهسهر ئهوهی ئه پیلانه نهینی بیّت له نیّوانیان. بیّجگه له (ره قیقه ی کچی صیفی) که سی تر بهم ههواله ی نه ده زانی، بویه پیری و لاوازیه که یه بهرگری نه کرد له ههرچی زووه پینه مبهر از گار بکات، زوری له خوی کرد و هاته لای و باس و پیلانی ئهم کومه له ی پی پاگهیاند، بویه پینهمبهر الله له گهل بیستنی ئهم همواله خوی ئاماده کرد بو کوچکردن و به جینهیشتنی خوشه ویسترین خاکی خوا له لای، بو ئهم مهبه مهروی دهوری مهبه سته ئاموزای (علی) له ناو جینگه که ی خویدا خهواند، تاوه کو پیلانگیران و ئهوانه ی دهوری ماله که یان دابو و وا خه یال به ن پینه مهبه را که له و جینگایه و بی ئاگابن له شوین که و تربی کوشتنی له ریگا.

سهیرکه ئهم ئافرهته بهرزه چ خزمهتیکی به ئیسلام و موسلمانان کرد؟!

وه چ تیکوشانیک بوو بی رزگارکردنی پیغهمبهری خوا ﷺ له دژوارترین بارودوٚخ که دووچاری بوویهوه و ترسناکترین ههلویّست بوو تیّیهری به بانگهوازه پیروّزهکهی.

کاتی پیغهمبه ر هی و هاوه لاه که ی مه ککه یان جیهیست و لهبه رچاو ونبوون و چوونه ناو ئه شکه وتی سهر چیای ثور، کچیکی لاو که ئه شمای کچی ئهبوبه کر الصدیق بی بوو، خواردن و خواردنه و مهوالی کومه لی پیلانگیرانی پی راده گهیاندن.

چیا، تا خوراك و هموال بگهیهنیته پیغهمبهر الله و هاوه له کهی، پاشانیش دوباره له ژیر بالی تاریکایی شهوا بو مه ککه ده گهرایهوه. سیرهی ابن هشام.

تهمه ههموو نهو نهرکه قورسه نهبوو نهسا نهنجامیدا که بههیزترین پیاو ناتوانی نهنجامی بدات لهپیناو سهرخستنی ناینهکهی و پیغهمبهره کهی، بهلکو دوچاری بهلایه کی سهختربوو و وهکو چیای پولایین خوّی لهبهرگرت، نهمهش لهو پوژهی پیاوانی موشریکهکان هاتنه سهری و سهباره به باوکی پرسیاریان لیکرد، نهویش پیّی نهوتن و بی ناگایی خوّی نیشاندا له ههوالی باوکی، بوّیه زوّر بهتوندی پهفتاریان لهگهلکرد و ابو جهل زللهیه کی لیّدا و گواره ی له گوی پهپاند، بهلام نهیتوانی هیچ له خوّپاگریهکهی کهمکاتهوه و پاشگهزی بکاتهوه له سوربوونی لهسهر پاراستنی نهینییه کهی ناو دلی، له نهرك و کاره کانی بهرده وام بوو تا نهو کاتهی پیغهمبهر ووه و هدینه. نهسما خان بهخاوهنی دووپشتین ناوزه د کرابوو چونکه شهوی کوچکردنه که له مالی ابوبکر خواردنی بو پیغهمبهر و ابوبکر ناماده کردبوو، کاتی ویستی باری بکات هیچی دهستنه کهوت پی بیبهستی، پشتینه کهی نهبیت، نهمهی بوکی باسکرد، باوکیشی پیوت: بیکه دوو کهرت، به یه کیکیان پریسکهی خوراکه که ببهسته و، باوکی باسکرد، باوکیشی پیوت: بیکه دوو کهرت، به یه کیکیان پریسکهی خوراکه که ببهسته و، بهوه بهره بی ناوه که، نهمیش وایکرد، بویه ناونرا (خاوهنی دوو پشتینه که) (۱)

سهرخستنی ئاینی خوا و گهیشتن به کاروانی بانگهکهی خهم و مهبهستی ئافرهتی موسلمان بوو له سهرهتای ئیسلامهتی" چونکه ئهو کاته دلّی ئافرهتی موسلمان پربوو له باوه پ، باوه پنکی قوولّی گهشی پی فه پ، بزیه به رگهی مانه وه بیان له ولاتی بی باوه پی نهگرت، دوور له رووناکی و لیبورده بی و گهشاوه بی ئیسلام. ئهگهر هاوسه ریان بووایه لهگهلیان کوچیان ده کرد، ده رچوونیشیان وه ک ده رچوونی پیاوان ته نها به مهبهستی گویرایه لی کردن بو خوا و سهرخستنی ئاینه کهی بوو.

ئافرهتی موسلمان خاوهن پرسیک بوو و باوه ری پیههبوو وه ک چون پیاوان باوه ریان پیههبوو، وه له پیناویدا فیداکاریان دهدا وه ک چون پیاوان فیداکاریان دهدا. نهم باوه ربوونه بوو وایکرد له (أم

⁽۱) سهيرى فتح الباري شرح صحيح البخاري بكه ۲۳۳/۷ ، ۲۲۰ كتاب مناقب الانصار: باب هجرة النيي وأصحابه الى المدينة، ۱۲۹/٦ كتاب الجهاد: باب همل لزاد في الغزو.

كلثوم بنت عقبة بن ابي معيط) بهتهنيا كۆچبكات بۆ مهدينه له ميانهي رێكموتني حودهيبييه رِيْكهوتني حودهيبييه ئهو پهياني ئاگربهستنه بوو له نينوان پينغهمبهر ﷺ و نينوان موشريكهكان، بهپینی ئه و پهیمانه: ههر پیاویک موسلمان بینت و بینته لای پینغهمبه ر ﷺ دهبی بیگیریته وه بو مه ککه، پیغه مبه ر ر این الله که ی برده سه ر و دوو پیاوی بن گه راندنه وه. کاتی ام کلثوم موسلمان بوو و هاته مهدینه به پیغهمبهر ﷺ ی وت: من بهخوم و ئاینهکهم دهربازبووین بولای تو، توش مهمگهرینه وه بولایان، تا له ژیر ئازار و ئه شکه نجه هه لامگهریننه وه، ناشتوانم به رگهی ئه شکه نجه و ئازار بگرم، من ئافرهتم و خوشت لاوازی ئافرهت دهزانی تا چ رادهیه که، وه من بینیم دوو پیاوت گەراندەوه، پيغهمبەر على فىلەرمووى: ((خودا بەگەورەيى خودى پەيمانەكسەى لىه ژنان هه لوه شاند و تعده هاند و تیایدا په مانه که هم نیسته و مینی دانه و تیایدا به مانه که هم نیسته و تعده می هم نیسته و مینی تعمیر و تعده می این تعمیر و تعده می این تعمیر و تعده می تعمیر و تعده می تعمیر و تعده این تعمیر و تعده تعمیر و تعدیر ناردنهوهی ئافرهتان ده کات بۆلای موشریکه کان پاش ئهوهی تاقیان ده کاتهوه و دلنیا دهبیت لهوهی بۆ میرد و مال و دنیا دەرنەچوونه، بەلكو تەنها لـه پیناو خۆشەوپىستى خوا و پیغهمبهرەكمەي دەرچووند" كە دەفەرموووى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِراتٍ فَـامتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعِلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمتُمُوهُنَّ مُؤمِنَاتٍ فَلاَ تَرجِعُوهُنَّ إِلَى الكُفَّارِ لاَ هُنَّ حِلٌّ لَهُم وَلاَ هُم يَحِلُّونَ لَهُنَّ.... واتا: ئەي ئەوانەي باوەرتان ھێناوە كاتى ئافرەتانى باوەردار كۆچ دەكەن لە خانــەي كــوفر بۆ خانەي ئىسلام تاقىيان بكەنمەرە و سىوينديان بىدەن كىم تىمنھا لىمپيناو خۆشمويىستى خىوا و پینعه مبه ره کهی کوچیانکردووه، خوداش باشتر زانا و شارهزایه بهباوه و و راستی کوچکردنیان، كاتى دلنيابوون له باوەرەكەيان، نەيانگەريننەوە لاى بىن باوەران، نىه ئىەو ئافرەتىە موسىلمانانە حەلالن بۆيان نە ئەوان حەلالن بۆ ئەمان..... ﴾ المتحنه: ١٠.

له و ئافرهتانهی دهست پیشخهربوونه بو سهرخستنی ئیسلام و پیغهمبهره کهی (ام الفضل بنت الحارثة، لبابة) خوشکی مهیونهی دایکی باوه پرداران له دایکی و باوکی، ئهمه دووه م ئافره بوو به ئیسلام" چونکه پاش خاتوو خدیجه کچی خوهیلد موسلمان بوو، ئهم ئافره ته پالپشت و دلنهوایی و یارمه تی ده ری پیغه مبه ر گل بوو. هاوسه ری عباس بن عبدالمطلب مامی پیغه مبه ر گل بوو،

^{(&}lt;sup>۲)</sup> احكام النساء لابن الجوزي: **٤٣٩**.

پیچهوانهی هاوسهری مامه ککه ی تری (ام جمیل کچی حه رب) هاوسه ری (اب و لهب)، ام جمیل وه ک قورئان باس ده کات دار و در کی هه لاه گرت بن ئازاردانی پیغه مبه را های بزیه له روژی دوایی پهتی ئاگرینی ده کریته مل، که چی ام الفضل له خیراترین سه رخه و پالپشت و خزبه ختکاران بوو له پیناو سه رخستنی ئاینه که ی له دژوارترینی روژه سه خت و ته نگه کان که تیپه ری به سه مرسلمانانی پیشینه.

نهم نافرهته خوی و میرده که العباس و مناله کانی به فه مرمانی پیغه مبه رسی و به پینی پیلانیکسی دارید ژراوی پته و ئیسلامهتی خویان ئاشکرا نه ده کرد، تاوه ک له نهینییه کانی موشریکه کان ئاگاداربن و پیغه مبه ریشی لیخاگادار بکه نه وه که موشریکه کان ئاگاداربن و موشریکه کان روویدا و ، هه والتی نشوستی قوره یش هات، ئه م ئافره ته ناموژگاری موسلمانان و موشریکه کان روویدا و ، هه والتی نشوستی قوره یش هات، ئه م ئافره ته ناموژگاری خزمه تکاره که ی کرد که ناوی ابا رافع بوو به شاردنه و هی دلخوشیه که ی به م نشوستیه، تا خویان له خرابه ی موشریکه کان بپاریزن، به تاییه تی له خرابه ی ابو لهب که خه ریك بوو له داخان و رق و کینه ی بو پیغه مبه را بی و ماوه لانی و بانگه وازه که ی شه ق ببات. به لام ابا رافع له چنگی ابو لهب پرزگاری نه بوو "کاتی دلخوشی خوی نیشاندا به سه رکه و تنی موسلمانان، ابو لهب گرکانی توره یی هه نشاو کاسه ی توره بیه کهی رژانده سه رکویله ی به سته زمان و له به رچاوی ام الفضل لیخه دا. پاشان ام الفضل له دژی ابو لهب وه ک شیر را په ری و ها واری کرد و و تی: لاوازی نه م کویله ت به هه ل زانی له و کاته ی گه و ره که ی لیزه نه به و ی به یه کی له ناسنه کانی ماله وه لیت دا و برینیکی گه و ره و که و که کرد .

ئهم ئافرهته لهپیناوی خوا و سهرخستنی ئاینه کهی لهو روزهی پیغه مبهر شی فهرمانی کرد به مانه وهی عباس له مه ککه و کوچ کردنی ام الفضل بو مهدینه ئارامی گرت له سهر دووری میرده کهی، ئهم دووریه دریزه ی کیشا، تالاویکی سهخت و پی له ئازاربوو، ئهم ئافره ته شهو و روزه کانی به ئارامگرتن و ئومیدی پاداشتی خوایی ده برده سهر به پهنا بردنه به روزووگرتن و نویرودی شهرکی العباس له مه ککه، ام الفضل چاوه روانی هاتنی میدده خوشه و یسته کهی بوو بو مهدینه، به لام ئهم دابرانه دریزه ی کیشا و العباس کوتا کوچ به ربوو ها ته

مهدینه. ئهوهی برینی دووری میرده کهی بو ساریژ ده کرد بینینی عبدالله ی کوره گهورهی بوو که ههرده م له گهل پینغه مبهر هی دابوو و له سهرچاوه ی رینمایی کانی خوّی تیراوده کرد، هه موو روزژن پزیسکین کی له رووناکیه پرشنگداره کهی وهده ست ده کهوت. هه رگیز له خهیالی دانه بوو روژیک دابی له فراوانترین ده رگاکانی بچیته ژووره و ببیته ئه و ئافره ته مه زنه و دایکی زانای نه ته و ئیسلام و وه رگیری قورئان که (عبدالله بن عباس هی) بوو.

یه کیّکی تر له و نافره ته پیشینانه ی ئیسلام که گویّی به و نه شکه نجه و نازار و ناخوشیانه نهده دا که دووچاری ده بوویه وه له پیناوی ئیسلام: سومه یه، دایکی عهماری کوری یاسره. به ره مه خزوم به جوّریّك ئه شکه نجه و ئازاریان ده دا کاتی گهرمای نیوه روّ زوّر به تین ده بوو، خاکی مه ککه له تاوی گهرما سورده بوویه وه، خوّی و کوری و میّردیان ده هیّنایه نه م بیابانه و لمی سوربوویه وه یا به سهردا ده کردن و قه لاّغانی داخکراویان له به ده کردن، به ردبارانیان ده کردن، تا له تاوی ئه و نه شکه نجه و ئازاره سه ختانه کوره که ی و میّرده که ی و شهیه کیان به ده مدا هات که دلّی موشریکه کانی رازیکرد، و شهیه که به زوّر و تیان، بوّیه له وان و له و یّنه ی نه وان نه م ئایه ته دابه زی: ﴿ مَن أُکرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌ بِالْإِیَان... و اتا:... خودا له وانه خوّش ده بیّت و تاوانیان له سه در نیم که به زوّر کوفریان پی ده کریّت له کاتیّکا دلّیان نارامه به باوه پ و نیمان به خوا... ﴾ النحل: نییه که به زوّر کوفریان پی ده کریّت له کاتیّکا دلّیان نارامه به باوه پ و نیمان به خوا... ﴾ النحل:

هدرچی سومهییهیه ئارامی گرت و رازی نهبوو تهنها به وشهیهکیش بی باوه ران رازی بکات، بزیه ابو جهل ههر ئهوهندهی بو کرا به رمیّك لیّیداو گیانی هه لفراند، میّـ ژوش به دیّـری نورین بهیهکهم شههید له ئیسلام توماریکرد.

له میزوی ئیسلامدا زوّرانیّک ههن بیّجگه له سومهییه بهرگهی زیاتریان گرتوه لهپیّناو سهرخستنی ئیسلام، ههرگیز له خوّراگری و چهسپاویدا لاواز نهدهبوون، ئهشکهنجه و ئازار ورهی پیّبهرنهدان، به لکو بهئارامی و رازی بوون و به ئومیّدی پاداشتی خوایی رووبهرووی ئازار و ئهشکهنجه دهبوونهوه، هیچ کاتیّک رازی نهبوونه به ریسسواکردن و سوکایهتی پسیّکردن له ئاینه کهیان، سهریان شوّر نه کردوتهوه و داوای بهزهییان نه کردووه له دوژمنانی ئه م ئاینه، ههتا

ئهوانهی ژیاننامهی پیّغهمبهر هی و هاوه لانیان نووسیووه، ده لیّن: پیاوه سزادراوه کانی ئیسلام له ژیر ئهشکه نجه و ئازاردا و لهپیّناو مانهوهی خوّیان بینجگه له بلال با ناچاربوونه وشهیه بلیّن سته مکاران رازی بکات، به لام نه هاتوووه ئافره تیّکی موسلمان له ژیر ئه شکه نجه و ئازاردا هیچ له و جوّره و شانه یان و تبیّ.

ئهم ئافرهته بویره موسلمانانه بهرگهی ئهشکه نجه و ئازاری زوریان گرتبوه له پیناوی خوا و بهرزراگرتنی ئاینه کهی، بهرده وامبوون له بانگه واز کردن بو ئیسلام، گوییان نه ده دایه درك و دال و درواری ریّی بانگه واز کردن بو ئاینی خوا.

ابن عباس لهبارهی ام شریك القرشیّة العامریة برّمان ده گیریّتهوه و ده لیّ: لهو كاتهی ام شریك هیِّشتا له مه ككه بوو ئیسلام چووه ناو دلّی و موسلّمان بوو، پاشان به نهیّنی ده چووه ناو مالّی ژنانی قورهیش و بانگی ده كردن برّ ئیسلام و لهبهرچاوی شیرین ده كردن، تا كاره كهی له لای خه لّكی مه ككه ئاشكرابوو و ده ستگیریان كرد و پیّیان وت: ئه گهر لهبهر هی زه كهت نه بی ئاوا و ئاوامان لی ده كردی به لاّم بر ناو هی زه كهت ده تگهریّنینه وه. ام شریك وتی: له پشتی حوشتریّك هه لیانگرتم و هیچیان له ژیر دانه نام، پاشان سی روّژ جیّیان هیشتم، نه خواردنیان دامی نه خوراك. وتی: پاش تیّه ربوونی ئه و سی شه وه هینده بی توانا و لاواز و نه خوش بووم هیچ شتی کم نه ده بیست له سه رپووی ئه م زه مینه. هه ركاتی دایانبه زاند بام له به رخوری گهرم ده یانبه ستمه وه و، خوشیان ده چوونه رپی سیّبه ر، خواردن و خواردنه وه یان لی تقه ده غه كردم تا رویشتن. . . . ه تد .

ئافرهتی موسلمانی پیشینه هدر بهوهنده نهوهستاوه لهپیناو سهرخستنی ئیسلام، به لکو وهپیشکهوت بو شهرکردن شان به شانی پیغهمبهر و هاوه لانی له چهندین جهنگداو، کاری زور نایاب و جوانی ده کرد له ئاماده کردنی مهشکه و پرکردنی له ئاو و بردنی بو تیکوشهران و تیرئاوکردنیان و چارهسهرکردنی برینداران و گواستنهوهی شههیدان بو دهرهوهی گوره بانی شهر، هیچ کاتیکیش ده سته وسان نهوهستاوه، به لکو چه کی هه لگرتووه و شان به شانی پیغهمبهر هوه هاوه لانی شهری کردووه: مسلم له ام عطیة الانصاریة ده گیریته وه و تویه تی: له گه ل پیغه مبهر هی

حهوت غهزام کردوه، لهناو ره شمال ده مامهوه و خواردنم بن ئاماده ده کردن، چاره سهری بریندارانم ده کرد، به کاری نه خزشه کان هه لله ستام. صحیح مسلم ۱۹٤/۱۲.

انس بن مالك ده لنّیت: ((ههركاتیّك پیّغهمبهر الله بیچووبایه جهنگ ام سلیم و چهند ژنیّکی ئهنصاری دهبرد لهگهل خیّی، كه ئاویان دهدا به خهالك و بریندارانیان چارهسهردهكرد)) صحیح مسلم ۱۹٤/۱۲.

بخاری له الرُّبَیِّع بنت مُعَوِّذ ده گیریتهوه، وتویه تی: ((ئیمه له گهل پیغه مبهر هی بدوین، بریندارانان چاره سهرده کرد و شههیدانان بز مهدینه ده گیرایهوه)) فتح الباری: ۸۰/٦.

بوخاری و مسلم له انس شه ده گیرنـهوه، وتوویـهتی: ((لـه روّژی جـهنگی ئوحـود خـه لکانیک رایانکرد و دهوری پیخهمبهریان چولکرد، ابو طلحة لهبهر دهستی پیخهمبهر شی بینوه بینو و قـه لغانی لهبهرکردبوو و خوشی وه کو قه لغان پاریزگاری له پیخهمبهر شی ده کرد له چه کی بین باوه پان، وتـی: ابو طلحـة پیاویکی تیرهاویژی به توانابوو، لهو پوژه دوو یان سین کهوانی له دهست شکا. وتی: جا پیاوی هه لاتوو به لایدا تیده په پین و کومه لیک تیریان پیبوو، ده یوت: هه لیرینژه بـو ابـو طلحـة. وه پیغهمبهر شی سهری هه لده بی تا سهیری نهو خه لکه بکات، ابو ته لخهش ده یوت: نهی پیخهمبهر خوا دایك و باوکم به فیدات بن، سهرت به رزمه کهوه، با تیریکی نهو خه لکهت به رنه کهوی، سنگم قه قدانی سنگت بین. وتی: لهو پوژه خاتوو عائشه ی کچی ابوبکر و ام سوله یم بینـی، کـه خویـان گورج و گول کردبوو به شیوه یه ک خلخالی پینیانم ده بینی، مه شکه کانیان له سهر پشتیان هه لگرتبوو، پاشان له دهمی خه لکه که به تالیان ده کرده وه، لهو پوژه دووجاریان سین جار لـه تـاوی خـه و و وه نـه وزه هشیر له دهستی ابو ته لخه به دربوته وه)) فتح الباری ۱۳۸۱، صحیح مسلم ۱۸۹/۱۲.

چهنده کاریکی بهرزه ئهوهی ئهو دوو ئافره به بهریزه تیکوشه ره پییهه السان الله تیراوکردنی جهنگاوه ران، له و کاتهی لهناو گهرمه ی جهنگ و ههرابوون، له و کهشه گهرمه گرکانییه و ولاتی حیجاز، کاتی لهوبه ر بی نه و بهری گوره به و دهنگی

شمسیّر!! همدر بزیمه خدلیف می تیکدی شتوو عصر بن الخطاب ام سلیطی پنی لدپیه شتربوو له هاوسد ره کدی ام کلثوم له کاتی دابه شکردنی کالآی حیجاب له نیّوان ژنانی مددینه "چونکه ام سلیط مدشکدی ده دروی له روّژی نوحود، ندمه کاریّکی زوّر گرنگ بوو "چونکه جهنگاوه رانی تیراوده کرد و دوباره گرووتینی و مبدر ده خستندوه.

بوخاری له ثعلبة بن ابی مالك ده گیرینهوه: ((عمر كوری خهتتاب هه ههندی كالآی حیجابی له نیّوان ژنانی مهدینه دابه شكرد، جلیّکی باش مابوو، ههندی له ئامادهبووان وتیان: ئهی ئهمیری باوه پرداران، ئهمه بده به كچهكهی پیّغهمبهر که لهلاته مهبهستیان ام كلثوم كچی عهلی بوو^(۱) مرو^(۱) مروتی: ام سلیط لهپیشتره، ام سلیط ژنیّك بوو له ژنانی ئهنصار كه پهیانیان دابوو به پیّغهمبهر گ. عمر وتی: چونكه ئهو مهشكهی بو دهدروین و ئامادهی ده كرد له پوژی ئوحود)) فتح الباری ۷۹/۲ وه ۷۹/۷.

له جهنگی ئوحود رووخساری پینغهمبهر هی برینداربوو، ددانی پینشهوه ی شکا، گونا و لینوی سهرهوه ی برینداربوو، دانی پینشهوه ی کچی برینه کانی بو دهشوشت و ئاوی بهسهرداده کرد، کاتی فاتیمه بینی ئاوه که ته نها خوینه که زیاتر ده کات، پارچهیه ک له قهمیشی هینا و سوتاندی و نوساندی به برینه کهی، ئنجا خوینه که وهستا. فتح الباری ۳۷۲/۷.

یه کیکی تر له و ژنانه ی خوّراگربووه له کاته د ژواره کانی جه نگی ئو حود: صه فییه ی کی عبد الموته لیب، پوری پیغه مبه رگی کاتی هه لسا و تیریکی له ده ست بوو له ده م و چاوی خه لکه که ده دا و ده یوت: راده که ن له پیغه مبه رخوا گی! کاتی پیغه مبه رگی صه فیه ی بینی ئاماژه ی بی زبیر بن العوامی کوری کرد تا بیگه رینیته وه نه بادا ئه و هه تککردنه ببینی که به حهمزه ی برای کراوه، صه فیه وتی: جا بوچی؟ بینیومه هه تك به برام کراوه، ئه مه له پیناوی خوا هی شتا که مه رازین به وه ی به سه رمان ها تو ووه، ئارام ده گرم به ئومیدی پاداشتی خوایی انشاء الله.

⁽۱) واتا کچدزای پیخهمبهر ﷺ که بچوکترین کچی فاتیمه بوو _ علیها السلام _ بۆیه پییان دەوت کچی پیخهمبهری خوا.

خاتوو صدفیید جدنگی خدنده قیشی بینیووه، هدرکاتی پیغهمبدر که دهرچوباید بو جدنگی دورژمنانی له مددیند خیزاندکانی و نافره تانی له حدشارگدی حسان بن ثابت ده پاراست، که له همموو حدشارگاکانی مددینه پاریزراوتربوو، پیاویکی جوولدکه له دهوری حدشارگاکه دهات و دهچوو و دهسورایدوه، صدفیید وتی: ندی حسان، ندو جوولدکدید له دهوروبدی ندم حدشارگدید دهسوریتدوه، سویند بهخوا گومانم لیی هدید بچی شوینمان به جوولدکدکانی تر پیشان بدات، لهو کاتدی پیغهمبدر و هاوه لانی سدرقالن و ناگایان له نیمه نامینی، جا دابده و بیکوژه، حسان وتی: خودا لیت ببورا ندی کچی عدبدولموتدلیب، سویند بهحوا خوّت دهزانی من پیاوی ندم کاره نیم. که صدفیید گویی لهم قسانه بوو هدلسا و ناسنیکی برد و له حدشارگاکه دابدی و به ناسندکه له جولدکدکدی داو کوشتی، پاشان بو حدشارگاکه گدرایدوه و وتی: ندی حسان، برو چی ناسندکه له جونکه سویند بهخوا هیچ شتیک ریگای لیندگرتم له بردنی ندوه ی لهلایدتی تدنها لهبدرئدوه ی پیاؤه، حسان پینی وت: هیچ پیویستیدکهم به بردنی شتدکانی نبیده ندی کچی عدبدولموتدلیب. پاشان صدفیید ناماده ی جدنگی خدیدریش بوو.

پینهمبهر گراکیشابوو و فهرمووی: ((ههرچهنده بهلای راست و بهلای چهپا ناورم دهدایهوه ههر نوسهیبهم دهدی له جیاتی من و لهپیناو پاراستنی من شهری ده کرد)) عوماره ی کوری لهم ههلویسته سهخته لهباره ی دایکی ده لیّت: من لهو روّژه بالی چهپم برینداربوو، پیاویّك لیّی دام ههلویّسته سهخته لهباره ی دایکی ده لیّت: من لهو روّژه بالی چهپم برینداربوو، پیاویّك لیّی دام وهکوو دارخورما بهرزبوو و روّیشت، کهسیش نههات بهده مهموه، خویّنیش لیّم دهچوّرا. پیغهمبهر شو فهرمووی: برینه کهت بییّچه، جا دایکم هات و ههندی پارچه قوماشی پییپوو که لهناو پشتینیدا ههلی گرتبوو، بو برینپیّچی ناماده ی کردبوو، برینه کهی پیّچام، پیغهمبهریش شویی ده کردم، پاشان دایکم وتی: دهی کورم ههانسه، لهگهان نهو خهانک ه جهنگ بکه. جا پیغهمبهر شود دهیفهرمووو: ننجا کی بهرگهی نهوه ده گری که تو بهرگهی ده گری که می دابوو، پیغهمبهر عوماره؟ نوسهیبه وتی: له کاتی نهم قسهیه نهو پیاوه هات که له کوره کهمی دابوو، پیغهمبهر شودهرمووی: نهمه بوو له کوره کهتی دا، نوسهیبه وتی: پیغهمبهر بینی شود به جوره که نایی بهده رکهوتن، بهزهوی دانه نوسهیبه وتی: پیغهمبهر شود نهرمووی: پیکات نهی دایکی عوماره، پاشان لهدوای یه به جه که لیّماندا تا کوشتمان، فهرمووی: پیکات نهی دایکی عوماره، پاشان لهدوای یه به جه که لیّماندا تا کوشتمان، نوسهیهر شود فهرمووی: سوپاس بو خوا که زائی کردی بهسهر دوژمنه کهت و بیلبیلهی چاوی پی نیشاندای له دوژمنه کهت، تولّهی کوره کهتت بهچاوی خوت بینی.

له و پرژه جهستهی نوسهیبه په غابو و له گه ل برین، به هوی هینده شه پ و کوشتاری کردبوو و هینده ی له سنگی بی باوه پان دابوو، کاتی پیغه مبه ر شه سهیری ده کات هه مموو جهستهی له ناو خوینه، بانگی کو په که که ده کات: دایکت. دایکت، برینی بییچه، خودا فه پ و پیروزیتان تیخا ئیده له ئال و به یتی منن. پله و پایه ی دایکت له پلهوپایه ی فلان و فلان باشتره، کاتی نوسه یبه گویی له قسمی پیغه مبه ر شه بوو وتی: داوا له خوا بکه بومان له به هه شت هاوه لت بین، ئنجا فه رمووی: خودایه بیانکه هاوه لی من له به هه شت، ئنجا نوسه یبه وتی: ئیتر گرنگ نییه هه رچی دووچارم بیته وه له دونیا))(۱).

⁽۱) سهيري أخبار غزوة احد بكه سيرة ابن هشام و انسن العيون والآثار الحمدية وطبقات ابن سعد، والاصابة، واسد الغابة.

تیکوشانی ام عوماره ی راستگو و کاره چاکه کانی تهنها له جهنگی احد نهبووه ، به لکو چهندین دیمه نی تری له گه ل پیغهمبه ر ش بینیوه له پهیانی عهقهبه و حوده بیبه و خهیبه و حونهین پاشان له جهنگی یه مامه ش به شداریکردووه له سهرده می ابوبکر الصدیق ، که جوانترین تیکوشانی نیشانداوه ، له له روزه یانزه جار بریندارکراوه ، دهستیشی براوه . بویه سهیر نیبه پیغهمبه ر ش مژده ی به هه شتی پیبدات ، پاش خوشی ببیته جیگای ریزی خهلیفه ابوبکر و سهرکردده خالیدی کوری وه لید و خهلیفه عمر ش .

لهم ماوه روّشنهی میّژووی نافره تی موسلمانی تیّکوشهر نافره تیّکی تر هه یه که مهزنییه کهی له خاتوو نوسه یبه که مترنییه نه ویش: ام سوله یم کچی میلحانه "نهمه شوه کو نافره ته تیکوشهره کانی تر ناوی ده دا به جهنگاوه پان، بریندارانی چاره سه ده کرد. ابو ته لاحه ی میّردی ام سوله یم له گهل نه و موسلمانانه یه که له گهل پیّغه مبهر شخ خوّیان ناماده کردووه بو رزگار کردنی مهککه، ام سوله یمیش دووگیان بوو له مانگه کانی کوّتایی، به لاّم نهم دووگیانییهی به رگرنه بوو له زوّر سووربوونی له سهر هاوه لیّتی کردنی ابو ته لخهی میردی، تا به رزی و پیزی تیّکوشان له پیّناوی خوا بباته وه، بی نه وهی گوی بداته دژواری گهشت، سه ختی سه رکهوتنه سه پشتی حوشتر، ووشکی و نهزیه تی زیان، ابو ته لخه به زهبی پیاده ها ته وه هموو ناخوشیه، به لاّم ناچاربوو مولّه ت له پیغه مبهر شخ وه ربگری نه ویش میّلاتی دا، ام سوله یم به هاوه لیّتی کردنی میّردی شادبوو، به شداری بینینی سه رکهوتنی خوا و رزگار کردنی مه کهی کرد، له و پروژه پیروزه ی که شاری مهککه جمه ی ده هات به بانگ و زایه لهی تیّکوشه پانی باوه پردار که ده یانوت: ((لا اله الا الله الا الله وحده، صدق وعده، نصر عبده، هزم الاحزاب و حده، لا شیء قبله و لا بعده، لا الاه الا الله ولا الله ولا نعید الا ایاه، مخلصین له الدین ولو کره الکافروون))

واتا:

تهنها الله خودایه بی شهریك و هاوتایسه

بهلیّنی راستیدایه سهرخهری بهنده خوایه

پارته کانی ژیر نایه لهییش و لهدوای نایه

تدنها الله خودایه بی شدریك و هاوتایه

پەرستنمان تەنھايە بەس بۆ زاتى الله يــه

دلسوزی بو دین وایه کافر پینی نار ایسه

نهم نافرهته بینی بناغهی بتپهرستی و هاوبهش دانان بر تاتایی ده پوخی له دوورگهی عهرهب، بته کان لهسهر دهستی پیغهمهمر الله داده پرماو ده یفهرمووو: جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل کان زهوقا. واتا: حمق و پهوا هات و پووچهل و ناپاستی ژیرکهوت، به پاستی ههموو کات ناپاستی ژیرکهوتووه.

له صحیحی موسلیم هاتوووه: ((ام سولهیم له روزی حونهین خهنه مریکی هه الگرتبوو له گه ل خوی، ابو ته لحه بینی، وتی: ئهی پیخه مبهری خوا، ئه مه ام سولهیه و خهنجه ریکیشی پیده،

پیغهمبهریش به ام سوله یمی فهرمووو: ئهم خهنجه ره چییه ؟ وتی: بو نه وه هه لمگرتووه تا ئهگهر یه کی له موشریکه کان لیّم نزیك بوویه وه بهم خهنجه ره زگی هه للّدرم، کاتی ام سوله یم نهمه ی وت، پیغهمبه رگ پیغهمبه رگ پیغهمبه رگ پیغهمبه رگ وت، پیغهمبه رگ وت، پیغهمبه رگ بینه بکوژه که له روزی مه ککه موسلمان بوون، پاشان له حونه ین له تو رایانکرد و جیّیانهیّشتی، پیغهمبه رگ فهرمووی: ئهی ام سوله یم، خودا کوتایی پیهیینا و چاکهی له گه لیّان کردووه)) ام سوله یم لهگه لی نهده بیغهمبه رگ بینه مینه و ته نگانه دا...بویه پیغهمبه رگ لی اله میاری و سهختی و ته نگانه دا...بویه پیغهمبه رگ رانه وهی تر له جابری کوری عبدالله، وتی: ((له خه وا بینیم چوومه به هه هشت، بینیم (رمیصاء) (۱) کچی میلحان له وی یه، ها و سه ری ابی ته لخه ...)) متفق علیه شرح السنه ۱۸۲/۱۶.

پینه مبه ره شه سه ردانی ام سوله یم و خوشکه که ی ام حه رام کچی میلحانی ده کرد، وه چون مژده ی به همه شتی به ام سوله یم داوه، ناوه هاش مژده ی به ام حه رام داوه به وه ی سواری شه پوله کانی ده ریا ده بینت له گه ل تیکوشه رانی ریگای خوا غه زا و جیهاد ده کات.

بوخاری له انس بن مالك شه ده گیریته وه، وتی: ((پیغه مبه ره هی چووه مالّی کیچی میلحان و پالیدایه وه، پاشان پیکه نی، ام حه رام وتی: بوچی پیده که نی شهی پیغه مبه ری خوا؟ فه رمووی: کومه لیّن له توجه تی من سواری ده ریای سه وز ده بن له پیناوی خوا، وینه یان وه ک پاشایه که له سه رته خت. ام حه رام وتی: نهی پیغه مبه رخوا، داوا له خوا بکه منیش له وان بم، فه رمووی: ((خودایه ام حه رامیش یه کیک بیّت له وان)). پاشان دیسان پیکه نی، ام حه رام وتی: هه روه کو جاره که یپیشوو، فه رمووی: هه روه کو جاره که یپیشوو، فه رمووی: هه روه کو جاره که یپیشوو، ام حه رام وتی: داوا له خوا بکه منیش له وان بم، فه رمووی: تو له پیشینه کانی نه ک له وانه ی له دواوه ن)).

مژدهی پینغهمبهر علی هاته جی وه ک انس هی ده لی: ام حه رام شووی کرد به عوباده ی کوری صامت، له گه لیدا رویشتن بو تیکوشان، سواری ده ریا بوو له گه ل کچی قرطَة (خیزانی معاویه یه).

⁽۱) الرميصاء: ام سُلَيم بهم سيفهته ناوزهد كرابوو، بههؤى بووني پهڵهيهك له چاوي.

کاتی له دهریا دابهزین ام حه رام سه رکه و ته سه ریشتی حوشتره کهی، حوشتره که هه لبه زی و شهمیش له سه ریشتی به ربوویه و و کوچی دوایی کرد)) فتح الباری ۲۹/۱. گوره کهی له قوبر صه، خه لکی کاتی به لایدا تیده په رن ده لین: نهمه گوری نافره ته صالحه کهیه، ره همه تی خودای لی بین (۱).

لهو ژنانهی بهشداری سهرخستنی ئیسلام و تیکوشان له پیناویدا کردووه و له پیشهوهی بهرهی جهنگدا بووه لهگهل پیغهمبهر علی ام نهیمن دایهنی پیغهمبهر ایسته بهشداری له جهنگدا بووه لهگهل پیغهمبهر و موئته و حونهین کردووه، به کاری زوّر دلیّرانه ههالساوه، بریندارانی چارهسهرکردووه، تینوانی ئاوداوه (۲).

⁽١) الحلية ٦٢/٢، وه صفة الصفوة ٧٠/٢.

[&]quot; سميرى المغازي / ۲۷۸/و، انساب الاشراف ۳۲۲/۱ و، دلائل النبوة للبيهقي ٣١١/٣ بكة.

ئافرەتىخى تەزن ام المنذر سەلماى كچى قەيس كە ئامادەى بەيعەى رضوان بوو، پىشترىش ئامادەى (بەيعەى موئمنات) بوو، بۆيە ناون ابه (پەياندەر بە دوو بەيعەت). وە كاتى پىغەمبەر الله وسلامانان ھەلسان بۆ گەمارۆدانى بەنى قريظة ئەم ھاوەللە بەرىزە لەگەلىاندابوو، فەزلى تىكۆشان لەيىناو خواى بەركەوتووە.

ئافرەتىڭكىتر ئەسماي كچى يەزىد بن السكن ي ئەنصارىيە، بەشدارى يىغەمبەر ﷺ كردووه لــە جەنگى خەندەق، دەرچووە لەگەلنى بۆ حودەيبيە، ئامادەي بەيعەي رضوان بووە، بەشدارى جەنگى خهیبهری کردووه، بهردهوام کوشش و ماندووبوونی پر له پاداشتی پیشکهش دهکرد به ئیسلام و پرسه کانی تا پیخه مبهر ﷺ کوچی کرد و لینی رازی بوو. پاش ئه مهش ههر نهوهستا له سەرخستنى ئىسلام، بەلكو لە سالىي ١٣ي كۆچىي دەرچووە بىۆ ولاتىي شام، ئامادەي جەنگى پهرمووك دهبيت و ناو دهدات به تينوان، بريني برينداراني دهپينچايهوه، هاني تيكوشهراني دهدا بۆ بەرەوپیش چوون و خۆراگرى. جەنگى يەرموك بەناوبانگترین جەنگى ئیسسلامە كە ئافرەتى موسلمان بهشداری بوونیکی چالاك و بهرچاوی تیادابووه لهگهل تیکوشهرانی تر، لهم روژه زور له جهنگاوه ران دلیّان لهرزی و بسیّوره بوون، ههندیّکیان گهرانه وه، له کاتیّکا ئافره تانی موسلّمانی تیکوشهر له پشتیانهوه شهریان دهکرد، به بهرد و دار رووبهرووی راکردووان دهبوونهوه و هانیان رۆلنى بەرچاويانى لەم جەنگەدا كردووه، دەلنى: ((لەم رۆژەدا ئافرەتانى موسلمان شەريان كردووه، کهسانیکی زوّریان له سوییی روّم کوشتووه، لهوانهشیان دهدا که رایان دهکرد له موسلمانان و پێيان دەوتن: بۆ كوێ دەچن و به جێمان دێڵن بـۆ ئــهو ئاژەلانــه؟ كاتــێ ئافرەتــان ئەمـــهيان دەوت يياوهکان دهگهرانهوه))(۱).

⁽١) البداية والنهاية ١٣/٧ و، تاريخ الطبري ٣٣٥/٢ وما بعدها طبعة دار الكتب العلمية.

ههلّویّستی جوانی ئافرهتانی موسلّمان و تین و گر خستنیان به جهستهی تیّکوّشهران گـهورهترین کاریگهربوو بوّ بهرگهگرتن و خوّرِاگری سوپاکه تا خودا سهرکهوتنی بوّیان نووسی بهسهر روّم.

لهم روزه سهخته دا نه سهای کچی یه زیدی پاله وان مه ردایه تیه کی که م وینه ی نواند، هینده نونه کی نازایه تی و پاله وانیتی و سه قامگیری نواند که زور له پاله وانان نه یاننواند شهم نافره ته له ناو ریزی کوشتاردا و نببوو، ژماره یه کیشی له موشریکه کان کوشتبوو.

ابن حهجهریش ئاماژهی به ئازایهتیهکهی کردووهو، ده نین: ((ام سه نهمه ی نه نیصاری (نه سهای کچی یه زید بن السکن) جهنگی یه رموکی بینیووه، نه و روّژه ۹ که سی نه روّمه کان کوشتووه به ئاسنی ره شانه که که باش نهم رووداوه ش روّژگاریّك ژیاوه)) الإصابه ۲۲۹/۶. سیر اعلام النبلاء ۲۹۷/۲

پیده چی نهم نافره ته پالهوانه ماوه ی کوتایی ژیانی له ولاتی شام بهسه ر بردبی، که لهوی جهنگی یه رموك به رپابووه "چونکه نهو کاته له گهل هاوه له به رپیزه کان چوته نهوی و ژیاوه تا گهیشتوته سهرده می یه زید کوری معاویه. کاتی نهجه لی هات خاکی دیمه شقی گولاوپرژین کردووه به تمرمه پاکه کهی و له گورستانی (الباب الصغیر) نیژراوه. نیستا گوره شکوداره کهی گهواهی تیکوشانی بی و چانی نهم نافره ته ده دات له پیناوی خوادا. سیر اعلام النبلاء ۲۹۷/۲.

ئنجا، ئەمە چەند لاپەرەيەكى رۆشنە لە ميۆرۈرى ئافرەتى موسلمان، كە ديرەكانى بە باوەرى راستەقىنە، قووللى تىڭەيشتن، فراوانى پەى بردنيان بىز پەيامى ئافرەتى موسلمان لە ژيان و ئەركەكانى بەرامبەر پەروەردگارى و ئاينەكەى نووسىراوە. ئەمانە چەند لاپەرەيەكى كەمن لە پەراوىدى دەوللەمەندى مەزنى پى لە كارە چاك و بەرزەكانيان و فىداكارىـە كەم وينامكانيان و باوەرى قووليان.

شانازی دمکات به کهسا پهتیه ئیسلامیهکهی و ئاینه رمواکهی

گومانی تیانییه ئافرهتی موسلمانی روّشنبیری ئهمروّ له لاپهره پیروّزه کانی چیروّکی ئهم شاژنانهی ئیسلام نمونهی پیشهنگی و چرایه که رووناکی لیّوهرده گریّت و نمونه یه کی زیندوو و زمان حالیّانه، له خهمی ئهوه دایه ئهمروّ ههنگاوه کانیان هه لگگریّ بو دروستکردنی که سایه تیه کهی شانازی ده کات به که سایه تیه ئسلامیه کهی و ئاینه رهواکهی. ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر ده بی شانازی بکات به که سایه تیه ئیسلامیه کهی، سهربهرز بیّت به پلهوپایه شکوداره کهی که ئیسلام ههر له زووه وه پیّی گهیاندووه، پیّش ئهوهی ئافره تانی نه ته وه کانی تر بگهن به شتیک لهم بهرزیه پیش پازده سه ده ئیسلام بو یه که که که از ده میژوو ته واوی مافه کانی ئافره تی راگهیاند، به م شیّوه یه فافره تی موسلمان ههموو مافه کانی ئاده میزادانهی بو ده سته به رکرا چهندین سه ده پیش جیهان و رنگ دراوه مروّیه کان و به لگهنامه ی مافی مروّق.

لهم کاته زووهوه ئیسلام رایگهیاند که ئافرهتان هاوشانی پیاوانن (النساء شقائق الرجال) وه که له فهرمووودهی خرّشهویست هاتوووه که ابو داود و ترمذی و دارهمی و احمد گیراویانه تهوه، لهو کاتهی که نیّوهنده کانی مهسیحیه ت گومانی ده کرد له مروّقایه تی بوونی ئافره ت و سروشتی گیانه کهی، ئهو کاته قورئان رایگهیاند: ﴿فَاستَجَابَ لَهُم رَبُّهُم أنّی لاَ أُضِیعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنكُم مِن دَوَّ اللهُ مَن بَعضٍ... واتا: پهروهردگاریان وه لامی داواکاریه کهی دانه وه که بهراستی من کرده وهی هیچ کریّکاریّك ویّل ناکهم چ نیّر چ می ... ﴾ ال عمران: ۱۹۵.

له ریز و پلهوپایهی مرزقایهتی و پهروهرده کردن و تهمی کردن و نهرکه شهرعیه کان به گشتی. خیز نه گرد بین سهرجهم نه و مافانه مجهینه پوو که نیسلام داویه تی به نافره ت و بوی ره وا بینیووه، نه وا ده رفعت و بوار ته نگ ده بی و ناتوانین بیان شمیرین.

کاتیک نافره تی موسلمان نهم شتانه دهزانیت شاگه شکهی ناینه کهی ده بینت، هینده ی بروه ردگاری بو پته و ده بینت و زیاتر دلانیا ده بینت له مهزنی و ته واوه تی و گشتگیری به رنامه ی پهروه ردگاری بو هموو نه و هوکارانه ی به خته وه ری ناده میزادی له نامیز گرتووه چ بو نیر یا می، نه وه نده ش به سه که بزانیت نه وه ی نیسلام پیش ۱۵ سه ده پیاده ی کرد و هینایه دی له چاککردنی ره و شی نافره ت که مینی نه یانه دی ده مین و وی نه م سه ده ی بیسته مه شدا بیه ینین ته دی.

ئهوهش به سه که بزانیت کاتی شورشی فهره نسی له کوتایی سهده ی ۱۸ به لنگه نامه ی مافی مروقی راگهیاند، له فریز ناونیشانی (مافه کانی پیاو) دایبه زاند. له ماده ی یه کهمی شهم به لنگه نامه یه هاتوووه: ((پیاو به نازادی له دایك ده بیت و نابی بكری به کویله)). پاشان ههولنی زور درا بو زیاد کردنی و شهی ((وه نافره ت)) لهم ماده یه دا، به لام ههوله کان په تکرانه وه و ماده یه کهمی راگهیاندنی شورشی نازادی ههر وه کوو خوی مایه وه. نجا یاش یه ک سهده زانای گهوره ی

فهرونسی (غرستاف لوبون) له کوتاییهکانی سهدهی ۱۹ و سهرهتاکانی سهدهی بیست له پهرتووکیّکی خویدا بهناوی (روح الاجتماع) رایدهگهیهنی: هیچ کاتیّك ئافرهت یه کسان نابیّت له گهل پیاو مه گهر له سهرده می سهرشوّری و کهمایهتی بیّت، ئه مهش وه کو وه لاّمیّکی نه و زانایه بو و بو نهوانهی داوای یه کسانی ئافرهت له گهل پیاو ده که نه دانی مافهکانی ده نگدان و هم نهراردن وه کو پیاوان. کار بهم شیّوهیه مایهوه تا کوّمه لهی نهتهوه کان هات پاش جهنگی جیهانی یه کهم، ننجا سهرده می نه ده قی کرتووه کان پاش جهنگی جیهانی دووه م، وه نهوانه کاریان ده کرد لهسهر نووسینی ده قیّك لهسهر یه کسانی مافهکانی ئافرهت و پیاو سهرنه کهوتن کاریان ده کرد لهسهر نووسینی ده قیّك لهسهر یه کسانی مافهکانی ئافرهت و پیاو سهرنه کهوتن ئامیّز ده بوونه و کو که داد په دو له به درده مهوله کانیان، وه هیچ ده قیّکی یاسایی ناوخوّیی ئامیّز ده بو و که داد په دوه رو به و له به رافره ته تا وه کو ریگاچاره یه کی شهرعی بیگرنه به ر بو زالبوون به سهر نهم کوّسپانه بو گهیشتن به نازادیکردنی نافره ت له کوّتی شکستیه کوّنه چ و سه ختمکانی. له کاتیّکا پیّش ۱۵ سهده ده قی قورئان و فهرموووده یه یه کلاکه دوه وه دی یه کلاکه دوه و دو ریزگاینانی ده کات له نیّوان نافره ت و پیاو له پاداشت و سزا، په درپرسیاریه تی و نه رکه، په درستش و دریزاننی مروقایه تی و مافه کانی مروق به گشتی.

(النحل: ۹۷) پیشتر راقه کراوه، بنهما لهسهر ئهوهی ههریهك له ئافرهت و پیاو بهرپرسیاره له ژیر دهسته کهی وهك له فهرمووودهی خوشهویستدا هاتوووه.

باری ئافرهت له نهتهوه کانی پیش ئیسلامه تی له نزمترین ئاستی بووه، به تایبه تی له ولات انی شهریعه ته کونه کان وه که هند و روما، له سه ده کانی ناوه راستیش له جیهانی مهسیحیه تدا و له ولاتی عهره بیش ئیسلام، لیره وه ئافره تی موسلمان زیاتر شانازی ده کات به کهسایه تیه موسلمانه کهی و ئاینه ره واکهی و پلهوپایه مروقایه تیه به رز و شکوداره کهی.

هدرچی پرهوشی نافرهته له شدریعهته کونهکان، وه پون زهعیمی هندی (جواهر لال نهروّ) له پهرتووکهکهی (اکتشاف الهند) به گشتی باسیکردووه، ده لیّ: ((هدرچی پرهوشی یاسایی نافره ه بهپیّی و ته ی (مانو) بینگومان زور خراب بوو، ههمیشه پشتیان به باوك و برا و میرد بهستبوو))، که وه ك زانراوه میراته کانی نهوان له مردووه نیره کانه وه ده گویزرایه وه بو زیندووه نیره کان و رهگهزی میینه ش بینه ش بوو.

نه هرۆ به دواچوونه وه یه کی هه بوو له سهر ئه مه، که ده لنی: ((ههر چونیک بی باری ئافره ت له هندی کون باشتر بوو له باری ئافره ت له ولاتی یونانی کون، یان له روّمای کون، یان له سهرده می مه سیحیه تی یه که م)).

ر هوشی ئافرهت له شهریعهتی روّمای کوّن دامهزرابوو لهسهر دان نهنان به شایان بوونی ئافرهت بو مافه کانی، ده بی ههرده م له ژیّر چاودیّری دابیّت چونکه رهگهزی میّینهیه، جا چ بچوك بیّت یا پیّگهیشتوو، بوّیه ههمیشه له ژیّر چاودیّری باوك یان میّرد دابوو، هیچ جوّره ئازادیه کی نهبووه له ههلس و کهوتیدا، به گشتی میراتی لیّده گیرا به لاّم پیّی نهده درا.

ئافرهت له دهستوری رومانی شتیک بووه له و شتانهی پیاو خاوه نداریتی کردووه، بزیه کهسایه تیه که که نازادی هه نازادی هه نازادی هه نازادی هه نازادی شوینه و که وتکردنی. شوینه و از کاریگهری ئه مانه تا ئه مروّی سه ده ی بیست و یه کیش هه ر ماوه، وه ک چوّن له ولاتانی ئه م سه رده مه که هیشتا له یاساکانیدا کاریگه ری مافه کانی روّمانی له سه ر ماوه.

هدندی له کونه ئاینه کان گرمانیان هدبوو له مروقایه تی بوونی ئافره ت و سروشتی گیانه که ی چهندین کونگره له روّما به سترا بو گهران به دوای گیانی ئافره ت که ئایا ئه میش هاوشیّوه ی گیانی پیاو گیانی همیه ؟ یا گیانی ئافره ت هاوشیّوه ی گیانی ئاژه لانه وه ک گیانی مار و سه ک... هتد. به لاکو یه کی له و کوبوونه وانه بریاری دا "ئافره ت به شیّوه یه کی ره ها هیچ گیانی نییه و دوباره له ژیانه که ی تریندوو نابیّته وه ا

استاذ (جاسم محمد المطوع) له پهرتووکهکهی (زوجات النبی ﷺ فی واقعنا المعاصر _ ص۷۷ _) ده لایّ: ((پهرلهٔ مانی ئۆسکۆتلهندی له سالّی ۱۵۹۷ بریاریّکی دهرکرد، که ده لایّ: ئافره تنابی هیچ ده سه لاتیّکی هه بیّت له سه رهیچ شتیّك))

جاران پیاوه کان له بهریتانیا ژنه کانی خوّیان ده فروّشت تا یاسای سالّی ۱۹۳۰ ده رچوو و ئهم کاره ی یاساغکرد.

له سهرده مى هنرى ههشتهم پاشاى ئينگلته را په رله مانى ئينگليزى برياريكى ده ركرد بهوهى ئافرهت نابى په رتووكى (العهد الجديد) بخوينيته وه كه المسيح عليه السلام هيناويه تى.

هدرچی نافرهته له دوورگهی عدرهب، ئهوا له زوربهی هوزهکانی پیش هاتنی ئیسلام جینگای سووکایهتی پینکردن بوو، مایهی شهرمهزاری بوو، بویه زور له سهرپهرشتکارانیان سووربوون لهسهر ئهوهی نهم شهرمهزاریه دوچاریان نهبینتهوه، نهمهش به زیندهبهچالکردنی لهو کاتهی له دایکبووه. خودا گوزارشت لهو ههسته نزمه دهکات بهرامبهر به نافرهت لهسهردهمی نهفامی، که دهفهرموووی: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالأُنثَی ظَلَّ وَجههُ مُسودًا وَهُو کَظِیمٌ، یَتَوَارَی مِنَ القَوم مِن سُوءِ مَا بُشِّر بِه، أَیُمسِکُهُ عَلَی هُونِ أَم یَدُشُهُ فِی التُّرابِ، أَلاَ سَآءَ مَا یَحکُمُونَ. واتا: له سهردهمی نهفامی کاتی یه کیکیان مژده ی له دایکبوونی کیچیان پیدابووایه روخساری له خهفهتانا رهش ههداله و له ناخیشیدا پردهبی له رق و کینه بهلام دهیشاریتهوه، لهبهر سهختی و نالهباری نهم مژده یه خوی له خهلکی دهشاریتهوه، نه گهر به خیری بکات به نادلیهوه و یان زینده به چالی دهکات، به راستی موشریکه کان خراب بریار ده دهن النحل: ۵۸ – ۵۹ .

هـهروا خـودا ويّناى درندايـهتى تـاوانى زيندهبهچالكردنى ئـهو بيّتاوان و پاكـه دەكـات و دەفهرموووي: ﴿وَإِذَا الْمَوْوَدَةُ سُئِلَت بِأَيِّ ذَنبٍ قُتِلَت. واتا: لهروٚژى قيامهت له كچى زيندهبهچالكراو دهپرسريّت لهبهرچى كوژراوه ﴾ التكوير: ٨ـ ٩.

به راستی ره وشیکی پی له ناسور و شهرمه زاری بوو بو مروقایه تی، (مروقایه تی شافره ت) به شیوه یه کی تایبه ت له ولاتی عهره بیش ئیسلام و له زوربه ی ولاته پیشکه و توه کاته به تایبه تی ولاتی روّمان، له سهرده می مهسیحیه تی یه که م، پاشان له زوربه ی ولاته کانی سهرده می ئیستا که هیشتا کاریگه ره له یاساکانی به مافه کانی روّمانی، وه ک نه مه له لایه ن زاناکانی ماف ناسراوه (۱).

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر له و بهخششه گهوره تیده گات که خوا بهسهری باراندووه له و روّژهی خوری ئیسلامی هه لیّنا و جیهانی عهره بی نقومی رووناکیه پرشنگداره کهی کرد که ده فهرموووی: ﴿الیّومَ أَکمَلتُ لَکُم دِینَکُم وَأَتَمتُ عَلَیکُم نِعمَتِی وَرَضِیتُ لَکُمُ الإِسلاَم دِینًا... واتا: ئهمرو ئاین و دهستور و بهرنامهی ژیانم بو ته واوکردن و بهخششه کانم له سهرتان ته واوکرد و به ئاینی ئیسلام بوّتان رازی بووم وه کو پهیره و پروّگرامی هه تاهه تایی ژیانتان.. ﴾ المائده: ۳.

به لکو ئه وه ی ده روونی ئافره تی موسلمان پرده کات له به خته وه ری و ره زامه ندی و ئارامی و شانازی و، ریز و پلهوپایه ی زیاتر ده کات ئه وه یه پلهوپایه ی دایکایه تی به رزتر راگرتوه له پله وپایه ی باوکایه تی پیغه مبه ری هاته لای پیغه مبه ری و ت: ئه ی پیغه مبه ری خوا، کی له هه موو له که س لیم له پیشتره به هاوه لیتی کردنی؟ فه رمووی: ((دایکت)). و تی: پاشان کی فه رمووی: ((باوکت)) متفق علیه. شرح السنه ۲/۱۳.

لهبهرئهوهی ئافرهت بههزی سروشتی درستبوونییهوه تایبه تمهند بووه به هه نگرتنی مندال له سکیدا، پاشان شیرپیدانی و له باوه شگرتنی، ئهمهش ماندووبوونیکی زور و کاریکی گهورهیه،

⁽١) سهيرى المراة في الاسلام للدكتور معروف الدوالييي: ٢٣ بكه.

بۆیه قورئان دەفەرموووى: ﴿وَوَصَینَا الإنسَانَ بِوَالِدَیهِ حَمَلَتهُ أُمُّهُ وَهنًا عَلَی وَهنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَینِ ان اشکُر لِي وَلِوَالِدَیكَ إلَيَ المَصِیر. واتا: مرۆڤمان راسپاردووه سهباره ت به دایك و باوكی" چونكه دایكی له باری ناخوٚشی و سهختی یهك لهدوای یهك ههلیّگرتووه و پاشان به دوو سال ئنجا لینی جیاده بینته وه به هوی شیرپیدانی، كهواته سوپاسی مین بکه و سوپاسی دایك و باوكت بکه و گهرانه وه شتان بوّلای منه ﴾ لقمان: ۱٤.

له بهرامبهر ئهم ماندووبوونه زوّرهی خراوهته سهر شانی ئافرهت، لهسهر پیاوه ئهرکی خهرجی خیزان و پاراستنیان هه لکری، له گهل ئهوهش پیاو هینشتا ههستی به و پلهوپایهی نهده کرد له ئیسلام وهك ئهمه له فهرموووده کهی پیغهمبهر هی دهرکهوتووه....

لهپال نهم شکوداریدی پلهی دایکایهتی، ئیسلام جاریخی تریش نافره تی به رزکرده وه و ریزی لیننا پاش شووکردنی، به وه ی پاش شووکردنیش پاریزگاری هه ولبداتی باوکی و بنه ماله که ی ده کات و له ناو ره چه له که و بنه ماله ی میرده که ی ناتویته وه و ناوی خوّی و باوکی ره ش نابیته وه، وه ک حالی کومه لاّگه روّژ ناواییه کان که پاش شووکردن هه ولبداتی باوکی داده مالاّ و ناوی میرده که ی هه لاه گرت، له توماره کانی باری که سیتی و ره گه زنامه ناوی بنه ماله که ی ره ش ده کریته وه. به مه ش ئیسلام پاریزگاری کردووه له که سایه تی نافره ت ته نانه ت پاش شووکردنیشی، ویّپای نه وه ی ئیسلام زوریش نافره تی راسپاردووه به گویّ ایه لای به وی بیاو.

هدروا ئیسلام مافی تدواوی به ئافرهت داوه لدوووی سدربهستی تدواو له هدلس و کدوتکردن له مالی خوی نیسلام مافی تدوای باسکردنی ئیم مافانیه، زور مالی خوی، ئیمرکی خدرجی مالی نه خستوته سدرشانی. دوای باسکردنی ئیم مافانیه، زور بهئاشکرا بومان روونبوویهوه که ئیسلام چدنده پلدوپایهی ئافرهتی بدرز راگرتووه، هدروا بومان دهرکدوت ئیسلام چدنده گرنگیداوه به سدربهستی و سدربدرزی و ریزداری و کراوهیی و چالاکی کهسایدتیه کهی تا بتوانی هدلسی به گدیاندنی پدیامه مدزنه کهی لدم ژیانددا.

پشتگیری و خۆشەويشتى تەنھا بۆ خوايه

له بهرهدمدکانی شانازیکردنی ئافرهتی موسلمان به کهسایهتیه ئسلامیهکهی نهوهیه که خوشهویستی و پشتگیری ههرگیز بیجگه له خودا بو کهسی تنیه، ههرچهند نهو کهسه میرد یا باوکی بیت که نزیکترین کهسن بوی. لوتکهی ئهم خوشهویستی و پالپشتییه دهرده کهوی له کردهوهی دایکی باوه پرداران ام حهبیبه (رهملهی کچی نهبو سوفیان)ی گهورهی مهککه و پیشهوای موشریکهکان" نهم نافرهته سهرهتا خیزانی پورزای پیغهمبهر این (عبدالله بن جحش الاسدی) بوو، که برای خاتوو زهینهبی دایکی باوه پرداران بوو، عبدالله موسلمان بوو و پهملهش لهگهلی موسلمان بوو، ابو سفیانی باوکیشی هیشتا بی باوه پربوو. رهمله لهگهل میردی کوچی کرد بو حهبهشه لهگهل موسلمانه پیشینهکان، باوکی له مهککه جیهیشت که له داخ و مهرهقهوه خوی ده خوارده وه له خفهتی موسلمانه پیشینهکان، باوکی له مهککه جیهیشت که له داخ و مهرهقهوه خوی ده خوارده وه له خفهتی موسلمان بوونی کچهکهی و له داخی ئهوه ی دهستی پیماگات و ناتوانی هیچی لی خانت.

به لام ژیان بو ندم نافره ته موسلمانه نارامگرتووه کوچبه ره هه ر به خوشی نه مایه وه ، داخیکی گهوره ی لیکه و تکاتی میرده کهی له نیسلام هه لگه پرایه وه و چووه سه ر ناینی حهبه شیه کان و بوو به مهسیحی! از قری له گه ل هه ولا تا بیگه رینیته وه سه ر ناینی نیسلام به لام پرازی نه بوو ، ره مله له سه ر ناینی نیسلام مایه وه ، ده ستی گرت به نارامگرتن و دووره په ریزی له خه لک ، هینده ی نه مابوو له داخانا بریت له تاوی نه و هه موو خه م و په ژاره یهی پرژان به سه ری که ده بینی خوی و کچه کهی له ولاتی غه ریبیه و باوکی کچه بچوکه کهی مهسیحیه و باپیریشی هاوبه ش بریارده ره و دوژمنی نیسلامه و شه پی پراگه یاندووه له دژی نه و پیغه مبه ره و نه و ناینه ی نه م باوه پی پی هیناوه .

ئهوهی ئهم ئافرهتهی لهو غهم و ناخوّشی و ویّلی و سهرگهردانییه دهرهیّنا چاودیّری کردنی پیّغهمبهر هی بوو بو باوه پدارانی کوّچبهر و لیّکوّلینه وه له کاروباریان، کاتی ناردی بو لای نهجاشی و خوازبیّنی ام حهبیبهی کچی ابو سفیانی لیّکرد که یهکیّکه له کوّچبهرانی ولاّتهکهی ـ

وهك چۆن سهرچاوه كانى سيره و وهرگيران و ميزوو باسى ده كهن ، بهم شينوهيه ام حهبيبه بووه دايكى باوهرداران!!

پۆژگار تیپهری و فه تحی مه ککه نزیك بوویه وه، مه ترسیه کان هه په شهیان له قوره یش ده کرد پاش هه لوه شانه وه ی په یانی حوده یبیه له لایه ن نه وانه وه، بزیه سه رکرده کانی قوره یش پاوینی له گه لا یه کترکرد و زانیان محمد لله لهسه رئه م کاره بی ده نگ نابیت و پازی نابیت سته می لی بکریت و په یانی هه لبوه شینریته وه، پیکهاتن له سه رناردنی شاندیک بو مه دینه تا گفتوگو بکات له گه لا محمد لله باره ی نویکردنه وه ی ماوه ی ناگر به ستی (هدنه) ی نیوانیان، بو نه مه مه مه مه سته ابوسفیانیان وه کو نیردراویک نارده لای محمد لله .

ابو سفیان هاته مهدینه، خوّی ناماده کرد بوّ دیده نی محمد همی یادی کهوت هوه که کیچیکی لهلای پیخهمبهره همی بویه به نهینی چووه لای و داوای یارمهتی لیّکرد. دایکی باوه پرداران سهرسام بوو کاتی له ناکاو بینی باوکی هاته مالّی، که لهوه تهی چووبووه حدبه شه نهیدیبوو، به به به به به باوکی کرد، نازانی چی بلّی و چی بکات. ابو سفیان زانی کچه کهی سهرسام بووه وهستا و سهیری باوکی کرد، نازانی چی بلّی و چی بکات. ابو سفیان زانی کچه کهی سهرسام بووه بویه پیش ئهوهی ئهم فهرمووی دانیشتنی لیّ بکات هاته پیش و ویستی دانیشی، دانیشی، دانیشی، داره سفیان واقی و پم رهمله خیّرا دهستی دایه جیّگاکه و پیّچایه و و نه به بیشت له سهری دانیشی، ابو سفیان واقی و پم بوو، وتی: کچه کهم نازانم ئایا منت له جیّگاکه خوّشتر دهوی و پیّ گهوره تره یان جیّگاکه ؟! رهمله وتی: به لاکو ئهمه جیّگای پیغه مبهر هم و تو تو ش پیاویکی هاوبه ش بریارده ری و حه درم نه کرد له سهری دانیشی!

 هــهروا بینینــی بـاوکی پـاش دابرانیّکــی زوّر خوّشهویــستی و پالپــشتیهکهی بــو خــوا و پیّغهمبهرهکهی هـ لهبیرنهبردهوه، کاتیّ جیّگهی پیّغهمبهر هی پیّچایهوه چونکه باوکی بیّ بـاوه په و دروست نییه لهسهری دانیشیّ و پیسی بکات!! دهبیّ نهمه کاری هــهموو نـافرهتیّکی موســلمان بیّت که شانازی به ناین و بیروباوه په کمی بکات" چـونکه لـه دهروونــی پــپ لـه باوه پیـدا شـویّنی تیدانییه دهمارگیری و خوشهویستی و پالپشتی تر بهرامبهر به پالپشتی و خوشهویستی بــو خـوا و پیخهمبهرهکهی و ناینهکهی.

لهبهر ئهوهی رهزامهندی خوا لهسهرووی ههموو حهزیکه و سهرخستنی وشهی خوا پیش ههموو ئامانجیکه و شهرعی خوا راسترین ریّگایه، بزیه ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر ئهم راستیانهی لی ون نابیّت، روّژ به روّژ شانازیکردنی به کهسایهتیه موسلمانه کهی و دهستگرتنی به بهرنامه خواییه نایابه کهی و خوشهویستی و پشتگیرکردنی بوی زیاتر دهبیّت.

فهرمان دمکات به چاکه و جلّهوگیری دمکات له خر ایه

ئافرەتى موسلمانى رۆشنبىر بە رىنىمايىي ئاينەكەي كاتى ئەم ئايەتە دەخوينىىتەدە: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعضُهُم أُولِيَاءُ بَعضٍ يَامُروون بالمَعرُوفِ وَيَنهَونَ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلاَةَ وَيُؤتُونَ الزُّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللهَ وَرَسُولَهُ أُوْلَئِكَ سَيَرحَمُهُمُ اللهُ إِنَّ اللهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. واتا: پياوانى باوه پدار و ئافره تانى باوه پدار همر يه كمه و پالپشت و پشتيوانى يه كن، فه رمان ده كه ن به چاكه و جله وگيرى ده كمه ن له خراپه و نويژه كان به جوانى ئه نجامده ده ن و زه كاتى ماللى خوا ده رده كهن، ئه وانه خودا ره هميان پي ده كات، به پراستى خودا زال و دانايه التوبه: ٧١. كه خودا پيش پانزه سه ده دايبه زاندووه، بزيه خوى له لوتكهى ئاسته كانى فيكرى كومه لايه تى و، به رزترين پله وپايه كومه لايه تى ده بينيته وه كه ئافره تناسيويه تى له نه ته وه جياجياكان و په گه ز و په نگه كان.

ئیسلام دانی تهواوی ناوه به مروّقایهتی بوونی ئافرهت و ریز و پلهوپایه و تهواوی شایان بوونی بو مافه کانی و سهربهستیه کهی، هیچ جیاوازیه ک له نیّوان نهم و پیاودا نییه له خاوه نداریّتی و کرین و فروّشتن و هاوسه رگیری، ئهمه ش ته نها له ئیسلامدا هه بووه و له هیچ نه ته وه یه کی تردا نه بووه، به لکو ئافره ت له نه ته وه کانی تر شویّن که و ته ی پیاو بووه و له ژیّر به زه یی و چاودیّری فهرمانی نه و دا بووه.

ئهم ئایه ته ی پیشووش ئاماژه یه بز به رزکردنه وه ی ئافره ت بز پله ی مافگه ریتی له نیوان پیاو و ئافره تدا، به شداری پیکردنیه تی له ئه رکی فه رمانکردن به چاکه و جله و گیری کردن له خرابه ه داواکاریه بزی به به رپرسیاریه تی و هملگرتنی سپارده له گه لل پیاو به بی جیاوازی له وه ی فه رمانی پیکردووه له ئاوه دانکردنه وه ی زه وی و په رستنی خوا تیایدا.

بهمه ئیسلام ئافرهتی رزگارکرد له شوینکهوتهیی پهها بو پیاو و چاودیّریه گشتیهکهی لهسهری، ئهو چاودیّریهی له زوّربهی کات وای له پیاوکردبوو دهسهلاتدار بی بهسهر ژیان و مردنی ئافرهت، له بهرامبهردا بهرزی کردهوه بو پایهی یهکسانی کاتی داوای لیّکرد ههلسی به فهرمانکردن به چاکه و جلهوگیریکردن له خراپه، شویّنیّکی بهرزتری بو دابینکرد" چونکه بو یهکه عام میژوو بووه فهرمانده، له سهرجهم چهرخهکاندا بیّجگه له ئیسلام ههمووکات به فهرمانییّکراو ناسراوبوو.

له رووی شایان بوونی بن ریز و گهورهیی پهرستنی خوا و بن ره همه ته کهی، نهوا همهردوو ره گمهز له بهرامیه ر الله په کسانن. ده قه کانی قورئان و فهرمووده ش لهم باره پهوه زنررن. بهم پیکهاتهی بهرز و گشتگیرهی کهسایهتی ئافرهتی موسلمان میدژوومان پربوو له ئافرهتی جاویدان و شکودار له وتهکانیان و کرداره کانیان و ههلویستیان، که رهوا و راستی پیاده ده کهن، همست بهم بهرپرسیاریهتیه ده کهن له بهرامبهر خودا، لهم پیناوه شدا سهرزه نشتی خهلا ساردیان ناکاته وه و نایانگیریته وه.

نونهی ئهم هه لویستانهی ئافره ت که به لاگه ن له سهر به هیزی که سایه تی ئافره تی موسلمان و پیگه یشتنی و ئازادبوونی له ره خنه گرتن و را ده ربرین نهوه یه که له سهر زمانی یه کی له ئافره تان وترا له و کاته ی گویی له عمر کوری خه تتاب بوو گه که نه میری باوه رداران بوو قه ده غه ی زوری ماره یی ده کرد و داوای سنوور بو دانانی ده کرد به بریکی دیاریکراو، بویه نهم نافره ته هه لسایه وه و و تی: نه مه به ده ست تو نییه نهی عمر! عمر و تی: له به رچی؟ و تی: چونکه خودا ده فه رموووی: ﴿ وَتَی: بُهتَانًا وَان أَرَدَتُمُ استبدَالَ زَوجٍ مَکَانَ زَوجٍ وَآتیتُم إحدَاهُنَّ قِنطَارِا فَلاَ تَأْخُذُوا مِنهُ شَیئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهتَانًا وَإِنَّا مُبِینًا ﴾. عومه رشی و تی: ئافره تیک پیکای و راستی کرد و پیاویک هه له ی کرد . فتح الباری: وَإِنَّا مُبِینًا ﴾.

ئهمیری باوه پرداران گویّی بق نهم نافره ته شلکرد، کاتیّکیش بقی ده رکه و تله الهسه رحمقه دانی به حمقه دانی به حمقه ناو، دانیشی به همانه خوّی نا، به مه شافره تی موسلمان یه کسم همانی سختی میّد و ویی تومار کرد له په خنه گرتن له سعرو کی ده ولهت، چ سعرو کیّك؟! خعلیفه ی تیّگهیشتوی موسلمانان، مموزنترین دادوه ری نمو سعرده مه، نمو پیاوه به هیّن و به شهو که ته کسه فارس و روّمی هم پاسان کردبوو و نشوستی پی هینابوون، نم نافره ته شنده توانی و نمیده و یرا به به ناینه که و ده وله مافی بینته و و په خنمی لی به گری نمی د و جله و گیری کردن له خرایه ی پیداوه.

زۆر قورئان دەخوينى

بۆ ئەوەى ئافرەتى موسلمان بگا بىەم رادە بىەرزە لىە گويۆلىيەلى و چاكسازى و پاريزكارى و تىڭدىشتن و پيكەيشتن، پيويستە لە شەونمى بۆندارى رينىمايى قورئان ھەلمىۋى، ھەمموو رۆژيك بچيتە ژير ساباتەكدى، بەم شيوەيە رۆژانە ويرديكى بەردەوامى دەبيت لە قورئان، دەچىيتە سەر

ئایهته رۆشنه کانی و به وردی و دانایی ده پخوینی ته واتاکان ده چوریته ناو قولایی هوش و همستی، دلیشی تیراو ده بیت له تیشکه بیگهرده که یو

بهسه بو نافرهتی موسلمان تا پلهوپایهی قورئان خوین بزانی وه که پیغه مبه را فهرمایشته کانیدا فهرمووویه تی، تا ههرکاتی بواری ههبوو رووبکاته خویندنه وه و رووناکی روز و تاریکی شهوی پی پرکاته وه که ده فهرموووی: ((وینه ی نه و باوه رداره ی قورئان ده خوینی وه که لیمو وایه، بونی خوشه و تامی خوشه، وه وینه ی نه و باوه رداره ی قورئان ناخوینی وه که خورما وایه، بی بونی خوشه و تامی شیرینه، وه وینه ی نه و دوورووه ی (منافق) قورئان ده خوینی وه که ره یانه وایه، بی بونی خوشه و تامی تاله، وه وینه ی نه و دوورووه ی قورئان ناخوینی وه کو گوژالک وایه، بی بون و بی بی بون و کوشه و تامی تاله، وه وینه ی نه و دوورووه ی قورئان ناخوینی وه کو گوژالک وایه، بی بون و بی تامه) متفق علیه. شرح السنه ۲۳۱/۶.

ههروا دهفهرموووي: ((قورئان بخوينن چونکه له روزی قیامهت دهبیته تکاکار بو خاوهنه کهی)) صحیح مسلم ۹۱/٦.

وه : ((ئهوهی قورئان دهخویننی و شارهزایه لینی لهگهل فریشته کانی نووسهری سروشی پیزدار و پایه بهرزی لای خوا دهبینت، وه ئهوهی قورئان دهخوینی و زمانی ته ته له ده کات و سهخته لهسه دی، دوو پاداشتی بو ههیه)) متفق علیه. شرح السنه ۲۹٬٤۳۰/٤.

پاش بیستنی نهم فهرمووودانه، نایا نافرهتی موسلمان تهمبهلی ده کات له خویندنهوهی قورنان، نه گهرچی کاری مال و نهرکی میرد و مندالیشی لهسهر زوربوون؟ نایا داده بری له رووکردنه خویندنهوهی و ژیان بهسهربردن له کهشه خوایی و بونداره کهی و خوی بیبهش ده کات له و به خشش و خوشی و یاداشته نه براوه و گهوره ی خودا بوی ناماده کردووه به رامبه ر قورنان خویندنه وه کهی ؟

ئه مه کاری ئافره تی موسلمانه له گهل پهروه ردگاری: باوه پیکی قدول به الله، ملکه چبوون بی قدرا و قه ده ری، پرووکردنیکی پاستگویانه له پهرستنی، گوی پایه لیه کی په ها بی فهرمانه کانی و خودوور خست له نه هیه کانی، بوونی وینایه کی ژیرانه بو واتای به ندایه تی بو خوا، کاریکی به رده وام و هه میشه له پینا و سه رخستنی ئاینه که که پیاده کردنی و شه که ی، شانازیکردن به که سایه تیه

موسلمانه کهی که سهرچاوه ده گری له هیز و بینگهردی باوه په کهی، باش تینگهیشتن و پهی بردن به و ئامانجه ی که ئاده میزادی بی هاتی ته بوون لهم ژیانه دا وه ک خودا ئاماژه ی پینکردووه له سوره تی الذاریات: ۵٦ پیشتر را قه کراوه.

كئافرەتى موسلىسان لەگەل خودى خۆى

دەسىپك

ئهگهر ئیسلام بهگشتی هانی موسلمانانی داوه لهناو خهلکی وهك خالیّك وابن، ئهوا ئهم هاندانه بو ئافرهت تایبهتییه، تا له رووی روالهت و شیّوه و شیّوازی وهك خالیّکی جیاواز و دیار بیّت چونکه ئهمه رهنگ دهداتهوه لهسهر ژیانی خوّی و میردی و مال و مندالهکانی.

ئافرهتی موسلمان نابی خوّی فهراموّش بکات و بیّ ئاگا بیّت له شیّوه ی جوان و خاویّنی بههوّی سهرقالبوونی به ئهرکی مال و دایکایهتی، بهلکو سووره لهسهر ئهوه ی شیّوه ی پاك و ریّك و پیّك و جوان بیّت بیّزیاده پوّیی و زیاده خهرجی. بایه خدانی ئافرهت به شیّوه و روالهتی ئاماژه به تیّگهیشتنی ده دات له کهسایه تیه کهی، بهلگهیه لهسهر زهوقی و وردبینی بو ئهرکی له ژیان و ساغی و سهلامه تی بوّچوونی بو کهسایه تی ئافره تی میان و که نابی پواله تی ههولبدات هروّکی به روا که به روانه تی میانوه و که نابی ناوه پوّکی به رو کروّکی جوان و ریّك و پیّك شایانی ناوه پوّکی به رو کروّکی دوله مهردووکیانه و هورواله ت و ناوه روّک) کهسایه تی ئافره تی موسلمانی پوشنبیر

ئافرهتی موسلمانی ژیری روّشنبیر هاوسهنگیهك دروست ده كات له نیّوان رواله و ناوهروّکی، ده زانی ئه و پیّکهاتوووه له جهسته و هوّش و گیان، بوّیه مافی ههریه کهیان ده دات، زیاده روّی له هیچ لایه نیک ناکات لهسهر حیسابی لایه نه که که بهر له مهشدا ریّنمایی له ئیسلام و هرگرتووه که بهر له همموو شتیّك هانی یه کسانی و هاوسهنگی و میانگیری داوه.

جا ئایا ئافرهتی موسلمان چون دهتوانی ئهم تهرازوی یه کسانییه رابگری له نیسوان جهسته و هوش و گبان؟

أـ جەستەى ميانرەوە لە خواردن و خواردنەوەيدا

ئافرهتی موسلمان ئاگاداری باشی باری تهندروستی جهستهی و بناغهیه کی پته و و لهشینکی چالاک ده کات، نه زوّر لاوازه و نه زوّر قه له و، به پهله پهل ناکهویته سهر خواردن و زیاد له خوّی ناخوات، به لکو ئهوهنده ده خوات بتوانی هیزی پشتی رابگری و بی توانا نهبیت و پاریزگاری بکات له تهندروستی و پتهوی و زینده گی و لار و له نجه ی جهستهی، وه ک خوای گهوره ده فهرموووی: ﴿ وَكُلُوا وَاشرَبُوا وَلاَ تُسرِفُوا إِنَّهُ لاَ یُحِبُ المُسرِفِینَ. واتا: بخون و بخونه و زیادوورویی مه ککهن چونکه خودا مروّقی زیادهرویی خوّش ناویّت ﴾ الأعراف: ۳۱

پینغهمبهریش ه دهفهرموووی: ((نادهمیزاد هیچ کاسهیه پیناکات خراپتر بینت له ورگی، جا ئهگهر مهحال بوو و ههر نهیتوانی، با ورگی بکاته سی به ش: سیده کی بی خوراکی و سیده کی بید خواردنه وهی و سیده کی بی ههناسه ی)) رواه احمد ۱۳۲/۶ والترمذی ۱۸/۶.

هـ مروا ئـ ممیری بـاوه پداران پینشه وا عمر شهده نخن ((دوورکه ونه وه نه زیاده خواردن و خواردن و خواردنه وه چونکه نهم کاره جهسته ده شیوینی وگهنده نی ده کات، نه خوشی به رهـ مم دینیی، لـ ه نویژکردن سست و خاوت ده کات. وه ده ستگرن بـ میانیه وی لـ مخواردن و خواردنه وه "چونکه

جهسته ریّك و چاك ده كات و دووره له زیاده روّیی، خودا رقی له زانای قه لهوه، پیاویش تیا ناچیّت تا حهز و ئاره زووو خوّشیه كانی زال ده بن به سهر ئاینی و كاری تی ده كهن)(۱).

بینگومان ئافرهتی موسلمان زور دووره له ماده بینهوشکهر و سیرکهره کان، بهتایبهتی ئهوانه ی حه پرامکراون" چونکه لهو دهرد و بهلایانهیه زوربهی ئافره تانی ئهو ولاتانه تین که وتون که دوورن له پینمایی خوا و پینه ممبهره کهی، شه و نخونی کردنی بی سوود و به سه ربردنی له یاری و گهمه و کوشتنی کاتیش یه کینکه له باوه خراپه کانی ناو کومه لگهی ئیسلامی و موسلمانان، ئافره تی موسلمان ده بی زوو بخهوی و زوو هه لسی ، تا کاره کانی روزانهی و ئهرکه کانی به جوانترین شیوه و به ده روونینکی کراوه و جهسته یه کی چالاك ئه نجامبدات، به شه و نخونی پیشکوی چالاكیه کانی نه کوژینیته وه ، ئه وسا هه مووکات به هیز و چاپووکه ، کاری مال په کی ناخات" چونکه پهیره وی سیسته مینکی ته ندروستی سروشتی کردووه ، که هه میشه هیز و ووزه و چالاکی و زینده گی پی به خشیوه .

پهی بردووه بهوهی که باوه پداری بههیز خوشه ویستره له لای خودا له باوه پداری لاواز، وه ک پیغه مبه ر شخ فه رموویه تی، بویه ده بیبینی هه مووکات له خه می به هیز کردنی جهسته ی دایه به پهیره و کردنی نه م سیسته مه سروشتیه له ژبانیدا.

وهرزشي جهستهيي ئهنجام دهدات

لهلای ئافرهتی موسلمانی روقسنبیر شاراوه نیسه که پاراستنی لهش و لاری جهستهی و تهندروستیه کهی به گشتی له و کارانه یه ئیسلام پالی بو ده نی و خوشه ویستی ده کات. بویه ته نها به پهیره و کردنی ئه و سیسته مه ته ندروستی یه سروشتی یه ناوه ستی، به للکو روزانه و هرزشی جهسته یی وا ئه نجام ده دات بگونجی له گهل جهسته و کیش و ته مه ن و ژینگهی کومه لایه تی، له کاتانیکی دیاریکراو و جینگیر که لینی دواناکه ویت، تاوه کوو ئه م راهینانه و هرزشیانه لاری و نه رمی و ریك و پیکی به خشن به جهسته ی له لایه که اله له له کای اله کای تره و مین و به رگری به خشن به ته ندروستیه که ی

⁽١) كنز العمال ٤٣٣/١٥ و سميرى المقال بكه: القيم في مضار الشبع المفرط على الجسم والعقل والنفس للدكتور الطبيب محمد ناظم نسيمي في مجلة حضارة الاسلام، العددين: ٥٠٦ من السنة: ١٥.

دژی نهخوّشی و دهرد، تا زیاتر و بهتواناتر ههلسی به ئهرکهکانی، گهرم و گورتر ئاماده بی بی گهیاندنی پهیامهککهی له ژیان، جا چ هاوسهر بیّت چ دایك ، یا ئافرهتیّکی تازه ههلّکهوتوو و لاو بیّت یا بهتهمهن.

جهسته و جل و بهرگی خاوینه

ئافرهتی موسلمانی شارهزا به ئاینه که یه جهسته و جل و به رگی زور خاوینه، زوو زوو خوی ده شوات، پاریزگاری له خاوینی جهسته و جل و به رگی ده کات، به تایبه تی له روزی ههینی، وه ک پیغه مبه را ها ده فه رموووی: ((له روزی ههینی خوتان و سه رتان بشون، هه تا نه گه ر له ش پیسیش نه بن و خوتان و خوتان و خوتان بوخوش بکهن)) فتح الباری ۳۷۰/۲.

ههروا دهفه رموووی: ((ههرکییهك له ئافرهتان و پیاوان هاته نویی ههینی با خوی بشوات)) فتح الباری ۲/۳۵۲.

بههۆی زۆر هاندانی ئیسلام بۆ خۆشوشتن، ههندی له زانایان وای بــۆ چــوونه کــه خۆشوشــتن لــه رۆژی ههینی بۆ نویژی ههینی واجبه.

ابو هریره این ده الی بینه دمبه را خهر مووویه تی: ((واجبه لهسه رهه موو موسلمانیک ههر حهوت روّ جاریک خوّی بشوات، تیایدا سهر و جهسته ی بشوات)) متفق علیه. شرح السنه ۱۹۹/۲.

خاویّنی له پیّویسترین ئاکارهکانی مروّقه، بهتایبهتی ئافرهت، له ههمووشیان زیاتر بهلّگهیه لهسهر کهسایهتی میانگیری و ژیری و خوّشهویستی، ئهم خاویّنییه تهنها لهلای میّردی خوّشهویستی ناکات، بهلّکو خوّشهویست دهبی لهلای ههموو ئافرهتان و کهس و کاری.

امام احمد و ابو داود و النسائی به سدندی صحیح له جابر الله ده گیرندوه: پینغهمبهر الله به سدردان هاته لامان، پیاویکی بینی جلیکی پیسی لهبهردابوو، فهرمووی: ((نایا نهوه هیچی دهستنه کهوت جله کهی پیبشوات!))

جا ئهگهر ئهم ئامۆژگاریانه ئاراستهی پیاو بکریّت، ئهوا ئافرهت له پیّشتره بهم ئاراسته کردنه " چونکه ئافرهت خوّی خود و کروٚکی خاویّنییه، جیّگای داننهوایی و سهرچاوه ی گهشاوه یی و خوّشی و ئارامیه لهمال، بیّگومان ههستکردنی قوولّی روّشنی ئافرهت به خاویّنی رهنگده داته وه لهسهر مال و میرد و مناله کانی "چونکه به هوی بایه خدانی ئافره ت به خاویّنی، ئهوانیش خاویّن و ریّك و پیّك و جوان ده بن و بونی خوّش له جهسته و جل و بهرگیان پهخش ده بیّت.

ئهم هاندانهی ئیسلام بو خاوینی و خوشوشتن پیش ۱۵ سهده سه رنجی لیکوله و هوانی راکیها، لهو کاتهی جیهان ههر له بنه و ههرماو و خوشوشتن له گهرماوی نه ده ناسی" به لکو جیهانی ناموسلمان پاش ههزار سالیش دوای ئهم رینمایییهی پیغهمبهر شخ بو خاوینی نه گهیشته ئاستی ئه و کاته ی خاوینی موسلمانان.

لیّکوّلهرهوهی تورکی خاتوو (سامیحه ئای ویردی) له پهرتووکهکهی (من الرق إلی السیاده) ده لیّ: ((پیّویست ناکات بگهریّینهوه سهرده می ههلمه تی خاج پهرسته کان تاوه کوو ئاستی ژیاری ئهوروپا بزانین لهو سهرده مه. به سانه چهند سه د سالیّك بگهریّینه وه بو پوژگاری ده ولّه تی عوسمانی و بهراوردیّك بکهین له نیّوان ئاستی ئهوروپاییه کان و ئاستی ژیاری عوسمانییه کان)).

له سالّی ۱۹۲۶ ئهمیر براندبو brandboug له نامهیه کی بانگهشه ی بو ده ولهمه ندانی نارد که بو ناخواردن بانگی کردبوون، تیایدا نووسیبووی: ((تکا له میوانان ده که ین دهست و پلیان تا ئانیشك نه خه نه ناو قاپ و قاچاغ، خواردن فری نه ده نه پشتیان، په نجه یان نه لیسنه وه، تف نه که نه ناو قایه کان، لوتیان به لیّواری سه رپوشی خوانه که نهسترنه وه)).

ههروا سامیحه ده لین: ((ئهم گوزارشتانه به ئاشکرا به لگهن لهسهر ئاستی ژیاری و روشنبیری ئهوروپاییه کان و راده ی زانینیان بو ئادابه کان. له هه مان کاتدا و له شوینی کی تری ئهوروپا "له

كۆشكى (جاكى يەكەم) ياشاي ئىنگلتەرا، بۆنى ناخۆشى بالاوبوو لەياشا و ئىەمىر و شازادەكان و بالی کیشابوو بهسهر دیارده کانی خوش گوزهرانی له جلی جوان و مه خمه او دانتیلای فهره نسسی. ئەمە لە ئەوروپا" لە ئەستەنبول لە كۆشكى خەلافەت وا باوبوو بالپۆزى ئەوروپايەكان لە دەوللەتى عوسمانی دهبووایه بیانبهنه گهرما و جوان سهریان بستون پیش چوونیان بو لای سولتان. له دەوروبەرى سالى ۱۷۳۰ و له سەردەمى سولتان ئەجمەدى سىزىيەم، لەو كاتەى دەوللەتى عوسمانى لاوازی تیکهوتبوو لهلایهنی سهربازی و رامیاری، خاتوو خیزانی بالیوزی ئینگلیزی لهلای ئاستانه (الليدي مۆنتغۆ) چەندىن يادەوەرى نووسىيبوو، كىه ياشان بالارگرانىموە، تياپىدا يىمەردە لادەدات لهسهر رادهی خاویّنی لهلای عوسمانییهکان و نادابی جوانیان و خور دوشتی بهرزیان، دهلیّت: شاژنی عوسمانی (حفیظة) دەستەسریکی به دەست نەخشینراری بەدیاری بۆ ناردبوو، هیننده سەرسام بسوو بهو دەستەسرە بە رادەيەك دلى نەدەھات دەمى يى بىسرى، ھەروا لىدو شىتانەي ئەوروپايىدەگانى سهرسام کردبوو که دهیانبینی موسلمانان ییش دانیشتن لهستر خوان و یباش نساخواردن دهستیان دەشوشت. ئەمەش بەسە بى مروق كە نووسراوى برين يېنچى ئىنگلىزى بەناوبانگ (فلورانس نىتغل) florance nightigale بخوتننيتهوه سهبارهت به نهخزشخانهگانی ئينگليبزی لـه دهوروبـهری نیرهی سهدهی ۱۹، تیایدا باسی چونیهتی نهخوشخانهگان دهکات که چنون ببویسه شموینی زیسل و فهرامو شکردن و بی تابروویی، چون ژووره گیانی نه خوشخانه گان پرببیوو لیه سیدان نیه خوش گیه تەنانەت پيۆيستى سروشتيان وەك چوونە سەراو لەسەر جيڭگا جيبەجيدەكرد))(١٠٠٠).

نای له و جیاوازیه به رفراوانه ی هه یه له نیّوان ژیباری نیبسلامی خبودایی گشتگیر و لمه نیّبوان ژیاریه مروّییه کهم و گورت و سنورداره گان!!

گرنگی و بایه خ دهدات به دهم و ددانی

ئافرهتی موسلمانی ژیر زور ناگاداری دهمی دهبیّت، هیچ کسهس بسوّنیّگی ناخوشسی ای ناکسات، شدمهش به هوی خاویّنگردنهوهی ددانه کانی پاش ههموو ژهمیّکسی خواردن بسه سیواك و فلسچه و ههویری ددان، زور له خهمی ددانه کانی دهبیّت و به لای که صهوه سیالی جاریّك نیستانی پزیستگی ددات، نهگهرچی ههست به نازاریش نهگات، تا پاریّزگاری له تهندروسشی و خاویّنی و بریقسهداری

⁽۱) سهيري كتاب (من الرق الى السيادة) فاليف سامحة أي ويردي بكه. نشر ٨٨ damga yayinevi nu من ٢٨ وما بعدها.

ددانه کانی بکات، همروا راویش به پزیشکی قورگ و گمروش ده کات ئه گهر پیویستی کرد، تاکوو بونی همناسمی خوش بیت، بیگومان ئهممش بو ئافرهت جوانتر و شیاوتره.

خاتوو عائشه زوّر بایه خی به ددانه کانی ده دا، هه رگیز ته مبه لّی نه ده کرد له خاویّن کردنه وهی به سیواك، له صحیحی بوخاری هاتوووه له مجاهد له عوروه ی ده لیّ: ((گویّمان له سیواك کردنی عائشه ی دایکی باوه پرداران ده بوو له ژووره که ی . . .)) فتح الباری ۹۹/۳ .

وه مسلم له عطاء له عروة الله دولي: ((ئيمه گويمان له خاوينكردنهوهي ددانهكاني خاتوو عائشه دهبوو به سيواك...)) صحيح مسلم ٢٣٦/٨.

خاتوو عائشه ده لیّ: پینهه مبهر ﷺ ههرکاتیّك له خهو هه لسابووایه چ له شهو چ لـه روّژن ئـیلا پیش ئهوه ی دهستنویّژ بگری سیواکی ده کرد)) رواه احمد۲/۱۰وابو داود ٤٦/١.

رادهی گرنگی دانی پینعه مبه ر گل به خاوین راگرتنی دهم و ددان گهیشته ئهوهی بفه رموووی: (ئهگهر لهسه ر ئومهم به سهخت و دژوار نهوهستایه ئهوا فهرمانم پیده کردن به سیواك كردن لهگهل هه موو نویژیك)) فتح الباری ۳۷٤/۲ وصحیح مسلم ۱٤٣/۳.

پرسیارکرا له خاتوو عائشه کاتی پیغهمبهر ﷺ بهاتایهوه مال سهرهتا چی ده کرد؟ وتی: ((سیواکی دهکرد)) صحیح مسلم ۱٤٣/۳.

به راستی جینگای سه رسور مانه ههندی له نافره تان نهم لایه نه فه راموش ده کهن، له کاتین کا له گرنگترین پیویستیه کانی که سایه تی نافره ته، ویرای نهوه ی خاوینی کروّك و بنچینه ی نیسلامه.

پیغهمبهر ه دهفهرموووی: ((ههر کهسی پیاز و سیر و کهوهری خوارد با نزیکی مزگهوته کاغان نه کهویّت" چونکه فریشته کان ئازار ده کیّشن بهوه ی مروّق ئازاری پیّده کیّشییّ)) صحیح مسلم ه ۰/۵.

پینغهمبهر ﷺ قهدهغهیکردووه کهسینک شتی بون ناخوشی خوارد نزیکی مزگهوت بکهوی، نهبادا فریشته و خهانک بههویانهوه ئازاربکیشن، بهالام سوینند بهخوا ئهم بونه زور سووکتره لهسهر

دهروون له بۆنی ناخوشی جل و گورهوی پیس و جهسته و دهمه پیس و بون ناخوشه کان که دیّت له همندی که مته رخه م له خاوینی، به هویه و دهوروبه ر و کومه لگاکانیان ئازارده کیّشن.

گرنگی دهدات به چاککردن و جوانکردنی قژهکهی

پێغهمبهر ﷺ فهرمانیکردوه به چاودێریکردن و جوانکردنی قر به شێوهیه کی شهرعی. ابو داود له ابو هریره دهگێرێتهوه: پێغهمبهر ﷺ فهرمووویهتی: ((ههر کهسێ قـژی ههبوو با پیزی

لیّبگریّ) رواه ابو داود ۱۰۷/٤.

ریزلیّنانی قرْ له ئیسلام ئهوهیه خاویّن بکریّتهوه و شانه بکریّ و بوّنخوش بکری و شیّوه و روالّهتی چاك بکریّ.

امام مالك له الموطأ مرسلا له عطاء بن يسار ده لنى: ((پيغهمبهر الله عظاء بن يسار ده لنى: ((پيغهمبهر الله عظاء بن يسار ده بنه ده ست ئاماژه ى بن كرد، مهبهستى فهرمانكردن بوو به ريكخستنى سهر و ريشى، پياوه كهش رؤيشت و سهر و ريشى چاك كرد و گهرايهوه، پيغهمبهر الله فهرمووى: ((ئايا ئهمه چاكتر نيبه لهوه ى يه كيكتان به سهر و ريشى

ئدمه بایدخدانی ئیسلامه به ریّك و پیّكی دیمهن و جوانی شیّوهو، نكوّلی كردنه له دیمهن و شیّوهی فهرامو شكراو و ناریّك.

پینعه مبه ر الله همووکات تیبینی شیوه و دیمه نی مروقی ده کرد، هه ر پیاویکی شیوه ناریکی بینعه مبه ر پیاویکی شیوه ناریکی بدیبایه نیگه رانی خوی ده رده بری له شیوه و دیمه نه که ی امام احمد و النسسائی له جابر الله بدیبایه نیگه رانی خوی ده رده بری له شیوه و دیمه نه که ی نامه با در الله با در

ده گیرنهوه: ((پینغهمبهری خوا الله به میانی هاته لامان، پیاویکی بینی سهر و قری تیک هه لقرابوو، فهرمووی: ((ئایا نهوه شتیکی دهستنه کهوت سهرو قری پی شانه و ئارام بکات!)) رواه

احمد ۳۵۷/۳والنسائي ۱۸۳/۸.

 $^{(1)}$ نارېّك و قژن دەركەوى وەك بلیّى شەيتانە $^{(1)}$.

⁽١) الموطأ ٩٤٩/٢ كتاب الشعر: باب اصلاح الشعر.

جا ئهگهر ئهمه ریّنمایی پیّغهمبهر گه بیّت بوّ پیاوان، دهبیّ فهرمانی چوّن بیّت بو ئافره تان، له کاتیّکا ئهوان خودی جوانی و بهرزی و رازاوهین، پیاو له لایان ئارام ده گریّ، له دانیشتن و ژیان له گه لیّان ئارامی و خوّشی و به ختهوهری و دلّ گوشادی دهبینن؟

ئەمەش لە ئافرەتى موسلمانى ژير شاراوە نىيە كە جوانى قۋەكەى لە گىرنگترىن پىخكھات دكانى جوانىيەكەيەتى، چاككردن و بايەخدان پىنى لە دىيارترىن ھۆكارەكانى سەرنج راكىنشانە بەلاى خۆى.

ديمهن و شيّوهي ريّڪ و پيّڪ و چاكه

نافرهتی موسلمان دهبی گرنگی بدات به جل و بهرگ و دیمهنی، شینوه ی جنوان بینت، رواله متی نازدار و شیرین بین، بین نموه ی خوی ده رخا یا زیاده رویی و جوانکاری به کاربینین، به شینوه یمك بین چاوی میرد و مناله کانی و مهجره مه کانی تر و ژنانی موسلمان به بینینی شاد بینت، ده روون له لای نارام بگری. بویه همرگیز به شینوه و دیمهنی کی ناریک خوی به و که سانه نیشان نادات که دیتنی حملاله بویان، به لکو به دوای کهم و کورتی و ناریکیه کانی دا ده گهریت و چاك و پاك و جوانی ده کات به پینی رینمایی کانی ئیسلام.

قرطبی له راقهی نهم نایهته ﴿قُل مَن حَرَّم زِینَهَ اللهِ الَّتِی أُخرَجَ لعِبَادِهِ وَالطَّیِّبَاتِ مِنَ الرِّزق...
واتا: نهی محمد بلیّ: کییه له خویهوه نهو جوانکارییه یاساغ ده کات که خودا بو به به به ده ده ره ده ره ییناوه له گهن خوراکی حه لاّل و پاك، بلیّ: نهوه بو نهو که سانه یه باوه ریان به خوا و پیغه مبهره کهی هیناوه له ژیانی دونیایاندا و له روزی قیامه تیش به ته نها بو باوه ردارانه و بینهاوه ران به شدار نابن تیایدا له گهنیان وه کوو له دونیا ... ﴾، ده لیّ: ((مکحول له خاتوو عائشه ده گیریته وه: ههندی له هاوه لانی پیغه مبهر الله لهبهر ده رگا چاوه روانیان ده کرد، پیغه مبهرس و ریستی بچیته ده رهوه بو لایان، ده فریک همبوو ناوی تیابوو، پیغه مبهر سه سهیری خوی له ناوه که کرد و خهریک بوو سهر و ریشی چاک ده کرد. خاتوو عائشه ده نیّ: وتم پیّی: نهی پیغه مبهری خوا و ریّک توش وا ده که ی ؟! فهرمووی: به نیّ: نه گهر پیاویک چووه ناو براکانی، با خوی ناماده و چاک و ریّک بکات پیونکه خودا جوانه و جوانیشی خوش ده ویّت)) الاعراف: ۳۲.

موسلمان نهم شتانه ههمووی به پینی بزچوونی میان دوی نیسلام پیاده ده کات، که نه که مته رخه می تیایه نه زیاده روزیی، خودا ده فه رموووی: ﴿وَالَّذِینَ إِذَا أَنفَقُوا لَم یُسرِفُوا وَلَم یَقتُرُوا وَکَانَ بَینَ ذَالِكَ قَوَاماً. واتا: نه و باوه ردارانه حالیان وهایه کاتی ده به خشن، نه زیاده روزی له سنوورهی خوا دایناوه و نه که مته رخه می ده کهن، له نیواندان و میان دون الفرقان: ۹۷.

ئیسلام حهزده کات کور و کچه کانی، به تایبه ت بانگخوازانی، کاتی ده چنه ناو کومه لگه، وه ك خالیّن کی سهرنج راکیّش وابن، نه ك دیمه نیکی نامو و ناشیرین که چاو له بینینی په سبت بی " ئه وه له ئیسلام دانییه مروّق به ناوی دونیا نه ویستی یه وه (الزهد) و خوّ به که م زانینه وه چ پیاو بی چ نافره ت شیّوه و دیمه نی فه راموّش بکات به راده یه ک خاوه نه که یی بینزراو و ناحه ز بکات " ئه وه تا پینه مبه رسی که پیشه نگی خاك سیفه تانه، جلی باشی له به رده کرد، خوّی جوان ده کرد بوّ که س و کار و ها وه له کانی، ئه مه ی به ده رخستنی به خشستی خوا هه رمار ده کرد، وه ك ده فه مرموووی: (خودا حمز ده کات شوینه واری به خششه کانی له سه ربه نده که ی ببینیّ)) رواه الترمذی ۱۸۷۶.

له طبقات ابن سعد ۲۶۲۱؛ له جندب بن مکیث ، ده لیّ: ((پیّغهمبهر گل کاتی شاندیّکی ده هاته لای باشترین جلی لهبهرده کرد، فهرمانیش به هاوه لاّنی ده کرد بهههمان شیّوه بن، ده لیّ: لهو پروژهی شاندی کینده هاتنه لای، پیّغهمبهرم گل بینی جلیّکی نویّی یه مانی لهبهردابوو، وه ابوبکرو عومهریش وه ک نهویان لهبهر دابوو)). ابن المبارك والطبرانی والحاکم والبیهقی وهی تر، له عمر گده گیرنه وه: ((پینغهمبهر گلم بینی داوای جلیّکی نویّی کرد و لهبهری کرد، که جله که یه بهسهر خویدا هیّناو گهیشته سهرسنگی فهرمووی: ستایش بو خوا که جلیّکی پی به خشیم تا شهرمگا و جهسته می پی داپوشم و له ژیانمدا خوّمی پی جوان بکهم)) الترغیب والترهیب ۹۳/۳.

خوا ئه و جوّره جوانكاريه ى ريّيينداوه نه گاته راده ى زياده روّيى: ﴿ يَابَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُم عِندَ كُلِّ مَسجِدٍ وَكُلُوا وَاشرَبُوا وَلاَ تُسرِفُوا إِنَّهُ لاَ يُحِبُّ المُسرِفِينَ، قُل مَن حَرَّمَ زِينَةَ اللهِ الَّتِي أَخرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزقِ قُل هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنيَا خَالِصَةً يَومَ القِيَامَةِ كَذَالِكَ نُفَصِّلُ الآيَاتِ لِقَومٍ يَعلَمُونَ. واتا: ئهى نهوه ى ئاده م كاتى چوونه مزگهوت به جلى ريّك و پيّك بـچن نـه ك وهك سهرده مى نه فامى كه بهرووتى ته وافيان ده كرد، وه بخون و بخونه و زياده روّيى مه ككهن " چـونكه

خودا مروّقی زیاده روّیی خوّش ناویّت، نمی محمد بلیّ: کیّیه له خوّیه وه نه و جوانکارییه یاساغ ده کات که خودا بو به نده کانی ده رهیّناوه له گهل خوّراکی حملال و پاك، بلیّ: نموه بو نمو کهسانهیه باوه ریان به خوا و پیغه مبه ره کمی هیّناوه له ژیانی دونیایاندا و له روّژی قیامه تیش به ته نها بو باوه ردارانه و بی باوه ران به شدار نابن تیایدا له گهلیّان وه کوو له دونیا، به م شیّوه یه نایه ته کان روّشن ده که ینه و شیده که که ینه و بی گهلیّک زانینی هه بیّت الاعراف: ۳۱، ۳۲.

له صحیح مسلم له ابن مسعود گه ده لنی: پیغه مبه را همه فه مرمووویه تی: ((ناچینته به هه شت ئه وه ی توزقالنیک فیز و لوت به رزی له دلا هم بینت)) پیاویک وتی: پیاو هه یه حه ز ده کات جل و پیلاوی جوان بینت، واتا: ئایا ئه مه ش ده چینته بازنه ی لوت به رزی؟ فه رمووی: ((خودا جوانه و جوانیشی خوش ده وینت، لوت به رزی دان نه نانه به حه ق و راستی و ره تکردنه وه یه یه و به سووک سه یرکردنی خه لکه و رق و کینه یه به رامبه ریان) صحیح مسلم ۸۹/۲.

هاوه لآن و شویّنکه و تووان و ئه وانه ی به چاکه پهیپ ه و یانکر دوون باش له مانه تیّگه یشتبوون" بزیه پیشه و ابو حه نیفه شه شیّوه و جل و به رگی جوان و ریّك و پیّك بوو، بونی خوش بوو، گرنگی ده دا به به رده و ام خوّجوانکر دن له جل و به رگیدا، به پاده یه که لکی هانده دا له سه ری پر وژیّه که کوّپ ه که ی یه کیّکی بینی جل و به رگی ناریّکه، جیای کرده وه و به نهیّنی ۱۰۰۰ درهه می پیّدا تا شیّوه و پواله تی پی چاك بكات، پیاوه که و تی: من هه بوونم و ده و له مهندم و پیّویستم به وه نییه، ابو حه نیفه ش به سه رزه نشته و ه پیّی و ت: می شه م فه مرمووده ت پی نه گه ی شتووه: ((خود احم ده کات شوینه و اری به خششی له سه ربه نده که ی ببینی ؟)) بویه پیّویسته بارود و خت بگوّپی، تاوه کوو براده رکه ت دلّی پیّت نه سوتی و بوّت غه مبار نه بیّت.

پیّویسته لهسهر بانگخوازانی ریّگای خوا له ئافرهتان و پیاوان له جـوانترین شـیّوه و باشـترین دیمه و تهواوترین ریّك و پیّکی دابن، له خهلّکی تر زیاتر سهرنج راکیشهر بـن، بـوّ ئـهوهی بتـوانن بچنه ناو دلّی خهلّک، به بانگهوازه کهیان بگهنه ناخی دهروونیان. بهلّکو ئـهو جوّرانـه لـه هـهموو کهس زیاتر داوایان لیّکراوه بهم شیّوهیه بچنه ناو خهلّکهوه، بانگخوازی ریّی خوا دهبی زوّر گرنگی بدات به روالهت و خاویّنی جهسته و جل و بهرگ و نینوّک و قـژی، ئهگهرچـی بـه تـهنیاش بـوو و

کهس نهیدهبینی، بهمه دهچیّت بهدهم بانگی فیترهی بیّگهرد، وهك پیّغهمبهر گه دهفهرموووی: ((پیّنج شت له خوّرسکی(فیتره) مروّقن: خهتهنه کردن و، تاشینی مووی شهرمگاو، ههلّکهندنی مووی ژیّر بالّ (بن ههنگل)و، نینوّك قرتاندن، کورتکردنهوهی سمیّلّ)) فتح الباری ۳۳٤/۱۰ ومسلم ۱۶۵/۳

کهواته جوانی خورسکی مروقایه تی له و شتانه یه که نهم ناینه پینی دلگیر و خوشه ویست بوو، وه خاوه نی زهوقی ساغ و خوره وشتی شیرین حه زی لی ده کات و لای خوشه ویسته.

ناخزيته ناو خودهرخستن و زيادهرويي كردن له خورازاندنهوه

ئهم بایه خدانه به شیّره و دیمه ن ئافره تی موسلمانی راستگو ناخزیّنیته ناو خوده رخست و دیار خستنی جوانکاری بو بیّجگه له میّرد و مه حره مه کانی، لارناکاته وه بو زیاده روّیی و ده رجوون له و هاوسه نگیه ی ئیسلام هه موو ده ستووره کانی له سه ر دامه زراندووه "چونکه ئافره تی موسلمانی راستگوی روّشنبیر هه میشه ئاگاداری میان و هاوسه نگییه له هموو شتیّك، تا هیچ لایه نیّن نه بیّت به سه ر لایه نیّک تری.

هدر ئدو ئیسلامدی هاندهدات بر جوانکاری و رازاوه یی و حدلال و خوشه و سستی ده کات، هده مدویش هوشداری داوه له زیاده رویی کردن تیایدا، به جوریک نافره ت بکات کویله لهم ژیانده ا و هدموو کار و خدمیکی گدوره ی هدر ندمه بین، وه کینه کهمه بین ده فی هدمووی: ((بدد به خته به نده و کویله ی دینارو درهم و جلی قدیفه و صوف، کاتی بیده یی رازی ده بی و، ندگه ر ندیده یی رازی نابی و نیگه رانه) فیض الباری ۸۱/۸.

نافره تانی نه مروّ نه وانه ی زوربه یان چوونه ته ژیربار و به ند و کاریگه ری (بیوت الازیاء) ـ خانه ی موّدیّل ـ و بازرگانه جیهانییه کان، تا وای لیّها توووه نافره تی ده وله مه ندی وا هه یه جلیّک ی گرانبه ها ده کریّت و ته نها یه کجار له به ری ده کات، به راستی نه مانه که وتونه ته ناو نه و کویلایه تیه ی که پینه مه مه ر هی هوشداری لیّداوه و خزاونه ته ناو باری به دبه ختی که وایکردووه بکه ونه ناو نه و کویلایه تیه بی واتایه ی بی جل و به رگ و موّدیّل و جوانکاری که له راده ی

میانپهوی دهرچووه و خاوهنه کهی لاداوه لهو مهبهسته سهره کیهی مروّقی لهپیناو دروستبووه لهم ژیانه.

بینگومان ئافرهتی موسلمانی شارهزا به ئاینه کهی خوّی ده رباز کردووه لهم جوّره خزان و کوّت و سهرپینچییه" چونکه ئاینه مهزنه کهی و تیروانینه میانه رهوه کهی و زیاده روّیی نه کردنی هه دهم له به رچاوه که شهریعه ته پاکه کهی ئیسلام هیناویه تی.

ب- بیرو هۆشی

بیروهزشی رادینی به زانست و زانیاری:

ئافرەتى موسلمانى تۆگەيىشتور وەك چۆن بايىدخ بىد جەسىتدى دەدات ئارەھاش بايىدخ بىد بىروھۆشى دەدات" چونكە گرنگى دانى بە بىروھۆشى كىدم بايىدختر نىيىد ئىد گرنگى دانى بە جەستدى، بۆيە شاعىر زھىر بن ابى سلمى(١) وتوريەتى:

⁽١) سميري جمهرة اشعار العرب بكم بتحقيق اللؤلف ٣٠٠/١ دار القلم ١٤٠٦.

لسان الفتى نصف ونصف فؤاده فلم يبق إلا صورة اللحم والدم

واتا: مروّق نیوهی زمانه و نیوه کهی تر دلّ و هوّشه کهواته چیتر ماوه بیّجگه له شیّوهی گوّشت و خویّن.

ههروا وتراوه: مرزق به دوو ئهندامی بچووك ماوه: دل و زمانی. واتا: بیروهنوش و بوچوون و تیروانینی. لیرهوه گرنگی روشنبیر کردنی عهقل و گوشکردنی به زانیاری و زانستی و گهشهپیدانی به خویندنهوه شارهزابوون له ههموو جوّره زانستیک دهرده کهوی.

ئافرهت وه کوو پیاو ئهرکی پی سپیردراوه، له سهریه تی به دوای زانستین بگهریت سوودی دونیا و دواروزی تیا بینت، خودا ده فهرموووی: ﴿وقل رب زدنی علما. واتا: بلنی پهروه ردگارا زانست و زانیاریم زیاد بکه ﴾ طه: ۱۱٤.

پیغهمبهر هدونه ده فهرموووی: ((داواکردنی زانست و بهدواداگهرانی فهرزه لهسهر ههموو موسلمانیک)) رواه ابن ماجه ۸۱/۱.

لهژیر روّشنایی نهم نایهت و فهرمووودانه نافرهت دهزانی نهم فهرمانه ههردووکیان ده گریّتهوه، لهگهل پیاو یه کسانه له فیربوونی زانسته کانی فهرزی عهین و فهرزی کیفایه لهوه تهی زانست ههبووه له کوّمه لاّگهی نسلامی.

ئافرهتی موسلمان له و کومه لاگه خواییه هه و له سه ره تای ئیسسلامه تی یه و انستی ده زانستی ده زانی، بویه ژنانی یاریده ده ران به پیغه مبه ریان ده و ت: ((روز یکمان بو دانی تیایدا فیسری زانست بین" چونکه پیاوه کان هه موو کاتیکیان بردووه، پیغه مبه رشی فه رمووی: واده ی ئیسوه له مالی فلانه که سه . جا له روزی دیاریکراو هاته لایان و ئاموژگاری کردن و یادی خستنه وه و فیسری کردن)) فتح الباری ۱۹۲/۱.

ئافرهتی موسلمانی نهو کاته رووی کردبوه داواکردنی زانست، له پرسیارکردن دهربارهی ئاینه کهی شهرمی نهده کرد" چونکه پرسیاری لهبارهی حهق و راستی ده کرد، خوداش له

ام سلیم کچی میلحان دایکی ئهنهس بن مالك هاته لای پیخهمبهر وی: ئهی پیخهمبهری خوا، خوا له ئاستی حهق شهرم ناكات، ئایا ئافرهت خوشوشتنی لهسهره ئهگهر خهوی بینی (ئیحتیلام بوو)؟ فهرمووی: ((بهلیّ) ئهگهر ئاو ببینیّ)). ئوم سهلهمه له شهرمانا سهری خوّی داپرست و وتی: ئهی پیخهمبهری خوا ئایا ئافرهتیش ئیحتیلام دهبیّ؟ فهرمووی: ((بهلیّ خاك بهسهر، ئهی بهچی كوره كهی شیّوهی ده كات)) فتح الباری ۲۲۸/۱ وصحیح مسلم ۲۲۳/۲، به گیرانهوه یه كیرتی مسلم، ام سلیم هاته لای پیخهمبهر و عائشهی له لابوو، كاتی ام سلیم ئهم پرسیارهی كرد، عائشه وتی: ئهی ام سلیم ئابروی ژنانت برد، خاكت بهسهر، پیخهمبهریش هو فهرمووی به عائشه: به لكو تو خاكت بهسهر، ئهی ام سلیم با خوّی بشوات پیخهمبهریش) صحیح مسلم ۲۲۰/۲۰.

⁽۱) له ژنه ناودارهکانی ئیسلامهو، وتاربیّژی و تیّکوّشهر بووهو، بهیعهتی داوهته پیّغهمبهر ﷺ و، بهشداری جهنگی یهرموکی کردووه و ۷ سهربازی روّمی به دینگهی رهشمالهکهی کووشتووه.

نافرهتی موسلمان له سهرده می پیغه مبه رسی هه مرگیز نه ده گه پایه وه و دوود لای نه ده کرد له روونکردنه وه ی حوکمی شهرعی له پیغه مبه رسی و پاسته وخو پرسیاری ده کرد له باره ی شهری له پیغه مبه و پایه هم بروایه له فه توای یه کی، یا له پاستی فه تواکه دلنیا له به به دوای تیگه یشتنی پرسیاره وه بوو تا ده گهیشته دلنیایی، شافره تی موسلمانی پوشنبیری ژیر ده بی وابی " (سُبیعَة بنت حارث الاسلمی) که خیزانی سعد کوپی خه وله بوو، له وانه بوو به الاسلمی) که خیزانی سعد کوپی خه وله بوو، له به به دو به دو به دو به دو به دان بوو به شداری جه نگی به در بوو، له حه جه مالناوایی کوچه دوایی کرد، سویه یعمش دووگیان بوو، هینده ی پینه چوو دوای مردنی میردی کوپه که کوپی کاتی له زهیستانی خاوین بوویه وه، خوی جوانکرد بو خوازبینی کاران، له و کاته ابو السنابل بن به عکمك (پیاویک بوو له به ره ی عبدالدار) لینی هاته ماله وه و پینی وت: ده تبینم خوت بن به عکمک (پیاویک بوو له به ره ی عبدالدار) لینی هاته ماله وه و پینی وت: ده تبینم خوت تینه په خوازبینی کاران، ده ته موی که دوری که ییم وت خوم پیخهایه وه تا شه و هات، ها ته ها لای پیغه مبه رشی و پرسیارم لینی کرد له م باره یه وه مه توای بو دام به وه ی له و پوژه ی کورپه که ماناوه نازاد بووم، فه رمانی پینکرد م به شووکردنه وه هم رکاتی بو می ام به مودی اله و پوژه ی کورپه که داناوه نازاد بووم، فه رمانی پیکرد م به شووکردنه وه هم رکاتی بوتم گونها)) فتح الباری ۲۱۰/۲۰ وصحیح مسلم ۱۹۰۰، ۲۱۰.

ئیسلام داواکردنی زانستی واجبکردووه لهسهر ئافرهت و پیاو که ده فهرموووی: ((داواکردنی زانست فهرزه لهسهر ههموو موسلمانیک)) واتا: واجبه لهسهر ههموو مروّقیّکی موسلمان که دوو شههاده کهی هیّنابی، چ پیاو بی چ ئافرهت، بوّیه جیّنی سهرسورمان نییه ئافرهتی موسلمان

شهیدای زانست بیّ، رووی تیّبکات، به تیّگهیشتنهوه گرنگی به پرسهکانی بدات. له ههموو کاتیّك ئافره تی موسلمان خزی رازاندوّتهوه به زانستی بهسوود، پهی بردووه به کاریگهری و شویّنهواری لهسهر منالهکانی و خیّزان و کوّمهلگهکهی، بویه دهیبینی به دهروونیّکی پر له ویست و دلّنیا و تینوو روودهکاته دهستکهوتنی زانستی سوودبه خش بو ئاین و دونیای.

ئافرەتى موسلمان ييويسته چى فير ببيت و ليى شارەزا بيت

یه کهم شت نافره تی موسلمان پیویسته لینی شاره زا بینت، قورئان خویندنه وه سه ته جوید و را قه که یه وه نافره تی به ته جوید و را قه که یه وه نافره تا به نافره تا با نافره تا با

 له حیکمه و دانایی دانییه که فیرکردن و روّشنبیرکردنی پیاو و نافره و وهکوو یه بن له همموو شتیک، به لکو همندی شت هه نه تایبه تن به نافره ت، پیاو ناتوانی پینی هه لسی، شتانیکیش همن تایبه تن به پیاو، نافره ت ناتوانی پینی هه لسی، یا به واتایه کی تر همندی کار همندی کاریش پیاوی بو دروستکراوه، هه ریه که بان شهوه ی بو ناسانکراوه که بوی دروستکراوه، که بوی دروستکراوه، کاتی نافره تی موسلمان رووده کاته خویندن و تایبه تمهندی بوون، ده بین رینمایی نیسلامی مهزنی له به روباو بیت له رووی پیکهاته ی عهقلی و ده روونی و کومه لایه تی به جوزیک فیربوونه کهی شایانی بکات به هه لسان به نهرکی بنه ره تی خوی که بوی کروستکراوه، تا ببیته که سیکی روشنبیر و به رههمهین و بنیاتنه رله ناو خیزان و کومه لاگه و دروستکراوه، تا ببیته که سیکی روشنبیر و به رههمهین و بنیاتنه رله ناو خیزان و کومه لاگه و نه ته دو که که بوی بیاو بیت و ململانی له گه لذا بکات له کار و پیشه و جیگای بگریته و له ناو ریزی پیاوان، وه کون نه مه ده بینین له و کومه لگایانه ی جیاوازی ناکه ن له جیگای بگریته و له ناو ریزی پیاوان، وه کون نه مه ده بینین له و کومه لگایانه ی جیاوازی ناکه ن له جیگای خویندن و پاسا و دامه زراندن له نیوان پیاو و نافره ت.

نافرهت لهههر زانستیک تایبه تمهند بین، دهبی پهیوهست بی به ورده کاری و کارامهیی و تواناداری تیدا، لهسهر جوانترین شیّوه به نه نجامی بگهیه نی، وه ک ملکه چی بوون و گویّرایه لئی بوون بو ریّنمایی پیّغه مبهر گل که ده فهرمووی: ((خودا خوّشی دیّت لهوه ی نهگهر یه کیکتان کاریّکی کرد به جوانی و وردی بیکات)) رواه البیه قی ۳۳٤/٤.

شارهزابوونی ئافرهتی موسلمان له زانست

ویّپای ئهوه ی ده رگاکانی زانست کراوه ن به پرووی ئافره تی موسلّمان ، هه رچی حه زبکات فیّری ده بیّت، خوّی به جوانکاریه کانی ده پرازیّنیّته وه ، به لاّم مه رجه به هوّیه وه میّیانه یی و سروشتیه که ی له که دار نه بیّت، هوّش و هه ستی رووناك کاته وه ،گه شه بدا به که سایه تیه که ی ئه وه تا دایکی باوه پرداران عائشه سه رچاوه ی یه که م بووه بو فه رموووده و سونه تی بیّگه رد ، یه که م فه قیّ بووه له ئیسلام ، له کاتیک له هه ره تی لاویدایه و ته مه نی هیّشتا نه بوته ۱۹ سال .

امام الزهری ده لیّت: ((ئهگهر زانستی عائشه کۆبکریتهوه و بهراوردبکری به زانستی ههموو خیزانه کانی پیغهمبهر ه و دورتره دهبی))

الاستیعاب ۱۸۸۳/٤ والاصابه ۱٤٠/۸. چهندین جار گهوره هاوه لآن پهنایان بو وتهی عائشه بردووه بو یه کلابوونه و راسته را بوون له بارهی بنه ماکانی ئاین و ورده کاریه کانی قورئان.

رهئی پیّکاو و بیروهوّش فراوانی عائشه تهنها له پرسهکانی ئاین نهبووه، به لکو وه ازانای موسلّمانان (عوروهی کوری زوبیّر) که هشامی کوری لیّی ده گیّریّتهوه، دهلّیّ: ((کهسیّکم نهبینیووه له عائشه شارهزاتر و زاناتر بیّ له فقه یا له بواری پزیشکی یا له شیعر))(۱).

خاتوو عائشه ئافرهتیّکی بلیمهت و ژیربوو، بیوونی له نزیک پیغهمبهر هٔ وایکرد ببیّته گهنجینهی زانیاری. بوخاری له کتاب العلم له ابی مولهیکه دهگیریّتهوه: خاتوو عائشهی ههر شتیّکی ببیستایه و نهیزانیایه بهدوایدا دهچوو تا دهیزانی، جاریّکیان پیغهمبهر هٔ دهفهرموووی: ((ههرکهس لیّپرسینهوهی لهگهلا بکریّت ئهشکهنجه دهدریّت)) عائشه وتی، وتم: ئهی خوا نافهرموووی: (فسوف یحاسب حسابا یسیرا. واتا: پاشان لیّپرسینهوهیه کی ئاسانیان لهگهلا دهکهین وتی: فهرمووی: ((بهلّکو ئهمه تهنها وهستانه لهبهر دهستی خوا، بهلام ههرکهسیّ لیّپرسینهوه و بهدواداچوونهوهی لهگهلاا بکریّت تیاده چیّت)) فتح الباری ۱۹۲/۱.

خاتوو عائشه ویّپای ئهو ههمو زانسته، زمانیشی زوّر پاراو و قسه زان بوو، کاتی قسهی بکردایه سهرنجی خه لکی راده کیّشا، دلّی کهمه ندکیّش ده کردن. الاحنف بن قیس ده لّی: گویّم له وتاری ابوبکر و عومه رو عوسمان و عهلی و خهلیفه کانی تری پاش نهوان بووه، هیچ قسهیه کم نه بیستووه وه ک قسهی عائشه پاراو و چاک و باش له دهم ده ربچی.

موسى كورى تەلخە دەلىّ: ((كەسم نەبىنيوه لە عائشە زمانى پاراوتر بىێ)) أخرجه الترمـذي ٣٦٤/٥.

ئافرەتيكى تر لەوانەى شارەزاى زانست بووە،كچى (سعید بن المسیب كە زاناى سەردەمى بووە) و رازى نەبووە كچەكەى بداتە كورى ئەمىرى باوەرداران(عبدالملك بن مروان)، بەلكو لـه يـەكى لـه قووتابيە چاكخوازەكانى كە زانستى لەلاى دەخويند كە ناوى (عبدالله بـن وەداعـه) بـوو مـارەى

⁽١) تاريخ الطبرى: حوادث سنة ٥٨، والسمط الثمين: ٨٨، والاستيعاب ١٨٨٥/٤.

بری، ئه م عبدالله یه کاتی بر یه که مجار چووه لای هاوسه ره که ی بینی له هه موو خه لاک جوانتره، له هه موو که س زیاتر شاره زایه به سونه تی پیغه مبه رشی و هه موو که س زیاتر شاره زایه به سونه تی پیغه مبه رشی و مافه کانی هاوسه ره که ی به یانی دوای شه وی یه که م، عبدالله هه لسا بحیته ده ره وه ، هاوسه ره که ی پینی و ت: بو کوی ؟ و تی: ده چمه کوری باوکت (سعید بن المسیب) تا زانست فیدریم، پینی و ت: دانیشه بامن له زانستی سه عیدت فیر بکه م عبدالله یه که مانگ له ماله وه له زانستی شه م که فیر ده بو و نه ده چووه کوری سعید.

ئافرهتیّکی تری زانا و شارهزا (فاتیمه) کچی (علاء الدین السمرقندی)یه، دانهری پهرتووکی (تحفة الفقهاء)یهو، سالّی ۵۳۹ کوچی دوایی کردووه، فاتیمهش له باوکیهوه فقه و زانایی وهرگرتووه و توحفهی باوکیشی نهزبهرکردووه. باوکی دایه شوو بو یه کیّ له قووتابیانی که ناوی (علاء الدین الکاسانی) بوو، که زوّر کارامه و لیّهاتووو بوو له زانستی (الاصول والفروع) و دانهری پهرتووکه مهزنه کهیهتی (بدائع الصنائع)ه که راقهی توحفهی الفقهایه و لهلای ماموّستاکهی خویّندوویهتیهوهو، زوّر پیّی دلّخوّش بووهو، کردوویهتیه ماره یی کچه کهی، که ماموّستاکهی خویّندوویهتیهوهو، زوّر پیّی دلّخوّش بووهو، کردوویهتیه ماره یی کچه کهی، که برزی له لهپاشاکانی روّم داوایان کردبوو، به لاّم باوکی نهیدانی و نهم قووتابیهی لهوان بالاّتر گرت، بویه زاناکانی سهردهمی شم دهیانوت: ((توحفه کهی شممی راقه کردوو شهویش کچه کهی لهزماره کرد)). نهم نافره ته پییش شووکردنی به شداری فه توای باوکی ده کرد، هم د فه تواکه ده رخووبایه خهتی خوّی و باوکی له سهربوو، کاتی شووی به خاوه نی (البدائع) کرد، فه تواکه ده درده چوو خهتی خوّی و باوکی و میّردی له سهربوو، هه ندی جار میّرده کهی هه لهی ده کرد، فاتیمه ده ردیگیرایهوه بو سهر راستیه کهی.

ته نها ئه وانه ئافره تی موسلمانی شاره زا و زانای ئیسلام نه بوونه، به لکو هی تری هی نده زورمان هم نه که له ژماره نایه ن ، ئه وه تا ابن سعید به شیکی له په رتوکه که ی له ژیر ناونیشانی (الطبقات لراویات الحدیث من النساء) گریداوه، که تیایدا هاتوته سه رباسی زیاتر له ۷۰۰ ئافره تکه فه رموووده یان له پیخه مبه ر گیراوه ته وه ، یا له هاوه لانی متمانه پیکراو، له وانیشه وه کومه لیک له زانایانی ئه م ئاینه و پیشه نگانی موسلمانان گیراویانه ته وه . یه کی له وانه الحافظ ابن عساکر که

له سالّی ۵۷۱ کۆچی دوایی کردووه، له ههموو فهرموووده گیرهوهکان متمانه پینکراو و راستگوتر بووه، بهجوّریک ناوزهدکراوه به (حافظ الامة) ئهم زانایه ههشتاو ههندیک له ماموّستا و فیرکارهکانی ئافرهت بوونه (۱). ویّرای ئهوهی ئهم پیاوه زانایه له بهشی روّژههولاتی دهولهتی ئیسلامی تینههریووه، چونکه نهچوّته میصر و ولاتی مهغریب و ئهندهلس، که ئهم ولاتانه پرتربوون له ئافرهتی خاوهن زانست و زانیاری، لیّرهوه بوّمان دهرده کهوی که نهوانهی ابن عساکر پیّیان نهگهیشتووه ژمارهیان زوّر زیاتره لهوانهی پیّیان گهیشتووه.

لهو ئافرهتانهی له صحیحی بوخاری فهرمووودهیان گیّراوه ته و ناویان هاتوووه: (اللاَّمِعَة: (ست الوزراء وزیرة بنت محمد بن اسعد بن النمجَّی التنوخیة) و (کریمة بنت احمد المروزیة) که ابن حجر العسقلانی له پیّشه کی کتابه کهی فتح الباری باسی کردوون.

ئهوهی زیاتر ئافرهتی موسلمان بهرز و پاك و بینگهرد راده گری نهوه به: نهوانهی لهسهره وه ناویان هاتوووه لهوانهی فهرموووده یان گیرّاوه تهوه، زوّر به راستگویی و ده ستپاکی گیرّاویانه تهوه، دوور له همرچی گومان و تاوان و ترازانه، به جوّریّك زوّر له پیاوان پیژی نه گهیشتون. نهوه تا امام الحافظ الذهبی له کتابی (میزان الاعتدال فی نقد رجال الحدیث) تیایدا ۲۰۰۰ فهرموووده گیره وه تاوانباری له پیاوان لی ده رکردووه، پاشان ده لیّت: ((نهمزانیووه هیچ یه کیک له نافره تان تاوانبار کرابیّت یا که سیّك فهرموووده ی لی وه رنه گرتبیّت)) (۱۰).

ئافرهتی موسلمانی ئهم چهرخه، کاتی لهبهردهم ئهم کهلتووره ریزدارهی ئافرهتی موسلمان له میّژوو دهوهستی، تهنها خوّشهویستی و رووکردنه زانستی زیاددهبی چونکه ئهم ئافرهتانه تهنها به زانست ناودار و ههمیشه زیندوو ماونه ته و شهوی و شهویایه بهرزهی له میّژوو دهستکهوتووه، تهنها زانستی بهسوود و ریّنمایی دروست بیروهوّشی گهشهپیّدان و رای دروست و دوربینی و هیّزی بهخشی به کهسایهتی و عمقلیان.

⁽١) طبقات الشافعية ٢٧٣/٤.

⁽۱) ميزان الاعتدال ۳۹۵/۳.

دووره له نهفسانه و قسه و کرداری پرو پووچ

کاتی نافرهتی موسلمان رووده کاته زانست دهبی زوّر خوّی دووربگری له نهفسانه و شتی پروپووچ که له میّشکی ههندی له نافرهتانی نهفامدا ههیه، به لکو نافرهتی موسلمان دهزانی ههرکهسی دوای نهفسانه و جادو و بیدعه بکهوی گوناهی گهورهی نه نجامداوه که کردهوهی مروّقی باوه پردار پروچه ل ده کاتهوه و ههره شه له قیامهتی ده کات مسلم له ههندی له خیزانه کانی پیغهمبهر که ده گیریّتهوه، فهرمووویهتی: ((ههر کهسیّك بچیّته لای جادوگهریّك و لهبارهی شتیّك پرسیاری لیّ بکات نهوا نویّژی ٤٠ شهوی لیّوهرناگیریّ)) صحیح مسلم ۲۲۷/۱۶.

ههروا ابو داود له سونهنی خوّیدا له ابو هورهیرهوه دهگیریّتهوه: پیّغهمبهر هه نهرمووویهایی: ((ههر کهسیّ بچیّته لای جادوگهریّك و باوه په قسه کانی بکات، ئهوا ده رچووه لهوه ی بو سهر عمد دابه زیووه)) اخرجه ابو داود ۲۱/٤.

له خويندنهوه دانابري

کاری مال و ندرکهکانی دایکایهتی نافرهتی موسلمان دانابپی له خویّندنهوه "چونکه ئافرهتی موسلمان دهزانی خویّندنهوه دهستکهوتی بیروهوّشه له زانست و زانیاری، خوراکی کراوهیی و پیّگهیشتن و گهشه و بهرزی پیّدهبهخشی.

به لنکو ئافره تی موسلمانی شاره زا به ئاینه کهی، ده بی کات چرکاته وه و ماوه صاوه پهرتووکیک یا گوّفاریکی به سوود بخویّنیّته وه، تا بیروه و شی ده وله مه ند بکات له و نویّکاریانه ی که زانایان و ئه دیبان و روّشنبیران دایانهیّناوه له لیّکولیّنه وه فیکری و کوّمه لایه تی و ویّره یی و زانستی، تاوه کو تادی ئاسوی بیر و هزری فراوانتر بیّو، گه نجینه ی زانیاریشی گهشه ی تیّکه ویّ.

ج- گياندکدي

پابهنده به خواپهرستی و خاویننکردنهوهی دهروون:

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر به ئاینه کهی، گیانه کهی به پهرستش و یادی خوا و خویّندنه وهی قورئان خاویّن ده کاته وه، ههمیشه بو ئه مهبهسته چهند کاتیّکی دیاریکراوی ههیه و

لیّیدواناکهویّ. وه ک چوّن گرنگی و بایه خ ده دات به جهسته و بیروهوّشی ئاوههاش بایه خ ده دات به گیانه که ی چونکه ئه و سی پیّکهاته یه مافیان هه یه لهسه ر مروّق. کارامه یی و سه لیقه یی مروّقیش له باش راگرتنی هاوسه نگی ده رده که وی له نیّوان جهسته و هوّش و گیان، لایه نیّکیان به گهوره تر ناگری له لایه نه که ی هاوسه نگی ئه م لایه نانه مسوّگه ربوونی دامه زراندنی که سانی هاوسه نگی پیّگه یشتوو هه یه که پهیوه سته به په رستش و خاویّنکردنه وه ی ده روون.

نافرهتی موسلمان مافی دهروونی خوّی دهدات به خاویّندکردنهوهی گیانه کهی به پهرستش، به دهروونیّکی ئارام و هیّمن و زهمینهساز بوّ چوونه ناو کروّکی واتاکان روو له پهرستش ده کات، تا له توانای دابیّت دووردهبیّت له گاله و دهمهقالی و سهرقالی لهکاتی پهرستشدا، نویژه کهی له باریّکی هیّمناو بیریّکی روون و بیّگهرد ئه نجامده دا، به جوّریّك دهروونی واتاکان ههلمژی لهوهی له نویژ ده یلیّ له قورئان و زیگر و تهسبیحات، پاش نویژ کهمیّك بوّ دهروونی خوّی خالی دهکاتهوه و سبحان الله ده کات و چهند ئایهتیّك له قورئان بهوردی و تیّگهیشتنه وه دهخویّنیی، ماوه ماوهش سهیریّکی حالی خوّی ده کات و به لای په فقرئان بهوردی و تیگهیشتنه و ده وستیّ، دهروونی سهرزه نشت ده کات له بینینی هه در سهرییّ چیه کی یا کهم و کورتیه ک، به و شیّوه یه پهرستش بهرههمی چاوه پوانکراوی لیّدیّته بهرههم له خاویّنکردنهوه ی ده روون و بیگهرکردنی ویژدان له پیسی سهرییّچی و تاوان، ههرچی فیّلی شهیتان هه یه له پارپی بهرده وام پووچهل ده کات هوه، جا ئافره تی موسلمانی پاریزکاری پاستگو لهوانه یه ههله بکات، یا کهم و کورتی ههبیّت، ههندی جار لهوانه یه قاچیشی بخری، به لام خیرا وه ناگا دیّتهوه و داوای لیّخوّشبوون ده کات و پهشیمان دهبیّتهوه و داوای گیخورد که دیستی و بهشیمان دهبیتهون ده کات و پهشیمان دهبیته هده خوای گهوره له سوره تی الاعراف: ۲۰۱ که پیشتر راقه کراوه.

بۆیه پیخهمبهر ﷺ به هاوهلانی دهفهرمووو: ((باوه پتان تازه کهنه وه)) وتیان: ئهی پیخهمبهری خوا، چون باوه پمان تازه کهینه وه؟ فهرمووی: ((زور لا الله الا الله دوباره کهنه وه)) رواه احمد ۸۲ مورد.

هاوریّی خواناس هملّدهبریّریّ و پابهنده به ئامادهبوون له کوّری ئیمان

ئافرهتی موسلمان بهمهبهستی گهیشتن بهم بهرزیه هاوریّی پاریّزکار و خواناس ههلّدهبژیّری، که له دهربرینی خوّشهویستیه کهی بوّی دلّسوّزه، ئاموّژگاری ده کات، ناپاکی لهگهلّ ناکات نه له مامهله نه له گفتوگوّ" چونکه هاوریّی چاك کاریگهری زوّره لهسهر بهردهوامبوونی ئافرهتی موسلمان و رازاندنهوهی به باوی چاك و بهرز" چونکه زوّربهی کات مروّق ویّنهیه کی هاوشیّوهیه له خورهوشت و رهفتاری هاوریّیه کهی، وه ك شاعیر ده لیّ:

عن المرء لا تسأل وسل عن قرينه فكل قرين بالمقارن يقتدى (١)

واتا: پرسیار له خودی کهس مه ککه به لکو پرسیار له هاوریکه ی بکه "چونگه مروّق شوینکهوته و پهیره و کاری هاوریکه یه تی.

هدروا هامووشو کردنی خدلکی باش بدلگدید لدسهر ریزداری و بدرزی دهروون. و ه شاعیر ده لین: بعشرتك الکرام تعد منهم فلا ترین لغیرهم أُلوفا (۲)

واتا: تۆ به هامووشۆكردنت و هەلكردنت لەگەل مرۆقى بەرز و بەرپىز هەرمار دەكرىكى بە يەكى لەوان، بۆيە ناتبىنن لەگەل كەسانىتر ھەللېكەي.

لهم روانگهوه پینویست ده بی له سهر مروّق هاوه لیّتی مروّقی چاك بكات و دووربی له مروّقی خراپ، وهك عدی بن زید العبادی ده لیّ:

⁽۱) سميري عدي بن زيد العبادي بكه للمؤلف: ۱۷۲.

⁽۲) ئەرەي ئەم شىعرەي وتوۋە نەمدۆزيوۋەتەۋە.

إذا كنت في قوم فصاحب خيارهم ولا تصحب الاردى فتردى مع الرَّدى

واتا: ئەگەر لەناو كۆمەلنىك بووى ھاوەلنىتى چاكەكانيان بكە، نەكەى ھاوەلنىتى خراپەكانيان بكەى نەكدى ھاوەلنىتى خراپەكانيان بكەى نەبادا وەكوو ئەوان نزم و ريسوا بىي.

نافرهتی موسلمان همولاهدات ناماده ی نعو جوّره کوّرانه بیّت که باسی نسلام و بهرزیه که ده کهن له دروستکردنی تاك و خیّزان و کوّمهلاگه، نعو وتارانه ی باس له دهسهلاتی مهزنی خوا ده کهن و بهخششه کانی بو سهر دروستگراوان، و پهیان ده ده ن به پهیوه ستبوون به فهرمانه کانی و دوور کهوتنه وه له نههیه کانی و، پووکردنه گویّرایه لی و ملکه چی، بهم جوّره کوّرانه دهروون نهرم ده بیّت، گیان خاویّن ده بیّته وه، نهندامه کان ملکه چ و خاشع ده بن، دواتر مروّق بهرزده بیّته وه و دلّی پرده بیّت له پوشنایی باوه پ بویه عبدالله بن پهواحه همرکاتی گهیبایه یه کیّ له هاوه لانی پیّعه مبهر هی ده یوت: ((ده وه ره با ساتیک باوه پ به خودا بیّنین))، نهم قسمیمی عبدالله ده گاته وه به پینه مبهر هی و دهفه رموووی: ((خودا په حم به کوپی پهواحه بکات، به پاستی حهزی لهو کوّرانه یه که فریشته کان شانازی پیّوه ده که نا)) رواه احمد ۲۹۵/۳.

ههروا خهلیفه عمر الله زورجار پهست دهبوو له کاره کانی خهلافهتی و ئهرکی دادپهروهری، جا دهستی پیاویی ده گرت و دهیگوت: ((ده وهرن با باوه پمان زیاترکهین))، ننجا دهستی دهکرد به یادکردنی خوای مهزن. حیاة الصحابة ۳۲۹/۳.

پیشه وا عهمه ر ه ویزانی نه و ههمو و ته قوا و باوه په و جوانی کردار و په رستشه ی ههیبوو، ههستی به پیویستی خاویننکردنه وه ی ده روون ده کرد ماوه نا ماوه. هه روا معاذ بن جبل ههیبوو، هه ستی به پیویستی خاویننکردنه وه ی ده وی به هاوه لانی ده وت: ((وه رن دانیشن با ساتیک باوه ربینین)) حیاة الصحابة ۳۲۹/۳.

موسلمان بهرپرسیاره له بههیزکردنی گیانی و خاویننکردنهوهی دهروونی، ههمیشه پالنانی بهرهو بهرهو بهردو بهرده و بهرده و بهرده و به بهرهوه نزم چیوون، وهك خیوا ده نهرموووی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا، فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقَوَاهَا، قَد أَفْلَحَ زَكًاهَا، وَقَد خَابَ مَن دَسَّاهَا ﴾ الشمس: ٧. ١٠.

 ده فدرموووی: ﴿وَاصِبِر نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدعُونَ رَبَّهُم بِالغَدَاةِ وَالعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجَهَهُ وَلاَ تَعدُ عَينَاكَ عَنهُم تُرِيدُ زِينَة ض الحَيَاةِ الدُّنيَا وَلاَ تُطِع مَن أَغفَلنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمرُهُ فُرُطًا. واتا: له گهل نه و باوه پردارانه ی ههمیشه یادی خوا ده که نه وه له کوری نه وانا نارامبگره، پشتیان تیمه ککه و به کهم سهیریان مه ککه، ده ته وی له کوری گهوره پیاوان دانیشی و نه و هه ژارانه فهراموش بکهی، به گویی نه وانه مه ککه که دلیانان موری بنی ناگایی لینداوه و دوای ناره زووی ده روون که و تووه و گومرا بووه ﴾ الکهف: ۲۸.

ویردهکان و پارانهوهکان زور دوباره دهکاتهوه

یه کی له و هزکارانه ی پالپشتن بز ئافره تی موسلمان له به هیز کردنی گیانی و گریدانی دللی به خوا: ئه زبه رکردنی چه ند پارانه و و ویردیکه له پیغه مبه ر شاله هموو شه و کردارانه ی که له پیغه مبه ر های چینه مبه وه شال چه سپاوه تیایدا دوعا و پارانه وه ی همهوه "وه ک پارانه وه ی ده رچوون و هاتنه مال و نووستن و .. هتد، پیغه مبه ر شاه هم کاریکی بکردایه رووی له خوا ده کرد و ده پارایه وه پیغه مبه ر شاه هاوه لانیشی هانده دا پابه ندبن به م نزا و پارانه وانه و دوباره کردنه وه ی .

ئافرهتی موسلمانیش پهیپهوی پیخهمبهر الله ده کات وههمیشه له کاته کانی و بونه کان بهپینی توانا نزاده کات، بهمهش دلی پهیوهست ده بی به خوا، گیانی پاك ده بینته وه، ههست و هوشی به رز ده بینته وه، باوه ریشی پته و ده بینت.

ئافرهتی موسلمانی ئهمروّش زوّر پیّویستی به م تویّشووه گیانییه ههیه بوّ پاك راگرتنی دهروونی و دوورخستنهوه ی له به لاّ و ئاشوبی سهرده م و خراپه کاریه کانی که ئافرهتی بهره و نزمی بردووه له زوّریّك له کوّمه لگه دووره پهریّزه کان له ریّنمایی خواو، بهره و ئاگری بردون، پینغه مبهر گه ده ده دمووی ((سهیری ئاگرم کرد بینیم زوّربه ی خه لکه که ی ئافره ته)) صحیح مسلم ۵۳/۱۷ ئافره تی موسلمانی روّشنبیریش ریّگای خوّی ده دوزیّته وه، کاری چاکه زوّرده کات تا له م چاره نووسه دژوار و ترسناکه رزگاری بیّت که شهیتانه کانی ئاده میزاد و پهری ههولی بوّده ده ده دو کات و شویّنی کدا تا بیخه نه ناوی و دوچاری ئه و به دبه ختیه ی بکه ن.

ه ئافرەتى موسلىمان لەگەل دايىك و بىلوكى

حاكهكاره لهكه ليان

له دیارترین جیاکهرهوه کانی نافره تی موسلمان له ئافره تی تر چاکه کردنیه تی له گه ل دایك و باوکی چونکه ئیسلام له چهندین شوین له قورئان و فهرموووده هانی چاکه کردنی داوه له گه ل دایك و دایك و باوك، موسلمانیش رهوش و باری ههر چونیك بیت و، پهیوه ندی نیوان کچ له گه ل دایك و باوك له هه ر چ ئاستیک بیت، ده بی پهیوه ست بی به م ده قانه و، پهله بکات له چاکه کردن له گه لیان.

ریزیان دهزانی و دهزانی چی واجبه لهسهری بهرامبهریان

ئافرهتی موسلمان کاتی قورئان دهخوینی هدست بدو پلدوپایه بدرزه ده کات که خودا دایک و باوکی لینداناوه، بدراستی پلدوپایدیه که مروّقایدتی بینجگه لدم ئاینه ندیناسیووه، کاتی وایکردووه راسته وخو شوینی گرنگیه که که دوای گرنگی شوینی باوه پروون بهخوا و پدرستش بینت، که ده فدر موووی: ﴿ وَاعبُدُوا الله وَلا تُشرِكُوا بِهِ شَیئًا وَبَالوَالِدَینِ إحسَانًا ﴾.

واتا: ﴿تهنها خودا بپهرستن و هاوه لأى بۆ بريارمهدهن و لهگهل دايك و باوكيش چاكهكار بن﴾.

لهم روانگهیهوه ئافرهتی موسلمان له ههموو ئافرهتیّکی تری ئهم بوونهوهره زیاتر لهگهل دایك و باوکی چاکه ده کات" نابی ته نها ئهو کاته چاکهیان لهگهل بکات که شووده کات و منائی ده بینت، که ئهو کاته جیهانیّکی تایبهتی ده بینت و سهرقالی ده کات، به للکو چاکه کردن لهگهلیان به دده وام ده بینت تا هه ناسهی بینت و روز گاری مابیّت، به تایبهتی لهو کاتهی دایك و باوك به سالا ده چن و ده گهنه قوناغی لاوازی په ککهوته یی و زیاتر پیویستیان به ره فتاری به رز و خه نده ی به سوز و شهی نهرم ده بینت، وه ک قورئان ده فه رموووی: ﴿ وَقَضَی رَبُّكَ أَلا تَعبُدُوا إِلا ایاه وَبالوالِدینِ إحسانًا و شهی نه رم ده بینت، وه ک قورئان ده فه رموووی: ﴿ وَقَضَی رَبُّكَ أَلا تَعبُدُوا إِلا ایاه وَبالوالِدینِ إحسانًا وَالله مَن الکِبَر أَحَدُهُمَا أَو کِلاَهُمَا فَلا تَقُل لَهُمَا أَف وَلا تَنهَرهُمَا وَقُل لَهُمَا قَولاً کَرِیًا، وَاخوا فه رمانی داوه واخفِض لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّمَةِ وَقُل رَبِّ ارحَمهُمَا کَمَا رَبَیانِی صَغیرِا. واتا: خودا فه رمانی داوه

بینجگه له و هیچی تر نه به رستن و له گه ل دایك و باوکیش چاکه کار بین، وه کاتی ده گه نه ته مه مه بی پیری یه کینکیان یا هم دوووکیان ئاخ و ئینف نه که ی له کرداریان و بیزاریان لی نه که ی به لکو ئیارامبگره، به پروویان هه لمه شماخی و ده ستی خزمه تکردن و یارمه تیت لینان مه کینشه وه و به جوانترین شیوه و ریزدارترین و شه له گه لیان بناخافته، بالی په همه و سوز و میهریان بو پاخه و له به درده میان وه کویله وابه و هه میشه له خزمه تیان دابه و بلی: په روه ردگارا، په حم و به زهییت پینیان دابیته وه وه کویله وابه و هه میان به بچوکی گه وره کردووه و پیکه یاندووه الاسراء: ۳۲

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار که چاوی دانایی به قورئان روّشن بووه، کاتی ئهم ئایهتانه ده خوینیتهوه چاکتر دهبینت لهگهلیان و له راژهیان دادهبینت به ئومیدی دهستکهوتنی رهزامهندیه کهیان، ههرچهنده میرد و مال و منال و بهرپرسیاریهتی له ئهستو دابینت وه ده ده فهرموووی: ﴿وَوَصَّینَا الإنسانَ بِوَالِدَیهِ حَمَلَتهُ أُمُّهُ وَهنًا عَلَی وَهنٍ. واتا: ئاده میزادمان راسپاردووه به چاکه کردن له گهل دایل و باوکی چونکه دایکی له قوناغی سهختی له دوای سهختی ههلیگرتووه ﴾ لقمان: ۱٤.

ههروا دهفهرمووی: ﴿وَوَصَّينًا الإنسَانَ بِوَالِدَيهِ إحسَانًا. واتا: ئادهمیزادمان راسپاردووه به چاکهکردن لهگهل دایك و باکی العنکبوت: ۸.

له پاڵ ئهم ئايەتانەوە فەرمووودەى زۆر ھەن جەخت دەكەنەوە لەسەر چاكەكردن لەگەڵ دايىك و باوك، ھۆشدارى دەدەن لە خراپەكردن لەگەليان ھۆكارەكان ھەرچى بن.

عبدالله بن مسعود گه ده لنی: له پینه مبه بینه مبسه بین برسی: چ کرده وه به له الله خوشه ویسترینیانه؟ فه رمووی: ((نویژ له کاتی خوی)) وتم: پاشان چی؟ فه رمووی: ((چاکه کردن له گهل دایك وباوك)) وتم: پاشان چی؟ فه رمووی: ((تیکوشان له پیناوی خوادا)) متفق علیه. شرح السنه ۲۸۲/۲.

پینهمبهری پهروهردکاری مهزن، چاکهکردنی لهگهل دایك و باوك لهنیوان دوو کردهوهی گهوره داناوه له ئیسلام: نویژکردن لهکاتی خوی، تیکوشان لهپیناوی خوا. نوییژیش کولهگهی ئاینه، تیکوشانیش چلهپوپهی ئیسلامه، جا چ پلهوپایهیهك لهمه بهرزتره که پینهمبهر ها دایناوه بو دایکان و باوکان؟!

موسلم و بوخاری ده گیرنهوه: پیاویک هاته لای پیغهمبهر هی و موّلهتی جیهاد کردنی خواست، پیغهمبهر هی فهرمووی: ((دهی لهوان جیهاد پیغهمبهر هی فهرمووی: ((دهی لهوان جیهاد بکه)) رواه الشیخان. ریاض الصالحین: ۱۹۱.

دله نهرمه ککهی پیغه مبهر همتا له کاتی تیکوشان و جیها دیشا که زور پیویستی به بازوویه که شمشیر بوه شینی، که چی لاوازی و پیویستی دایك و باوك له یاد ناکات و خوبه ختكار ده گیریته وه بو نه وهی چاودیری دایك و باوكی بكات. نه وه تا کاتی دایكی سه عد بین ابی وه قاص نكولی له نیسلام بوونی سعد کردوو رازی نه بوو، پینی وت: یا نه وه تا له نیسلام هه لده گهرییته وه یان واز له خواردن دینم تا ده مرم، نه و کاته عهره بسهره کونه ت ده که ن و پیت ده لین : بکوژی دایکیه تی، سعد له وه لامدا ده لین: برانه، سویند به خوا نه گهر ۱۰۰ گیانت هه بین و یه ك له دوای ده کود ده رچن له نیسلامه تیم هه لناگه ریمه وه دایکی سعد روژیك دوو روژ نارامی گرت، له پوژی سعد ده روزیک دابه زاند و پیغه مبهریش شی بو سعیه مرسیتی زوری بو هینا و نانی خوارد، خودا قورئانیکی دابه زاند و پیغه مبهریش شی بو مرسیتی که ده نه ده مرموووی: ﴿ وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَی أَن تُشرِكَ بِی مَا لَیسَ لَکَ بِهِ عِلمٌ فَلاَ تُطِعهُما

له چیروکی جوره یجی خواپهرستیش پهندیکی گهوره ههیه لهسهر گرنگی چاکه کردن لهگهل دایك و باوك و پهله كردن له گويزايه للى بوونيان، كاتى دايكى بانگى ده كات و ئىمويش نوين ده كات و ده لني: دايكم و نويّره؟ نويّره كهي هه لبرارد. دوباره بانگي ده كات، همه وه لامسي نه دايمه و اسه نویّژه کهی بدرده وامبوو، سیّباره بانگی کرد، کاتی ئه مجاره وه لاّمی نددایدوه نزای لیّکرد که خودا نه يرينني تا روو خساري ئافرهتي داوين پيسي نيشانده دات. جا ئافره تيکي داوين پيس لهگمل شوانیک داوین پیسی دهکات و لینی دووگیان دهبینت، کاتی له نابرووچوون و ناشکرا کردنی كاره كهيان ترسا، شوانه كه پينى ده لين: ئه گهر له باوكى ئهم مناله پرسيارت لينكرا بلن: جوره يبى خواپدرست باوکیدتی، نافره تدکدش وایکرد، خدلک چنوون و پدرستگاکدی جوره پیمیان رووخانند، دادوهریش بانگیانی کرده مدیدان، لهو کاتهی له رینگابوو نزاکسهی دایکسی هاتهوه یاد و زەردەخەنەپەكى كرد، كاتى بانگكرا بۆ سزادان، داواى مۆلەتى كرد بۆ ئەنجامدانى دوو ركات نوپژ، یاشان داوای مناله که ی کرد و چریاندی به گوییدا: باوکت کنییه؟ وتسی: باوکم فالانه شوانه (۱۰)، خدلکی هاواریان کبرد و الله اکبریبان کبرد و وتیبان: پهرستگاکهت لبه زیبر و لبه زیبو دروست ده که پندوه، وتی: ندخیر، به لکر وه کو جاران له خاك و قور دروستی بگهندوه. پینغه مبسهر ﷺ لسهم فدرمووودهی بوخاری دهفدرموووی: ((ندگدر جوردیج زانا بووایه دهیزانی وهالا مدانهوهی دایکسی اسه ينشتره له يدرستشي يدروهردكاري)) فتح الباري ٧٨/٣. لدم روانگهيهوه زانايان بزچووونيان وايسه کاتن مرزد له نویزی سوندت بی و دایکی بیان باوکی بانگی بگیات شدوا پیریسته وها میان بداتدوهو نوپژهگدی ببری.

^(۱) ئەم مىناڭ يەكىتكىد لەر سىن كەسىمى ھەوڭىبدات بېيشىگە قىسەيان كۈرۈرە، دۈرانەگەي،ترنىمىيسانى كوپىي ھەربىم و، ئەر كوپرە بور گە لەگەلل دايكى بور لەكۆمەلى (اصحاب الاخدرد).

پیّویستی چاکه کردن له گه ل دایك و باوك له ناو میّشکی نافره ت و پیاوی موسلمان چهسپابوو، برّیه کچان و کوران پهلهیان ده کرد له چاکه کردن له گه ل دایك و باوکیان چ له ژیانیان چ له پاش مردنیان" نافره تیّك له به ره ی جوهه ینه هاته لای پیّغه مبه ر این الله و تی: دایک م نه زری کرد بوو حه ج بکات، به لام مردوو حه جی پیّنه کرا، نایا من ده توانم له جیاتی حه ج بکه م؟ فه رمووی: به لیّن حه جی له جیات بکه، نایا نه گهر دایکت قهرزی کی له سه ربووایه له جیاتیت نه ده دایه وه ؟ که واته قهرزی خود ا بده نه وه ، چونکه دانه وه ی قهرزی خوا له پیّشتره له قه مرزی خه لکی)) فتح الباری ۲٤/٤.

له گیرانه ه یه کی تری موسلم: ((ئافره ته که وتی: رِوٚژووی مانگیّکی له سهر ماوه، ئایا له جیاتی به رِوِّژوو به. وتی: هه رگیز حه جی نه کردووه، حه جی له جیات به روّژوو به. وتی: هه رگیز حه جی نه کردووه، حه جی له جیات بکه می که م؟ فه رمووی: له جیاتی حه ج بکه)) صحیح مسلم ۲۵/۸.

چاكەكارە ئەگەل دايك و باوكى ئەگەرچى موسلمانيش نەبن

پینغهمبهر هی بههوی رینمایی کانی بهرزده بینته وه بو لوتکهی مروقایه تی، کاتی ناموژگاری موسلمان ده کات به چاکه کردن له گه ل دایك و باوکی هه تا نه گه ر موسلمانیش نه بن نه سمائی کچی ابوبکر هی ده لین: دایکم هاته سهردانیم، که هیشتا بی باوه پیوو له سهرده می پینغه مبه ر هی بویه پرسیارم له پینغه مبه ر هی کرد و و تم: دایکم هاتوته سهردانم، چاوی له دهستی منه دهستی بو در پروکهم، نایا پهیوه ندیم له گه ل دایکم بگهیه نم؟ فهرمووی: ((به لین)، پهیوه ندیت له گه ل دایک بگهیه نه)) متفق علیه. شرح السنه ۱۳/۱۳.

بۆیه لهم روانگهوه ئافرهتی موسلمانی دیندار له ههموو کهس زیاتر چاکه لهگهل دایك و باوکی ده کات و دلیّان رادهگری و برینداریان ناکات، هاوهلان و شویّنکهوتووانیش لهسهر ئهمه ژیاون. پیاویّك له سهعیدی کوری موسهییهبی پرسی: له ههموو ئایهتی چاکه کردن له گهل دایك و باوك تیّگهیشتووم تهنها ئهوه نهبی: ﴿وقل لهما قولا کریا ﴾، جا ئایا قهولی کهریم چوّن دهبی اسعید وتی: مهبهستی ئهوهیه چوّن کویله لهگهل گهوره کهی قسه ده کات ئاوهها قسهیان لهگهل بکهی. ابن

سیرینیش کاتی قسمی لهگهل دایکی ده کرد ده نگی زور لاواز و نزم ده کرد، وه ک بلیّی نه خوشه و هکوو به گهوره گرتنی و ریزلینانی.

زۆر دەترسى ئە خرايەكردن ئەگەل دايك و باوكى

چهنده ئافرهتی موسلمان پهله ده کات له چاکه کردن له گهل دایك و باوکی، هیننده ش ده ترسی له تاوانی خراپه کردن له گهلیان چونکه ده زانی له گوناهه گهوره کانه، شهو تابلل پرهش و تاریک ده زانی که ده قه پاسته کان کیشاویانه بی نموانه ی خراپن له گهل دایك و باوکیان و دله ره قه که یان ده له رزینی، ویژدانه بی ناگا و سپه کهیان ده هدژینی، ههسته نووستوو و سپه کهیان ده وروژینی، که ده بینی شهو تاوانه ی گریداوه به هاوبه شی دانان بی خوا وه که چین چاکه کردنی له گهلیان گریداوه به باوه پیوون به خوا، بی به خراپه کاری له گهل دایك و باوك تاوانیکی په شی چهپهله، گهوره ترینی گوناهه کانه پاش هابه شی دانان دیت له شهبی به کره (نُفَیع بن الحارث) ده لی: پیغه مبه ر خوا هم دم ووو و هرمووی: ((نایا ههوالی گهوره ترینی گوناهه کانتان پی پابگهیه نم؟ ـ سی جار شهمه ی فه دم مووو و قان: به لی نه نه که پیغه مبه ری خوا، فه رمووی: ((هاوبه شی دانان بی خواو، خراپه کاری له گهل دایك و باوك ...)) متفق علیه. شرح السنه ۱۵/۱۳

يهكهمجار جاكه لهكهل دايكي دهكات پاشان لهكهل باوكي

رینمایی نیسلام هاتوووه لهسهر هاندان بو چاکهکردن لهگهل دایك و باوك، ههریهکهیانی بهجیا لهوه ی تایبهتکردووه و باسکردووه، بهگشتی به پیویستی زانیوه هاوسهنگی بکرینت له چاکهکردن لهگهلیان و چاکهکردن لهگهل یه کینکیان لهسهر حیسابی نهوه ی نمبی، بهلام چاکهکردن لهگهل دایك لهپیشتره له چاکهکردن لهگهل باوك. وه بینیمان چون پیغهمبهر شی سینجار باسی دایکی کرد و له جاری چواره م ناوی باوکی هینا، هاوه لانیش دوای پیغهمبهر شی لهسهر نهم رینمایی رویشتون پیاویک هاته لای ابن عباس و وتی: من چوومه خوازبینی نافره تیك و شووی پینه کردم، پاشان یه کینکی تر داوایکرد رازی بوو شووی پیبکات، بویه غیره گرتمی و نافره ته کهم کوشت، نایا تهوبه بکهم لیم وهرده گیری؟ ابن عباس و تی: دایکت ماوه؟ وتی: نه خیر، وتی: پهشیمان به و داوای لیبوردن بکه له خواو، تا ده توانی به کرده وه ی چاك خوتی لینزیك بکهره وه.

عطاء بن یسار که ثهم فهرمووودهیهی له ابن عباس گیّراوهتهوه، دهلّیّ: چوومه لای ابن عباس و لیّم پرسی: لهبهرچی له ژیانی دایکیت پرسی؟ وتی: چونکه هیچ کردهوهیه نابینم هیّندهی چاکهکردن لهگهل دایك و باوك نزیکت بكاتهوه له خوا. البخاری فی الادب المفرد ۱۵/۱.

هدروا له پهرتووکهکهی پیشهوا بوخاری (الادب المفرد)دا هاتوووه، سهرهتای پهرتووکهکهی به (باب بر الوالدین) دهستپینکردووه و بابی چاکهکردن لهگهل دایکی پیشخستووه له بابی چاکهکردن لهگهل باوك، وهکوو گونجان و ههماههنگیهك لهگهل ریننمایی کانی پیغهمبهر .

قورئانیش ههستی چاکهکردنی وروژاندووه له دهروونی منالآن، پایسپاردون به چاکهکردن لهگهآلیان، ههروا ئاماژهی به گهورهیی دایك کردووه لهکاتی دووگیانی و شیرداندا، بههری ئهو ئهزیهت و ناخوشیانهی لهم دوو قوناغه دهیبینی، وه له تابلزیه کی پر له سوز و بهزهیبدا نواندوویه تی، کاتی ئاماژهی به خوبه ختکاری و ئاوپدانهوهیه کی پر له میهرکردووه لهلایه دایکهوه و ده فهرموووی له سوره تی لقمان: ۱۶پیشتر یا قهکراوه.

ئای لهو پهروهرده کردنه بهرزه! لهو ئاپاسته کردنه پپ له میهره بق مرقق! که ده فهرموووی: ﴿ان اشکر لی ولوالدیك﴾، جا سوپاسکردنی دایک وباوك لهسهر ماندووبوونیان لهگه ل مناله کیان لهدوای سوپاسکردنی خوا هاتوووه، که بنه مای هه موو کاریّکی چاکهیه. چهنده پایهیه کی پیزداره ئهم ئاینه به دایك و باوکی به خشیووه!

ئهوه تا ابن عمر پیاویّکی یهمه نی دهبینی دایکی له پشتکردووه و تهوافی که عبه ی پیده کات و ده لیّت: وه کوو حوشتریّکی ملکه چم بیّی، ئهوه ندهی ئه و منی هه لگرتوه من زیاتر ئه وم هه لگرتوه، ئایا پاداشتیم داوه ته و نه نه ابن عمر؟ وه لاّمی دایه وه: نه خیّر ناگاته یه ک هاواری ژانی کاتی له دایکبوون. البخاری فی الادب المفرد ۲۲/۱.

ئەوەش عمر بن خەتتابە ﷺ ھەرچەند جارى خەلكى يەمەنى بديبايە لەوانەى كۆمەكيان دەھينا بۆ سوپينى ئىسلام، ليىدەپرسين: ئايا ئوەيسى بىن عامرتان تيدايــه؟ تا ئــەو رۆژەى گەيــشت بــه ئوەيس، وتى: تۆ ئوەيس بن عامرى؟ وتى: بەلى، وتى: لە مراد پاشان لــه قــەرەن هـاتى؟ وتــى: به لنی، وتی: نه خوّشی به له کت هه بووه و هه موی چاکبوته وه ته نها شوینی درهه مین نه نه بیت؟ وتی: به لنی، وتی: دایکی کت هه به از وتی: به لنی، وتی: له پیغه مبه را هی مین میلی میلی دره به بینه میلی دره به بینه از را نوه بس بن عامر له گه ل کومه کی خه لکی یه مه ن دیّت، له موراد پاشان له قه ره ن دیّت، پیشتر نه خوّشی به له کی هه بووه و هه مووی چاکبوته وه ته نها شوینی دره مین نه نهیت، دایکی کمی هه به زور له گه لنی چاکه کاره، نه م کابرایه نه گه رسویند له سه رخوا بخوات خودا سوینده که ی ناخات، جا نه گه رتوانیت پینی بگه ی و داوای لیخو شبوونت بو بکا له خوا نه وا بیکه)) ننجا عمر وتی: ده ی داوای لیخو شبوون بو بکه له خوا، نه ویش وایکرد، عمر وتی: له باره ی توه نامه به کی راسپارده داوای لیخو شبوونم بو بکه له خوا، نه ویش وایکرد، عمر وتی: له باره ی توه نامه به کی هه وار دایم. صحیح بنیرم بو سه رکاری کوفه و وتی: زیاتر پیم خوشه نه ناسراو بم و له ناو خه لکی هه وژار دایم. صحیح مسلم ۲۹/۱۸.

سەيركە ئوەيس بەھۆى چاكەكردن لەگەل دايكى گەيشتە چ پلەوپايەيەك، بەرادەيـەك پيغەمبـەر ﷺ ئامۆژگارى ھاوەلانى كرد داواى دوعاكردنى لىخبكەن!

ئەمانە ھەمووى بەلگەن لەسەر پلەوپايەى شكۆدارى دايكايەتى لە ئىسلام كە پىش پلەوپايـەى باوكايـەتى خـستووە، بەلگـەن لەسـەر ريزگرتنـى هـەردووكيان، ھانـدان بــۆ چـاكەكردن لەگـەل ھەردووكيان.

همندی جار دنیا باوهشی بو کچ ده کاتموه، شووده کات و ده چیته رابواردنموه و سمرقال ده بی به میرد و مال و پمروه رده یان و ناگای له دایك و باوکی نامینی، باید خ و گرنگی دانی پییان که م ده بیت موسلمانی تیگه بشتوو دووره له م بی ناگاییه "چونکه هه رکاتی ناموژگاریه کانی قورنان و فه رموووده بخوینیت موسه باره ت به دایك و باوك، یه کسم رلیان ده پرسی و پیویستیه کانیان جیبه جی ده کات، په له ده کات له چاکه کردن له گه لیان هه رکاتی بوار و ده رفعتی هه بوو و له توانای دابوو.

به شيّوازي جوان چاكه لهگهل دايك و باوكي دمكات

ئسهو ئافره تسه موسلمانهی چساوی بسه رینمسایی ئسسلام هسه لینناوه، بنسه ما و شهریعه ت و ئامزژگاریه کانی له باوه شگرتووه، له گهل دایك و بساو کی چاکه کاره، به رزترین و باشترین رینگا

وادیّت هدندی جار دایك و باوك هدردووكیان یا یهكیّكیان له ریّگای راست لارده كهنه وه، له و كاته دا ئهركی كچی موسلّمانی چاكه كار لهگهلّ دایك و باوكی ئه وه یه بزانی به چاكه به چیّته ناو ده روونیان و ریّگای نه رم و نیانی و سوّز و به زهیی و باوه پیهیّنانیان بگریّته به ر، په ق نابیّت و له سنووری خوّی لانادات و له بازنهی ئه ده ب و پیز ده رناچی، به لکو هه ولّده دات به ریّگاچاره ی گونجاو پازیان بكات، له م باره دا چه كی ئافره ت ئارام گرتن و قسمی ناسك و خه نده ی به سوّز و به لاگهی به هیّز و شیّوازی دانایی و ئه ده به بر گهیشتن به ئامانجی.

کچی موسلمان داوای لیّکراوه هدلسی به م هدموو چاکهکاریه لهگهل دایك و باوکی نهگهرچی بینباوه پیش بن، به للکو راسپیردراوه ژیانیان به چاکه لهگهل بباته سدر لهگهل نهوه ی ده شزانی شیرك له گهوره ترینی گوناهانه، که چی نه مه پیّگری نابیّت له چاکه کردن لهگهلیّان، خودا ده فه مرمووی نه هدوره ترینی گوناهانه، که چی نه مه پیّگری نابیّت له چاکه کردن لهگهلیّان، خودا ده فه مرمووی فران جَاهَداك عَلَی أن تُشرِك بِی مَا لَیسَ لَك بِه عِلمٌ فَلا تُطعهُ مَا وَصَاحِبهُ مَا فِی الدُّنیَا مَعرُوفًا وَاتَّبِع سَبِیلَ مَن أَنَابَ إِلَیَّ ثُمَّ إِلَیَّ مَرجِعُکُم فَأُنبِّنُکُم بِمَا کُنتُم تَعمَلُونَ. واتا: نه گهر دایك و باوك زوریان لیّکردی تا به بی زانیاری و زانست هاوه لم بو بریار بده ی نه واله و فه رمانه گوی پایه لیان مه به و په یره وی ریّگای نه وانه به

که بوّلای من گهراونه ته وه، دواجار گهرانه وه تان بوّلای منه و هه والنی کرده وه کانتان پی راده گهیه نم هه النی من گهراونه ته و هم والنی من گهراه و هم والنی منه و هم والنی منه و هم والنی منه و هم والنی و منه و

چاکهکردن لهگهل دایك و باوك له ئیسلامدا كاریّکی مهزنه" چونکه سهرچاوهی گرتووه له توندترینی پهیوهندییه مروّقایهتییهکان، له پهیوهندی پیّغهمبهراییهتی بهرامبهر دایكاییهتی و باوكایهتی، بهلام ئهم پهیوهندییه ویّرای گهورهیی و ریزی پاش پهیوهندی بیروباوه پر دیّت. جا ئهگهر دایك و باوك بیّ باوه پیوون و فهرمانیان به مندال كرد هاوبهش بو خوا دانیّن، ئهوا نابیّ گویّرایهلیّان بن! چونکه گویّرایهلیّ بوون له شتیّکدا نییه سهرپیّچی خوای تیّدابیّت، هیچ پهیوهندیه پهیوهندی عهقیده، ویّرای ئهمهش پیّویسته لهسهر مندال چاکهکار به له پهیوهندی عهقیده، ویّرای ئهمهش پیّویسته لهسهر مندال چاکهکار به لهگهل دایك و باوك و چاودیّریان بکهن.

لهم روانگهیهوه ئافرهتی موسلمان ههمیشه چاکهکاره لهگهل داییك و باوکی، ههرکاتیّك بوار ههبیّت ههولدهدات بر بهختهوه رکردنیان و خوشی و ئاسووده یی خستنه ناو دلیّان لهو کارانه ی خودا پیّی پازییه، ماوه ماوه له حالیّان ده پرسی و خزمه تیان پیشکه شده کات تا دلیّان خوش بیّت، زور سهردانیان ده کات و به رووی خوش و زهرده خهنه و ده روونیّکی فراوان و دیاری جوان و دلخوشکهر و وشهی پاك و بهسوز روویان تیّده کات ـ ئهمه له ژیانیاندا ـ لهپاش مردنیشیان چاکه کاری مندال بو دایك و باوکی بهرده وام ده بیّت به دوعاکردن و خیرکردن بویان و گیرانهوه ی نهو قهرزه ی له نهستویان بووه بهرامه در به خوایان خهلک.

چاکهکردن لهگهل دایك و باوك خوره و شتیکی ره سه نه نه خوره و شتی موسلمانان، وه پیویسته ئه م خوره و شته ره سه نه نایابه ههر بمینی له ژیانیان، هه رچه ند ژیان توندبیت و خهرجی ژیان به رزبیت و ئه رکی کارو به رپرسیاریه تی زوربیت چونکه نه م خوره و شته به لگهیه له سه ر ئاودیری سوز و به زه یی که هیشتا ماوه له ولاتی موسلمانان، به لگهیه له سه ر نه مه کداری که موسلمان ده بی خوی پی برازینی ته و نه و نه و نه وه و خوبه ختکارانه، که به ئاراسته ی کوتایی ژیان ده چن و زور پیویستیان به و شه ی دلنه وایی، گوفتاری نه رم و نیان، ده ستی به سوز، دلیک خوشه و ستی ده ربی ی زه رده خه نه ی ژیان به خشه و سه هیواکان هه یه .

ئهم خور دوشته مروّق ده پاریزی له رهقبوونی دلّ، ووشکبوونی ســوّز، تاریکایی کـوفر و رقـه کاری، له پالّ هه موویان ده رگاکانی به هه شتی بوّده کریّته وه.

غ ئافرەتى موسلْسان لەگەل ھاوسەرەكەي

هاوسهرگیری له ئیسلام

هاوسه رگیری له ئیسلام گرینه سته یه کی پیروزه له نیوان پیاو و ئافره تدا، به هویه وه بویه کتری حملال ده بن و گه شتی ژیانیکی دریژ ده ست پیده که نه به خوشه ویستی و هاریکاری و ته بایی و لینبورده یی، همریه ک بو نموی تر نارامگهیه، لمو پیکه وه ژیانه ئارامی و دلنه وایی و ناسایش و هیمنی و چیژی ژیان وه ده ست دینن. قورئانیش نم پهیوه ندی به شهرعیه به رزه ی نینوان پیاو و نافره تی له تابلایه کی به رز و رووندا نواندوه، تیایدا شهونی خوشه ویستی و ته بایی و متمانه و لهیه کهیشتن و سوز و به زه یی بلاوه، بونی گولاوی نموینداری و به ختموه ری و شادی و کامه درانی لینده کرا "وه ک ده فه رموووی": ﴿وَمَن آیَاتِهِ أَن خَلَقَکُم مِن أَنفُسِکُم أَزواً جًا لِتَسکُنُوا إِلَیها وَجَعَلَ لینکُم مَوَدَّةً وَرَحَمَةً. واتا: یه کیک له نیشانه و به لگه کان له سه ر ده سه لاتی په های خودا نموه یه له خودی خوتان هاوسه ری بو هیناونه بون تا له ته کیا ئارام بگرن و له نیوانتاندا نمو په خوه میه ری و میه ری و میه ری داناوه و دروست کردووه ﴾ الروم: ۲۱.

ئه مه پهیوه ندی خواییه له به هیزترین پهیوه ندیه کانیدا، که خودا له نینوان ده روونی هه ردوو هاوسه ری موسلمانی گریده دات، که ده یانبینی له سهر خوشه ویستی و لیک تینگه شتن و هاریکاری و فامیزژگاری و دلسوزی بویه کتر به یه که ده گهن و خیزانی موسلمان داده مه زرینن، تیایدا قوناغه کانی مندالی دیته بوون و ناوه رو کی بیروهوش ده کریته وه، ده روونه کانیش له سهر رینمایی خوره و شتی به رز داده ریژریته وه که ئیسلامی بینگه رد هیناویه تی، ئه وکاته خیزانی موسلمان ده بیته به رهنی به به به ددیکی پهرههمهین و پته وی کومه لگه ی موسلمانی تینگه یشتوو، تاکه کانیشی ده بند مگه ندامگه لینکی به رههمهین و بنیاتنه در، له سه رخیر و ته قوا و چاکه هاوکاری یه کترده که ن، پیشبر کی ده که ن له نه نجامدانی کاری چاکه.

ئافرهتی چاکیش کۆلهگهی خیزانی موسلمانه، دیواری بههیز و بنچینهی پتهویهتی، ههرئهویش رابواردن و خوشی یه کهمه له ژیانی پیاو، بهلکو باشترین خوشی و رابواردنه بوی له ژیان، وهك

پینهمبهر ه ده ده دموووی: ((دونیا رابواردن و خوشییه، وه باشترین رابواردن و خوشی دونیا ئافره تی چاك و صالیحهیه)) صحیح مسلم ۵۹/۱۰.

ئافرهت بهخششی گهورهی خوایه لهسهر پیاو" چونکه ئارامگهی پیاوه له ماندویّتی و شهکهت و ئازاری ژیان، لهلایهوه حهسانهوه و دلسوّزی و ئارامی و رابواردنیّك دهدوٚزیّتهوه که هیچ رابواردن و خوّشیه کی ژیان نایگاتیّ.

ئایا چون ئافرهت دهبینته باشترین رابواردنی ژیان و هاوسهرینکی سهرکهوتوو؟ چون له لوتکهی مینیانه که پرسیارانه له لاپهرهکانی داهاتووو روون ده کهینهوه:

بهباشى هاوسهرى ههٽدهبژيرێ

یه کی له ریزلیّنانه کانی ئیسلام بو ئافرهت ئهوهیه مافی هه لبرژاردنی هاوسه ری پیّداوه، دایک و باوك بوّیان نییه زوّری له کیچه که یان بکه ن تا شوو به یه کیّ بکات به دلّی نه بیّت. ئافره تی موسلّمانی تیّگهیشتووش ئه و مافه ده زانیّ، لههه مان کاتدا ده ستبه رداری ئاموّرگاری و ریّنمایی وه رگرتن نابیّ له دایك و باوکی لهوه ی به رژه وه ندی تیّدایه کاتی که سیّك داوای ده کیات چونکه دایك و باوك خاوه ن ئه زمونن له ژیان و شاره زاییان له و زیاتره سه باره ت به ژیان و خهلك، که چی رازیش نابیّت ئه و مافه ی لیّزه و تبکری له به رخاتری ویست و ئاره زوووی باوك، که ده یبینی کچه که ی ناچارده کات شووبکات به یه کیّ به دلّی نییه!

دهقه کانی فهرموووده ش زورن که لایده نگیری ئافره ت ده که نام پرسه هه ستیاره، لهوانه: بوخاری له خه نسای کچی خیدام ده گیریّته وه " و توویه تی: ((باوکم له برازای خوی ماره ی کردم، منیش حه زم لی نه بوو، سکالای ئه مه م برده لای پیخه مبه ری خوا هی و پینی و تم: ((پازی به به وه ی باوکت کردوویه تی)) و تم: هیچ حه زیّکم له و کاره ی باوکم نیید، فه رمووی: ((برو، ماره ییت نه ها تووه و شوو به و که ده ته وی)) و تم: ئیّستا رازی بوده ی باوکم کردوویه تی،

به لأم ویستم ئافره تان بزانن كه باوكانیان لهم باره یه هیچیان به ده ست نییه به رامبه ربه كچه كانیان)) فتح الباری ۱۹٤/۹ وابن ماجه ۲۰۲/۱.

دەبىنىن سەرەتا يىغەمبەر ﷺ رىنىمايى كرد تا فەرمانى باوكى ييادە بكات، ئەمەش بنىچىنە و بنهمایه، به هوی خهمی باوکان بر به خته وه رکردنی مناله کانیان. به لام کاتی بینی باوکی زوری لی دەكات، ئازادى ييدا له هەلبژاردن، رزگاريكرد له چهيۆكى باوكى ستەمكار بۆ كىچەكەي له زۆرلىكردنى لەسەر شووكردن بە كەسىك يىىرازى نىيە. چونكە ئىسلام سەختى و ناخۆشى ناخاتــه ئەستۆي ئافرەت، رازى نىيە لەگەل پياونىك بۇيى كە خۆشىي ناونىت، ئېسىلام دەپەونىت پرۆسەي هاوسه رگیری سه رکه و توو بیت و دامه زری له سه ر بنچینه ی پته و له رووی له په نزیک بوونی ئافرهته كه و پياوه كه له روالهت و ناوه روّك، له زهوق و باو و ئاره زووو و ئامانج و مهبهست. كاتيّك درزيّك بكهويّته كۆشكى هاوسەرگيرى و ژيان لەسـەر خۆشـيەكەي نيّوانيان نەمايـەوه و، ئافرەتەكە ھەستى كرد ناتوانى خۆشەويستى و دلسۆزى وەفا ببەخشىتە مىردەكەي، ترسا لـەوەي بکهویّته تاوانی خرایه کاری و سهرییچی بهرامبهر به و میردهی خوّشی ناویّت، بوی ههیه داوای جيابوونهوه بكات" خيزاني ثابت بن قيس كه ناوي جهميله بوو خوشكي عبدالله بن أبي بوو، هات وتى: ئەي پيغهمبەرى خوا ھيچ گلەييەكم لە خورەوشت و ئاينى ثابت بن قيس نييه، بەلام من لـه ئیسلاما رقم له بی باوه ری و کافر بوونه _ مهبهستی ئه وه بوو رقی له وه یه که نه گهر لهلای دهگەرینیتهوه)) _ مارەپیهکهی باخچهیهك بووه _ وتى: بهلنی، پیغهمبهری خوا ناردی به شوین ثابت و فهرمووی: ((باخچه کهت وهرگرهوه و ته لاقی بده)) فتح الباری ۳۹۵/۹. له گیرانهوهی بوخاري له ابن عباسهوه دهلين: ((من گلهييم له ثابت نييه نه له ئايني نه لمه خورهوشتي، بهلام ناتوانم له گه ليدا بژيم)).

ئیسلام مرزقایهتی ئافرهتی پاراستووه و ریزی گرت له ویستی له هه لبراردنی ئه و پیاوهی دهیهوی ژبانی له گهل بباتهسهر، رازینهبوو کهسیک ههرکییه که بیت بهزوری به شووی بدات "بهریره که که نیزه کیکی حهبه شی بوو له ژیر خاوه نداریتی عوتبه ی کوری ئهبو له هه به بوو، زوری لیکرد

شروبکات به کویلهیه ناوی مُغیث بوو، که حهزی نه ده کرد ئهم کویلهیه ببیته میردی ئه گهر به ویستی خوی بووایه. بویه خاتوو عائشه دلّی پی سوتا و کیهه و نازادی کرد. ئه وکاته نهم که نیزه که ههستی کرد خوی خاوه نی خویه تی، ده ست نیشانکردنی چاره نووسی هاوسه رگیری خوی به ده ست خویه تی بویه داوای جیابوونه وهی کرد له میرده کهی. پاش ئهم داواکاریه میرده کهی له دواوهی ده رویشت و ده گریا، ئه میش پشتی تیکردبوو و نهیده ویست، پیغه مبهری دل گهوره ش فهرمووی به عباس: ئهی عباس سهیرت نایی له خوشه ویستی مغیث بو به ریره و له رقی به ریره شی بو مغیث بو به به ریره (نه گهر بکری بگهرییته وه لای)). و تی نیمی پیغه مبهری خوا فه رمانم پیده کهی ؟ فهرمووی: ((نه خیر به لاکو تکاکارم)) و تی: هیچ پیویستیم پینی نیبه و حهزم لینی نیبه و

پیغهمبهر هی بهم دیمه مروّییه پ له سوّزه زوّر کاریگهربوو: خوّشهویستیه کی قوول و به لیّشاو له لایه نی میّرد، بیّزاری و رازی نهبوونیش له لایه نی نافره ت، لیّره دا پیغهمبه ره هیچی بهده ست نهبوو بیّجگه لموه ی بلیّ: نهگهر بکری بگهریّیت موه لای" چونکه شهو میّردت و باوکی مندالیّه. لیّره دا نهم نافره ته باوه رداره ده یمویّت تیّبگات: نایا فهرمانم پیّده کهی واتا نهگهر فهرمانه، پیّویسته لهسهرم پیاده ی بکهم؟ وه لامی پیّغهمبهری مروّقی ماموّستا و یاسادانه ری ممزن دیّت: ((به لکو تهنها تکاکارم)) واتا مهبه ستم فهرمان و زوّر لیّکردن نییه!

دهی با باوکه دلّره ق و ستهمکار و سالارهکان لهسه رکچهکانیان گویّبیستی شهم ریّنمایی مهزندی ییّغهمبه رنجه بن!!

ئافرهتی موسلمانی هزشیار به ئایندکدی پیّوه رگدلیّکی ئامانجگر و پتدو و ترّکمدی هدید له هدلبرژاردنی هاوسدر، تدنها جوانی روالهت و ریّك و پیّکی دیدن و بدرزی پرّست و دیارده کانی هدبرونی و دهولهمدندی و خاسیدته کانی تری که وه ک باوه هدندی له ئافره تان پیّوه ی فریبو ده دریّن به س نیید، له ئاست ئاین و خوره وشتی دهوه ستی "چونکه ئدم دووانه کرّله گدی مالّی هاوسدری سدرکه و تووه، بدهادار ترین خشله که میرد پیّده ی برازیّتدوه "وه ک پیخه مبدر گله ده فدم دوووی: (رئه گدر که سیّک هاته خوازبیّنی کچه کانتان، له ئاین و خوره وشتی رازی بوون ئدوا بیده نیّ، ئه گدر

وانه کهن فتنه و گهنده لنی یه کی به رفراوان له زهوی بلاوده بینته وه)) الترمذی ۲۷٤/۲ وابن ماجه ۸۳۳/۱.

نه مه واتای نهوه نییه نافره تی موسلمان لایه نی شیّوه و رواله ت ریّك و پیّکی فهراموّش بکات، به شپریّوی و ناشیرینی و ناریّکی شیّوه رازی بیّ! مافی خوّیه تی به پیاویّك رازی بیّت پر به دلّی بیّت، ههست و نهستی رازی بكات له شیّوهی و ناوه روّکی، که واته شیّوه فهراموّش ناکات له سه حیسابی ناوه روّك، باشترین شت له م کیشه یه نهوه یه نافره تی موسلمان نه و که سه هه لبرژیری که که سایه تیه کهی به ته واوی دلّی پربکات، جیّگای ره زامه نه ی و ریّن ی بیّت، نافره تی موسلمانی هوشیار به بریسکه و بریقه ی رواله ت چاوی نابه ستری له بینینی راسته قینه و ناوه روّك.

ئافره تى موسلمان دەزىنى پياو مافى بەريوه بردنى خۆى و مال و مندالى لـ ئەسـتۆدايە بـەپينى دەقى قورئان: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَآء بِمَا فَضَّلَ الله بَعضَهُم عَلَى بَعضٍ وَبِمَا أَنفَقُوا مِن أَموَالِهِمواتا: پياوان بەريوه بەر و سەردارن لەسەر ئافرەتان بـەھۆى ئـەوەى فـەزلى ھەنـديكى داوه بەسەر ئەوانى تر و بەھۆى خەرجكردنى مالەكانيان... ﴾ النساء: ٣٤.

بزیه حهزده کات بگویزریته وه بو پیاویک که شانازی به سهردارییه کهی ده کات بوی، به خته وه رد ده بیت به هاوسه رگیرییه کهی و پهشیمان نابیته وه. ئافره تی موسلمان پیاویکی ده ویت ده ستی لمانو ده ستی دابنیت، تا به یه که وه راپه رن بو گهیاندنی په یامه ککه یان له ژیان، له دروستکردنی خیزانی موسلمان، پیگهیاندنی نه وه ی پاك، په روه رده کردنی هوش و دل و هه ستی کراوه، له که شیخکی گونجاو و پر له خوشه ویستی و له یه کگهیشتن، نابی بهیلی خاسیه تی ناشیرین، یا دژه حه زو ئاره زووو، یا جیاوازی له ره فتار، یا ناکوکی له ئاین، ری به کاروانه کهی بگری چونکه که ژاوه ی پیاوی باوه ردار و ئافره تی باوه ردار له ته که یه کتری ده روات له گه شتی ژیانیکی پر له باوه رو و راسته قینه، بو گهیاندنی په یامه مه زنه کهی خوا که کردوویه تیه سپارده له گهردنی پیاوان و راشه کراوه.

بۆ بۆوەبى ئەم كاروانە و گەيشتنى بەم ئامانجە گەورە پۆويستى بە پەيوەندى توندوتۆڭى ھاوسەرى، دامەزراوى كۆڭەگەكانى خۆزان و دروستكردنى لەسەر بنەماى ساغ لە رەفتارى جوان و بەرزى ئامانج و دووربينى لە ھەڭبۋاردنى ھاوسەر" ئوم سولەيم لە خۆراترينى ژنانى ياريىدەدەران بوو بۆ ئيسلام، پۆشتر خۆزانى مالك بن النضر بوو، كە ئەنەسى كورى لىخبووە، كاتىخ موسلمان بوو مالك رازى نەبوو و لە رقانا جىلى ھىخشت، ئوم سولەيىش سووربوو لەسەر ئىسلامەتيەكەى. پاشان مىزدەكەى مرد، لەوكاتە ئوم سولەيم لە ھەرەتى لاويتى دابوو. لەسەر ھەموو ئەمانىە ئارامى گرت بە ئومىدى پاداشتى خوابى، خۆى يەكالاكردەوە بۆ كورەكەى ئەنەس، كە تەمەنى ١٠ سالان بوو، بردى بۆلاى پىغەمبەر شى تا لە خزمەتى دابىت.

چاکترین لاوی مهدینه هاته داوای، لاویکی بههیزو دهولهمهند و دلیّر، که (ئهبو تهلّحه) بوو پیّش نهوهی موسلمان بیّت. ئهم پیاوه بههیزی مال و گهنجیّتی و هیّزهکهی سوارچاکی خهونی کچهکانی یَشریب بوو، نهبو تهلّحه وایزانی ئوم سولهیم له خوشیانا بالله گری کاتی بچیّته خوازبیّنی، بهلام تووشی سهرسامی بوو کاتی پیّیوت: ئهی ئهبا تهلّحه، ئایا تو دهزانی ئهو خوایهی دهیهرستی، داریّکه و له زهوی سهوزدهبیّت، وه فلانه حهبهشی تاشیوویهتی؟ وتی: بهلیّ،

وتی: نایا شهرم ناکهی کرنووش بر داریک دهبهی حمیهشیه تاشیبیتی؟ نهبو ته تلامه لافی لهسه لیدا و ناماژهی برکرد به مارهییه کی زوّر و ژیانیکی دهولهمه د و خوّش. به لام نوم سولهیم لهسه هه تریّستی خوّی سووربوو و به راشکاوی پیّیوت: سویّند به خوا شهی شهبا ته تلامه هی وه ت شوّ ره تناکریّته وه، به تریّم تو پیاویکی بی باوه پی و منیش نافره تیّکی موسلمانی، ناشی شوت پیّبکهم، ناشی شوت پیّبکهم، ناشی شوت بیّبکهم، ناهگهر موسلمان دهبیت نهوه موسلمان بوونت مارهییه کهمه و هیچی ترت لیّداوا ناکهم. النسائی ۱۱٤/۸.

ئهبا تەلخە لە خۆشيانا ھەموو سامانەكەى لەبەردەستى ئوم سولەيم ھەلْرِيْرْت، بەلاّم ئوم سولەيم وەكوو ئافرەتيْكى باوەردارى بەرزى راستگۆى باك و بيْگەرد پيۆىوت: ئەى ئەبا تەلخە، من بۆ خوا شووم پيتكرد، بيخگە لەمەش ھىچ مارەييـەكىتر وەرناگرم. ئوم سولەيم دەيزانى بەو شووكردنەى تەنھا ئەوە نىيە ميرديْكى دەستكەويّت، بەلكو پاداشتى خوايى دەستكەوت" وەك پيغەمبەر تى دەفەرموووى: ((ئەگەر خودا بەھۆى تورە يەك پياو رينىمايى بكات چاكتر و گەورەترە بۆت لە حوشترى سوور)) فتح البارى ٤٧٦/٧.

ئهم جوّره ئافرهته مهزنانه سهرمهشقی ئافرهتی موسلمانه، ههر لهوانهشهوه بینگهردی باوه ری، هیزی کهسایه تی، ساغ و سهلامه تی بیروباوه ر، چاك و جوان هه لبرداردن و هرده گری.

گويْر ايەل و چاكەكارە ئەگەل ھاوسەرى

ئافرەتى موسلمانى تىڭگەيشتو ھەمىشە گويرايەللە بۆ مىردەكەي و سەرپىنچى ناكات، چاكەكارە له گه لنی، همولنی رازیکردن و خوشی خستنه دلنی دهدات، ئه گهرچی هه ژار و کهم ده رامه تیش بینت، هدرگیز بیزاری دەرنابری له کهمی رزق و روزی، ئاخ و ئوف ناکات لههدر کاروباری ناومال، ههمووکات کۆمهلنك له ئافرەتانى چاكى مندژووى ئىسسلامى لىەيادە كىه نمونىدى ئارامگرتن و چاکسازی و مهردایهتی بوونه و له خزمهتی میرد و مندالدابوونه، ویرای نهبوونی و تهنگی ژیان. له پیشهنگی ههموویانهوه خاتوو فاتیمهی زههرا کچی پیغهمبهر ﷺ و خیزانسی عمالی بن ابسی تالیب ﷺ که سکالای ئازاری دەستى دەكرد بەھۆى دەستارەوه، رۆژیکیان عــهلى پییىـوت: ئــهوه باوکت بههوی منهوه هات، برو لای و داوای خزمه تکاریکی لیبکه. فاتیمه چووه لای باوکی، به لام له شهرمانا نهیتوانی داوای لی بکات، بؤیه عهلی چوو داوای خزمهتکاریکی لیکرد بو فاتیمه ی کچه خوشه ویستی، به لام پیغه مبه ر ﷺ نه یتوانی به دهم داواکاری یه که یان بیت و هه ژارانی موسلمانانیش لینی بینهش بن، بویه هاته لای کچه کهی و میرده کهی و فهرمووی: ((شتیکتان فیربکهم باشتربی لهوهی داواتان کرد؟ کاتی چوونه سهر جینگاتان شهو بو نووستن، ۳۳ جار بليّن سبحان الله، ٣٣ جار الحمد لله، ٣٤ جار الله اكبر، ئهمه بوّتان باشتره له خزمه تكاريّك)) پاشان مالناوایی کرد و رؤیشت، پاش ئهوهی ئهم یارمهتییه خواییهی که ماندووبوون لهیاد دەباتەوە و سەختيەكان دەبەزينى، چەسپاندى لەناو ناخى دەروونيان. عەلى 🗞 بەردەوام ئەم ووشانهی دوباره ده کردهوه و دهیوت: سویند بهخوا لهوه تهی پیغهمبهر ﷺ شهم زیکرهی فيركردوومه وازم لئنههينناوه، يهكي له هاوه لأن ليي پرسي: ههتا شهوى صيففينيش؟ وتى : هـ هتا شهوى صيففينيش له يادم نه كردوو. فتح البارى ٧١/٧ ومسلم ٤٥/١٧.

بوخاری و مسلم له ئه سائه وه ده گیرنه وه: ((کاتی زوبه یر منی خواست، له سه ر پووی زهوی نه پاره نه کویله هیچی نه بوو بیخگه له ئه سپه کهی. ده لنی: من ئالیکم ده دا به ئه سپه کهی، له جیاتی نه و ئالیکم بو دابین ده کرد و خزمه تیم ده کرد، ناوکی خورما شم ده کوتا و وه کوو ئالیك پیم ده دا، ئاوم ده کیشایه وه، گوزه ییم بو چاك ده کرده وه، هه ویرم ده کرد، به لام نه مده زانی جوان نان بکهم، هه ندی له در اوسین کانم بویان ده کردم، که ئافره تی راستگو و دلاسوز بوون. ده لای ناوکه

خورمام لهسه رسه رم هه لده گرت له زهوی زوبه یر که پیخه مبه رسی بری دابریبوو ده مهینایه وه بو ماله وه که دووسییه کی فه رسه خلیمان دووربوو ـ که ده کات نزیکه ی ۲ کیلومه تری ئیستا ـ، پوژیکیان ده هاتمه و و ناوکه خورماشم له سه رسه ربوو، له ریکا گهیشتم به پیخه مبه رسی که همندی هاوه لای له گهلاا بوو، بانگی کردم و پاشان حوشتره که ی ییخ کرد تا له سه رپشتی ههلامگری. ئه سا ده لای اله له همرمم کرد و له لایه کیش غیره ی توم هاته وه یاد ئه ی زوبه یر زوبه یر وبه یر وتی: سویند به خوا هه لاگرتنی ناوکه خورما له سه رسه رت زور سه ختتره له لام له سواربوونت له گهلا پیخه مبه رسی تنجا ئه سا ده لای نهمه حالم بوو تا ئه وکاته ی ابوبکر شخرمه تکاریکی بو ناردم و خزمه تکاریک کی بو ناردم و خزمه تکردنی ئه سپه که ی له کول کردمه وه یه بلینی کویله بووم و ئازادی کردم هینده بالم سووك بوو)) فتح الباری ۹۸۹۳.

ئافرهتی موسلمانی راستگر بهدلسرزیهوه خزمهتی مال و میردی ده کات چونکه ده زانی مافی میردی لهسهری چهنده مهزنه، پیغهمبهر که ده فهرموووی: ((ناگونجی مروّق کرنووش ببات بو مروّق، نهوا فهرمانم ده کرد نافره ت کرنووش بو مروّق، نهوا فهرمانم ده کرد نافره ت کرنووش بو میرده کهی ببات لهبهر گهوره یی حمق و مافی میردی لهسهری)) رواه البزار واحمد (مجمع الزوائد میردی).

خاتوو عائشه له پیخهمبهر هی پرسیاری کرد: کی له ههموو کهس مافی گهورهتره لهسهر ئافرهت؟ فهرمووی: ((میرده کهی)) وتی: ئهی کی له ههموو کهس مافی گهورهتره لهسهر پیاو؟ فهرمووی: ((دایکی)) البزار (مجمع الزوائد ۳۰۸/۹).

ئافرهتنك بۆ پنویستیه کی هاته لای پنغه مبهر هم کاتی له پنویستیه کهی ته واوبوو، پنغه مبه ره پنی فه رمووو: ((ئایا میردت ههیه؟)) وتی: به لنی، فه رمووی: ((باشه چنی بوی بوی)) وتی: که مته رخه می ناکه م له مافه کانی مه گه ر له توانام دانه بی. فه رمووی: ((بزانه تۆ له چ ئاستیکی ئهوی یا خود تا چهنده له جنی په زامه ندی ئه ودای، چونکه میردت به هه شت و دوزه خته)) رواه احمد والنسائی والحاکم (الترغیب والترهیب ۵۲/۳).

ئایا کاتی ئافرهتی موسلمان ئهمانه گوی لی لاه کون کی ده توانی ناخ و ئوف بکات له خزمه تکردنی میردی انه نه نهرکی مال و چاودیری کردنی میردی انه نه نهرکی مال و چاودیری کردنی مافی میردی هه لاه ستی چونکه ههست ده کات ئهوه ی ده یکات ئهرکی کی قورس نییه لهسه ده روونی مروق و به سه ختی نازانی، به لکو پاداشتی خوایی لی ده ستده که ویت.

هاوه لآن و شویدنکه و تووانیان ئهم ئه ده به ئیسلامیه یان زانیووه "زانای حه نبه لی (ابن الجوزی) له کتابه که ی احکام النساء (ص۲۳۱) ده گیریته وه: پیاوید کی چاکی روز و و گری شهونویز کار له پیاوانی سه ده ی دووی کوچی ناوی (شوعه یب بن حه رب) بووه، ویستی ئافره تیک بخوازی، به گیانید کی ته و ازوعه وه پینی و ت: من پیاوید کی خوره و شت خرابم، ئافره ته که زور به داناییه وه و تی له توش خراب تر نه و که سه یه که ناچاری کردووی خوره و شت خراب بیت. ئه و کاته شوعه یب زانی له به رده ئافره تیکی تیکی تیکه یشتووی ژیر دایه، بویه یه که و تی که واته تو خیزانی منی.

ئهمهیه تیروانینی ژیرانه و هوشیارانه سهباره به بوونی هاوسهریتی چاك، که ئهم ئافره به پهی پیردبوو، ئهوه تا بر کابرای داخوازیکار دوپات ده کاتهوه که نهگهر ئافره تا به چیزیه تی خاسیه و دهروونی میردی تیگهیشت، باو و خورهوشته کانی زانی، بوی روونبوویه وه چشتیک رازی ده کات و چیش نیگهرانی ده کات، نهو کاته ده توانی دلی بو خوی راکیشی و ببیته جیگای به ختهوه ری و ریزی، ههر درزیک بای ناکوکی لی بیتهده ر دایده خا و نایه لی بیگهردی ژیانی لیل بیات، ههر ئافره تیکی سهرکهوتوو، لهوانه شه بکات، ههر ئافره تیکیشی و بیهوشی و نه فامی و کهمته رخهمیه کهی میرده کهی به دو خوره وشت خرابی راکیشی، ئه و کاته میرده کهی له خوی ره فتار ناشیرین تر ده بی چونکه نه و ناچاری کردووه خوره وشتی ناله بار و خراب بیت.

ئافرهتی موسلمانی خاوهن خورهوشتی جوان و هوشیار ئاوهها دهبیّت، به لکو دهبیّت ه پالپستی میّردی بو جوانکردنی خورهوشتی، به هوی ده رخستنی نمونه ی ژیری و دانایی له مامه له کردن و ره فتاری جوان که کلیله کانی دلّی بو دهبیّت موه، ده روون بوی نهرم دهبیّت ، ئهم خورهوشتانه سهرچاوه ده گرن له وه هاوسه ری بوونی چاك ته نها خوره و شتیّکی کومه لایه تی نییه که له نیّوان

هاوریّکانی خوّی پیّ دەرخا، به لٚکو ئاینیّکه و خودا لهبارهیهوه لیّی دهپرسیّتهوه، ئهگهر چاك بیّت پاداشتی دهداتهوه، ئهگهریش كهمتهرخهم بیّت سزای خوّی وهردهگریّت.

له دیارترین شیّوه کانی گویّپایه لّی بوونی ئافره ت بو میّردی و چاکه کردن له گهلّی ئهوه یه بیّت بهده م داواکاری حمزه تایبه تی و شهرعیه کانی که تیایدا به تهواوترین شیّوه پاده بسویّری و خوّشی ده بینی له ژیانی هاوسه ریّتی و تهواوترین ویّنه یه له ویّنه کانی پیّکه وه ژیان و سه ردان و خواردن و جل و به رگ و قسه کردن. تا کوتایی شیّوه کانی ژیانی پوّژانه. جا هه رچه منده به ده مه وه چوونی ئافره ت له م کارانه زیاتر بیّت، زیاتر ژیانیان به خته وه رو نارام و بیّگه د ده بیّت، زورتس نزیب ده دبنه و هم به ستی ئیسلام و پهیامه ککهی.

ئوم سدلهمه ده لای: ((همر ژنیک میردی بمری و لیمی رازی بیت، ئهو ژنه ده چینته به هه شت)) ابن ماجه ۵۹۵/۱ والحاکم ۱۷۳/۶).

پینه مبه ری تابلزید کی روشنی پرشنگداری خوشه ویست ده کینشی بو نافره تی چاکه کار و گویزاید آل و ندرم و نیان و خوره وشت جوان، که به خته وه ری دونیا و دواروژی تیاید "وه ک ده فدرموووی : ((ئایا هه والی ژنه کانتان بده می له به هه شت؟ و تمان : به لی نینه مبه ری خوا، فدرمووی : ئه و ئافره ته یه زگ و زار ده کات، نه رم و نیان و خوشه ویسته، ئه گهر توره بی یا خرا په ی له گه لذا بکری، یا میردی توره بین، ده لی نهمه ده ستی منه له ده ستی تو، چاوم ناخه مه خه و تا رازی نه بیت) رواه الطبرانی (مجمع الزوائد ۲۱۲/۶).

ئافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو دهزانیّ نهو ئیسسلامهی پاداشتی دهداتهوه لهسهر گویّپایهلّی بوونی بوّ میّردی و ده بخاته بهههشت، ههر ئهویشه هه پهشه ده کات له و ئافره تانهی لاده ده ن له گویّپایهلّی کردنی میّردیان و، پشتی تیّده کهن و فهراموّشی ده کهن، هه پهشهیان لیّ ده کات به پهووبه پرووبه پرووبوونه وی گوناه و خهشم و نه فره تی فریشته کان: له صحیحی مسلم و بوخاری له ئه به هوره یره هاتوووه، پیغه مبه رسی فهرمووویه تی: ((نه گهر پیاو بانگی خیّزانه کهی بکات بو سه جیّیی و به گویّی نه کات و نهیه ته وه به هویه وه پیاوه که به توره یی و نیگهرانی بخه وی، ئه وا فریشته کان نه فره تی لیّده کهن تا به یانی دادیّت)) فتح الباری ۲۹٤/۹ ومسلم ۲۹٤/۰.

له صحیحی مسلم له نهبو هورهیره هاتوووه، پیغهمبهر هی فهرمووویه تی: ((سوینند بهوهی گیانی منی به دهسته، ههر پیاویک بانگی ژنه کهی بکات بو سهر جینیی و به گویی نه کات، ئهوا خودا لینی زویر دهبیت و رازی نابیت تا نهو کاتهی میرده کهی لینی رازی دهبیت)) مسلم ۷/۱۰.

ئهم نهفره ته هـهموو ئافره تیکی سهرپینچی کار و سهرسـهخت ده گرینتـهوه، هـهروا ئهوانـهش ده گرینتهوه که سست و کهمتهرخهمی ده نوینن و پیاده کردنی فـهرمانی میرده کانیان دواده خـهن. پینههمبهر شده ده فهرمووی: ((نهفره تی خوا لهو نافره تانه بینت کـه میردی بـو سـهرجینیی بانگی ده کات، ده لین: دوایی، تا ئهو کاتـهی خـهو بهسـهر چاوه کانی زال ده بینت) رواه الطبرانی (مجمع الزوائد ۲۹۲/۶).

هاوسه رگیری له ئیسلامدا بو پاراستنی پیاو و ئافره ته، لهم روانگه وه پیویسته ئافره ت به ده داواکاری و حهزی میردی بیچیت کاتی داوای لی ده کات، پاساوی خهیالی و دوور له راستی ناهینی تته وه تا له کولی خوبی بکاته وه، به لکو به پینی توانا به ده م داواکاریه کانی ده چیت، ئه گهرچی کار و پینگری زوریشی هه بوو، مه گهر پاساویکی زور به هیز بیت که ده ستبه ردار بوون لینی مه حال بیت. پیغه مبه را ها ده فه رموووی: ((هه رکاتی پیاو بانگی ها وسه ره که ی خوی کرد بو سه رجیبی بابچی به ده میه وه تمانه ته گه رله سه رپشتی حوشتریش بیت)) رواه البزار (مجمع الزوائد ۲۱۷/۶).

هه پوهشه ی خودا بر نه و نافره ته ی میردی لینی رازی نییه زیاتر ده بین، تا ده گاته راده یه دلنی هموو نافره تینکی پاریزکار که به نومیدی به زه بی خوا و روزی دواییه بوی راده چله کی چونکه جابر بن عبدالله پیغه مبه ره گذریته وه: فه رمووویه تی: ((سی که س نویژیان وه رناگیری و هیچ چاکه یه کیان به رزنابیته وه بر ناسمان: کزیله ی هه لا توو تا ده گهریته وه بولای گهوره کانی و ده ستی ده خاته ناو ده ستیان. وه نه و نافره ته ی میردی لینی توره و نارازی یه تا رازی ده بینت. همروا سه رخوش تا دیته وه هوش) ابن حبان ۱۷۸/۱۲.

مهبهست له تورهیی میرد له ژنه کهی ئهوهیه کاتی پیاوه که لهسهر حهق بی و ژنه که پینههوانه بینت. به لام ئه گهر میرد سته مکاربوو ئه وا تورهیه کهی زیانی پی ناگهیه نی، به لاکو خودا پاداشتی ئارامگرتنه کهی ده داته وه، داواشی لی کده کری به جوانی گویزایه لای میردی بکات ئه گهر گویزایه لای بوونه کهی له سهرپینچی خودا دانه بی، بزیه پیغه مبهر شد ده فهرموووی: ((ههر ئافره تیک باوه پی به خوا هه بی نابی ریکه به که سیک بدات بیته مالای له کاتیک میردی نارازی یه، ناچیته ده رئه گهر میردی نارازی بیت، به گویی که سیک ناکات میردی رازی نه بیت، جیگای له گهر جیاناکاته وه، لینی نادات، ئه گهریش ئه و سته می لیکرد با بچیته وه لای تا رازی ده کات، ئه گهر وه ری گرت و رازی بوو چاکه، خودا پاساوه که ی وه رده گری و سه رکه و توو و به لاگه به هیز ده بین، هیچ تاوانیکی

لەسەر نابىخ، بەلام ئەگەر رازى نەبوو، ئەوا پاساوەكەي لەلاي خوا گەيشتۆتە شوينى خۆى)) الحاكم ١٩٠/٢.

یه کینکی تر له گویزایه لای و چاکه کاری ئافره ت بو میرده که ی پیغه مبه را الله که در الله که بیغه مبه را الله که ده فه رموووی: ((ناشی بو ئافره ت روزووی سونه ت بگری و میرده که شی ئاگاداره بی پره زامه ندی ئه و ، ریکه به که س نادات بیته مالی ئه گهر رازی نه بوو، وهه مر شتیك له ده ستکه و ت و مالی پیاوه که ی خورج بکات بی فه رمانی ئه و ، ئه وا نیوه ی پاداشت و خیره که ی بو پیاوه که یه ی) فتح الباری ۲۹۵/۹.

بهلام ئهگهر میرد چروك بوو، رهزیلی كرد له خهرجی كردن له خویی و مناله كانی، ئه وا: هندی كچی عوتبه خیزانی ابو سفیان هاته لای پیغه مبهر و پی وت: ئه ی پیغه مبه را به به سوفیان پیاویکی چروكه، هینده م ناداتی به شی خوم و كوره كه م بكات، مه گهر به بی ناگاداری ئه و لینی ببه م. فهرمووی: ((ئه وه نده ی به به خوت و كوره كه ته ببه به چاكه)) متفق علیه. شرح السنه ۸۷۷۷۹

بهمهش ئيسلام كرديه بهرپرس له بهچاكه رەفتاركردن له بهريوهبردنى مال.

ئافرهتی موسلمانی رو شنبیر پهی دهبات به و به رپرسیاریه تیهی خراوه ته ئهستوی له لایه ن ئیسلامه وه به چاودیری کردنی بو مال و میرد و منالی، کردوویه تیه پاریز کار و شوان و چاودیر لهسهر مالی میردی و منالی، وه بهتایبهتی ناوی بردووه، وه کوو ریزلیّنانیّك بوّی له بهرگهگرتنی بوّ هه لگرتنی ئهم بهرپرسیارهتیه.

ئافرهتی موسلمان هدمووکات خاسیهتی وایه دلنهرمه بدرامبه منالهکانی و چاودیره بو میزده که میزده که که نافره تا به ههمووکات و شوینیکدا خوی میزده که که نافره تا به ههمووکات و شوینیکدا خوی پیده پازینیته وه، پیغهمبه را که ده فهرموووی: ((باشترین ئافره تا سواری سهرپشتی حوشتربووبی، ئافره تی قورهیشه، چونکه له گهل مندال زور نهرم و بهسوزن، له ههموو ئافره تانیش زیاتر چاودیری مالی میردیان ده کهن)) مسلم ۸۱/۱۸.

ئه مه گهواهیدانیّکی گرانبه هایه له لایه ن پیغه مبه ره وه کوو ملوانکه یه که ده کریّته ملی ژنانی قوره یش و زیاتر جوانتر و گهوره تر و ریزدارتریان ده کات، ئه م گهواهیدانه ش بانگهوازیّک ه بو ههمو و نافره تیّکی موسلمان تاوه کوو به سوّز بن بو مناله کانیان و چاودیّری به رژه وه ندیه کانی میردیان بن، به م دوو خاسیه ته مه زنه پروسه ی هاوسه رگیری سه رده کهویّت، تاك به خته وه رده بیّت، خیران ده کهویّته خوشی، کومه لگه ش پیشده کهویّت.

ئه مه ریزیّکی گهوره یه بو نافره ت که گرنگی بدات به کاروباری میرده کهی و چاودیری بکات له هه موو کاتیّک، به جوّریّک هیّنده ی له زهوق و کهیف و خوّشی و دلّنارامی پیّده به خشی، تا ژیانی پرده کات له به خته وهری و شادی و دلّنیایی و هیّمنی، ئه وه تا خاتوو عائشه که بوخاری و مسلم لیّی ده گیرنه وه، و توویه تی: ((به ده ستی خوّم پیخه مبهر الله می بوخوه بو نیح رام به ستنی، ههروا بو شکاندنی ئیح امه ککه ش پیّش ته وافکردن به که عبه)) مسلم ۸۹۹۸.

عوروه ده لني: پرسيارم له خاتوو عائشه كرد: بهچى پينغهمبهر الله تا بنخوشكرد كاتى ئىخرامى بهست؟ وتى: ((به خۆشترين گولاو)) مسلم ١٠٠/٨.

بوخاری و مسلم له خاتوو عائشه ده گیرنهوه، وتوویه تی: ((پینغه مبه ر گه کاتی خه لوه ی ده کیشا سه ری خوی بوم نزیك ده کرده و و منیش قژیم شانه ده کرد، وه هه رگیز نه ده هاته ماله وه مه گهر بو خورزگار کردن له پیویستی سروشتی خوی)) مسلم ۲۰۸/۳.

ههروا خاتوو عائشه ده لني: ((من سهرى پيغهمبهر لله معنی مهنوشت له کاتيکا بينويژيش بووم)) فتح البارى ٤٠٣/١ ومسلم ٢٠٩/٣.

خاتوو عائشه هینده بهتوندی ئاموژگاری ئافرهتانی ده کرد سهباره ت به میرده کانیان و زانینی مافه کانیان لهسهریان تا ئهو راده یهی وتی: ((ئهی کومه لی ئافره تان، ئه گهر بتانزانیایه مافی میرده کانتان لهسهرتان چهنده، ئهوا خول و توزی سهر قاچه کانیانتان به روومه ته کانتان ده ستریه وه)) رواه ابن حبان والبزار واحکام النساء ص ۳۱۱.

ئەمە وینایەکی گوزارشتکاره بو گرنگی مافی میرد لەسـەر ئافرەت، کـه دایکی باوەرداران ویستی نزیکی بکاتەوه له هزری ئافرەتان، تاوەکوو له دەروونی هەنـدی لـه ئافرەتی خوبـهزل زان لەسـەر میردی ئەم هەستە ووشکه رەقە لاملییه دەربیننی کـه دەبیتـه مایــهی رووخانی کوشـکی هاوسـهرایهتی، یا دەیگوری بو دوزهخینك که بهرگهی ناگری.

چاکهکردن لهگهل میّرد و ریزلیّگرتنی خورهوشتیّکی رهسهنه له نهتهوهکهمان، له بههارهوشتیهکانه که له سهردهمی نهفامیشدا ههبوون پاشان ئیسلام چهسپاندی، دواتر نهوهکانیتر لیّیان وهرگرتنهوه.

یه کی له غونه جوانه کان که عبدالملك بن عمیر القرشی ده یگیزیته وه ـ که یه کینک بوو له پیاوه شاره زا و زاناکانی سه ده ی دووی کوچی ـ: له نومامه ی کچی حارث ـ که یه کینکه له نافره ته زمان پاراو و خاوه ن عه قل و هوش و دانایی ـ ناموژگاری کردنی کیچه یان بو ده گیزیته وه که نزیکی شوو کردنه، ده لین: ((کاتی عموف بن مولحیم الشیبانی ـ که پیاویکی گهوره و فه رمانبه جی بوو له له ناو عمره به له له اله سهرده می نه فامی ـ کچه که ی خوی نوم نیاس دا به شوو بو الحارث بن عمر الکندی، کاتی نهم کچه ناماده کرا و خه ریك بوو بیبه ن، دایکی ده چیته لای و ناموژگاری ده کات: ((کچه کهم، راسپارده نه گهر جی به پیشتری بو زیاده نه ده به بان شانازی و ریزلینانی عه شیره ته، نه وا بو هه مان شتیش بو تو جی ده هیشتری به لام نه وه ی من پیت ده لیم، یاد خه ره وه یه بو بی ناگا، پالپشته بو هو شیار. کچه کهم، نه گهر نافره ت به هوی ده و له مه نه کی و زور پیویستی کچه کهی به و ده ده ستیم داری میزدی بینت، نه وا تو له هه موو که س له پیشتری به مه، به لام نافره تان بو پیاوان بو پیاوان

دروستکراون، وه ک چون پیاوان بو نافره تان دروستکراون. کچه کهم، تو وا نهو که شه جی دیلی که لیی ده رچووی، نهو هی لانه یه کی لینی گهوره بووی، بو لانه یه که نایناسی، هاوه لین شاره زای نیت، که به هوی خاوه نداریتی کردنی بوت بوته پاشا، توش بوی ببه به که نیزه که نو بوت ده بی به به نده و کویله. (ده) خاسیه ت له من هه لگره بوت ده بیته تویشو و یاد خستنه وه و یادگاری:

یه کهم و دووهم: هاوه آینتی کردنت بز میردت با به قهناعهت و رازی بوون بی، پیکهوه ژیانیش له گهانی با به چاکه گویزایه آنی بوون بی بوی چونکه له قهناعهت ئارامی دل ههیه، له بهچاکه گویزایه آنیش ره زامه ندی خوا ههیه.

سیّیهم و چوارهم: بهدوای شویّنی لوتیدا بگهریّ، چاودیّری شویّنی چاوی بکه، با چاوی نهچیّته سهر شتیّك جوان نهبیّ، وه بیّجگه له بوّنی خوّشیش هیپی ترت لیّ بوّن نه کات، کل باشترین جوانییه له بوونه وه ر، ئاویش پاکترین گولاوه.

پینجهم و شهشهم: ئاگاداری کاتی خواردنی به، بی دهنگ به لهکاتی نووستنی" چونکه ئاگری برسیّتی سوتیّنهره، خهو هاتنیش پیاو توره دهکات.

حموت م و همشتهم: چاودیری خزم و کهس و منالی به، پاریزگاری مالی به، چونکه پاریزگاریکردنی مال واتا چاك پاریزگاریکردنی خزم و کهس و منالیش واتا چاك بهریوهبردن.

نۆیەم و دەيەم: هیچ نهێنییهكی نەدركێنی، سەرپێچی هیچ فەرمانێكی نەكەی" چونكە ئەگـەر نهێنیت دركاند ئەوا لە تۆلەكەی دلنیا نابیت، وەئەگەر سەرپێچی فەرمانی بكهی، سـنگ و دلــی پردەكەی لە تورەیی.

پاشان کچهکهم خوّت بپاریزه له دهربرینی خوّشی لهو کاتهی غهمباره، وه له مروموّچی له و کاتهی داخوّشه و خوتکه ئهوهی یهکهم له کهم و کوریه، ئهوهی دووهمیش له تیکدان و شیّواندنه.

لهوانهبه که زور ریزی لیده گرن و به گهورهی ده گرن ئه و کات له ههمووکهس زیاتر ریزت لیده نیزت دهبی و لهگهالت دهبی. لیدهنی، چهنده زوریش یه کیا و گونجاو بی له گهالی، هیننده زیاتر هاوریت دهبی و لهگهالت دهبی.

بشزانه کچم ناگهیته ئهوهی لهو حهزی لیخه کهی، تا پهزامهندی ئهو پیشتر نهخهی له پهزانه کچم ناگهیته ئهوهی لهو پیشتر نهخهی له ئارهزوووی خوّت، لهوانهی پینت خوّشه یان پینت ناخوّشه، ئهو کاته سویّند بهخوا بوّت چاك دهبی و ده تپاریزی (۱). پاشان کچه کهیان گواستهوه و شویّن و پلهوپایهی له لای میّرده کهی مهزن بوو، لهم پیاوه پاشاکانی پاش خوّی لی پههیدا بوو.

ئاشکرایه ئهم راسپارده یه گشتگیر و ههمه لایهنه بو ههموو ئهو شتانهی دیّته خهیال لهوانه ی ئاشکرایه ئهم راسپارده یه گشتگیر و ههمه لایهنه بو ههمو ئیکهوه ژیان، ژیری له ههلس و کهوت و مامهلهکردن. لیّرهوه ئهم راسپارده یه چاکه دهبیّته دهستوریّك بو ههموو کچیّك نزیکی شووکردنه.

^(۱) قطب العرب ١٤٥/١.

دهپرسن: ئایا دهشی صدده به میرده کانیان و همتیووی مالیان بکهن؟ پینی نه لینی ئیمه کین. وتی: بیلال چووه ژووری لای پیغهمبهر فی و پرسیاری لیکرد، پیغهمبهر فی فهرمووی: ((ئهو دوو ئافره ته کین؟)) وتی: ژنیکی یاریده ده و زهینه به، فهرمووی: ((کام زهینه به)) وتی: خیزانی عبدالله بن مسعود، ئنجا فهرمووی: ((دوو پاداشتیان همیه، پاداشتی خزمایه تی و پاداشتی صدده قه که)) فتح الباری ۳۲۸/۳ ومسلم ۸٦/۷.

له گیّرانهوهی بوخاری: ((میردت و منالّت لهپیّشترن به صهدهقه کردن پیّیان)) فتح الباری ۳۲۵/۳.

ئافرهتی موسلمان ههمیشه سوپاسگوزاره له کاتهکانی خوّشی و ههبوونی، ئارامگره له کاتی ناخوّشی، ئهم هوّشداریهی پیّغهمبهر الله له یادناکات که بو ئافرهتان به گشتییه، وهك دهفهرموووی: ((ئهی کوّمهلی ئافرهتان، صهدهقه و خیّربکهن، چونکه ئیّوهم بینی زوّربهی دانیشتووانی ئاگرن)) وتیان: بههوّی چی ئهی پیّغهمبهری خوا؟ فهرمووی: زوّر نهفرهت ده کهن له شت، بیّنهمه و ناسوپاسگوزارن بهرامبهر میّرده کانتان)) فتح الباری ۳۲۵/۳ ومسلم ۲۵/۲.

له گیرانهوهیه کی بوخاری: ((ناسوپاسگوزارن بهرامبهر میرده کانتان و بی نهمه کن بهرامبهر به خاکه، تمنانه تنه که نه بهدریژایی روز گار چاکه تان له گهل بکات، پاشان شتیکی لی بهبینی، ده لیت: ههرگیز به ژیانم چاکه و خیرم له تو نهدیووه)) فتح الباری ۸۳/۱.

له گیرانهوهی ئه همه د: ((پیاویک وتی: ئهی پینه مبه ری خوا، نهی ئه وانه دایکان و خوشکان و خیشکان و خیزانه کانی ئیمه نین؟ فه رمووی: به لین، وایه، به لام ئه گهر بیانده یتی سوپاست ناکه ن، وه ئه گهر توشی به لا و ناخزشی بوون ئارام ناگرن)) احمد ۲۸/۳.

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتووی پاریزکار کاتی لهم فهرموووده راستانه ورد دهبیتهوه که چارهنووسی زوربهی ئافرهتان دهست نیشان دهکات، ههمیشه هوشیار دهبی لهوهی بکهویته ناو گوناهی بینهمه کی و سپلهیی و لهبیر کردنی سوپاس له کاتی خوشی و ئارام نه گرتن له کاتی ناخوشی، پهله ده کات بو نهو به خشین و خیره ی که پیغهمه در الله سهرجهم ئافرهتانی بو هانداوه،

به ئومیّدی رزگارکردنیان لهم چارهنووسه ترسناکهی زوّربهی ئافرهتانی دوور له یادی خوا و بی ناگا له روّژی دوایی لهوانهی ئهم خورهوشته ناشیرینهیان له خوّگرتووه، به لکو ئافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو دهبیّته نمونهی ریزلیّنان بو میّرده کهی و ئاماژه به چاکهکانی و گهوره یی و ریازی دهکات و لایهنه چاك و باشه کانی لیّ بلاوده کاتهوه، ئهمه ئهو ئهمه کداریهی ئافرهتی موسلمانه که ریز له مافی میردی ده گری و فه زل و چاکهی خاوه نه کهی له یادناکات.

میژوو له ئهسمائی کچی عومهیس که یه کیک بوو له ئافره ته مهزنه کانی ئیسلام و پیشره وانی کوچبهران، که خیزانی جعفر بن ابی تالیب شه بوو، پاش مردنی جعفر بنوه هاوسهری ابوبکر الصدیق ، پاش مردنی ابوبکر بووه هاوسهری عهلی بیش بوّمان ده گیرینته وه: جارین کیان ههردوو کوپه کوپه که که کوپه که که که کوپه که که نه سانازیان ده کرد، ههریه که و دهیوت: من له تو پرزدار ترم، باوکم له باوکی تو چاکتره، عهلی به ئه شهسائی وت: دادوه ری له نیوانیاندا بکه، ئه ساء وتی: هیچ لاوینکم نه بینیوه له جه عفهر باشتر بین، هیچ پیرینکی شم نه دیووه له ابوبکر باشتر بین، عملی و تی: هیچ تابی نیمه نه هی شمه نه هی سان بیت، شمه نه وتی: هی و باک و ب

ئای له و هو شیارییه! له و وه لامه ژیرانه! له و گوزارشته زیره کانه! کاتی بو هه رسی میردی پیزی شایسته ی خوی دانا، عملیشی رازی کرد، ئه گهرچی له وان نزمتربو، به لام هه موویانی خسته بازنه ی چاکان و پاکان و باشان.

لهگهل خهسووی چاکهکاره و ریز له خزم و کهسی دهگریت

یه کینک له چاکه کانی ئافره ت له گهل میردی و یه کی له مافه کانی ئهوه یه: ریز له دایکی میردی بنی و به گهوره ی بگری چونکه ئافره تی موسلمانی تیکه یشتوو له ئاینه که ی ده زانی

⁽۱) الطبقات الكبرى ۲۰۸/۷ ـ ۲۰۹.

گهورهترین مافی مروّق لهسهر پیاو مافی دایکیهتی، ههرکاتی نافرهت پالپشتی میدردی بوو بو پریزلیّنان له دایکی و چاکهکردن لهگهلّی، بهوهی به خوّشی ریزی لیّبگری و چاکهی لهگهلّ بکات، ئه وا چاکهی لهگهلّ خودی خوّی کردووه، پالپشتی میردی دهبیّت لهسهر چاکهکاری و پاریّزکاری و کردهوهی باش که خودا له قورئان فهرمانی پیککردوو، له ههمان کاتدا دهبیّته ئافرهتیکی خوّشهویست لهسهر داتی میری، ریزلیّنان و چاکهکاری ژنهکهی لهبهرچاو دهبیّت بهرامبهر دایکی و کهس و کاری بهتاییهتی دایکی بیاوی مهرد و چاکهکار لموهی ببینی پهیوهندی توندوتوّل و خوشهویستی و ریزلیّنان له نیّوان خیّزانی و کهس و کاری گریدراوه، به پیچهوانهشهوه، هیچ شتیک لهوه ناخوّشتر نبیه بوّ سهر دانی پیاوی چاکهکار که کاری گریدراوه، به پیچهوانهشهوه، هیچ شتیک لهوه ناخوّشتر نبیه بوّ سهر دانی پیاوی چاکهکار که همیه له نیّوان خیّزان و خزم و کهس و کاری. خیّزانی موسلمان که گوالوی باوه پی بونکردووه، بیروهوّشی و نهندامهکانی و دانی به رووناکی ئیسلام روّشن بوّتهوه، زوّر دووره له خزانه ناو ئهم بورهوشته نهنامیانه که زوّربهی کات لهناو ژینگهی دوور له ریّنمایی خوا و ئاینهکهی هیّلانه خورهوشته نهنامیانه که زوّربهی کات لهناو ژینگهی دوور له ریّنمایی خوا و ئاینهکهی هیّلانه دادهنیّ.

جاری واهدیه ژنی موسلمان تاقی ده کریته وه به خهسویه ک یا دش یا شوبرایه ک خوره و شتیان جوان نهبی، لهم باره دا له سهری پیریسته به ژیرانه و هوشیارانه و زهرده خهنه و چاکه کردن به رامبه ربه خرایه مامه لهیان له گه له دا بکات، به شیوه یه هاوسه نگی له پهیوه ندی یه کانیان راگری، خوی و ژیانی هاوسه رایه تی دووربگری له هه رکارتیک که بشکیته وه سهری به هوی تیک چوونی نه م هاوسه نگییه.

کهس واتینهگات ته نها ئافرهتی موسلمان داوای لیخراوه چاکهکار بینت لهگهل میردی و چاودیری بکات و پیکهوه ژیانیان به چاکه بباتهسهر و پیاو هیچی لهم ئهرکانه لهسهرنییه، وه ئهگهر خراپیش بیت یا کهمتهرخهم بینت گوناهی ناگات. ئهو ئیسلامه گهورهی پهیوهندی هاوسهرایهتی ریخخستووه مافی داناوه بو ههریه له ژن و له پیاو، ههروا ئهرك و واجبیشی خستوته ئهستویان، ئهرك و واجبی ژن بهرامبهر به میدردی و ریزلینانی و چاودیری کردنی

لهبهرامبهر مافه کانیانه لهسهر میردیان، ئهوانیش چهند مافیکن ریز و پلهوپایهی ئافرهت و کهسایه تیه کهسایه تیه کهسایه تیه که شیراندن و فهرامو شکردن یا سوکایه تی پیکردن یا ستهم، نهم مافانهی نافره و واجبن لهسهر شانی پیاو، لهسهریه تی ریزیان لی بنی و پابهند بی پییانه و و به جوانترین و تهواوترین شیره به رجهسته یان بکات.

یه کی له واجبه کانی پیاو بهرامبهر ژنه کهی ئهوه یه به جوانی به پیّوه ی ببات، ئهم ئهرکه ش نایه ته دی مه گهر پیاویّك له به ریّوه بردنی مالّی و خیّزانی سهر که و تووییّت، به هیّی ئه و خاسیه ته مهردانه بیانه ی که له لای ئافره ت خوّه و بیستن وه ك بوونی که سایه تیه کی به هیّز دوور له توند په وی نه ره و نیانی دوور له لاوازی، خو په وشتیّکی به رزی نایاب، لیّبورده یی، چاوپوشی کردن له هه له و له بیرچوونه وه، به پیّوه بردنیّکی ژیرانه و هی شیارانه و لیّها توووانه بو ژیانی هاوسه رایه تی، ده ستی هاوسه ری و ده ستبلاوی و خه رجکردنیّکی دوور له زیاده روّیی و زیاده خه رجی، پیزگرتنی هه ستی هاوسه ری و نیشاندانی به رپرسیاریه تی خوّی له گه لیّدا له به ریّوه بردنی کاروب اری مالّ، په روه رده ی مندالّ، هاوکاریکردنی له دروستکردنی خیّزانی موسلمانی پایه به رزی و بلند، وه ك چوّن ئیسلام ده یه هوی.

ئەوپەرى خۆشەويستى دەنوينى بۆ ميردى و ھەوئى رازيكردنى دەدات

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو ههمیشه ئهوپهپی خوشهویستی دهنوینی بو میسردی، همولادهدات رازی بکات و دلی خوش بکات، به هیچ شتیك ژیانی لی تال ناکات، بهختهوه ریه کهی لی نال ناکات، بهختهوه برینداری لی ناشیوینی، وشمی جوان ده ناخنی به گوییدا، خوی ده گریتهوه له قسه و گوفتاریك برینداری بکات و نازاری بدات، هموالی خوشی بو ده گیریتهوه، هموالی ناخوشی لیدهشاریتهوه تا له توانای دابیت، یا هملی ده گری بو کاتیکی گونجاو تا زور کاری تینه کات، نه گهریش هیچ چارهی نهبوو و همر ده بووا له کاتی خوی همواله کهی پیبلی، نهوا شیواز و ریگای گونجاو همله بوونه ناو دلی، له گهل همندی پیشه کی تاوه کوو زور کاریگهری نهبیت لهسمر ده روونی، نهمهش به جوان بو هاتن و فراوانی هوش و ژیری له همالس و کهوت ده بی پیویسته نافره تی بیندار خوی پیرازینیتهوه، به باستی گهیشتن به مهیله ناسته نگه، ته نها که میک له نافره تان پیی ده گهن.

ئوم سولهيم کچي ميلحان گهيشتبوويه ئهم پلهيه، ئهنهس دهلني: ((کورێکي ئهبو تهڵحه له ئـوم سولهیم مرد، ئوم سولهیم به کهس و کاری وت: ههوالی مردنی کورهکهی به ئهبو تهانحه مهانین ت خزم ینی ده لیم. ئهنهس ده لنی: ئهبو ته للحه گهرایهوه و ئوم سوله پیش نانی ئیروارهی بو هینا. ئهبو ته لحمه نانی خوارد و ناوی خواردهوه. وتی: پاشان ئوم سولهیم زور له جاران جوانتر خوی بو رازاندهوه، ئهبو تهانحهش لهگهانی جوت بوو، کاتی بینی تیربووه و دانی ئوقرهی گرت، وتسی: ئهی ئەبا تەلخە، ئەگەر مالنىك بە سياردە شتىك لـە مالنىك دابنىين، ياشان داواي شـتەكەي خۆسان بکهنهوه، ئایا بزیان همیه نمیدهنموه؟ وتی: نمخیر، وتی: دهی کورهکمت مردووه و ئارامبگره. وتى: ئەبو تەلخە تورە بوو و وتى: ليم گەراى تا لەشم پيس بوو، پاشان مردنى كورەكەم پىخدەلينى، ئەبو تەلاحە چووە لاى پىغەمبەر ﷺ و ئەم ھەواللەي پىنى راگەيانىد، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((خودا فهر و پیروزی بخاته ئهو شهوهی بهسهرتان رابووری)) وتی: پاشان ئوم سولهیم دووگیان بوو، وتى: پيغهمبهر له گهشتيك بوو ئوم سوله يميشى له گه للدابوو، جا پيغهمبهر ﷺ باوى وابوو كاتى خ له غهزایهك دهگهرایهوه ناو مهدینه بهشمو نهدهگهرایهوه، له مهدینه نزیكبوونهوه، ئوم سولهپیش ژاني مندالبووني لێهات، ئەبو تەلٚحەش بەھۆي ئەوەوە بەندبوو، يێغەمبەر ﷺ رۆيشت. وتى: ئەبو تەلىحە دەيوت: خودايە تۆ دەزانى من حەز دەكەم لەگەل پېغەمبەر ﷺ دەرچىم كاتىي دەردەچىي و له گه لنی بینمه وه و بچمه وه ناو مه دینه کاتی ده گه رینه وه، وه به وه ی دهیبینی وا به ندبووم. وتی: ئوم سولهیم ده لنی: ئهی ئهبا ته للحه، ژانه کهم نهما، با بروین، ئنجا دهرون، وتی: کاتی گهیشتنه مهدینه ژانی مندالبوونی هاتهوه و کوریکی بوو، ئهنهس دهلنی: دایکم یینی وتم: ئهی ئهنهس، كەس شىرى يىنەدا تا دەيبەيتە لاي يىغەمبەرى خوا ﷺ ، ئەنەس دەلىّى: كاتىي بىيانى بوويەوە، هه لمگرت و بردمه لای پیغهمبهر ﷺ ، بینیم ئامرازی داخکردنی ئاژه للی پی یه، کاتی منی بینی فهرمووي: ((لهوانهيه ئوم سولهيم منالي بووبين)) وتم بهاني، ئامرازه كاني داخكردني دانا. ئهنهس وتى: منالهكهيم بۆ هيننا و خستمه ئاميزى، ييغهمبـهر ﷺ داواي ههنـديّ خورمـاي كـرد، لـهناو دەمى خزيدا جووى تا تواپەوە، ياشان خستيه ناو دەمىي مناللەك، مناللەكەش زۆر بەجوانى خورماکهی دهخوارد و دهیژی، ئهنهس وتی: پیغهمبهر ﷺ فهرمووی: ((سهیرکهن خوٚشهوییستی

ئەنصار بۆ خورما چەندە)) ئەنەس وتى: پاشان دەستى ھێنا بە رووخسارى و ناوى نا عبدالله)) مسلم ١١/١٦.

سهیره! چهنده بهرزه باوه پت نهی نومو سولهیم! چهنده جوانه خوّرازاندنهوه و نیساندانی نهوینداریت بو میّردت! چوّن توانیت تالّی پهژارهی مردنی جگهرگوّشه ت مجوّیتهوه؟ چوّن دلّت خوّی پاگرت له بهرامبهر ناگر و داخی دابرانی خوّشهویستت؟ لهو کلتهی زوّر بهنارامی و به نومپدی پاداشتی خوایی نهم ساتانه لهگهل میّردت دهبهیتهسهر، بهم نارامگرتن و چاك پهفتاركردنه لهگهل میّردت داوای پاداشتی خودا ده کهی؟! بهراستی نهمه باوه پی راست و پهوا و قووله.

بیّگومان خودا راستی باوه ری ئوم سوله یمی ده زانی، بقیه لهسه رزاری پیّغه مبه رنجه مده هی بیّگومان خودا راستی باوه ری نوم سوله یمی ده زانی، بقیه نامی به همه شدی بیّدرا، وه ک ده فه رموووی: ((چوومه به همه شدی خشیه یه کمی میلحان، دایکی ئه نه س بن مالك)) مسلم ۱۱/۱۲.

یه کی له و هه لویسته ژیره خوشه ویستانه له ده ربرینی ئه وینی ئافره تی موسلمان بو میرده که ی تسه ی خاتو و عائشه یه بو پیغه مبه رسی له و کاته ی گه پایه وه لای خیزانه کانی پاش ئه وه ی یه ک مانگ نزیکیان نه که و تبوو، و فه رموو و بووی: ((ده بی یه ک مانگ نزیکتان نه که وم)) به هوی سه ختی دلئیشانی لینان. پاش ئه وه ی ۲۹ پوژ تیپه پی، هاته لای عائشه و له وه وه ده ستی پیکرد، خاتو و عائشه پینی وت: تو سویندت خواردو وه یه ک مانگ نزیکمان نه که وی، ئیمه ش ئیستا له شه وی بیست و نویه مینین، به ژماردن بوی ژمارد. جا پیغه مبه رسی فه مرمووی: ((مانگ هه یه ۲۹ پوژه، ئه م مانگه شبیست و نویو پیست و نویو پیست و نویو پروژا بوو)) متفق علیه. فتح الباری ۱۱۲/۵ و مسلم ۱۹۵/۷.

ئهم ژماردندی عائشه گوزارشت له پهیوهستی دلّی ژنه خوٚشهویسته کهیه به میردی، شهو شهو چاوهروانی گهرانهوهی ده کرد، ههر لهم فهرمووودهیه ئهوینداری کهمهند کی شبوونی دلّی میرد بوّلای هاوسه ره کهی به دی ده کریّت، چونکه ده بینین یه که مجار له عائشه خاتون ده ست پیّده کات.

ئافرهتی موسلمان ئارهزووو و حهز و سروشتی میسردی دهزانین، کارده کات لهسهر چاودیری کردنیان تا له توانای دابیست، بهمهبهستی لهیه کگهیشتن و گونجان له ژیانی هاوسهرایهتی و،

دهرکردنی بیزاری، همر ئافرهتیکیش ژیر و هوشیار بیت ده بی وابکات، له شوره یحی قازی و فهقی ده گیرنموه که ژنیکی هینا لمبهرهی حنظلة، له شهوی بوکینی همریه که و دو و رکات نویدژیان کرد، نزا و پارانموه ی خیریان کرد، پاشان ژنه که رووی کرده شوره یح و وتی: من ئافره تیکی ناموم، هیچ شاره زاییه کم نییه به خوره و شتی تو، جا ئموه ی حمزی لی ده کهی بو می روون بکمره وه تا بیکهم، ئموه یشی پیت ناخوشه تا لینی دوورکه و مهوه، شوره یح ده لین: ۲۰ سال ئه و ژنه له گه لم مایه وه، گلهیم له هیچ شتیکی نه بوو، ته نها یه کجار نه بی نه ویش خه تای من بوو و سته مم لی کرد.

ئهمهیه ئهو ئافرهته دلّنهرمه چاکهکارهی ئیسلام دهیههویّ، چاودیّری مالّی دهکات، ئهمهکداره بو هاوسهرهکهی، بایهخ دهدات به بهردهوامبوونی پیّکهوه ژیانیان. ههر کاتیّکیش رهشهبا بیسهویّت ئهم کهشهیان لیّل بکات، پهله دهکات بو خاویّنکردنهوهی به شهوینی راستهقینه و گونجان و لهیهکگهیشتنیّکی پر له دانایی، گویّ له رازاییهکانی شهیتان و لهری لادانهکانی دهروونی خراپهکار ناگریّت و داوای جیابوونهوه ناکات" چونکه گریبهستهی هاوسهرایهتی گهورهتره لهوهی به ناکزکیهک یا لهیهک نهگهیشتنیّک گریکانی بیسچریّ، بزیه پیغهمبهر شده دهفهرمووویّ: ((ههر نافرهتیّک داوای تهلاق بکات له میرده کهی بهبی هیچ هوّکاریّکی شهرعی، شهوا بونی بهههشتی لهره حدرامه الترمذی ۲۹/۲ وابن حبان ۴۹۰۹

هیچ نهینییهکی نادرکینی و ناشکر ای ناکات

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار نهیننی هاوسهره کهی ده پاریزی و ئاشکرای ناکات، ئهوه ی له نیّوانیان رووده دات له کاری نهیننی لای هیچ کهسیّك باسی ناکات" چونکه ئافرهتی موسلمان لهوه بهرزتره بیّته ئهو ئاسته نزمه و سهرشیّتانه بچیّته ناو قسمی بی سوود که زوّرتر له ناو ژینگهی ئاست نزمه کات ئهم شته بلاوه، کات له لای ئهو زوّر لهوه بهرزتره لهوه ی لهو کرده وه نزمانه خمرجی بکات که ته نها کهسانی بی ئیش و کار و ئامانج خوّیانی پیّوه خهریك ده کهن لیّره و ئافرهتی موسلمان خوی دوورده گری لهم جوّره کهسانه بیّت که پیخه مبهر که ده ده موویی: ((خراپترین پلهوپایه ی کهسانی له لای خوا له روّژی دوایی پیاویکه خوّی بو ژنه کهی والا ده کات و باشان یه کیّکیان نهینی نهوه ی تاشکرا ده کات)) مسلم ۱۸/۱۰.

باسکردنی ئے وہ نیے وان پیاو و ژن روود ات لے ناشیرینترین جوری ئاشکراکردنی نهیّنییه کانه، که تهنها کهسانی خرایه کار و گوناهبار ئهم کارانه ده کهن. ناشکراکردنی ههندی نهيّنيش ههيه بهم جوّره خراب و ناشيرين نييه، بهلام ههرچوٚنيّك بيّت ئاشــكراكردنهكهي مهكروهــه و باش نییه" چونکه پاراستنی نهینی خوی له خویدا له بههارهوشتیهکان و رهفتاره جوانهکانه، ئاشكراكردنيشي له گوناه و نهنگي و خرايهكاريه و تهنها ئهوانهي خوا پاراستيويانه لـهم خراپهيـه رزگاریان بووه، ئهوهتا ینغهمبهر ﷺ نهننییهك لهلای خاتوو حهفصه باس دهكات، ئهمیش دەيگوازىتتەوە بۆ خاتوو عائشە، پاشان پىلانگىرانى خىزانەكانى پىغەمبەر ﷺ ى بەدوادا دىــت لـــه مالني ينغهمبهر، ئهمهش بووه هزي ينغهمبهر على يهك مانگ نزيكي خنزانهكاني نهكهويت بههوی سهختی دانینشانی لییان. متفق علیه. لهم بارهوه خودا دهفهرموووی: ﴿وَإِذْ أُسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعضِ أَزْوَاجَهُ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأْت بِهِ وَّأَظْهَرَهُ اللهُ عَرَّفَ بَعَضَهُ وَأَعرَضَ عَن بَعضِ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَت مَن أنبَأكَ هَذَا قَالَ نَبَّأنيَ العَليمُ الخَبير. واتا: كاتي پيغهمبهر على المبارهي حمرامكردني ماريه له خزى لهلاى حەفصەي باسكرد و ييخى فەرمووو: لاي كەس ئەم قسەيە مەدركينه، كاتى حەفىصە ئەم قسەيەي لـ الاي ھاوريكـ اى الـ الاي خاتوو عائـشە دركانـد، خودا پيغەمبـادى ﷺ لـ ا ئاشكراكردنى ئەم نهێنييه ئاگادار كردەوه و پێغەمبەريش ھەندى لـەو نهێنييـه ئاشـكرابووەى بـه خاتوو حەفصە فەرمووو و ھەندىكىشى يى نەوت، كاتى يىغەمبەر ﷺ بە خاتوو حەفصەي وت كە تۆ ئەم نهێنيەت لەلاى خاتوو عائشە دركاندووه، حەفصە وتى: كێ ئەمەى پێ وتى؟ گومانى لەوه نهبوو خاتوو عائشه ئهم قسهیهی کردبی، پیغهمبهر ﷺ فهرمووی: خودای زانا و شارهزا پینی راگەياندووم﴾ التحريم: ٣.

پاشان خودا دەڧەرموووى: ﴿إِن تَتُوبَا إِلَى اللهِ فَقَد صَغَت قُلُوبُكُمَا وَإِن تَظَاهَرِا عَلَيهِ فَإِنَّ اللهَ هُو مَولاَهُ وَجِبرِيلُ وَصَالِحُ المُؤمنِينَ وَالمَلاَئِكَةُ بَعدَ ذَالِكَ ظَهِيرٌ. واتا: ئەى عائشە و حەڧصە ئەگەر تەوبە بكەن و پەشيمان بېنەوه بۆلاى خوا ئەوا پێغەمبەريش دڵى مەيلى ئەوە دەكاتەوە كە پێشتر لەماريە لە خۆى حەرامكردبوو، ئەگەريش پيلانى لە دژ بگێرن ئەوا خوا پاڵپشت و سەرخەرێتى، ھەروا جبريل و باوەردارانى چاك و فريشتەكانيش سەرخەر و پاڵپشتينه ﴾ التحريم: ٤.

پاشان خودا هدلمدتین کی تری پی له هدی هشدی ترسناك ده کاته سدریان به وهی ئه گه ر له سه ر ئه م جزره هدله و تاوانانه به رده وامین ئه و پیز و پله وپایه ی وه ك بوونیان به هاوسه ری پیغه مبه ر گل له ده ست ده ده ن که ده فه رموووی: ﴿عَسَی رَبُّهُ إِن طَلَقَكُنَّ أَن یُبدِلَهُ أَزْوَاجًا خَیرِا مِنكُنَّ مُسلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ قَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَآئِحَاتٍ ثَیِّبَاتٍ وَأَبكارا. واتا: ئه گه ر پیغه مبه ر گل ته ته لاقتان بدات ئهی هاوسه رانی پیغه مبه ر ئه واله هاوسه ری موسلمان و باوه پردار و ملکه چ و گه پراوه و خواپه رست و روزووگر و بیوه ژن بن هه روا کچ بن پینی ده به خشی له جینی ئیره ﴾ التحریم: ٥.

لهم رووداوه رینمایییه کی ته واو هه یه بو نافره تی موسلمان به ناسینی به های پاراستنی نهیننی میردی، هه روا کاریگه ری نه م پاراستنه له سه ر سه قامگیری ده روون و ویژدان و ماله کان. یه کی له به خششه هه ره گه وره کانی له سه ر موسلمانان به تایبه تی و مروقایه تی به گشتی نه وه بوو که ژیانی تایبه تی و گشتی پیغه مبه را هی وه وه په رتووکی کی کراوه خسته به رده ستی نومه ته که ی و سه رجه مروقایه نی، تیایدا به ها و بنه ماکانی نه م بیروب اوه په ده خوینینه وه، جیبه جی کاریه کرداریه کانی له سه رزه مینه ی ژیان ده بینین، بویه ده یبینین هیچ نهینیه کی شاراوه و ژیر په رده یه کی تیانییه، به لاکو له هه رچی رووداو و کاروب از هه یه وه که وه که باوه له ژیانی خه لاکیدا هه یه و هه ولی شاردنه وه ی ده ده ن ته نانه ت خاله لاوازه کانی مروق که له ژیر ده ستی خویدا نییه، هه رهم مووی له قورئان و سونه ت به ده قی نیسلامی بو خه لاکی نایشکراوه، تاوه کوو لیوه ی فیری په وا و ناپه وا و ای روست لار و چه و تبن.

هاوه لآن دهیانزانی ژیانی پینهمبهر همهروی بو خوا و بو پهیامه ککه ی بووه، ئایا دهشی لایه نینکی تیایدا بپینچنه و و بشارنه وه؟ ههرچی رووداوی گیردراوه ههیه له ژیانی و مالی و خیزانه کانی، ههمووی جیبه جی کاری کرداری یه لهوه ی به زمان فهرمانی پینکردون، بویه هاوه لان زور بهوردی ژیانی پینهمبهریان شی بو خه لکی گواستو ته وه، هیچ شتین کی بچووك یا گهوره یان له ژیانی روزانه ی ئاسایی تینه په راندووه و ههموویان تومارکردووه و گواستوویانه ته وه، نهمه لایه نه بوه له قه ده ری خواله تومارکردنی ژیانی نینه میخهمبه ره هه لبری دراوه، یان تومارکردنی ورده کاری بیروباوه ری ئیسلام به پیاده کراوی له ژیانی پینه مبهر هه نه به پال نهوه ی قورئان

لمبارهی ژیانی نهم مهزنه باس ده کات و تزماریکی ههمیشهییه بز ژیانی مرزقایه تی همه تا نهو کاتهی ناسمانه کان و زهوی میننن.

پاٽپشتی دهکات و بهشداری راو بۆچوونهکانی دهکات

یه کن له سوننه ته کانی خودا له م ژیانه ئه وه یه پیاو و ئافره تا به یه که وه هه لسن به ئاوه دانکردنه وه ی ئه م گهردونه و هه لسو پاندنی کاروباری ژیان تیایدا، هیچ کامیکیان ناتوانی ده ستبه رداری ئه وه ی بین بینه پینمایی کانی ئیسلام هات فه رمانیکرد به هاو کاریکردن له لایه ن همردوو کیانه وه "ئیسلام هانی پیاوی داوه له سه ریارمه تی دانی ژنه که ی تا له توانای دابینت، پیغه مبه ریش که پیشه نگی سه رجم موسلمانانه، له خزمه ت و پاژه ی خاوخیزانیدا بووه تا ده چووه نویژ، وه ک خاتوو عائشه باسی کردووه. فتح الباری ۱۹۲/۲.

جا وه ک چون له ئیسلامدا پیاو هاوکاری ئافرهت ده کات له کاروپیشه و بهریوه بردنی مال، ئاوههاش ئافرهت هاوکاری پیاو ده کات له کاروباری جیهان و ژیان به گفتوگو و راوبوچون و کردار. وه ک چون له بهشه کانی تر باسی چهندین هاوکاری و به شداریکردنی ئافره تانمان کرد له گوره پانه کانی شهر و کوشتار...هتد.

هاوکاریکردنی نافره ت له ژیانی گشتی ته نها نه وه نییه له شه پا پشتی پیاو بگری، به لاکو له ناشتیشا پالپشتی کردووه به پاو بی پورونی دروست، میژووش ناوی کومه لیّک له و پیاوه گه ورانه ی نیسلامی تیایه که گویبیستی پیشنیار و بوچونی ژنه کانیان بوونه، له سه رووی هه موویانه و پیغه مبه ری خوا که هه ندی جار کرداری کردووه به پای خاتوو خه دیجه و نوم سه له مه و عائشه و نه وانی تر له خیزانه کانی، هه روا عبدالله بن الزبیر زور کرداری کردووه به پاو بوچونه کانی نه ساله کرداری کردووه به پاو بوچونه کانی نه سائی دایکی، الولید بن عبدالمل کرداری کردووه به پاو بوچونی ژنه که ی (ام البنین کی عبدالعزیز بن مروان)، ها روون الرشید زور به قسمی زوبیده ی خیزانی کردووه،هی تر.

لهبهرئهوهی ئافرهتی موسلمانی هۆشیار پهی دهبات به قورسی ئه و بهرپرسیاریهتیهی ئیسسلام خستوویهته ئهستزی، کاتی فهرمانی پیکرد چاکهکاربی لهگهل میردی، ههروا دهرکی ههموو ئهو شتانه بکات که سروشته مروّقایهتیه که ی رازی ده کات، دلنی ناو دهدات ، ویدودانی ئاسووده

ده کات، چالاکی نوی ده کاته وه، وای لی ده کات به توانا بیّت له گهیاندنی په یامه ککه ی له ژیان، برّیه ههرکاتی پیّویست بووبی رای خوّی پیّوتووه، دواناکه وی له پالپشتی کردنی، هانی ده دات، چه سپاو و خوّراگری ده کات، دلنه وایی ده کات، به پیشنیاری دروست ناراسته ی ده کات.

خاتوو خەدىجە دايكى باوەرداران يەكەم نمونەي ئافرەتى كاريگەرە لە ژيانى ميردەكمە، بوخمارى و مسلم له خاتوو عائشه دهگیرنهوه: ((دهستپیکردنی هاتنه خوارهوهی سروش بو سهر پیغهمبهر 🏙 به بینینی خهونی راست بوو له خهودا، ههر خهویکی دهبینی وهك روّژی رووناك دههاتهجی، یاشان گۆشـهگیری لـهلا خۆشهویـستكرا، لـه ئهشـكهوتی حـیرا جـهند شـهویّك بـه ژمـاره دهمایـهوه و خواپەرستى دەكرد، بۆ ئەم مەبەستە توپشووى لەگەل خۆى دەبرد، پاشان كە خىزراكى تــەواودەبوو دهگەرايەوه لای خاتوو خەدىجە و ھەندىكىترى لەگەل خۆى دەبىرد، تىا لىەناكاو حىەق و رەواى بىق هات، ئەرەبور لە ئەشكەرتى حيرا فريشتە (جبريل) هاتە لاي، وتى: بخوينه، فەرمورى: خويندەوار نیم، فهرمووی: گرتمی و له باوهشیا توند گوشیمی تا خهریك بوو گیانم دهرچی، پاشان بهری دام، وتی: بخویّنه، وتم: خویّندهوار نیم، فهرمووی: دوباره گرتمی و توند گوشیمی تا خدریك بسوو گیانم دهرچێ، پاشان بهري دام و وتي: بخوێنه، وتم: خوێندهوار نيم، فهرمووي: سێ باره گرتمي و گوشيمي تا خدريك بوو گيانم ددرچي، پاشان بدري دام و وتي: ﴿ إقرا بِاسم رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الإنسَانَ مـن عَلَق، إقرا وَرَبُّكَ الأكرَمُ الَّذي عَلَّمَ بالقَلَم، عَلَّمَ الإنسَانَ مَا لَم يَعلَم﴾، پينغهمبهر على بسهم رووداوه گدرایهوه، ههموو گیانی دهلهرزی، تا هاته لای خاتوو خهدیجه و فهرمووی: دامیزشن و لهناو جيْگا بمينچنهوه، دايان پۆشت تا ترسهكهى لهسهر لاچوو، پاشان بـ ه خاتوو خهديجـهى فـ هرمووو: ئەرى خەدىجە چىم بەسەر ھاتوووه؟ ھەوالەكەي بۆ گيرايەوه و فەرمووى: زۆر لە خۆم ترسام، خاتوو خەدىجە وتى: نەخىر، مىردەت لىخىن، سوينىد بەخوا خودا ھەرگىز رىسوات ناكا، سوينىد بەخوا تىق پەيوەندى خزمايەتى دەگەيەنى، راستگزى، ئەركى خەرجى ھەۋارانت گرتۆتمە ئەسىتۆي خىزت، یارمهتی پیاوی ههژار دهدهی، ریز له میوان ده گری، پالپشتی له کاری حهق و رهوا ده کهی. ننجا خاتوو خەدىجە بردىھ لاى وەرەقەي كورى نەوفەل كورى ئەسەد كورى عبدالعزى، كە ئامۆزاي خاتوو خەدىجە بوو، براى باوكى، يياوپك بوو لە سەردەمى نەفامى ببويە مەسىحى، دەيزانى بــە عــەرەبى بنووستی، وه ئهوهندهی خودا ویستیبووایه به عهرهبی ئینجیلی دهنووسیهوه، پیاویکی خاتوو خدد یجه بر پیخه مبه را الله و منیریکی راستگو وابوو بر ئیسلام، نهوه ش به سه بر رین را پیده بر بینده بر بینده بر بینده با و پلهوپایه کا تو خد یجه که یه که می که س بلوه باوه پی به خوا و پیخه مبه ره که هیناوه بالپشتی کردووه و سهری خستووه ، یارمه تی داوه ، پشتگیری کردووه له سه ربه رگه گرتن له سه خترین جوره کانی نازار و نه شکه نجه که پیخه مبه را الله بانگه وازه که ی دوچاری بوریه و هدر چی بالگرانی و نازار و مهینه تی و ماندوویتی هه بووه له گه لی هه لگرتووه .

ابن هشام له سیره دهلیّ: ((خهدیجهی کچی خوهیلد باوه پی هیّنا، باوه پی هیّنا بهوهی لهلای خواوه هیّنای، پالپشتی کرد، یه کهم کهس بوو باوه پی به خوا و پیخهمبه ره کهی هیّنا،

پهیامه ککهی به راست زانی، به هوّی نهم شاژنه بوو خودا ئه رکی سه رشانی پینه مبه ری سووك کرد. هه رشتینکی ببیستایه له به درو خستنه و و ره تکردنه وهی پهیامه ککهی که دانی پینی نیگه ران بووایسه، ئه وا خودا له سه ری لاده دا کاتی ده گه رایسه وه لای خدد یسه، خاتوو خدد یسه و ره ی به رزده کرده و و بالی سووك ده کرد، متمانه ی پینده به خشی، کاری خه لنگی له سه ر سووك ده کرد، خودا سوّر و به زه یی پیندابیته و های السیره ۲۵۷/۱.

خاتوو خدد یجه راستگوترینی ئافره تانه، به راستی هه نساوه به ئه رکی باوه رپی کردن، بویه خود ا پاداشتی ده داته وه وه ك له فه رمووودهی بوخاری و مسلم له ابو هریره هاتوووه، ده نی ((جبریل هاته لای پیغه مبه رسیده و وتی: ئهی پیغه مبه ری خوا ئه مه خدد یجه یه دیت بو لات، ده فرینکی پی یه پیخور یا خوراك یا خواردنه وهی تیایه، كاتی هاته لات سه لامی خود و منی پی رابگهیه نه، وه مرده ی كوشكینکی پیبده له مرواری، نه ده نگه ده نگ و گاله و نه ماندوویتی و ئازاری تیایه) متفق علیه. شرح السنه ۱۵۵/۱۶.

 هدرچی هاوه لامکانن، قورسایی و غدمینکی زوّر دایگرتن کاتی دهقی پدیانه کدیان خوینده و بینیان زهوتکردنی مافیانی تیاید، ویّپای نهوهی نهوان سهرکهوتوو و زالّن. عومه ری گوزارشتی کرد له توپهی هاوه لان و هاته لای ابوبکر گ لیّی پرسی: نایا نهو پینغهمبهری خوا نیید؟ ابوبکر وتی: بدلّی، وتی: بدلّی، وتی: نهی ئیمه موسلمان نین؟ وتی: بهلّی، وتی: نهی ئهوان هاوبه ش بریارده ر نین؟ وتی: بدلّی، وتی: باشه بوّچی نزمایه تی و کهمایه تی نیشان ده ده یین له ئاینه کهمان؟ ئه بوبکر هوشداری دایه و وتی: نهی عمر، پابه ندبه به فهرمانی پینغهمبهر گ چونکه مین گهواهی ده ده که پینغهمبهری خوایه، پاشان عمر روّیی که پینغهمبهری خوایه، پاشان عمر روّیی و هاته لای پینغهمبهر گ و هممان پرسیاری کرد که له ابوبکری کردبوو، تا گهیشته ئهوه ی وتی: (نهی لهبهرچی کهمایه تی و نزمی نیشان ده ده یین له ئاینه کهمان؟) پینغهمبهر گ وه لاّمی دایهوه: من پینغهمبهری خوام و سهرپینچی فهرمانی خوا ناکهم، خوداش ویلّم ناکات)) السیره ۳۳۱/۳ و مسلم ۲۸۱/۲ و وقتح الباری ۲۸۱/۲ و مسلم ۲۸۱/۲ و مسلم ۲۸۱/۲.

لهوی عمر ههستی به ههانهی خوی کرد له بهرههانستی کردنی بو نهم په یانه، هه مووجار ده یوت: تا نیستاش خیرده کهم و به پوژوو ده بم و نویژ ده کهم و کویله نازاد ده کهم له بری نه و کساره و نه و قسانه ی له و روژه کردم، تا نومیدم کرد ببیته مایه ی خیر بوم. السیره ۳۳۱/۳.

کاتی پیغهمبهر گله واژووکردنی په یانه که بوویه وه، فه رمانی کرد به هاوه لان هه لسن و قوربانی بده ن سه ریان بتاشن، به لام ته نانه ت یه که پیاویش هه لنه ستا، سی جار شهم فه رمانه ی و ته وه. که چی که س وه لامی نه دایه وه. پیغه مبه را گله چووه لای ام سلمهی خیزانی و ته مه می بی باسکرد. لیره ژیری ام سلمه ده رده که وی کاتی وتی: شهی پیغه مبه ری خوا، بی و ده ره و قسه له گه لا که س مه ککه، تا حوشتره که ت سه رده بری و سه رت ده تاشی. پیغه مبه ریش شبه قسمی ام سلمه کرداری کرد، کاتی ها وه لان ته مه یان بینی، هه رکه سه و به پالنان و به په له هه لسان و به ناژه لیان سه ربی، سه ری یه کتریان ده تاشی، تا خه ریك بو و له خه فه ت و مه راق و په شیمانی هم دیگیان هه ندیکی تریان بکوژن. زاد المعاد ۲۹۵/۳ والطبرانی ۱۲٤/۲.

هانی دهدات بوّ بهخشین و خهرجکردن له پیناوی خوا

یه کن له پالپشتی کردنه کانی ئافره تی موسلمانی تینگهیشتوو بو میرده که یه هاندانیه تی له سهر به خشین له ریخی خوا، نه که هاندانی له سهر زیاده خهرجی و مال به ههده ردان و خهرجکردنی له شتی زیاده و بی سوود بو فیز و خوه ها کیشان، وه ک چون نهم دیارده یه له لای زور له نافره تانی دوور له رینمایی خوا ده بینین.

لهبهرئهوهی ههمیشه ئافرهتی موسلمان خیر و چاکه و سهرکهوتنی بو میرده کهی دهویت، هانی دهدات بو زوّر ئهنجامدانی کاری چاکه، باوه پی بهوه ههیه که له پالنانی میرده کهی بو کاری چاکه پیّز و پلهوپایهی زیاد دهبیّت له دونیا و پاداشتی نهبراوهشی دهبیّت له پوژی دوایسی. یه کمی له نهونهی نهو ههلویّستانه، ههلویّستی (دایکی ده حداحه) کاتیّ میرده کهی هاته وه و پیّسی وت: که نهو پهزهی و منالهکانی تیا نیسته جیّن به خشیوویه تی به نومیّدی به دوبووم و هیّشووی به هههشت (مسلم ۷/۳۳)، لهو کاته وه لاّمی نهو نافره ته نهوه بوو: که پین و فروّشتنه کهی برده وه، که کرین و فروّشتنه کهی برده وه، کرین و فروّشتنه کهی برده وه، هی بساره وه پینه مبهر شده ده فه دموووی ((چهنده زوّرن نه و هیشووانهی بو باوکی ده حداح دانراوه له به هه شت، چهندین جار نهم قسه یه دوپاتکرده وه)) احمد والطبرانی (مجمع الزوائد ۴/۳۲).

پالپشتی دهکات له گويز ايهنی بوونی بۆ خوا

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو پالپشتی میرده که ده کات له شیوه جوّربه جوّره کانی گویّرایه لی بوونی بوّ خوا، به تایبه تی له شهونویژکردن، به مه سوودیکی گهوره ی پی ده گهیه نی چونکه نه و شتانه ی دینیته و یاد که لیّی بی ناگایه یان سستی لی ده کات، نهم کاره ده بیّته هوی نهوه ی ههردووکیان بچنه ژیّر بالی میهر و به زه یی خواوه بویه پیغه مبهر ها ده فه مرموووی: ((خودا په حم بکات به و پیاوه ی له شهوا هه لسا و نویژی کرد، خیرانه که شی به ناگاهینا و شهویش نویژی کرد، نه گهر هه لانه ستا ناو ده پرژیننی به پرووخساریدا، وه خودا په حم بکات به و ژنه ی له شهوا هه لسا و نویژی کرد، نه گهر هه لانه ستا ناو ده پرژیننی به پرووخساریدا، وه خودا په حم بکات به و ژنه ی له شهوا هه لسا و نویژی کرد، نه گهر هه لانه ستا ناو ده پرژیننی به پرووخساریدا)) ابو داود ۱/۵۱ والحاکم ۱/۹۰۳.

دل و دەروونى پردەكات

لای نافرهتی موسلمانی روّشنبیر شاراوه نییه که بهرزترین کردهوه ی له ژیان له پاش پهرستشی خودا، سهرکهوتنیهتی له چوونه ناو دلّی میّردی، دلّ و دهروونیی پردهکات، تاوه کوو له ناخی دهروونیدا ههست بکات دلّخوشه به هاوسهریّتی نهم نافره ته، له ژیانیدا به ختهوه ره، له گهلیدا کامهرانه، لیّرهوه ژیری خوّی به کاردیّنی بو زانینی نهو شیّواز و هوّکارانه ی کلیلن و دلّی میّردی ده کهنهوه، به سانایی لیّی نزیك دهبیّتهوه، لهسهر عهرشی دلّی به به ختهوه ری و دلّنیایی داده نیشی.

دەزانىي چاكترىن رابواردن و خۆشى ژيانە لە ھەستى پياودا، وەك پىغەمبەر ﷺ فەرمووويەتى.

لهم روانگهیهوه چاکهکاری ئافرهت لهگهل میردی و چیوونه ناو دلنی له دیندارییه چیونکه لهمهوه بینگهردی و پاراستنی پیاوی تیایه، ههروا بناغهی خیزان پتهو و توندوتوّل دهکات، مایهی بهختهوهرییه بو میردی و منالهکانی.

کاتی نافره ت به سروشتی خوّی حهزبکات دلّی پیاو داگیربکات، که به مه سروشته می یانه که یه پرازی ده کات، تیایدا حهزی سه نج راکی شان و که مه ند کی شکردنی تیراو ده کات، شهوا شافره تی موسلمان ته نها له ناست شهم هو کار و حهزانه ناوه ستی، به لکو له راکی شانی دلّی پیاوی ره زامه ندی خوا به دی ده کات چونکه خودا چاکه کاری و نه مه کداری له گه لل میردی به دینداری نه ژمار کردووه و لیپرسینه وه ی له سهره، بویه سستی ناکات و هه ولّده دات نه و په پری خوشه ویستی بوی نیشان بدات و خوّی له لا خوشه ویست ده کات، به هوّی رواله تی پاك و جوانی، گوفتاری ریّك و شیرینی، مامه له ی به مرز و شیاو.

خۆى بۆ دەرازينيتەوە

ئافر،تی موسلمان به ههموو جوّره کانی خشل و هوّکاره کانی خوّجوانکردن خوّی بوّ میّردی ده روزنینیته وه، به جوّریک جوان و قهشه نگ و ناسك خوّی نیشان بدات، چاوی میّردی شادبکات، خوّشی بخاته دلّی، دهروونی پربکات له به خته وه ری. ئافره تانی چاکی به رایی و خواپه رستان و قورئانخویّنان به م شیّوه یه بوون، له سهرووی ههموویانه وه خاتوو عائشه و هی تر" (به کرهی کی عوقبه) هاته لای خاتوو عائشه و لهباره ی خهنه لیّی پرسی، خاتوو عائشه وتی: داریّکی بو نخوّشه و ئاوه که ی خاوین و پاکه. ههروا لهباره ی هالکیّشانی موو لیّی پرسی، خاتوو عائشه وتی: ئهگه رخاوه ن میّرد بووی، ئهوا ئهگهر بکری چاوه کانت ده ربیّنی و له جیّگایدا هی جوانتر دابنی ی بیکه (۱).

دهی با نافرهتانی که مته رخه م و سست له خوّرازاندنه وهیان بوّ میّردیان نه م ریّنمایی یه خاتوو عائشه ببیستن، با بزانن خوّرازاندنه وهیان به پله یه که ده بی میّرده کانیان بیّت، نه ک بو هاوریّکانیان و ده سته خوشکان و چوونه ده ره وهیان، ئه و نافره تانه ی سستن له خوّجوانکردن بو

⁽۱) أحكام النساء لابن الجوزى: ٣٤٣.

میرده کانیان گوناهبارن چونکه یه کی له واجب و نهرکه گهوره کانی میرد فهراموش ده کهنه لهوانه شه که مته رخه میه یان میرده کانیان لاره ری بین و چاوببرنه نافره تانی تر.

ئه و ژنهی میرده کهی تهنها پرچینکی قژن، پرووخسارینکی بزپکاو، جلینکی نارینکی لی دهبینی، خراپه کار و دهبه نگ و بیهی شه، که چی کاتیک میوانی دیت یا ده چیته ناهه نگیک په له ده کات له خوجوانکردن و خورینکخستن، له کاتیکا له زوربه ی کاته کانیدا شیوه و جوانییه که ی و پازاوه یه کهی به خوجوانکردن و خورینکخستن، له کاتیکا له زوربه ی کاته کانیدا شیوه و جوانییه که ی به دووره له به میردی فه راموشکردووه، به لام وا تی ده گهم نافره تی بیندار به ناینه که ی به دووره له دلی که مته رخه میه، چونکه چاکه کار و نهمه کداره بو میردی، بینگومان چاکه کاری له گهل میرد له دلی نافره تی موسلمانی خوشه ویست و ژیر کونابیته وه له گهل که مته رخه می و فه راموشکردنی ماف.

بهرووی خوش و سوپاســگوزارییهوه پیشوازی لی دهکات

یه کی له هزکاره کانی خزرازاندنه وهی نافره تی موسلمان بز میردی: رووخزشی و قسه خزشی و شایی و به زمه، ده بی به مانه هه موو ژیانی پربکات، وابکات به خته وه ر و دلخوش بیت، که ده گهریته وه مال به روویه کی گه شاوه و خهنده یه کی جوان، وشهیه کی پاك و ناسك پیشوازی لی ده کات، به جزریک ههندی له غهمه کانی له بیرباته وه، نه وهنده ی له توانا دابیت به رووی خوش و زهرده خهنه وه پیشوازی لی ده کات، تا دلنی بو به خته وه ری و خوشی ژیان بکریته وه، وشهی

سوپاسگوزاری و ئەمەكداری بىه گويىدا دەچىرپىنى لىەو كاتانىدى خىر و خۆشىيەكى لىنى دەستدەكەويت يا دياريەكى پىشكەش دەكات يا ھەر شتىك شايانى سوپاسگوزارى بىت.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر ئهمه کدار و دانایه و نازانی ناسوپاسگوزار و بی نهمه که بیّت بهرامبه رهیچ که سیّك چونکه ئاینه کهی ده یپاریّزی له خزانه ناو ره فتاری ناشیرین و خراپ و نکوّلی کردن له چاکه و دان نه نان به فهزل و چاکهی به رامبه ر، جا چوّن له گهل میّردی خوّشه و یستی و هاوریّی ریّگا و گهشتی دریّژی واده بیّت؟!

لهم فهرموودهیه تیکهیشتووه که دهفهرموووی: ((سوپاسی خوای نهکردووه شهوهی سوپاسی خداک نهکات)) البخاری فی الادب المفرد ۳۱۰/۱. چون سوپاسی میردی ناکات کاتی شهم فهرمووودهیه دهبیسی: ((خودا به همه سهیری شهو نافره ته ناکات که سوپاسی میردی ناکات، له کاتیکا ناتوانی دهستبهرداری بیت و بی شهو ژیان بهریتهسه ()) الحاکم ۱۹۰/۲.

بهشداری خوشی و ناخوشیهکانی دهکات

لهو شتانهی ئافره تی موسلمان پینی ده چیته ناو دلنی میسردی و دهروونی پرده کات: به شداری کردنیه تی له خوشی و ناخوشیه کانی، له خهم و به خته وه ریه کانی.

بهشداری ده کات له ههندی نارهزووو و کاره کانی روّژانهی، وه ک خویّندنه و و وهرزش و گویّگرتن بو ههندی گوفتاری بهسوود...هیتر، بهجوریّک نهو میّرده ههست بکات بهتهنیا نییه له چیّژی نهو خوّشیانهی ژیان، به لکو هاوسه ریّکی نهمه کدار و خوّشهویست و روّشنبیر نهو کاسه پر له خوّشیهی لهگهل دهنوشی.

نهوه تا پیخه مبه ره هم چه ندین جار پیشبر کی پراکردنی له گه ل خاتوو عائشه نه نجامداوه، نه مه به نهوه تا به نگه یه له سه رهاندانی نیسلام بر به شداریکردنی هه ردووکیان له خزشیه کانی ژیان چونکه نه می به شداریکردنه کاریگه ری زوره له سه ر ناودانی سوز و خزشه ویستی هاوسه ریتی، پته و کردنی یه یوه ندیه کان، به هیز کردنی نه لقه کانی.

وه ک چون به شداری ده کات له خوشیه کانی، ئاوه هاش به شداری خهم و ناخوشیه کانی ده کات، پالپشتی ده کات به وشهی جوان و خوش و دلنه وایی کار، راو بوچوونی تیرئه نداز، ئه مانه له پال سوزی راستگویانه ی دل.

چاوی دەپاریزی له بیجگه له میردی

نافرهتی موسلمانی پاریزکار چاوی ده پاریزی له بینجگه له مینردی. چاوی نابریته پیاوانی نامه حره م، کردارده کات به م نایه ته: ﴿وَقُل لِلْمُؤمِنَاتِ یَغضُضَ مِن أَبصارِهِنَ ... ﴾. نه م چاو پاراستنهی له سهیرکردنی پیاوی بینگانه، خاسیه تینکی خوشه ویسته له لای پیاوان چونکه به لاگهیه له سهر پاکی و بینگهردی ههست، ساغی و سه لامه تی بینایی و سپارده کهی، به لاکو نه م خاسیه ته له جوانترین خاسیه ته کانی موسلمانی خاوینی بینگهرده "بویه خودا ناماژه ی پیکردووه کاتی باسی نافره تانی به ههه شت ده کات و باسی خاسیه ته خوشه ویسته کانیان ده کات له لای پیاوان، که ده فه رموووی: ﴿ فِیهِنَّ قَاصِرِاتُ الطَّرْفِ لَم یَطْمِثُهُنَّ إِنسٌ قَبلَهُم وَلاَ جَانٌ. واتا: نافره تی چاوپاریزی تیایه که بینجگه له میرده کانیان سهیری پیاوی تر ناکه ن و پیاوی تریان ناویت، نه م نافره تانه پینشتر تیایه که بینجگه له میرده کانیان سهیری پیاوی تر ناکه ن و پیاوی تریان ناویت، نه م نافره تانه پینشتر ناده میزاد نه په ری ده ستی لی نه داون و له گه لیّان جوت نه بوونه ﴾ الرحمن: ۵۰.

باس و خاسیهتی ئافرهتی تری بو ناکات

یه کی له ره و شته کانی شافره تی موسلمانی تینگه یستوو نه وه یسه: باسی (وه صفی) نافره تانی ده سته خوشك و خزم و که سی ناکات بق میردی " چونکه پیغه مبه را شافره ده ده مرووی": ((با نافره ت سهیری له ش و لاری نافره تی تر نه کات، پاشان بق میرده که ی باسی بکات، وه که بلینی وا سهیری ده کات)) فتح الباری ۳۳۸/۹. " چونکه ئیسلام ده یه و یژدانه کان سه قامگیر بن، دله کان شارام بن، بیروه و ش و خه یالله وروژینه ره کان سنوردار بن، تا مرق به پراستی و شارامی و دلنیایی له ژیانیدا بروات، خه یالی حه ساوه بیت، به ناسانی نه و کار و نه رکانه ی بقی دروستکراوه پایه پینی بیروه و شی سه رشیتانه بیروه و شی سه رقال نه بیت به شدی پوچ و بی واتای شدی باسکراو، به بیروه و شدی سه رشیتانه ناکه و یته دوای خه یالی باسکراو، ده روونی ناشله ژینن و کردار و به هره کانی په ک ناخات به هقی قسمی زیاده و بی سوود که له وانه یه پایپی پی به ره و گوم یایی و خراپه کاری.

ئارامي و حهسانهوهيي و دلنيايي بۆ دابين دهكات

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر ته نها به خوّرازاندنه و به شداریکردنی له هیوا و ئاره زووو و کار ناوه ستی، به لکو ئارامی و هیّمنی و دلّنیایی له مالّ بوّ به رقه رار ده کات، هه روا هه ولّده دات له مالّه که یدا چاوی ته نها شتی ریّك و پیّك و خاویّن ببینی، ریّکخست و زهوق و سهلیقه ببینی، منالّی خوره وشت جوان و پاك و خاویّن ببینی، خوانی جوان و پازاوه ببینی، تا دوایی، ئه مانه هممووی ده چنه بازنه ی چاکه کاری و ئه مه کداری له گهلّ میّرد که ئیسلام فه رمانی پیّکردووه.

هاوسه رگیری پهیوه ندی گیانه به گیان له قوو لترین پهیوه ندیه کانی، که خودا له نیّ وان دووگیانا گریّی ده دات، تاوه کوو چیّژی ئارامی و دلنیایی و سهقامگیری و خوّشی و چییژی حه لاّل بکه ن ئافره تیش تاکه شویّن و هوّکاری ئاسایش و حهسانه وهی پیاوه له مالی هاوسه ریّتی خوّشه ویست، که ئاوه دانه به ئهوینداری دلسوّز و سیّبه ری به زهیی به سوّز . ئافره تی موسلمانی تیّگه یشتووش باشترین که سه له م واتا به رزه تیّبگات، باشترین که سیشه ئه م واتایه به رجه سته بکات له سه رزه مینه ی راسته قینه ی ژبانیّکی گه شاوه و به خته وه ر .

ليبورده و دلنهرمه

ئافرهتی موسلمان دلندرم و لیبورده یه، له هدله و کهم و کورتیه کانی میردی ئهگهر ههبن دهبوری، رق و کینه له دلی ههلناگری، زوو زوو کهم و کوریه کانی ناخاته وه یاد، هیچ خاسیه تیکیش ئهوه نده ی دل نهرمی و لیبورده یی دلی پیاوی بو نابیته وه، وه هیچ خاسیه تیکیش ئهوه نده ی دل هه لگرتن و یاد خستنه وه ی خراپه کان و کهم و کوریه کان ده رگای دلی پیاو داناخات.

ئافرهتی موسلمان له لای ئهم ئایه ته ده وه ستی: ﴿ وَلِیَعَفُوا وَلِیَصفَحُوا أَلا تُحِبوون أَن یَغفِرَ اللهُ لَکُم. واتا: با لیّبورده بن و له هه له و کهم و کوری خوّش ببن، ئایا حه زناکه ن خودا لیّتان خوّش بیّت ﴾ النور: ۲۲. ئه و جوّره ئافره ته شایانی ئه وه یه له سه رعه رشی دلّی میّرده که ی دانیشی، هه رئدمیش ئه و دروستکراوه یه بتوانی ده روونی پریکات له خوّشی و به خته وه ری و شادی.

خاوهن کهسایهتیهکی بههیز و دانایه

دیارترین نه و شتانه ی نافره تی موسلمانی رووناکبیر به ناینه که ی جیاده کاته وه: هیزی که سایه تی و پیزگه یشتوویی بیروه و په فتاری ریک و راسته. به م خوره و شتانه نافره تی موسلمان پیش شووکردن و پاش شووکردن خوی ده رازینیته وه چونکه نه مانه به رهه می تیگه یشتنیتی له نابنه که ی و په یامه ککه ی .

خاوهن کهسایه تیه کی به هیزه له قرناغی هه لبراردنی هاوسه ر، ناتویّته و و لاواز نابیّت له به ده داخوازی دایك و باوکی ئه گهر له حه ق و راستی لایاندا و ویستیان له شتیك ناچاری بکهن ویستی له سهرنییه. ههروا که سایه تیه کهی لاواز نابیّت به رامبه رئه و پیاوه ی دیّت ه داوای، ویّرای مال و پله و پایه ی به رزی، ئه گهر خاسیه ته کان و مه رجه کانی میردی موسلمانی راسته قینه ی تیا ده سته به رنوو.

پالآنهری سهره کی نهم نافره ته بهرزانه لهسهر ده ستگرتن به هه لویسته به هیزه کانیان: سووربوون بوو له سهر ساغی و سه لامه تی بیروباوه پر و دواتر پازی کردنی خودا بوو. چونکه هه ریه له وانه به دوای حه لال ده گه پا له ژیانی هاوسه رایه تی، له که و تنه ناو حه پام ده ترسا نه گه ر زه ماوه ندی کرد له گه کل پیاویک باوه پی نییه به ناین و بیروباوه پی، یان نه گه رکه م و کورتی هه بیت له مافی نه میزده ی خوشی ناویت یا ناتوانی ژیانی له گه لا به ریته سه ر. وه نه گه ر هیزی که سایه تی و هه ستی به رزی ده روونی باوه پرداری نه بووایه، نه وا ملکه چی فه رمانی میرده گوم پاکه ی ده بوو و له رید چکه خوار و خیچه کانی گوم پایی ون ده بوو، یا خود کاسه ی به دبه ختی و چاره پره شی له گه لا نه و میرده ده خوارده وه که دلی نابیته وه بو ژیان بردنه سه ر له گه لی، جا له هه مو و کات و شوینی کدا ده بی نامه ه کاری نافره تی موسلمانی روشنبیر بی.

به لام هیزی کهسایه تی که ئافره تی موسلمان پیوه ی ده رازیته وه لای نادات له خاسیه ته تایبه تیه کهی له گویزایه لی بوونی بو میسردی و به چاکه ژیان بردنه سه رو نهمه که داری و به گهوره گرتنی، به لاکو هیزی که سایه تیه کهی وای لی ده کات هاوسه نگ و دانا بیت له گوفتار و ره فتاری له گهل میردی، سهرشیتی و لاری و سوکایه تی پیکردنی تیانییه، هه تا له کاته کانی توره بوون که بینگومان ژیانی هاوسه رایه تی لینی بینه ش نییه، له و کاتانه ش نافره تی موسلمان دان به خویدا ده گریت، هیچ هیما و قسه یه کی خرابی لی ده رناچی که هه ستی میدری بریندار بکات، نهمه یه که سایه تی به هیز و هاوسه نگ و میان و و

سهیری خاتوو عائشه بکه لهکاتی تـورهیی و لهکاتی شینهیی چهنده بهریز و ئهدهبه، که پیغهمبهر لی لینی تیبینی کردبوو، وه خوی له پیغهمبهر ای ده گیریتهوه، فهرمووویهتی به خاتوو عائشه: ((من دهزانم چ کاتیک لیم رازیت و چ کاتیک لیم تورهی، خاتوو عائشه ده لین: جا له کی ئهمه دهزانی؟ فهرمووی: ئهگهر لیم رازی بیت دهلیی: نا سویند به خوای محمد. وه ئهگهر لیم توره بیت دهلیی: نا سویند به خوای محمد، وه ئهگهر لیم توره بیت دهلیی: نا، سویند به خودای ئیبراهیم. خاتوو عائشه وتـی: بهلی راسته، سویند بهخوا ئهی پیغهمبهری خوا، تهنها ناوی تو نالیم)) مسلم ۲۰۳/۱۵.

ئاى لەو ئەدەبە بەرزە! ئاى لەو خۆشەويستيە ساغە!

هیزی کهسایه تی خاتوو عائشه له روزی بوختانه کهی بوی هه لبه سترا له هه موو کاتیک به هیزتر ده رده که وی، نه و به لایه ی که خودا کردیه تاقی کردنه وه بو پیغه مبه را الله و سهرجه م نواهی تی نیسلام، تا کومه لیک پینی به رز بن و کومه لیکیش پینی ریسوا بن، باوه ردارانیش به هویه وه باوه ریان پیموتر بیت، سته مکارانیش ته نها زیانیان بو مایه وه.

لهم چیروکه هیزی کهسایهتی خاتوو عائشه دهرده کهوی، لهگهل باوهره قوولهکهی به خوا و متمانهبوونی تهنها به خوا که پاکی و بی تاوانییه کهی ئاشکرابکات، ابن القیم لهم بارهوه ده لی: ((بۆ گشتگیر کردن و تەواوبوونى تاقيكردنەو، و بەلايەكە پيۆيستى كىرد بـەوەى خـودا مـاوەى يــەك مانگ سروش رابگری، لهم بارهیهوه هیچ شتیک له سروش بو سهر پینههمبهر ﷺ دانهبهزی، تا ئهو حیکمه تهی خوا دهیه ویت ته واو بیت و به ته واوترین شینوه ده ربکه وی، باوه ردارانی راستگو بههزیهوه باوه پو و چهسپاویان زیاتر بیّت لهسهر دادپهروهری و راستگزیی و گومانی باش به خوا و به پینغهمبه ره کهی و ئال و بهیتی و بهنده راستگرکان، ئهمه له لایه ک، له لایه کی تر دوورووان تهنها درو و دووروویی زیاد بکدن، نهیّنییه کانیان بو پینغه مبهر علی و باوه رداران ئاشکرا بیّت، تاوه کوو ئه و پهرستشهی ویستراوه له خاتوو عائشه و باوکی بهتهواوی و بی کهم و کوری بینت و بهخششی خودایان لهسهر تهواوتربیّت، وه تاوهکوو ههژاری و پیّویستی و ویستیان بوّ خـوا زیاتربیّـت، زیـاتر ملکه چ بن بوّی و گومانی باشیان به خوا هه بی و ئومیدیان به و بی و ئومیدیان له دروستکراوان بیچرا، بی هیوابن له سهرخستن و دهروکردنهوه لهسهر دهستی ههر دروستکراویک بینت، جا ئهم پلهوپایهیه گهیشته ئاستی خزی کاتی ئایهتی بی تاوانییهکهی دابهزی، ابوبکر به خاتوو عائشهی وت: ههانسه لهبهر پيغهمبهر. عائشه وتي: سويند بهخوا ههانناستم بـــزى و بينجگــه لــه خــوداش سوپاسی کهس ناکهم، چونکه خودا بی تاوانی منی دابهزاند.

هدروا یه کی له حیکمه ته کانی دانه به زاندنی سروش، پاکتاوکرن و پوخته کردنی ئهم گرفته بوو له هدرچی نه نمگ و گونته بوو له هدرچی نه نمگ و گونته بوو له هدرچی نه نمگ و گونته بوزی هدیه، دلی باوه پردارانیش لهم کاتانه زوّر به تامه زروّییه و چاوه پوانی سروش بوون، پینه مبه رشی و نال و به یتی و مالی ابوبکریش و هاوه لآن و باوه پرداران له هموو کاتیّك زیاتر پینویستیان به سروش بوو، کاتیّ دابه زی وه ک بارانی په همو بو بو سهر زهوی

که چهنده پینویستیه تی، بزیه جینگای خوی گرت و دلیان زور پینی شاد بوو، شهم سروشه به خته وهری بز هینان، خو نه گهر خودا له ساته کانی یه کهم سروشی دابه زاندبووایه، شهم ههموو حیکمه ته و چهندانی تریش نه ده هاته دی.

وه ئهگهر وردبینهوه له قسهی خاتوو عائشه: ((سویند بهخوا هه لاناستم بوی و بیجگه له خوداش سوپاسی کهسی تر ناکهم)) ئه وکاته ده زانی زانیاری خاتوو عائشه له چ ئاستیکدا بووه، هیزی باوه ری چه ندبووه، چون به خششه کان ده گه رینیته وه بولای خودا، لهم شوینه ته نها خودا به شایسته ی ستایشی خوی ده زانی، یه کتاپه رستیه که ی ته نها بو خودایه، ئه وکاته ده زانی هیز و ئازایه تی تا چ راده یه ک بووه! ئه م قسه یه ی ئاماژه کردنه به پاکی و بی تاوانییه که ی خوی، واتا شتیکی وهای نه کردووه پیویست بکات به هه لاسان بوی وه کوو که سیک داوای زانستیک بکات و قووتابی بین، وه له به ر متمانه ی ته واوی به خوشه ویستی پیغه مبه ر گل بوی نه م قسه یه ی وتووه،

وه کوو ناماژه یمك له لایمن خوشه ویست بو خوشه ویسته که ی کاتی وای وت له لای پیغه مبه راشه زیاتر خوشه ویستبوه نهم خوراگری و سه نگینییه ی بو خودا بوه "چونکه خوشه ویسترین زاته له لای خاتوو عائشه و نارامی له سهر تو په وبودی ناگریّت. خاتوو عائشه بو ماوه ی یه ک مانگ دلی هاوسه ری خوشه ویستی لی گورا ، کاتی دوباره په زامه ندی و پووکردنی لی بینی ، له به ری همانه ستا و خوشیه که ی ده رنه خست به په زامه ندی و نزیک بوونه وه ی له گه ل نه و هه موو خوشه ویستیه ی بوی نهمه ش نه و په ی خوراگری و هیزه)) (۱).

کهس وا تینهگات نهم هه لویسته ی خاتوو عائشه لوت به رزی و خو گرتنه لهوه ی میددی رازی بکات، به لکو سوود له هه لویستی خاتوو عائشه وه رده گیری که: نه و عینزه و به رزییه یه نیسلام به خشیوویه تی به نافره تی موسلمان، نه و ریزه یه که سه رتاپیی گرتووه تا پابه ند بیت به شه رعی خوا و ناینه ره واکه ی و، پیاده ی رینمایی یه پ له سوود و حیکمه ته کانی بکات، نه مانه بوون هیز و به رزی و ریز و دانایی به خشی به که سایه تیه کهی.

ئیسلام هدموو مافیکی داوه به ئافرهتی موسلمان، ئدوپدپی پیزی لیناوه، بـ ۱۹۸۹ پۆژئاوایی ئیرهیی (حدسودی) پنی دهبات ـ وه ک چنن پیشتر باسان کرد ـ لـ د سالی ۱۹۸۹ پۆژئاوایی ئیرهیی (الوطن الکویتیة) له نوال السعداوی پرسی: ئایا تنو ئافرهتی پوژئاوا بـ پیشهنگ و سدرمدشق دهزانی بو ئدوهی چاویان لی بکری؟ وتی: ((ندخیر، هدرگیز" چونکه ئافرهتی پوژئاوایی

⁽۱) زاد المعاد ۲٦١/۳ ـ ۲٦٤.

له هدندیّك بوارا پیشكدوتووه، له هدندیّكیش دواكدوتووه، یاساكانی زهماوهند و هاوسدرگرتن له ئدوروپا ستهم له ئافرهت دهكدن، ئدمدش هوّكاری سدرهدلّدانی بزوتندوهكانی ئازادكردنی ئافرهته له لایان، وه له ئدمدریكا بزوتندوهی زوّر بدهیّز هدن، هدندی جار درندانه و شدرانگیزیشن)) پاشان وتی: ((ئاینی ئیسلام له ههموو ئاینهكان زیاتر مافی ئافرهتی داوه، ریّن و بهرزی بو مسوّگدركردووه، بهلام ئدوهی هدندی جار روودهدات ئدوهید: پیاو وایكردووه هدندی لایدنی ئایندی تدرخانكردووه بو دامدزراندنی كوّمدلّگدیدكی پیاوی باوكایدتی چینایدتی تیایدا پیاوان زالن بدسدر ئافرهتان)).

وا دەردەكەوى لەم ستەمە باوكايەتىمى دكتىۆرە السىعداوى باسىكردووە كىه بىه ھەنىدى لىه ستەمكردن دەشكىتەوە بى سەر ئافرەت، دەگەرىتەوە بى نەفامى و نەشارەزايى ئەو جىۆرە پىاوانىه بە رىنىمايىكانى ئىسلام و دووربوون لىلى.

له سەركەوتوترينى ھاوسەرانە

ئهوانهی رابووری له خورهوشتی نافرهتی موسلمانی بیدار و خاسیهته فیکری و دهروونی و کومهلایهتی و روالهتییهکانی، دهرکهوت که هاوسهریکی سهرکهوتووه، له همموو هاوسهریک سهرکهوتوتره، له هممووشیان خیر و فهری زیاتره بو پیاو.

چونکه بههنری تیّگهیشتنی لهم ثاینه لهبارهی ههلسان به ئهرکهکانی میّردی، به پاستی دهبیّته باشترین هرّکاری رابواردن و خوّشی بو پیاو له ژیانیدا، کاتی دیّتهوه مال به زهردهخهنهیه کی گهشاوه و سلاویّکی قهشهنگ پیّشوازی لیّ دهکات، وهکوو بههار رووی تیّدهکات و ههموو ژیانی ده رازیّنیّتهوه به گوفتاری خوّش، هیّمای دلّنهوایی، ئاوردانهوهی لیّهاتوووانه، گالتهی خوّش، خوّرازاندنهوهی جوان، شیّوه و روالهتی سهرنج راکیّشهر، مالی ریّك و پیّك و خاویّن، قسه و گوفتاری مرده ئامیّزه، خوانی پی له ئارهزووو، له زوّربهی کاتهکانی له جیّگای رهزامهندی ئهودا دهروونی.

به پاستی گویّپایه له بوّی، چاکه کار و ئه مه کداره، نه رم و نیانه، سووره له سه ر پازیکردنی، نهیّنی نادرکیّنی، کاروباری لیّ ناشیّویّنی، له کاتی ته نگانه به پاو بوّچوونی تیر نه نداز پالپشتی ده کات و ئاموّژگاری دلّسوّزانه ی پیشکه شده کات، به خوّشیه کانی دلّخو شده به ناخوّشیه کانی خه فه تبار ده بیّت، به ناخوّشیه کانی خه فه تبار ده بیّت، له پواله ت و ناوه روّکا چاو و دلّی تیّرده کات، ژیانی پرده کات له خوّشی و شادی، هانی ده دات له سه ر گویّپایه لیّ بوون بوّ خوا به هه موو جوّره کانییه هوه، به به شداریکردنی له گهلی چالاکی ده خاته به ر، چاکه کاره له گهل دایك و باوکی و پیّز له خزم و که سی ده گریّت، چاوی ده پاریّن له پیاوی بیّگانه، به رزتره له وه ی قسمی پروپوچ و بی مانا و ناشیرین بکات، سووره له سه ده دور له له ساله کانی، ئنجا که سایه تی به هیّزه دوور له و شکی و سروشت ناخوّشی، هه ست ناسکه دوور له مناله کانی، ئنجا که سایه تی به هیّزه دوور له و شکی و سروشت ناخوّشی، هه ست ناسکه دوور له نزمی و لاوازی، ئه وه ی به رامبه ری ناچارده کات پیّزی بگریّت، لیّبورده و نه رم و نیانه، خراپه له بیر دیکات، رق و کینه و هلا ده نیّت.

لیّرهوه هاوسهری موسلّمان به راستی ده بیّته سهرکه و توترین هاوسه ر، ده بیّته به خششی ههره گهوره ی خودا بر پیاو، ده بیّته رابواردن و خوّشیه که هیچ خوّشیه کی تر نایگاتی، راستی فهرموووه پیّغه مبه ر هی زادواردن و خوّشیه، وه چاکترین رابواردن و خوّشی ئافره تی صالّحهیه)) مسلم ۲/۱۰ ۵.

ه ئافرەتى موسلْسان لەگەل مىنالەكانى

دەستىيك

بینگومان منال گلیندی چاوی مروقه، سهرچاوهی به خته وه ریه، پوشنایی ژیانه، به وانه وه ژیان خوش و به تام ده بینت، رزق پهیدا ده بینت، هیواکان به وانه وه گری ده درین و ده روونه کان دلنیا ده بن. نه گهر پیاو له مناله کانیدا پالپشتی و یارمه تی و کومه کی و زیاده و هیز به دی بکات، نه وا دایك هیوای ژیان و دلنه وایی و خوشی دل و رووناکی ژین و مسوقه ربوونی داها تو وو به دی ده کات. نه مانه هه موو پهیوه ستن به چاك پهروه رده کردنی مناله کان، ساغی دروست کردنیان و ناماده کردنیان بو ژیان، به جوری بن به تاکینکی بنیاتنه و چالاك، خیریان بگهریته وه بو دایك و باوك و کومه لاگه و خه لاکی به گستی. به مه شه ده بنه و جوره ی خودا ده یه ویت، وه ک ده مرموووی: ﴿المَالُ وَالبَنُونَ زِینَهُ الحَیاةِ الدُنیَا واتا: ﴿ مال و منال مایه ی جوانی و خوشبه ختی ژیانی دونیان ... ﴾ الکه ف: ٢٤.

به لام ئه گهر پهروهرده یان فهرام قشکرا، که سایه تیان به خراپی دروستکرا، ئه وا ده بنه بالگرانی له سهر دایك و باوك و شهر و زیانیکی گهوره له سهر كۆمه لگه و خه لك.

پهي دمبات به بهرپرسياريهتيه گهورهکهي له ئاست مناٽهکاني

ئافرهتی موسلمانی ژیر دهزانی بهرپرسیاریهتی ئهو له پهروهرده کردنی مندال و دروستکردنی کهسایه تیان گهوره تره له بهرپرسیاریهتی باوک، لهبهر نزیکی منال له دایکی و بهسهربردنی زوربهی کاتیان لهگهلی، وه لهبهر زانینی وردی دایکیان به ههموو بار و جولانهوه یه کیان له قوناغی پیکهیشتن و ههرزه کاری ترسناك له ژیانی عهقلی و سوزی و ههلس و کهوتیان.

لیّرهوه ئافرهتی موسلمان دهرکی بهرپرسیاریهتی تهواودهکات له پهروهردهکردنی منالـهکانی کـه خوا گوزارشتی لیّکردووه و دهفهرموووی: ﴿یَا أَیُّهَا الّذِینَ آمَنُواْ قُواْ أَنفُسَکُم وَأَهلِیکُم نَـارِا وَقُودُهـَـا

النَّاسُ وَالحِجَارَة.... واتا: ئمى ئموانمى باوه رتان هيّناوه خوّتان و كمس و كارتان بهاريّزن لمه ئاگريّك كه سوته ممنييه كمى مروّق و بمرده... ﴾ التحريم: ٦.

بهم پینیه دایك و باوکی بهرپرسیارکردووه له پهروهردهکردنی منالهکان ـ بهتایبهتی دایك ـ به پهروهردهیدکی ئیسلامیانهی ورد، نهش و نهاکردنیان له کهشینکی چاك و گونجاو، که دامهزراو بینت لهسهر بناغهی بههارهوشتیهکان، وهك ماموستا و پیشهوامان پیغهمبهر الله دهفهرمووی: ((بهلکو من نیردراوم تا بههارهوشتیهکان تهواو بکهم)) البخاری فی الادب المفرد ۳۷۱/۱.

هـ مروا زاناکان لـ مباره ی گـ موره یی به رپرسـیاریه تی دایک و بـاوک به رامبـه ر مناله کانیان و په روه رده کردنیان به شیّوه یه کی شایان به موسلمانی پاریّزکار، ده لّـیّن: هـه ر مالیّک ئـه م و ته یـه ی پی نه میم ر هی به بیستی: ((فه رمان بکه ن به مناله کانتان تا نویّژ بکه ن له و کاته ی ته مه نیان حـه و ت سالانه، وه له سه ر نویژنه کردن لیّیان ده ن له و کاته ی ته مه نیان ده سالانه)) احمد ۱۸۷/۲ وابو داود ۱۹۳/۱ هم ر مالیّک ئه م فه رموووده یه ی تیّدا دوباره بیّته وه و دایک و باوکیش په لـه نه کـه ن بـو پیاده کردنی به جوانترین شیّوه، ئه وا ئه و ماله گوناه بار و که مته رخه من، دایک و باوک له سه ر ئـه که که مته رخه می و فه رامو شکردنه له به رامبه رخودا به رپرسیار ده بن.

چونکه نه و ماله می خیزانی تیا ده ژی کومه لگهیه کی بچووکه تیایدا ده روون و ناره زوواتی تاکه کانی داده پیژریته وه، بیروهوش و حهز و زهوقیان دروست ده بیت، له و کاته ی هیشتا منالن و ناماده نه بو وه رگرتنی و ته ی پاست و پینمایی و ناپاسته ی دروست، له م پوانگه وه نه رکی دایك و باوك له ناو خیزان زور گهوره و ترسناکه له داپشتنه وه ی ده روون و ناره زوواتی کیان و کوپانیان و جهسپاندن و ناراسته کردنی هه نگاوه کانیان پروه و پیگای پاست و کرده وه ی چاك.

ئافرهتی موسلمانی تیکهیشتوو ههمیشه پهی بردووه به بهرپرسیاریهتیهکهی له پهروهرده کردنی مناله کانی، زوّر لیهاتوووبووه له دروستکردنی پیاوان و کارتیکردنیان و گهیشتنه دلیّان و چاندنی بنهمای بهرز و جوان له دهروونیان، بهلگهش لهسهر ئهم قسانه ئهوهیه که ئافرهتی بیّداری چاك زوّر باشتر و چاکتر له پیاوان منالیّان پیگهیاندووه، تهنانهت پیاویّکی مهزنی نهم ئومهمته نادوّزیهوه که

رکابهری سهختیهکانی روّژگاریان کردووه و نیّوچهوانی رووداوهکان بوّ پیاوهتیان ملکهچبووه، ئیلا دهبینی له و ههموو پالهوانهتیه قهرزاری دایکی یان ژنهکهیهتی. ئهوه (زبیر بن العوام)ه قهرزاری دایکه مهزنهکهیهتی (صفیه کچی عبدالمطلب) که سروشت و خاسیهته جوانهکانی خوّی تیّدا روواندووه.

عبدالله و المنذر و عروة كوراني زبير بهرههمي ماندووبوون و خور وستى ئه همائي كچي ئهبوبكرن، كه ههريه كهيان شوينهواري هه ميشهيي و پلهوپايهي سوپاسكراو و باسكراوي ههيه.

عبدالله کوری جعفر گه گهورهی سوارچاکانی عهره ب و چاکترینی لاوه کانیه تی، هه ر له منالیّه وه له باوکی بیّبه ش بووه، دایکه کهی (ئه سائی کچی عومه یس) له باوه شی گرتووه، له به هار هوشتیه کان و ره فتاره چاکه کانی خزی پی به خشیووه که به م خوره و شت و ره فتارانه ئه سا بوویه یه کیّك له ئافره ته هه میشه زیندووه کانی ئیسلام.

معاویهی کوری ئهبی سوفیان، له دایکهکهی هند کچی عوتبه هیّنزی کهسایهتی و روّشنایی هزری وای وهرگرتووه که له باوکی دهستی نهکهوت، کاتی هند نیشانهکانی زیره کی و ژیری له کورهکهی تیّبینی کرد که هیّشتا منال بوو، پیّیان وت: ئهگهر ئهم کوره ت بـژیی دهبیّته گهورهی قهومهککهی، هند وتی: مهرگی ببینم و شینی بو بکهم ئهگهر نهبیّته گهورهی هوّزهکهی.

له کاتیکا معاویه نهیتوانی ئه و سیاسه ت و دانایی و دووربینییه ی هه یه تی بیپه سپیننی له کوره کهی و جینشینه کهی یه زید چونکه دایکی ئافره تیکی ده شته کی ساده و ساکار بوو، معاویه تهنها لهبه رجوانییه کهی و هزز و عه شیره ته کهی خواستبووی.

ههروا برای معاویه (زیاد بن ابی سفیان) که غونهی زیره کی و ژیری ودانایی بوو، نهیتوانی ئهم رهوسته جوانانهی له کوره کهی عبدالله بچیننی، دواتر کوری کی دهبهنگ و گیل و بیهوشی لیندهرچوو" چونکه مهرجانهی دایکی ژنیکی فارسی بووه، ئهو بههرانهی پینهبووه شایانی بکات بینته دایکی پیاویکی مهزن.

هدروا میژوو باسی دوو پیاوی گدوره مان بو ده کات لدیدره ی نومه پیه که میان: عبدالله بین مروان که ناسراوبوو به ده ستروّیی و ژیری و دانایی و لیّها تووویی، دایکه کهی ناوی (عائشهی کچی موغیره کوری ابن العاص کوری نومه پیه) که نافره تیّك بوو ناسراوبوو به به هیزی که سایه تی و نهویه ری ویست و عهزیمت و دلّ بیّدار و ژیر. دووه میان: عمر بن عبدالعزیز پیّنجه مین جیّنشینی راشیدین که ناسراوبوو به داد پهروه ری و خیّر و چاکه و پاریّزکاری، دایکه کهی (دایکی عاصم بن عمر بن الخطاب) بووه که ریزدار ترینی نافره تی نهو کاته بووه و خاوه نی جوانترین و ته واوترین خوره وشت و ره فتار بووه ، دایکی نه م نافره ته ش نه و نافره ته خواپه رسته پاریّزکاره په که عمر خواستی بو عاصمی کوری چونکه راستگویی و دامه زراوی تیا به دیکرد له و روّژه ی رازی نه بوو ناو خواستی بو عاصمی کوری چونکه راستگویی و دامه زراوی تیا به دیکرد له و روّژه ی رازی نه بوو ناو تیکه لی شیر بکات وه ک چون دایکی داوای لیّکرد، له ترسی هه ستکردنی به چاودیّری خودا له سدری.

وه نهگهر رووبکهینه نهنده اس نهو پیاوه مهزنه پر له ناوات و هیوایه دهبینین (عبدالرهمان الناصر) نهمیری باوه پرداران، به ههتیووی گهوره دهبی بر نهوه ی دهولاتی مهغریب دایمهزرینی، که شاکانی نهوروپا و پادشاکانی ملیان بر کهچکرد و روویکرده پهیانگا زانستیهکان که زاناکانی نوممه و بیریارانی تیابوو و بهشیکی گهوره بوو له ژیاری نوممه تی نیسلامی جیهانی. نهگهر بهدوای نهینی مهزنی نهم پیاوه دا بگهریین، نهوا دایکه مهزنه کهی دهدوزینه و که زانی چون گیانی دامهزراوی و مهزنایه تی و چاوبرینه هیوا و ناوات له دهروونیدا بچینین.

دوو نافره تی تری مهزن له سهرده می عهباسی، گیانی بهرزی و تینگهیشتن و سهر کهوتنیان خسته دهروونی کو په کانیان، یه که میان: دایکی جعفر بن یه حیایه، وهزیری خهلیفه هاروون الرشید. دووه میان: دایکی پیشه وا شافعییه که باوکی خوّی نهبینیووه" چونکه له و کاته ی شه و شیره خوّر بووه باوکی مردووه، دایکی سهرپهرشتی پهروه رده و چاودیزیکردنی کردووه.

بهوه نده وازدیدنین ویدپای شهوهی نمونه هی ترمان زورن له و نافره ته مهزنانه ی توانیویانه به ماره و توانیویانه به ماره و حمزی سهر که و تن و ره فتار و ره و شتی جوان له دلی مناله کانیان بروینن.

سهركهوتوترين شيواز دهڪريتهبهر بو پهروهردهكردنيان

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو ده چیته ناو ناسینی سروشتی ده روونی مناله کانی، جیاوازی حدز و زهوقیان لهبه رچاو ده گری، به چاکی ده چیته ناو ده روونیان، لهناو جیهانه پاك و بیگهرده کهیان دی و ده چی، تاوه کوو بنه ما به رز و رهوشت و ره فتاره به رزه کانیان تیا بروینی، به هره مهند ترین و ژیرانه ترین شیواز هه للده بژیری بو پوخته کردنی ده روونیان.

هدر به سروشتی خزی کهسایهتی دایك نزیکه له کهسایهتی منالهکان و خوشهویسته له لایان، سهرنج راکیشهره بویان، دل و دهروونیان بوی دهبیّتهوه" بویه ههرچی خمیال و ههستیک ههبیّت لای دایکیان باسی ده کهن، نهمیش رووده کاته ناراسته کردنیان و پوخته کردنی سروشت و ههستیان، لهمه دا ناستی بیروهوش و گونجانی کات لهبهرچاو ده گریّ، نهم ناراسته کردنه ههندی جار به یاریکردن و گالته و گهپ نه نهامده دا، ههرچی هیما و گوزارشتی خوشهویستی و سوز و بهزهیی یاریکردن و گالته و گهپ به نهامده دا، دایکیان خوشه دیستی و سوز و بهزهیی فناموژگاریه کانی، له ناخهوه ملکه چ ده بن بو فهرمان و راسپارده کانی، جیاوازی زوره له نیسوان گویرایه لایه کی راستگویانه ی هه لقولاوی نیو دل له گهل گویرایه لیسه کی ساخته یی دامه زراو لهسهر سهره کونه کردن و توند و تیژی و دهستبهسهر داگرتن و ناچار کردن و زوره ملی، نهمه ی یه کهمیان گویرایه لیمکی هه میشه یی و پته و و به رهه مدار ده بیت، نه وه ی دووه میشیان گویرایه لیمکی کاتی و گویرایه لیمکی هه میشه یی و پته و و به رهه مدار ده بیت، نه وه ی دووه میشیان گویرایه لیمکی کاتی و لاواز و بی به دو خیرا له گهل نه مانی هینز و ده سه لات و توندی و زوره ملیک که نه میش نامینی .

وا دەكات ھەست بە خۆشەويستى و سۆزى بكەن

لای ئافرهتی موسلمانی رووناکبیر شاراوه نییه که منال پیویستی به ئامیزی نهرم و گهرم و خوشهویستیه کی قوول و گشتگیر و سوزیکی زور راستگو ههیه، تا به دهروونیکی ساغهوه گهشه بکهن، دوور له نهخوشی و دله راوکی و خهموکی، به گهشبینی دهروونیان ئاو بدریّت، دلیان پربیّت له متمانه، هزریشیان به هیوا و ئاوات و چاوبرینه داهاتووو، لیرهوه دایك واده کات له ههموو

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار بهسوّز و بهزهییه بهرامبه ربه مناله کانی چونکه میهر و بهزه یی خوره وشتیکی بنه ره تی نیسلامه و پیغهمبه ربی به گوفتار و کردار هانی داویان لهسهری، وه ک ئهنه به بومان ده گیریته و و ده لیّن: ((که سم نه بینیووه له پیغهمبه ربی به به به به به به به می و میهرتر بی به به به رامبه ر منالان، وتی: ئیبراهیمی کوری له لای چهند شیرده ریک دانابوو له مهدینه تا شیری پی بده ن به مهمووجار ده روزیشت و ئیمه شی له گه لدابوو ده چووه ماله که و ئیبراهیمی هه لده گرت و ماچی ده کرد، پاشان ده گه رایه وه)) مسلم ۷۵/۱۵.

ههروا ئهنهس الله دهگیریتهوه: که پیغهمبهر الله ههرچهندجار بهلای منالان تیپه پیووایه زهرده خهنهی به پوویان دهکرد و سهلامی لییان دهکرد. متفق علیه. شرح السنه ٦٤/١٢.

یه کن له و ته پهروهرده بیه ههمیشه زیندووه کانی پیغهمبه رهه ده فهرموووی: ((له ئیمه نییه کهسی به زهبی نهیه ته به بچوکه کانمان و ریز و مافی گهوره کانمان نه زانی)) احمد ۱۸۵/۲ والحاکم ۲۲/۱.

ابو هریره گه ده لیّ: ((پینه مبهر گه حهسه نی کوپی عه لی ماچکرد، ئه قره عی کوپی حابس وتی: من ده مندالم هه یه تا ئیستا یه کینکیانم ماچ نه کردووه، پینه مبهر گه فه رمووی: ((هه ر کهسی به زه یی به خه لک نه یه ته وه خودا به زه یی پیا نایی ته وه ی متفق علیه. شرح السنه ۳٤/۱۳.

رقرژیکیان دهشت نشینیک هاته لای پیغهمبهر گه وتی: ئایا ئیسوه منالهکانتان ماچ ده کهن؟ ئیمه ماچیان ناکهین. پیغهمبهر گه فهرمووی: ((جا چی بکهم که خودا ره حم و بهزهیی له دلی تق دهرکیشاوه؟)) فتح الباری ۲۲/۱۰.

خاتوو عائسه ده آنی: ((ههرکاتی فاتیمه بهاتایه لای پیغهمبهر الله لهبهری هه آلدهستا و به خیرهاتنی ده کرد، ماچی ده کرد، الله جینگای خوی دایده نیساند. وه ئهگهر پیغهمبهر الله بیخووبایه لای فاتیمه، فاتیمه لهبهری هه آلدهستا و دهستی ده گرت و به خیرهاتنی ده کرد، ماچی

ده کرد، له شویّنی خوّی دایده نیشاند. فاتیمه هاته لای پیّغه مبهر گل لـه و نه خوّشیه ی به هوّیه وه کوّچی دوایی کرد، پیّغه مبهر گل به خیّرهاتنی کرد و ماچی کرد)) فتح الباری ۱۳۵/۸ وابو داود که ۱۸۰/۶.

ئهوه تا پیغه مبه ریخی ناماژه به ژنانی قورهیش ده کات و به چاکه ناویان ده بات "چونکه گرنگی و بایه خیان داوه به مندال و به میرد له و فهرموووده یه ی بوخاری له ابو هریره شه ده گیریته وه ده لی ده لی تعدم به پیغه مبه ریخی به بوو ده یف مرمووو: ((ژنانی قورهیش چاکترین ئافره تن سواری سه ریشتی حوشتر بوونه "چونکه زور به سوز و به زهیین له سه ر مندال نه هه موو ژنان زیاتر چاودیری ده ستکه و تو مالی میردیان ده کهن)) فتح الباری ۲/۲۷۹.

ئافرهتی موسلمانی بیندار به ئاینه کهی کاتی لهبهرده م ئهم فهرمووودانه دهوهستی ناتوانی دلّ رهق و توند و توره بینت لهبهرامبهر منداله کانی، ئه گهرچیش خوی به سروشت توند و توره و ووشك بی چونکه ئهم رینماییانه ده بینت بگهنه دلی دایك و کانی سوّز و به زهیی تیا هه لقوولیّنن چونکه وه کشاعیر خطاب بن المعلی (الحماسة لأبی تمام ۱۹۷/۱) ده لیّ:

إنما أولادنا بينتنا أكبادنا تمشى على الارض

إن هبت الريح على بعضهم تتنع العين من الغمض

واتا:

به راستی منالانمان جگه رمانن لهسه ر زهوی ده رون ئه گهر بایه ک لهسه ر هه ندیکیان هه لبکات خه و له چاو قه ده غه ده کات.

بۆیه دەبیّت دایك و باوك بارانی خوّشهویستی و بهزهیی بن، سهرچاوهی سوّز و چاودیّری بسن، شهپوّلی بایه خدان و فیداكاری و له باوه شگرتن بن.

بینگومان ئه و سۆزەی دایکی موسلمان هەستی پیده کات بهرامبه ر منالله کانی له گهوره ترین هۆکاره کانی به ختهوه ریه له ژیان، ههر ئهوه شه ئافره تی رۆژئاوایی له دهستی چووه، که ژیانی

مادیهت هه نیمشیووه، کاروباری به ده وامی پرقرانه ماندووی کردووه، به مه شه شه هه سته خیزانییهی له ده ستداوه، گوزارشتی هه موو نه وانه خاتوو (سلمی الحفار له روزنامه ی الایام المشقیه له ۱۹۲۲/۱/۳) ده یکات که یه کن بووه له نه ندامی بزوتنه وه نافره تیه کان له و نافره تیه کان له و نافره تیه کان له و نافره تیه که پاش سه ردانه که یه نوره نه ده نیم و نافره تی به خششی که سروشت ((به پاستی جینی داوه له ده ستی بدات مه به مه سروشته می یانه که پاشان به خته وه ریه کهی سروشته کاری به رده وام و شه که تی (باخچه بچووکه کانی) له کیس بردووه، که په ناگه ی سروشتیه بو هه دیه که په ناگه ی سروشتیه بو هه دیه که په ناگه ی سروشتیه بو هه که نافره تا به بین جیاوازی، که خونچه کانی ناپشکوین، گولاوی په درش نابینت به بینی دایك و سه رپه رشتی مال داله مال و له نامیزی خیزاندا به خته وه ری کومه نگه و تاك هه یه ، به هره و خیر و داهینان ده ستده که ویت)).

یه کسانی ده کات له نیوان کوره کانی و کچه کانی

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر یه کسانی ده کات له نیّبوان کیچه کانی و کوره کانی و دادیسه روه روه کات له هه موو کاروباریان، هیچیان له سه رهیچیان به رزتر و گهوره تر ناگریّت به هی زانینی به ناپه سندی ئهم ره فتاره له یاسای ئیسلام، وه له به رئه وهی ئه م خوره و شته کاریگه ری خرابی ده بیّت له سه رده روونی منال کاتی ده بینی براکهی له و به رزتر ده گیری چونکه ئه و منداله ی هه ست به یه کسانی نه کات له نیّوان خوّی و خوشك و براکانی شه وا به رازایی و گریّدراوی و نه کراوه یی و قینه و گهوره ده بیّت، تیّره یی و رق و قینه دلّی ده خوات. به پیچه وانه وه ش ئه و مناله ی هه ست به یه کسانی ده کات به شیّوه یه کی ته ندروستی و پاك و دوور له بیری که م و کورتی و نزمی گه شه یه کسانی ده کات، دوور له رق و کینه و ئیّره یی و شت له دلّ هه لگرتن، ده روونی پر ده بیّت له گه شبینی و ره زامه ندی و خوشه و ستی و لیّبورده یی، هه رئه مه شه ئیسلام ده یه هویّت له دایکان و باوکان و هانیان ده دات له سه ری.

بوخاری و مسلم و هی تر له نوعمان کوری بشیر گده گیزنهوه، کهوا باوکی هینایه لای پیغهمبهری خوا کی وتی: من کزیلهیه کم به خشیوه بهم کورهم، پیغهمبهر کی فهرمووی: ((ئایا

⁽۱) به لکوخودا به خشهره نه ک سروشت، ثهم گوزارشتهش یه کینکه له شوینهوار و کاریگهریه کانی به رپزژناوابوون.

هدموو کوره کانت به هدمان شیّوه پیّت به خشیون؟)) وتی: نه خیّر، فه رمووی: ((ده بیگه ریّنه وه)). له گیرانه وه بید کی تر ده فه رمووی: ((ئایا ئه مه ت له گه ل هدموو کوره کانت کردووه؟)) وتی: نه خیّر، فه رمووی: ((له خوا بترسن و دادپه روه ری بکهن له نیّوان منالّه کانتان)) جا باوکم صده قه کهی گیرایه وه. له گیرانه وه بیخ که گیرایه وه. له گیرانه وه بیخ که گیرایه وه. له گیرانه وه بیخ که نه مرمووی: ((بی هدموویانت به خشیووه وه کوو بی نه مه ت به خشیووه؟)) وتی: نه خیّر، فه رمووی: ((ده ی مدمکه به گه واهیده ر"چونکه من گه واهی له سه رسته م ناده م)) پاشان فه رمووی: ((ئایا حه زده که نه هموویان وه کی به رامبه رتان چاکه کار بن؟)) وتی: به لیّن، فه رمووی: ((که واته "نا نه خیّر بی نه م گه واهیدانه)) متفق علیه. شرح السنه ۲۹۲/۸.

لهم روانگهیهوه ئافرهتی موسلمان دادپهروهر دهبی لهگهل ههموو منالهکانی، هیه چیان لهسهر هیچیان به به به به به دیاری و به خشین و مامه لله، به م جوّره دللی ههموویان بوی ده بیّتهوه، نزای خیری بو ده کهن ده روونیان پر ده بیّت له ئهمه که داری بوری و له ریّن و گهوره بیه کهی.

له سۆز و چاوديريهكهي جياوازي ناكات له نيوان كچ و كوړ

ئافرهتی موسلمانی راستگو له سوز و چاودیری جیاوازی ناکات له نیران کورهکانی و کچهکانی، وه ههندی لهو ئافرهتانهی کاریگهری و شوینهواری نهفامی لهسهریان ماوه شهم کاره ده کهن، بهلاکو بهیه چاوی سوز و بهزهیی و دادپهروهری و چاودیری سهیری کچان و کورانی ده کات له کاتیکا دهزانی منال بهخششی خوایه، شهم بهخششهش چ کچ بی چ کور لادان و گورین و ره تکردنهوهی بو نییه، وه ک دهفرموووی: ﴿ یَهَبُ لِمَن یَشاءُ إِنَاقًا وَیَهَبُ لِمَن یَشاءُ اللهُکورِ، أو یُزوّبُهُم ذُکرانًا وَإِنَاقًا وَیَجعَلُ مَن یَشَاءُ عَقِیمًا، إِنَّهُ عَلِیمٌ قَدیرٌ. واتا: خودا ره گهزی می ده بهخشی بهوهی بیهویت وه ره گهزی نیریش ده بهخشی بهوهی بیدویت، یان له ههردوو ره گهز ده بهخشی همندیکیش هیچی پی نابهخشی و بی وه جاغ ده بیت، به راستی خودا زانا و به توانایه الشوری:

ئهو پاداشته مهزنهش لای ئافرهتی موسلمانی ژیر شاراوه نییه که خودا ئاماده ی کردووه بو نهو کهسه ی کچان بهجوانی پهروهرده بکات، بوخاری ومسلم له خاتوو عائشه ده گیرنهوه، وتوویهتی: ((ئافرهتیک هاته لام و دوو کیچی پی بیوو، داوای شتی لیکردم، منیش بیجگه له دهنکه خورمایه که هیچی ترم نهبوو، دهنکه خورمایه میچی بین بیواد، دایکه که دهنکه خورماکه ی کرده دوولهت و دای به ههردوو کچهکهی، بهخوشی هیچی لینهخوارد، پاشان ههلسا به خوی و دوو کچهکهی رفیشتن، جا پیغهمبه رفی هاتهوه مالهوه، منیش ئهم رووداوه م بو گیرایهوه، ئهویش فهرمووی: ((ههر کهسی به کچان تاقیکرایهوه و جوان پهروهرده ی کردن بوی دهبنه پهرژین له ئاگری دوزه خی متفق علیه. شرح السنه ۱۸۷/۲.

له گیّرانموهیه کی تری مسلم هاترووه، خاتوو عائشه وتی: ((ئافرهتیّکی هه درار هاته لام دوو کچی خوّی پیّبوو، منیش سیّ ده نکه خورمام دایه، هه ریه که و ده نکیّکیدا به هه دردوو کچه کهی، ده نکه که کرده که کرده دو الیان کرد، بوّیه ئهمیشی کرده دووله ت و دای پیّیان، منیش زوّر سه رسام بووم به کاره، ئهمه له لای پیّغه مبه رسی باسکرد، پیّغه مبه رشی فه مرمووی: ((خودا به هوّی ئه م کاره به هه شتی بوّ مسوّگه رکرد، یا فه رمووی: گه درنی له ناگر ئازاد کرد)) مسلم ۱۷۹/۱۲.

ابو هریره هم ده نیخ: پیغهمبهر هم فهرمووی: ((ههر کهسی سی کیچی همهیت و ئارامبگری لهسهر سهختی و ناخوشی و خوشیه کانیان، خودا ده بخاتمه بهههشت بمهوی سوز و به زهیه که یه بویان، پیاویک وتی: ئهگهر دوو کچ بی، ئهی پیغهمبهری خوا؟ فهرمووی: ئهگهر دوو کچیش بیت، پیاویکی تر وتی: ئهگهر یه کیچیش بین بیغهمبهری خوا؟ فهرمووی: ئهگهر یه کیچیش بینت)) احمد ۳۳۵/۲ والحاکم ۲۷٦/٤.

 بهزهیی پیّغهمبهر الله تادی بهرفراوانتر دهبی و لهپال کچان خوشکانیش ده گریّتهوه، وه ابی سعید الخدری له پیّغهمبهر الله ده گیریّتهوه، فهرمووویه تی: ((ههرکه سی کچ یا سی خوشکی ههبیّت و له گهلیان چاك و باش بیّت، مسوّگهر ده چیّته به هه شت)) البخاری فی الادب المفرد ۱۹۲/۱.

له گیّرانهوهی تهبهرانی: ((ههرکهسیّ له ئوممهتی من سیّ کیچ یا سیّ خوشکی ههبیّت، سهرپهرشتیان بکات تا دهگهنیّ، مسوّگهر له بهههشت لهگهلّ من ئاوههایه، په نجهه شههاده و ناوهراستی بهیهکهوه نووساند)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۵۷/۸).

جا چ دایکیّکی ژیر و سدنگین هدیه ئاخ و ئۆف بکات له پهروهرده کردنی کچ، یان کوره کانی لهسهر بهرزتر بگری، لهکاتیّك گویّبیستی ئهم فهرمووودانه دهبیّت که بهم شیّوهیه بهگهوره باسی پهروهرده کردنی کچان ده کات، بو ئه و کهسهش پهروهرده یان ده کات به جوانی و باش دهبیّت لهگهلیّان به هه شتیّکی ئاماده کردووه که پانتایی ئاسمانه کان و زهوییه و دهبیّته هاوه لی پیغه مبهر

کچ له خیزانی موسلمان و له کومه لگهی ئیسلامی تیگهیشتوو پاریزراو و خوشهویست و پیزداره، ههمیشه لهلایهن دایکی یان باوکی بهتایبهتی دایکی ئامیزی گهرم و پاراستنی تهواوی بهدی ده کات، چاودیری گشتی ده کری تا له مالی باوکی بیت یا له مالی براکانی، یا ههرکهسیک لهوانهی سهرپهرشتی ده کهن، جا چ شووی کردبی یا نهیکردبی چونکه ئیسلام ژیانیکی سهربهرز و بی پیزیستی بو دابینکردووه و مسوگهرکردووه، پاراستوویهتی له ژیانی سهختی و نزمایهتی و پیزیستی و گومرایی، لهوانهی ئافرهتانی کومه لگه مروقایه تیه کانی دوور له ئاینی خوا دوچاری ده بندوه له و کومه لگانه ده بینی ههرکاتی کچ بووه ۱۸ سال له باوه شی گهرمی دایك و باوکی دیتهدهر و رووبه پووی ژیانی دژواری مادیهت ده بینتهوه، که پره له سهختی و مهترسی، لهکاتیکا زور پیویستی به پاراستن و سوز و چاودیری و پهنا ههیه.

ئه مه نه و جیاوازی یه به رفراوانه یه له نیوان یاسا و شهرعی خودا که هاتوووه بس به خته وه ری مروّق، له گهل یاسا و شهرعی مروّقی کهم و کورت که به هویه و مروّق به دبه خت بسووه. بویه نامو نییه که ببینین له روّژئاوا له ئه نجامی ئه م شهرع و ده ستووره مادیه کومه لیّك له کیانی لاره ری و سهرلی شیّواو هه ن، هه روا کومه لیّك له دایكانی پی هه لخلیسكاوی بی شوو له کیانی چاره ره ش و ویّل، به داخه وه ش ژماره ی نه م جوری نه روّژ به روّژ له زیاده دایه.

نزا و پارانهوهی خراپ له منالهکانی ناکات

ئافرهتی موسلمانی بیدار نزای خراپ له منالهکانی ناکات، وه ک ملکهچیه ک بو فهرمانی پیغهمبه ر گل که له فهرموووده دریژه کهی جابر شه ده یگیریته وه، ده فهرموووی: ((نزا مه ککهن له خوتان، نزا مه ککهن له سامان و مالتان، نهبادا له گهل ئه و ساته یه کبگریته وه که تیایدا نزا و پارانه وه کانتان وه لام ده درینه وه و گیرا ده بن)) مسلم ۱۳۹/۱۸.

چونکه نزاکردن له منال باویکی چاک و خوره و شتیکی په سندنییه، وه هه ر نافره تیک له کاتی توره یی نزای کردبی مسوّگهر په شیمان بوّته وه له و کاته ی توره یی به ریداوه و هاتوّته وه هوش خوّی، وا تیناگهم دایکیک که بیری رووناك بی به ریّنمایی ناینه که ی خوّی له بیرکات و هاوسه نگی له ده ستبدات و نزا له مناله کانی بکات، نه گهرچی ناره حه تی زوریان لی ببینی چونکه پینی خوش نییه مجزیته ناو کیشه یه که نافره تانی توره و هه لیّحوو و سه رشیّت ده که ونه ناوی.

ئاگاداره له همرچی کاردهکاته سهر دروستبوون و ئاراستهکردنیان

نافرهتی موسلمانی چاوکراوه لهسهر منالهکانی، چاودیّری جووله و چالاکی و نارهزووو و حهزی منالهکانی دهکات، دهزانی چی دهخویّننهوه و چی دهنووسن و کی دهکهن به هاوری و لهکاتی دهست بهتالیّش دهچنه کوی، نهمانه ههموو دهزانی لهکاتیّک منالهکانی ههست بهم چاودیّرییه ناکهن، ههرکاتیّک ببینی لاری له راوبوّچوون یا تیّروانین یا خویّندنهوه یا نارهزووو، یا پهیوهستبوون به هاوریّیه کی خراب، یا چوونه جیّگای ناپهسند، یا خوگرتن به ههندی باو وه ک جگهره کیّشان و هی تر، یا ههندی یاری خراب و یاساغ نه نجامبدهن که پیّچهوانهی رهفتاری موسلمانه و کات ده کوژی و ووزه به ههده در دهدات و رایاندیّنی لهسهر دهست بهتالی و شتی پروپوچ...، هه درکاتیّک

دایك همستی به شتیك لهمانه كرد له منالهكانی، خیرا ده چینته سهر راستكردنه وه گیرانه وه سای به شیرانه و گیرانه وه سای رینگای راست به شیرازیکی نهرم و نیانی ودانایی دل دامه زراویه وه به به به راست و رینك ناراسته یان ده كات بو راستی، دایك زور زیاتر له باوك ده توانی شهم كاره بكات به هوی نزیکی له مناله كان و مانه وه ی له گه لیان كاتیکی در یژتر، هه روا منال زیاتر له لای دایکی در یژتر، هه روا منال زیاتر له لای دایک دایک درین ده كانه به ریرسیاریه تی ده كه ده رده كه و مه ندی شتی له لا باس ده كه ن كه له لای باوك باسی ناكه ن، لیره وه به ریرسیاریه تی دایك ده رده كه وی له په روه رده كردنی چاكی بو مناله كانی، دروست كردنیان به شیوه یه كی ساغ و دروست، دارشتنه وه ی كه سایه تیان به جوری گونجا و بینت له گه ل بنه ماكانی ئیسلام و به ها و به و كانی.

چونکه ههموو منالیّك لهسهر خوّرسکی ئیسلامه تی له دایك ده بین، ههر دایك و باوک ه ده بنه هوی به جووله که کردنی یا به مهجوسی کردنی (ئاگر پهرست) و هك پینغه مبهر له فهرموووده ی راستی بوخاری باسیکردووه .

دایك و باوك كاریگهریدكی زوّریان همیه لهسهر دارشتنهوهی بیروهوشی منال و دروستكردنی كهسایهتی و پهروهرده كردنی دهروونیان، بههوی هوّكاره پهروهردهییه كاریگهرهكان لهسهر كهسایهتی و پهروووکهی منالله تا گهوره دهبیّت. ئه و پهرتووکهی مناللان بهردهوام لیّیده خویّننه و پیریسته هزری بكاتهوه، دروستكاربی بو دهروونیان لهسهر بنهمای لیّیده خویّننه و پیریسته و سهرمهشقی بههاره وشتیهكان، خوّراك بدات به كهسایه تیه كهیان بههوی پیشهنگی به رز و نمونه و سهرمهشقی بلند، نه كه بییّته هوّی لهناچوونی عمقل و بیریان، تیّکدانی خوّرسکیان و ههرچی پهشكوّی خیّس همیه له دهروونیان بیکوژینیّتهوه....

ئارهزووو و هیواش پیویسته گهشه بدات به لایهنی خیر له دهروونیان نهك لایهنی شهر، پشكوی رهوا و راستی له دلیان دابگیرسینی نهك درو و پوچهانی و ئهفسانه، پهروهردهی زهوق و حهزی دروست بنیات بنی نهك هی نهخوش و ناتهواو.

برادهریش پیویسته بهرهو بهههشت بیبات نهك بهرهو ئاگر، رینمایی بکات بو حهق نهك بو ناره وا، ئاراستهی بکات بو تیگهیشتن و بهرزی و سهرکهوتن و خیر و چاکه نهك بو گومرایی و نزمی و بینهیوآیی و خرایه کاری، چهندین هاوری همبوونه هاوریکهی خوی بهرهو خرایه و ههاندیری شهر و گیژاوهی نزمی بردووه، له کاتیکا باوکان و دایکان له منالهکانیان بی ئاگان.

بسهم شینوه یه چاوی دایسك هسهرده م کراوه یسه لهسسه ر منانسه کانی لسه پسهروه رده کردنیان و ناراسته کردنیان، تیبینی پهرتووك و گوفار و هاوری و ناره زووو و قووتا بخانه و ماموستا و یانه و هوکاره کانی راگهیاندن ده کات و ههرچی تر کاریگهری ههبیت لهسهر دروست کردنی که سایه تی مناله کانی و پهروه رده کرنی هوش و ده روون و بیروباوه رپیان، له کاتی پیویستیش تیکه ل ده بینت به سلبی بی یان نیجابی، یان به کومه کی باوك نه گهر پیویستی کرد، شینوازی توکمه و سهر که و توو هه لاه برثیری که دروستی کرداری پهروه رده کردنی مناله کان مسوّگه ر ده کات و له رپیگر و نادروستی و کاردانه و ده پیاریزی.

وهچهندین خیزان ههنه سستیان کردووه له پهروهردهکردنی منالهکانیان لهبهرئهوهی دایکهکه پهینهبردووه به بهرپرسیاریهتیهکهی بهرامبهر منالهکانی و فهراموشی کردون، دواتر بوونه مایهی بارینی خراپه و دهرهنجامی دژوار بو دایك و باوك و کومهلگه و خهلکی.

ههرگیز منال نابیته پارچهیه له خراپه نه گهر دایك و باوك به تایبه تی دایك به رپرسیاریه تی و نهر کی خویان بزانن به رامبه ر مناله کانیان، وه به باشترین شیوه هه نسابن به پیاده کردنی شهر به رپرسیاریه تیه .

بهها رموشتيهكانيان تيادا دمرويني

ئافرهتی موسلمان ههولدهدات بههارهوشتیه کانی وه ک خوشویستنی دهوروبه بهیوه ندی خزمایه تی دهوروبه به کاری خیر، خزمایه تی، دلنهوایی کردنی لاوازان، ریزگرتنی گهوره، بهزهیی بو بچووک، حهزکردن به کاری خیر، راستگویی له گوفتار و کردار، به جی گهیاندنی به لین، دادپهروه ری له بریاردان... و هی تر له ره فتاری جوان و پهسند له دهروونی منالکانیدا بروینی.

الأم مدرسة إذا أعددتها أعددت شعبا طيب الاعراق

الام استاذ الاساتذة الالى شغلت مآثرهم مدى الآفاق

واتا: دایك قوتابخانهیه که ئهگهر ئاماده ی بکهی ئهوا گهلیّکی خاوهن پهچهلهکیّکی چاك و باش ئاماده ده کهی....

⁽¹⁾ ديوان حافظ ابراهيم: ٢٨٢ ط دار الكتب المصرية.

٦ـ ئافرەتى موسلسان لەگەل بووك و زاواكانى

أ_ لەگەل بووكەكانى

تێڕوانینی بۆ بووکهکهی

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر به ریّنمایی ئاینه کهی و رازاوه به خورهوشته بهرزه کانی وه ک کیچی خوّی ده روانیّته بووکه کهی، که قه ده ر رایکیّشاوه تا ببیّته هاوسه ری کوره کهی و بوّت ه یه کیّك له ئهندامانی خیّزانه کهی. هه روه ها بووکیّك ئه گهر له سهر به ها و بنه ماکانی ئیسلام پهروه رده بووبی وه که دایکی خوّی ده روانیّته خه سووی، پاش ئه وه ی مالی دایك و باوکی جیّهیّشتوه و هاتوّت مالی ها و سه رایه تی نویّ.

بووكيكي باش هەڭدەبريري

ههریهك له پیاو و ئافرهت له ههولنی ئهوهدایه پیش به ئه نجامگهیاندنی پروسهی هاوسهرگیری یه نهامگهیاندنی پروسهی هاوسهرگیری یه کینك هه لبرین خاوهن ئاین و خورهوشت و پهروهردهیه کی دروست و دامهزراو و ناوبانگی باشی ههبینت.

رِيْز له راستی بوونی له ماڵی هاوسهرایهتی دمگرێ

له روانگهی نهم تیروانینه ژیرانه لهمه ر بووك و بوونی لهناو مالی هاوسه رایه تی و شوین و جین و جیگای بووك له نیوان تاکه کانی خیزانی نوی که بووك ده گویزریته وه بوی، مامه لهی چاك له لایه ن خهسوو به رامبه ر بووك سه رچاوه ده گری، دادپه روه ری سه رهه لله ددا، یه کسانی و دانایی زال ده بی به سه ر هه لویست و ره فتار و کردار و کاردانه وه کانی.

همرگیز خمسووی پاریزکار و تیراو له ئهده بی ئیسلامی و بنه ماکانی، خهیالی ئه وه ناکات که بووکه کهی کوره کهی لی زهوتکردووه، که چهندین ساله ئه و به خیری ده کات و شه و و روزی له پیناو پهروه رده کردنی خهر جکردووه، تا ئه و کاته ی بووه پیاو و که و ته سهرده ست و بازووی خوی و توانای به خشین و خهر جکردن و فیداکاری پهیداکرد، بووکه که ده بیاته هیلانه ی به خته وه ری و ئه میش له میشه ئارامه و گولاوپرژینه دایکی و ماندووبوونی چهند ساله ی و شه و نخونییه کانی له بیر ده کات! ئه م خهیاله شه رانییه نایی به میسکی ئافره تی موسلمانی چاکه خواز "چونکه سونه تی خودا ده زانی له ژیان، ده زانی که ئه و کوره ی به شیری ئیسلام پهروه رده ی کردووه همرگیز ژنه جوانه که یا توانی دایکی له بیرباته وه، ئه و بووکه ش که خوی له نیوان کچانی باوه رداری پاك هه لیب ژاردووه پازی نابیت ئه مینه می که دراه ی که میرده که ی رووبدات به را مبه ردایکی، له کاتیکا ئیسلام حدرامی کردووه.

ئهگهر خهسوو ههستی غیره ی بو دروستبوو لهبهرامبهر بووکه که ی له ساته کانی لاوازی مروقهٔ پسه نا دهباته به رئاینه که ی و تهقوا و له خواترسانه که ی و ئه م ههسته رقاوی به له خوی دوورده خاته و و ده گهرینته و بو رابوونه باوه ری و تهقواکه ی و تیروانینی راست و دروستی بو بووك، ئهمه شهر بیروبوچوون و کاری باوه ردارانه کاتی شهیتان بیه ویت دهستیان لی بوه شهروون و خودا ده فه رموووی: ﴿إِنَّ الَّذِینَ اتَّقَوا اِدًا مَسَّهُم طَائِفٌ مِنَ الشَّیطَانِ تَدَکَّرُوا فَادًا هُم مُبصروون و اتا: ئه وانه ی له خوا ده ترسن کاتی دوچاری را را یی (وه سوه سه) ی شهیتان ده بنه وه ته و به ده که ن و فه رمانی خودا دیننه و یادی خویان و ئه و کاته به رچاو روشن ده بن و سه رپین چی شهیتان ده که ن و ملکه چی فه رمانی خوا ده بن الاعراف: ۲۰۱

لیر هوه هاوسه نگی له ژیانی خیزانی نیوان بووك و خهسوو و میرد دروست ده بی، به مه شه کاره کان به ئاراسته ی سروشتی خویان ده رون که شاره زوووات و حه ز و گومراییه کان کاریان تیناکات، به لکو کارتیکه ریان هوش و ژیری و دانایی و رینمایی کانی ئاین ده بیت.

ئامۆژگارى دەكات و تێكهڵى تايبەتمەنديەكانى نابێت

ئافرهتی موسلمانی پاریزکاری تیّگهیشتوو هـ در له یه کـ دم ساتی هیّنانی بووکه کـ دی ئـ دوهی له به دوه که بووکه که بوییت الله پوارچیّوه که بووکه که داییت و لـ د سنووری شـ درع لاینـ ددابیّت، بـ ق که سیش نییـ د تیّکـ دلّی تایبه تمه ندیه کانی نیّوان ژن و میّرد بیّت، مه گهر پیّویستیه کی زوّر هه بیّت، ئه مه ش له بازنه ی ئـ ده نام و رگاری یه ده بیّت که له هه موو موسلمانی که داواکراوه، و داک پیّغه مبه ر الله ده ده در مسلم ۲۷/۲.

به شیّوازیّك ئهم كاره دهكات وهك چوّن لهگهل كچهكهی خوّی بیكات، چوّن دهیهویّت كیچهكهی ژیانیّكی هاوسهریانهی هیّمن و بهختهوهر و سهربهخوّ و بژییّت له ههموو لایهنهكانی، كهس بههوّی تیّكهلبّوونی له تایبه تهدندیهكانی ژیانی لیّ تال نهكات، بهههمان شیّوهش بهبی جیاوازی بو بووكهكهشی ده بیّ پیّی خوّش بیّت.

چاكهكاره نهگهل بووك و رهفتارى باشه نهگهنى

خهسووی موسلمانی تینگهیشتوو لهگهل بووکی چاکهکاره و پیزی لئدهنئ و پهفتار و مامهله هی باشه لهگهلی، وای لی دهکات ههست به خوشهویستی و پیزی بکات، گوی له پاوبونهکانی ده گریت، ههر پاوبونچوونیکی دروستبوو کاری پیده کات و دهستخوشی لی ده کات، نهوه شی ههله و چهوت بی به نهرم و نیانی بوی پاست ده کاتهوه، لهم کارانه شی پابه ند ده بی به ژیری و داد پهروه ری و چاکه کاری، برپاریک ده دات وه ک شه و برپاره ی لهسه ر کیچه کهی ده پیدا نه گهر له شوینی بووایه و بویوایه و خودا ده فهرموووی: (پیا آیها الّذین آمنُوا اتّقُوا الله الله الله به دورای و بوی که ده به به دورای ده دورای ده دا ده فه در موووی: (پیا آیه که الله که دورای بودای ده دورای دورای ده دا ده فه در دورای ده دورای دورای

وَقُولُواْ قَولاً سَدِيدًا. واتا: ئهى ئهوانهى باوه پتان هيّناوه له خوا بترسن و قسه و گوفتارى ريّك و دروست و گونجاو بكهن الاحزاب: ٧٠.

ئدمدش له بیرناکات ماوه ماوه وا نیستان بدات که له ناخی دهروونیدا بهختهوهره کاتی کوپه کهی دهبینی لدگهل ژنهکهی بهختهوهره، بهمه جوانترین و ناوازهترین ههست دهخاته دهروونی کوپه کهی و بووکهکهی و بووکهکهی و هکبوو کیچهکانی لهگهل خوی دهبات و وا دهکات ههست بکات که یهکینکه لهوان، بهلکو ئهندامینگی خوشهویسته له ئهندامانی خیزانهکهی لهوهتهی هاتوته ناو هیلانهی هاوسهرایهتی و لهگهل کوپه خوشهویسته کهیان زهماوهندی پینگراوه.

بهم شیّوه یه خهسوو له لای بووك خوشهویست ده بیّ چونکه سه لاندوویه تی که بووکه که ی له لای خوشهویسته، به پیّچهوانه ی نهوه ی ده یبینین له کوّمه لاگه دواکه و تروه کانی دوور له پیّنمایی خوا که پره له پق و کینه و پیلان و ناکوّکی له نیّوان بووك و خهسوو، تا وای لیّها توووه نهم دورژمنکارییه ی نیّوانیان بوّته باویّك و دیارده یه کی زالّی نیّو کوّمه لاّگه، که پهند و گوّرانی له سهر و تراوه، وه ک بلیّی نه و دورژمنکاریه شتیّکی باو و ناسایی و چاولیّکه ری یه و که س لیّی ده رباز نابیّت! به لاّم هیچ له و دورژمنکاریه پروونادات نه گهر هه ریه ک له بووك و خهسوو دان بنی به مافی نهوه ی تر کیشاوه بویه و ناسته ش بوه ستایه که فه رمانی وه ستانی تیا دراوه وه ک چوّن نیسلام نه خشه ی بو کیشاوه بویه نهم دورژمنکاری یه له ناو کوّمه لاگه ی نیسلامی هوّشیار و رووناک ی نهماوه، له وانه ی ده ستوره کانی.

دانا و دادیمروهره لهکاتی بریاردانی لفسمر بووکهگهی

جاری واده بی خه سوو گرفتار ده بی به بووکیکی خاوه ن په پوه که کردن به راپ، یان مامه له ی خوش نییه و توند و وشکه، لیره وه پیویستی هوشیاری و دانایی و چاکه کردن به رامبه ر به خراپ ده رده که وی که پیویسته له خه سوودا هه بیت، وه ک خودا ده فه رموووی: ﴿ وَلاَ تَستَوِي الحَسنَةُ وَلاَ السَّیِّئَةُ اِدفَع بِالَّتِی هِیَ أَحسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَینَكَ وَبَینَهُ عَدَاوَةٌ کَآنَهُ وَلِیٌّ حَمِیم، وَمَا یُلَقَّاهَا إِلاَّ الَّذِینَ صَبَرُواْ وَمَا یُلَقَّاهَا إِلاَّ الَّذِینَ صَبَرُواْ وَمَا یُلَقَّاهَا إِلاَّ ذُو حَظِ عَظِیمٍ. واتا: چاکه و خراپه وه ک یه ک نییه، خراپ لاده به وه ی چاکتره به هوی دانایی و لیبورده بیت نه وکاته نه وه ی دوژمنکاریت له گهلی هه یه ده بینته دوستیکی دانسوز و نزیل

و خۆشەويست و پالپشت، ئەو پلەوپايەيەش تەنھا كەسانى ئارامگر و خۆراگر پينى دەگەن كە خاوەنى بەش و بار و بەختىكى گەورە و مەزنن و چاكەكارن فصلت: ٣٤، ٣٥.

یه کی له هزکاره کانی لادانی خراپه به چاکه نهوه یه خهسوو سلبیاتی بووکه کهی و هه له کانی تا له توانای دابیّت له کوره کهی بشاریّته وه، خزی به جیا و به ته نها بووکه کهی ناموژگاری بکات، سروربوونی خزی بو بووکه کهی دووپات بکاته وه له سهر به رده وام مانه وهی ماله کهی ناوه دان بیّت به خیر و خزشه ویستی و کرده وه ی چاکه، به رده وام ناموژگاری ده کات تا رزگاری ده بیت له سلبیاته کانی یان له سهری سووك ده کات، به مشیّوه یه بووك هه ست ده کات که خهسووه کهی ده سته خوشکی کی خزشه ویست و دلسوزه بزی، نه ك دوژمنی کی رقه کار و پیلانگیر که هه موو لایه نه کانی چوارچیّوه ی ژیانی لی گرتبی.

ئهگهر خهسووی موسلمانی پاریزکار ستهمینکی بینی له کورهکهی بو سهر بووکهکهی، ئهوا له بریاردانی پابهند دهبی به دادپهروهری" چونکه تهقوا و لهخوا ترسانهکهی دهیگیریتهوه لهوهی لایهنگیری کورهکهی بکات لهکاتیکا لهسهر حهق نییه، دهستی ناگری لهسهر ستهم، وهك خودا دهفهرموووی: ﴿ وَإِذَا قُلتُم فَاعدِلُواْ وَلَو كَانَ ذَا قُربَی... واتا: قسمی حهق بلین ئهگهر لهسهر خزم و نزیکیش بی... ﴾ الانعام: ۱۵۲.

هدروا دەفەرموووى: ﴿ وَإِذَا حَكَمتُم بَينَ النَّاسِ أَن تَحكُمُواْ بِالعَدلِ....واتا: ئەگەر دادتان كرد لەنيوان خەلكى دادپەروەرانە برياربدەن... ﴾ النساء: ٥٨.

جا ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو که ورددهبینتهوه لهم ئایهتانه ههرگیز ناکهوینه گونههی ستهمکردن، ههمووکات دادپهروهرانه بریاردهدات، ئهگهرچی بریارهکه له بهرژهوهندی بووکهکهی و له دژی کورهکهی دابینت.

ب _ لەگەل زاواكانى

تێڕوانینی بۆ زاوا

تیّروانینی خهسووی موسلمانی روّشنبیر بو زاوای جیاوازی نییه لهگهل تیّروانینی بو بووکه کهی، وه ک چون وه کوو کچی ده روانیّته بووکه کهی ئاوه هاش وه کوو کوری ده روانیّت و زاوای، وه ک چون دهیمویّت کوره کهی له هه موو که س باشتر بیّت، ناوه هاش حه ز ده کات زاواکهی له هه موو که س باشتر بیّت.

زاوای باش هه لدهبریدری

ريزي ليدهگري و چاكهكاره لهگهٽي

سهیرنییه زاوا جیّگای ریّز و لهبهرچاوگرتنی خهسوو بیّ، لهکاتی بوّنهکان وا ده کات ههست بکات تاکیّکه لهم خیّزانه که بوّته میّردی کچهکهیان، پیّویسته هیوای بهختهوه ری و سهرکهوتن بوّ زاوا و بوّ کچهکه بخوازن له ژیانی دریّژی بهیهکهوه یان، ئهو زاوایه ده بی شایانی ئهوه بی دلّنیا بن لیّی لهسهر پاراستنی ئابروی کچهکهیان و هیّنانه دی ئاوات و حهزه کانی، هه ووا خهسوو ده بی وا بکات ئهم زاوایه ههست بکات که ئهو دایکی دووه میهتی، لهکاتی پیّویست ئاموّژگاری ده کات، همولاده دات هو کاره کانی بهخته وه ری بو زاوا و بو کچهکهی و مناله کانی دابین بکات.

پانپشتی کچهکهی دهکات تاوهکو هاوسهریکی چاک بینت نهگهان میردی

نافرهتی موسلمانی تیکهیشتوو همه ربه به ناوهستی ناموژگاری کیچه کهی بکات له سهر سوودگهیاندن پینی له کاروباری مال و میرد و مناله کان، به لکو همه رده م چاوه کانی کیچه کهی ده کاته وه له سهر هه رشتیک مایه ی به خته وه ری و دلخوشی میرده کهی تیدابیت، هانی ده دات له سهر هه لسان به نهرکه کانی میرد و خیزان به جوانترین شیوه، نه گهر له کیچه کهی شبیک ببینی له کهمته رخه می و سستی و فه راموشکردن، خیرا ناموژگاری ده کات و ناراسته ی ده کات و یارمه تی ده دات بو لادانی نهم کهم و کورتی یه، به جوزیک که لیننیک له کیچه کهی جیناهیلی به هویه وه له لای میردی بیریز بیت یا له به رچاوی که مینت. خه سووی رووناکبیر نه وه له یاد ناکات که ماوه ماوه میردی بیریز بیت یا له به رچاوی که مینت. خه سووی رووناکبیر نه وه له یاد ناکات که ماوه ماوه ناماژه بکات به چاکه و لایه نه باشه کانی زاواکهی، زوو زوو نه م چاکانه ده خاته وه یادی کیچه کهی تا زیاتر پهیوه ست بیت پینی و خوشه ویستی بوی زیاتر بیت و رازی بیت به و به شه می خودا بوی براندوته وه ، به مه شه ده بیت به خاکترین پالپشت بو کیچه کهی له ده ستگرتنی به ژیانی ها و سه رایه تی و خوشه و به خته وه ری و خوشه ی له کهشه که یدا.

دادپهروهره و لهسهر ناحهق لايهنگيري كچهكهي ناكات

خهسووی موسلمان پابهنده به دادپهروهری له ههلویدست و بریاره کانیدا له و کاتانه ی ئهگهر لهیه که نه گهر له نه که که نه گهر نه کهیشتن یا ناکوکیه که لهنیوان کچه که ی و زاواکه ی رووبدات، یاخود که و کورتیه ک ببینی له کچه که ی که ببیته هوی شیراندنی چاکه کاریه که ی بو میردی، یا نهرکه کانی یا پاراستنی حه ز و ئاره زوووه شهرعیه کانی، نهوکاته لایهنگیری کچه که ی ناکات، وشه ی حه ق و دادپهروه ری ده لای وه ک خودا ده فه رموووی له سوره تی الانعام: ۱۵۲ (پیشتر راقه کراوه). هه روا که ده فه رموووی له سوره تی الاحزاب: ۳۵ (پیشتر راقه کراوه).

نه گهر لاربوونه وه ی بینی له کچه کهی به سووکایه تی کردن به میرده کهی یا زیاده خهرجی، نامیز گاریکردنیش سوودی نه بوو، نه واقسمی حهق ده کات و بی کیچه کهی روون ده کاته وه که هماله یه و له سنووری شهرع تیپه رپیووه، وه ک خودا ده فه رموووی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَقُواْ لَم يُسرِفُواْ وَلَم

يَقتُرُواْ وَكَانَ بَينَ ذَالِكَ قَوَامًا. واتا: بهنده كانى راسته قينهى خوا ئه وانه ن كاتى دەبه خشن زياده خهرجى يا دەرچوون له فهرمانى خوا ناكهن و ميانگيرن الفرقان: ٦٧.

ئهگهر له کهسایه تی کچه کهی هیزیکی زال و سته مکاری بینی که له ریز و پایهی میردی که م ده کرده وه، ئه وا به راشکاوی کیچه کهی تیده گهیه نی که پیاو سه رپه رشتیار و سیبه ر و پهنای ئافره ته، خودا ده فه رموووی: له سوره تی النساء: ۳۲ (پیشتر را قه کراوه).

ئهم سهرپهرشتیهی پیاو بۆ ئافرهت دهگهرپنتهوه بـ ق دوو هۆکـاری بنـه وه ت کـه نابینـت ئـافرهت ههرگیز لهبیری بکات، ئهوانیش: ۱) بههوی فهزانی زیاتری پیاو له رووی دروسـتبوونییهوه بهسـهر ئافرهت. ۲) بههوی خهرجی گرتنه ئهستو (ولِلرِّجَالِ عَلَیهِنَّ دَرَجَةٌ.. ﴾.

خهسووی موسلمانی ژیر و پاریزکار له ههلویست و بریاری دادپهروهرانه ی له نینوان کوری و زاوای جیاوازی ناکات، وه ک چون حهز ده کات کوره کهی سهرپهرشت و بهریوه بهری بووکه کهی بینت و ریزه وی ژیانی هاوسه رایه تیاوانه و مهردانه و خوراگرانه و دانایانه بهریوه ببات، بهههمان شیره ش بو زاواکهی حهز ده کات و ناوات ده خوازی، نه گهرچی هه ندی جار کهمیک توندیش بینیبی له زاواکهی بهرامبهر کچه کهی چونکه سهرچاوهی ژیسری و دادپهروهری نهمه ده خوا و روزی دوایی ههیه.

وه کون خدسووی موسلمان زیاده خدرجی پی خوش نییه له بووکه که ی نهگهر زیاده خهرجی بکات، به هوی ئه گهر زیاده خهرجی بکات، به هوی ئه گهر که ی دهسوتی، به هه مان شیوه نه گهر که ی دیاده خهرجی بکات و سنور تیپه رینی ته مینی ده کات بو نه وه ی داد په روه ری و یه کسانی پیاده بکات.

دانا و ژیر و لیّهاتوووه له پووبهپووبوونهوهی گرفتهکان

همندی جار زاوا خاوهنی بیروبزچوونیکی تایبهتی دهبیت که ژنهکهی و خهسوه کهی به دلیان نابیت، یاخود سروشتیکی تایبهتی ههیه لهگهل سروشتی ئهوان ناگونجی، لیرهوه لهیه که دوورکهوتنهوه و ناکزکی رووده دات، ئهرکی خهسووی موسلمان لیره ئهوهیه ژیرانه بچی بو زاواکهی

و دانایی به کاربیّنی، تیّگهیشتوو بیّت و هوٚشیارانه خوّی بگهیهنیّته دل و تیّروانینی زاواکهی، وه بو ئهوهی بگاته مهبهست پابهند دهبی به ئارامگرتن و خوّراگری و چاك رهفتاركردن و بیّزار نهبوون.

زور هوشیاره و سلبیاتی زاواکهی بو کچه کهی گهوره ناکات، به لنکو تا له توانای دابینت له سهری سووك ده کات، هه ولاه دات به شیواز و هوکاری شهرعی و حه کیمانه چاره سهری شهم سلبیاتانه بکات، له کاتیکا نه گهر نهم سلبیاتانه که لینینک و په له یه که سایه تی زاواکه ی له پووی ناین و خوپه و شته و ه هینده ترسناك نه بی ببیته هوی دا پوخانی ژبانی ها و سهرایه تی.

بهم شیّوه به خهسووی موسلمانی رووناکبیر دهبیّته مایه خیّر و فه و و پیروّزی بو کیچه که ی و زاواکه ی کوّله گهیه کی چهسپاویش دهبیّت له کوّله گه کانی ژیانی هاوسه ریان، به هوّی دادپه روه ری و پاریّزگاریه که ی به ده دات به ده سته وه که دایکی دووه مه بو زاواکه ی نه که دوژمنیّکی باو، وه ک چوّن ئه م تیّروانینه بالاوه له نیّوه نده نه نه ام و دواکه و تووه کان، ئه مه ش ده گهریّت هوه بو ده ره نجامی خراب پیاده کردنی موسلمانان بو فه رمانه کانی ئاین و که مته رخه میه له پابه نه به به نه دوره و نه دوره و شهره و به نه ماکانی.

ئیستا با قدبارهی ئه و بهخته وهری و خوشییه گهوره یه بینینه به رچاومان که شه و دوو خیزانه (خیزانی کوره کهی و خیزانی کچه کهی) ههستی پیده که نه له گه ل نهم خهسووه باوه پردار و پاریزکار و تیگه یشتووه، کاتیک شهم خهسووه بوته هاورییه کی خوشه و یست بو زاوا و بو بووك، شهم خوشه و یستیه ی بوته مایه ی به خته وه در و و خیزان.

به پاستی نهم خهسووه به هوی دانایی و پاریزکاری و دادپهروه ریه کهی و په فتاری چاکی له گه لا زاوا و بووکی، که شینکی به خته وه و خوشی دابینکردووه بو ژیانی کچه کهی و کو په کهی، بینگه ردی و حهسانه وه و دلنیایی به رپاکردووه و همردوو خیزانی به سووده گشگیر و به رفراوانه کهی گرتوته وه، نهم سووده شبه پله یه ك ده گه پیته وه بو كو په كه كهی پیش بووك و زاواكهی.

لا ئافرەتى موسلىمان لەگەل خزم وكەس وكارى

ئافردتى موسلمان و كهس و كارى

ئافرهتی موسلمانی رووناکبیر و شارهزا به ئاینه کهی دهزانی خزمانی مافیان لهسهری ههیه، داوای لیکراوه ئهم پهیوهندییه بگهیهنی و چاکه کاربی له گهلیان.

ريزگرتني ئيسلام له خزمايهتي

نیسلام پیزیکی ناوازهی ناوه له خزمایهتی، که بینجگه له نیسلام همیچ ناین و شهریعهت و دهستور و فهلسهفهیه کی تر نهیناسیووه" بزیه موسلمانی سهباره ت به خزمایهتی و گهیاندنی نهم پهیوه ندی یهیوه ندی یهیوه ندی یهیوه ندی هلا خزشهویستکردووه، زور به توندیش ههرهشهی کردووه لهوانهی نکوللی لیکده که و ده پیچپینن، بوخاری له ابو هریره شده گیریتهوه، پیغهمبه رشی فهرمووویهتی: ((خودا دروستکراوانی دروستکرد، کاتی له دروستکردنیان بوویهوه، خزمایهتی (الرحم) ههلسا و وتی: همه شوینی پهناگرتهیه به تو له پچپاندنی نهم پهیوه ندی یه خودا فهرمووی: بهلی، نایا پازی دهبیت پهیوهندی لهگهل نهو کهسه بگهیه نم که پهیوهندی تو دهگهیهنی و لهگهل نهوهش بیپچپینن که پهیوهندی تو دهگهیهنی و لهگهل نهوهش بیپچپینن که پهیوهندی لهگهل تو دهپچپینی وتی: بهلی، غودا فهرمووی: دهی نهمه با بو تو بیتی)، پاشان پیغهمهمیر شی فهرمووی: نهگهر ده تانهوی نهم نایه به بویننه و فهک ل عسیتُم اِن تولیتُم اُن توسیدواْ فِی الأرضِ وَتُقطّعُواْ اُرحَامَکُم، اُولاَئِکَ الَّذِینَ لَعَنَهُمُ الله فَاصَمَّهُم وَاعمَی اُبصارهُم. واتا: وا تیمهگهن له سزای نیمه دهربازتان دهبیت کاتی پشت ههلکهن له پهیامی نیمه و گهنده لی له تیمهگهن له سزای نیمه دهربازتان دهبیت کاتی پشت ههلکهن له پهیامی نیمه و گهنده لی له زهوی بهیوهندی خومایهتی بپچپینن، نهو جوزانه خودا نهفره تی لیکردون و گویی له بیستنی حمق کهرکردوون و چوی هوشی نابیناکردون متفق علیه. شرح السنه ۲۰/۲۰.

ئایهتی قورئان پهیتا پهیتا هات و جهختی کردهوه لهسهر شوین و پلهوپایهی پهیوهندی و خزمایهتی له ئیسلام، پال دهنی بو چاکهکردن لهگهل خزمان و هوشداری داوه له پچپاندنی و

خراپه کاری به رامبه ری، وه ك ده فه رموووى: ﴿ وَاتَّقُواْ اللهَ الَّذِي تَسَآءِلُونَ بِهِ وَالاَرحَام... واتا: له و خوایه بترسن که به هویه وه داواده که ن و ، خوتان بپاریزن له پچراندنی پهیوه ندی خزمایه تی النساء : ۱

لیّره خودا فهرمان به تهقوا ده کات، ستاییشی گهیاندنی پهیوه ندی خزماییه تی کردووه و به گهوره ی گرتوه و جهختی کردووه لهسه ر پلهوپایه و گرنگیه کهی، و هانی زوتر گهیاندن و چاکه کرنی داوه له گهلّی. بزنهوه ی یادی خزمایه تی زیندوو و به رده وام بیّت له ههستی موسلمان، خودا له زوّر نایه ت فهرمانی به گهیاندن و چاکه کاری کردووه پاش باوه رپوون به خوا و چاکه کاری له گهل دایك و باوك، ده فهرموووی: ﴿ وَقَضَی رَبُّكَ أَلا تَعبُدُوا الا الوالدَینِ احسانًا ﴾ الاسراء: له گهل دایك و باوك، ده فهرمووی: ﴿ وَقَضَی رَبُّكَ أَلا تَعبُدُوا القربَی حَقَّهُ وَابِنَ السَبِیلِ وَلاَ تُبَدِّر تَبِیراً. واتا: مافی خزم و نزیکت بده له گهل مافی ههژار و ریّبوار و زیاده رویی مه ککه له خورجی ﴾ الاسراء: ۲۸. گهلیّکی تر نایه ت هه نه له باره ی خزمایه تی و گهوره یی یه کهی

پلهوپایهی چاکهکاری لهگهل خزم لهپاش پلهوپایهی دایك و باوك هاترووه" چونکه قورئان له رینمایی کانیدا پله به بله دینته خواره وه له بهرزه وه بیز نزمتر، بههییه وه پهیوه ندی مری فایه تیه کان روون ده کاته و و پلهیان ده ست نیشان ده کات، له دایك و باوك ده ست پیده کات پاشان خزم و که س پاشان هه تیو و هه ژار و ریبوار و دراوسی، که لهوی بازنهی گزرپانی چاکه کاری به برفراوانتر ده بیت و سهره تا نزیکان پاشان ئهوانهی له خوارتر دین ده گریته وه تا ده گاته هه موو خاوه نی پیوستیه کان له خیزانی مری فایه تی گهوره، ئیسلام له و قزناغیه ندیه دا حدز و ئاره زوووی مری فایه تی له به درخوه و به وه ده ستی پیکردووه که له پیشتره بینی به چاکه کردن له گهلی، وه ک پیاده کردنیک بی به بدرنامه می ئیسلام له ریک خستنی کومه لگهی ئیسلامی، که وایک دووه سه رپه در به بازنه ی کومه لایه تی باشان فراوانتر ده بیت بی بازنه کومه لایه تی باشان ده چینته ناو بازنه ی کومه لایه تی به بی زوره ملی ته نها بی ئاسان کاری، به مه دامه زراوی و سوز ده رخستن و به زهبی به یه که داهاتن له نیوان ناده میزاده کان جیب مجی ده کات، تا دامه زراوی و سوز ده رخستن و به زهبی به یه که داهاتن له نیوان ناده میزاده کان جیب مجی ده کات، تا خوشی و گه شبینی و به خته وه ری له ژبان بلاوب بیته وه.

یه کی له و ریزانه ی نیسلام به خشیوویه تی به خزمایه تی وایکردووه پهیوه نییه که یه کی بی له بنه ما سه ره تاکانی ئیسلام و بنه ره ته گهوره کانی شهم ئاینه ی بی بر مرقایه تی هیناویه تی، ملکه چبوونی پیغه مبه ری بی فه رمانی خوا وه ک روونکردنه وه یه ک بو بی بنه ما و بنیچینه کانی ئهم ئاینه نوییه و رینمایی کانی، و وایکردووه نه و ریزه ی به خزمایه تی دراوه ببیته دیار ترین و روونترینی رینمایی و فه رمانه کانی شهم شهریعه ته پیروزه، شهم شته ده بینی له فه رموووده دریژه کهی ابی سفیان له گهل هرقل، کاتی هرقل له ابی سفیانی پرسی: پیغه مبه ره که تان فه رمانی چیتان پیده کات؟ وتی: ((ده لی: تعنها الله به رستین، هیچ هاوبه شیکی بو بریار مهده ن، وازبینن له وه یاب و باپیرانتان ده یانوت، فه رمانهان پیده کات به نوید کردن، راستگویی، داوین باکی، گهیاندنی پهیوه ندی خزمایه تی) متفق علیه. ریاض الصالحین: ۵۱.

پهیوهندی خزمایدتی له ریزی ریننمایی گدوره کانی تری ئدم ئاینه بینگدرده هاتوووه وه که یه یوهندی خزمایدتی یه کتاپهرستی و نویژکردن و پابهندبوون به راستگویی و داوین پاکی. لیرهوه پهیوهندی خزمایدتی ده بینته دیار ترین جیاکهرهوه کانی نهم ئاینه که نهبوسفیان چرپاندی به گویی هرقبل له و کاته ی یه که بجاره لهباره ی ئیسلام پرسیار ده کات و ده یه ویت له گرنگترین نه و شتانه تیبگات که هیناویه تی.

همروا له فهرمووودهی دریّژی (عهمرو بن عهبهسه) که کوّمهلیّك له ئادابهکانی ئیسلامی له خوّگرتووه، تیایدا ده لیّ: له مه ککه هاتمه لای پیّغهمبهر کی له سهره تای پیّغهمبهرایه تی و خوگرتووه، تیایدا ده لیّ: له مه ککه هاتمه لای پیّغهمبهر کی الله سهره تای پیّغهمبهرایه تی و تی و که درمووی: ((پیّغهمبهرم)). وتم: چ پیّغهمبهریّک؟ فهرمووی: ((نیّردراوی خودام)). وتم: به چی توی ناردووه؟ فهرمووی: ((ناردمیّتی به گهیاندنی پهیوه ندی خرمایه تی، شکاندنی بت و پهرستراوی بیّجگه له الله،وه به پهرستنی الله به تهنها و هیچ هاوه لیّکی بو بریار نهدری دری...)) مسلم ۱۱۵/۲. ئنجا لهبهر گرنگی پهیوه ندی خرمایه تی ده بیانی پیّغهمبهر کی پیشهوه ی بنه ما و بنه چه کانی ئیسلام باسیکردووه.

له ابی ایوب الانصاری هاتوووه: پیاویک وتی: ئهی پیغهمبهری خوا، کاریکم پینبلی بخاته به هههشت، فهرمووی: ((تهنها الله بپهرسته و هاوه للی بو بریار مهده، نویژه کانت بکه، زه کات بده، پهیوه ندی خزمایه تی بگهیه نه)) متفق علیه. ریاض الصالحین:۱۹۵.

چهنده مهزنه پهیوهندی خزمایهتی! چهنده سهنگین و قورسه له تهرازووی کردهوه چاکهکانی مروّق! ئهوه تا لهگهل پهرستنی خوا و یهکتاپهرستی و نویّژ و زهکات هاتوووه، کهواته له کردهوه ههره بهرزه چاکهکانه که خاوهنهکهی دهخاته بهههشت و له ئاگر دهیپاریزی.

ئەنەس الله دەلىن: پىنغەمبەر الله فەرمووى: ((ھەركەس حەزبكات رزق و رۆزى فىراوان بىنت، تەمەنى درىن و بە فەر بىنت، با پەيوەندى خزمايەتى بىگەيەنىن)) متفق عليه. شرح السنه ١٩/١٣.

ابن عمر الله دهیوت: ((هدرکهسێ له پدروهردگاری بترسیێ و پدیوهندی خزمایهتی بگهیهنێ، مردنی دوادهکهویٚت، مالێی زوّر دهبیٚت، کهس و کاری خوٚشی دهویٚین) البخاری فی الادب المفرد ۱٤٠/۱

گدیاندنی پدیوهندی خزمایدتی وه ک چون له پیاو داواکراوه ناوه هاش له ئافرهت داواکراوه، فدرماند که ناراستدی مروّقی موسلمان کراوه چ پیاو بی چ ئافرهت، وه کوو ئدرکه شدرعیه گشتی ید کانی بر الله روانگدوه ئافره تی موسلمانی پاریزکار راسگویانه و گدرم و گورانه رووده کات گدیاندنی پدیوهندی خزمایدتی، ئدرك و کار و سدرقالید کان و بدرپرسیارید تید کان هدرچهنده زور بن له گدیاندنی ئدم پدیوهندی ید داینابرن.

ئافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو دهزانیّ گهیاندنی پهیوهندی خزمایهتی مایهی خیّر و فه په بو رزق و تهمهنی، میهر و سوزیّکی خواییه که له دونیا و دواروّژ دهیگریّتهوه، ههروا مایهی دهستکهوتنی خوشهویستی خهلک و ناوبانگی باشه، به پیّچهوانهوه پچپاندنی شهم پهیوهندییه دهبیّته هوی بهدبهختی و به لا و رق لیّبوونهی خوا و خهلک، بههویهوهش له بهههشت دوورده کهویّتهوه، وه ک پیخهمبهر که دفهرمووویّ: ((ناچییّته بهههشت کهسیک پهیوهندی خزمایهتی بپچریّنییّ)) متفق علیه. شرح السنه ۲۹/۱۳.

ئافرهتی موسلمان دهبی بزانی په همهتی خوا قه ده غده ده کری و ده گیری ته وه که سه یه یوه ندی خزمایه تی ده پچپینی، میهر و به زهبی خوای به سهریدا ناباری، ته نانه ته به سهر شهو کومه لا و گهله شداناباری که که سیکی تیابیت شهم پهیوه ندیه ی پچپاندبی. وه که هاتوووه له فه رموووده ی بوخاری له الادب المفرد ۱۶٤/۱ که پیغه مبهر کی ده فه دموووی: ((په همه ت و میهری خودا داناباری ته سهر کومه ل و گهلیک که سیکی تیابیت پهیوه ندی خزمایه تی پچپاندبی)).

بزید ابو هریره لدیدکی له کوره کانیدا له شدوه کدی روزی پینج شدممه واتا شدوی هدینی وتی:
سورم لدسدر ئدوه ی هدرکدسیک پدیوه ندی خزمایدتی پچراندووه له نیومان هدلسین. بدلام که س
هدلندستا، سی جار ئدمدی دوباره کردهوه، پاشان کوریک هدلسا چووه لای پوریکی که چدندین
سال بوو سدردانی نده کرد، کاتی لینی چووه ژوورهوه، پوری وتی: ئدوه چی توی هیناید سدردانی
من برازاکدم؟ وتی: گویم له ابو هریره بوو واو وای دهوت، وتی: ده بگدریوه لای و لینی بپرسه
لدبدرچی وای وتووه؟ ابو هریره وتی: گویم له پیغدمبدر شی بوو ده یفدرمووو: ((کردهوه کانی مروق
هدموو ئیواره یدکی روزی پینج شدممدی شدوی هدینی ده خریته بدرده ستی الله، کردهوه ی که سیک
وهرناگیری که پدیوه ندی خزمایدتی پچراندووه)) البخاری فی الادب المفرد ۲/۱ .

به راستی نه مه به لایه کی گهوره یه دوچاری ئه و که سه ده بینته وه که پهیوه ندی خزمایه تی ده پچرینی، کاتی نزا ده کات گیرا نابیت، کار و کرده وه کانی به رز نابینته وه، به دوای ره حمه تی خواوه یه که چی ره حمه تی خوا لینی دوورده که ویته وه، له م روانگهیه وه هه رگیز نابی نافره تیک ئیسلام تیکه لی بووبی پهیوه ندی خزمایه تی بپچرینی.

پچراندنی نهم پهیوهندی یه و سته مکردن. جا چ سته میّك دژوارتره له لهیه ک ترازاندنی زنجیره ی خزمایه تی و پچراندنی گریّکانی خوّشه ویستی لهنیّوان که س و کار و نزیکان؟!.

له فهرموووده یه کی قودسیدا پیغه مبه ر که ده فه رموووی: خودا ده فه رموووی: ((من میهره بانم، من خزمایه تی (الرحم)م دروستکردووه، له چاوگی ناوی خوّم ناوم لیّناوه، هه رکه سی بیگه یه نی ده یک بی البخاری فی الادب المفرد ۱۳۲/۱.

لهم دهقانه جهختکردنیکی ئاشکرا ههیه لهسهر ئهوهی کهسیک پهیوهندی خزمایهتی بگهیهنی بهختهوهر و خوشهویست و ریزداره و چیژی رهزامهندی و رهجمهتی خوا ده کات. کهسیکیش ئهم پهیوهندی بپچرینی بهدبهخت و چاره رهش و دابراوه له پهروهردگاری و بیبهشه له لیبوردن و رهزامهنییه کهی.

ئافرەتى موسلمان بەپنى رينمايى ئىسلام پەيوەندى خزمايەتى دەگەيەنى

ئافرهتی موسلمانی رووناکبیر ههمیشه پهیوهندی ههیه لهگهل خزمانی، هیچ سهرقالیه و ئهرکیّکی دایکایهتی و مال له گهیاندنی ئهم پهیوهنییه بی ئاگای ناکات، کاتی سهردانه کانی ریّك دهخات به پیّی پلهبهندی له ئیسلام له نزیکترینیان دهست پیّده کات، سهره تا سهردانی دایکی ده کات، پاشان باوکی، پاشان ئهوانی تر له نزیکهوه تا بهرهو خوارتر، پیاویّك هاته لای پیخهمبهر ده کات، پاشان باوکی، پاشان ئهوانی تر له نزیکهوه تا بهرهو خوارتر، پیاویّک هاته لای پیخهمبهری خوا، کی له پیّشتره به چاك هاوریّتی کردنی ؟ فهرمووی: ((دایکت، پاشان دایکت، پاشان باوکت، پاشان ئهوانهی له خوارترن)) متفق علیه. ریاض پاشان دایکت، پاشان دایکت، پاشان باوکت، پاشان ئهوانهی له خوارترن)) متفق علیه. ریاض

ئافرهتی موسلمان: چاکهکردن لهگهل خزمان و نزیکان دوو پاداشتی ههیه، پاداشتی خزمایه هتی و پاداشتی خیرکردن، ئهگهر ئافرهت دهولهمهندبوو با یارمهتی نهوانه بدات که پیویستیان به پارمهتییه، بهمهش ئهو دوو پاداشته دهباتهوه و دلی خزمانیشی پردهبیت له خوشهویستیه کهی، ههر ئهوهشه ئیسلام هانمان دهدات لهسهری و پیغهمبهریش شی بانگهوازی بو ده کات، وه ک لهو فهرموودهیهی زینب خیزانی عبدالله بن مسعود ده یگیریتهوه که پیشتر ئاماژهمان پیکردبوو.

له صحیحی بوخاری هاتوووه، مهیونهی کیچی حارث دایکی باوه پرداران، ههوالی نارد بو پیغهمبهر که که نهم کهنیزه که کهی خزی نازاد کردووه بی نهوهی مولّهت وه رگری. جا کاتی نوّرهی شهوی مهیونه هات به پیغهمبهری و ت: نهی پیغهمبهری خوا زانیوته کهنیزه که کهی خوّم نازاد کردووه؟ فهرمووی: ((واتکردووه؟)) وتی: بهلیّ، فهرمووی: ((نهگهر بتبه خشیبووایه خالوانت پاداشتت گهوره تر ده بوو)) متفق علیه. شرح السنه ۱۹۵/۲.

پیغهمبهر الله ههموو دهرفهت و بونهیه کدا جهختی ده کرده وه لهسهر له پیشتربوونی نزیکان به چاکه کردن له گهنیان، کاتی نهم نایه ته دابهزی: ﴿ لَن تَنَالُواْ البِرَّ حَتَّی تُنفِقُواْ مِمَّا تُحِبوون.... ﴾ ال واتا: ناگهنه پلهی چاکه کاری راسته قینه تا نه به خشن له و شتانه ی لاتان خوشه ویسته... ﴾ ال عمران: ۹۲، ابو ته نحه هاته لای پیغه مبهر الله و وتی: نهی پیغه مبهری خوا، خودا ده فه رموووی: ﴿ لَن تَنَالُواْ البِرَّ حَتَّی تُنفِقُواْ مِمَّا تُحِبوون... ﴾ وه خوشه ویسترین مالم له لای مین (بیرحاء)ه بیرحاء باخیکی خورما بوو ته وه کردمه صه ده قه بو خوا به نومیدی چاکه کهی و هه نگرتنی بوم له لای خوا، دهی نهی پیغه مبهری خوا، چونی به باش ده زانی هه نس و کهوتی پی بکه، پیغه مبهر فوا، چونی به باش ده زانی هه نس و کهوتی پی بیکه که، پیغه مبهر من وای به باش ده زانم که بیده یته نزیکانت، ابو ته نه مه مانیکی پر نه قازانجه، وه نه وه ی و تت بیستم، من وای به باش ده زانم که بیده یته نزیکانت، ابو ته نحمه وتی: وا ده کهم نهی پیغه مبهری خوا، جا بو ته نوم و ناموزایانی)) متفق علیه. شرح السنه ۱۸۹۸.

پینعهمبهر الله رینی رینمایی کانی چوویه ناو ناخی روزگار، کاتی ناموزگاری هاوه لانی کرد سهباره ت به خه لکی میصر له و فهرموووده یه ی مسلم گیرایتیه وه: ((ئینوه میسر رزگار ده که ه خاکیک قیراط دراویانه، کاتی رزگارتان کرد، له گه ل خه لکه که ی چاکه کار بن چونکه خاوه ن په یان و خزمی ئیمه ن یا فهرمووی: خاوه ن په یان و خه زورانی ئیمه ن) مسلم ۹۷/۱۹. زاناکان له راقه کردنی ئهم فهرموووده یه دا ده لین: خزمایه تیه که به هوی ئه وه یه که هاجه ره ی دایکی اساعیل لهوانه، خه زورایه تیه کهش به هوی ئه وه یه که ماریه ی دایکی ابراهیمی کوری پینه مهم به هوی نه وانه.

کاتی ئافرهتی موسلمان گویبیستی ئهم رینمایی بهرزهی پیغهمبهر گه دهبیت، زیاتر رووده کاته خزمانی، خوشهویستی و سوزی بیوینهیان پیشکهش ده کات، بهرده وام سهردانیان ده کات و چاکهیان له گهل ده کات.

پەيوەندى خزمايەتى دەگەيەنى ئەگەرچى ناموسلمانيش بن

ئافرهتی موسلمان سهیری ریّنمایی ئاینه که که ده کات، دهبینی به هوی لیّبورده یی و هه سته مروّقایه تیه کهی زیاتر شکوّدار ده بی کاتی ئاموّژگاری ده کات به گهیاندنی پهیوه ندی خزمایه تی له گهل خزم و که س ئه گهرچی ناموسلمانیش بن، له و فهرموووده ی عبدالله بن عمر بن العاص هده یگیریّته وه، وتی:گویّم له پیّغه مبهر هی بوو به ئاشکرا و بی پهرده ده یفه مرمووو: ((به دهی فلانه که س خوشه ویست و پالپشتی من خوا و باوه پردارانی چاکن، به لاّم پهیوه ندی خزمایه تیان له گهلمدا هه یه و منیش ده مهویّت به چاکه و به و شیوه شایسته یه بیگه یه نی می متفق علیه. شرح السنه ۲۹/۱۲.

کاتی نهم نایه ته دابهزی: ﴿وَأَنذِر عَشِیرَتَكَ الأَقرَبِین. واتا: خزمه نزیکهکانت هزشداربکهوه و بیانترسیّنه ﴾ الشعراء: ۲۱٤، پیّغهمبهر ﷺ بانگی قورِهیشی کرد، ئهوانیش کوّبوونهوه، بهگشتی و بهتایبهتی بانگی کردن و فهرمووی: ((ئهی بهرهی کهعب بن لوئهی، خوّتان له ئاگر رزگاربکهن. ئهی بهرهی عهبد شهمس، خوّتان له ئاگر رزگاربکهن. ئهی بهرهی عهبد شهمس، خوّتان له ئاگر رزگاربکهن. ئهی بهرهی هاشم خوّتان له ئاگر رزگاربکهن. ئهی بهرهی هاشم خوّتان له ئاگر رزگاربکهن. نهی بهرهی هاشم خوّتان له ئاگر

رزگاربکهن. نهی بهرهی عبدالمطلب، خوّتان له ئاگر رزگاربکهن. ئهی فاتیمه، خوّت له ئاگر رزگاربکهن بهی فاتیمه، خوّت له ئاگر رزگاربکه" چونکه من لهلای خوا بو ئیوه هیچ شتیکم پیناکری و دهسه لاّتم نییه، تهنها ئهوه نه بی ئیّوه خزم و نزیکی منن و منیش وه کوو شایسته یه ئهم پهیوهندییه ده گهیه م و مافی خوّی دهده م)) مسلم ۷۹/۳.

ئهم رینماییانه چووبوویه ناخی گویی موسلمانان و جینگای خوّی لهناو دلیّان کردبوویهوه" بوّیه ابن عبدالبر له (الاستیعاب) وه ابن حجر له (الاصابه) دهگیرنهوه که کهنیزه کیّنکی صهفیهی دایکی باوه پرداران هاته لای (عصر هی) ئهمیری باوه پرداران و وتی: نهی ئهمیری باوه پرداران، صهفیه پروژی شهمهی خوّش دهویّت و سهردانی جوله کهش ده کات. عصر شی ناردی به شویّن صهفیه و لهم باره وه لیّی پرسی، ئهمیش وه لاّمی دایه وه: ههرچی شهمهیه ئهوا خوّشم نهویستووه لهو کاته وهی خودا بوّی گوریومه ته وه به پروژی ههینی، وه ههرچی جوله کهشه ئهوا پهیوه ندی خزمایه تیم لهگهلیّان ههیه و پهیوه ندیه که ده گهیه نم، پاشان پوویکرده کهنیزه که کهی و لیّی پرسی سهباره تا به و پالنه رهی وای لیّکردووه نهم دروّیه بکات؟ کهنیزه که که وه لاّمی دایه وه: شهیتان ئه کاره ی پیّکردم! وه لاّمی صهفیه شهوه بوو: بروّ توّ ئازادی (۱).

⁽١) الاستيعاب ١٨٧٢/٤، وابن حجر في الاصابة ١٢٧/٨.

ئیسلام هانی چاکه کردنی داوه له گهل دایك و باوك، ئه گهرچی بی باوه پیش بین، ههروا هانی چاکه کردن ده دات له گهل خزمان ئه گهرچی به ههمان شیّوه بی باوه پر بین، له پروانگهی لیبورده بی مروّقایه تی و ثه و سوّزه ی که نهم ئاینه بی ههموو خه لکی هیّناوه، که ده فهرموووی: ﴿وَمَا أُرسَلْنَاكَ إِلاَّ رَحَمَةً لِلْعَالَمِینَ. واتا: ئیمه توّمان ته نها وه کوو میهر و ره همه تیّك ناردووه بی ههموو جیهان که الانبیاء: ۱۰۷.

له واتا بهرفر اوانهكهي پهيوهندي خزمايهتي تيْكهيشتووه

ئافرهتی موسلمان دهزانی پرووهکانی گهیاندنی پهیوهندی خزمایهتی زورن، بوارهکانی بهرفراوانه، شیراز و پروالهتهکانی جوراوجوره: جاری به بهخشینی پاره دهبیت بو لادانی ههژاری و پرکردنهوهی پینویستی و لادانی به لا، یا به سهردانی کی پر له سوز دهبیت که پهیوهندی یهکانی خزمایه تی به هیز دهکات و کانی خوشهویستی ده تهقینی تهوه، ههندی جار به وشهیه کی چاك و زهرده خهنه یه کی پر له سوز و پیشوازیه کی گهرم دهبیت، یا به ناموژگاری و دلسوزی و فیداکاری دهبیت، ههروا گهیاندنی نهم پهیوهندی یه کاری تری خیر و چاکه دهبیت که سوزی مروقایه تی پتهوده کات و ههستی بهیه کهوه ژیان و بهزه یی و گونجان و خوشه ویستی و سوز لهنیوان خزمان گهشه پیدهدات.

بق ئهم مهبهستانه ریّنمایی پیّغهمبهر ه هانده ره لهسه ر بهرده وامبوونی ئهم پهیوه ندی یه، ئهگهرچی له ساده ترین شینوه و کهمترین خهرجی دابیّت، وه ک ده فهرموووی: ((شاودیّری خرمایه تیتان بکهن ئهگهر به سهلام کردنیش بیّت)) البزار ۳۷۳/۲.

پەيوەندى خزمايەتى دەكەيەنى ئەگەرچى ئەوان سەردانى نەكەن

ئه و ئافرهته موسلمانهی که گیانه که ی تیراوبوه له رینمایی شهم ئاینه رهوایه پهیوه ندی خزمایه تی ده گهیه نی نه گهرچی ئه وان بیپ چرینن، هه رگیز وه کو شه وان مامه له ناکات کاتی سه ردانی بکهن سه ردانیان بکات و که سه ردانی نه کهن سه ردانیان نه کات چونکه شافره تی موسلمان هه رده م پهیوه ندی خزمایه تی ده گهیه نی و مه به ستیشی دلسوزیه بو خوا و ده ستکه و تنی پاداشته و، چاوه روانی به رامبه رئیه، یان بونه و هی سه ردانی بکه نه وه، به مه شه به سودار و

ر دوشته که ی غونه یه کی به رز له ر دوشتی بلندی مر قایه تی دینی ته وه که ئیسلام هه میشه سوور بووه له سه ردی داکوتانی له ناخی موسلمانان. گهیشتن به م ئاسته کاریکی ئه سته مه ته نها بو ئه وانه نه بیت خودا رینمایی کردون و ده روونیان ملکه چبووه بو ره زامه نه دولا، ئه م جوره ئافره ته موسلمانه به رزانه کردار به م فه رموووده یه یی پیغه مبه را که ده که ده فه رموووی: ((به و که سه ناوتری پهیوه ندی خزمایه تی گهیاندووه کاتی سه ردانی بکه ن سه ردانیان بکاته وه ، به لکو ئه و که سه پهیوه ندی خزمایه تی گهیاندووه کاتی پهیوه ندی له گه ل ده په چرینن ، ئه م سه ردانیان ده کات و پهیوه ندی یه که ده گهیه نی) فتح الباری ۲ (۲۳/۱۹.

ئه مه یه نه و خور ه و شته به رزه ی مر قایه تی که ئیسلام ده یه وی پیاو و نافره تی موسلمان بیگاتی له مامه لای له گه لای پیغه مبه را هی و تی: نه ی پیغه مبه ری خوا، من خزمانیکم هه ن سهردانیان ده که م و سهردانم ناکه ن، چاکه یان له گه لا ده که م خرابه م له گه لا ده که م خرابه م له گه لا ده که نه به رامبه رم نه نام و نه زانن، پیغه مبه را هی فه رمووی: ((ئه گه روه ک چون ده لینی وابیت، نه وا وه ک نه وه وایه گلی گهرمیان ده رخوارد بده ی، وه له لایه ن خواوه ش پستگیری و یارمه تی ده رت ده بی له سهریان تا له سه ریان تا له سه را م باره بینی)) مسلم ۱۱۵/۱۲.

ئای له خزمایه تی! چهنده قورسه کینشی گهیاندنی نهم پهیوه نییه له تهرازووی بهنده ی باوه پردار! چهنده به دبه ختن نهوانه ی نکولی لیکده کهن! نهوانه ی پهتی خوشه ویستیه کهی ده پچپینن! چهنده مهزنه پاداشتی نهوه ی ده یگهیه نی و ئارام ده گری له سهر مامه له ی و شاک و پچپانی خزمانی بهرامبه ری! به جوریك خوا به پشتیوانی خوی کومه کی ده کات و به سهریانی زال ده کات و دلنی پرده کات له نارام گرتن به رامبه ربه نه زیه ته کانیان، سه قامگیر و خوراگری ده کات له سهر به رده وام ده ستگرتنی به م خوره و شته مروقایه تیه ناوازه یه.

لیّرهوه ئافرهتی موسلمانی راستگو له ههموو کاتیّك پهیوهندی خزمایهتی دهگهیهنی و نایپچریّنی. به ئومیّدی بهردهوامبوونی میهری خوا لهسهری، پیّغهمبهر هی دهفهرموووی: ((خزمایهتی (الرحم) نووساوه به عهرشی خودا و دهلیّ: ههرکهسیّ بگهیهنیّ، خودا پهیوهندی لهگهل

بگەيەنى، وە ھەركەسى بمپچرىنى، خودا پەيوەندى لەگەل بېچرىنىي)) متفق علىد. رياض الـصالحين: ١٩١.

٨ ئافرەتى موسلْمان لەگەلْ دراوسىڭلانى

ئافرەتى موسلمان چاكەكار و بەسۆزە بۆ دراوسيكانى

رينمايي ئيسلام به چاكهكردن لهكهل دراوسي بهرجهسته دهكات

ئافرهتی موسلمان تیّگهیشتووه له ریّنمایی به رزی ئیسلام له هاندانی گه رم و گوری و ئاموژگاری توندی سه باره ت به دراوسی، ته نانه ت پلهوپایه یه کی وای بی داناوه له پایه کانی پهیوه ندی یه مروّییه کان که پیشتر مروّقایه تی له هیچ ئاینیّکی تر نه ناسیووه، وه ک خودا ده فه درموووی: ﴿وَاعبُدُوا الله وَلا تُشرِكُوا بَه شَیئًا وَبِالوَالِدَینِ إحسانًا وَبِذِی القُربَی وَالیَتَامَی وَالمَسَاکِینِ وَالجَارِ ذِی القُربَی وَالجَارِ الجُنُبِ وَالصَاحِبِ بَالجَنبِ وَابنِ السَّبِیلِ وَمَا مَلَکَت أیمانکُم.... واتا: ﴿ته نها الله بپه رست و هیچ هاوبه شیّکی بو بریار مه ده ن و له گه ن دایك و باوکانتان چاکه کار بن هه روا له گه ن خزم و نزیکان و هه تیوان و که م ده رامه تان و دراوسیّی خزم و دراوسیّ ناخزم و هاوریّی گه شت له کاری چاکه و ریّبوار و نه و کویلانه ی له ژیّر ده ستتانن ... ﴾ النساء: ۳۲

لهم روانگهیهوه ههرکهسیک لهته ک مروّقی موسلمان بیّت مافی دراوسیّیه تی لهسهره، ئهگهرچی پهیوهندی خزمایه تی تاینی له نیّوانیاندا نهبیّت، لهمهشهوه ریزلیّنانی دراوسی و بهرزراگرتنی پهیوهندی دراوسیّتی لهشهرعی ئیسلامی شکوّدار بهدی دهکریّت.

پینغهمبهر ﷺ دهفهرموووی: ((جبریل - ع - لهبارهی دراوسی هینده رایسپاردم تا وامزانی میراتی لیده گری)) متفق علیه. شرح السنه ۷۱/۱۳.

ئهمه ئهو پلهوپایه بهرزهیه که دراوسی ناسیویهتی له شهرعی ئیسلام" بۆیه پیغهمبهر گله له ههموو بۆنهیهك فهرمانی ده کرد به چاکه کردن له گهل دراوسیّ. ابو امامه گه ده لّـیّ: ((گـویّم لـه پیغهمبهر الله بوو، که لهسهر حوشتره لوت براوه کهی بـوو لـه حـهجی مالئـاوایی، دهیفـهرمووو: سهبارهت به دراوسیّ راتانده سپیرم، زوّر ئهوهی دوباره کردهوه، تا وتم: میراتی لیّده گریّ)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۳۵/۸).

ههروا پیّغهمبهر الله دهفهرموووی: ((ههرکهسی باوه پی به خوا و به پوّژی دوایی ههیه با چاکه کار بی لهگهل دراوسیّکهی، وه ههرکهسی باوه پی به خوا و به پوّژی دوایی ههیه با پیّز له میوانی بگری، وه ههرکهسی باوه پی به خوا و به پوّژی دوایی ههیه با قسمی خیّر بکات نهگهر نا بی دهنگ بیّ)) متفق علیه. ریاض الصالحین: ۱۸۵.

له گیرانهوه یه کی تری بوخاری: ((ههرکهسی باوه ری به خوا و به روزی دوایی ههیه با ئازاری دراوسی که یا ئازاری دراوسینکهی نهدات...)) فتح الباری ۴٤٥/۱۰.

دهبینین له سهره تای ئهم فهرمووودانه و رایسپاردین به چاکه کردن له گه ل دراوسی، وه ئه م چاکه کاری یه به نیشانه یه ک له نیشانه کانی باوه پربوون به خوا و به پوژی دواییه و بهرهه می که له بهرهه مه چاکه کانی.

ئەوەي بۆ خۆي پێى خۆشە بۆ دراوسێكانى پێى خۆشە

ئافرهتی موسلمانی بیدار دلندرمه، سنگ فراوانه، سروشت خوشه، دراوسینی خوش دهویت، زور ههستیاره له ههرچی ئهزیهتیان بدات یا ریزیان بریندار بکات یا ئازاریان پی بگهیهنی، خیسری بو دهوین وه که چون خیری بو خوی دهویت، به خوشیه کانیان دلخوشه، به ئازاریان دلتهنگه، لهم فهرموووده به باش تیگهیشتووه که ده فهرموووی: ((کهسیکتان باوه پناهینی تا ئهوه ی بو خوی پیی خوشه بو براکهشی پیی خوش بیت)) متفق علیه. شرح السنه ۲۰/۳۰.

له گیٚڕانهوهیه کی مسلم له ئهنهسهوه له پینهمهه هه فهرمووویه تی: ((سویند بهوهی گیانی منی بهدهسته بهندهیه ک باوه پناهینی تا ئهوهی بز خوّی پینی خوّشه بو دراوسینکه شی یا فهرمووی بو براکه شی پینی خوّش بینت)) مسلم ۱۷/۲.

نافره تی موسلمان له یادی ناچیت ماوه ماوه به خشین و دیاری پیشکه شبه دراوسینکانی بکات، یان ههندی له و چیشته ی بز بنیری که بزنی بزیان ده چیت و ده زانی نه وان له توانایان نییه وه ک نه م چیشته ناماده بکهن، تاوه کوو نه و گونجانه کومه لایه تیه بیته دی که پیغه مبه را هانی داوین له سه مرموووده ی ابا ذر شه که ده فه رموووی: ((نه ی نه با ذر ، نه گه ر شله یه کت لینا ناوه که ی زور بکه و بو دراوسینکه شتی بنیره)) مسلم ۲/۲۷۲.

له گیرانهوه یه کی تر: ((ئه گهر شله یه کت لی نا ناوه که ی زور بکه، پاشان سه یری مالی دراوسیت بکه و به چاکه هه ندیکیان بو ببه)) مسلم ۱۷۲/۹.

ئافرهتی موسلمانی دینداری ویژدان زیندوو بهرگه ناگری ببینی دراوسینکهی نهبوون و کهم دهرامهتن و دهستیان بو دریژ نهکات، یا شتیک له خوّراک و پیّویستی تریان بو بنیّری، بهتاییه تی ئهگهر به خوّی ههبوون و دهولهمه ندبوو و خودا له به خشش و خوّشیه کانی ژیانی پیّدابوو، له کاتیکا نهم فهرموووده یه دهبیسی: ((باوه پی به من نه هیّناوه نهوه ی به سکی تیّره وه مجهوی له کاتیکا دراوسینکهی له تهنیشتیه وه برسی یه، وه نهویش به حالی ده زانی) الطبرانی والبزار (مجمع الزوائد ۱۹۷/۸).

وه: ((باوه ری ته واو ناهیننی ئه وه ی به خزی تیره و دراوسینکه ی برسی یه)) الطبرانی وابو یعلی (مجمع الزوائد ۱۹۷/۸).

بهپێی توانای خوٚی لهگهل دراوسێکانی چاکه دهکات

ئافرهتی موسلمان چاکه لهگهل دراوسیّی ده کات ئهگهر به شتیّکی که میش بیّت، وه لهبهر فیز و شهرم خیری کهم ناگیریّتهوه بهبیانووی ئهوه ی بلیّیت: جوان نییه ئهو شته کهمهی پی ببه خشم تا ئهوکاته ی شتیّکی گونجاوتر و زورتر دهبه خشم، به مهش دراوسیّکه ی لهو خیّره بهرده سته بیّبه ش

ده کات به تومیدی خیریکی زوری چاوه پوان که له وانه یه هه ر به ده ستی نه که ویت و ده رف ه تی خیره که شی له کیس ده چین بویه پیغه مبه ر این ده فه رمووی: ((نه ی تافره تانی موسلمان: خیرکردن به دراوسی به که م مه زانن با له قه سمی مه پیکیش بیت)) متفق علیه . شرح السنه ۱٤١/۸.

خوای گهورهش دهفهرموووێ: ﴿ فَمَن يَعمَل مِثقَالَ ذَرَّةٍ خَيرًا يَرَه. واتا: ههركهسـێ يــهك تۆســقاڵ چاكه بكات پاداشتهكهي وهردهگرێتهوه﴾ الزلزله: ٧.

هدروا پینغهمبدر الله ده ده ده ده ده ده ده ووی: ((خوتان له ناگر بپاریزن نه گهر به لهته خورمایه کیش بینت، نه گهر نه وه شان نه به ده و نه وا به قسه یه کی چاك)) متفق علیه. شرح السنه ۱٤١/٦.

لهم فهرمایشتانه ئهوهش تیدهگهین ئهو دراوسیّیهی خیّری پیّده کریّ نهگهر شتیّکی کهمیش بیّت، باش وایه لهبهرچاوی بیّت و سوپاسی خاوه نه کهی بکات" چونکه به سوپاسکردن لهسهر چاکه خوّشهویستی و دلّسوّزی له نیّوان دراوسیّکان بلاوده بیّتهوه، سوّز و بهزه یی له ژیانیان گهشه دهکات، لهپال ئهمانهوه سوپاسگوزاری رهوشتیّکی رهسهنی ئیسلامیه، وه ک پینهمبهر همهدر مووویّ: ((کهسیّ سوپاسی خهلّک نه کات سوپاسی خوای نه کردووه)) البخاری فی الادب المفرد ده در ۲۱۰/۱

ئیسلام ویستی خوشهویستی و سوز له نیوان دراوسینکاندا بلاوبکاتهوه، وه رینگاکانی گهیشتنی مروق بو به نهم خوشهویستی و سوزه زورن، وه این دیاری پیشکه شکردن بویه پیغهمبه رای بیشه کردووه له نافره تلهوهی دیاری ناردن بو دراوسی یا وه رگرتن لینی به کهم بزانی چونکه خافره تله و جوزه هه لویست و بونانه دا هه ستیاره، که لهوانه یه کاریگه ری هه بی له سهر ده روونی به دراوسینکانی، به مه ش سه رنجی نافره تی موسلمان راده کیشی بو لای نه وه ی گرنگه له دیاری مانا مروقایه تیه به به درزه که یه تی مانای مادی و رواله تی دیاریه که، نافره تی موسلمانیش نابی بی ناگا بیت له مواتا مروقایه تیه، نه و دیاریه ی پیشکه ش به دراوسینکه ی ده کات یان نابی بی ناگا بیت له مواتا مروقایه تیه، نه و دیاریه ی پیشکه ش به دراوسینکه ی ده کات یان

پێشکهشی ده کرێت به بچوکی نهزانێت" چونکه له دیدی ئیسلام ناوهرۆك لهپێشتره له ڕواڵهت و مادیات.

چاكه لهگهل در اوسيكاني دهكات ئهگهرچي موسلمانيش نهبن

لهم روانگهیهوهبوو عبدالله بن عمر ئهگهر مهریّکی سهربریبوایه له خزمهتکارهکهی دهپرسی: ((ناردت بو دراوسی جولهکهکهمان؟ ناردت بو دراوسی جولهکهکهمان؟ چونکه من گویّم له پیّغهمبهر هی بوو دهیفهرمووو: ((جبریل سهبارهت به دراوسیّ هیّنده رایسپاردم تا وامزانی میراتی لیّدهگریّ)) متفق علیه. شرح السنه ۷/۱۳.

چهنده بهرفراوانه بهزهیی ئیسلام به خه لّکی! چهنده نهرم و نیانه له چاود پریکردنی ئهوانه ی له و نیانه له چاود پریکردنی ئهوانه ی له و نیز سیبه ری هیمن و ئاسایشی ده ژین! میژوو گهواهی ده دات که خاوه ن پهرتووکه ئاسمانییه کان زور به ئاسایش و هیمنی و دلنیا بوون له خویان و ئابرو و مال و سامان و ئاینیان ژیاون له ته در اوسی موسلمانه کانیان له زوربه ی خاکه ئیسلامیه کان، چیژیان وه رگرتوه له چاك دراوسیتی کردنی موسلمانان بویان و ریز لی گرتنیان و مامه له ی جوان و ئازادی بیروبوچوونیان، ئهوه تا که نبسه دامه زراوه کانیان له دیرزه مانه وه له گوندی موسلمانان لهسه ر لوتکه ی چیاکان هه ر ماوه،

له دهوروپشتیان به ههزاران موسلمانی لیخیه، که دهورهیان داون به چاودیری و پاراستن و چاکهکردن و دادیدروهری و دراوسیتی کردن بهچاکه.

له چاکهکردنیدا دراوسی نزیکهکان پیش دهخات پاشان ئهواذی تر

ئافرهتی موسلمان بی ناگا نییه له و ری کخستنه ورده ی ئیسلام دایناوه له چاکه کردن له گه لا دراوسی، کاتی رایسپاردوین به چاکه کردن له گه لا دراوسی به پینی نزیکیان لیمان، ئه مه شه به له به دراوسی به پینی نزیکیان لیمان، ئه مه شه به له به وه که باوه زور هه بی به به به به به به به به وه که باوه زور هه هم باوه نور به وی باوه نور به بی به به به به به به به به به نیرانیاندا...، خاتو و عائشه وتی: و تم: ئه ی پیغه مبه ری خوا، دو و دراوسیم هه نه، بی کامهان دیاری و شت بنیرم؟ فه رمووی: ((بو نه وه بان ده رگای له تو نزیکتره)) البخاری فی الادب المفرد ۱۹۸/۱.

ئدمه ئدوه ناگدیدنی نافرهتی موسلمان له گهل دراوسی دووره کان چاکه نه کات، به للکو هدرچی له چوارچیوه ی مالیدا دهوره ی دابی له دراوسینی چاك ده چیته بازنه ی دراوسینیهتی و مافی دراوسینی لهسهر هدید، ئهوه ی پیشتر له فهرموووده که باسكرا ته نها ریخ کخستنیکی ئیسلامیه تیایدا پیغه مبدر هی هدستی دهروونی دراوسینی هدره نزیکی له به رچاوگر تووه، ئه میش به هی زور به سهریه کداچوون و مامه له ی پیکه وه و بوونی خزشه ویستی له نیوانیاندا.

ئافرەتى موسلمانى راستگۆ باشترين دراوسييه

شتیکی ئاساییه ئافرهتی موسلمانی راستگوی بیّدار به ئاینه کهی باشترین دراوسی بیّت له ناو کومه لاّگه" چونکه چاکه کردن له گهل دراوسی رهوشتیکی ره سه نی ئیسلامی قووله له ویژدانی ئافرهتی موسلمان که پهروه رده بووه له سهر خوره وشتی ئیسلامی به رز، وه ک پینغه مبه ره ده فه رموووی: ((چاکترین هاوری له لای خوا باشترینیانه بو هاوری کهی، وه باشترین دراوسی له لای خوا باشترینیانه بو هاوری کهی، وه باشترین دراوسی له لای خوا باشترینیانه بو هاوریکهی، وه باشترین دراوسی له لای خوا باشترینیانه بو دراوسی کهی))

ههروا پینغهمبه ه دراوسینی به یه کی له هوکاره کانی به خته وه ری داناوه که ده فهرموووی: ((یه کی له هوکاره کانی به خته وه ری دراوسینی چاك و مال و خانووویه کی فراوان، وه ئامرازی گواستنه وه ی خوش و باش)) الحاکم ۱۹۹۴.

پیشیندی چاك بدهای دراوسیّی چاكیان دهزانی، بدیدكیّ لدو بدخششاندیان هدژمار ده كرد كه بسه پاره هداناسدنگیّنریّ، یدكیّ لدو دهستکدوتاندید كه هیچ دهستکدوتیّکی دونیا هاوشانی نابیّت، میّژوو بوّمان ده گیّریّتدوه كه دراوسیّی (سعد بن العاص) ۱۰۰۰۰ درهدمی زیاتر درایه لهسهر نرخی خانووه کدی، پاشان به کریاری وت: ندمه نرخی خانووه کدمه، ندی بدچهند دراوسیّتی سمعیدم لیّده کری؟ کاتیّ سعید ندم قسدیدی پیّگدیشتدوه نرخی خانوووه کدی نارد بو دراوسیّکدی و له خانووه کدش هیّشتیدوه.

ئەمە لاپەرەي درەوشاوەي دراوسيني چاكە، دەبنى لاپەرەي دراوسيني خراپ چۆن بنى؟

دراوسیی خراپ و لاپهرهی رهشی

ده قد راسته کان جه خت ده که نه وه له سهر ره شی و تاریکی و پیوخلی لاپه ورهی دراوسینی خراپ، نافره تی موسلمانیش کاتی سهیری نهم لاپه رانه ده کات له ترسی نه و ناکامه خراپانه یان ده روونی ده هه ژی و هه ستی پر ده بینت له رق و دوور که و تنه وه له م جوّره خاسیه تانه.

دراوسێی خراب له بهخششی ئیمان داماڵراوه

ئهمه بهسه بر بهدبهختی و چاره رهشی دراوسینی خراپ که دامالری که نیعمه تی ئیمان، گهوره ترین و دیار ترین نیعمه ت که ژیانی مروّق پیغهمبه را که نهرمایشتیدا به ته واوی جهختی که سهر کردوّته و و هیچ نهرمیه و پاشگه زبوونه و هی تیانییه، که ده فه رموووی: ((سویند به خوا باوه رناهینی، سویند به خوا باوه رناهینی، و ترا: کی شهی پیغهمبهری خوا؟ فهرمووی: ((ئهو کهسهی له خرایه و شهری دراوسینکهی دلنیا (ئهمین) نهبی)) متفق علیه.

له گیٚڕانهوهی مسلم هاتوووه: ((ناچیّته بهههشت ئهوهی دراوسییّکهی دلّنیا نهبی له شهر و خراپهی)) مسلم ۱۷/۲.

چهنده تاوانیکی گهورهیه کاتی مرزق ده کهویت خراپه کاری له گهل دراوسینی و به هویه وه له به خششی ئیمان داده مالین و بیبه ش ده بی له چوونه به هه شت!!

کاتی نافرهتی موسلمانی بینگهرد نهم دهقانه دهخوینینتهوه ههرگیز به مینشکی دانایهت لهههرچ بارودوخیک بینت خراپه لهگهل دراوسیی بکات" چونکه خراپهکاری لهگهل دراوسی و پیلانگیران بو یهکتری و دهنگ دابرین و دووبهره کی لهگهلیان له گوناهی بیچووک نییه، بهلکو له گوناهه گهورهکانه و نیمانت له کیس دهبات و ههرهشه له چارهنووسی دواروزژت دهکات، نایا هیچ بهلایه ههیه گهورهتر بی له نهمانی نیمان و له دهستدانی دواروزژ که دلی نافرهتی موسلمانی بو راچلهکی و دهروون و بوونی بو بههژی؟

دراوسیّی خراپ ئافرەتیّکه کاروکردەوەی به هەدەر چووه

به پینعه مبه ر ه یان وت: نهی پینعه مبه ری خوا، فلانه شافره ت شهونوین ده کات، به پوزیش به پرزیش به پرزویش به پرزوو و ده بیت و شاوا ده کات، و خیر و صده قد ده کات، به لام به زمانی

دراوسیّکانی ئازاردهدات، پیّغهمبهر الله فهرمووی: ((هیچ خیریّکی پیّوه نییه و له کوّمهلّی دوّزه حه)) وتیان: فلانه ئافرهتیش نویژه فهرزه کان ده کات، پارچه پهنیر ده کاته خیّر، به لاّم ئازاری کهس نادات، پیّغهمبهر الله فهرمووی: ((ئهو ئافره ته له کوّمه لیّ به هه شته)) البخاری فی الادب المفرد ۲۱۰/۱.

ههروا پیخهمبهر هه دهفهرموووی: ((سی کهس لهوانهی مایهپووچ و بیبهرههمن: پیشهوایهك ئهگهر چاکهی لهگهل بکهی سوپاست نهکات، ئهگهر خراپهشی لهگهل کرا خوش نهبی و نهبووری، وه دراوسینی خراپ ئهگهر خیر و چاکهیهکت لی ببینی دهیشاریتهوه، وه ئهگهر شهر و خراپهیهکیش ببینی بلاوی دهکاتهوه، ههروا ئافرهتیکیش ئهگهر لهگهلی بیت و له بهرهو رووی بیت ئازارت دهدات، ئهگهریش لینی ونبووی و دیارنهبووی ناپاکیت لهگهل دهکات)) الطبرانی ۲۲۸/۱۸.

بهم شیّوه به دهقه کان یه که له دوای یه که دیّن و ویّنه ی ناشیرینی دراوسیّی خراب ده کیّسن که ده روونی ئافره تی موسلمانی بیّگه رد لیّی هه راسان ده بیّت، وه زوّر ئاگادار و بیّداره له که و تنه ناو گوناهی خراپه کردن له گه ل دراوسیّ و زوّر دووره له وه ی پوژیّک له پوژان ببیّته دراوسیّی خراپ، یا نکوکی و دوژمنایه تی، یا ئیره بی و پیلانگیران هه بیّت له نیّوان ئه م و دراوسیّکانی" چونکه همرده م نه و فه رموووده یه ی پینه مبه ر هی که گوییدا ده زرنگیته وه که ده فه رمووودی ((یه که مو نه یا که که یه و نه یا دو نه یا که که ده فه دالط برانی (مجمع دو نه یار که له پوژی قیامه ت به رامیه ری یه کتر ده گرن دو دراوسیّنه)) رواه احمد والطبرانی (مجمع الزوائد ۱۷۰/۸).

كەمتەرخەمى ناكات ئە چاكەكردن ئەگەل دراوسيكانى

ئافرهتی موسلمان ته نها به وه ناوهستی خراپ ه نه کات له گه ل دراوسی کانی، به لکو هه میشه ده ستپیشخه ره بو چاکه کاری له گه لیان تا له توانای دابیت، له کاتی پیویست که مته رخه می ناکات له چاودیزیکردن و ریزگرتن و چاکه کردن له گه لیان، له ترسی نه و هه په هسهی پیغه مبه ر الله که ده فه رموووی: ((چه ندین دراوسی له روزی دوایی به ستراوه به دراوسی که ی و، ده لی: په روه ردگارا"

ئهمه دهرگای به رووی من داخست، چاکه و خيری لهمن گرتهوه)) البخاری فی الادب المفرد

موسلمان له تیّروانینی ئیسلام بینایه کی بهرز و توکمه یه وخشته کانی روّله ی نهم ئومه ته نه مهر خشته یه کگرتوو و توکمه بیّت و زوّر به توندی به خشته ی ته ته نیستی نووسابی، تاوه کوو بینایه کی توندو توّل و به هیّن و خوّراگر ده سته به ربیّت، نه گهرنا دوچاری هه راسان و رووخان و که و تن ده بیّته وه.

پاشان ئیسلام نه و خشتانهی دهورهداوه به شورایه کی به هیّز له تویّشووی گیان، بو پارپزگاریکردن له یه کگرتوویی و چهسپاوی و بهرگریه کهی، تا بینای موسلمانان ههمیشه به هیّز بیت، هیچ هزکاریّك کاری تیّنه کات، وه ك ده فهرموووی: ((باوه پردار بو باوه پردار وه ك بینا وایسه، ههندیّکی نهوه ی پرکیشاوه و توند کردووه)) متفق علیه. شرح السنه ۲۷/۱۳.

هدروا ده فدرموووی: ((ویّندی باوه پرداران له نهوینداری و بهزهیی و سوّزیان بوّ یه کتری وه ک یه ک جهسته وایه، کاتی نهندامیّکی دیّته ئیّش، هه موو جهسته بوّی به ناگا دهیّت و شهونخونی بوّ ده کات و تای لیّ دیّت)) متفق علیه. شرح السنه ۲۹/۱۳.

ئاینیّك بهم شیّوه سهیره سووربیّت لهسهر یه کگرتنی تاکه کانی زوّر پیّویستره که پهیوهندی نیّوان دراوسیّکان توندوتوّل بکات و دایمهزریّنی لهسهر بناغه ی چهسپاو له ئهوینداری و چاکه وگونجان و مامهلهی باش.

ئارام دمگری لهسهر ئازار و کهم و کورتیهکانی دراوسی

شتیکی نامونییه ئافرهتی موسلمانی رووناکبیر به ئاینه کهی ئارامبگری لهسهر ئازار و ئهزیهتی دراوسینکانی، بهرامبهر به خراپه کانیان خراپه ناکاتهوه، کاتی خاسیه تینکی ناپه سندیان لی دهبینی هه لناچی و توره نابیت، ههرگیز هه له و کهم و کورتیه کانیان بو ناژمیری و به چاویان داناداتهوه، به لکو فشار ده خاته سهر ده روونی و لییان ده بوری، پاداشتی ئه م دان به خوداگرتنه شسی له خوا

یه کنی له خور و و هستی کانی ئافره تی موسلمان که ئیسلام پهروه رده ی کردووه و ههستی پی گهیاندووه ئه وه یه ئارامبگری له سه رئه زیه تی دراوسینی تا له توانای دابیت و به رامبه رئه زیه ته کات، به مه شه نونه ی هه ره به رزدینیته وه له سه رچاك ره فت اركردن له گه لا دراوسین، هه روا ره گی خراپه کاری و ناکو کی و رق و کینه له ده روونیان ده رده کیسین، له سه رووی هه مه مووشیانه وه ملکه چی فه رمایشتی پیغه مبه رشی ده ده نه رمووی : ((هه رکه سی باوه پی به خوا و به روژی دوایی هه یه نه زیه تی دراوسینی نادات...)) فتح الباری ۱۰ گدی د

دهبا گویبیستی ئهم فهرموووده به بن ئه و ئافره تانه ی بی شه پی منال هی شیان له ده ست ده ده ن و جنیو و قسمی ناشیرین ئاراسته ی دراوسی کانیان ده که ن و هه موو مافی کی دراوسی به ای له یاد ده که ن به به به به به به به کانی خوشه ویستی و ژیانی چه ند ساله و نزیکایه تی ده پچرینن له ساتی کی توره بووندا، با ئه و جوره ئافره تانه بزانن که دژی رینمای کانی ئیسلام هه سس و که و ت ده که ن له باره ی چونیه تی مامه له کردن له گه ل دراوسی و رازی بوونه بین به دراوسی خراب.

با چاوی ئهوانهش گوشادبی که ریزده گرن له دراوسی و خوّیان ئارایش دهدهن به ئارامگرتن و سهنگینی و رهفتاری جوان و وه لامی خراپه به خراپه نادهنهوه، بهراستی ئهوانه خودا رازی بووه له رهفتاری دانا و تیّگهیشتووانهیان.

۹ ئافرەتى موسلْسان لەگەل خوشكىان و ھاوپىيانى

لمييناوي خوا خوشياني دمويت و هاورييهتيان دمكات

ئهم پهیوهندییه توکمهترینی پهیوهندیه کانی دله، توندترین گریّی نیّوان دله کانه، بهرزترین پهیوهندی هوّش و گیانه.

بزید جینی سدرسورمان نبید ببینین خوشکانی لدپینناو خوا پدیوه ندیان بدرده وام و توندوتولد، دامدزراوه لدسدر بندمای خوشه ویستی لدپیناو خوا، که بدرزترین و بینگه درترین خوشه ویستی یه اله ژیانی مروّق. ندمه نه و خوشه ویستی دامالرّاوه یه له هدرچی بدرژه وه ندی هدیه، پاکه له هدرچی معبدست و نیازه، بینگه رده له هدرچی گدرد و پدله هدید" چونکه سدرچاوه ی بینگه ردی و روونی و پاکیه که ی له چرای سروش و رینمایی پیغه مبه را وه وه رده گری نه و خوشه ویستی یه تیایدا موسلمانان شیرینی باوه پر ده چیژن، پیغه مبه را و پیغه مبه را ده هدر که سینی خوشتربوی، مروّقی هدبن شیرینی باوه پر ده چیژی: بدراستی خوا و پیغه مبه ری له همو که سین خوشتربوی، هم کوشتربوی، به و بینه مبه را خوشی بویت، وه رقبی ببیت هوه بگه ریته وه سه ربی باوه پی باوه پی خوش بویت، وه رقبی ببیت هوه بگه ریته وه سه ربی باوه پی باش نه وه ی خودا پر گاریک ده لی وه که چون پینی ناخوشه فی پی بدریت ناو ناگر)) متفی علیه.

يلهويايهي ئهوانهي لهييناوي خوا يهكتريان خوش دمويت

دهقی راستی دهولهٔمهندی زورمان همیه سهبارهت به بهرزراگرتنی نهوانهی لهپیناوی خوا یه کتریان خوش دهویّت، پیاو بن یا نافرهت، ههمووی ویّنای پلهوپایهی بهرز و ریّزداریان ده کات که خودا له روّژی قیامه تینیان ده به خشی.

ئەوانە ئەوەندەيان بەسە خودا لەرۆژى قيامەت بانگيان دەكات: ((كوان ئەوانەى لەپێناوى مىن يەكتريان خۆشويستووە! ئەمرۆ لەژێر سايەى خۆم سـێبەريان بـۆ دەكــەم لــەو رۆژەى بێجگــه لــه سێبەرى من سێبەرىتر نييە)) مسلم ١٣٣/١٦.

گهیشتن به پلهوپایهی خوشهویستی پاك و پوختی مروّق بهرامبهر به برای مروّقی ته نها له بو مهبهستی په زامهندی خوا سهخت و در واره، ته نها نهوانه پنی ده گهن که دلّ و گیانیان بینگهرده، دونیا و نهوهی له دونیادایه لهبهرچاویان کهم بایه خه" بویه بهرزتربوون له شته سهرنج پاکینه شهره کانی روسانی مادیه و ناره زووات و خوشیه کانی، وه خوشی تاتایی لای خوایان هه لبروارد، بینگومان په زامهندی خواش له ههمووی گهوره تره، بویه سهیرنییه پیغهمبهر الله لهومووی دهرمووی: ((خودای بهرز و خاوهن شكو فهرمووده یهی معاذ بن جبل له لینی ده گیریتهوه، به هرمووی: ((خودای بهرز و خاوهن شكو ده فهرمووی: نهوانهی له پیغهمبهران و شههیدان نیرهیان پی ده به ن الترمذی ۲۶/۶.

هدروا ابو هریره گه له پیخه مبه ره ه ه ده گیزیته وه فه رموویه تی: ((پیاوی سه ردانی برایه کی کرد له ناواییه کی تر، خوداش له سه ره رینگای فریشته یه کی بو نارد، کاتی پینی گهیشت و تی: بو کوی ده چی؟ و تی: ده چمه لای برایه کم له م ناواییه، و تی: ده چی پاداشتی چاکه یه کی بده یته وه؟ و تی: نه خیر، ته نها له پیناوی خوا خوشم ویستووه، و تی: ده ی من له لایه ن خواوه نیر دراوم بو تو تا پیت بلیم: به راستی خودا توی خوشویستووه و ه کون تو له پیناوی خوا نه و تخوسیستووه)) مسلم ۱۲٤/۱۸.

پیغهمبهر ه دهیزانی خوشویستنی پاك و بیگهرد چهنده کاریگهره لهسهر بههیزکردنی کومهلگه مروّییهکان و بهرزکردنهوهی و بهختهوهرکرنیان" بوّیه ئهنهس ده لنیّ: پیاویه که له کی کومهلگه مروّییهکان و بهرزکردنهوهی و بهختهوهرکرنیان" بوّیه ئهنهس ده ده لنیّ: پیاویه که بیغهمبهری خوا مین شهو پیغهمبهری خوا مین شهو پیاوه م خوش دهویّت، پیغهمبهری ش فهرموووی: ((ئایا پیّت پاگهیاندووه؟)) وتی: نهخیر، فهرمووی: ((دهی پیّی بلیّ))، ننجا پیاوه که شویّنی کهوت و وتی: من لهپیناوی خوا توم خوش دهویّت، ئهو کهسه توی خوش بویّت که لهپیناویدا منت خوشویستووه)) ابو داود دهویّت، ئهمیش وتی: ئهو کهسه توی خوش بویّت که لهپیناویدا منت خوشویستووه))

پینه مبه ر کی خوشی نهم کاره ی ده کرد و موسلمانانی فیرده کرد چون کومه لگه ی خوشه ویستی و برایه تی و بینگه ردی بنیات بنین، روزینکیان ده ستی معاذی گرت و فه رمووی: نه ی معاذ، سویند به خوا توم خوش ده ویت، پاشان نه ی معاذ راتده سپیرم: هه رگیز له یاد مه ککه پاش هه موو نوینی یک بلینی: (الله می اُعنِی عَلَی ذِکرِكَ وَشُکرِكَ وَحُسنِ عِبَادَتِكَ) واتا: (خودایه کومه کیم بکه و یارم ه تیم بده له سه ریاد کردنی تو و سوپاسکردنت و به چاکی په رستنت)) احمد ۲٤٥/۵.

پیشهوا مالك له الموطأ به اسنادیّکی راست له ئهبی ئیدریس الخولانی ده گیریّتهوه، ده لّی: ((چوومه مزگهوتی دمشق، پیاویّکم بینی دهم به زهرده خهنه، خه لّکی له دهوروبهری کوببونهوه، ئهگهر له شتیّك ناكوّکیان بوابه ده گهرانهوه لای و رایان وهرده گرت. منیش پرسیم شهوه کییه؟ پیّیان وتم: ئهمه معاذ بن جبل هه ه، بو بهیانی زوو هه لسّام و چوومه مزگهوت، بینیم له پییّش من هه لسّاوه و وا نویژ ده کات، چاوه روانی بووم تا له نویژه کهی بوویهوه، پاشان بهره و رووی هاتم و سلاوم لیّکرد، پاشان وتم: سویّند به خوا خوشم دهویّی، وتی: لهپیّناوی خوا؟ وتم: لهپیّناوی خوا؟ وتم: لهپیّناوی خوا؟ وتم: لهپیّناوی خوا؟ وتی: میرده توی الهپیّناوی خوا؟ وتی: میده به ملی عمباکهم رایکیّشام بو خوّی و وتی: میرده تی بیّن بیّن له پیّغه مبهر هم بیست ده یفه رمووو: ((خوای گهوره فه رموویه تی: خوشه ویستی مین واجب بووه بو نهوانه ی لهپیّناوی مین یه کتریان خوّش دهویّت، نهوانه ی لهپیّناوی مین کوده بنه وه و داده نیشن، نهوانه ی لهپیّناوی مین دهبه خشن)) رواه داده نیشن، نهوانه ی لهپیّناوی مین دهبه خشن)) رواه مالك فی الموطأ که الموطأ که بیناوی مین سه ردانی یه کتر ده کهن، نهوانه ی لهپیّناوی مین دهبه خشن)) رواه مالك فی الموطأ که الموطأ که بیناوی مین سه ردانی یه کتر ده کهن، نهوانه ی لهپیّناوی مین دهبه خشن)) رواه مالك فی الموطأ که الموطأ که بیناوی مین سه ردانی یه کتر ده کهن، نه وانه ی لهپیّناوی مین ده به خشن)

كاريگەرى خۆشويستن لە پيناوى خوا لە ژيانى موسلمانان

ئیسلام هاتوووه تا کومه لگهیه کی غونه یی دامه زراو له سه رخوشه ویستی و برایه تی و دلّسوزی بنیات بنی، جا زور پیویست بوو خوشه ویستی له دلّی تاکه کانی برویّنی که کومه لگهیان لی پیّك دیّت" بوّیه ئه م خوشه ویستی یه ییّوانیانی کرده مه رجیّك له مه رجه کانی باوه پ و چوونه به هه شت، مسلم له ابو هریره شه ده گیریّته وه، پیخه مبه رشی فه رموویه تی: ((سویّند به وه ی گیانی منی به ده سته ناچنه به هه شت تا باوه پنه هینن، وه باوه پناهی نا یه کترتان خوش نه ویّت، ئایا شتیکتان بی بلیّم نه گه ر بیکه ن له لای یه کتر خوشه ویست ده بن؟ سه لام و ناشتی له نیّوانتان بلاوب که نه وی مسلم ۲۵/۲.

ئهمهیه تیّپوانینی دروستی پیّنهایی پیّغهمبهرایهتی، دهرکی نهوه ده کات که پق و کینه له دلّه کان لاناچینت و پیسسی و گهنده لی ململانی و ئیّرهیی له دلّه کان ناشوریّتهوه مهگهر به برایهتیه کی پاستگویانه و بهرز نهبیّت، که له ژیانی موسلمانان بلاوببیّتهوهو پسپی بکات له خوّشهویستی و دلّسوّزی و بهیه کهوه ژیان و بیّگهردی و سینه پاکی، خاویّنی بکاتهوه له پق و یه کتر نهویستی و ناپاکی و کینه، تاکه پیّگهش بو گهیشتن به ههموو نهمانه بلاو کردنهوهی ناشتی و سلاو کردنه له یه کتر، تا ببیّته کلیلی دلان بو هه لکردن له گهل یه کتر و چاکه کاری خوشهویستی و بیگهردی. لهم پوانگهیهوه بوو پیخهمبهر شی نهم واتایهی به گویّکاندا دوویات ده کردهوه، به مهوره خوشهویستییه گهوره و پاک و رووناکه بهرههم بیّت که ئیسلام ههمیشه ده یه هویّت بو موسلمانان.

بسهم خوشهوی ستی به بینگ مرد و پینگه یستنووه پیغه مبسه ره ها ده روونی نهوه ی پیشینه ی موسلمانانی بنیات نا، به راستی بوون به بنه مایه کی پته و و توکمه که کوشکی به رزی ئیسلامی لمسه ردامه زرا، بوون به نهستیره ی دره و شاوه له ناسمانی تاریکی مروقایه تی و رینگای بو هه مووگه ل و نه ته و به ناسمانی تاریکی مروقایه تی و رینگای بو هه مووگه ل و نه ته و به ناسمانی تاریکی مروقایه تی و رینگای بو هه مووگه ل و نه ته و به ناسمانی تاریکی مروقایه تی و رینگای بو هه موروگه ل و نه ته و به ناسمانی تاریکی مروقایه تی و رینگای بو هم ناسمانی تاریکی مروقایه تی و رینگای بو هم ناسمانی تاریکی مروقایه تی به ناسمانی تاریکی مروقایه تا به به ناسمانی تاریکی مروقایه تا به ناسمانی تاریکی مروقایه تا به ناسمانی تاریک با تاریک به تاریک با تاریک با تاریک با تاریک با تاریک با تاریک با تا

هـهر بـهم خوّشهویـستییه بیّگـهرد و راستگویه پیّغهمبـهر الله تـوانی کوّمهلگـهی نمونـهیی مروّقایهتی دامهزراو لهسهر برایهتی ئیمان، بی ویّنه لـه تونـدوتوّلی توّکمـهیی و بهرگـهگرتنی بـوّ تیّکوشان و فیداکاری لهپیّناو بلاوکردنهوهی ئیسلام، ههروا ناوازهبوو له یهکگرتوویی و پالپشتی و هاریکاری، وه ک پیّغهمبهر الله دهفهرمووی: ((باوه پردار بـوّ باوه پردار وه ک بینا وایـه، ههنـدیّکی همندیّکی تری راده کیّشیّ و توند ده کات)) متفق علیه.

هدروا ده فدرمووی: ((غوندی باوه رداران له خوشه ویستی و میهر و سوزیان بو یه کتر غوندی یه که جدسته یه کاتی ئدندامیکی ندساغ ده بیت، ئدوا هدموو جدسته بوی دیته شدو نخونی و تا گرتن)) متفق علیه. شرح السنه ٤٦/٣١.

ئافرهتی موسلمانیش له سهرهتای ئیسلام و بهدریژایی میژوش بهشداریکردووه له دروستکردنی ئهم کوشکه پیروزه ی ئیسلام بههوی بلاوکردنهوهی بانگهوازی خوشهویستی لهپیناوی خوا، بهمهش به دل و ههستی روودهکاته خوشکان و هاوریکانی و پهیوهندی دوستایهتی بو خوا پتهو دهکات.

له خوشکانی دهنگ دانابری و پشتیان تی ناکات

ئدمه لای نافرهتی موسلمانی روّشنبیر شاراوه نییه که شهو ئیسلامهی هانی برایهتی و خوشهویستی و سوّزی داوه، ههر ئهویشه دهنگ دابران و پشت لهیهك کردن و دهست لهیهك هدلگرتنی یاساغکردووه ئهگهر بهراستی له پیّناوی خوا یه کتریان خوّشویستووه، پیّغهمبهر که دهنهرمووی: ((ئهو دوو کهسه بهراستی له پیّناوی خوا یا لهپیّناوی ئیسلام یه کتریان خوّش نهویستووه نهگهر بههوی یه کهم گوناه که له یه کیّکیان رووده ده الهیه کتر جیاببنه وه)) البخاری فی الادب المفرد ۱۹۳/۱.

هدندی جار لهکاتی سروشتی لاوازی مروّق و کاتهکانی توره بی رهنگه خوشکیک خرابه بکات بهرامبه ربه خوشکه کهی، نهم توره بی و هه لخوونه لهوانه به بینته هوّی دابرانیان له به کتر، لینره دا نافره تی موسلمان له یادی ناچینت رینمایی ئیسلام بی ناگا نییه له سروشتی ده روونی مروّشه کان که بینگومان دوچاری هه لخوون و توره بوون و وروژانی سوّز و ناره زوو و گورانکاریه کانی ده بینته وه "

لهم روانگهیهوه ئافرهتی موسلمانی بیندار بهردهوام نابینت له ده نگ دابران هوکاره کان ههرچی بن، به لکو پهله ده کات له تهوقه کردن و سلاو کردن لینی، وه ده شزانی باشترینیان ئهوه یه یه که بجار سلاوده کات، جا ئه گهر ده سته خوشکه که که وه لامی سلاوه کهی دایه وه، ئه وا هه ردوو کیان له پاداشتی ئاشت بوونه وه که به شدار ده بن، وه ئه گهر وه لامی نه دایه وه، ئه وا ابو هریره ده لانی: گویم له پینغه مبهر شر بوو ده یفه رمووو: ((حه لال نییه پیاویک ده نگ دابری له باوه پرداریک زیاتر له سی پیغه مبهر به بود ده یفه رمووو وی بچیت و سلاوی لی بکات، ئه گهر سلاوه کهی وه لام دایه وه، ئه وا هاوبه شده به باده باده شروی کردووه بی گوناه ده بیت له تاوانی ئه و ده نگ دابرانه)) البخاری فی الادب المفرد ۱/۵۰۰.

وشدی پیاو لهم فهرمووده یه دا (ئافره ت و پیاو) ده گریته وه ، وه ههرچه نده ماوه ی ده نگ دابران زیاتربیت هینده ی تر گوناهی زیاترده بیت، پیغه مبه ر گل ده فهرمووی: ((ههرکه سی سالیک ده نگ دابری له براکه ی وه ک نه وه وایه خوینی رشتبی)) البخاری فی الادب المفرد ۲/۷۸.

هدروا ده فدرمووی: ((دوورکهونهوه له به دگومانی " چونکه به دگومانی در و ترینی گوفتاره، به دوای که م و کورتی یه کتردا مه گهرین، سیخوری به سه ریه کتر مه ککهن، ململانی و دژایه تی مه ککهن، ئیره یی به یه کتر مه به نه و تان له یه کتر نه بینته وه، پشت له یه ک مه ککهن، وه ببن به به نده ی خوا و برای یه کتر) متفق علیه.

وه ده فهرمووی: ((ئیرهیی به یه کتر مهبهن، لهسهر کهل و پهل نرخی زیاد دامهنین تا خه لکی فریو بدهن، وه رقتان له یه کتر نهبیتهوه، پشت لهیه که مه ککهن، لهسهر کرین و فروشتنی یه کتر کرین و فروشتنی مه ککهن، وه بین به بهنده ی خوا و برای یه کتر، موسلمان برای موسلمانه ستهمی لی ناکات، نایداته دهست و ریسوا و بی ئومیدی ناکات، به کهم سهیری ناکات، ته قوا و له خوا ترسان لیرهیه ـ سی جار ئاماژه ی بو سنگی ده کات ـ ئهوهنده بهسه بو خراپه کاری مروق که رقعی له برای موسلمانی بیتهوه و به کهم سهیری بکات، ههموو شتیکی موسلمان لهسهر موسلمان یاساغه، خوینی و مالی و ئابروی)) مسلم ۱۹۰/۱۰۰.

کاتی نافرهتی موسلمان نهم ده قانه ده خوینی ته هدرچی ره وشتی جوانه له خوشه و سینگی به رگه ی نیاز پاکی و دوستایه تی و برایه تی و دلسوزی و به زه یی و فیداکاری له خوگر تووه ، سینگی به رگه ی پی و قیداکاری له خوگر تووه ، سینگی به رگه ی پی و قی و کینه ناگریت و ناتوانی به رده وام بی له سه رده نگ دابران ، مه گهر نافره تیك بیت دلی نه خوش بیت ، و هوشی وشك و ره وشتی لاربیت. جا هه په شهیه کی زور توند هه یه بو نه و جوره نافره ته دل په و مینسك به ردانه چ پیاو بی چ نافره ت، وه ك پیغه مبه رفید ده فه مرمووی: ((ده رگاكانی به هه شت له پوژانی دووشه مه و پینج شه مه ده كرینه وه ، له م پوژانه دا خودا له هه مو و به نده یه خوش ده بیت نه گهر هیچ هاوبه شینکی بو خوا بریار نه دابی ، ته نها كه سیک نه بی كه له نینوان خوی و براكه ی ناكوكی هه یه ، جا ده فه رمووی: موله ت بده ن به م دووانه تا ناشت ده بنه وه ، موله ت بده ن به م دووانه تا ناشت ده بنه وه) مسلم ۱۲۲/۱۲.

ابو الدرداء الله دهیوت: ((ئایا باسی کرده یه کتان بو بکهم که چاکتره له به خشین و خیرکردن؟ ئاشتکردنه وهی دوو کهس، له کاتیکا ناکوکی و دووبه ره کی و رق لی بوونه و هه موو پاداشت و چاکهیه کی روش ده کاته وه)) البخاری فی الادب المفرد ۱/۵۰۵.

لهم روانگهیهوه ئافرهتی موسلمان پیویسته رووبکاته خوشکانی و نیوانیان چاك بکاتهوه چونکه باشتره له صهدهقه و له روّژوو، وه بهردهوامبوونیش لهسهر دهنگ دابران و رق و کینه ههموو پهرستشهکان و خیرهکانی لهناو دهبات، پیغهمبهر گله دهفهرمووی: ((ئایا ههواللی کردهیهکتان پی بلیم باشتره له پلهی روّژ و نویژ و خیر؟ وتیان: بهلیّ، فهرمووی: ((چاککردنهوهی نیّوانی خهلکی "چونکه تیّکچوونی نیّوانی خهلک وه صووس ده تاشیّ)) ابو عیسی ده لیّن فهرمووده یه کی راست و دروسته. له پیغهمبهرهوه گله ده گیرنهوه، فهرموویهتی: ((وه موس ده تاشیّ)).

چاوپوش و لیبوردهیه بهرامبهریان

ئافره تى موسلمان چاوپۆش و لينبورده يه بهرامبه رخوشكان و هاوپيانى، هيچ رق و كينه و گومانيك له دليدا نييه بهرامبه ريان، توره يى ده خواته وه و لييان خوش ده بينت، بى ئه وه ى پهشيمان بينته وه له دليدا نييه بهرامبه ريان، توره يى ده خواته وه و لييان خوش ده بينت، بى ئه وه ى پهشيمان بينته وه له و خوشبوونه، يا ههست به كه مى بكات، به لكو دلنيايه له وه ى بهم ره فتاره ى خودا لينى خوش ده بينت، وهك ده فدم مووى: ﴿وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظُ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحسِنِينَ. واتا: ئوانه ى خويان ده خونه و له خه لكى ده بورن، وه خودا چاكه كارانى خوش ده وينت الله عمران: ١٣٤.

چونکه ئهگهر تورهیی له دهروونی مروّق شوّرشی کرد و لیخوّشبونی بهدوادا نههات، سهرده کیشی بو ناکوّکی و رق و کینه، ئهمهشیان بو سهر مروّق له تورهیی سهختتره، بهلام ئهگهر لیخوشبونی لهدواهات، پشکوّی تورهیه کهی ده کوژیّته وه، دهروونیشی له رق ده شواته وه، نهوه ش پلهوپایهی چاکه کارانه.

ههروا تورهیی ئاگره بز بیشهی دهروون و دلنی مرزق داخ دهکات، لهکاتیکا لیبوردهیی و رق خواردنهوه دلنی مرزق رووناك دهکاتهوه، ههست به فینکایهتی

دلنیایی ده کات، سرهوتن و ئاشتی ویژدانی پرده کات.

هیچ کاتیّك لیّبورده یی و خوّشبوون نابیّته هوّی که مایه تی و نزمی، به لکو به هوّیه وه له لای خوا به رزده بیته وه، پیغه مبه ر گله ده فه رمووی: ((مروّق به هوّی لیّبورده بیه وه هه میشه له لای خوا شکودارتر و ریّزدارتر ده بیّت، وه هه رکه سیّ بوّ خوا خوّی به که م بزانی مسوّگه ر خودا به رزی ده کاته وه)) مسلم ۱۶۱/۱۹.

بهروويهكي خۆش بهرەورووي خوشكاني دەچيت

ئافرهتی موسلمانی راستگو رووخوشه، روخسار گهشه، دهم بهزهردهخهنهیه، ههر بهم شیوهیهش بهرهویهش بهرهورووی خوشکانی دهبینتهوه، پیغهمبهر الله ده نهرمووی: ((هیچ چاکهیه که به کهم مهزانن تهنانهت ئهگهر به روویه کی خوش پیشوازی له براکهت بکهی)) مسلم ۱۷۷/۱۲.

رووخوّشی خهسلهتیّکی جوانه، ئیسلام هانی بوّ داوین و مروّق بههوّیه وه ده توانی خوّشه ویستی خهلک به ده ست بیّنیّ، یه کیّکه له و کرده وه چاکانه ی خاوه نه که ی پاداشتی له سه ر وه رده گریّ چونکه زوّربه ی کات رووگه شی به لگهیه له سه ر بیّگه ردی ناخ، ئیسلامیش بایه خی داوه به خوّرازاندنه وه ی موسلمانان به م بیّگه ردیه ی ناخ و رواله ت و کردنی به ئاکاریّکی هه میشه یی، بوّیه پیخه مبه ر که ده فه رموویّ: ((زه رده خه نه ت به رووی براکه ت صه ده قه یه)) الترمذی ۲۲۸/۳.

جریر بن عبدالله البجلی گه ده آنی: ((لهو کاتهی موسلمان بووم ههرکاتی پیغهمبهر ﷺ بهرهورووم بهاتایه عیبینیایه ئیلا بهرووم ده گرژیهوه)) فتح الباری ۵۰٤/۱۰.

ئیسلام ویستی پهیوهندییه کانی خوشه ویستی و دوستایه تی به پته وی د کگرتوویی بمینیته وه " بویه سلاوکردن و رووگه شسی و گوفتار شیرینی و به جوانی پیششوازیکردن له یه کتری له لا خوشهویستکردن، تاوه کوو دهروونه کان به کراوه یی و بینگهردی رووبکه نه هاریکاری و چاکه کاری و کرده وهی باش، همتا بمتوانا بینت له سهر را په راندنی ئهرکه کانی ئیسلام و همول و ته قه لا و فیداکاریه کان.

دٽسۆز و ئامۆژگارە بۆيان

پینغه مبه رهه ده فه رمووی: ((ئاین دلسوزییه)) و تمان: بزکی ؟ فه رمووی: ((بو خوا و بو قورئانه کهی و بو پینغه مبه ره کهی و بو گهوره ی موسلمانان و خه لکی به گشتی)) مسلم ۳۷/۲.

ئهم ره فتاره وا ده کات ئافره تی موسلمان دلاسوزبیت بو خوشکه کانی، فیلیان لی نه کات، فریویان نه دات، هیچ خیریکیان لی نه گریته وه نهم کاره ش بو رووپامایی ناکات، به لاکو باوه ری وایه که دلسوزی و ناموژگاری له بنه ما سهره کیه کانی ئیسلامه که موسلمانه پیشینه کان به به بعه تیان له سهر ده داو وه که جریر بن عبدالله شهده ده لای : ((پهیانم دا به پیغه مبه ر الله له له له له الله مدر ده داو وه که جریر بن عبدالله مله ده لای خهمو و موسلمانیک)) متفق علیه.

سسهرنج دهن پیخهمبسهر الله شاینی لسه یسه و و و و و و و و و و و سهوی دارسوزی و دامویش دارسوزی و داموزگارییه، نهمهش جهختکردنیکه لهسهر نهوهی نهم ناکاره کوّلهگهی ناینه، بناغه پهسسهن و چهسپاوه کهیهتی، یه کیّکه له مهرجه کانی پاسستی بسپوا، پیّغهمبسهر الله ده فهرمووی: ((هیچ کامیّکتان باوه پی پاستهقینه تان نابی تائهوه ی بی خوّی پیّی خوّشه بو براکه شی پیّی خوش بیّت)) متفق علیه.

کهسانی کیش به و پله و پایه یه ده گهن که ئیسلام هه ستی پالفت ه کردبی، خوویستی له سنگی ده رکیشا بی، دل و ناخی له ئیره یبی و رق و کینه پاك کرابیت ه و له شوینیدا خوشه ویستی خه لکی تیا روابی.

ئافرهتی موسلمانی راستگوش لهبهرئهوهی ئه و ههستانهی له ناخی دهروونی جینگیربووه و دهزانی ئاینهکهی دهزانی ئاینهکهی

دامهزراوه لهسهر دلسوزی و ناموژگاری، بریه شیاوی گهیشتنه بهم پلهوپایه سهخته، به لکو کهم کهمه وای لی دیت نهم ره فتاره بهرزانه ببنه شتیکی ناسایی له ژیانی و ره فتاری لهگهل خوشکان و هاوریکانی، دواتر ده بیته ناوینهیه کی راستگو بویان و ناموژگاری و رینماییان ده کات، ههمیشه هیوای خیر و چاکهیان بو ده خوازی. أبو هریره شد ده لی: ((باوه ردار ناوینه ی براکه یه تی نهگهر عهیبینکی لی بینی بوی چاك ده کاته وه)) البخاری فی الادب المفرد ۳۳۳/۱.

ئهم وته یه ی ابو هریره پزیسکی که له رووناکی و ریننمایی پینغه مبه ر گه که ده فه رمووی: ((باوه پردار ئاوینه ی باوه پرداره، وه باوه پرداره، وه باوه پرداره، چاودیری مال و خاوخیزانی ده کات و، له پاش مله ش پاریزگاری لی ده کات)) البخاری فی الادب المفرد ۳۳۳/۱.

یه کی له سروشته ناکاره کانی نافره تی موسلمانی راستگو له گهل خوشک و هاور یکانی نهوه یه که خاوه نی نهو جوره هه لویسته بهرزه یه، وه ناتوانی لهو ناسته بهرزه دابه زی چونکه نهوه ی لهو که شه پاك و بینگهرد و پر له خوشه ویستی و دلسوزی و برایه تی یه برییت ناتوانی دابه زیته پله ی رق و کینه و ناپاکی و خوویستی و نیره یی . . .

چاکهکار و دنسوّزه بوّیان

ئیسلام تهنها به هاندانی کچان و کورانی بۆ چاکهکردن لهگهل هاورییان نهوهستاوه، بهلکو هانیداون لهسهر چاکهکردن لهگهل هاورییانی دایك و باوك، وهك جهختکردنیك لهسهر گهورهیی دلسۆزی و چاکهکردن له دهروونی مروقایهتی، وه بو رهگ داکوتانی له ژیانی ئیسلامیانهیان.

له صحیحی مسلم، ابن عمر گ وتی: پینهمبهر گ فهرموویهتی: ((باشترین وهفاداری و چاکهکردن ئهوهیه پیاو پهیوهندی نزیکایهتی لهگهل دوستان و هاورپیانی بگهیهنی و چاکهیان لهگهل بکات)) مسلم ۱۱۰/۱۲.

پینغهمبهر علی زور بهتهنگ چاندنی تؤوی ئهمهکداری و دلسوزی بووه له دهروونی موسلمانان، ئهوهتا پیاویک له بهرهی سهلهمه وتی: ئهی پینغهمبهری خوا، ئایا لهپاش مردنی دایك و باوكم چی

ماوه له چاکهکاری بهرامبهریان بکهم؟ فهرموووی: ((نزایان بـ و بکـهی، داوای لیخوشبوونیان بـ و بکهی، به لیّنه کانیان پاش مردنیان بهجی بگهیه نی، وه پهیوه ندی خزمایه تیان بگهیه نی که شهگه به هوزی شهوانه وه نهبیت شهم پهیوه ندییه ناگات، هـ هروا ریّزگرتن لـ ه هاوریّکانیان)) ابـن حبـان بههوی شهوانه وه نهبیّت شهم پهیوه ندییه ناگات، هـ هروا ریّزگرتن لـ ه هاوریّکانیان)) ابـن حبـان ۲۹۲/۲.

پینعهمبهر هی چرایه کی روّشنی له ریّنماییه کانی بو نافره تانی موسلمان جیّهی شتووه تا ریّگای چاکه کاری و دلسوزی و نهمه کداریان بو رووناك بکاته وه، خاتوو عائشه ده لیّ: غیره به به به امبه هیچ یه کیّك له هاوسه ره کانی پینعه مبه رهی نهبووه هیّنده ی غیره م به رامبه ربه خاتوو خه دیجه هیچ یه کیّك له هاوسه ره کانی پینعه مبه رهی نهبوه به لاّم پینعه مبه رهی زوّر باسی ده کرد و ناوی ده هیّنا، وه کاتی مهریّکی سهرده بری و پاشان پارچه پارچه ی ده کرد، پاشان ده ینارد بو هاوریّیانی خه دیجه منیش پیم وت: وه ک بلیّی له دونیا بیجگه له خه دیجه هیچ نافره تیکی تر نهبووه! نهویش منیش پیم وت: وه ک بلیّی له دونیا بیجگه له خه دیجه هیچ نافره تیکی تر نهبووه! نهویش ده فه مرووو: ((نه و وابوو...وابوو، هه رله ویش کوریّکم ههبوو)) فتح الباری ۱۳۳/۷ و مسلم که به شی ههموویانی ده کرد)) فتح الباری ۱۳۳/۷.

لهم ریّنماییانهی پیّغهمبهر ﷺ چاکهکاری و ئهمهکداری رهگ دادهکوتیّ و فـراوان دهبیّتـهوه تـا هاوریّیه دوورهکانی باوان و هاوسهرانی مردووش دهگریّتهوه، جا چ جای هاوریّی خزمانی نزیك لـه زیندووان؟

نەرم و نيان و بەزەييە ئەگەٽيان

ئافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو له ئاینه کهی لووت به رزی ناکات لهسه ر دهسته خوشکانی، قسمی رفق و رفتاری توندنییه له گهلیّان، به لکو ههمیشه نهرم و نیانه لهگهلیّان و به چاکه و نهرمی لهگهلیّان ده ژبین، لهم بارهوه خودا ده فهرموووی: ﴿أَذِلَّةً عَلَی الْمُومِنِینَ أُعِزَّةٍ عَلَی الکَافِرِینَ. واتا: نهرم و نیان و خاك سیفهتن به رامبه ر به باوه رداران و به رز و شكودار و توندن لهسه ر بسی باوه ران ﴾ المائده: ۵٤.

لهم ئایدته دا ئافره تی بروادار ئه و باره ی لهبه رچاو به رجه سته ده بیّت که پیّویسته ئافره تی موسلّمان له سهری بیّت له گهلّ هاوریّیانی. به راستی ئه مه حالّه تیّکی نمونه یه خاك سیفه تی و نهرم و نیانی و چاکی ره فتار که ده گاته لوتکه ی نهرم و نیانی و ده یپویّنیّ به زهلیل بوون له به رامیه ریه کتری.

پێغهمبهر ﷺ فهرموویهتی: ((نهرم و نیانی لهههر شتێك دابێت جوان و سهنگینی ده كات، وه لهههر شتێك دهربهێنرێ كهم بایهخ و ناشیرینی دهكات)) مسلم ۱٤٦/۱٦.

کاتی ثافره تی موسلمان سهیری ژیاننامه ی پینه مبه رسی ده کات، واقی و ده مینی له به به رزی ره فتار و که سایه تیه کهی که ئه و په په په نهر و نیانی له کردار و گوفتاری به دی ده کریت، هه رگیز لینی نه بینراوه رفزژیک له رفزژان له گهل که سیک توند و ره ق بوو بیت چ له کردار چ له گوفتار، خودا له باره یه وه ده فه رمووی: ﴿ وَلَو کُنتَ فَظًا غَلِیظَ القَلبِ لَانفَضُّواْ مِن حَولِک واتا: ئه ی محمد ئه گهر تو ره فتار وشك و دل ره ق بوویتایه نه وا نه وانه ی ده و روبه رت په رته یان ده کرد و که ست له گهل نه ده ده ما یا عمران: ۱۵۹.

ئهندس شه ئهدگاری پینههمبهر شه ده کات و ده لنی: (ماوهی ۱۰ سال خزمه تی پینهه مبهر شه م کردووه، ههرگیز وشهی ئوفی پی نهوتووم، وه ههر کاریکم کردووه نهیفه رموووه: بوچی واتکردووه؟ وه بو کاریکیش نه مکردبی خوزیا ئهو کاره ت بکردایه!! متفق علیه.

هدروا ئەنەس الله دەلىن: (پىنغەمبەر الله هەرگىز جنىنوى نىدداو، و نىدفرەتى نىدكردوو،، لىدكاتى سەرزەنشتاش دەيفەرمووو: ((ئەوە بۆچى ناوچەوانى خۆلاوى بووە؟ (۱))) فتح البارى ۲/۱۰.

له ياشمله باسيان ناكات

ئافرەتى موسلمان لە كۆر و دانىشتندكان لە پاشلە بەخراپە باسى كەس ناكات، بەلكو زمانى بەتايبەتى لە غەيبەتكردن ھەررىيانى دەپارىزى چونكە غەيبەتكردن حەرامە، وەك خودا

^(۱) له _پاڤمی نهم وتهیه وتراوه: پیٚغهمبهر ﷺ بهم وتهیه ویستویهتی نزایهك بكات بۆی به زۆر سوجده بردن، كه نهمهش ههر پیّنمایی و چاكهكارىيه بۆی.

دەفەرموووى: ﴿وَلاَ يَغْتَب بَعضُكُم بَعضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُم أَن يَأْكُلَ لَحمَ أَخِيهِ مَيتًا فَكَرِهتُمُوهُ وَاتَّقُواْ اللهَ إِنَّ اللهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ. واتا: هەندىكتان غەيبەتى ھەندىكتان مەككەن، ئايا كەستان پىلى خۆشـه گۆشتى براكەى بە مردوويى بخوات، بىڭگومان پىتان خۆش نىيـه، دەى لـه خوا بترسون، بەراستى خودا تەوبە گىرا دەكات و مىھرەبانە ﴾ الحجرات: ١٢.

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار هدمیشه زمانی خوّی دهپاریزی له تیّوهگلانی له غدیبه تکردن و چونکه پیغهمبهر هوشداری داوه به معاذ بن جبل و دهستی به زمانی خوّی گرت و فهرموووی: ((ئهمه بپاریزه)) معاذ وتی: ئایا بههوّی قسه کردنیشه وه گوناهمان دهگا و لیّمان دهگری ی پیغهمبهر فهرموووی: دایکت شیوه نت بو بکا، ئهی بیّجگه له بهرههمی زمان چیتر هدیه مروّق لهسهر روخساری یا فهرموووی لهسهر لووتی بخاته ئاگرهوه ؟)) ابن ماجه ۱۳۱۵/۲.

ئافرهتی موسلمانی راستگز خاوهنی یهك رووه، روویه كی گهشاوهی روونی بینگهرد، ئهو رهنگ و ئهو رهنگ و ئهو رهنگ و ئهو رهنگ و ئهو رهنگ ناكات، ههر بهیهك روو پینشوازی له ههموو خهلك دهكات، وه دهشزانی دووروو منافقه، وه ئیسلام و نیفاقیش له یهك كهس كونابینتهوه و منافقان لهژیری ژیرهوهی ئاگری دوزهخن.

دووره نه مشت و مر و گانته و گهپی ئهزیهت ئامیّز و شکاندنی بهێیٚن

یه کن له ناکاره کانی نافره تی موسلمانی ژیر هاوسه نگی و دانایی و هؤشیارییه له هه لاکردنی له که ناکات، گالته ی بینمانا و له سنوربه دهر

ناكات، ئهگهر به ليّنيان پي بدات نايشكيني، وهك پيّغهمبهر الله دهفهرموووي: ((لهگهل براكهت مشت و مي و قرهق مهككه، وه زياده روّيي مهككه له گالته كردن، به ليّنيّكيشي پيّمهده پاشان نهيبهيته سهر)) البخاري في الادب المفرد ۱۸۵/۱.

چونکه گالله و قرهق سنگ دهگوشی، بههزیهوهش لینت دوورده کهونهوه و رقیان لینت دهبینتهوه، همروا زیاده روزیی له گالنه و گهپی ئمزیهت ئامیز بینگهردی پهیوه ندی نیاوان دوو خوشك لیل ده کات، بهلین نمبردنه سمریش خاسیه تی برایه تی و راستگویی پیر ده کا و ده شیوینی و ریازی نیوانیان کهم ده کاتهوه، جا ئافره تی موسلمانی بیدار زور لهوه بهرزتره بجزینته ناو ئهو جوره لادانه کومه لایه تیانه ی له بهرزی که سایه تی مروق کهم ده کاتهوه.

دەستبلاوه و ريز له خوشكانى دەگريت

نافرهتی موسلمانی روّشنبیر دهستبلاوه بدرامبدر به خوشکان و هاوریّیانی، روخسار گهشاوه و دهم به زهردهخدندیه لهکاتی بانگهشه کردنیان و پیّشوازی و ریّزلیّگرتنیان و ئاماده کرنی خوان دهم به زهرده دیانه و بهیه کگهیشتن لهسهر خواردن و خوان پهیوه ندی برایه تی و خوشکایه تی پتهوتر ده کات له نیّوانیان، له ژیانیاندا شهونی بهرزی سوّز دهپرژیّنی که ثافرهتی روّژئاوایی لیّسی بیّبهشد، ئهو ئافرهتهی ژیاری مادیهتی سهردهم پهروهرده ی کردووه و له دهروونیدا گیانی خوّویستی و یهك ئاخوری رواندووه، دهیبینی ده نالیّنی بهدهست و یرانبوونی گیان و وشکی ههست و سوّز، ئهمه حالی مروّشی گهمهش له نه نهامی ههست و سوزن به بیبهشبوون له دوّستایهتی هاوریّی دلسوّز. نهمه حالی مروّشی روّژئاواییه بهگشتی و ئافرهتی روّژشاوایی بهتایبهتی، وه نهو ریّزگرتنهی بوّ وهدهستهیّنانی سهگ و پهروهرده کردنی و نازبیّدانی و چاودیّریکردنی تهنها بوّ قهرهبووکردنهوهی نهبوونی نهو کانیاوه سوزی مروّثایهتیهیه که فه فهرست الله هیشتوته ۷ ملیوّن لهکاتیّکا ژماره دانیستووانی ۵۲ هاتوروه: ژمارهی هاید فهرنسا گهیشتوته ۷ ملیوّن، لهکاتیّکا ژماره دانیستووانی ۵۲ ملیوّن کهسه، نهم سهگانه لهگهل خاوهنه کانیان وهکوو خرم و خویّش دهژین، وه شتیکی ناموّنیی همگیّک که له چیشتخانهی پاریس ببینی سهگیّك و خاوهنه کهی لهسهر یه ک خوان نان ده خون، کاتی له بهرپرسیّکی کوّمه لامی چاودیّریکردنی ئاژه لله پاریس پرسیارکرا: ((لهبهرچی فهره نسیه کان به بهرپرسیّکی کوّمه لامی چاودیّریکردنی ئاژه لله پاریس پرسیارکرا: ((لهبهرچی فهره نسیه کان به

شیّوازیّك مامه له و رهفتار له گهل سه گه كانیان ده كهن وه ك رهفتار و مامه لهیان له گهل خوّیان؟ وهلا می دایه وه: (چونكه ئهوان دهیانه وی خوّشه ویستی به دهست بیّنن، به لاّم له نیّوان خهلک كهسیان دهست ناكه وی تا خوّشیانیان بویی) (۱۰).

مروّقی مادی له روّژناوا یا له روّژهه لات گهیشتوته نهو راده یه ی مروّقیّکی دوّستی خوّشه ویست و تهمه کدار نادوّزیّته وه کوّمه لاّگاکه ی تا خوّشه ویستی و سوّزی پیّبدات "بوّیه روویکردوّت ه ناژه لاّن که تیایاندا نهمه کداری و خوّشه ویستی زیاتر ده ست ده کهویّت له وه ی له مروّقه کانی ده وروو به ری ده ستی ده کهویّت.

يا ابن ودي، يا صاحبي، يا رفيقي ليس حيي تطفلا أو ثقالة فاجبني (بيا أخي) يا صديقي وأعــد، إنهـا ألـذ مقـالة

⁽١) من مقال للاستاذ وحيدالدين خان بعنوان: (وجوب تطبيق الشريعة الاسلامية في كل زمان ومكان) نشره مجلة المجتمع الكويتية، العدد ٣٢٥، في ٢٤ من ذي القعدة ١٣٩٦ هـ = ١٦ من تشرين الثاني في نوفمبر ١٩٧٦ م.

وإذا شئت أن تسير وحيدا وإذا ما اعترتك مني ملالة فامض، لكنما ستسمع صوتي صارخا (يا أخي) يؤدي الرسالة وسياتيك أين كنت صدى حبى فتدري جماله وجلاله

واتا: ئدی کوری دوستم، هاوریّم، برادهرم: خوشهویستیم بوّت منالانه و بالکرانی نییه. جا به ئدی برا وه لامم بده وه ندی هاوریّم، وه دوبارهی بکهوه چونکه ندمه خوشهویسترین و تعیه. وه ندگه ر ویستت به تعنها بروّی، وه ندگه ر لهلایهن منهوه بیّزاریه ک ریّگای پیّگرتی. نهوساکه بروّ، بهلام پاشان دهنگم دهبیستی هاوار ده کات (براکهم) پهیامه ککهی ده گهیهنی، وه له ههر کوی بیّت زایه لای خوشهویستیم پیّت ده گا، نهوکاته ههست به جوانی و بهرزیه کهی ده کهی.

ههروا لهم ولاته رِوْرْناواييانه ژياني ماديهت زور سهخت دهبي لهسهر (يوسف أسعد غانم)، زور بيزار دهبي لهو ژيانه پر له ئهركه، كه نقومي شهپوللي مادي توندبووه، هيچ شهونميكي روزحانيهت یا دوستایهتی یا سوزی لی بهدی ناکهی سهرچاوهکانی کانیاوی تاسهی ولات و شهوق و خۆشەويستى بۆ خاكى عەرەب لە ولاتى ئىسلامى دەتەقئتەوە، ئەو شويننەى جىڭاى لە دايكبوونى پینعه مبه ران و سه رچاوه ی رو حانیه ته، والاتی دوستایه تی و برایه تی و بینگه ردی یه، بویه شاوات دەخوازى ئەگەر تەنانەت لەژىر رەشمالىكى عەرەبىش بىت بۇيىي و دونياى ۋيارى جىنبىلىي بە ھەموو ئه و ناره حدتی و دهنگه دهنگهی هدیدتی و دهلنی: (ئهگهر تهمهن ههمووی ببینته هــهلمیککی کــورت لهسهر خاکیّکی عمرهبی، ئموکات سوپاسی خوا دهکهم لهسهر ژیانیّکی کورتی پانرهو له دونیایسهك كه الله له نير دلي خه لكه كه دا نيشته جي بووه...، زور له روزئاوا ماندوبووم به راده يه ك ئه ماندوبوونه هدراسانی کردووم، ئۆتۆمبىل و فرۆکه بۆ خۆتانى ببهن و وشترىك و ئەسـپىكىش بـدەن به من، دونیای رِوْژناوا به زهوی و دهریا و ئاسمانیهوه بۆ خۆتانی ببهن، وه رِهشمالیّکی عهرهبی بدهن به من تا له يه كي له بهرزاييه كاني ولاتم لبنان، لهسهر كهناري (بردي)، له قهراغي رافیدهین، له خاکی عهممان، له بیابانی سعودیه، له ههریمه نهناسراوهکانی یهمهن، لهسهر لوتکهی ههرهمه کان، له پانتایی ئاقاره کانی لیبیا، ره شمالیّکی عهرهبیم بدهنی تا له تایه کی دابنیم و دونياش له تايه كهى تر، ئهو كاته من براوهم و قازانجم كردووه٠٠٠٠))٠

ئه و دهقانهی له ئهده بی کۆچبه ران لهسه ر ئه م بابه ته ده دوین زورن، هه موویان وینای تینویتی کوچبه ران ده که ن سه رچاوه ی ئه و سوزه ی له جیهانی مادیه تی روز ثاوا له ده ستیان داوه، ئه وه شه رچاوه ی شهید ابوون و هوگری بو روز هه لات ته قانده و ه که ئیسلام دوستایه تی و برایه تی و سوز و هاوبه رپرسیاریه تی تیایدا بلاو کردو ته وه.

ئیسسلام له روزهه ه لات توی خوشه و ستی له ده روونه کان چاندووه، نه مامی برایه تی و دوستایه تی له دلان رواندووه، ئه وه تا پیغه مبه رایه استایه تی له دلان رواندووه، ئه وه تا پیغه مبه رایه استایه تان بده یه و وه لامی سه لام ده داته وه)) احمد ۱۹/۹.

ههروا مزگینی دهدات و دهفهرمووی: ((سهلام له خهانکی بکه و، نان بده به و، پهیوهندی خزمایه تی و بهیوهندی و خزمایه تی و خزمایه تی و سهونیش ههانسه شهونویژ بکه لهو کاتهی خهانک نووستووه، ئنجا به ئاشتی و سهلامه و بروّ بهههشت)) احمد ۲۹۵/۲ والحاکم ۱۲۹/٤.

هـ مروا ده فـ مرمووی: ((لـ م به هه شـ تدا كۆشـ كى وا هه يـ م لـ مناوه وهى ده ره وهى ده بينـ رى و لـ م ده ره وه شى ناوه وهى ده بينرى، خودا ئامادهى كردووه بى ئه وانهى نان بده ن و گوفتار و قسه نـ مرمن، پر فرژوو ده گرن، له و كاته ش به شه و خه لك نووسـ تووه ئـ موان بـ م ئاگـان و شـ مونوييژ ده كـ من)) احمـ د ۳٤٣/٥ وابن حبان ۲۲۲/۲.

له پاشمله نزا بۆ خوشكانى دەكات

نافرهتی موسلّمانی راستگو ئهوهی بو خوّی پیّی خوّش بیّت بو خوشکهکهشی له ریّی خوا پیّی خوا پیّی خوشه، له پاشله نزای خیّری بو ده کات، نزای نادیاریّك بو نادیاریّك، که پره له گوری دوّستایهتی راستگویانهو، له دلیّکی راستگو و دوّست دهرده چیّ، وه دلّنیایه لهوهی نهو جوّره نزایانه خیراترینیانه له گیرابوون، به هوی دلّسوزی له پارانه وه که، گهرمی ههست، بهرزی مهبهست، خیراترینیانه له گیرابوون، به هوی دلّسوری له پارانه وه که ده فهرمووی: ((خیّراترینی نزا بو گیرابوون نادیاریّکه بو نادیاریّک)) البخاری فی الادب المفرد ۸۳/۲.

ئهم واتایه له دهروونی هاوه لآن چهسپابوو" بۆیه ههر دهرفهتیک بهاتایه پیش داوایان له براکانیان ده کرد تیایدا نزایان بو بکهن، لهم روه وه پیاو و ئافرهت یه کسانن، ئهمهش به لگهیه لهسهر بهرزی ناستی کومه لگهی ئه و کاته، بخاری له ادب المفرد ده ریکردووه له صفوان بن عبدالله بن صفوان که میردی (الدرداء کچی ابی الدرداء) بووو وتی: هاتمه شام، دایکی ده ردائم له مالهوه بینی، به لام باوکی ده رداء له مالهوه نه بوو، دایکی ده رداء پینی و تم: ده ته وی حمج بکه ی؟ و تم: به لین، به لام باوکی ده رداء له مالهوه نه بوون دایکی ده رداء پینی و تم: ده ته وی حمج بکه ی؟ و تم: به لین، و تی: که واته نزای خیرمان بو بکه" چونکه پیغهمبه ریاه و ده یه براکه ی له پاشله گیرایه، له لای سه ریه وه فریشته یه ک راسپیر دراوه، هه رچه ند جار نزا بکات، نه و ده لین: نامین، بو توش به هه مان شیوه)) البخاری فی الادب المفرد ۸٤/۲ ، و تی: ننجا له بازار باوکی ده ردائیشم بینی، نه میش به هه مان شیوه نه و فه رموووده یه ی له پیغه مبه ره وه بو گیرامه وه.

پینغه مب مر گلیانی به یه که وه یی له ده روونی موسلمانان ره گ داکوتا، وه پهیوه ندی خوشه ویستی له پیناوی خوا له نیوانیاندا پته و کرد، خه لاک ویستی له دلیاندا بلاو کرده وه، هه ده رفه تیک بووایه هه ستی خویستی و تاک ویستی له دلیاندا ریشه که ن ده کرد، تاوه کوو هه ستی خوشه ویستی و پهیوه ندی و هاوبه رپرسیاریه تی و فیداکاری و خزمایه تی له ژیانی کومه لاگه ی موسلمان بچه سپی نه وه تا کاتی پیغه مبه را له پیاویک ده بیسی به ده نگی به رز نزا ده کات و ده لای خدای خودایه ته نها له من و له محمد خوش به به پیغه مبه را شی پی ده فه رمووی: ((ئیمه ت له خدایکی زور جیاکرده وه و په ناگیر کرد)) البخاری فی الادب المفرد ۸۵/۲

ئهمهیه ئافرهتی موسلمان که ئیسلام پهروهرده یکردووه، خوشکانی خوش دهویّت و لهپیّناوی خوا دوّستایهتیان ده کات، راستگو و دلّسوّزه له خوّشهویستییه کهی بوّیان، بایه خوهدات بهههرچی مایهی سووده بوّیان، ههرچی بو خوّی پیّیخوش بیّت بو ئهوانیشی پیّخوشه، له غهمی مانهوهی پهتی خوشکایه ی و خوشهویستی دایه له نیّوانیاندا، ده نگیان لیّدانابری و پهشتیان تعی ناکات، لیّبورده یه و له ههله چاوپوشی ده کات، هیچ رق و کینه یه که دلیدا بهرامبهریان ههالناگری، ههمیشه به روویه کی گهش و دهمی به زهرده خهنه وه پیشوازیان لی ده کات، چاکه کار و ئهمه کداره

بزیان، نهرم و بهزهییه لهگهلیان، له پاشمله بهخراپه باسیان ناکات، به گاله و قره ههستیان ئازارنادات، دهستبلاوه بزیان و ریزیان لیدهگریت، له پاشملهش نزای خیریان بو دهکات.

جینگای سهرسور مان نییه ئافره تی موسلمان که ئیسلام ههستی پهروه رده کردووه و کهسایه تی دار شتووه، ئه و ئاکارانه لهخوبگریت، ئهمه سهراسیمای ئیسلامه له پهروه رده کردنی مروق، پیاو بی یا ئافره ت، له ههرکات و شوینیک ژیابی.

المئافرەتى موسلْسان لەگەل كۆمەلىگىاكەى

دەستىپك

ئافرهتی موسلمان بهوهی وه کوو پیاو راسپیردراوه، خاوهنی پهیامیکه له ژیان، بزیه دهبیت کهسیکی کرمه لایهتی چالاك و کاریگهر بیت، نهوه ندهی رهوشی ژیانی و خیزانی و تواناکانی ده رفهتی پی بدات، بهپیی توانا تیکه لی نافره تان ده بیت، هه لس و کهوتیان له گه ل ده کات به خوره و شتی نیسلامی به رز که به هویه وه له نافره تانی تر جیاده بینته وه.

ئافرهتی موسلّمانی روّشنبیر لهههر کویّیه ههبیّت دهبیّته بهیداخی رووناکی و چرای ریّنمایی و سهرچاوهی ئاراسته کردن، ههروا دهبیّت فاکتهریّکی کاریگهر بنو بنیات نان و ئاراسته کردن و روّشنبیر کردن بههری گوفتار و کرداره کانی.

ئافرهتی موسلمان بههوی بهرچاو روشنی به رینمایی قورئان و تیراوبوونی له سهرچاوهی سوونهتی پاکی پیغهمبهر همه خاوهنی کهسایهتیه کی کومه لایه تی بهرزه له جوری یه کهم، ئاماده یه بو راپه راندنی ئه رکه بانگخوازییه کهی له ناو کومه لی ژنان. چاو و هزر و دانایی لهسه رینماییه کانی ئه م ئاینه کراوه ته وه که به هویه و هه ر له سهره تاوه له میرووی ئافره تانی جیهان به رزیکر دوته وه ، برینکی زوری له تویشوی به ها ره وشتیه کان پی به خشیووه که قورئان و فه رموووده باسیانکردووه ، که مروق له سهریان پاداشت باسیانکردووه ، خورازاندنه وه شی به م ئاکارانه به ئاین هه ژمار کردووه ، که مروق له سهریان پاداشت و ورده گریت و له وازهینانیش لینیان سزا ده چیژی، ئه م ده قانه ی قورئان و فه رموووده توانی واله

کهسایهتی ئافرهتی راستگو لهگهل خوا بکات ببیته غونهیه کی دانسقه بو ئافرهتی کومه لایه تی بهرز و پهروه رده کراو پاریزکار و پاك و چاك و پاریزراو.

ئافرهتی موسلمانی تینگهیشتوو له ئه حکامه کانی ئاینه کهی، له ههر کوبوونه وه یسه کی ئافره تانه همینت ئاماده ده بین، بنه ما و ئاکاره جوانه کانی ئاینه کهی له خودا به رجه سته ده کات، به هوی کردار کردن به م بنه مایانه و خورازاندنه وه به م ئاکاره جوانانه. تنجا ئافره تی موسلمان له م سه رچاوه گهوره و دهوله مهنده داب و نه ریت وه رده گری، هه ر له م سه رچاوه یه شیراو ده بین و ده روونسی پاك ده کاته و و که سایه تی یه کومه لایه تیم موسلمانه کهی پیک دینین.

خورموشتی چاک و جوانه

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار خورهوشت جوانه، خانهدانه و بی فیزه، گوفتار نهرم و میهرهبانه، مامه له ئاسانه، ساز و گونجاوه لهگهل دهوروبه ر، له مانه ش پهیپهوی پیغهمبه ر دهکات، ئهنه س که خزمه تکاری بوو گهواهی بی دهدات و ده لی: ((پیغهمبه ر الله ههموو که موده و خورهوشتی چاکتر بوو)) متفق علیه.

پێغهمبهر ﷺ خاوهنی خورهوشتێکی بهرزبوو، خوا دهفهرمووێ: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَی خُلُقٍ عَظِیم. واتا: بهراستی محمد تو خاوهنی خورهوشتێکی مهزنی﴾ القلم: ٤.

پێغهمبهر گه کاریگهری خورهوشت چاکی بۆ موسلمانان زوّر دوپات ده کردهوه، وهك دهفهرمووێ: ((باشترینتان ئهوانهن خورهوشتیان له ههمووان چاکتره)) فتح الباری ۷۸/۱۰ ومسلم ۷۸/۱۵.

وه ده فدرمووی: ((خو شهویسترینتان و نزیکترینتان له من له پوژی دوایی ئهوانه خاوه نی چاکترین خورهوی: ((خو شهویسترینتان و نزیکترینتان له من له پوژی چاکترین خورهوشت بن، وه ئهوه شی زور پقم لینی ده بین و له ههموان لهمن دوورتره له پوژی دوایی که سانی جهنه باز و دهم درین و المتفیهیقون)نن، و تیان: جهنه باز و دهم درین و المنان زانی، ئهی (المتفیهقون) چییه ؟ فهرموووی: ((خو بهزل زانان)) الترمذی ۲۲۹/۳.

ئەنەس شەدەلىّ: ((پىغەمبەر شەزۆر مىھرەبان بوو، ھەر كەس بەاتايە لاى بەلىّنىنىكى پىدەدا، وە ئەگەر ھەيبوايە ھەر ئەوكات بەلىّننەكـەى دەبردەسـەر، رۆژىكىان بانگى نويژىدا، لـەو كاتـە دەشتنشىنىك ھات و جلەكانى پىغەمبەر شەكى راكىنشا و وتى: من ھەنـدىّ لـە پىرىستىم ماوە دەترسم تا نویژ دەكەى لە بىرى بكەم، پىغەمبەر شالەگەلى ھەلسا تا لە پىرىستىەكەى بوويـەو، پاشان ھات و نویژى كرد)) البخارى فى الادب المفرد ٧٥٥/١.

پینعهمبهر هی پینی شهرم نهبوو گوی بو دهشتنشینیک بگری و پیویستیه کهی بو دابین بکات، له گهل نهوهی بانگی نویژیشی دابوو، وه سنگی تهنگ نهبوو بهوهی جله کانی گرتبوو و سووربوو له گههل نهوهی بانگی نویژیشی دابوو، وه سنگی تهنگ نهبوو به ههه خدریکی دروستکردنی له سهر دابینکردنی پیویستیه کهی پیش نویژ چونکه پیغهمبه هی خدریکی دروستکردنی کومه لگهیه کی خاوه ن خورهوشتی چاك بوو، به کردار چونیه تی ره فت ارکردنی موسلمانی له گه لا براکهی مروقی فیر ده کردن، نه و بنه ما ره وشتیانه ی بو بریاردان که پیویسته له ناو کومه لگه ی موسلمانان بلاوبینته وه.

وه ئهگهر به دیدی ناموسلمان خورهوشت چاکی سهرچاوه دهگری له باش بهخیّوکردن و جوانی و ساغی پهروهرده ه بهرزی ئاستی خویّندهواری، ئهوا خورشهوشت چاکی له لای موسلمانان پییّش ههموو ئهوانه دهگهریّتهوه بر ریّنمایی ئاین که خورهوشت چاکی کردووه به رهفتاریّکی ریشهیی له مروّقی موسلمان، بههریهوه له دونیادا پلهوپایهی بهرزدهبیّتهوهو وهك پیخهمبهر گله دهفهرمووی: ((هیچ شتیّك له روّژی قیامهت له تهرازووی باوهردار قورستر نییه له خورهوشت چاکی" چونکه بهراستی خوا رقی له مروّقی بهدگر و جنیّودهره)) الترمذی ۲٤٤/۳.

به لکو ئیسلام خور هوشت چاکی به باوه ری ته واو هه ژمارکردووه، وه ك پیغه مبه ر الله ده فه رمووی: ((ئه و باوه رداره ی له هه موو که سه باوه ری ته واوتره، ئه و که سه یه له هه مووان خور هوشتی چاکتره)) الترمذي ۳۱۵/۲.

ئوسامه کوری شوره یک گه وتی: ((له لای پیغه مبهر گه زوّر به ریّزه وه دانیشتبووین وه ک بلیّی بالنده له سهر سه رمان نیشتوه، هه موومان بی ده نگ بووین و قسه مان نه ده کردو له و کاته خه لکانیک هاتن و وتیان: کام به نده ی خوا له لای خودای مهزن خوشه ویستتره ؟ فه رموووی: ((ئه وانه ی له هه مووان خوره وشت چاکترن)) الطبرانی ۱۸۱/۱، ۱۸۳،

سهیرنییه خاوهنی چاکترین خورهوشت خوشهویستترین بهنده بی لهلای خوا" چونکه خورهوشت چاکی له یاسای ئیسلام کاریکی مهزنه، قورسترین کردهوهیه له تهرازوو، پیغهمبهر گهدههرموووی: ((هیچ شتیک له تهرازوو دانانری قورستر بی له خورهوشت چاکی، وه خورهوشت چاکی خاوهنه کهی دهگهیهنیته پلهی روزو و نویش)) الترمندی ۳/۲۶۵. له گیرانهوهیه کی تر: ((بهنده بههوی خورهوشت چاکییهوه دهگاته پلهی ئهو کهسهی ههردهم بهروزووه و به شهویش شهونویش دهکات)).

لهم روانگهیهوه بوو پیغهمبهر جه جهختی لهسهر گرنگی خورهوشت جوانی ده کردهوه بو هاوه له به ریزه کانی و هانی ده دان تا خویانی پی برازیننهوه، له رینگهی شیوازی جوراوجوری له گوفتار و به کرداری ئهم رهوشتهی خوشهویست ده کرد بو دهروونیان چونکه دهیزانی چهنده کاریگهره بو پهروه ردهی سروشت و خورسکی مروّق، و پاککردنهوهی دهروون، ههروا چاککردن و جوان بوونی رهفتار، ئهوه تا به أبی ذر ده فهرمووی: ((ئهی أبا ذر، رینماییت بکهم بو دوو رهفتار، که لهسهر بالت گران نییه و، له ههموو رهفتاریخی تریش قورستره له ته رازوو؟ وتی: به لی نهی پیغهمبهری خوا، فهرمووی: ((دهستگربه به خورهوشت جوانی و زور بی ده نگی چونکه سویند بهوهی گیانی منی به دهسته کهس لهم دووانهی جوانتر نهدوزیوه تهوه تا خوّی پی جوان بکات)) بهوه ی گیانی منی به دهسته کهس لهم دووانهی جوانتر نهدوزیوه تهوه تا خوّی پی جوان بکات))

ههروا دهفهرمووی: ((خورهوشت جوانی فهر و بهرهکهته، بهدرهوشتیش نهگبهتییه، چاکهکاریش تهمه و نام ده کاریش تهمه نام ده کات، خیر و بهخشنیش رینگه له مردنی خراب دهگری)) احمد ۲/۳.

پینغه مبه ر الله الله یه کن له نزاکانی ده یفه رمووو: ((خوایه وه ک چنون روخسارمت باش و جوانکردووه، رهفتار و خوره و شتیشم باش و جوان بکه)) احمد ۴۰۳/۱.

ئهم نزایهی پیغهمبهر شخص به جوانکردنی خورهوشتی، له کاتیک خودا له بارهیهوه ده فهرمووی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِیمٍ ﴾ القلم: ٤ پیشتر راقه کراوه. به لگهیه کی قووله لهسهر توندی بایه خدانی پیغهمبهر ﷺ به خورهوشت جوانی، تاوه کوو موسلمانان هه میشه لهم ره فتارانه زیاد بکهن...

جا خور هوشت جوانی وشهیه کی گشتگیره، هه موو ره فتار و ره وشتین کی جوان له خوده گریت که مروّق پینی ده رازی تنه و نهرم و مروّق پینی ده رازی ده کاته وه و نهرم و نهرم و نهرم و نیانی و نهرم و نیانی و لینبورده یی و رووخوشی و دامه زراوی و نیاز پاکی و دلسوّزی و دهست پاکی هتد.

لیّکوّلهٔرهوه لهم دهقانه بو نیشاندانی کهسایهتی ئافرهتی موسلمان هیچ ریّگایه کی لهبهردهم نییه بیّجگه له به به به نییه بیّجگه له وهستان لهلای ههریه ک لهو دهقانه و وردبوونهوه لهو ریّنمایی و ئاراسته و دهستورانهی له خوّگرتووه، تاوه کوو بتوانیّ ئهو کهسایه تی یه کوّمه لاّیه تی یه بهرزه نیشانبدات که مروّقی موسلمانی پی جیاده کریّتهوه و چ پیاو چ ئافرهت، ههروا موّرکی ئه و کهسایه تی یه جیاوازه و ئاکاره کانی دیاری بکات، لهوانه:

راستگۆيە

ئافرهتی موسلمان له گهل ههموو خه لک راستگویه" چونکه له بنه ماکانی ئیسلام وانه ی هاندان لهسهر راستگویی فیربووه، که له لوتکه ی چاکه کاری و به ها په وشتیه کان وینای ده کات، قه ده غه در فرکردنی کردووه و به سهرچاوه ی ههموو خرابه کاری و گهنده لای و کرداری کسی خرابسی داناوه وینه ده فهرمووی: ((راستگویی به ره و چاکه کاری ده بات، وه چاکه کاریش به ره و بههه شت ده بات، وه پیاو ههمیشه راست ده لای تا له لای خوا به راستگو ده نوسری در و کسردن به ره خرابه کاری ده بات، وه پیاو به رده وام در و ده کات تا له لای خوا به در وزن ده نوسری)) متفق علیه.

لیره وه نافره تی موسلمان سووره لهسه ر نهوه ی راستگو بینت، بهدوای راستگوییدا ده گه رینت، له کردار و گوفتاره کانی پابه ند ده بینی پینی، نهمه ش پلهوپایه یه کی به رز و شکوداره نافره تی موسلمانی پاریزکار به هوی راستگویی و دل پاکی پینی ده کات و له لای خوای خوی به راستگو و ریزدار ده نوسری.

گەواھى بە درۆ نادات

ئافرهتی موسلمانی بینگهرد که یاساکانی ئیسلام و رینماییه بهرزه کهی کهسایه تیه کهی دارشتووه، ههرگیز گهواهی به درو نادات" چونکه گهواهی درو له یاسای ئیسلام یاساغه، خودا ده فهرمووی: ﴿وَاجْتَنِبُواْ قُوولَ الزُور. واتا: خوتان به دووربگرن له گهواهی به درو ﴾ الحج: ۳۰.

 کِرَامَا. واتا: یه کن له خهسلهته جوانه کانی باوه پردار نهوهیه گهواهی به درو ناده ن و به پیزهوه به لای قسه ی بی سوود تیده په پن و خویانی لی ده پاریزن الفرقان: ۷۹.

ئهوه تا لهبهر گهورهیی ئهم سهرپیّچییه پیّغهمبهر الله لهدوای دوو گوناهی گهوره باسی ده کات که باوه پله دلّی مروّق داده مالن، وه ك ده فهرمووی: ((ئایا گهوره ترینی گوناهه کانتان پسی پابگهیه نم؟ و قان: به لنی ئهی پیّغهمبهری خوا، فهرموووی: ((هاوه ل بریاردان بو خوا، خراپه کاری لهگه له دایك و باوك، ئنجا پالکهوتبوو هه لسایه وه و دانیشت و فهرموووی: ههروا قسه و گوفتاری دروّ و گهواهی دروّ، هیّنده ی دوباره کرده وه و قان: خوّزیا بی ده نگ ده بوو)) متفق علیه.

دنسۆز و ئامۆژگارە

ئافرهتی موسلمان تهنها به خاویّنکردنهوهی دهروونی خوّی ناوهستی له ئاکاری ناشیرین، به لکو به همر ئافرهتیک بگات لهوانهی له ریّگای خوا لاریان کردوّهه ناموّژگاری ده کات، چهندین ئافرهت همنه لهناو کوّمه للی ژنان زیاده روّییان کردووه لهسهر دهروونی خوّیان و پیویستیان به کهسیکه ئاموّژگاریان بکات، به هوّی ره فتاری جوانییه وه سهرنجیان بو لای ریّگای راست راده کیّشی.

ئامۆژگاریکردنی ئافرهتی موسلمانی تیکهیشتوو بو کهسانی تر کاریکی سونه و زیاده خیر نییه، به لکو ئه رك و واجبیکه و ئاین هانیداوه لهسهری، پیغهمبهر هی ده فهرمووی: ((ئاین دلسۆزی و ئاموژگارییه، وتمان: بو کن؟ فهرمووی: بو خوا، بو کتابی خوا، بو پیغهمبهره کهی، بو گهوره و رابهری موسلمانان و سهرجهم خهلکی)) مسلم ۳۷/۲.

چهنده جوانه ئهو گوزارشتهی پیخهمبهر گه کاتی دهفهرمووی: ((الدین النصیه)) واتا: ((ئاین دلسۆزی و ئامۆژگارییه))، ئاینی ههر ههموو لهیهك وشهدا كۆكردۆتهوه كه (دلسۆزی و ئامۆژگارییه)، وهكوو ئاماژهیهك بز ههموو موسلمانیك تا بههای دلسۆزی و ئامۆژگاری بزانی،

وه بزانی چهنده کاریگهره لهسهر ژیانی تاك و خیزان و کومه لگه " چونکه هه رکاتیك دلسوزی و ئاموژگاری لهناو گهلیك بلاوبیت مسوگهر رینمایی رینگهی راست دهبن، وه لهناو هه گهلینکیش نهمینی مسوگهر سهریان لی ده شیوی.

بزیه دلسوزی و ناموژگاری له سهرووی نهو پرسانهوه دیّت که موسلمان تیایدا پهیانی به پیغهمبهر هی داوه لهسهر، وه که لهو فهرمووودهی رابوورد که باسی دلسوزی و ناموژگاری له دوای نویژ و زهکات دیّت، نهمهش بهلگهیه لهسهر گرنگی نهم ناکاره له تهرازووی کردهوه کانی مروقی موسلمان، وه ترسناکیه کهی له دیاریکردنی چارهنوسی له دواروژژدا" بویه لیرهوه دهبیته ناکاریکی ریشهیی له ناکاره کانی موسلمانی راستگوی پاریزکار، نهوهی سوره لهسهر نهوهی به چاکی کوتایی به ژیانی بیّت لهو روژهی ههموو خهلکی لهبهر دهستی پهروهردگاری دهوهستی

خير و چاكه به خه لكى نيشاندهدات

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار که ئیسلام دهروونی پالفته کردووه، له ژهنگی خوویستی و حهزی خوده خوده خوده خوده خوده مهرکاتیک به چاك بزانی خیر و چاکه به خهلکی نیستانده دات، تاوه کوو بیته ناو رووناکی و سوود بینین، لای یه کسانه ئه گهر ئهم کاره خیره لهسهر دهستی خوی بیت یان لهسهر دهستی کهسانی تر بیت چونکه پیغه مبهر شده ده نه دمووی: ((ههرکهسی چاکه و خیره که خیر رینمایی خه لکی بکات، ئه وا پاداشتی وه پاداشتی ئه و کهسه وایه که چاکه و خیره که ده کات) مسلم ۲۸/۱۳.

ئافر،تی موسلمان دووره لهوهی ته نها خیری بو خوبی بویت بو نهوهی لهبه رچاوی خه لاک خوبی ده رخات، وه ک نه و نافره ته خوبیستانه ی حه زبه خوده رخستن ده که ن، به لام نافره تی موسلمان که رینمایی خه لاک ده کات بو چاکه ده زانی پاداشته که ی له لای خوای گهوره جینگیره له هه ر پهوش و باریخکدا بیت، وه پاداشتی خوای گهوره ش له لای نافره تی موسلمانی پاریزکار زور گهوره تر و مهزنتره له ناوبانگ و خوده رخستن، به مه ش خیزان و کومه لگه گهشه ده کات، تاوه کوو له و که سه و به گویره ی نه و توانایانه ی خودا پینی به خشیوه هه لسی به نه رکی خوبی.

فیّل و تهنّه که و نایاکی ناکات

ئافرهتی موسلمانی راستگو که ئاشنایهتی کردووه لهگهل راستی، بوته یه کی له ئاکاره کانی، ههرگیز فیل و تهله که و ناپاکی له گهل خه لکی ناکات چونکه ئاکاری دهروون نزمه کانه، پیچهوانهی راستگوییه چونکه راستگویی ده بی دلسوزی و دامه زراوی و ئهمه کداری و دانایی و دادپهروه ری له گهلاا بیت، دووره له دوورویی و درو و فیل و تهله که و ناپاکی.

خۆرسكى ئافرەتى موسلمانى راستگۆ، كە تىراوبووە لە رىنمايى ئىسلامى بىنگەرد رادەكات و بىزرارە لەم ئاكارنە، لەم ئاكارە خراپانەدا نىشانەى دامالىنى لە بە ئەندامبوونى لە ئىسلام دەبىنى، پىغەمبەر شىدەندەردەن (ھەركەسى لە دۇمانا چەك ھەلگرى لە ئىدمە نىيە و، ھەركەسى فىللمان لى بكات لە ئىدمە نىيە)) مسلم ۱۸/۲.

له گیرانهوهیه کی تری موسلم هاتوووه: پیغهمبهر شی به لای ههندی خوراکی کوکراوهی سهریه ک تیپه دی و دهستی خسته ناوی و له په نجه کانیه وه ههستی به ته پاتی کرد، فه رموووی: ((ئهوه چییه ئهی خاوه ن خوراك؟)) وتی: باران لینی داوه ئهی پیغهمبه ری خوا، فه رموووی: ((ئهی نهده بووا له سهره وهی خوراکه کهی دابنینی تا خه للکی بیبینی ائه وهی فیل بكات له ئیمه نییه)) مسلم ۱۰۹/۲.

کۆمەنگەى موسلمان دامەزراوە لەسەر پاكى ھەستى مرۆۋايەتى و، لەسەر دالسۆزى و ئامۆژگارى بۆ ھەموو موسلمانىك، وە بەجئگەياندنى بەلىن بەرامبەر ھەركەسىك بىت، وە ئەگەر كەسىنكى ناپاك و تەلەكەباز ھەبوو، ئەوا دەبىتە نامۆ و ناكەسە لەناو كۆمەلگە و تاكەكانى، پەناگىرە لە ئاكار و رەفتارە بەرز و جوانەكانيان.

ئیسلام فیّل و ته له که و ناپاکی له تاوانه گهوره کان ههژمارکردووه که له دونیادا خاوه نه که ی پریسوا ده کات، له پوژی دواییش پرووی په شه ده بیّت، ئهوه تا پینه مبهر پریگه یاندووه: ((بو ههر ناپاکیّك و سته مکاریّك له پوژی دوایی ئالایه که ههیه، ده و تریّ: ئه مه ناپاکی و سته می فلانه که سه) متفق علیه.

ئای له شهرمهزاری و ریسسوایی ناپاکان، ئهوانهی وایاندهزانی روّژگار ناپاکیه کهیانی پنچاوه تهوه، کهچی له روّژی دوایی له سهرووی ههموو خه لکهوه دیار دهبن و بهیداخی ناپاکیه کهیان به دهستیانهوهیه.

ئنجا ئه و جۆرانه له و رۆژى دوايى زياتر سهرشۆر و شهرمهزار دەبن، كاتى خواى گهوره به خوق دىته بهرامبهريان و له دژيان دەوەستى، وەك هاتوووه له فهرمووودهى قودسى، خواى گهوره دەفهرمووى: سى كەس خۆم له دژيان دەوەستم له رۆژى قيامەت: پياويك به ناوى مىن دەدات و پاشان ناپاكى دەكات، وه پياويك كەسيكى ئازادى فرۆشتووه و نرخەكمەى خواردووه، وه پياويك كريكاريكى به كرى گرتووه و كارى بى تەواوكردووه كەچى كريكمەى پىنەداوه)) فىتح البارى

نافرهتی موسلمانی راستگو دوورده کهوینه و له ههموو شیوه و روالهه کانی شهم جوره خوره و شیوه و رواله که نیستا گهلی زورن له جیهانی نافره تانی سهرده م وه رازی نابیست بهینه ریزی منافقان، پیغهمبه را این ده نهرمووی: ((چوار خورهوشت له ههرکهسی دابین ده بینه منافقیکی تهواو و پوخت، وه نهوه ی یه خورهوشتی لهم چواره تیابی نهوا خورهوشتیکی له نیفاق (دوورویی) ههیه تا وازی لی ده هینی: کاتی به نهمین و دهست پاك داده نری ناپاکی ده کاتی قسه بکات

درو ده کات، وه کاتی به لین بدات نایباته سهر و ناپاکی ده کات، وه کاتی نهیار بی له گهل کهسینك خراپه و ناراستی ده کات)) متفق علیه.

بەڭينى دەباتەسەر

یه کی له ئاکاره جوان و بهرزه کانی ئافره تی موسلمانی راستگز: به لینن بردنه سهره " چونکه ئه م ئاکاره هاوده می راستگزییه و یه کینکه له بهرهه و ئه نجامه کانی، خوره و شتینکی پهسنده و به لگهیه لهسه ر بهرزی ئه و ئافره ته ی خوی پی ده رازینیته وه ، وه کومه کی ده کات بو سه رکه و تن له ژیانیدا، به هویه وه خوشه ویستی و ریزی خه لکی ده ست ده که ویت.

به لنگه نهویسته که به لینن بردنهسه کایگهری ههیه لهسه ر رواندنی خورهوشته جوان و ناوازه کانی کوران کچان کاتی دهبینن دایکانیان بهم خورهوشته رازاونه تهوه، به هویهوه دهبنه نمونه و سهرمه شقینکی باش بویان.

به لیّن بردنه سه ر له لای نافره تی موسلمان ته نها ناکاریّکی کومه لایه تی نییه، تاوه کوو له نیّو هاوریّیان و ده سته خوشکانی خوی پی ده رخا، به لکو به لیّن بردنه سه ر خوره و شتیّکی ره سه نی ئیسلامی یه، له هه موو خوره و شته کانی تر زیاتر به لگه یه له سه ر دروستی باوه ر و راستی ئیسلامه تی، له مباره وه خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿یَا آیُها الَّذِینَ آمَنُواْ أَوفُواْ بَالعُقُودِ. واتا: نه ی نیسلامه تی، له مباره وه خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿یَا آیُها الَّذِینَ آمَنُواْ أَوفُواْ بَالعُقُودِ. واتا: نه ی نیسلامه تی باوه رتان هیّناوه نه مه کداربن به رامبه ر به به لیّنه کانتان و بیانبه نه سه ر المائده: ۱.

ههروا دەفهرمووى: ﴿وَأُوفُواْ بِالعَهدِ إِنَّ العَهدَ كَانَ مَسنُّولاً. واتا: پهيمانهكانتان ببهنهسهر چونكه خواى گهوره ليپرسينهوه دهكات لهگهل پهيمان ههلوهشيننان﴾ الاسراء :٣٤.

ئه مه فه رمانی کی خوایی یه کالاکه ره وه یه بر به نده باوه پرداره کانی به هه لنه وه شاندنه وهی به لین و په یانه کانی نو په یانه کانی نو په یانه کانی نهم به لین و په یانه کانی نه به کردار، که هیچ بواریک نیبه بو خوده رباز کردن لین چونکه ناگونجی بو موسلمانان کاتی به لین به لین کی بدزنه وه، به لیکو پیویسته به جوانترین شیوه بیبه نه سه ر.

ئیسلام رقی دهبینته وه له به دگزیان و نائه مه کان به رامبه ربه به لینن و نه وانه ی (قه ولی و به لیسلام رقی دهبینت یان به لیننه کهی بباته سه ر، خودا ده فه مرمووی: ﴿یَآ اَتُهَا الَّذِینَ اَمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لاَ تَفعَلُون. کَبُرَ مَقتًا أَن تَقُولُوا مَا لاَ تَفعَلُون. واتا: ئه ی نه وانه ی باوه رتان هیناوه بوچی نه وه ی ده یلین به کردار نایسه لینن، له لای خوای گه وره گوناه یکی گه وره یه که قسه بکه ن و به کردار نه یسه لینن الصف: ۲، ۳.

خودا رازی نییه بر بهنده باوه رداره کانی چ پیاو چ ئافره ت دابه زیته ئه و ئاسته نزمه ی به دگزیی و به لاین نهبردنه سهر و شکاندنی په یان و پابه ند نهبوون به به لاینه کانیان چونکه ئه مه شیاوی باوه ردار نییه، پیغه مبه رایش ده فه رمووی: ((نیشانه ی دووروو سی خوره و شته: کاتی قسه ده کات دروّ ده کات، وه کاتی به لاین بدات نایباته سه را وه کاتی به ده ست پاك دابنس ناپاکی ده کات و متفق علیه. له گیرانه وه یه کی تری مسلم هاتوووه: ((ئه گهرچی روّژوو بگری و نویش بکات) مسلم ۲۸۸۲.

چاکی ئیسلامه تی ئافره تی موسلمان ته نها له ئه نجامه دانی په رستشته کان نییه، به لاکو به ئاوی ته نیسلامه تی نافره تی له گه لا یاسا و خوره و شته به رز و بنه ما بلنده کانی ئیسلامیه وه یه، به جوری هدرچی خودا پینی رازی نه بیت لینی روو نادات، نه به لین شکاندن، نه فیل کردن له مامه له، نه ناپاکی له په یان و گری به سته "چونکه ئه مانه هه موی پیچه وانه ی خوره و شتی ئیسلام و موسلمانانه، ته نها له ره فتاری دووروواندا هه یه.

دهی ئهو ئافرهتانهی درو لهگهل منالهکانیان دهکهن با ئهو راستییه بزانن، کاتی بهلیّنیان پی دهدهن و پاشان نایبهنه سهر، بههریهوه تووی درو و بهلیّن شکاندن له دهروونیان دهرویّنن، وه با بشزانن بهم کردارهیان دهچنه ریزی منافقان، سزای منافقانیش وه ک زانراوه ژیّری ژیّرهوهی ئاگری دوزهخه.

دوورەپەريزە ئە دووړوويى

ئافرهتی موسلمانی راستگو و تینگهیشتوو راشکاو و روونه له گوفتار و بریاره کانی، دووره له دووروویی یاساغه له ئاینه کهی، دووروویی و ستایشکردنی ناراست" چونکه ده زانی دووروویی یاساغه له ئاینه کهی، وه شیاوی کهسایه تی ئافرهتی موسلمانی راستگو نییه.

سهیری پیخهمبهر هی بکه کاتی بهرهی عامر هاتنه لای و ستایشیان کرد و وتیان: تو گهورهی ئیمهی، فهرموووی: ((گهوره ههر الله یه)) وتیان: له ههموومان پایهدارتری و، له ههموومان دهستهلاتدارتری و به تواناتری، فهرموووی: ((دهی ئهو قسانهتان یا ههندی لهو قسانهتان بکهن، بهلام باشتر وایه نهبنه بریکاری شهیتان و له جیاتی ئهو قسه بکهن، من نامهوی لهو شوین و پلهوپایهی خودا دایناوم بهرزترم بکهن، من محمدی کوری عبدالله م، بهنده و نیردراوی خوام))(۱).

بهم وتهیه پیغهمبهر گی پیگای لهو کهسانه بپی که بهسه و خه لکیدا هه لده لین و له کاتیکا ههندیکیان شایه نی نه و جوره ستایشه نین، ویرای شهوه ی بیگومان پیغهمبه و گیهوره ی پیغهمبه و گیهوره و باشترینی موسلمانانه، به لام ده یزانی کاتی ده روازه ی پیاهه لانان کرایه وه سهرده کیشی بو ترسناکی خزانه ناو نیفاق و دوو پروویی، که ناوه پوکی ئیسلامی بیگهرد و خاوین پینی پازی نییه، ئه و پاستیه ش نایگریته خوی که ئه م ناینه ی لهسه و دامه زراوه، هه روا پیغهمبه پینی پازی نییه، ئه و پاستیه ش نایگریته خوی که ئه م ناینه ی لهسه و دامه زراوه، هه روا پیغهمبه و هاوه لانی قه ده غه ده کرد له پیاهه لانان له پرووی مروق، نه بادا سه ربکیشی بو دوو پروویی و پیاهه لانراویش دوچاری فیز و لووت به رزی و شاگه شکه یی خوی بیت، بخاری و مسلم له أبی به کره شی ده گیرنه وه این بیاویکی تری کرد، پیغهمبه و شی دور براکه تدا، چه ندجار ئه مه ی دوباره کرده وه)) فه رمووی: ((تیاچیت! له گهردنی براکه تدا، چه ندجار ئه مه ی دوباره کرده وه)) پاشان فه رمووی: ((ثه گه و همو و یستتان ستایشی براکه تان بکه ن، با بلی: مین وای ده بیانه خوداش خوی خاوه نیه تی و نه و ده زانی هه لیبسه نگینی، وه مین که س له سه در خوا چاك و پاك

⁽١) حياة الصحابة: ٩٩/٣.

ناکهم، واتی دهگهم نهو کابرایه فلانه شت و فیساره شت بزانیی)) فیتح الباری ۲۷٦/۱۰ ومسلم ۱۲٦/۱۸.

جا ئهگهر ناچاربووی کهسیّك ستایش بکهی، با ستایشهکهت راستگو بیّت و بگونجی لهگهل راستی پیاهه لنراو، وه پیویسته مام ناوه ندی بیّت و زیاده روّیی تیانه بیّت، تهنها به مه کوّمه لگه له دووروویی و رووپامایی و خوّهه لنان خاویّن ده بیّته وه.

بخاری له الادب المفرد لـ ه رهجائه وه لـ ه میحجه ن الاسله می هماتوووه، پیغه مبه ر ه و میحجه ن له مزگه وت ده بن، پیغه مبه ریش هی پیاویک ده بینی نویش ده کات و کرنوش ده بات و ده چه میته وه، فه رموووی: ((ئه مه کییه؟)) میحجه ن ده ستی کرد به پیداهه لگوتنی، ده یوت: ئه ی پیغه مبه ری خوا، نه وه فلانه که سه ناوایه و ناوایه، فه رموووی: ((زمانت بگره با نهیبسی و به هی پیه و تیابچیت!)) الادب المفرد ۲۳۳/۱.

له گیراندوهی احمد هاتوووه، نهی پیغهمبهری خوا، نهمه فلانه کهسه له باشترین خهلکی مهدینهیه، یان وتی: له ههموو خهلکی زیاتر نویژ ده کات، پیغهمبهریش فهرموووی: ((با نهیبیسی، نهبادا بههویهوه تیابچیت، دووجار یان سی جار نهمه دووباره کردهوه، پاشان فهرموووی: ((ئیوه نهتهوهیه کن خودا ئاسانکاری بوتان ویستووه)) احمد ۳۲/۵.

پیغهمبهر هی بیستنی ستایش و پیاهه لانانی به تیاچوون ناوبردووه به هوی بوونی شوینه واری خراپ و قوولای لهسهر دهروونی مروقایه تی که حه زده کات له بیستنی ستایش، به هویه و پیاهه لانراو سهری لی ده شیوی، لووت به رزده بیت، رووی له خه لکی وه رده گینی، وه نه گهر نه م پیاهه لانانه له لایه ن دووروان و دروزنان و ته له که بازان دووباره بوویه و به پرووی - که نه می و نه و جورانه چهنده زورن له ده وروبه ری به رپرسان و خاوه ن ده سه لات و پوسته کان - نه وا ده بیته شتیکی باسایی و باو له لای و ویستی ناره زووی ده روونی جیبه جی ده کات، دواتر رقبی له بیستنی ناموژگاری و ره خنه ده بینه و ه بیجگه له ستایش و پیاهه لانان و زیاده رویی و گولاوپرژین کردن هیچی تر وه رناگری و پینی رازی نابیت، ننجا له پاش نهمه شسه سهیرنییه حه ق و راستی له ناو به چیت، داد پهروه ری بکوژریت، چاکه کاری زینده به چال بکری، کومه لگه ش گهنده لا بیت.

بۆیه پینغهمبهر هی فهرمانی دهکرد به هاوهلانی که خوّل بپرژیننه روخساری ئهوانهی بهسهر خهلکیدا ههلدهلیّن، نهبادا لهناو کوّمهلگهی ئیسلامی ژمارهیان زوّربیّت، بههویهوه دوورویی بلاوبیّتهوه و بهلاکان ههموو لایهك بگریّتهوه.

له نافع ه و هی تریش: پیاو یک به ابن عمر و و وی: نهی باشترینی خه لک، یان وتی: نهی کوری باشترینی خه لک، یان وتی: نه کوری باشترینی خه لکم، به لکو کوری باشترینی خه لکم، به لکو من به نده یه که به نه کوری باشترینی خوا، نومیدم به میهری خوا هه یه و له سزاشی ده ترسم، سویند به خوا ناوه ها هه میشم ستایشی پیاو ده که ن پینی داهه لاه لین تا له ناوی ده به ن (۱).

هاوه لآن باش تیکه یشتبوون له تیبینییه ورده کهی پیغه مبه را ه سهباره ت به رینمایی کردنیان بو کاروکرده وه کان و سه لامه تی بوون له دوورویی، که سانیک به ابن عمر ه یان وت: ئیمه ده چینه لای ده سه لا تداره کاغان، ئه و قسانه ی له به رده میان ده یلین پیچه وانه ی ئه و قسانه یه کاتی له لایان ده سه لای ده سه رده می پیغه مبه را ه نیفاق و دوورویی داده نا) فتح الباری ۱۷۰/۱۳.

ئافرهتی موسلمانی راستگوش هینده ی له ئاینه که ی فیربوه تا پهنای بدات له خزانه ناو دوورویی ترسناك که زور له ئافرهتانی ئه و سهرده مه ده خزینه ناوی، که وا ده زانس سنوری زمان شیرینیان تینه په راندووه، ناشزانن هه ندی جار زمان شیرینی یاساغه و به ره و قولایی نیفاق ده یانبات و هه ستیش ناکه ن چونکه به هویه وه له ده رخستنی حمق و راستی بی ده نگ ده بین ستایشی که سانیک ده که نایسته ی ئه و پیاهه لنانه نین.

خاوەنى حەيا و شەرمە:

بینگومان یه کی له خورسکه کانی نافرهت شهرمه، نه و شهرمهم مهبهسته که زاناکان پیناسهیان کسردووه: بریتی یه خوره و شعین به خرابه و درورکه و تنه و می به رامیه رخاوه ناوه ناوه کان، پیغه میه ریش الله غونه که میه در به دری به در امیه رخاوه ناوه کان بینه میه دریش الله ناوه که میه در به در به دری به در امیه در به در به در به دری به در به در

⁽١) حياة الصحابة ١٠٣/٣.

شهرم و حهیابوو، ابو سعید الخدری ﷺ وتی: (پینغهمبهر ﷺ زوّر به شهرم و حهیاتربوو له کچی ناو کهژاوه، ئهگهریش شتینکی پی ناخوّش بووایه له روخساری دهمانزانی) متفق علیه.

ابن عمران بن حصین گ وتی: پینغهمبهری خوا الله فهرموووی: ((شهرم ههموو کات به خیر و چاکه دیت)) متفق علیه.

له گیّرانهوهی مسلم هاتوووه: ((شهرم و حهیا سهرتاپای خیّر و چاکهیه، یا فهرموووی: ((شهرم و حهیا ههر ههمووی خیّر و چاکهیه)) مسلم ۷/۲.

ابو هریره گوتی: پیخهمبهری خوا گه فهرموووی: ((ئیمان حهفتا و هه ندیک به شه، یان شهست و هه ندیک به شه بیان شهست و هه ندیک به شه باشترینی و ته کاله الا الله یه، و نزمترینی لابردنی ئازاره له سه رینگا، شهرم و حه یاش به شیکه له ئیمان)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمانی راستگوی پاریزکار به شهرم و حهیا و رهوشت جوان و ههست ناسکه، هیچ گوفتار و کرداریخی لی روونادات خهلکی ئازاربدات، یا گهورهییان بریندار بکات" چونکه شهرم و حهیای حهیاکهی که ریشهی داکوتاوه له ئاوگله شکوداره کهی به هوی تیگهیشتنی له شهرم و حهیای ئیسلامی پهنای دهدات له ههرچی سهرپیچی شهرعی ههیه. به دووری ده گریت له ههر لاریه ک له مامه لاهی له گهل خه لکی، نه ک تهنها لهبهر شهرم و حهیا، به لکو لهبهر شهرمی خوا و لهبهرئهوی نایهویت سته میک ئاویتهی باوه په کهی بیت" چونکه شهرم و حهیا به شیکه له باوه پ، ئه مهمه بهرزترین پلهیه ئافرهت پیی گهیشتبی له دهستگرتنی به شهرم و حهیا، لیره وه جیاوازی ئافرهتی موسلمانی خاوه ن شهرم و ئابرو به دیارده کهوی له گهل ئافرهتی روز ژناوایی که دامالراوه له ههرچی پهرده ی شهرمه.

پاکیزه و جوامیره

یه کن له و ره فتارانه ی ئافره تی موسلمانی پی جیاده کریته وه: پاکیزه یی و جوامیری یه کاتی دوچاری ته نگی و زهد از هه و داری ده بیته وه ئارام ده گری، و ده ست ده گری به پاکیزه یی و جوامیری و بازیاتر هه ولاه دات بی ده رباز بوون له و ناله باری یه ی به ده ستیه وه ده نالیننی، وه هه رگیز بیر له سوال و

داواکردن ناکاتهوه" چونکه ئیسلام رازی نییه ئافرهتی موسلمای راستگو خوی بخاته ئه و جوره ههلویستانهوه، شکودارییه بوی ئه گهر پاکیزه یی خوی بپاریزیت و بینیاز بیت و ئارامبگریت، ئه و کاته ش خودا کومه کی ده کات و چهسپاوی ده کات له سهر ئارامگرتن و بینیازی و پاکیزه یی، پیغه مبه ر ها ده فه رمووی: ((هه رکهسی دامینی خوی پاک راگری خودا پاکی ده کاتهوه، وه هه رکهسی بین نیازی بنوینی له وه ی له لای خه لکه خودا ده وله مهندی ده کات، وه هه رکهسی خوی بگری خودا ئارامی پی ده گری، وه هیچ به خششیک ئه وه نده ی ئارامگرتن خیرتر و فراوانتر نییه که درایی به که سیک)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر به ریّنمایی ئاینه کهی ده زانی که ئیسلام له مالی ده ولّه مه ندان مافی هه ژارانی داناوه، به بی هیچ چاوبه ره وژیّری و منه تیّباریه ک ده توانی وه ریبگری، له هه مان کاتدا ده یه ویّت هه ژاران هه تا له و مافه ش بی نیاز بن، وه ده ریخست که ده ستی بالا چاکتره له ده ستی ژیّره وه، وه له سه ر موسلمانان پیّویسته چ پیاو چ ئافره ت ده ستی ژیّره وه نه بن چونکه ئه مه برّیان شیاوتر و ریّزدارتره، ئه مه ش پالنه ریّکه بو که م ده رامه تان تا زیاتر هه ولّده ن و پالنه ده نه به خشین و صده قه و خیرو هه رواش پاراستنی روو و ئابرو و ریّنزداری مروّث تیایه، نه بادا روّژیّک دوچاری ئازار و ئه زیم تیک ببنه وه، برّیه پیخه مبه ر که ده نه مرمووی: ((ده ستی بالا نه و ده سته یه که ده به خشی، ده ستی ژیره وه شه و ده سته یه که ده به خشی، ده ستی ژیره وه شه و ده سته یه که وه رده گری و داوا ده کات)) مسلم ۱۲٤/۷.

تێکهٽي کارێڪ نابێت پهيوهندي بهوهوه نهبێت

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر ژیر و زیره که، تیّکه لی کاریّه نابیّت پهیوه ندی به و نهبیّت، چاونابریّته دهوروبهری بو نهوه که تایبه تههندی یه کانیان بکوّلیّته وه، ههروا خوّی ههلّناقورتیّته ناو کاریّك پهیوه ندی به کهسانی تر ههیه چ نزیه چ دوور، که لهوانه یه به گوناه و سهرزه نشت بشکیّته وه سهری. کاتی خوّی دوورده گری لهم خوره وشتانه و له بهدگویی و قسمی پروپوچ، نهوا دهستی گرتووه به خوره وشتی رهسه نی تاینه کهی که مروّشی بهرز کردوّته وه له گوفتار و کرداری پروپوچ و، به هاره وشته کانی پی به خشیووه، وه ریّنمایی باشترین ریّگا و شیّوازی کرد له مامه له ی

لهگهڵ خهڵك، پێغهمبهر ﷺ دەفهرمووێ: ((له نيـشانهكانى چاكى و جـوانى ئيـسلامهتى مـرۆڤ وازهێنانيهتى لهوهى پهيوهندى بهوهوه نييه)) الترمذي ٣٩٢/٣ وابن ماجة ١٣١٦/٢.

ابو هریره گوتی: پیخهمبهر گفه فهرمووویهتی: ((خودا بو ئیوه به سی شت پازییه و به سی شت پازییه و به سی شتیش پازی نییه، پازییه بو ئیوه: بیپهرستن و هیچ هاوه لیکی بو بپیار نهدهن، وه ههمووتان دهستگرن به پهتی خوا و، پهرت و بلاو و ناکوك نهبن. وه بو ئیوه پازی نییه: بهدوای قسه و قسه لوّك بكهون، وه زوّر پرسیار و سوالكردن، ههروا به فیروّدانی مال)) مسلم ۱۰/۱۲.

کۆمدلآگدی خوایی دامدزراو لدسدر بناغدی ئیسلامدتی، هیچ بواریّکی نیید بو قسد و قسدلوّك و پرسیار و سوالکردن و خوهدلقورتاندند ناو کاروباری تایبدتی خدلّك" چونکد تاکدکانی به شتی گدوره تر و گرنگتر سدرقالن، سدرقالن به گدیاندنی پدیامدککدیان له ژیان، هدریدکدو له شویّنی خوّی و بازندی تایبدتمدنییدکدی، بهجوریّك هدولی هدر هدموویان برژیّته ناو بدجیّگدیاندنی وشدی خوا لدسدر زدوی و بلاوکرندوهی بندماکانی ئیسلام لدناو خدلّك، وه ئدواندی هدلادهستن بدو کاره مدزناند، دهرفدتیان نیید بو چووند ناو ئدو جوّره گوناهاند.

دووره پهریزه له با سکردنی ئابروی خهنک و شوینکهوتنی عهیبهکانیان

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار زمانی پاك راده گرئ له شویدنکه و تنی عدیبی خدلکی و باسکردنی ئابرویان، وه پینی خوش نییه ئدو جوره گفتوگویانه لهناو كومه لگهی ئیسلامی بالاوبیت ده وه وه خوای گدوره ده فدرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِینَ یُحِبُّونَ أَن تَشِیعَ الفَاحِشَةُ فِی الَّذِینَ آمَنُواْ لَهُم عَدَابٌ أَلِیمٌ فِی الدُّنیَا والآخِرَة... واتا: ئدواندی پییان خوشه خرابه کاری و بی شابروویی له نیدوان باوه رداران بلاوبیته وه سزایه کی به سویان بو هدیه له دونیا و له دوارو وژدا... ﴾ النور: ۱۹.

عدلی بن ابی طالب الله ده لین: (ئهوهی به کردار و گوفت ار خرابه و بین ابروویی ده کا له گه ل ئهوهی بلاوی ده کاتهوه له گوناها وه کوو یه کن) البخاری فی الادب المفرد ۱۹/۱.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر به ئاینه کهی ده زانی لایه نی لاوازی مروّقایه تی له لایه ن هه ندی له نافره تانی که مته رخه به شویّنکه و تنی و ناشکراکردنی عهیبه کان و بالاوکردنه و هی له سهر زمانی

کۆمەلگەوە چارەسەر نابیت، بەلکو بە ئامۆژگاری جوان و رازاندنەوەی گویزایەلئی بوون بۆ خودا و، قیزەوەن کردنی سەرپینچی له دەروونیان چارەسەر دەبینت، بهدەر له هەرچی بریندارکردن و دوبهرووبوونەوه و رووشکاندنینك" چونکه به گوفتاری شیرین و ئامۆژگاری چاك و جوان لهکاتی چرپاندنی حەق و راستییهکان به گوییچکهکاندا کلیلی دلهکان دەبینتهوه و، دەروونهکان رام دەبىن، ئەندامهکان ملکهچ دەبىن، بۆیە خوای گهوره موسلمانانی قەدەغهکردووه له سیخوری و شویننگهوتنی عهیبی خهلك، که دەفهرمووی: ﴿وَلاَ تَجَسَّسُواْ. واتا: سیخوری مهککهن و شوینی عهیبی یهکتر مهککهون﴾ الحجرات: ۱۲.

چونکه تاشکراکردنی کهم و کورتی گوناهباران و، شویّنکهوتنی عهیبهکانیان و، سیخورپیکردن لهسهریان و، باسکرنیان، تهنها به زیان بو نهوان ناگهریّتهوه، بهلکو تازاری ههموو کوّمهلگه دهدات" بویه خوای گهوره بهتوندی ههرهشه لهوانه ده کات که حهز ده کهن بی تابرویی له ناو کوّمهلگه بلاوبییّتهوه" چونکه ههر کاتی خرابهکاری لهناو کوّمهلگه بلاوبوویهوه و باسکردنی تابروی خهلکی تیا زوّر بوو، پروپاگهنده و گومانی تیا تهشهنهکرد، مسوّگهر دوچاری بهلای لادان له ریّگای راست دهبن، گوناهکردنیش کاریگهری نابیّت لهسهر دهروونیان و، پهیوهندی برایهتی ده پیخهمبهر دوچری» دوژمنایهتی و رق و کینه و گهندهلی له نیّو تاکهکان بهرپا دهبیّت، بوّیه پیغهمبهر دهفرموویّ: ((ئهگهر به شویّن عهیبی موسلمانان بکهویت خراب و گهندهلیّان ده کهیت، یا خوریکه خراب و گهندهلیّان بکهویت) ابو داود ۲۷۵/۶.

هدروا دهفهرمووی: ((بهنده کانی خوا ئازار مددهن، عدیبداریان مه ککهن، شوینی کهم و کورتیه کانیان مه ککهون چونکه ههرکهسی شوینی عدیبی برای موسلمانی بکهویت، خودا شوین عدیبی ئهو ده کهوی و ئابروی دهبات ئه گهر لهناو مالی خوشی بیّت)) احمد ۲۷۹/۵.

پینغهمبهر گل زور دانی ده نیشا به دهست خاوهن گومانی خراپ و زمان دریدی لهسهر ئابرو و ناموسی خولك، دهروونی پاکی هه الده چوو کاتی شتیکی لهم بابهته پی ده گهیشتهوه، ابن عباس شیئه ئهم هه الله چوونهی پینغهمبهرمان گل بی وینا ده کات لهسهر ئه و جوره کهسانه، ده الی: ((پینغهمبهر گل و تاریکی خوینده وه به جوریک کچانی ناو که ژاوه ش گویبیستی بوون، فهرموووی:

((ئدی ئدواندی به زمان باوه رتان هینناوه و هیشتا ندچوّته ناخی دلتّان، باوه رداران ئازار مدده نو، شویّن عدیب و ئابرویان مدککدون" چونکه هدرکدسی شویّن عدیب و ئابروی برای موسلمانی بکدویّت، خودا شویّنی عدیبی ده کدویّت، وه هدرکدسی خودا شویّنی عدیبی بکدویّت ئابروی دهبات، ئدگدر لدناو مالی خوّشی بیّت)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۹٤/۸).

دووره له ريا (رووپامايي)

ئافرهتی موسلمانی تینگهیشتوو و دانا ناخزیته ناو گوماوی ریا و رووپامایی و له خوبایی بوون و خوهه لکیشان چونکه شاره زایی بوونی له ئاینه کهی ده بپاریزی، وه له به رئه وهی ده زانسی کروکسی ئه م ئاینه دلسوزی یه بو خوا له کردار و گوفتار، وه ههر شوینه واریکی ریا هه بیت پاداشته کان پوچه ل ده که نه و کرده وه کان به فیرو ده ده ن، ده بیته مایه ی شهرمه زاری و ریسوایی بو خاوه نه که یه له روزی دوایی چونکه ئامانج له دروستکردنی مروق و پهری ته نها پهرستنه بو خوا، خودا ده فه رمووی: ﴿وَمَا خَلَقتُ الجِنَّ وَالإِنسَ إلاَّ لِيَعبُدُون﴾ پیشتر را شه کراوه.

ئدم پدرستشه بهتهواوی لهلایهن خواوه وهرناگیری نهگهر به پاکی و پوختی بـ ق خـوا نـهبیّت، وه ک دهفهرمووی: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلاَّ لِیَعبُدُواْ الله مُخلِصینَ لَهُ الدِّینَ حُنَفآءَ. واتا: فـهرمانیان پیّکرا بوو تهنها الله بپهرستن و هاوه لی بق بریارنـهدهن بـه دلّسوّزی ئاینه کـهی پیاده بکـهن و مـهیل و ئاره زووو نهکهن بق ئاین و ریّبازی تر ﴾ البینه: ٥.

کردوویانه به فیرو ده چینت و توانایان به سهر هیچ شتیکدا نییه، وه الله رینمایی کومهانی بی بی باوه ران ناکات البقره: ۲۹٤.

دهبینین له کوتایی نایهته که توندی هه پهشه که ده گاته نه و پاده یه ی نه و جوّرانه شیاوی پینسایی خوا نه بن و له پیزی بی باوه پان هه ژمارده کرین چونکه کاری نه وانه ته نها خوّده رخستن بوه له به دره وه ی چاک غهمی په زامه ندی خوایان نه بووه ، وه ک ده فه رمووی: ﴿یُرَاوُنَ له به کرده وه ی چاک غهمی په زامه ندی خوایان نه بووه ، وه ک ده وه ی چاکه ، که چی النّاس وَلا یَذکُروون الله اِلا قَلِیلاً واتا: له به رچاوی خه لک خوّده رده خه ن به کرده وه ی چاکه ، که چی زور که میادی خواده که نه و ۱۲۵۲ .

لیّره وه کرده وه کانیان به سه ریان داده دریّته وه "چونکه له گهلّ خوا شتی تریان کردوّته هاو به شه خوداش هه موو کرده وه به پوختی ته نها بو خیزی ده ویّت، ابو هریره شه ده لیّن: گویّم له پیّغه مبه رشی ده یفه رمووو: ((خودا فه رمووویه تی: من له هه موو هاو به شیّن بیّنیاز ترم له شیرك و هاوه ل بو بریاردان، هه رکه سیّ کرده وه به بکات و که سیّکی ترم له گهلّ بکات هاو به ش، نه وا ده یسییی رمه هاو به شه که که ی وه رناگرم.

نافرهتی موسلمانی رووناکبیر به ئاینه کهی وریایه له که وتنه ناو ریا له کرده وه چاکه کانی که زوریک له و نافره تانه ی له چوارچیوه ی بازنه ی خیر و چاکه کارده کهن تینی ده کهون بی نهوه ی ههست بکهن، که ده بینی ههندی جار ده ست ده کهن به ناماژه کردن به کاروچالاکیه کان و ناوهینان و باسکردنیان له بونه کان لیره وه ترازانی گهوره پرووده دات، ابو هریره شوتی: پیغه مبه و شه فهرمووویه تی: ((یه کهم که س له پروژی قیامه ت دادگه ری له گه ل ده کریت پیاویک ه شه هیدبووه و ده هینری، خودا ده فهرموووی: ده هینری، خودا ده فهرمووی ده ده ینیته وه یاد و نه میش دانیان پیدا ده نی، خودا ده فهرمووی ده که چیت به و به خششانه کرد؟ ده لین له پیناوت کوشتارم کرد و جهنگام تا شه هیدبووم، خودا ده فهرموی تازا و نه به درده! ده ی نهوه ش و ترا، پاشان فه دری تو کرد، به لام جهنگای تا بلین پیاویکی ئازا و نه به درده! ده ی نهوه ش و ترا، پاشان فه درد ده درده و به پیاویکی شود ایم نیزی زانیاری بوده و فه دمانی فیزکردووه، وه قور نانیشی خویندووه، ده هینریت، خودا به خششانه کرد؟ ده لین: فیدی دینته و به ده میش دانیان پیدا ده نین، خودا ده فه رمووی: ده ی چیت به و به خششانه کرد؟ ده لین: فیدی یاد و نه میش دانیان پیدا ده نین، خودا ده فه رمووی: ده ی چیت به و به خششانه کرد؟ ده لین: فیدی یاد و نه میش دانیان پیدا ده نین، خودا ده فه رمووی: ده ی چیت به و به خششانه کرد؟ ده لین: فیدی یاد و نه میش دانیان پیدا ده نین، خودا ده فه رمووی: ده ی چیت به و به خششانه کرد؟ ده لین:

زانیاری و زانست بووم و خه لکیشم فیرکردووه و لهپیناوی توش قورئانم خوید دوه ده ده درموی: دروّت کرد، به لام فیری زانست و زانیاری بویت تا بلیّن: زانایه، قورئانت خوید تا بلیّن: قورئان خوینه! دهی ئهوه ش و ترا، پاشان فهرمانی بر دهرده چی و لهسهر روو فریّی ده ده ناو دروزه خردا و مالی زوری پیداوه، له هه موو جرّره کانی مال خودا پیّی داوه، ده هینسری، خودا به خششه کانی خوی دینیته وه یاد و نه میش دانیان پیدا ده نسی، خودا ده فه مرمووی: دهی چیتکرد به و به خششانه ؟ ده لیّ: هه ر جینگا و کاریک تو پیت خوشبووبیت که به خشین و خیّری تیابکریّت، من له و جینگا و کاره به خشیومه له پیناوی تو، خودا ده فه مرمووی: دروّت کرد، به لامه مهوه ترو فرد تا بلیّن: ده ستبلاو سه خی و خیرکه ره! دهی نه مه ش و ترا، پاشان فه رمانی بو ده رده چی و له سهر روو فریّی ده ده نه و دوزه خی) مسلم ۱۸/۱۳.

ههروا پینهمبهر که دهفهرمووی: ((ههرکهسی کردهوهی ئاشکرا بکات بو خه لکی بو ریا مسوّگهر خوای گهوره ئابرووی دهبات له روّژی قیامهت، وه ههر کهسی کاروکردهوهی دهرخات تا لهلایان پلهوپایهی بهرزبینت مسوّگهر خوای گهوره پهنهانیه کانی لهبهرچاوی ههموو دروستکراوان دهرده خات و پهردهیان لهسهر لادهبات)) متفق علیه.

له برياره كاني دادپهروهره

زورجار قهده رئافره تى موسلمان دهخاته مه لويستيك داواى ليبكري راى خوى يا برياريك بدات، ليرهوه باوه رى موسلمان و تيكه يشتن و پاريزكاريه كهى ده رده كه وي. جا ئافره تى موسلمانى تيكه يشتوو داد په روه رانه بريارده دات، سته م ناكات، لايه نگيرى ناكات، پالناداته ئاره زووو، ويراى د ژوارى بارود وخ چونكه ده زانى داد په روه رى و دوور كه و تنهوه له سته كروكى ئاين و ناخه كه يه تى، وه ك خودا ده فه رمووى: ﴿ إِنَّ اللهَ يَأْمُرُكُم أَن تُوَدُّوا الْاَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمتُم بَينَ النَّاسِ أَن تَحكُمُوا بِالعَدلِ. واتا: ﴿ خودا فه رمانتان پيده كات به گيرانه وه ى سپارده كان بي لاى خاوه نه كانيان وه ئه گهر دادتان كرد له نيوانى خه لكى به يه كسانى و داد په روه رانه داد بكه ن ﴾ النساء : ٥٨.

ئه و دادپه روه ری یه ی بیری ئافره تی موسلمان تینی گهیست تو وه ناینه که ی دادپه روه ری یه کی پوخت و ورده، دوستایه تی و پق هاوسه نگیه که ی لار ناکاته وه، براده رایه تی و خزمایه تی و نزیکایه تی کار له بینگه ردی یه کهی ناکات، خودا ده فه رمووی: ﴿یاۤ أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُواْ کُونُواْ قَوَّامِینَ نِیکایه تی کار له بینگه ردی یه کهی ناکات، خودا ده فه رمووی: ﴿یآ أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُواْ کُونُواْ قَوَّامِینَ لِلهِ شُهَدآ ءَ بِالقِسطِ وَلاَ یَجرِمَنَّکُم شَنَنَانُ قَوْمٍ عَلَی أن لاَ تَعدِلُواْ اعدِلُواْ هُوَ أَقرَبُ للتَّقوَی وَاتَّقُواْ اللهَ إِنَّ اللهَ خَبِیرٌ بِمَا تَعمَلُون. واتا: ئه ی ئه وانه ی باوه پرتان هیناوه بو خوا وه ستاو و ئاماده بن و گه واهیده ری دادپه روه رانه بن، وه پق و کینه ی نیوان دوو هیز و کوّمه ل ناچارتان نه کات له سه رئوه ی دادپه روه رنه بن، دادپه روه ربن چونکه دادپه روه ری له پاریزکاری نزیکتره، ده ی خوپاریز بین و له خوا بترسن، به پاستی الله شاره زا و زانایه به کرده وه کانتان الله المائده: ۸.

هدروا دەفەرمووى: ﴿وَإِذَا قُلتُم فَاعدِلُواْ وَلَو كَانَ ذَا قُربَى. واتا: ئەگەر قسەتان كرد دادپەروەرانە بن ئەگەرچى بەرامبەر خزم و نزيكانيش بيّت﴾ الانعام: ١٥٢.

ئهوه تا پیخه مبه ری هفته که دری هینایه وه له داد په روه ری کاتی آسامه کوری زه پید هاته لای و بو ئافره تیکی مه خزومیه که دری کردبوو تکای له لای کرد تا ده ستی نه پریته وه ، پیخه مبه ری هی سوربوو له سهر برینی ده ستی و به زهیدی فه رمووو: ((تکا ده کهی له یه کی له سنوره کانی خودا؟ سویند به خوا ئه گهر فاتیمه ی کچی محمد دری بکردایه ده ستیم ده بری)) متفق علیه.

ئه مه نه و دادپهروه رییه گشتی و رههایه یه که پیاده ده کری له سه رگهوره و بچوك، پاشا و ژیرده ست، موسلمان و ناموسلمان، هیچ که سینك له سزای رزگاری نابیت، ئه مه شه و جیاوازیه یه له نیوان دادپهروه ری کومه لگه ی ئیسلامی و کومه لگه کانی تر.

میژوو وهستانی ئهمیری باوه پرداران (علی بن أبی تالیب گیمان بو ده گیریتهوه لهبهرده م دادوه ر (قازی شورهیح) لهته که جوله که کهی نهیاری که قه لغانه کهی پیشهوا عهلی دزی بوو، قازی بو چهسپاندنی دادپهروه ری پیز و گهورهیی ئهمیری باوه پردارن قهده غهی نه کرد له داواکردنی به لاگه لهسه ر دزینی قه لغانه که، کاتی ئه میری باوه پرداران به لاگهی ده ست نه کهوت، قازی بریاری بو بهرژهوهندی جولهکهدا له دژی ئهمیری باوه پرداران! مینه ژووی ئیسلامیش پیره لهو جوزه نمونه و هموالانه که به نهونه و هموالانه که به نامه در به نمونه و هموالانه که به نگهن نیسلامی.

لهم روانگهیهوه نافرهتی موسلمان پابهنده به ریننمایی ناینه کهی و دادپهروهر ده بی له گوفتار و کرداره کانی، نهم خورهوشته زیاتر ده چهسپی کاتی حه ق و راستی دیرین بی له کهلتوریدا، دادپهروه ری رهسهن بی له نومه ته که نایده له دادپهروه ری و راستی یاساغه له شهریعه و دهستوره کهی.

ستهم ناكات

به رادهی سووربوونی ئافرهتی موسلمانی پاریزکار لهسهر دادپهروهری له گوفتار و کرداریدا، پهنادهگری له ستهمکاری له گوفتار و کرداری" چونکه پیغهمبهر این دهفهرمووی: ((خوّتان بپاریزن له ستهم" چونکه ستهم تاریکایییه له روّژی قیامهت)) مسلم ۱۳٤/۱۳.

خودا به تهواوی سته می یاساغکردووه، هیچ بوارینکی جی نه هیشتووه بو ئیجتیهاد و ته تویل، خودا له و فه رمووده قودسیه ده فه رمووی: ((ئه ی به نه ده کانم: من سته مم له سه ر خودی خوم یاساغکردووه، وه له نیوانی ئیوه شم یاساغکردووه، که وابوو سته م له یه کتر مه ککه ن)) مسلم ۱۳۲/۱۲.

جا ئهگهر خودا بهو گهورهیی و دهسه لاته رههایهی ههیهتی سته می لهسهر خوّی یاساغکردبی، ئایا ده گونجی بو بهنده ی کهم و کورتی لاواز بکهویّته تاوانی سته مکردن له برای مروّڤی خوّی؟

پینعه مبه ر ها ده فه رمووی: ((موسلمان برای موسلمانه، سته می ای نناکات، پشتی تی ناکات و بینعه مبه ر های داینت خودا له پیویستی شهودا ده بینت، وه هم رکه سی ناخوشیه ک له سه ر موسلمانیک لابدات، خودا ناخوشیه ک له ناخوشیه کانی پوژی قیامه تی له سه ر لاده دات، وه هم رکه سی موسلمانیک پوشته بکات و عه یبی بپوشی، خودا له پوژی قیامه ت پوشته ی ده کات و عه یبی ده پوشی) فتح الباری ۹۷/۵.

دهبینین پیخهمبهر ه تهنها ستهمکردنی لهسهر مروّقی موسلمان یاساغ نهکردووه، پشت تیکردنیشی لهسهر یاساغکردووه" چونکه له پشت تیکردنی موسلمان بو براکهی ستهمیّکی گهوره ههیه، له بهرامبهردا جیبهجیّکردنی پیویستی براکهی و لادانی غهم لهسهری و داپوشینی عهیبهکانی له لا خوشهویستکردووه، وه ک بلیّی ناماژه بهوه ده کات که دواکهوتن لهو بهها پهوشتیانه ستهم و کهمتهرخهمییه و بیدادییه له ناست نهو برایهتییهی که موسلمان و براکهی بهیهکهوه دهبهستیّتیّتهوه.

ئدمانه هدمووی واتای پیاده کردنی دادپهروه رییه لهسه ر هدموو مروّقیّن و دوورکه و تنه وه دوورکه و نه سته م له سته م له به رامبه ر هه مروقیّن بین هدرچه ند ناموسلمانیش بین خوا ده فه رمووی: ﴿لاَ يَنهَاهُكُمُ الله عَنِ اللَّذِينَ لَم يُقَاتِلُوكُم فِي اللّينِ وَلَم يُخرِجُوكُم مِن دِيارِكُم أَن تَبَرُّوهُم وَتُقسِطُوا إلَيهِم إِنَّ الله يُحِبُّ اللّقسطِين. واتا: خودا قه ده غه تان ناکات له ئاست ئه وانه ی له ئاینتانه وه له دژتان ناجه نگن و له مال و ولاتتان وه ده رتان نانین له وه ی چاکه کار و دادپهروه ر بن له گه لیان، به راستی خوا دادپهروه رانی خوش ده ویّت ﴾ المتحنه: ٨.

دادپهروهره له بهرامبهر ئهوهي خوشي ناويت:

 رق و کیندی ناو دلّی دەرندکدویّت، بۆید رووی خوّش دەبیّت لدگدلّی و بدسوّز دەبیّت، بـ نـدرم و نیانی لدگدلّی دەپدیقی، أبی الدرداء الله وتی: (ئیّمه به رووی هدندی کهس پیّدهکـدنین، لـدکاتیّکا دلهکانان ندفرهتیان لیّ دهکردن)) فتح الباری ۲۷/۱.

عوروهی کوری زوبهیر وتی: خاتوو عائشه پنی راگهیاندووه: پیاویّك دهستوری وهرگرت تا بیّته لای پیّغهمبهر هم، پیّغهمبهر ای فهرموووی: ((ریّگای پسی بدهن، کوریّکی نهگبهتی بنه ماله کهیهتی، یا برایه کی نهگبهتی هوّزه کهیهتی)کاتی هاته ژوورهوه به نهرمی قسمی لهگهلکرد، خاتوو عائشه دهلیّ: وتم: نهی پینغهمبهری خوا، سهره تا چیت وت، پاشانیش به نهرم و نیانی قسمت لهگهلکرد! فهرموووی: ((ئای عائشه: خراپترین پلهوپایهی کهسیک لای خوا ئهوهی خهلکی لهبهر بهدگری خویانی لی بپاریزن یا جنی بیّلن)) فتح الباری ۲۸/۱،

چونکه بهتهنگهوه هاتنی خه لك و هه لكردن له گه ليّان و به زهيی پيّداهاتنيان له خورهوشتی باوه ردارانه، وه نهرم و نيانی و گوفتاری شيرين به رامبه رخه لك له گرنگترين هزكاره كانی به يه كه و ژيان و دۆستايه تی و نزيكبوونه وه يه كه ئيسلام لهسه ری هانی داوين، موسلمانانی راسپاردووه تا يابه ندبن پيّی.

ئهو نافره ته موسلمانهی ئیسلام دایر شتوه ناکه و یقته دوای سوزیه وه له خوشویستن یان رقبوونه وه به لکو میانی ه و بابه تیانه و دادپه روه رانه و راسته قینانه ده بیت له هه لوی ست و بریای کانی به رامبه رئه وه ی خوشی ناوی ته له نافره تان اله هه موو نه مانه بیروه و شاین و جوامیزی یه کهی و خوره و شته کهی ده کات دادوه را بویه گهواهی نادات نه که رحمی و راستی نه بیت اله بریار یکیش نادات نه گهر به یه کسانی نه بیت، وه را ده رنابری نه گهر دانایانه نه بیت، له هممو نه مانه دا دایکانی باوه رداران سه رمه شقیه تی که نه وان له لووتکه ی دانایی و داد به روه رو باریز کاری بوون له بریاردان له سه ریه کتری، خاتو و عائشه نزیکترین خیزانه کانی پیغه مبه رای بو و له دلی، زهینه به کچی جه حش له مه دا ململانی له گه لذا ده کرد "بویه زور ناسایی بوو نه گهر غیره له نیزانیاندا هه بیت، که چی نه م غیره یه قه ده غه ی نه ده کردن له گهواهی دان به حه ق، جا سه یرکه چون باس و نه دگاری یه کتر ده که ن: له صحیح مسلم ها تو و و عائشه سه باره ت به زه ینه هب

ده لی نافره تیکم ده کردم له پلهوپایهم له لای پینه مبهر هی وه همرگیز نافره تیکم نه بینه وه باشتربی له ناین له زهینه ب یا پاریز کارتربی و راستگوتربی و زیاتر پهیوه ندی خزمایه تی بگهیه نی زورتر خیر و به خشین بکات، وه زورتر ههولبدات و خوی ماندووبکات له و به خشینه ی دهیدات تا له خودا نزیکی بکاته وه، ته نها نه وه نه بی په فتاری توند بوو، زوو تو په ده بوو، به لام زوو سارد ده بوویه وه. مسلم ۲۰۲/۱۵

ههروا له صحیح بوخاری هاتوووه، خاتوو عائشه له بارهی بوختانه کهی برخی هه لبه سترابوو پاشان خودا بی تاوانیه کهی ده رخست، ناماژه به گهواهیدانی زهینه به ده کات برخی: ((پینه مبهر الله زهینه به کچی جه حش له بارهی منهوه ده پرسی، فهرموویه تی: نهی زهینه به چی لی ده زانیی؟ چی ده بینی؟ زهینه بیش ده لی: نهی پینه مبهری خوا گوی و چاوم ده پاریزم، سویند به خوا بیجگه له خیر هیچی ترم لی نه زانیووه)) پاشان خاتوو عائشه و تی: ((له کاتیکا زهینه به ململانی پینه مبهر، به لام خودا به هوی له خوا ترسانه کهی پاراستی)) فتح ده کردم له سهر پلهوپایه ی له لای پینه مبهر، به لام خودا به هوی له خوا ترسانه کهی پاراستی)) فتح الباری ۸/۵۵۸.

وه نهوهی سهیری پهرتووکهکانی (سیر وطبقات) بکات، چهندین گوتهی دایکانی باوه پداران دهبینی که جوّره ها ستایشی تیدایه له ههویّوه بو ههوی لهوانه: له أم سهلهمه سهباره ت به زمینه به ده گیرنهوه: ((زهینه به لهلای پیغهمبهر هی جینگای ریّز و خوشهویستی بوو، وه پیغهمبهر فی زور بهروژوو ده بوو و شهونویّژی ده کرد، به زور باسی ده کرد، زهینه به نافره تینکی چاك بوو، زور به پوژوو ده بوو و شهونویّژی ده کرد، به دهستی خوّی شتی دروست ده کرد، پاشان ههمووی ده به خشی بو هه واران))، هه دروا له عائشهوه سهباره ت به زهینه به ده گیرههوه له و کاتهی ههوالی مردنیان پیدا: ((ئه و نافره ته ی زور ستایش و سوپاس ده کرا کوچی دوایی کرد، خواپهرست بوو، په ناگهی هه تیوان و بیوه ژنان بوو))(۱). وه خاتوو عائشه له باره ی مهیونه ده لیّ: ((سویّند به خوا میمونه کوچی دوایی کرد... به لام سویّند به خوا له هه مهموومان پاریزکارتر بوو له هه مهمووشان زیاتر پهیوه ندی خزمایه تی به جیّگه یاند))(۲). ئه مه

⁽١) السمط الثمين: ١١٠، والإستيعاب ١٨٥١/٤، والإصابة ٩٣/٨.

⁽۲) الإصابة: ۱۹۲/۸.

ر وفتاری دایکانی باوه رداربوو له گه ل هموینکانیان، له مهوه بو مان ده رده که وی که چهنده ره فتار و خوره وشت به رز بوون له گه ل خه لکانی ترو ئه مانه به هوی ژیاننامه ی نمونه بیان به رنامه یه کی به یه که که وه شده و به یه که که وی شده و موشه و به یه که که و اوانی ئاسوی عمقل و هوشه و هم رچی رق و کینه همیه ده یوی و سنوریک داده نی بو غیره ئه گه ر هه بوو به هوی دانایی و چاکه کاری و ره و شتی به رز، به م جوره ئافره تی موسلمان داد په روه ر ده بی به رامبه ر ئه و ئافره ته کوشی ناوین، هم رکیده که و په و پاهو پایه یه هم رچی بیت، داد په روه ر ده بیت له بریاردانی له سه ری سه نگین و ره و شتی بیند له همالس و که و تی له گه لنی .

به یهژارهی کهس شاد نابیت

ئافرهتی موسلمانی راستگو و پاریزکار که رازاوه ته ه ناکاره جوانه کانی ئاینه که ی به په داره ی که س دلخوش نابیت چونکه نهمه خوره وشتیکی نزم و نازارده ر و بریندارکه ره نابی له نافرهتی پاریزکار دابی، پیغهمبه را هم ده نه دمووی: ((شادبوونت بو په داره ی براکه ت ده رمه خه نه بادا خودا رهم به و بکات و تو گرفتار بکات)) الترمذي ۲۹۲/۶.

نافرهتی موسلمان که ئیسلام پالفتهی کردووه و له دهروونیدا شوینینک نابیته وه بو شهم خوره و شته و بدانی خیریان بود ده کات، پهله ده کات له سووککردنی به که له له له دهریان، به ئازاریان ئازار ده چیزی، شهم شادبوونه به پهژارهی خه کات نه مدوونی تاریک و توند و ره ق و بهرد ده رده که وی، ئه و دهروونهی داریش و اهسه را پیلانگیران و تؤله سه ندنه و کینه و حهزی بینینی شکستی و ئازاری خه کلک. شافره تی موسلمان له م خوره و شاگیره.

به دووره له گومانی خراپ

يه كنى له خور هوشته كانى ئافره تى موسلمانى راستكن ئهوه يه بـ هبى به لكَـ هُومانى خراب بـ ه كهس نابات، خودا ده فه رمووى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اجتَنِبُواْ كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعضَ الظَّنِّ إِثْمُّ. واتا: ئهی ئهوانهی باوه رِتان هیّناوه دوورکهونهوه له زوّربهی گومان، به رِاستی ههندی له گومان گوناه و تاوانه الحجرات: ۱۲.

چونکه دهزانی گومانی خراپ بردن ده تخاته گوناههوه، به تایبه تی نه گهر له هزر و ههستیدا قسه و خهیالی زوّر بکات، پاشان ده یبینی خه لاک تاوانبار ده کات به عهیب و تاوان، له کاتی کا شهوان لینی بی تاوانن، نه و به دگومانییه له نیسلام یاساغکراوه" بوّیه پیغهمبهر الله ده فهرمووی: ((خوّتان بیاریّزن له گومانی خراپ، چونکه به دگومانی دروّترینی گوفتاره)) متفق علیه.

ئنجا ئافرهتی موسلمانی راستگر و پاریزکار له قسهکردندا بهدوای راستیدا دهگهری، هیچ قسهیه که زاری دانایهت شوینهواری دروی پیوه دیار بیت، جا چون ده کهویته گوناهی بهدگومانی که دروترینی گوفتاره؟!

بهم هوّشداریهوه پیّغهمبهر هی موسلمانان ئاراسته ده کات بهوه ی ته نها روکاری کردار له خه لک وهرگرن، وه دوورکهونهوه له گومان و قسه و باسی ئه ندیّشه چونکه له ئاکاری موسلمان نییه په نهانی خه لک ئاشکرا بکات و بکهویّته باسی تایبه تمه نییه کانیان و ئابرویان چونکه په نهانییه کان خودا پیّی ده زانی و ئاشکرای ده کات و لیّپرسینه وه ی لهسهر ده کری له لایه ن خواوه، به لام مروّق ته نها روکاری کردار سه یر ده کات و ده یکاته پیّوه ر.

عبدالرزاق له عبدالله بن عتبه بن مسعود گه ده گیریتهوه، وتی: گوییم له عمر بین الخطاب هه دهیوت: ((خه لکانیک ههبوون له سهرده می پیغه مبهر شه به هوی سروشه وه ده ناسران و بریاریان له سهر ده درا، به لام وا سروش نه ماوه، به لکو ئیستا به هوی روکاره وه ده تانناسین و بریارتان له سهر ده ده دهین، جا همرکه سی خیر و چاکه مان بو ده ربری نه والیی دلنیا ده بین و له خومانی نزیب ده که ینهوه، وه کارمان به پهنهانی و نهینی ناو دلی نییه، خودا له سهر شاراوه کانی لیپرسینه وهی له گه ل ده کات، وه هم که سی شه پ و خراپه مان بو ده ربری لینی دلنیا نابین و باوه پیشی پی ناکه ین، هم رچه نده بلی: من نیازم خراب نییه)(۱).

⁽١) حياة الصحابة ٨٥/٢

لیّره وه نافره تی موسلمانی روّشنبیر به ناینه که ی پابه نده به هوّکاره کانی پاریّزکاری و کرده وه ی چاک، ههموو کات خوّی ده پاریّزی له ههر وشهیه ک به دهمی دادیّت که نازاری خوشکه موسلمانه کهی بدات چ له نزیک چ له دوور، خودا ده فهرمووی: ﴿وَلاَ تَقفُ مَا لَیسَ لَکَ بِهِ عِلمٌ إِنَّ السَّمعَ والبَصرَ والفُؤَادَ کُلُّ أُولاًئِکَ کَانَ عَنهُ مَسئُولاً. واتا: له بارهی شتیک گهواهی مهده و قسه مه ککه که زانیاریت له سهری نییه، به پاستی له قیامه ت له باره ی گوی و چاو و دل له خاوه نه کهی ده پرسریّته وه ﴾ الاسراء: ٣٦.

بزیه ئافرهتی موسلمان لهلای ئهو نههیهی خودا دهوهستی و به زانیارییهوه نهبیّت قسه ناکات، به دلنیاییهوهش نهبیّت بریار نادات چونکه خودا دهفهرمووی: ﴿مَا یَلفِظُ مِن قَولِ إِلاَّ لَدَیهِ رَقِیبٌ عَتِید. واتا: ههر وشهیه ک بیّته سهر زاری مروّق ئیلا فریشته یه کی چاودیّر و ئاماده دهینوسیّت ﴾ ق:

ئافرهتی موسلمانی بیّدار به های به رپرسیاریه تی نه و وشه یه ده زانی که له ده می ده رده چین ده زانی پیّغه مبه ر ه فه نمرموویه تی: ((پیاو هه یه قسه یه که ده کات بر په زامه ندی خوا، ناشزانی نه و قسه یه لای خوا هیّنده به رز و گهوره یه، خودا به هرّیه وه په زامه ندی خرّی بر ده نوسی تا نه و پروژه ی پیّی ده گات، پیاویش هه یه قسه یه که ده کات خودا پیّی ناپازی یه، ناشزانی هیّنده خراپ و دژواره، خودا به هرّیه وه توره یی خرّی له سه رده نوسی تا روزی زیندووبوونه وه) (۱).

نافرهتی موسلمانی پاریزکاری ژیر زور گرنگی نادات به زوربهی ئه و قسه و باس و گومان و شهنسانانهی له کور و دانیشتنه کان دهوتری، بهتایبهتی له کوری نافرهتانی دهست بهتال و ساده، وه رینگه به خوی نادات ئه و جوره قسانه له زمانیدا هه لگریت و، پاشان شتیکی لی بگیریته وه به بوونی به لگه و دانیایی، پیغه مبه را ها ده در دون (رئه وه نده به سه بو ئه وه ی مروق به دروزن هه درمار بکری که هه رچی ببیسی بیگیریته وه)) مسلم ۷۳/۱.

⁽١) حديث صحيح رواه مالك في الموطأ ٩٨٥/٢ كتاب الكلام: باب ما يؤمر به من التحفظ في الكلام.

زمانی دهگریّ له غهیبهت (باسکردنی پاشمله) و قسه هیّنان و بردن (دوو زمانی)

ئافرهتی موسلّمانی روّشنبیر به ئاشکرا و به پهنهانی له خودا دهترسین، سوره لهسه رئهوهی غهیبهت و دووزمانی نهیی بهسه رزاریدا که خودای توره بکات و بیخاته ریزی غهیبهتکارانهو، وه که ده فهرمووی: ﴿وَلاَ یَغتَب بَعضُکُم بَعضًا أَیُحِبُّ أَحَدُکُم أَن یَأکُل لَحمَ أَخِیهِ مَیتًا فَکَرِهتُمُوهُ وَاللّهَ إِنَّ اللّهَ تَوَّابٌ رَحِیم. واتا: ههندیّکتان غهیبهتی ههندیّکتان مهککهن ئایا کهستان پیّی خوشه گوشتی براکهی به مردوویی بخوات، بیّگومان پیّتان خوش نییه، دهی له خوا بترسن، بهراستی الله تهوبه گیرا دهکات و میهرهبانه الحجرات: ۱۲.

هدروا گویبیستی نه و فهرموووده به دهبیت: ((موسلمانی راسته قینه نهوه به که موسلمانان له زمان و له دهستی پاریزراو بن)) مسلم ۱۲/۵. و ههست ده کات غهیبه تکردن گوناهی که ناشی بو کهسی باوه پردار، وه هه رکهسی راها تبی له سه رغه یب متکردن له کو و دانی شتنه کاندا نه وا له نافره ته چاکه کان هه ژمار ناکریت.

خاتوو عائشه وتی: به پیغهمبهر هم وت: تو ههر صهفیهت بهسه، ئافرهتیکی واو وایه... ههندی له رایهکان ده لیّن: مهبهستی ئهوهبوو بالاّی کورته _ پیغهمبهر ش فهرموووی: ((قسهیهکت کرد ئهگهر تیّکهلی ئاوی دهریا بکردرایه بوّگهنی دهکرد)) ابو داود ۳۷۱/٤.

هدروا نافرهتی موسلمان له ریّگهی فهرموودهی پینغهمبهر هم دهزانی گوناهی وا ههیه له غهیبهتیش ترسناکتره، نهویش بوختانکردنه، وهك دهفهرمووی: ((خیّتان دوورخهنهوه له گوگاهه ویّرانکارهکان، وتیان: نهی پینغهمبهری خوا، چین نهو گوناهانه؟ فهرموووی: هاوبهشی دانان بو خوا، جادوگهری، کوشتنی کهسیّك خودا حهرامی کردووه مهگهر به حهق بیّ، خواردنی مالی ههتیو، خواردنی سوو، پاکردن له پوژی غهزا و تیّکوشان، ههلبهستنی دروّ و بوختان به نافرهتانی داویّن پاك و بی ناگا و باوه پدار)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمان کاتی گویبیستی ئه و رینماییه به رزه ده بیت هه رگیز ناکه و یته ناو غهیبه تکردن به هه رشیوه یه بیت، هه روا ریگه شنادات له کور و دانیشتنی ئه ودا که س غهیبه تکردن به هه رشیوه یه بینه که اینه می اللا کرا هه لویستی به مشیوه یه ده بیت که پیغه مبه را

دەفەرمووى: ((ھەركەسى بەرگرى كرد لە براكەى كاتى غەيبەتى دەكرا ئەوا حەقە لەسەر خوا لە ئاگر ئازادى بكات)) احمد ٢٩٦١/٦.

همروا نافرهتی موسلمان زمانی له دووزمانیش دهپاریزیت و، دهزانی ترسناکی دووزمانی لهسمر بلاوبوونهوهی خراپه و گهندهلی له کومهلگه چهنده زوّره و، چوّن زبجیرهی پهیوهندی دوّستایهتی و خوّشهویستی له نیّوان تاکهکان دهپچریّنی، وهك پیّغهمبهر شده دهفهرمووی: ((باشترین بهنده کانی خوا نهوانهن کاتی دهیایانبینی خوات دهخهنهوه یاد و یادی خوا ده کهن، وه خراپترینی بهنده کانی خوا نهوانهن بوّ دووزمانی دیّن و ده چن، نهوانهی نیّوانی دوّستان و خوشهویستان تیّك دهدهن و، همولدهدهن ده دهن ده دهن یاراستووه)) احمد ۲۲۷/۶.

ئەوەندەش بەسمە بىز ئافرەتى دووزمان كە ھەرگىز ناچىتتە بەھەشىت، وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووى: ((ناچىتە بەھەشت ئەوەى دووزمانى بكات)) متفق عليه.

وه ئهوهی زیاتر مایهی نیگهرانی و ترسه له ئاکامهکانی دووزمانی ئهوهیه که بوخاری و مسلم و هی تریش له ابن عباس شه ده گیزنه وه و وتی: ((پینه مبهر شه به لای دوو گوردا تیپه پی، فهرموووی: ئهو دووانه وا سزا و ئهشکه نجه ده درین، وه لهسهر شتیک ئهشکه نجه ده درین که خه لکی به گوناهی گهورهی نازانی. یه که میان بی دووزمانی ده هات و ده چوو، ئه وهی تریان خوی له پاشماوهی میز خاوین نه ده کرده وه، وتی: ئنجا داوای لقه دار خورمایی کی سه وز و ته پی کرد و کردیه دووله ت، پاشان لقیکی لهسه ر نه و گوره که ی تر چاند، پاشان فهرمووی: ئومید ده کهم خودا سزاکه یان لهسه ر سوک بکات تا به سه وزی بیننه وه)) متفق علیه.

خۆی دووردهگرێ له جنێو و گوفتاری پیس

ئافرهتی موسلمان که ئیسلام پالفتهی کردووه ههرگیز جنیو و قسهی پیس بهسهر زمانیدا نایهت" چونکه دهزانی ریّنماییهکانی ئیسلام زوّر بهتوندی قهده غهی ئه و جوّره خوره وشتانه دهکات، ابن مسعود هو وتی: پیخهمبهر فی فهرموووی: ((جنیّودان به موسلمان ستهم و له ریّ درچوونه، وه کوشتار کردنیش له دژی بی باوهرییه)) متفق علیه.

ههروا دهفهرمووی: ((خودا ههرچی زمان پیس و خراپهکاره خوّشی ناویّت)) احمد والطبراني (مجمع الزوائد ۸٤/۸).

وه دهفهرموويّ: ((خودا رقى دهبيّتهوه له كهسى جنيّودهر و زمان پيس)) الطبراني (مجمع الزوائد ٦٤/٨).

ئهمانه چهند ئاكارگهلیّكن ناشیّ بوّئافرهتی موسلّمان كه باوه پر تیّكهلّی دلّی بوبی و شهونی پینمایی خوایی له پیّنمایی ئیسلام ههلّمژیبیّ، وه یاسا و پیّساكانی ئیسلام زمان و ههستی پالفته كردبیّ بویه زوّر دووره له شه په قسه و جنیّو، بیّگومان له و ئاكاره جوانانه پیّغهمبه هی سهرمه شقیه تی، ئهنه سی و تی: ((پیّغهمبه هی جنیّوده و زمان پیس و نهفره تكار نهبووه، له كاتی سهرزه نشتیشدا ده یفه رمووو: چیهایی ؟ ئاوه ها نیّوچهوانی خوّلاوی بووه)) فتح الباری ۲/۱۵.

تهنانه ته پینه میه روستوه این پاراستوه این نه فره ت کردنو به پینه میه و ترا: نه ی پینه میه روستانه ته نیز دراوم نه فره ت بکه می پینه میه در این نه نیز دراوم نه فره ت بکه می به لیک و بو ره همت و به زه بی نیز دراوم)) مسلم ۲۱/۱۹.

هدروا ده فدرمووی: ((ئدری ده زانن نه دار و مایه پوچ (المفلس) کی ید؟ و تیان: نه دار و مایه پوچ له له لای ئیمه ئه وانه ن درهه م و که ل و په لیان نییه، فه رموووی: نه دار و مایه پوچی ئومه تی مین له پوژی قیامه ت ئه وه یه خاوه نی نوی ژ و زه کاتیشه، به لام دیت جنیوی به وه داوه و بوختانی به و کردووه، مالی ئه وی خواردووه، خوینی ئه وه ی پرژاندووه، له فلانی داوه، جا له چاکه کانی هه لاه گیری و ده دری به خاوه ن مافه کان، کاتی چاکه ی نه ما و مافی خه لکیشی له سه ر مابوو، ئه وا له خرایه ی خاوه ن مافه کان هه لاه گیری و ده خریته سه ر خرایه ی ئه و و پاشان فری ده دریت ه ناو ئاگی) مسلم ۱۹/ ۱۳۵.

بینگومان ده بی نه و جوّره قسه پروپوچ و ململانی و جنیودانه له ژیانی ئافرهتی موسلمانی راستگو نهمینی که دامه زراوه لهسه و خوره و شت به رزی و پهروه رده و ریزگرتنی ههستی مروقایه تی، به رزی پله ی کومه لایه تی له هه لس و که وت و گوفتار.

گانته به کهس ناکات

کهسایهتی نافرهتی موسلمان که حهزی خو به کهم زانینی تیارواوه، دووره له لـووت بـهرزی و خو به نابی گالاته به کهس بکات چونکه خودا ده فـهرمووی: ﴿یاۤ أیُّهَا الَّـذِینَ آمَنُواْ لاَ یَسخَر قَومٌ مَن قَومٍ عَسَی أَن یَکُونُواْ خَیرًا مِنهُم وَلاَ نِسآءٌ مِن نِسآءٍ عَسَی أَن یَکُنَّ خَیرًا مِنهُنَّ وَلاَ تَلمِزُواْ أَنفُسَکُم وَلاَ تَنابَزُواْ بِالالقابِ بِئس اللِسمُ الفُسُوقُ بَعدَ الإیمانِ وَمَن لَم یَتُب فَاُولاَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ. واتا: ئهی نهوانهی باوه رِتان هیناوه با هیچ کومه لل و هوزیک نهوه ی به به نهوانهی باوه رِتان هیناوه با هیچ کومه لل و هوزیک نهوه ی به نه نه نهوانهی له لای خوا لهوان چاکتربن، وه با هیچ نافره تیکیش نهوه ی گالته ی پی نه کات چونکه لهوانهیه له لای خوا لهوان چاکتربن، هـهروا عـهیب لـه به کهم نهزانی و گالته ی پی نه کات چونکه لهوانه یه له لای خوا لهوان چاکتربن، هـهروا عـهیب لـه یه کتر مهبیننه و و به ناوبانگی خراب بانگی یـه کتر مه ککهن، چونکه نهوانه ی نه و گوناهانه له پاش نهوه ی باوه ریان هیناوه ده چنه ریزی فاسقان و سنور به زینان، وه هه رکهسی ته و به نه اله با نه اله با نه و اله با ده که به ناوه ریان هیناوه ده چنه ریزی فاسقان و سنور به زینان، وه هم کهسی ته و به نه نه داده و هی اله با ده با ده به ناوبانه و ها اله بانه و اله با ده به ناوبانه و هی اله با ده با داده و ناوبانه و ها به با داده و ناوبانه و ها ده چنه دریزی سته مکارانه و ها ها ده با داده با داده و ناوبانه و ها ها با داده و ناوبانه و با ده با در به ناوبانه و ها ده با در با

ههروا پینههمبهر الله دهفهرمووی: ((ئهوهنده بهسه بن خراپهکاری منزو که رقی له بنرای موسلمانی بیتهوه و بهکهم سهیری بکات)) مسلم ۱۲۱/۱۹.

نەرم و بەزەيىيە بەرامبەر خەلك:

له سروشتی ئافرهتی موسلمان ئهوهیه نهرم و بهزهیی و بهسوّز و رهفتار شیرین بیّ چونکه ئهمه زیاتر ده گونجی له گهلّ ئافرهت و پیّکهاته کهی، لهم روانگهیهوه ئافرهتان ناویان نراوه (رهگهزی نهرم و ناسك) (الجنس اللطیف).

ئهو ئافرهته موسلمانهی تیراوبووه له رینمایی ئاینه بینگهرده کهی زیاتر نهرم و بهزه یی یه به ئافرهتانی ده وروبه ری، زیاتر ناسك و ره فتار شیرینه له هه لاکردن له گه لیّان چونکه خودا له به نده کانی ئاکاری نه رم و نیانی و بهزهیی و دانایی خوش ده ویّت، وایکردووه ئه وانهی خوده رازیّننه و به م ئاکارانه زیاتر له دل و ده روون نزیك بن و خوشه ویست بن، خودا ده فه رمووی: ﴿وَلاَ تَستَوِی الْحَسَنَةُ وَلاَ السَّیِّنَةَ اِدفَع بَالَّتِی هِیَ أحسَنُ فَإِذَا الَّذِی بَینَكَ وَبَینَهُ عَدَوَةٌ كَانَّهُ وَلِیٌّ حَمِیم.

وَمَا يُلَقَّاهَا إِلاَّ الَّذِينَ صَبَرُواْ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلاَّ ذُو حَظِّ عَظِيم. واتا: همرگيز چاكه و خراپ يهكسان نين، كهوابوو خراپه به چاكه لابده، ئهو كاته لهگهل ئهو كهسهى دوژمنايه تيتان ههيه و نهيارن وهكو پالپشت و دوّستيّكى نزيك و گيانى به گيانى لئ ديّت، ئهم پلهوپايه يه تهنها ئارامگران دهيگهنى وه ههورا تهنها خاوهنى بهخت و بهشى مهزن دهيگاتى فصلت: ٣٤، ٣٥.

با ئافرهتی موسلمان بزانی بهزهیی و نهرم و نیانی یه کینکه له ئاکاره کانی خوای گهوره و حهز ده کات له همموو کاریکی بهنده کانیشیدا ههبیت، پیغهمبهر این ده فهموو کاریکی بهنده کانیشیدا ههبیت، پیغهمبهر این ده فهموو کاروباریکدا)) متفق علیه. نهرم و نیانی و بهزهیی ده کات له ههموو کاروباریکدا)) متفق علیه.

هدروا ده فدرمووی: ((خودا ندرم و نیانی و بدزه یی یه و حدزی لدم ئاکاره یه، وه ئه و پاداشته ی لهسدر ندرم و نیانی ده یدات زیاتره لدوه ی لهسدر تونید و تیژی ده یدات، وه زیاتره له هدرچی کرده وه یه کی تر هدیه)) مسلم ۱٤٦/۱٦.

وه دهفهرمووی: ((نهرم و نیانی له ههر شتیك دابیّت بههادار و جوانی ده کات، وه له ههر شتیّك ههلبگیری بی نرخ و ناشیرینی ده کات)) مسلم ۱٤٦/۱٦.

له هدموو کاتیکدا پیغهمبهر بین به کرده وه موسلمانانی فیری نهرم و نیانی ده کرد همرچهنده ههلویسته که زوّر کاریگهر بین و توره یی بوروژینی. ابو هریره و وتی: ((ده شتنشینیك ههلسا و له مزگهوت میزی کرد، خهلکی پهلاماریان دا، پیغهمبهر فی فهرموووی: ((وازی لی بینن و دولکهیه ک ناو بپرژیننه سهر میزه کهی، ئیوه نیردراون بو ناسانکاری، نهنیردراون بو گرانکاری)) فتح الباری ۳۲۳/۱.

به نهرم و نیانی و بهزهیی و لیبوردهیی دهرگای دلان دهبیتهوه کاتی بو حهق بانگیان بکهن، نهك به نهرم و نیانی و تسورهیی، پیغهمبهر شی ده فهرمووی: ((مرده ده بسن و خهالکی دوور مهککهویننهوه له ئاین، ئاسانکار بن و گرانکار مهبن)) متفق علیه.

چونکه مروّقهکان به سروشتی خوّیان به توند و تیژی وشکی و تورهیی دووردهکهونهوه، وه زیاتر لهگهلاّ ئهوانهی نهرم ونیان و خوو شیرینن دهگونجیّن و دهسازیّن، خوا دهفهرموویّ: ﴿وَلَـو كُنـتَ فَظًّا غَلِيظَ القَلبِ لَانفَضُّواْ مِن حَولِكَ. واتا: ئهى محمد ئهگهر تن توند و وشك و دل ٚ ڕهق بويتايه ئهوانهى دهوروبهرت ليت دوورده كهوتنهوه ﴾ ال عمران: ٩ ٥ ٩ .

ندمه گوتهیه کی ههمیشه زیندووه، دهستوریّکی دامهزراو و چهسپاوه، بی ههموو نافرهتیّکه خهریکی بانگهوازکردنه بو پیّگای پاست، که پیّویسته لهسهری بزانیّ بهجوانی بچیّته ناو دلآن، وه لهپیّناویدا ههموو پیّگاکان و شیّوازه کانی نهرم و نیانی بهزهیی و دانایی بگریّتهبهر، ههرچهنده لهلایهن نهوانه ی بانگیان ده کات دوچاری پهتکردنه و پووگرژی و پشت لیّکردن بیّتهوه چونکه گوفتاری شیرین و نهرم و خوّش مسوّگهر لهناو دلّ و دهروون پیّچکهی خوّی دهگریّت، وه مسوّگهر کاریگهری خوّی دهگریّت، وه مسوّگهر کاریگهری خوّی دهبیّت بویه کاتی خودا پینهمهدر موسی هی و هاروون هی ی نارده لای فیرعهون، پیّی فهرمووون: ﴿إِذْهَبَا إِلَی فِرعَونَ إِنَّهُ طَعَی. فَقُولاً لَهُ قَولاً لَیّنًا لَعَلَّهُ یَتَذَکّرُ اُو یخشی. واتا: بپوته لای فیرعهون چونکه سنوری بهزاندووه و ستهمی کردووه، به نهرم و نیانی یخشی. واتا: بپوته لای فیرعهون چونکه سنوری بهزاندووه و ستهمی کردووه، به نهرم و نیانی لهگهلی بدویّن و به نومیّدی نهوهی بیرکاتهوه و بترسی هی طه: ۲۵، ۵۶.

جریر بن عبدالله هی وتی: پیخه مبه ر هی فه رمووویه تی: ((هه رکه سی له نه رم و نیانی و به زه یی بینه شرک بینه شکراوه)) مسلم ۱٤٥/۱۳.

خاتوو عائشه ده لنی: پینه مبهر گی پینی فهرموووه: ((ئهی عائشه دهستگره به نهرم ونیانی و بهزهیی چونکه ئهگهر خودا خیری بویت بی مالینك رینگای نهرم و نیانی و بهزهییان نیسشانده دات)) احمد ۱۰٤/٦.

له گیرانهوهیه کی بر: ((ئهگهر خودا خیری بو دانیشتوانی مالیّک بویّت نهرم و نیانی و بهزهییان دهخاته ناو)) احمد ۱۰٤/٦.

جابر ﷺ وتی: پینغهمبهر ﷺ فهرمووویهتی: ((ئهگهر خودا خیری بق گهلینك بویت نهرم و نیانی و بهزهییان دهخاته ناو)) البزار (مجمع الزوائد ۱۸/۸).

پینه مبه ر هه ده فه رمووی: ((ئایا هه روالی ئه وانه تان بده می که له ناگر حه رام ده کرین، یان ئاگریان له سه رحدرام ده کری؟ ئاگر یاساغ و حه رام کراوه له سه ر هه موو نزیکی کی سانا و نه رم و نیان و گونجاو و لهبار)) الترمذي ۲۵٤/٤.

رینمایی پیغهمبهرایهتی زیاتر مروّق بهرزده کاته وه کاته ی نهرم ونیانی له دلّی ده پویننی و داوای لیّده کات همتا له گهل ناژه لیش نهرم و نیان بیّت، ده فهرمووی: ((خودا چاکه کاری لهسهر همموو شتیّك نوسیووه، جا نه گهر شتیّکتان کوشت با به چاکه کاری بیّت، وه نه گهر ناژه لیّکتان سهربری با به چاکه کاری بیّت، با ههریه کهتان چهقوّکه ی باش تیژکات، ناژه له کهش پالنخا)) مسلم ۸۱۰۲/۱۳

چونکه بهزهیی هاتنهوه به ئاژه لی سهربراو به لگهیه لهسهر نهرم و نیانی دهروونی کهسه که و میهر و سوزی بهرامبهر ههموو گیانلهبهریک، وه ههرکهسی نهم واتایانهی له دلی چهسپا بهرامبهر ههلاس و کهوتی له گهل گیانداران، نهوا بهرامبهر به مروّق زیاتر نهرم و نیان و بهسوّز دهبیّت.

ميهردبانه

ئافرەتى موسلمان مىھرەباند، كانىياوى مىھرەبانى و سىۆز لىد دللە گەورەكدى و دەرووند پاكەكدى ھەلدەقوولىّى چونكە دەزانىّ مىھرى ئەو بۆ دەوروبەر مايدى پرژانى مىھىرى خوايد لىد ئاسمان، پىقەمبەر اللىلىدە دەف درمووى: ((مىھرەبان بىد بەرامبەر خەلكى زەوى، مىھرەبان دەبىيّ لەگەلت خوداى ئاسمان)) الطبرانىي (مجمع الزوائد ۱۸۷/۸).

وه ((هدركدسى بهزهيى نهيهتموه به خهلكى، خوا بهزهيى پيدانايهتهوه)) الطبراني (مجمع الزوائد ۱۸۷/۸).

هدروا: ((ره جمدت و بهزه يى دهرناكي شرى تدنها له به دبه خت و چاره په شيك ندبي)) البخارى فى الادب المفرد ٢٦٦/١.

میهر و بهزهیی له دهروونی ئافرهتی موسلمان تهنها بهرامبهر به خاوخیزان و مناله کانی و نزیك و خزمانی نییه، بهلكو ههموو خهلكی ده گریتهوه "چونكه پیغهمبهر الله ده فهرمووی:

((باوه ری راسته قینه ناهینن تا ره حم به یه کتر نه کهن، وتیان: نهی پینه مبه ری خوا، هه موومان به ره همین، فه رمووی: مهبه ستم نهو میهر و به زه یی یه به به رامبه ردوسته که ته هه هدیم، به لاکو میهره بانی به رامبه رخه لک، که میهره بانییه کی گشتی یه)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۸٦/۸)

ئهوه نهو ره همه گشتی و تهواوهیه که ئیسلام سهرچاوه کهی له دلّی موسلّمانان تهقاندوّ هو، کردویه تیه یه کینک له ئاکاره جیاکهرهوه کانی، تاوه کوو کوّمه لْگه به پیاو و ئافرهتی، دهولهمه ند و ههژاری، سهرجهم تاکه کانی ببیّته کوّمه لْگهیه کی تهواوی پی له میهر و بهزهیی، که برایه تی و دوستایه تی و میهر و سوّز له کهش و ههواکهی بلاوبیّته وه.

پینغهمبهریش هٔ غونهیه کی بی وینه بوو له میهرین کی پوخت، وه ک مسلم و بوخاری له ئهنه سه ده گین نه وه، نهرمووویه تی: ((من ده چمه ناو نوین نیازم وایه نوین ه که درین بی که کورت ده که مهوه "چونکه ده زانم دایك گریانی منداله کهی چهنده له لا سه خته)) متفق علیه.

هدروا چدند ده شتنشینیک هاتنه لای پیخه مبدر هی، یه کینکیان وتی: ئه می پیخه مبدری خوا، ئیره مناله کانتان ماچ ده کهن؟ سویند به خوا ئیمه ماچیان ناکهین. پیخه مبدر هی فهرموووی: ((جا چیم به ده سته ئه گهر خودا ره حم و میهری له دلی تو ده رکیشا بی ؟؟)).

رِوْژیکیان پیغهمبهر گه حسن بن علی گه ماچکرد، ئهقره ع بن حابس التمیمی لهلابوو، ئهقره ع وتی: من ده کورم ههنه تا ئیستا یه کیکیانم ماچ نه کردووه، پیغهمبهر گه سهیریکرد و پاشان فهرمووی: ((ههرکهسی پ وحم نه کات په همی پیناکری)) متفق علیه.

جاریکیان عمر گویستی پیاویک بکاته کاربهدهستی موسلمانان، گویی لی بوو شهو پیاوه قسمی نهقره ع بن حابسی دوبارهده کردهوه، بهوهی شهو مناله کانی ماچ ناکات" بویه عمر پهشیمان بوویهوه لهسهر کاردانانی، وتی: ئهگهر دلات بهزهیی و ره همی بو منالی خوت لی نهدات، چون له گهل خهلکی به ره حم ده بی سویند به خوا هه رگیز ناتکه مه کاربهده ست، پاشان شهو نوسراوه ی دراند که ناماده یکردبوو بو له سهر کاردانانی.

مسلم و بخاری له ابو هریره گه ده گیّپنهوه: پیخه مبهر هه فهرمووویه تی: ((پیاویّك له رِیّگایه ك ده پرّپیشت زوّر تینووی بوو، بیریّکی ئاوی بینی، چووه ناوی و ئاوی خوارده وه، پاشان هاته ده ربینی سه گیّك له برسانا زمانی ده رکیّشاوه و له تاوانا خاك و خوّلّی شیّدار ده خوات، پیاوه که وتی: ئه سه گه هیّنده ی من تینووه، چووه ناو بیره که و پیّلاوه که ی پرکرد له ئاو، پاشان به ده می گرتی تا سه رکه و تای به سه گه که، خوداش له بری ئهم کاره سوپاسی کرد و لیّی خوّش بوو))، ئنجا هاوه لان و تیان: بوّچی به هوّی ئاژه لانیشه وه پاداشت ده دریّینه وه ؟ فه رموووی: له بری چاکه کردن له گه ل همر گیانله به ریّ پاداشت ده دریّینه وه ؟ هم می می بری پاداشت ده دریّینه وه ؟ هم کاره سوپاسی کرد و لیّی خوت به بری چاکه کردن

جاریکیان پیغهمبهر الله شویّنیک دابهزی، بلبلیّکی سوور به شپرزهیی لهسهر سهری پیروّزی هدلنیشت، وه ک بلیّی هانای بو هیّناوه و سکالای سته می پیاویّکی له لا ده کات که هیّلکه ی لیّ بردووه، بویه پیغهمبهر الله فهرموووی: ((کیّ ئهوهی خهفه تبارکردووه و، هیّلکه کهی بردووه؟ پیاویّک وتی: ئهی پیخهمبهری خوا، من هیّلکه کهییم بردووه، فهرمووی: ((بوّی بگهریّنهوه وه کو بهزهیی و ره حمیّک به حالی)) البخاری فی الادب المفرد ۲۷۲/۱.

پینه مبه رینه اییه ویستی ههستی قوول و فراوان و گشتگیری ره حم و به زه یی بیخینی له دلّی موسلمانان، تا هه رچی باوه پرداره به سروشت و خوّرسك ببیّت مروّقی کی خاوه ن میهر و به زه یی تمنانه ت به رامبه رئاژه لانیش، وه هه ركاتی مروّق دلیّکی میهره بانی هه بوو هه تا بو ناژه ل، نه وا ناشی دلّی یه ق بیّت به رامبه ربه برای مروّقی .

له صحیحی مسلم هاتوووه، ابو هریره شه وتی: پیغهمبه و شه فهرموووی: ((سهگیک له دهوروبه دی بیریکی ئاو دهسورایهوه، تینویتی زوری بو هینابوو، خهریکبوو له تینوانا بمری، لهو کاته یه کی له ئافره ته داوین پیسه کانی به نی ئیسرائیل بینی و پیلاوه کهی له پی کردهوه و ئاوی بو دهرهینا و تینویتی شکاند، به هویه وه خودا لینی خوشبوو)) مسلم ۲۲۲/۱۶.

ئهوهندهش بهسه بق گهورهیی و ریزی میهرهبانی و بهزهیی که یهکینکه لهناوهکانی خوا (الرحمن الرحیم).

كاردهكات لهسهر سوودگهياندن به خهنكي و لاداني ئازار و شكستي لييان

ئافرهتی موسلمانی راستگر ههولدهدات توخمیکی بنیاتنه و سوودبه خش خیر بیت، نه ک ته نها بر خوی، به لکو بر ههموو خه لک، بریه ههمیشه به دوای ده رفه تی کاری خیره، هه رچه نده بواری بی و له توانای دابیت کاری خیر ئه نجام ده دات، خودا ده فه رمووی: ﴿وَافْعَلُوا الْخَیرَ لَعَلَّمُ تُقلِحُونَ ﴾ الحج: ۷۷.. واتا: ههمیشه کاری خیر بکه ن به ئومیدی بردنه وه و سه رفراز بوون

نافرهتی موسلمان دهزانی نهنجامدانی کاری خیر بو خه تنکی پهرستشه نه گهر بو خوا بیکات، وه ده رگاکانی خیریش والایه لهبهرده می موسلمانان، ههر کاتیک بیانهویت ده چنه ناویهوه و ره جمه ت و ره زامه ندی خوا ده به نهوه. ههروا شیواز و روه کانی خیر و چاکه زور و جوربه جوره، گوره پانیش فراوان و درین و به به بیناوی خوا، وه ههر کاریکی خیر به نیازی پوخت بو خوا به صهده قه و خیریکی تهواو ده نوسری له توماری کاریکی خیر به نیازی پوخت بو خوا به صهده قه و خیریکی تهواو ده نوسری له توماری کرده وه کانیان، پیغه مبهر شده ده مرمووی: ((هه موو چاکه یه ک صهده قه یه)) متفق علیه. وه ده نوم مرووی: ((قسمی خوش و باش صهده قه یه)) متفق علیه.

به لاکو میهری به رفراوانی خوا به شی هه موو ئافره تیکی موسلمانی نیاز پاك ده کات ئه گهر کاری خیر بکات، وه ثه گهر کاری خیریش نه کات به مه رجیک خوی له خراپه و شه پر بگری، أبی موسی شی وتی: پیغه مبه رفی فه رمووویه تی: ((هه موو موسلمانیک صه ده قهی له سه ر واجبه)) و تیان: ئهی پیغه مبه ری خوا، ئه گهر نه یبوو صه ده قه بکات؟ فه رموووی: ((با به ده ستی خوّی کاربکات و سوود به خوّی بگهیه نی و صه ده قه بکات)) و تیان: ئهی ثه گهر نه یتوانی و نه یکرد؟ فه رموووی: ((کومه کی که سیکی خاوه ن پیویستی بکات که به هویه و دوچاری په ژاره بووه)) و تیان: ئهی ئه گهر واینه کرد؟ فه رموووی: ((با فه رمان به چاکه یا به خیّر بکات)) و تیان: ئهی ثه گهر واینه کرد؟ فه رموووی: ((با خوّی له شه پر و خرا په بگری ئه وه بوّی ده بینته صه ده قه)) متفق علیه.

به لی" به راستی مروقی موسلمان ئه و کهسهیه خه لکی له زمان و دهستی پاریزراو بن.

ئافرهتی موسلمانی راسته قینه شله و جوّره یه نومیّدی خیّری لیّده کریّت و له خرابه و شهری دلّنیان، وه کاتی له دونیا رووده کاته کاری خیّر، ده زانی ههوله کانی به هده ده رناچیّت و پاداشتی له سهر وه رده گریّته وه له روّژی دوایی، پیخه مبه ره ها ده فه رمووی: ((ههرکه سی په ژاره یه که له په ژاره و ناخو شیه کانی دونیا له سه ر باوه رداریّ که لابدات، نه وا خودا په ژاره و ناخو شیه که له ناخو شیه کانی قیامه تی له سه ر لاده دات، وه ههرکه سی له سه رقه رزاریّ که نمرکی سووک بکات، خودا له دونیا و دواروّژ نه رکی له سه رسوک ده کات)) مسلم ۲۱/۷.

هدمیشه ئافره تی موسلمان هدولاه دات کاری خیر بکات تا له توانای دابیت "چونکه ده زانی پیغه مبدر هافه دموویه تی: ((هدرکه سی خودا به خششی کی به سه داب ارینی و خوشگوزه رانی بگات، پاشان نیگه ران بوو له وه ی له پیویستی خه لکی به کاری بینی، نه وا نه و به خششه ی دوچاری فه و تان کردووه)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۹۲/۸).

ئافرهتی موسلمان هیچ کاریّکی خیر به کهم نازانیّ، ئهگهر نیازی دلّسوّزی و راستگویی بوّ خوای له گهلاّدابوو، ئهوهتا پیغهمبهر الله الله دهفرموویّ: ((پیاویّکم بینی له بهههشت دهسورایهوه و خوّشی دهبینی بههوّی ئهوه ی داریّکی لهسهره ریّگا بریبوویهوه که ئازاری خهلّکی دهدا)) مسلم ۱۷۷/۱۲.

خیرکردن رووی زوری هدید، که موسلمانان پیویسته کاری تیابکهن و، پیشبرکیی لهسهر بکهن بخ گهیشتن به رهزامهندی خوا وهك: پیشکهشکردنی خیر و سوود بو خهانکی، لهگهال لادانی شازار و سهختی لهسهر خهالکی.

جا چ جۆره كۆمەلگەيەكى پەروەردەكراو و بەرزە ئەو كۆمەلگەيەى ئىسلام بنياتى دەنى، كاتىن دەخاتە ھەستى تاكەكانى كە يەكى لەو كردەوە چاكانەى لە خىودا نزيىك دەكاتىموە و خاوەنەكىمى دەخاتە بەھەشتەوە، لابردنى ئازار و زيانە لەسەر رىي خەلك؟

مرزقایهتی نهمرز زور پینویستی بهم جوره کومه لگایهیه "چونکه تیایدا ههموو تاکین ههست ده کات به شداریکردنی له کاری خینر و بهره و پینشبردنی کومه لگه له خودا نزیکی ده کات هو ده کات به هه شته وه ، نه گهر ته نانه ته لابردنی نازار و زیانیش بینت له سهر رینگای خه للی . چه نده جیاوازی ههیه له نیوان کومه لگهیه که نه و جوره ده روونه هه ستیارانه داده رینیوی که بهرگه ناگرن فه رامزشی و دواکه و توویی و پیس و پوخلی له کومه لگهیان ببینن، وه له نیوان نهو کومه لگهیه و فرامزشی و دانه دارشتنه وهی ده روونه کان که ده یانبینی گوی ناده نه پاک و خاوینی و پیسی و نازار و پاشهاوه کانیان له سهر رینگا فری ده ده ن گوی دانه نازاری خه لک "بویه ده سه لات ناچار ده بینار ده ربکات بو سزادانی سه رینچی کاران.

وه ئهگهر جیهانی روزئاوایی لعو بواره دا گهیشتوته ئاستیکی به رز له رین کخست به راهینانی تاکه کانی له به روهینانی تاکه کانی له به روزنامی به و روزنم و بیاده کردنی به وردی و توندی، ئه وا ئیسلام له م رین کخستنه دا به ۱۵ سه ده پیشی که و تووه له گهل جیاوازی یه کی زورو ئه ویش نه و ه یه تاکی

موسلمان پال دەنرى بۆ پيادەكردنى ياسا بەدلىسۆزى و راسىتگۆيى چونكە دەزانى لادانىي لىەم ياسايە سەرپىچىيە بۆ خوا و، لە رۆژى دوايى سزاى لەسەر وەردەگرى، لەكاتىكا مرۆقى رۆژئاوايى لە سەرپىچى كردنى ياسا زياتر لە گوناھىكى مەدەنى نابىنى، ئنجا ويىۋدانى ئازارى دەدات يان نا، بەتايبەتى ئەگەر لەژىر چاودىرى خەلك نەبوو و، دەسەلات لىنى بى ئاگابوو.

خهم لهسمر خوشكي قهرزاري دمرهوينيتهوه

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار به سروشتی پیکهاته ی رواله تی و رهفتاری جیاده کریته وه، کهسایه تیه که هسایه تیه که شدی به هوی لیبورده یی و خوره وشتی سانا و شیرین و رهفتاری چاك و باشی ده ناسریته وه، ئه گهر قهرزیکی له لای خوشیکی همبوو و کاتی دانه وه ی هاتبوو، ئه م خوشکه شکه کهمده رامه ت بوو، ثه وا دانه وه ی قهرزه که ی بو دواده خات بو کاتیک کهمده رامه تیه که ی نهمینی، وه ک خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿وَإِن كَانَ ذُو عُسرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَیسَرَةٍ. واتا: ئه گهر که سی قه رزار که مده رامه ت بوو با مؤله تی بدری تا خوشگوزه ران ده بیت البقره: ۲۸۰.

موّلاتدانی قهرزار خورهوشتیکی بهرزه. ئیسلام هانی لهسه رداویین چونکه بههویهه وه مروّقایهتی مروّق دیّته دی له مامه له کردنی له گهل برای مروّقی، ههرچه نده خاوه ن مافیش بیّت. نافره تی موسلمانیش کاتی نهم کاره ده کات ملکه چی فهرمانی خوا ده بیّت و، کاریّکی چاك پیش ده خات که له به لا و سه ختی قیامه ت ده بیاریّزی و، له ریّر سایه ی عهرشی خودا سیّبه ری بو ده کری، نه بی قه تاده و تی: گویّم له پیخه مبه ری خوا شی بوو ده یفه رمووو: ((ههرکه سیّ پیّی خوش بیّت خودا له ناخوشی و به لاکانی روّری قیامه ت رزگاری بکات، با خهم له سه رقه درزاریّك بی و دوینیّته وه، به موّله تدانی، یا دانه وه ی قهرزه که ی له جیاتی)) مسلم ۲۲۷/۱۰.

ابو هریره اوتی: پیخهمبهر الله فهرموویه تی: ((ههرکهسی موّله تی قهرزاریّکی کهمده رامه ت بدات، یا له جیاتی بیداته وه، خودا له ژیر سیّبه ری عهرشی خوّی له پوّژی قیامه ت سیّبه ری بوّ ده کات له و پوّژه ی بیّجگه له و سیّبه ره سیّبه ری تر نییه)) الترمذی ۹۰/۳. ههروا ابو هریره گوتی: پیخهمبهر گف فهرموویهتی: ((پیاویک ههبوو قهرزی به خهانکی دهدا، به خزمهتکاره کهی دهوت: نهگهر چویته سهر قهرزاریکی کهمدهرامهت له قهرزه کهی ببوره، به و نومیدهی خوداش له نیمه ببوری، کاتی مرد و به خودا گهیشت، خودا لینی خوشبوو)) متفق علیه.

ابی مسعود البدری گوتی: پینه مبهر شف فه رموویه تی: ((پیاویک له پیش ئیوه لیپرسینه وه که له که لاکرا، بینیان هیچ خیر و چاکه یه کی نییه ته نها ئه وه نه بی مامه له ی فروشتن و قه درزی له گه لاکرا، بینیان هیچ خیر و چاکه یه کی نییه ته نها ئه وه نه بی مامه له ی فروشتن و قه درزی خه له قه درزی خه له ده کرد و به پیاویکی ده و له مه ندرو و فه می که مده رامه تا به به و ناکار و خه سیه ته له تو له پیشترین، ده ی وازی لی بینن و لینی ببورن) مسلم ۲۲٦/۱۰.

حذیفة گوتی: ((بهنده یه کیان هیّنا لای خوای گهوره لهوانه ی خودا مال و سامانی پیّدابوو، خودا پیّی فهرمووو: له دونیادا چیتکرد؟ _ هیچ که س ناتوانی له و روّژه هیچ قسه یه له خوا بشاریّته وه _ وتی: خودایه له مالّی خوّتت پیّمت به خشی، منیش شتم به قهرز به خهلّکی ده فروّشت و، یه کیّ له ناکاره کانم لیّبوردن بوو له قهرز، نهوه ی همیبوایه له سهریم سوك ده کرد، نهوه شی کهمده رامه ت بوایه موّله تم ده دا، خودا فهرمووی: ((من به و ناکاره له تو له پیّشترم، له و بهنده یه ببورن)) جا عوقبه بن عامر فی و ابو مسعود الانصاری فی وتیان: ناوه هامان له ده می پیّغه مبهر بیستووه)) مسلم ۲۲۵/۱۰.

چاوتیر و بهخشندهیه

یه کی له ناکاره کانی ئافره تی پابه ند به یاساکانی ئاینه که ی: چاوتیزی و به خشنده یی و نانبده ی یه کی له ناکاره کاری خیر، ده سته کانی کراوه یه بی که مده رامه ت و خاوه ن پیویستیان، خیر ده کا و ده به خشی هه رکاتی ده رفه ت و بوار و بینه یه که هبیت "چونکه ته واو دلنیایه لهوه ی نه و خیره ی ده یکات له لای خودا ون نابیت، وه ک ده فه رمووی: ﴿وَمَا تُنفِقُوا مِن خَیرِ فَاإِنَّ اللهَ بِهِ

عَلِيم. واتا: هدرچى ببهخشن له خير خودا پينى شارهزا و زانايه و پاداشتتان لهسهرى دهداتهوه ﴾ البقره: ۲۷۳.

هدروا ده فدرمووی: ﴿ وَمَا أَنفَقتُم مِن شَيءٍ فَهُو يُخلِفُهُ. واتا: هدرچى ببه خشن خودا بزتانى زياد ده كات و نه ش و غاى ده كا كه السبأ: ٣٩.

چەندىن ئايەتى تر كە باس لە زيادبوونى مالى بەخشراو دەكات....

و فهري خودا بهرفراوانه، وه خودا زانايه بهوهي شياوي ئهو زيادهيه البقره: ٢٦١.

نافرهتی موسلمان دهزانی نه گهر خوی له چروکی دهروون نهپاریزی، دواتریش سوربونی لهسهر کوکردنهوهی مال و سامان زال بیت بهسهری. نهوا دوچاری لهناوچوون و کهم بوونی مالهکهی دهبیتهوه، وهك پیغهمهمر ده نفهرمووی: ههر روّژیك بهیانی دیّت بهسهر بهنده کانی خوا، نیلا دوو فریشته له ناسمانهوه داده بهزن، یه کیّکیان ده لیّ: پهروه ردگارا: نهوهی ده به خشی زیاتری پسی بدهی، نهوه ی تریش ده لیّ: نهوه شی ده یگریّته وه و نایبه خشی ماله کهی لهناوبه یی) متفق علیه.

له فدرمووودهی قودسی هاتوووه: ((ئعی نعوهی ئادهم ببهخشه پینت دهبهخشری)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمان دهزانی به خیرکردن مالی کهم ناکات، بهلکو فهری تی ده کهوی و پاک دهبیتهوه، پیغهمبهر هم دهفهرمووی: ((مالی هیچ کهسیّك به بهخشین و صهدهقه کهم ناکات)) مسلم ۱٤۱/۱۹.

له پینناو ههموو نهمانه نافرهتی موسلمانی دانا و شارهزا به نهحکامی ناینه کهی پهله ده کات له خیر و چاکه و بهخشین. بخاری له ابن عباس الله و توویه تی: ((له روزی جهژن پیغهمبهر الله خیر و چاکه و بهخشین. بخاری له ابن عباس الله خیر و لهدوای نه کرد، پاشان هاتهسه و ده رچووه ده ر، دوو رکات نویزیکرد، هیچ نویشری تری له پیش و لهدوای نه کرد، پاشان هاتهسه و نافره تان و فهرمانی پیکردن به صهده قه و بهخشین، نافره تی وا هه بوو نمالقه ی زیر یا زیوی ده به خشی، هی واش هه بوو ملوانکه کهی ده به خشی)) فتح الباری ۱۳۰/۱۰.

له گیرانهوه یه کی تری مخاری هاتوووه: ((ئافره تان ئهنگوستیله یان کردوّت م خیّس)) فستح الباری ۳۳۰/۱۰ یان ((گواره ی گویّیان....)) فتح الباری ۳۳۱/۱۰.

دایکانی باوه پداران و ئافرهتانی باوه پدارانی پیشینهی غونهی همره بمرزی بمخشین و خیر بوونه.

الذهیی له پورتوکه کهی (سیر أعلام النبلاء ۱۸۷/۲) له وهرگیّپانی له دایکی باوه پرداران خاتوو عائشه کهوا جاریّکیان ۷۰۰۰۰ درههمی کرده خیّره له کاتیّکا دامیّنی بهرگی زریّکهی پینه کردبوو.

هدورا جاریکیان معاویه سددهدزار درههمی بن نارد، ئدویش ندیهیشت بگاته شدو تا هدمووی به خشی، کهنیزهکه کهی پینی وت: ئهگهر به درهه مینکی گزشتت بنرمان کریبواید! خاتوو عائشه وتی: ئهی ندده بوا پینم بلینی.

جاریّکیتر معاویه ملوانکهیه کی بق خاتوو عائشه نارد بای سهدههزار درههم دهبوو، ئهمیش له نیّوان دایکانی باوهرداران دابهشیکرد.

وه عبدانله بن الزبیر هدندی پارهی لدناو دوو کیسه بوّی نارد که بدقده رسدهدزار ده بدوو، ئدمیش داوای ده فریّکی کرد و دهستیکرد به دابدشکردنی بدسه رخدلّک، کاتی شدو داهات وتی: ئدی کدنیزه ک نانی بدربانگم بوّ بیّنه ـ جا خاتوو عائشه دهستوری وابوو هدمیشه به پوژووبوو - کدنیزه که که وتی: ئدی دایکی باوه پرداران "ئدی ندتده توانی به درهدمیّک گوشتمان بوّ بکپی؟ خاتوو عائشه وتی: بالم گران مه ککه، ئدگه ریادت خستبامه وه ده مکپی.

عبدالله بن الزبیر شلطه بارهی هدردوو خوشك ئدسما و عائشه بۆمان دهگیریتهوه: هیچ ئافرهتیکم ندبینیوه بهخشنده تر بی له ئدسما و عائشه، جا بهخشنده ییه کهیان لدیه کتر جیاوازبوو، هدرچی عائشهیه، هیدی هیدی هیدی شتی کوده کرده وه، تا زور ده بوو ئنجا ده یبه خشی، به لام ئه مساهیچ شتیکی بو بدیانی هدلنده دهرت، واتا هدرچی ده ستکهوتایه یه کسه رده یبه خشی.

مسلم له خاتوو عائشه ده گیریتهوه، که پینه مبهر الله فهرموویه تی: ((ئهوه ی له هه مووتان دهستی دریژ تره له هه مووان زووتر به من ده گات، خاتوو عائشه ده لی: جا هه ریه که مان ده ستمان ده پینوا تا بزانین کاممان له هه مووان ده ستی دریژ تر بوو به لام زهینه به ده سته کاری ده کرد پاشان ده یبه خشی) مسلم ۸/۱۲.

عمر بن الخطاب هی همندی خدلاتی نارد بو زهینه به نهمیش دهستی خسته ناوی و وتی: خودا له عومه ر خوش بیّت، خوشکانی ترم خوراگر تربون له سه ر ئه و جوره به خششه. وتیان: ئه مه همه مهموی بو تویه، وتی: سبحان الله! هملیریون و جلیّکی به سه ر داده ن، پاشان به (به رزهی کچی رافع)ی _ که ئهم ئه و همواله مان بو ده گیریته وه _ وت: دهست مجمره ناوی مشتیّکی لی ده ربینه و بیبه بو به رهی فلان، به رهی فلان له خزمان و همتیوانی بوون، تا که میک له و خهلاته له ژیر جله که مابوویه وه، به رزه پینی وت: ئه ی دایکی باوه رداران خوا لیّت خوش بیّت، سوی ند به خوا ئیمه می به شان تیدا همهو و وتی: ئه وه ی له ژیر جله که ماوه ته وه بو ئیوه بیت، سهیرمان کرد ۸۵ درهه می

له ژیر مابووو پاشان دهستی به رزکرده وه بن ناسمان و وتی: خودایه له پاش نهم ساله وه چیتر خه لاتی عومه رم پی نه گات، ننجا پیش نه وهی سال بسوریته وه کوچی دوایی کرد)(۱).

ابن سعد وتی: نهم قسهیهی زهینه به عومه و گهیشته وه، وتی: نهم نافره ته خیری پیوهیه، بزیه چووه بهرده رگای و سلاوی بو نارد و، وتی: پیم گهیشته وه پاره کهت ههمووی به خشیووه، ننجا ههزاردرههمی تری بو نارد تا له لای خوّی بیهینلینته وه، به لام زهینه به نهمیشی ههموو به خشی و هیچی لی هه لنه گرت.

میروو باسی نافره تیکی تری به خشنده مان بو ده کات، ئهویش: (سه کینه کچی حسین) ه که همرچی ده ستکه و تایه ده ینه خشی، نه گهریش پارهی ده ست نه که و تایه بازنی ده ستی ده رده هینا و ده یدا به وانه ی سوال ناکه ن و نه دارن.

هدروا عاتیکهی کچی یهزیدی کوری موعاویه هدرچی ههبوو هممووی بهخشی به هموارانی بهرهی ابی سوفیان.

یه کیّکی تریش: (ام البنین)، خوشکی عمر بن عبدالعزیز، به راستی سه رمه شقیّك بوو بو به خشین، ده لّیّ همر کوّمه لیّك حهز و ئاره زوووی منیش له به خشینه، بویه هموو همینییه كویله یه كی نازاد ده كرد، همروا سواری جهنگی ئاماده ده كرد له پیّناوی خوا، ده یوت: ئوّف له چروكی وز ره زیلی، ئه گهر جل بوایه له به رم نه ده كرد، وه ئه گهر ریّگا بوایه نه مده بری (۲).

یه کینگی تر (زبیده یه) هاوسه ری خهلیفه هاروون الرشید، که بو خه لکی مه ککه و حیجاز روبارینکی ناو لهبه روزیشتووی هه لکه ند به سترابوو به سهرچاوه کانی ناو و شوینی باران، که ناونرا به کانی زبیده، وه به یه کی له شته سهرسو چینه ره کانی نه و سهرده مه داده نری، کاتی

⁽١) طبقات ابن سعد ١٠٩،١١٠/٨ ان وصفة الصفوة ٤٨،٤٩/٢ وسير أعلام النبلاء ٢١٢/٢.

⁽۲) أحكام النساء لابن الجوزي: ٤٤٦.

خەزىننەدارەكەى خەرجى ئەم پرۆژە گەورەيەى لا زۆربوو، زېنىدە وشىھ زىندووەكىمى وت: (كاربكە ھەتا ئەگەر لىندانى يەك چەكوش دىنارىكى تىخبچىت).

ئافرهتی موسلمان هیچ خیریّك به كهم نازانیّ، به لكو به پیّی توانای خوّی خیّر ده كات چونكه ده زانیّ خودا پاداشتی له سهر ده داته وه ئه گهر كه میش بیّت، خوای گهوره ده فه مرموویّ: ﴿لاَ یُكَلِّفُ اللّهُ نَفسًا إِلاَّ وسعَهَا. واتا: خودا ئه وه نده ی له توانای مروّق دایه پیّی ده سپیریّ و داوای لیّ ده کات ﴾ البقره: ۲۸۹.

بوخاری و مسلم و هی تر ده گیزنه وه، پیخه مبه ر شکی فه رموویه تی: ((ته گهر نافره ت له خوراکی ماله کهی به خشی ـ له گیزانه وهی مسلم: له مالی میرده کهی ـ بی خرابه کاری نه وا پاداشتی نه و به خشینه ی به خشینه ی به خشینه ی به بیداکردنی ماله کسه هه یه بی گه نجینه وانیش هه مان پاداشت هه یه یاداشتی هیچیان له نه وی تر که م ناکاته وه)) فتح الباری ۲۹۳/۳.

پێغهمبهر ﷺ دەفهرمووێ: ((خۆتان له ئاگر بپارێزن ئهگهر به لهته خورمايهكيش بێـت)) فـتح البارى ٢٨٣/٣.

ئیسلام دهرگاکانی خیری لهسهر پشت والآکردووه بو پیاوان و ئافره تان، دهولهمه ندان و هه ژاران، و ناوی ناوه صه ده قه، تاوه کوو هه ژاران و که مده رامه تان له و به شداریکردنه بیبه شنه بنه بنه به نه ناوی ناوه هه موو کاریکی خیر و چاکه ی به صه ده قه هه ژمار کردووه، هه ژار پاداشتی له سه روه رده گری و ه کون ده و له مه ند به به خشین و خیر کردن پاداشت و هرده گری، پیغه مبه رسید می ده فه رمووی: ((هه موو کاریکی خیر صه ده قه یه)) متفق علیه.

بهم شیّرهیه ئیسلام بهشداریکردنی ههموو تاکهکانی کوّمه لگهی له کاری خیّر به دیهیّنا، ههروا بنیات نانی گهشهسهندن و پیشخستن و چاککردنی کوّمه لگهی به دیهیّنا، سرهوتن و دلّنیایی و خۆشى و ئاسودەيى و خسته داێيانەوە و بەھۆيەوە مرۆڤ ھەست بە مرۆڤايەتيەكەى دەكات و، رێز و پلەوپايەى دەپارێزێ، وە لەبەردەم بەرپرسياريەتيەكەى دادەنێ لە ژيان، پاداشتەكەشى بۆ مسۆگەر دەكات.

ئافرهتی موسلمانی بهخشنده خیر و صهدهقه به کهسانی شایسته دهکات، وه ک پیخهمبه را هم ده نافرهتی موسلمانی بهخشنده خیر و صهدهقه به کهسانی شایسته دهکات، وه کهسه هه ژارنییه به دهنکه خورمایه کیا دووان، یا پارویه کیا دووان به پی دهکریّت، به لاکو هه ژار ئه و کهسه یه شهرم ده کات داوا بکات و سوال بکات)) متفق علیه.

هدروا له صحیحی بوخاری و مسلم هاتوووه: ((هدژار ئهو کهسه نییه له دهرگای مالآن دهگهری و به پارویهك یا دوان، یا خورمایهك یا دووان به ری دهکری، به لام هدژار ئهو کهسهیه هیچ گومان نابات دهولهمهندی بکات، کهسیش پنی نازانی تا صهدهقهی پیبکهن، وه ههلیش ناستی سوال بکا و له خه لکی داوا بکات)) رواه الشیخان.

ئافرهتی موسلمان ئهگهر خاوهن مال بوو زورتر به ههتیو دهبهخشی و سهرپهرشتی پهروهرده و پینگهیاندنی دهکات" چونکه پیغهمبهر الله دهفهرمووی: ((من و سهرپهرشتکاری ههتیو له بهههشت وهك ئهو دووانهین)) ئاماژهی به پهنجهی دوشاومژه و ناوه پاست کرد و کهمیک له یهکی جیاکردنهوه)) متفق علیه.

هدروا ئافرهتی موسلمان خیر به بیوهژن و هدژار ده کات چونکه پیغهمبهر گهده ده ده دوی: ((ئهوهی له پیویستی بیوهژن و هدژار دایه وه کوو تیکوشه و موجاهیدیکه لهپیناوی خوا)) وا تیده گهم فهرموووی: ((وه کوو کهسیکه ههمیشه نویژ بکات و نه خهوی و، ههمیشه به پوژژوو بیت و نان نه خوات)) متفق علیه.

چونکه چاکه کردن له گه ل بینوه ژن و هه ژار و سه رپه رشتی کردنی هه تیوو له ریزدار ترینی کرده وه کانه، کاریکی مرزیی به رزه، له گه ل که سایه تی نافره تی موسلمان ده گونجی و زیاتر ناسکی و مرز قایه تی و باکی و جوامیری پی ده به خشی.

ناز و منهت ناکات بهسهر ئهوانهی خیّریان پێدهکات

کاتی خوای گهوره رینگهی خیرکردن و بهخشینی بو ثافره تی موسلمان خوش ده کات، منه ت و ناز ناکات به خیره کهی، به للکو سوره لهسهر نهوهی خیره کهی بینگهرد و پوخت بو خوا بینت، وه ک خودا ده فه رمووی: ﴿الَّذِینَ یُنفِقُونَ أَموالَهُم فِی سَبِیلِ اللهِ ثُمَّ لاَ یُتبِعُونَ مَا انفَقُوا مَنَّا وَلاَ أَدًی لَهُم أَجُرهُم عِندَ رَبِّهِم وَلاَ خَوفٌ عَلَیهِم وَلاَ هُم یَحزَنُون. واتا: نهوانهی مالیّان ده به خشن له پیناوی خوادا پاشان منه و ناز ناکهن و نازاری ده روونی هه ژاره که ناده ن پاداشتی نه و کاره یان له لای خودا بو هه یه و له پوژی دواییش نه ترسیان له سهر نه خهم و خه فه ت ده خون البقره: ۲۲۲.

ئافره تى موسلمان دهزانى هيچ شتىك وه كوو منه ت و ناز پاداشتى خىركردن پوچه لا ناكاته وه و خودا ده فه مرمووى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تُبطِلُواْ صَدَقَاتِكُم بَالَمَنِّ وَالأَذَى.... واتا: ئه ى ئه وانه ى باوه رتان هيناوه خير و صهده قه كانتان پوچه ل مه ككه نه وه منه ت و نازكردن و ئازاردانى ده روونى هه ژار... ﴾ البقره: ٢٦٤.

ئارام و لەسەرخۆيە

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر دهروونی خوی لهسه هیّمنی و میهربانی و خواردنهوهی رق و لیّبورده یی و چاکه رادیّنیّ، وه ک خودا ده فهرموویّ: ﴿وَالْكَاظِیمِینَ الغَیظِ والعَافِینَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ المُحسِنِینَ. واتا: ئهوانهی رقی خوّیان ده خوّنه و له خه لکی ده بورن، وه خودا چاکه کارانی خوّش ده ویّت ﴾ ال عمران: ۱۳۲.

﴿ وَلاَ تَستَوِي الْحَسَنَةُ وَلاَ السَّيِّئَةَ ادفَع بَالَّتِي هِيَ أحسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَينَكَ وَبَينَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيم وَمَا يُلَقَّاهَا إِلاَّ الَّذِينَ صَبَرُواْ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلاَّ ذُو حَظَّ عَظِيم﴾ فصلت: ٣٤، ٣٥ پيٚشتر راڤه كراوه.

پینغهمبهر گئیجه ئهشجی کوری عبدالقیس گه دهفهرمووی: ((تو دوو ئاکارت تیدایه خودا خوشیانی دهویت: لهسهرخویی و مان دان)) مسلم ۱۸۹/۱.

لهبهرئهوهی لهسهرخوّیی و مان دان (الحلم والأناة) دوو ئاکاری هـهره جـوانن لـه ئاکاره کانی موسلّمانان که خودا پنی رازییه، بوّیه پنغهمبهر الله وهلاّمی پرسیاری ئهو پیاوهی هاته لای و داوای وشهیه کی کرد و چهندین جار دوباره یکردهوه و داوای له پنغهمبهر الله تاموّژگاری بکات، پنغهمبهر الله پنی فهرمووو: ((توره مهبه)) فتح الباری ۱۹/۱۰.

پینه مبهر شاتوره ده بوو و ره نگی رووی پیروزی ده گورا کاتی خراپه یه بکرابوایه به رامیه را تاین، یا هه له یه ده کردنی نه حکامه کانی به دی بکردایه، یاخود گوی نه دان و فه راموشی بکرایه له جینه جینکردنی سزاکانی خوا.

ئهو روزه تورهبوو کاتی پیاویک هاته لای و وتی: من به ئهنقهست له نوییوی بهیانی دواده کهم بههوی فلانه نویژخوین چونکه نویژه کهی زور دریژده کاتهوه، ئنجا ههرگیز نهبینراوه پیغهمبهر

ه نامزژگاریکردنیدا هینندهی نه و روزه تو بیت، فهرموووی: ((نه می خه لکینه: هه تانه خه لکی نه و مینانه خه لکی له ناین دوورده خاته وه، جا هه و یه کیکتان پیش نویژی بو خه لک کرد با کورتی بکاته وه چونکه نه وانه ی له دواوه ینه پیر و منال و خاوه ن پیویستی تیایه)) متفق علیه.

رِوْژیّك پیّغهمبهر الله گهشتیّك گهرایهوه و هاته لای خاتوو عائشه و پهردهیه کی تهنكی بینی ویّنهی تیابوو، یه کسهر دایالی و رِهنگی گوّرا و فهرموووی: ((ئهی عائشه ئهوهی له ههموو کهس سزای توندتره له رِوْژی دوایی ئهوانهن لاسایی دهستکردی خوا ده کهنهوه)) متفق علیه.

ئهوهبوو تورهبوونی پینهمبهر هم، وه ئهمهش پوخته کهیهتی له ئاینی ئیسلام: تورهبوون بر خوا بیت نه به برینمایی ئاینه که که شوین بیت نه ک بر خودی خوی. وه ئافرهتی موسلمانی بینداریش به رینمایی ئاینه که که شوین ههنگاوی پینهمبهر هم ده کهویت و رینمایی و ئاراسته و ههانس و کهوت و کرداره کانی ههمیشه لهبهرچاوه، له کاتی تورهبوون دان به خویدا ده گرینت، تورهبوونه کهشی ههمیشه بو خوا و ئاینی خوا و سنوره کانیه تی.

ليْبورده و نهرم و نيانه و رق و كينه له دنّي ههنّناگريّ

ئافرهتی موسلمان رهق و کینه ههلناگری له دلّی "چونکه ئیسلام ئهم خورهوشتهی له دهروون ههلکینشاوه و ئاگری رق و کینهی کوژاندوتهوه، دهروونی لهم خورهوشته پاککردوتهوه، له شوینیدا تووی برایهتی و خوشهویستی و لینبورده یی و لینخوشبونی چاندووه، خودا ده فهرمووی: ﴿وَالکَاظِمِینَ الغَیظَ والعَافِینَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ یُحِبُّ المُحسنِینَ﴾ (پیشتر راقه کراوه).

به راستی نه و پلهوپایه یه همموو که س پنی ناگات، مه گهر که سانین ده روونیان پاک و پوخت بی محزی دو ژمنایه تی و توله سه ندنه و و ق و کینه ی فی دابی، تا شیاوی گهیشتن بی به پلهوپایه ی نیحسان. نیسلام به م رینماییه به رزه توانی بیچیته ناخی ده روونه کان و خاوین و بینگهردی بکاته وه، وه نهود لانه ی پری بوو له دژایه تی و شت هه نگرتن و رق و کینه بیانگوری به دلین به خوشه ویستی و پشتگیری و دوستایه تی کرابیته وه.

ئنجا لمپیناوی خوا و ئاینه کهی، په راگهنده یی و تهنیایی نامیننی، دله کان هو گری یه کتر ده بسن، زامی رق ریشه کهن ده کری، خوره و شتی کینه و رك ده رده کیشری.

قورئان لێهاتوووترین شێوازی گرتهبهر له بهرزکردنهوهی دهروونی مروٚڤایهتی بـوٚ ئـهم ئاسـته بهرزه، کاتێ برپاریدا ئهوهی دوچاری سـتهم لێکـردن دهبێتـهوه مـافی خوٚیهتی خـوٚی سـهرخا و بهرهنگاری دوژمنایهتی ببێتهوه "چونکه سزای خراپه خراپهیهکه وهکوو خوٚی، بهالاٚم بانگی مروٚڤی

ستهم لیّکراوی نه کرد بق توّلهسه ندنه وه ، به لکو زوّر به نه رمستی گرت و به ره و ئاستی به رزی لیّبورده بی و لیّخوشبوون بردی ، وه ک خودا ده فه رمووی: ﴿وَالَّذِینَ إِذَا أَصَابَهُمُ البَغیُ هُم یَنتَصِروون ، وَجَزَآ ءُ سَیّئَةٌ سَیّئَةٌ مِثلُهَا فَمَن عَفَا وَأَصلَحَ فَاجرهُ عَلَی الله إِنَّهُ لاَ یُحِبُ الظَّالِمِینَ ، وَلَمَن انتَصَرَ بَعدَ ظُلمِهِ فَأُولاً بِكَ مَا عَلَیهِم مِن سَبِیلٍ ، إِنَّمَا السّبِیلُ عَلَی الله إِنَّهُ لاَ یُحِبُ الظَّالِمِینَ ، وَلَمَن انتَصرَ بَعد فِی الأرضِ عِنْدِ الْحَقِ أُولاً بِكَ لَهُم عَدَابٌ ألِیمٌ ، وَلَمَن صَبَر وَغَفَر إِنَّ ذَالِكَ لَمِن عَنْمِ الأُمُورِ . واتا : ئه وانه ی دوچاری سته م ده بنه و ، به رنه نگاری سته مه ککه ده بنه و و خویان سهر ده خه نه و هسرای هم سرای هم خرابه یه که وه کوو خوی ، به لام ئه وه ی له سته مکار خوش بینت و دوستایه تی دروست بکاته وه نه و اداشتی ده داته وه ، به راستی خودا سته مکارانی خوش ناویت. وه هم که سی تو لهی خوی بکاته وه له سته مکار هیچ گوناهی له سه رنه ی کارده که ن له سه رسه ریخی و له سه رنه و کارده که ن له سه رسه ریخی و خوانه ی نه وانه سزایه کی به سویان بو هه یه وه هم که سی ئارامبگری و توّله نه کاته وه و دواکاری شه رعی و بیاده کردووه السوری و توّله نه کاته وه و داواکاری شه رعی و بیاده کردووه السوری و توّله نه کاته وه و داواکاری شه رعی خوای پیاده کردووه الشوری و توّله نه کاته وه و دواکاری شه بیات له سته مکار نه و داواکاری شه رعی خوای پیاده کردووه الشوری: ۳۹ ـ ۳۳ ـ ۳۵ .

 كۆمەلگەى خوايى دامسەزراو لەسسەر برايسەتى ئيمانى هسەرگيز مامەللەى نيسوان تاكسەكانى دانامەزرى لەسەر ھەمىشە ليپرسينەو، و پيكانى ھەللەكان و تۆلەسەندنەو، و دامركاندنەو،ى رقىى دلا و سەرخستنى خود، بەلكو لەسەر برايسەتى و چاوپۆشى و ليېسوردەيى و لسەبىركردنى ھەللەكان دادەمەزرى، وەك خودا دەفەرمووى: ﴿ وَلاَ تَستَوِي الْحَسنَةُ وَلاَ السَّيِّئَةَ ادفَع بشالَّتِي هِيَ أحسن فَاإِذَا الَّذِي بَينَكَ وَبَينَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِي خَمِيمٌ، وَمَا يُلقَّاهَا إِلاَّ الَّذِينَ صَبَرُواْ وَمَا يُلقَّاهَا إِلاَّ ذُو حَظٍ عَظِيم﴾ فصلت: ٣٤، ٣٥ پيشتر راقەكراوه.

ئهگهر ههمیشه بهرامبهر خراپه خراپه بکریّت ئهوا ئاگری دوژمنایهتی و رق و کینه و دوبهره کی دوبهره کی له نیّوان خه لّکی هه لّده گیرسیّ، وه بیّجگه له رق و کینه و ململانی و دوبهره کی هیچی تری لیّ بهرهه مایه تایه به نایه تلام ئهگهر خراپه به چاکه وه لاّم درایه وه نهوا ئاگری دوژمنایه تی ده کوژیّنیّته وه، دهنگی توره یی کپ ده کاته وه، شورشی ده روون داده مرکیّنیّ، پهلهی رق و کینه ده شواته وه، ئه و کاته نه یاره کان به هوی قسه یه کی خوش، زهرده خه نه یه کی نورانی له لایه نه کیکیانه وه ده بنه و کاته نه یانی به گیانی. به پاستی سهرکه و تنیکی گهوره یه بو ئافره ت خراب یه چاکه لابدات، به مه شه دوژمنایه تی بگوری بو دوستایه تی، رق و کینه بو خوشه ویستی، به چاکه لابدات، به مه شه دوژمنایه تی بگوری و نارامگران ده یگهنی، خودا ده فه مرمووی: ﴿فَاصِفَح نَهُ مِهْ مُهْ الْحَجر: ۸۵.

پینعهمبهریش هی به کردار و گوفتار وهرگیّرانیّکی زیندووی نهم خور هوشته به رزه مروّیه به به به به به به به به به ب خاتوو عائشه وتی: ((پینعهمبهر هی بهدهستی خوّی له هیچ دروستکراویّکی نه داوه، نه نافرهت نه خزمه تکار، ته نها نه گهر له پیناوی خودا تینکوشابی، وه ههرگیز له پیناوی خوّی توله می له که سه نه کردوّته وه نه کردوّته وه)) نه کردوّته وه ته نها نه گهر شتیّك له سنوره کانی خوا به زینرابی، نه و کاته بو خوا تولهی کردوّته وه))

ئەنەس الله وتى: لەگەل پىغەمبەر الله دەپۆيشتم كراسىكى بە ياخەى نەجرانى دامىن ئەسستورى لەبەردابوو، دەشتەكىمەك ھات و زۆر بەتوندى ياخەى پاكىنشا، سەيرى لايەكى شانى پىغەمبەر الله م كرد بىنىم شوينەوارى ياخەى كراسەكەى لەسەر دياربوو بەھۆى توندى پاكىنشانەكە، پاشان وتىى: ئەى محمد فەرمانىدە لەو ماللەى خوداى لەلاتە بەشم بىدەن، پىغەمبەرىش الله ئاوپى لىندايەو،، پىخكەنى، پاشان فەرمانىكرد برىكى بى بىدخشن)) متفق علىد.

مسلم وبوخاری ده گیزنهوه: ئافره تیکی جوله که مه دینکی به دیاری نارد بو پیغه مبه رهای مسلم وبوخاری ده گیزنهوه: ئافره تیکی جوله که مه دینکی به دیاری نارد بو پیغه مبه رهای و پیغه مبه رهای و همه ندی له هاوه لآن لینان خوارد، پاشان پیغه مبه رهای نینی فه رمووو: ((چی پالی هم لگرن، ژه هراوی پینی فه رمووو: ((چی پالی نای که و کاره بکه ی؟)) و تی: ویستم بزانم ئه گه رپیغه مبه ربیت خودا بوتی ئاشکرا ده کات و هیچ زیانیکت پیناگه یه نین، وه ئه گه ریش پیغه مبه رنه بیت ئه واله ده ستت پزگارمان ده بینت، و تیان: ئه ی نه یکوژین؟ فه رموووی: ((نه خیر)) ئنجالین خوشبوو. رواه الشیخان.

هدروا بدره ی دهوس یاخی بوون و رازی ندبوون ملکه چی فدرمانی خوا و پیغه مبدره که ی بین، طُفیل بن عَمرُو الدَّوسِي هاته لای پیغه مبدر هی وتی: ئدوه بدره ی دهوس یاخی بوون و ملکه چ نابن، لدلا خوا نزای خراپیان لی بکه، پیغه مبدر هی روویکرده رووگه و ده سته کانی بدرزکردندوه، خدلکی وتیان: بدره ی دهوس تیا چوون، بدلام پیغه مبدری میهره بان فدرموووی: ((پدروه ردگارا ریننمایی بدره ی دهوس بکه و به موسلمانی بیانهینه، پدروه ردگارا ریننمایی بدره ی دهوس بکه و به موسلمانی بیانهیند،) متفق موسلمانی بیانهیند،) متفق علیه.

پینغهمبهر که دهروونی موسلمانان خورهوشتی لیبورده یی و چاوپوشی ده چاند، همرچهنده له بهرامبهردا به خراپه و دابران و پیشت تیکردن وه لام بدرایه وه "چیونکه بههوی داناییه کهیهوه ده یزانی خه لکی به نهرم و نیانی و لیبورده یی زیاتر بهره و رووت دین و وه لامت ده ده نه وه لهوه ی بهتوندی و تیژی، عوقبه کوری عامر پیرسی: نهی پیغهمبهری خوا، باشترینی کرده وه کانم پسی بلی، فهرموووی: ((ئهی عوقبه، پهیوهندی خزمایه تی له گهل نه و خزمانه بگهیهنه که پهیوهندیت

لهگهڵ ده پچرێنن، وه ئهوهى بێبهشت ده کا و ناتداتى تۆ پێى ببهخشه، ئهوهشى سـتهمت لى ده کـا وازى لى بينه)) له گێڕانهوه يه کى تر: ((ئهوهى ستهمت لى ده کا لينى ببوره)) احمـد والطبرانى (مجمع الزوائد ۱۸۸/۸).

ئاسانكاره و كار لهسهر خه نكى گران و ئانۇز ناكات

ئافرهتی موسلمان ههمیشه کاروبار لهسهر خهلکی ئاسان دهکات و گران ناکات چونکه ئهم خورهوشته زیاتر جینی رهزامهنی خوایه، وهك دهفهرمووی: ﴿یُرِیدُ اللهُ بِکُمُ الیُسرَ وَلاَ یُرِیدُ العُسرَ. واتا: خودا ئاسانكاری بو ئیوه دهویت نهك کارگرانی﴾ البقره: ۱۸۵.

بۆیه پینغهمبهر ه دهفهرمووی: ((خه لکی فیر بکهن و ئاسانکاربن کاریان لهسهر سهخت و گران مهککهن، وه ئگهر یه کینکتان تورهبوو با بی دهنگ بی) البخاری فی الادب المفرد ۳٤۲/۱.

ئه و ئافره ته ی په نا ده باته به ر ئالاز کردن و کارگرانی له پاش ئه وه ی رینمایی ئیسلامی بی پروون بویه وه ، ئافره تینکی پاریز کار و داد په روه رنیده هم ر ئافره تینک ئه گمر لارید ک له خوره و شت ، ئالاز زید ک له ده روونی ، درزیک له که سایه تی و په روه رده ی نه بیت په نا نابا ته به ر گرانکاری و ئالاز کردن ، ئه وه تا خاتو و عائشه ده لین: ((پینه مبه ر گله هم کاتیک له نیوان دو و کاردا سه رپشک بکرایه ئاسانه که ی هم لاه برارد ، به مه رجیک گوناه نه بوایه ، ئه گه ر گوناه بوایه له هم مو و که س زیاتر لینی به دووربوو ، وه پینه مبه ر گله هم رگیز بی خودی خوی توله ی له که س نه کردوت هو ، مه گه ر سنوری خوا به زینرابی ، ئه و کاته بی خوا توله ی سه ندوته و ه)) متفق علیه .

ئنجا ئافرەتى موسلمانى رۆشىنبىر و پارىزكار لەئاسىت رىنىمايى پىغەمبەر ﷺ دەوەسىتى و نايبەزىنىن، وە سەرپىچى فەرمانەكانى ناكات.

ئىرەيى (حەسودى) نابات

ئافرهتان گەلى زۆر دوچارى نەخۆشى ئىرەپى دەبنەوە، كاتى دەبىيىن ھەنىدى لىه ئافرەتان كە ئافرەتان كە ئافرەتان كە ئافرەتان كە ئەوانىش كەمىر جوانتر و ھۆشيارتر و رۆشنبىرتىن، كەچى نقومى پارە و خۆشى و دەوللەمەنىدى

بوونه، له کاتیکا ئه و به شیکی که میشی له و خوشییه نییه، به لام له به رئه وهی ئافره تی موسلمانی بیّدار باوه ری وایه ههرچی لهو ژیانه رووده دات به بریار و قهده ری خوایه، وه خوّشی رابواردنه کانی دونیا همرچهنده زوربن همر کهمه لهتهك ئهوهى ئاماده كراوه بـو ئافرهتانى بـاوهردار و چاوتیر و رازی به بهشی خوا، وه بههای راستهقینهی ئافرهت لهوهیه تای تهرازووی پاریزکاری و کردهوهی چاکی قورستر بی، نهك لهوهی دیته دهستی له خوشیه کانی دونیا و هوکاره کانی لهزهتی دونیای کاتی و رؤیشتوو، وه هدرچهنده ئهم بنهمایانه له دهروونی ئافرهت پتهوتر یی هینده دهروونی بینگهرد و خاوین و دلنیا دهبی، وه دهچینته ریزی ئهوانهی رهزامهندی خوایان بردوتهوه له بهههشت، ههرچهنده خاوهنی پهرستشی زوریش نهبیّت، احمد به سهنهدیّکی حهسهن له نهنهس بن مالك ﷺ وتى: ((لهلاى پيغهمبهر ﷺ دانيشتبووين، فهرمووى: ((ئيستا پياويك ديته لاتان له خەلكى بەھەشتە)) جا پياويك لە ياريدەدان ھات^(۱)، ئاوى دەستنويى دەستىن كە ريىشى دەتكا، ھەردوو يێڵاوهکاني به دهستي چهيي ههلواسيبوو، کاتێ بهياني هات بهههمان شێوه پێغهمبهر ﷺ قسەيكرد، ھەمان پياو ھات، بۆ رۆژى سىنىەم دىسان پىغەمبەر ﷺ ھەمان قسمىكرد، ھەمان پیاویش هات لهسهر شیّوهی یه که مجار. کاتنی پینغه مبهر ﷺ له کوّره که هه لسا عبدالله بن عمرو بن عاص ﷺ دوای ئهو پیاوه کهوت، وتی: من لهگهل باوکم بۆته ناکۆکیمان و سویندم خواردووه تا سى شەو ناچمەوە ماللەوە، ئەگەر رازى بىت تا ئەو سى شەوە دەروات لاى خىزت بمهيلل موه، وتىي: به لين، ئەنەس دەلىن: عبدالله بۆمانى باس دەكرد، كەوا سى شەو لەگەلى بووە نەيبىنيوه ھىيچ شمونوێژ بکات، تمنها کاتێ لمسمر جێگای نووستن خێی وهردهگێڕا يادی خوای دهکردو تــا نوێـژی بهیانی دههات. عبدالله وتی: به لام گویم لینی نهبوو بینجگه له خیر هیچ قسهیه کی تر بکات، کاتی ئهو سیٰ شهوه تیٚپهرین و خهریکبوو کارهکهی بهکهم بزانم، وتم: ئهی عبدالله له نیٚوانی من و باوکم ناكۆكى نەبووه، بەلام سىخار لە پىغەمبەر ﷺ م بىست دەيفەرمووو: ((ئىستا پياوىك لە خەلكى بهههشت دیّته لاتان)) ههر سی جاریش تو دههاتی، بویه ویستم له مالنّان بیّنمهوه تا کردهوهت ببینم و پهیر هویت بکهم، کهچی نه تمبینی کارنکی گهوره بکهیت؟ وتی: هـهر ئهوهیه کـه بینیت، كاتى پشتم ليكرد و ويستم بروم بانگى كردم و وتى: هـهر ئهوهيـه كـه دهيبينـى، بـهلام لـه دل و

⁽۱) نمو پیاوه (سعد بن ابي وقاص) بوو وه کوو چوّن له کتابي (البداية والنهاية)ي ابن کثير ۷٤/۸ ناوي هاتوووه.

دهرووندا بهرامبهر به موسلمانان ناپاکی و ئیرهییم بۆ کهس نییه سهبارهت بهو بهخششانهی خودا پیّیانی بهخشیون، عبدالله وتی: ئهوهیه توّی بهو ئاسته گهیاندووه، ئهوهشه که ئیّمه بهرگهی ناگرین)) احمد ۱۹۹/۳.

ئدم فدرموووده پیرۆزه بدلاگهید لهسدر کاریگهری پاکی دهروون له رق وئیرهیی و کینه و ناپاکی لهسدر دیاریکردنی چارهنوسی مرۆڤ له دواروٚژیدا و، بدرزکردنهوهی پلهوپایهی لهلای خوا، وه گیرابوونی کردهوهی ئهگدرچی کهمیش بینت، ئدم کاریگهرید زوّر بدروونی دیاره لهو پیاوهی ویّرای کهمی پهرستشی بههوی بینگهردی سینه و پاکی و سهلامهتی خهلك له ئازار و زیانی چووه بههشت، به بدراورد لهگهل ئدو ئافرهتدی لهبارهیدوه له پینغهمبدر گی یان پرسی: کهوا ئافرهتیکه شدونویژ دهکات و زوّر به روّژوو دهبیّت، بهلام ئازاری دراوسینکانی دهدات، بویه پینغهمبدر شی فدرمووی: ((خیری تیدا نییه، له خهلکی ئاگره)) البخاری فی الادب المفرد ۲۱۰/۱.

ضمرة بن ثعلبة الله وتى: پيغهمبهر الله فهرموووى: ((خه لكى به خير و سه لامه تن تا حهسودى و ئيره يى به يه كتر نهبهن)) الطبراني (مجمع الزوائد ۷۸/۸).

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر و ژیر ئهوهیه له نیّوان پهرستشی چاك و نیّـوان پاكی دهروون لـه پیسی رق و كینه كوّبكاتهوه و بهم شیّوهیه ده گاته بهرزترین پلهی تهقوا و لـهلای خـوا پلـهی بـهرز وهدهست دیّنی، بهمهش له دونیادا خوّشهویستی و ریّزی خهلك دهباتهوه، وه دهبیّته بهردیّكی پتهو و خاویّن له بینای كوّمهلگهی خاویّن و یه كگرتوو و بهرز كه شایستهی هـهلگرتنی پـهیامی خـودا به نی نو خهلك.

دووره له شانازی و حهزی خودهرخستن

یه کن له ناکاره کانی نافره تی موسلمانی روّشنبیر و خوره وشتی ئیسلامی نهوه یه خوّ به که م زان و راستکار و راستگویه، خوّ به گهوره زانین و له خوّب ایی بسوون و دروّ نازانی بانگه شهی شینک ناکات هی خوّی نه بین و خوّی به شینک بانادات هی خوّی نه بین له به رامبه رهاوره گهزانی خوری ده رناخات و چونکه ده زانی نهم خوره و شته ناگونجی له گهل سروشتی ده روونی که بنه ما و ده ستوری نیسلام دروستی کردووه.

ئافرهتیک هاته لای پیخهمبهر هی پرسیاریکرد رینگهی بدات بلی: کهوا میرده کهی شتی واو وای پیداوه، له راستیشدا وا نییه، مهبهستی شانازی و خوده رخستن و فیز بووه، پیخهمبهر هی وه لامی دایهوه: ((ئهوهی به شتیک خوی ده رخا و له راستیشدا وانه بی وه ک نهوه وایه دوو جلی ساختهی له بهر دابی)) مسلم ۱۱۰/۱۶.

ئیسلام ئاینیّکه لهسهر پاستگویی و بیّگهردی و خوّبهکهم زانین و رِاستکاری دامهزراوه، پوتی دهبیّتهوه له دروّ و دهلهسه. بویه نایهویّت دهبیّتهوه له دروّ و دهلهسه. بویه نایهویّت تاکهکانی نه و جوّره په فتارانه له خوّبگرن و خوّیان لهسهر خهلّکی بهگهوره تر بگرن، وه زوّر بهتوندی سهرزه نشتی ئه و جوّرانه ی کردووه و وه کوّن باسی خرابی کهسیّك ده کری که دوو جلی ساخته ی لهبهر دابیّت و خوّی بی بادات و دهرخات.

دووره له خوْگوْرِين و خوّسه پاندن و بانگران کردن (التنطع والتکلف)

كەسايەتيەكەي لەلاي خەڭكى خۆشەويستە

ئافرهتی موسلمان گرنگی دهدات بهوهی هزکاری کردهوهی چاك و کاریگهری سودبهخش بیّت و، ناوبانگی باشی لدناو کوممدلگه همبی و لملای خهلکی خوشهویست بی.

وه خوشهویستی خه لاکی به لاگهیه لهسه رخوشهویستی خوا بوی "چونکه پیغهمبه رسی ده فهرمووی: ((کاتی خودا به نده به کی خوش ده ویت بانگی جبریل ده کات و ده فه رمووی: من فلانه به نده م خوش ده ویت توش خوشت بوی، ننجا جبریل خوشی ده ویت، پاشان له ناسمان بانگ پراده دیری و ده لای: خودا فلانه به نده ی خوش ده ویت ئیوه ش خوشتان بویت، ننجا خه لاکی ناسمان خوشیان ده ویت، پاشان نه و خوشه ویستی یه ی بو له سه رزه وی داده نری. وه نه گه ر خودا پرقی له به نده یه به به نده یه بیته وه بانگی جبریل ده کات و ده فه رمووی: من پرقم له فلانه به نده یه توش پرقت لیسی بیته وه، ننجا جبریل پرقی لی ده بیته وه، پاشان بانگی خه لاکی ناسمان ده کات: خودا پرقی له فلانه به نده یه بو پرقه به فلانه به نده به وی به وی به نوه می بو به نیوه ش پرقتان لینی بی، فه رمووی: نه وانیش پرقیان لینی ده بیته وه، پاشان نه و پرقه ی به به نوه ی داده نری) مسلم ۱۸۶/۱۹.

ئه مه ئه و نهیننییه پهنهانیه خواییه یه بو ههندی له موسلمانان سهباره ت به خوشه ویستبوونیان له لای خه لکی ناسمان و زهوی بلاوی کردوته وه، یان ئه و رقعی خوایه که ناسمان و زهوی بلاوی کردوته وه، یان ئه و رقعی خوایه که له سهر زهوی بویان دانراوه.

کهسیّك ئهو خوّشهویستییهی خوای دهست ناکهویّت مهگهر بو گهیشتن به رهزامهنییه کهی رووی کردبیّته خوا، وه کهسیّکیش دوچاری ئهو رقهی خوا نابیّتهوه مهگهر پشتی له ریّنماییه کهی کردبیّ و سهرییّچی کردبیّ.

مژدهی خوشویستنی خوا و رهزامهندییه کهی تهنها بو باوه ردارانه، ئهوانهی کاری چاك ده کهن و خه کهن و خه کهن و خه کهن ستایشیان ده کهن لهسه رئه و جوره کاره چاکانه، مسلم له ابی ذر شه ده گیریته وه و تویه تی: به پیغه مبه ری خوا و ترا: چی ده لینی سهباره ت به و پیاوه ی کاری چاکه و خیر ده کات و خه کیش له سهری ستایشی ده کهن؟ فهرموووی: ئه مه مزگینی پیش وه خته ی باوه رداره)) له

گیّرانهوهیه کی تری مسلم هاتوووه، ((وه خه لکی لهسهر ئهو جوّره کارانه خوّشیان دهویّت)) مسلم ۱۸۹/۱۳.

ئافرهتی موسلمانی رازاوه به بههاره وشتیه کان، که ههرچی فهرمانی خوایه جیبه جینی ده کات و، نهوه ی قهده غهیکردووه نایکات، شایه نی نه و مزگینییه پیش وه ختهیه، جا ههرکه سی بیناسی خوشی ده ویت به هوی کرده وه چاکه کانی وه ک: (چاوپوشی له نه فامان .. چاکه کردن به رامبه ر به خواپیه .. به نهی هاتنه وه به رامبه ر نائومیندان و به شخور اوان .. حه زکردن به خیر بی خه لاکی .. فه رامی خود له پیناو خه لاکی پیویست تر .. قیسه ی خیر و چاکه هتیاه خوره وشته به رزانه گهوهه ریکی گران به هایه گهردنی ئافره تی موسلمانی جوان ترکردووه ، به هویه و پینه میناوه له دونیا ، وه ده ست هیناوه له دونیا ، وه ده ست که و تنه ره زامه نی خوا و به هه شته که ی له دوار و ژده ا

لهگهل خه لکی دهسازی و دؤست و خؤشهویسته

ئافرهتی موسلمانی ژیر ساز و خزشهویسته، بههزی کهسایهتیه شیرین و سهرنج پاکیشهر و نهرم و نیانی و ههلکردنی لهگهل خهلک، دوستایهتی ژنان دهکات و تیکهلیان دهبینت و خوشیانی دهوینت، ئهمه بهرزترین ئاکاری دهوینت، ئهوانیش دوستایهتی ده کهن و تیکهلی دهبن و خوشیان دهوینت، ئهمه بهرزترین ئاکاری کومهلایهتی که ئافرهت بیگاتی و خوی پی ناماده بکات بو پهیوهندیکردن به کومهلی نافرهتان و، وهدهستهینانی متمانهیان و کارتیکرنیان چونکه نهو جوره کومهلانه تهنها لهو نافرهتانه قسه وهرده گرن و متمانه ده کهن و دلنیا دهبن که ساز و دوست و خوشهویست بن.

پینه مبه ری ده فه رمووی: ((نایا هه والی خوشه ویسترینتان و نزیکترینتان له کوری من له روزی قیامه ت پی رابگه یه نم؟ سی جاریان دووجار نه مه دوباره کرده وه، وتیان: به لای نه مه کوری قیامه ت پینه دوباره کرده وه، وتیان: به لای نه مه می دوباره کرده وه، وتیان: به لای نه دوباره کرده وه، وتیان: به لای نه دوباره کرده و باشتره)) احمد ۱۸۵/۲. له هه ندی گیرانه وه نه مه می بو زیاد کراوه: ((خاك سیفه تان و بی فیزان نه وانه ی ساز و دوست و خوشه ویست و له گه ل خه لکی ده گونجین)).

ئه و جزره ئافره ته ساز و خزشه ویسته ده توانی پهیامیک بگهیه نی سودببه خسی خه لاکی هزشیار بکاته وه ، نه وه شی وه ها نه بیت خیری تیانییه ، پیغه مبه را هی ده فه رمووی: ((باوه پردار ساز و خزشه ویسته له گه ل خه لاکی ده گونجی و ده سازی و ه خیر له وه دانییه که نازانی خوی خزشه ویست بکات و له گه ل خه لاکی بسازی و بگونجی)) احمد والبزار (مجمع الزوائد ۸۷/۸).

ييّغهمبدر ﷺ نمونهي هدره بــهرزه بــۆ ئۆمەتەكــهي لــه چــاكى رەفتــاركردن لەگــەل خــەلكى و لیّهاتوویی له خوّشویستنی دلّه کان بوّی، بانگی کردوین تا له کردار و گوفتار و مامهلهدا پهیرهوی بکهین، شیواز و رینگای گونجاوی بو کیشاوین بو چونیهتی چوونه ناو دلی خهالکی و دهستکهوتنی خۆشەوبستى و شەيدايى و هۆگرى خەلك" چونكە يېغەمبەر ﷺ ھەمىشە مۇدەدەربوو، خورەوشت سانا و خوشبوو، نەرم و نيان بوو، توند و تيژ نەبوو، بچوبوايه كۆرنك لـهو شوينه دادەنـيش كـه كۆتايى خەلكەكە و كۆرەكەيە، فەرمانىشى دەكرد بـ خـەلك تـا وابـن، مـافى ھـەموو تـاكينكى کۆرەکەي دەدا و ھەركەسە و پشكى خۆى وەردەگرت، ئامادەبوانى كۆرى پىغەمبەر ﷺ ھەستىان نهده کرد کهس لهوان ریزدارتره، ههرکهسیک داوای شتیکی لی بکردایه بوی جیبهجی ده کرد، یان به قسمیه کی خوش رازی ده کردن، خه لکی هه موو به هوی ره فتاری جوانی و دلفراوانیه کهی بهختهوهر ببوون، ببوویه باوك بۆیان، له حهق و راستیشدا ههموو خهلك لهلای وه كوو یهك بوون، خەلكى لە كۆرىدا يەكسان بوون، تەنھا بە تەقوا لە يەكتر بەرزتر دەبـوون، خاك سـيفەتى بـوون، ریزیان له گهوره دهگرت و سۆز و بهزهییان بۆ بچوك ههبوو، بۆ خاوهن پیویـستیهك خودى خویـان فەرامۆش دەكرد، غەربېھ و ئاوارەيان دەپاراست. ئنجا پيغەمبەر ﷺ كەسى نائوميد نەدەكرد، بۆ خزى وازى له سني شت هينابوو: مشت و مر . زياده رؤيي . . همروا ئموه ي پهيوه ندى بـ مو نهبووايـ ه . بهرامبهر خهالکیش وازی له شت هینابوو: سهرزهنشتی کهسی نهده کرد..عهیب و نهنگی له کهس نه ده گرت. باسی ئابروی که سی نه ده کرد. ئنجا قسه یه کی نه ده کرد ئومیدی پاداشتی لی نه کردایه، كاتى قسمى بكردايه دەوروبەر گوييان بۆ دەگرت بى ئەوەى جوللە بكەن وەك بلينى بالنده لەسمەر سهریان هدانیشتووه، تا بیدهنگ نهبوایه قسمیان نهده کرد، له لای نهو مشت و مر و ململانییان نه ده کرد، پیده که نی به وه ی ئه وان پیکه نینیان پی ده هات، سه رسام ده بوو به وه ی ئه وان پینی سه رسام دهبوون، ئارامی دهگرت لهسهر کهسی نامو و غهریب له بهرامبهر وشکی گوفتار و داواکاریان،

تمنانه ته هاوه لآنی ده فه رمووو: ((ئه گهر خاوه ن پیّویستیه کتان بینی کوّمه کی بکه ن، وه هه رگیز به سوپاس و ستایشی کهس رازی نه بووه مه گهر چاکه یه کی به رامبه ر کرابی، هه رگیز قسمی که سی نه ده بری تا که سه که خوّی وازی ده هیّنا یا کوّتایی پیّده هیّنا یا هه لده ستا))(۱).

خاتوو عائشه ده لني: خوّى له خه لکى خراپ ده پاراست و قسمى نهرم و رهفتارى چاكى لهگهلّ ده کرد وه ك له فتح البارى هاتووه ٤٧١/١٠.

بینگومان ئافره تی موسلمانی پینگه یشتوو و کراوه، پهیپهوی پینغه مبهر هی ده کات له ره فتاری له گه لا که نه و له گه که نافره تا ناویان به ناویان بیستووه. نافره تانه کافره کا

نهێنی دەپارێزێ

لای نافرهتی موسلمانی پیکهیشتوو و ژیر شاراوه نییه پاراستنی نهیّنی له جوانترینی ئه و خورهوشتانه که مروّق ده پازینیّتهوه، چ پیاو چ نافرهت" چونکه پاراستنی نهیّنی به لگهیه لهسه ر پیکهیشتنی که سایهتی، پتهوی خورهوشت، سه لاری تیّروانین، سهنگینی بیروهورش...بویه لهم پوانگهیه وه نافرهتی موسلمان نهیّنی پاریّزه به وهی ئیسلام داوای لیّکردووه و کردویهتی به جوانترین خورهوشت.

وه جوانترین غونه لهسهر پاراستنی نهیّنی ههلوّیستی ابوبکر گ و عثمان م بهرامبهر به عومهر م کاتی عومه داوایانی لیّکرد حهفصه ی کچی بخوازن پاش ئهوه ی بیّوه ژن کهوت، بخاری بومان ده گیّریّتهوه: عبدالله کوری عومه ر ده ده لیّ: کاتی حهفصه ی کچی عهمه ر بیّدوه ژن کهوت، عومه ر ش میری کهوت، عومه ر ش مید شکه شی کرد، وتم: کهوت، عومه ر ش وتی: ((به عثمان کوری عهفان گهیشتم و حهفصه م پیشکه شی کرد، وتم: ئهگهر حهز بکهی حهفصه ی کچی عومه رت لی ماره ده کهم، وتی: با بیری لی بکهمهوه. چهند شهوی کی عومه رت که جاری ژن نههینم، وتی: گهیشتم به ابوبکر الصدیق ش و تم: ئهگهر حهز بکهی حهفصه ی کچی عومه رت لی ماره ده کهم. ابو بکر ش

⁽١) حياة الصحابة ٢٢/١، ٢٣.

بی ده نگ بوو، هیچی پی نهوتم، جا زور تورهبووم زیاتر لهوهی له عثمان. چهند شهویک چاوه پیم کرد. پاشان پیغهمبه الله داوایکرد و ماره یکرد، جا ابوبکر پیم گهیشت و وتی: ره نگه لیم توره بووبی ئه و کاته ی حه فصه ت پیشکه شکردم و وه لامم نه دایه وه ؟ و تم: به لای، و تی: به لام ئه وه ی رینگرم بوو له وه لامدانه وه ی داواکاریه که ت ته نها ئه وه بوو ده مزانی پیغهمبه ر لی باسیکردووه، نه شده بوایه نهینی پیغهمبه ری خوا الله بدرکینم، وه ئه گهر پیغهمبه رای ده ستی لی هه لگرتایه من پینی رازی ده بووم)) فتح الباری ۱۷۵/۹.

مسلم له ئهنهس هده ده گیری ته ده کرد، پیغه مبه ده بین بینه ده کرد، پیغه مبه ده بین بینه سلاوی لینمان کرد و، ناردمی بی پینویستیه کی، به هی به هی ده که ده دایک له دایکم دواکه و تم. کاتی ها تمه وه لای دایکم، دایکم دواکه و تم. پیغه مبه ده بینه ده ده که دواکه و تم. پینه مبه ده بینه ده ده که بینویستیه که که ده ده و نهی نابت نه گه در نه و نهینییه م بین که سین باسکردایه بی تیزم باس ده کرد)) مسلم ۲۱/۱۹.

ئەوەيە پەروەردەى ئىسلامى، دايكۆك ھانى كورەكەى دەدات لەسەر پاراستنى نھۆنى و ناچارى ناكات و شۆوازىتر بەكارناھۆنى بۆ ئەوەى نھۆنىيەكەى پى بدركۆنى، ئەمە ئەو ئاستە بەرزەيە كەمرۆۋ پۆرىستە بىگاتى، چ پياو بى چ ئافرەت.

نهیّنی درکاندن کاریّکی خراپ و ناپهسنده، وه درکاندنی ههندی نهیّنی له وانی تر خراپتره، پیّغهمبهر هی دهفهرمووی: ((خراپترین پلهوپایهی خه لّك له لای خوا له روّژی دوایی پیاویّکه خوّی بو هاوسهره کهی والا ده کات و ئهمیش خوّی بو والا ده کات، پاشان نهیّنییه کانی بلاوده کاتهوه)) مسلم ۸/۱۰.

چونکه نهیّنی و تایبه تمهندی یه کان ده بیّت پاریّزراو و پهنهان بن و تهنها خاوه نه کانیان بیزانن، که سیدّکیش نهگهر کهم هیوّش نه بیّت، خوره و شیتی لار نه بیّت، که سیایه تی لاواز نه بیّت، تایبه تمهندی یه کانی له لای خه لکی بلاوناکاته وه، موسلمانانیش به هوّی ریّنمایی ئاینه که یان و خوره و شته جوان و به رزه کانیان، دوورن له م جوّر ره فتارانه.

رووی خۆشە

له گرنگترین هۆکارهکانی سهرکهوتنی ئافرهتی موسلمان له ژیانی تایبهتی لهگهل هاوسهر و خیزانی و، له ژیانی گشتی کومهلایهتی ئهوهیه: رووخوش بینت، دل ساف بینت، دهم بهزهردهخهنه بینت و مژدهی لی بباری، ههموو ئهمانه وا دهکهن لهلای خهلکی خوشهویست بی و له دلیان نزیك بین، له پال ئهمهش یهکینکه له رهفتاره چاکهکان و، جوانی کهسایهتی و، کاری چاکه و باش.

له صحیحی مسلم هاتوووه، پینغهمبهر الله فهرمووویهتی: ((هیچ چاکهیه به به به مهزانن، تهنانه ته نامه به روویه کی خوش به رووی براکه تبیته وه)) مسلم ۱۷۷/۱۳.

ئافرهتی رووخوش ئاسوده یی و بهخته وه ری ده خاته دلنی میرده که یی هدرچه ند چاوی بکه ویته سهری زیاتر له لای به ریخ و به رز و خوشه ویست ده بین، به هه مان شیوه شدناو کومه لای نافره تانا " چونکه هیچ شتیک وه کوو رووخوشی سوز و خوشه ویستی له ناو کومه لای بلاونا کاته وه، نهم ره فتار و کارانه ش زیاتر شیاوی نافره تی موسلمانی بانگخوازه بو رید گای خوا " چونکه به هوی نه و کارانه وه ده توانی بگاته دله کان و بچیته قولایی ده روون.

ئيسكى سوكه

ئافرهتی موسلمانی بیّدار ئیّسك سوکه، ئاسان لهگهل خهلکی ههلاه کات، قسه خوّشه، لهکاتی گالته و گهپی هاوریّیانی بیّزار نابیّت رووگرژ نابیّت، گالتهی خوّش ده کات، بهلام گالته کردنی ئافرهتی موسلمان شهقل و مورکی ئیسلامی پیوه دیاره، دانابهزیّته ئاستی قسمی پروپوچ و جنیّو و گوفتاری ناشیرین و نابهجیّ.

پینغهمبه ر ه گالته ی ده کرد له گه ل هاوه لانی، به لام له بازنه ی حه ق و راستی ده رنه ده چوو، هه ندی له هاوه لان به پینغه مبه ریان ش وت: تن گالته مان له گه ل ده که ی، فه رمووی: ((به لی، به لام بینجگه له حه ق و راستی هیچی تر نالیم)) البخاری فی الادب المفرد ۳۲۵/۱.

له پهرتوکهکانی ژیاننامهی پیخهمبهر ها هاتوووه که گالتهی لهگهل منالیکی بیچوك ده کرد. نازناوی (ابا عومهیر) بووه، کوری یه کی له هاوه لان بوو، بالندهیه کی همبوو یاری لهگهل ده کرد. روژیکیان به خهفه تباری بینی، فهرمووی: لهبهرچی ابا عومهیر به خهفه تباری ده بینی، و تیان: ئه و بالندهیهی یاری لهگهل ده کرد مردووه ئه ی پیخهمبهری خوا، پیخهمبهریش السمایه گالته به مناله کهی فهرمووو: ((ابا عومهیر، چوله که که ت چی کرد؟)) حیاة الصحابة ۱۲۹/۳.

پیاویّك هاته لای پیّغهمبهر ه داوای ئاژه لی سواری لیّكردو پیّغهمبهریش ش به گالته پیّی فهرمووو: ((من لهسهر پشتی بهچكهی ماوشتریّك ههلتده گرم، وتی: ئهی پیّغهمبهری خوا، جا چ له بهچكهی ماوشتریّك بكهم؟ فهرموووی: ((ئایا وشتر بیّجگه له بهچكه چیتری دهبیّ؟)) البخاری فی الادب المفرد ۲۹۹۸.

احمد له ندندس هی ده گیرینته وه، و تو یه تی: پیاویکی بیابان نشین ناوی زاهیر بوو، هه موو جار له و بیاباندوه دیاری ده هینا بر پیغه مبه رسی پیغه مبه ریش هی هرکاری گه پانه وه ی بر ناماده ده کرد کاتی بیویستایه برواته وه، ننجا پیغه مبه رسی ده یه ده یه میابان دیاریان بو دینی نیمه شی ناماده ی ده که ین)). پیغه مبه رسی خوش ده ویست، پیاویکی ناشیرین و نابوت بوو، جاریکیان پیغه مبه رسی هاته لای، نه ویش که ل و پهلی ده فروشت، پیغه مبه رسی له له باوه شی گرت، زاهیریش نهیده دی، و تی: به رمده! نه وه کییه؟ ناوری دایه وه و پیغه مبه رسی گل ناسی، ننجا توند تر پشتی به سنگی پیغه مبه رسی نوساند، پیغه مبه رسی گل نوساند، پیغه مبه رسی ده وامده بی ناسی، ننجا توند تر پشتی به سنگی پیغه مبه رسی خوا، که واته سویند به خوا ده یه بازارم! پیغه مبه رسی فه در مووی: ((به لام له لای خوا بی بازار نیت)) یان فه رمووی: ((به لام له لای خوا بی بازار نیت)) یان فه رمووی: ((به لام له لای خوا تو به ها داری)) احمد (مجمع الزوائد ۲۹۸۹).

پیرهژنیّك هاته لای پیّغهمبهر گه وتی: ئهی پیّغهمبهری خوا، له خودا داوام بو بکه بمخاته بهههشت، پیّغهمبهریش هه به گالته فهرموووی: ((ئهی دایکی فلان، بهههشت پیرهژنی ناچیتیّ)) پیرهژنهکهش روّیشت و گریا، پیخهمبهر هه فهرموووی: ((پیّی بلّین به پیرهژنی ناچیّته بهههشت))" چونکه خودا دهفهرمووی: ﴿إِنَّا أَنشَانَاهُنَّ إِنشَآءً فَجَعَلنَاهُنَّ أَبكَارًا. واتا: بهراستی

ئينمه دروستيانمان كردوون، وه له پاش ئهوهى له دونيادا ببوونه پيرهژن دوباره دهيانكهينهوه كپى لاو الترمذى ١١١.

احمد له خاتوو عائشه ده گیرینته وه، وتی: ((له هه ندی له گه شته کان له گه که پیغه مبه ره و ده رجووم، ئه و کاته تازه هه لاه که و گوشتن نه ببووم، جا پیغه مبه ره به خه لکه که ی فه مرمووو: (رئیوه پیشمان که ون، ئه وانیش پیش که و تن، پاشان پی فه رموووم: وه ره با پیشیر کیت له گه لا یکه م)) منیش پیشیر کیم له گه لی کرد و به پیشی که وتم لیم برده وه، ئنجا پیغه مبه ره ماوه یه بی ده نگ بو و تا قه له وبووم و گوشتن بووم، منیش نه و پیشیر کییه مه در له یاد نه مابوو، له یه کی له گه شته کان دیسان ده رجووم له گه لی، به خه لکه که ی فه رمووو: ((به پیش که ون)) خه لکه که به پیش که وتن، پاشان پیی فه رموووم: ((وه ره با پیشیر کیت له گه ل بکه م))، پیشیر کیم له گه لی کرد، به لام نه و به پیشم که وت و بردید وه، ننجا ده ستی کرد به پیکه نین و فه رموووی: ((نه و به پیکه نین و فه رموووی: ((نه و به پیکه نین و فه رموووی: ((نه و به پیکه نین و فه رموووی:

پینعهمبهر که پیشهوا و رابهر و ماموّستای موسلّمانان بوو، که چی ههندی جار گالّته ی ده کرد و ههندی جاریش خوّشی و شادی ده رده بری، ویّرای سهرقالیه سهخته کانی رابه رایه تی که پینی ههلّدهستا بو دامه زراندنی نوّمه ت و نه ته وه ی نیسلام و، ناراسته کردن و ناماده کردنی سوپای تیکوشان و کارو باری تر.

⁽۱) حمربیره خواردنی نهختشه، ثارد و رِقن و شیر پیّکموه تیّکملّ دهکری و لیّدهنری.

ئهم فهرمووودانه به لگهن لهسهر سانایی ئیسلام و موسلمانان و، لهسهر ئهو ئیسك سوكی و قسه شیرینی و گهمه و یارییهی ئیسلام دهیهویت، ئهوانه چهند ئاكاریکی خوشهویستن بو ئافرهتی موسلمانی ئهو سهردهمه، كهمهندكیشی و جوانی و كاریگهری زیاتر دهدات به كهسایه تیه كهی.

خۆشى و ئاسودەيى دەخاتە دلان

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو بایهخ دهدات به بلاوکردنهوهی خوشی و ناسوده یی له نیوه ندی نافرهتانا، ههروا بلاوکردنهوهی زیندویتی و خوشی و چالاکی له دهروونیاندا، له ریگهی گیراه نه وه هوالی خوش و نوکتهی گالته نامیز و نوی و ناوازه "چونکه ناسوده یی خستنه ناو دلی موسلمانان له چوارچیوهی نهوهی خودا ریخی پیداوه، داواکاری نیسلامه و شهرعی نیسلامی بیگهرد هانی له سهر داوین، تاوه کوو کهش و ههوای موسلمانان پربی له خوشه ویستی و ناسوده یی و گهشبینی، دواتریش ناماده بی بو به راستی کارکردن و فیداکاری.

پێغهمبهر ﷺ دهفهرمووێ: ((ههرکهس بهو شێوهی خودا پێی خوشه به برای موسلمانی بگات و ئاسودهی بکات، خودا له رووژی دوایی ناسودهی دهکات)).

ئافرهتی موسلمانی ژیریش جۆرهها شیّوازی ئاسوده یی خستنه دلّی لهبهر دهسته تا بههوّیه وه خوّشی بخاته دلّی خوشکانی، وهکوو: سلاوکردنیّکی گهرم وگور، قسه و گوفتاری شیرین، ئاوردانه وه یه ژیرانه، نوکته یه کی بهتام، مزگیّنییه کی خوّش، زهرده خهنه یه کی خوّشه ویستانه، سهردانیّکی دلسوّزانه، دیاریه کی دلخوشکه ر، پهیوه ندی بهرده وام، پالپشتی یه کی راستگویانه، دلنه وایی کردن، که به هوّیانه وه ده رگای دلّه کان ده بیّته وه، تووی خوّشه ویستی ده چنری، پهتی یه وه ده رگای دلّه کان ده بیّت وی خوّشه ویستی ده چنری، پهتی یه وی دوستایه تی ده گهیه نریّ، ره گی برایه تی به هیّزتر ده کات.

توند نییه

ئافرهتی موسلمان ئهو کارانه توند ناکات که له شهرعدا رییان پیدراوه، بهتایبهتی له بونه کان، وهك گورانی و سرود وتن له کاتی جه ژنه کان و ئاهه نگی بوك گواستنه وه، هه دوا بینینی هه ندی دیمه ن و نایشی دانخوشکه ر به مهرجیک گهنده الی و ئازار و گوناهی لینه بینته وه.

ئهگهرچی ئافرهتی موسلمان ههندی یاری و خوشی ئهنجام دهدات له بونهکان، به لام نابی ببیته ههموو غهمی، له صحیحی بوخاری هاتوووه: خاتوو عائشه ئافرهتیکی ههتیویان کرده بووك بو پیاویکی ئهنصاری، پیغهمبهر فی فهرمووی: ((ئهی عائشه شایی و بهزمتان نهکرد" چونکه ئهنصار حهزیان له شایی و بهزمه)) فتح الباری ۲۲۵/۹.

له بوخاری هاتوووه: خاتوو عائشه وتی: ((پینغهمبهر ها هاته لام، منیش دوو کهنیزه کم له لا بسوو گورانی (بُعَاثیان (۱)) دهوت، پینغهمبهر ها لهسهر جینگاکهی پالکهوت و رووی خوی و ورچهرخاند، ابوبکریش هاته ژورهوه و خوی لی توره کردم و وتی: زورنای شهیتانی له لای پینغهمبهری خواها! پینغهمبهریش ها رووی تیکرد و فهرموووی: لییان گهری. عائشه وتی: کاتی پینغهمبهر ها بینهاگا بوو لیمان، به چاو ئاماژهم بو کردن و چوونه دهرهوه)) فتح الباری ۲/۰۶۲.

هدروا بخاری قسدی خاتوو عائشه ده گیری<u>نتهوه: ((پوژی</u>کیان جدژن بوو، پهش پیسته کان به زرینی چهرم و پرم یاریان ده کرد، جا نازانم یان من داوام له پیغه مبدر گل کرد یان خوّی فهرموووی: حدز ده کهی سهیرکهی؟ وتم: به لیّن، ئنجا له پیشتی خوّی پایگرتم، پومهتی لهسهر پومهتم بوو، وه ده یفهرمووو: بگرن ئهی بهرهی ئهرفیده (۱۲) تا ئهو کاتهی بیزار بووم، فهرموووی: ئهوه نده بهسه؟ وتم: به لیّن، فهرمووی: ده بروّ) فتح الباری ۲/۵۶۵.

له گیّرانهوهی یهزید کوری روممان لهلای نهسائیهوه: پیّغهمبهر ه دهیفهرمووو: ((ئهری تیّر نهبووی، ئهری تیّر نهبووی؟ منیش دهمووت: نهخیّر، تا بزانم پلهوپایهم چهنده لهلای)) فتح الباری ۲۲.۰/۲

⁽۱) بُعَاث: شویّنیّکه له قمراغی مهدینه تیایدا شهریّك له نیّوان نهوس و خهزرهج رویداوه پیّش ئیسلام ناونراوه به روّژی بعاپ، شاعیران شیعری زوّریان لهسهر وتووه..

^{(&}lt;sup>۲)</sup> نازناوێکی حدبهشیهکانه.

سیراج له رینگهی ابی الزناد له عوروه له خاتوو عائشه ده گیرنهوه: پیغهمبهر الله لهو روزه فهرمووویهتی: ((تاوه کوو جوله که بزانی ئاینی ئیمه فراوان و کراوه یه، وه من به ئاینیکی راستال و سانا و دلوقان نیردراوم)) فتح الباری ۴٤٤/۲.

ترمذي له خاتوو عائشه ده گيريّتهوه، وتوويهتى: ((پيغهمبهر الله دانيشتبوو، له پي گويّمان له غه لبه غه لبه غه لبه و دهنگه دنگى منالآن بوو، پيغهمبهر الله هه لبسا سهيريكرد، بينى ئافرهتيّكى حهبهشى سهما دهكات و منالآنيش له دهورهى كۆبونهتهوه، فهرموووى: ((ئهى عائسه، وهره سهيركه)) منيش هاتم، گهردنم لهسهر شانى پيغهمبهر الله نيّوان شانى و سهرى سهيرى ئافرهته كهم دهكرد، پيّى فهرمووم: ((ئهرێ تيّر نهبوويت؟)) منيش ههر دهمووت: نا، تا بزانم پلهوپايهم چهنده له لاى، تا ئهو كاتهى عومهر دهركهوت، ئيتر خه لكهكه له ترسانا پهرتهيان ليّكرد، پيغهمبهر الله فهرموووى: ((من دهبينم شهيتانه كانى پهرى و ئادهمى له عومهر هه لاتن)) عائشه وتى: ئيتر منيش گهرامهوه)) الترمذى گهرامهوه)) الترمذى گهرامهوه))

ئهم فهرموودانه به لگهن لهسهر چاکی و جوانی خورشهوشتی پیخهمبهری هاوسهر و نازدانی به هاوسهر کهی، و بایه خدانی به به ختهوه رکردنی و خوشی خستنه دلی، ههروا به لگهیه لهسهر فراوانی و کراوه یی و سانایی ئیسلام و، میهره بانیه کهی بر ئافره تان کاتی رینگهیدا رابویری به ههندی جوری خوشی و به زم و یاری، که ههندی له ئافره تانی توند رهوی ئه مرو به تاوانیکی گهوره ی تیده گهن و ئافره تی لهسه ر سزا ده ده ن

پیّویسته ئافرهتی موسلمان له زوّربهی کاته کانی راست و بیّ پیچ و شوّخی بیّت، خهریکی کاری بهرز بیّت، وهرجهرخی له کاری پوچ و بی سود، به لام ئهمه ئهوه ناگهیهنی به شداری شایی و به زم و خوّشی نه کات له بوّنه کان به و شیّوه ی ئیسلام ریّگه ی پیّداوه وه کوو کراوه یی و خوّشی و فراوانی " چونکه خودا شاره زای ده روونه کانه و ده زانی ماوه نا ماوه ئاره زوووی بال سوککردن و شایی و به زم و خوّشی ده که ن تاوه کوو پاشان چالاکانه تر بگهریّنه وه سهر کاری راستی، به دلیّکی پته و تر و ئاماده بونیکی زیاتر بو هه لگرتنی ئه رکی هه لسّان به به رپرسیاریه تیه کان. هه رئه وه شه ئیسلام له یروّگرامه هاوسه نگ و یه کسان و گشتگیره که ی به دیه پیناوه.

لووت بمرزى ناكات

ئافرهتی موسلمانی راستگوی روّشنبیر بی فیزه، لووت به رزی ناکات له سه رئافره تانی تر له وانه که که متر جوانترن، یا بنه ماله و ره چه له کیان وه کوو ئه و ناودار نییه "چونکه ده زانی فیز و لووت به رزی له دونیا ده بینته هوی بینه ش بوون له خوّشیه کانی دواروّژ، خودا ده فه رمووی : ﴿ تِلْكَ الدّّارُ الآخِرَةُ نَجِعَلُهَا لِلَّذِینَ لاَ یُریدُونَ عُلُوا فِی الأرضِ وَلا فَسادًا، وَالعَاقِبَةُ لَلمُتَّقِینَ. واتا: به هه شت ئاماده کراوه و دانراوه بو ئه وانه ی له سه ر زهوی لووت به رزی ناکه ن و سه رینچی و گه نده لی شه بام ناده ن، وه ئاکامی چاك و باش بو پاریزکارانه ﴾ القصص: ۸۳.

ههروا ده فهرمووی: ﴿وَلاَ تُصعِّر خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلاَ تَمشِ فِي الأَرضِ مَرَحًا إِنَّ اللهَ لاَيُحِبُّ كُلَّ مُختَالٍ فَخُور. واتا: ﴿به فيزهوه روو له خه لكى وهرمه كيّره، وه لهسهر زهوى به لووت بهرزى و كهش و فشهوه مهرق، به راستى الله خوشى ناييت له ههرچى خو به زل زان و شانازيكار بيّت لهسهر خه لكى ﴾ لقمان: ١٨.

پینعه مبه ر گ ده فه رمووی: ((ناچیته به هه شت نه وه ی توزقالیک فیزی له داندا بیت، پیاویک وتی: پیاو هه یه حه ز ده کات جله که ی و پیلاوه که ی جوان و باش بیت. فه رموووی: ((خودا جوانه و جوانی خوش ده ویت، لووت به رزی دان نه نانه به حه ق و به سوك و به که م سه یر کردنی خه لکه)) مسلم ۸۹/۲.

حارثة بن وهب ه وتى: له پێغهمبهرى خوا هم بيست دهيفهرمووو: ((ئايا همهواڵى كۆممهڵى ئاگرتان پێبدهم؟: ههموو دڵ ڕهق و توندێكه، كه له ڕۅٚيشتنيدا لووت بهرزى دهكات و، خوٚى به زل دهزانێ)) متفق عليه.

ئەوەندەش بەسە بۆ ئافرەتانى لووت بەرزى بە فيزى خۆ بەزل زان لەسەر ھاورىكانيان كە خودا سزايەكى ناخ (معنوى) لە رۆژى دوايى بۆ ئامادە كردوون، پىغەمبەر الله دەفەرمووى: ((خودا لەرۇژى دوايى سەيرى ئەو كەسە ناكات لەبەر لووت بەرزى جلى شىۆرى لىە دواى خىزى دەخىشاند)) متفق عليە.

وه دهفهرمووی: ((سی کهس خودا له رِوْژی دوایی قسمیان لهگهل ناکات و، خاوینیان ناکات هوه و، سمیریان ناکات و، سزایه کی به سوّشیان بو همیه: به سالاّچویه کی داویّن پیس، پادشایه کی دروّزن، وه همژاریّکی خوّ به زل زان)) مسلم ۱۱۵/۲.

چونکه خوّ بهگهوره زانین تایبه تمه ندی خوای بالا ده سه ته، ناشی دروستکراوی لاواز و بی ده سه لات بیکاته تایبه تمه ندی خوّی، وه هه رکه س ده روونی خوّ به زل زانی بوّ رازانده وه، ئه وا سنوری پله وپایه ی ئولوهیه تی خوای به زاندووه، له مسلم هاتوووه: ((خودای بالا ده ست ده فه رمووی: ((شکوّداری پوشاکمه، خوّ به گهوره زانینیش بالا پوشهه، هه رکه سیک له یه کیک له و دووانه ململانیم له گه لدا بکات ئازاری ده ده م)) متفق علیه.

پینه مبه ره های ده فه رمووی: ((هه رکه سین ک خوی به گهوره هاته به رچاو، یان له روی شتنیدا لووت به رزی کرد، نه وا کاتی به خوا ده گاتن خودا لینی توره یه)) البخاری ۷/۲.

خاك سيفهت و خوّ بهكهم زانه

ئافرهتی موسلمانی شارهزا به ئاینه کهی، خاك سیفه تییه، خو به که رانه، دل فراوانه، له هدلاکردنی له گهل خه لاکی نهرمه چونکه دهزانی له بهرامبهر ئهو ده قانهی هه پهشه له لوت به رزی ده کهن، ده قی تر ههیه هانی خو به کهم زانین و پاخستنی بال ده دهن و خوشه ویستی ده کهن، مسلم ده گیری ته وی به کهم بزانی مستو گهر خوا خوی به کهم بزانی مستو گهر خوا به رزی ده کاته وه)) مسلم ۱۶۱/۱۹.

هدروا دهفهرمووی: ((خودا سروشی بو ناردم که خو بهکهم زان بن، تاوهکوو کهس شانازی بهسهر کهس نهکات، وه کهس دهستدریژی نهکاته سهر کهس)) مسلم ۲۰۰/۱۷.

ئافرهتی موسلمان له وردبوونهوهی له ژیاننامهی پینغهمهم هی غونهه کی زیندوو و ناوازه دهبینی له خاك سیفهتی و خو به کهم زانین و سانایی و ریز و دهروون فراوانی، ده گیرنهوه ئهنهس

گ به لای چهند منالیّك تیپه پربووه و سلاوی لیّكردوون و، وتی: (پینغه مبهر الله وایكردووه) متفق علیه.

هـــهروا ئهنــهس الله الــهبارهی خاك ســیفهتی پینغهمبــهر الله دهگیرتــهوه: كــهنیزهكیك لــه كهنیزهكیك لــه كهنیزهكهكانی مهدینه دههات دهستی پینغهمبهری الله دهگرت و بن كوی بیویستایه دهیـبرد، تا پینویستی بن جیبهجی بكات)) فتح الباری ٤٨٤/١٠.

تهمیم کوری ئوسهید دیّته مهدینه، تا له ئهحکامهکانی ئیسلام بپرسیّ، ئهو پیاوه حهزی به دیتنی پیّغهمبهر ه ه نهو پیّغهمبهرهی یه کهم پیاوی دهولهتی ئیسلامییه، کهچی هیچ پاسهوان و پهرده و ریّگریّك نابینیّ له گهیشتن پیّی، ئهوهتا تهمیم خوّی بوّمان ده گیّریّتهوه، که مسلم لیّی ده گیّریّتهوه، وتوویهتی: ((گهیشتمه لای پیّغهمبهر الله لهو کاتهی وتاری دهدا، وتم: ئهی پیغهمبهری خوا، پیاویّکی ناشارهزا و ناموّ هاتوووه له ئاینهکهی پرسیار بکات، نازانی ئاینی چییه؟ ده لیّ: پیّغهمبهر الله و تارهکهی جیّهیّشت و هاته لام، کورسیهکیان بوّ هیّنا و لهسهری دانیشت و دهستی کرد به فیرکردنم لهوهی خودا فیری کردبوو، پاشان گهرایهوه سهر وتارهکهی و تهواویکرد)) مسلم ۱۹۵/۲.

ههروا پینغهمبهر ها نهم خورهوشتهی له دهروونی هاوهلان دهچاند، بخاری دهگیرینتهوه، پینغهمبهر هه نهرمووویهتی: ((ئهگهر بو قولی مهریک یان بو پیچکهکهی بانگهشه بکریم به دهمیهوه دهچم، وه ئهگهر قولی مهریک یان پیچکهکهییم به دیاری بو بینن رهوانهی ناکهمهوه و وهری دهگرم)) فتح الباری ۱۹۹/۵.

میانرهوه له جل و بهرگ و روانهت و دیمهنی

ئافرهتی موسلمانی روّناکبیر پابهنده به میانرهوی له ههموو شتیّك بهتایبهتی له جل و بهرگ و دیمهنی، بایه خ به چاکی و باشی دیمهنی دهدات بهبی زیاده روّیی و لیووت بهرزی، پهیرهوی شهو ئافرهته زیاده روّیانه ناکات که جل و بهرگه نویّکانیان لهپاش ئهوهی یه کجار لهبهری ده کهن و فریّی

دهدهن و، دوای مودیکی بی سنور کهوتوون، له ههمان کاتیشدا دیمهن و رین و پیکی جل و بهرگی فهراموش ناکات.

له ئاستى ميان ووى دەوەستى، وەك خودا دەفەرمووى: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَقُواْ لَم يُسرِفُواْ وَلَم يَقتُرُواْ وَكَانَ بَينَ ذَالِكَ قَوَامَا. واتا: ئەوانەى لە خەرجىدا زيادە رۆيى ناكەن و رەزىلىش ناكەن، وە لـ منيوان ئەو دوانەدان و ميان دون﴾ الفرقان: ٦٧.

ئافره تى موسلمان هۆشىدار و ئاگاداره ئى ملكه چېبوون بىق كۆيلايىه تى مىقده، كى خانىدى مايشگاكانى جل و بهرگ سەرپەرشتى دەكەن و، ھىچ خيىر و چاكەيەكيان بىق ئافرەت ناويىت، بەتايبەتى ئافرەتى موسلمان.

نافرهتی موسلمان خوّی دهپاریزی له و کوّیلایه تیه ی پیغه مبه ر گه هوّشداری له باره وه داوین، وه ک ده فهرمووی: ((به دبه خته کوّیله ی دینار و درهه م و قه دیفه و خوری و صوف، نه گهر بیده یتی پازی ده بیّت، وه نه گهر نهیده یتی پازی نابیّت)) فتح الباری ۸۱/٦.

ههروا پینهمبهر ه ده ده ده دمووی: ((له و کاته ی پیاویک به که ش و فیشه و ه ده روّیی، له ناو دوو جلی جواند، جلی جوانا به فیزه وه ده روّیی و خوّی باده دا، زوّر سهرسام بوو به خوّی، خودا به زهویدا روّیی چواند، تا روّژی قیامه تا به ناخی زهویدا ده چیّته خواره وه)) مسلم ۲٤/۱۶.

ئافرهتی موسلمان جوانکاری و هوکاری پازاندنهوه یه به کاردینی که شهرع رینی داوه، ههروا جلی جوان و پیک و پیک و گرانبه هاش لهبهر ده کات، به لام ئه مانه ههموی له چوارچیوه ی ئه و شته پاک و چاکانه یه خودا بوی حه لال کردووه، به بی نهوه ی لارکاته وه بو زیاده پویی و زیاده خدرجی، نهمه شه نه و میانگیریه یه که ئیسلام بانگه شهی بو ده کات، وه جیاوازیه کی زوریش ههیه له نیوان نافره تی موسلمانی میانگیر و دانا و سهنگین، له گهل نافره تی زیاده پو و ناش و بوش و بوش و ناژی .

ئافرهتی موسلمانی روشنبیر له جل و بهرگ و دیمنیدا دووره له زیاده رویی ههروا له کهمته رخهمی: نه زیاده رویی و زیاده خهرجی ده کات له خورازاندنه و و جل و بهرگ و دیمنیدا،

وه نه کهمتهرخهمی ده کات له دیمهن و جل و بهرگی تا پادهی پهزیلی و چروکی، یان زوهد بکات له پیّکی دیمهن و چاك و باشكردنی، به گومانی ئهوهی بهم زوهدهوه خواپهرستی ده کات و پهزامهندی خودا ده باتهوه.

ئهو ئافرهتهی جلی جوان لهبهر ده کات بو فیز و لووت بهرزی و خوبادان لهسهر دهسته خوشکانی گوناهباره" چونکه خودا ئهوانهی خوش ناویّت که لووت بهرزن و شانازی ده کهن به خویان، به هو ئهو ئافرهتهی جل و بهرگی جوان لهبهر ده کات به مهبهستی ده رخستنی به خششی خودا، تاوه کوو پالپشتی و کومه کی بیّت بوّی له خواپهرستی، ئهوا گویّپایه لیّی خودایه و پاداشتی به چاکه ده دریّتهوه، ئهوه شی جلی جوان لهبهر ناکات لهبهر پهزیلی، هیچ سهنگ و پیزیّکی له دلّی خهلکی نییه، وا ده زانی به حهرام کردنی شته حه لاله کان لهسهر خوّی خواپهرستی ده کات، ئهمیش به ههمان شیّوه گوناهباره، وه کوو چوّن شیّخی ئیسلام ئیبن ته یه یه دامه دراوی و نیّوه نجیه تی و پالپشتی به خته وه ری نافره تی موسلمان له دین و دونیای له مانه یه: دامه زراوی و نیّوه نجیه تی و میانره وی.

ئه مه کار و پیشه ی ئافره تی موسلمانی روّشنبیره به ریّنمایی ئاینه که ی پابه نده به ئه حکامه پیروّزه کانی و ، جل و به رگی خاویّن و جوان و ریّك و پیّك و شایه نی خوّی له به رده کات، به خششی خوا له سه رخوّی ده رده خا، به بی زیاده روّیی و لووت به رزی و که ش و فشی.

گرنگی دهدات به کاروباره بهرز و پایهدارهکان

ئافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو له ریّنمایی ئاینه که ی گرنگی ده دات به کاروباره به رز و پایه داره کان دوورده که ویّته و له کارو باری که بایه خ و پوچ و نزم که شایسته ی گرنگی دانی نییه له لایه ن مروّثی به رز و شکومهند، لهسه رئه م بنه مایه به رزه له بایه خدان و مهبه ست و ئامانجی ناوازه پهیوه ندی له گهل ئافره تانی تر بنیات ده نیّ، له ژیانیدا بواریّك نییه بی هاوریّیه تی کردنی ئاش و بوش و به دگر و بی نرخ، وه کاتیشی نییه بی گرته گرت و قسمی بی سود و که م

[.] ^(۱) فتاوی این تیمیهٔ ۱۳۸/۲۲، ۱۳۹.

بایهخ، پیخهمبهر هی دهفهرمووی: ((خودای بهرز و شکومهند بهریز و بهخشندهیه، وه خوشی دیت له مروقی بهریز و بهخشنده و له کاروباری بهرز و پایهدار، وه رقی دهبیتهوه له کاروباری بینرخ و کهم بایهخ)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۸۸/۸).

گرنگی دهدات به کاروباری موسلمانان

نافرهتی موسلمانی روّناکبیر به نهحکامه کانی ناینه که ی گرنگی دان و بایه خدانی ته ها له میّرد و مناله کانی نییه، به لکو بایه ح به کاروباری موسلمانان ده دات، به دوای هه وال و ده نگ و باسیانه چونکه موسلمانان وه ک پیخه مبه ر گی چواندویه تی به یه که جهسته، کاتی نه ندامی کی بیته نیش، نه وا سه رجه می جهسته ی بی دیته شه و خونی و تا هاتن. مسلم ۱۲۰/۱۶ هه دروا چواندویه تی به یه که به نینایه که به شیکی به شه که که کی راده کیشی و توند ده کات. مسلم ۱۳۹/۱۳.

له نموندی ثمو نافره ته موسلماناندی بایدخیان داوه به کاروباری موسلمانان: مسلم له (مولی شداد) ده گیرتموه، وتی: چوومه لای عائشه لهو روزه ی سمعد بن ابی وقاص کوچی دوایی کرد، لمو کاته عبدالرحمن بین ابی بکر هاته ژوره و دهستنویزی لهلا هه لگرت، خاتوو عائشه فدرموووی: ئمی عبدالرحمن دهست نویژه کمت به تمواوی و ریک و پیکی بشو چونکه له پیغهمبهر هم بیستووه ده یفهرمووو: ((هاوار و تیاچون بو پاژنمی پیکان له ئاگری دوزه خ)) مسلم ۱۲۸/۳.

خاتوو عائشه سهرنجی عبدالرحمانی برای راکیشا لهوهی پاژنهی پیکانی جوان نهشوشتووه، بؤیه لهسه رئهمه بی دهنگ نهبوو، به لکو ناگاداری کردهوه به پیویستیه تی ریک و تهواوه تی

دهستنویّ گرتن، ئهم جوّره بایهخدانهش لهسهر ههموو موسلمانیّك واجبه ههر كات و رهوشینك بیّته پیّش و پیویست بكات به فهرمانكردن به چاكه و جلهوگیری كردن له خراپه.

وه کاتی عومه ری به خهنجه رلینی درا و ههستی به نزیکبوونه وه مردنی کرد، به عبدالله ی کوری وت: برو لای عائشه و سه لامی لی بکه و، مولای تی وه رگره تا له مالی شه و له گه ل پیغه مبه ری و ابوبکر ب بنیزریم، عبدالله هاته لای عائشه و پینی راگه یاند، عائشه وتی: به لی به ریزه وه، پاشان وتی: کوره کهم، سه لامی من به عومه ر رابگه یه نه و پینی بلی: ئومه تی محمد به به بی شوان و رابه رجی مه هیله، جی نشینیک له شوینی خوت دانی، له پاش خوت فه راموشان مه ککه چونکه من ده ترسم دو چاری ئاژاوه و فتنه ببین. طبقات ابن سعد ۳۹۳۳.

ئهمه تیّروانینی دروست و دووربین و ژیرانهیه بو کاروباری نوّمهت و، بهزهیی هاتنهوهیه پیّی لهوهی بهبی شوانیّك میّنیّتهوه سهرپهرشتی بکات و کاروباری له دهست بگریّت و یهکیّتی و ئاسایشی بیاریّزی.

ئافرهتی موسلمانی سهردهمیش له وته کانی خاتوو عائشه چرایه ک دهبینی پیّگهی تیّگهیشتنی بی ناوه پو کی ئیسلام و بو به به به به به به ناین و ئومه ته کهی و گرنگی دانی به کاروباری موسلمانان بو رووناک ده کاته وه، تاوه کوو چاو کراوانه پاپه پی بو به جی گهیاندنی ئه رکی کار کردن بو بیندار کردنه وه ی موسلمانان و، بانگهشه کردنیان بو گهرانه وه یان و بوونیان به باشترین ئومه ت که بوخه ناکی به دیه پینراوه.

ريز له ميواني دهڪري

ئافرهتی موسلمانی راستگو زور بهگهرمی پیشوازی له میوانی ده کات، پهله ده کات له ریزگرتنیان، وه پیغهمبهر نشی دهفهرمووی: ((ههر کهسی باوه ری به خوا و به روزی دوایی ههیه با ریز له میوانی بگری)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمان کاتی ریز له میوانی ده گری جمعنت لهسمر باوه ربونی به خوا و به روزی دوایی ههیم دوایی ده کاته وه بینغه مبه ر این ده نه رمووی: ((ههر کهسی باوه ربی به خوا و به روزی دوایی ههیم

با رِیْز له میوانی بگری و پاداشتی بکات)) وتیان: پاداشتی چییه ئهی پینغه مبهری خوا؟ فهرموووی: ((رِوْژ و شهوه کهی، وه میوانیش سی رِوْژه، ئهگهر زیاتر لهوه مایهوه به صهدهقه بوی دهنوسری)) متفق علیه.

لهم روانگهیهوه ریزگرتن له میوان کاریکی به ریز و خوشه ویسته له لای ههموو موسلمانیک باوه ری به خوا و به روزی دوایی ههیه، له لای خواش پاداشتی له سه ههیه، له لای خه لکیش ناوبانگی چاك و باش وه ده ست دینی، ئیسلام میوانداری ریکخستووه و سنوریکی بی داناوه. به مینوه یه پاداشتی میوان شهو و روزیکه، پاشان ئه رکی میوانداری دیت که سی روزه، ئه وهی زیاتر لهمه ده بیته صهده قه و له په راوی کرده وه چاکه کانی ئافره تی موسلمانی خاوه ن میوان ده نوسری.

ریزگرتنی میوان له ئیسلام کاریکی خوویست نییه به پنی ئاره زووو هه وا و کوششی که سه کان بیت، به لکو ئه رك و واجبه له سه ر هه موو موسلمانیك و ده بیت له و کاته ی یه کی له ده رگای ده دات و به میوانی دیته مالیان جیبه جنی بکات، پیغه مبه رشاده ده فه رمووی: ((شه وی میوانداری حمق و واجبه له سه ر هه موو موسلمانیك به رامبه رئه و که سه ی ده چیته مالی و روزی تیا ده کاته وه، ئه م حمق و واجبه ده بیته قه رز له سه رشانی، ئه گه ربیه ویت ده یداته وه، ئه گه ریش بیه ویت فه رامی ۲۰۷/۲.

به لام ئهوانهی دلیّان تهنگ دهبی به پیشوازیکردن له میوان و، دهرگایان به روو داده حهن، هیچ خیریان تیدا نییه، امام احمد له پیخه مبهر الله که ده گیریّته وه فه رمووویه تی: ((خیر له و که سه دانییه میوانی راناگری)) احمد ۱۵۵/٤.

ئیسلام میوان راگرتنی واجبکردووه لهسهر ههموو موسلمانیّك، بهیه کیّ لـه حهقه فـهرزه کانی میوانی داناوه، که نابی هیچ مروّقیّکی موسلمان که مته رخه می بکات له جیّبه جیّکردنی، عوقبه بن عامر وی وتی: وتم: ئـهی پیّغه مبـهری خـوا تـق ده ماننیّریتـه لای کوّمـه لاّ و هوّزیّـك ده بینه میوانیان و رامانناگرن، رات چییه به رامبه ربه مه؟ فه رموووی: ((ئهگهر له لای کوّمـه لا و هوّزیّـك بوونه میوان و فه رمانکرا به وه ی پیویسته بو میوان بوتان کرا، پیّـی رازی بـن، ئهگهر نـهیانکرد، ئهوا مافی ئه و میوانداریه ی لهسه ریان پیّویسته لیّیان وه رگرن)) متفق علیه.

ریزگرتن له میوان خورهوشتیکی ئیسلامی رهسهنه، بریه ئافرهتی موسلمان نابی چاوتهنگ و چروك بی له ریزگرتن له میوان، یان میرده کهی شهرمهزار بکات لهبارهی پیشوازیکردنی له میوان، بارودوخ و رهوشی خوی و میرده کهی ههر چونیک بیت" چونکه ابو هریره له پیغهمبهر هیوان، بارودوخ و رهوشی خوی و میرده کهی ههر چونیک بیت چونکه ابو هریره الله پیغهمبهر هیوان، بارودوخ و رهوویهتی: ((خواردنی دووان بهشی سیان ده کات، وه خواردنی سیانیش بهشی چواران ده کات)) متفق علیه.

کهواته پیّویست به ترس ناکات له هاتنی له ناکاوی میوان، جابر گوتی: گویّم له پیّغهمبهر گهواته پیّویست به ترس ناکات له هاتنی له ناکاوی میوان، جابر که واردنی دوو کهس بهشی دوو کهس ده کات، وه خواردنی دوو کهس بهشی چوار کهس ده کات)) مسلم ۲۲/۱۶.

ئافرهتی موسلمان که ئیسلام دهروونی دارشتووه، ناترسی له دهستی زوّر لهسهر خوانی نان خواردن، پیچهوانهی حالی ئافرهتی روّژئاوا که پیشوازی له میوانیک ناکات ئهگهر پیشتر خواردنیخی بو ئاماده نهکردبی، بهلکو ئافرهتی موسلمان پیشوازی له میوانهکان ده کات ئهگهر له خواردنیخی بو ئاماده نه دلیّخی خوشهوه میوانه کان به شداری پی ده کات له خواردنی خوی و نیزانه کهی، جا چی ده بیّت ئهگهر چهند پارویه کی کهم له پشکی ئهو روّژی گهدهی کهم بوویهوه چونکه برسیّتی ساناتره لهلای ئافرهتی موسلمانی راستگو له رانهگرتنی میوان وه ک چون خودا و پیغهمبهره کهی فهرمانیان پیکردووه، به لکو بروای وایه خودا فهرو بهره کهت ده خاته خواردنه کهیان، وه هیچ پیویستیه ک نییه بو ئهو جوّره ره فتاره و شکانه ی مروّقی روّژئاوایی پیّی گرفتار بووه، ئهوانه ی پهروه رده ی دهستی ژیاری مادیه تن چ له روّژئاوا چ له روّژهه لات.

بوخاری و مسلم له ابو هریره گه ده گیرندوه: پیاویک هاته لای پیغهمبه ره گه، پیغهمبه ریش ناریه لای خیزانه کانی بو خواردن، وتیان: له ئاو زیاتر هیچی ترمان نییه، ئنجا پیغهمبه ره فهرموووی: ((کی ئهوهی له خو ده گری یا میوانداری ده کات؟)) پیاویک له یاریده ده ران وتی: مسن، بردیهوه لای خیزانه کهی و وتی: ریز له میوانی پیغهمبه ره بگره، وتی: بیجگه له خواردنی مناله کان هیچی ترمان نییه، وتی: خواردنه که ئاماده بکه، خوشت خهریک بکه به چاککردنهوه ی چراکه، وه مناله کانیش ئه گهر داوای نانی ئیواره یان کرد بیا نجه وینه، ننجا خواردنه کهی ئاماده کرد

و، خوّی خهریك كرد به چراكه و، منالهكانیشی خهواند، پاشان ههلسا و وای نیشاندا چراكه چاك دهكاتهوه، بهلام كوژاندیهوه و، خوّیان وا نیشاندا نانی نیّواره دهخوّن و، به سكی برسی خهوتن. كه بهیانی بوویهوه چووه لای پیّغهمبهر هم پیّغهمبهر شخ فهرموووی: ((خودا سهرسام بوو له كردهوهی نهو شهوه تان بهرامبهر به میوانه كهتان))، جا خودا لهبارهیانه وه شهم تایه تهی نارده خواره وه: ﴿وَیُوثِروون عَلَی أَنفُسِهِم وَلَو كَانَ بِهِم خَصَاصَةٌ وَمَن یُوقَ شُحَّ نَفسِهِ فَأُولاَئِكَ هُمُ المُفلِحُونَ. واتا: خودی پیویستی خوّیان فهراموّش ده كهن بو ههرارانی تر ههرچه نده خوّیان له پیشترن به و پیویستی یه وه ههر كهسی خوّی بهاریزی له چروكی دهروون و پهیوه ستبوونی به مالی دونیا نهوانه براوه و سهركه و توون اله بید مالی دونیا

ئافرهتی موسلمانی ریزدار میوان راده گری له ههر کاتیک سهردانی بکهن، بهمهش دهبیته پالپشت بز میرده کهی تا نهمیش ریز له میوان بگری و پهله بکات له بهگهرمی پیشوازیکردن لیبیان:

وهك شاعير دهلين:

أُضَاحِكُ ضَيفِي قَبلَ إِنزَالِ رَحلِهِ وَخصَبُ عِندِي وَالزَّمَانُ جَدِيبُ مَا الْحَصِبُ الكَرِيمِ خَصِيبُ مَا الْحَصبُ لِلأَضيَافِ أَن يَكثُرَ القِرَى وَلَكِنَّمَا وَجهُ الكَرِيمِ خَصِيبُ

واتا:

به زهردهخهنه و پیکهنین پپشوازی له میوانم دهکهم پیش نهوهی کهل و پهلی دابهزی، پیت و فهر و پیروزی دهرژیته سهرم ههرچهنده روژگاریش قاتی و گرانی بیّت، ههرگیز پیت و فهری بیر میوان به زوری خواردن نییه، بهلکو رووی گهشی مروّقی بهخشنده خوّی پیت و فهرو پیروزییه.

پێويستى خۆى فەرامۆش دەكات بۆ كەسانى پێويستر (خۆنەويستە)

ئافرهتی موسلمان که له رینمایی ئیسلامی بینگهرد تینویتی شکاوه، خودی خوی فهراموش ده کات له خیر و چاکه و به کهسانی تر ده به خشی، ههرچهنده خاوه نی مالی زوریش نهبی چونکه ئهم کاره زور بهرز و ناوازه و خوشهویسته، ئیسلام ئاماژهی پیداوه و، هانی داویان لهسهری، تاوه کوو ببیته شهقلیّکی تایبهتی و مروقی موسلمانی راستگو و به خشنده ی پی بناسریته وه.

ژیانی پیخه مبه ری پرپرو له و فیداکاری یه، بویه له ناو ده روونی موسلمانی پینشینه په گی داکوتابوو، پرخووبوو له خوپه وشتیان، سهل بن سعد وی وتی: ئافره تین هاته لای پیخه مبه ری جلیخی چنراوی هیناو، وتی: به دهستی خوّم چنیومه تا له به ری بیخه مبه ری پیخه مبه ری پینویستیشی پینوو، به و جله هاته لامان، یه کی وتی: بیده به من، چهنده جوانه! فه رمووی: باشه، جا ههندی له لامان دانیشت، پاشان پریشته وه و جله کهی پیچایه وه و بوی نارد، خه لکه که پییان وت: کاریکی باشت نه کرد! پیخه مبه ری له له به ریکرد و پیویستیشی پی بوو، پاشان لییت داواکرد که ده شزانی هیچ داواکاریه کی په ناکاته وه، وتی: سویند به خوا بو نه وه داوام لی نه کرد تا له به ری بکه م، به لکو تا بینته کفنم. سهل وتی: جا به راستیش بوو به کفنی)) فتح الباری ۱۶/۳.

پێغهمبهر ﷺ دڵی خوٚش دهبوو به بینینی ئهو خورهوشته له خهلکی، وهك دهفهرمووێ: ((ئهشعهریهكان ئهگهر له غهزادا ئافرهتیان بێوهژن كهوتایه، یان خوٚراكی منالهكانیان له مهدینه

کهمی کردبایه، ههرچی لهلایان بوو لهناو یه که جل کوّیان ده کرده وه . پاشان لهناو یه ک دهفر بهشیان ده کرد به یه کسانی، ئهوان له منن و منیش له وانم)) متفق علیه.

چهنده جوانه نه و خزنهویستییهی ئهنصار که مرزقایهتی لیّیانی ناسیوه! ههرواش له ئهشعهریهکان و هاوشیّوهی ئهوان له نهوهکانی ئیسلام ناسیویانه! وه فهزل و بهخشندهیی پیّغهمبهر هی چهنده مهزنه که تزوه کهی له دهروونی نهوهکانی پیّشینهی موسلمان چاند، نهوهکانی تریش لیّیان وهرگرتن، تا بوو به خورهوشتیکی رهسهن له خورهوشتهکانی کوّمهلّگهی ئیسلامی.

داب و نهریته کانی ملکه چی پیوه ره کانی ئیسلام ده کات

ئافرهتی موسلمانی چاوکراوه به ئهحکامه کانی ئاینه کهی ملکه چی داب و نهریت و باوی چهوت نابی، لهوه ی خهلاتی نابی، لهوه ی خهلاتی نابی، لهوه ی خهلاتی کون یا سهرده م بیت که ئیسلام دانی پیا نانی.

ئافرهتی موسلمان ماله کهی به وینهو پهیکهر نارازینیتهوه، سه گ له ماله کهی راناگری بن پاسهوانی چونکه پیغهمبهر ه قهده غهی لینکردووه، ههروا ده قه راسته کانیش به تهواوی پاساغیان کردووه.

ابن عمر الله وتى: پێغهمبهر الله فهرمووويهتى: ((ئهوانهى ئهو وێنانه دروست دهكهن له روٚژى قيامهت ئهشكهنجه دهدرێن، پێيان دهوترێ: دهى ئهوهى دروستتان كردووه زيندووى بكهنهوه)) متفق عليه.

خاتوو عائشه وتی: پیخهمبهر الله گهشتیک گهرایهوه، منیش پهنجهرهیه کی بچوکمان ههبوو به پهردهیه ک دامپزشیبوو وینه و پهیکهری تیابوو، کاتی پیخهمبهر الله تهمه یه بینی رهنگی گزرا، فهرموووی: ((نهی عائشه، توندترین نهشکه نجه له لای خوا له روّژی قیامه تبر نهوانه یه لاسایی دهستکردی خوا ده کهنهوه!)) عائشه وتی: ئیمه ش پهرده کهمان پارچه پارچه کرد و کردمانه سهرینیک یان دووان)) متفق علیه.

ابن عباس شه وتی: گویم له پیغهمبهر شه بوو دهیفهرمووو: ((ههموو نیگارکیشیک دهچیته ناو ئاگر، ههر وینهیه کی کیشابی لیبی دهبیته نه فسیک و، لهناو دوزهخ ئهشکه نجهی دهدا)) ابن عباس وتی: ئهگهر ههر ناچاربووی ئهو کاره بکهی، نهوا وینهی دار و بهرد و نهو شتانهی گیانیان تیا نییه بکیشه. متفق علیه.

ابي طلحة الله وتى: پيغهمبهر الله فهرموويهتى: ((فريشته كان ناچنه مالينك سه ك يان وينهى تيا بين)) متفق عليه.

خاتوو عائشه وتی: جبریل ـ علیه السلام ـ به لیّنی دایه پیغهمبهر الله له کاتیکی دیاریکراو بیّته لای، به لاّم کاته که هات و جبریلیش نههات! عائشه وتی: پیغهمبهر الله گرچانیّکی له دهست بوو فریّی دا و، فهرموووی: ((خودا و پیغهمبهرانی خوا ههرگیز به لیّنیان ناشکیّنن)) پاشان ئاوری دایه وه و بینی توله سهگیّک له ژیر چهرپایه کهیهتی. فهرموووی: ((ئهم سهگه کهی هاتوّته ژورهوه؟)) منیش وتم: سویّند به خوا ناگام لیّی نه بووه، ننجا فهرمانیکرد و ده ریان کرده ده رهوه پاشان جبریل هاته لای، پیغهمبهر شی فهرموووی: ((به لیّنت پیّدام و بوّت دانیشتم ، که چی پاشان جبریل هاته لای، پیغهمبهر شی فهرمووی: ((نه و سهگهی له مالتان بوو پیّگرم بوو، ئیمه ناچینه مالیّک سه گی یان ویّنه ی تیا بیّ)) مسلم ۱۹/۱۶.

ده قی فهرموووده لهم باره یه وه زورن، هه مویان هه تواسینی وینه و چه سپاندنی په یکه و حه رام ده قی فه رموووده لهم باره یه و زورن، هه مویان هه تواسینی وینه و چه سپاندنی په یکه ده که تاییدا ده که نافقان و لاره رینیان و خاوه نی به رژه وه ندی و حه ز و ناره زووو په له ده که ن بو نه وه ی سته مکاران زیاتر دریژه بده ن به سته مه کانیان، به هوی دامه زراندنی په یکه ر بویان له ژیان و له پاش مردنیان، تاوه کوو ببیته په رستراو یان هاوشیوه ی په رستراو، که له سه ر ته ختی پاشایه تی دانیشتوون و پشتی لاوازان و بی ده سه تار و قامچی سورده که نه وه.

ئه و ئیسلامه ی پیش پانزه سهده بیروباوه ری یه کتاپه رستی هینا، هه رچی بت و هاوبه ش دانانه بو خوا و نه فامییه هه مووی تیك شكاند، هه رگیز رازی نابیت جاریکی تر ئه و بتانه بگهرینه وه

ژیانی موسلمانانن جاری بهناوی زیندوو راگرتنی یادی فلانه سهرکرده، جاری تر به ناوی ریزگرتن له فلانه هونهرمهند، یا بهناوی بهگهورهگرتنی زانا یان شاعیر یان فلانه شهدیب. کومهلگهی ئسیسلامی کومهلگهیه کی یه کگرتووه، به گهوره گرتن و پیروز راگرتن بو کهس نازانی بیجگه له الله، لهم روانگهیهوه هیچ شوینیکی نییه بو نهو جوره بت و پهیکهرانه.

هدرچی راگرتنی سدگد، ندوا باسی تیا نیید ندگدر بو راوکردن یان بو مدور مالات و مینگدل یان بو مدور مالات و مینگدل یان بو زدوی و زار بینت، و ه هاتوووه له فدرموووده ی ابن عمر و وتی: بیستم له پیغدمبدر دیفدرمووو: ((هدر کدسی سدگیک رابگری تدنها سدگیک ندبی که بو راوکردن یان مینگدلی مدر و مالات بی، ندوا هدموو روژیک له پاداشتی دوو قیرات کدم دهبینتدوه)) متفق علید.

ههروا ئافرهتی موسلمانی تینگهیشتوو له دهفری زیر و زیبو ناخوا و ناخواتهوه، ههرچهنده زوریش دهولهمهند و خوشگوزهران بیت چونکه به کارهینانی دهفری زیر و زیو له ئیسلام یاساغه.

ام سهلهمه وتی: پیخهمبهر علیه فهرمووویهتی: ((ئهوهی له دهفری زیو دهخواتهوه وهك ئهوه وایه ئاگری دوزه خ له سكیدا رادا)) متفق علیه.

⁽۱) سەيرى تحليلا لهذا الانحراف ص: ۲۹۱ ـ ۲۹۳.

له گیراندوهی مسلم هاتوووه: ((ئدوهی لددهفری زیّر یان زیـو دهخـوات و دهخواتـدوه)) مـسلم ۲۹/۱۶. له گیراندوهیه کی تر: ((هدر کهسی له دهفری زیّر یان زیو بخواتدوه وهك ئدوهوایه له سکیدا ئاگریّك له ئاگری دوّزه خ رادا)) مسلم ۳۰/۱۶.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر لهههر کویّیه بیّت نهریته کوّمه لگاکه ی ده خاته ته رازووی حوکم و بنه ما و تیّگه یشتنه کانی ئیسلام، هه رچی له گه لی بگونجی وه ریده گری، ئه وه شی پیّجه وانه بیّت پشتگویّی ده خات، چ له کاتی ماره برین یا له کاتی ئاهه نگی بوك گواستنه وه بیّت، یان له ژیانی مال و خیّران کوّمه لگاکان بیّت چونکه داب و نه ریت له نیّو گهلان و ولاتانی ئیسلامی زوّر و جیاوازن، ئنجا حیکمه ت له داب و نه ریته کان یاسایی و مه شروعیه ت و گونجانیه تی له گه لا نیری و بیاده کردنی له نیّو خه لکی.

پابهنده به ئهدهبی ئیسلام له خواردن و خواردنهوه

ئافرهتی موسلمانی بیدار بهوه جیاده کریتهوه دهستگره به ئهدهبی ئیسلام له خواردن و خواردن و خواردندوه، کاتی لهسهر خوان نان دهخوات، یا کاتی ریک و پیکی خوانه کهی دهبینی، دهزانی تا چ راده یه نیسلامی پهیره و کردووه.

ئافرهتی موسلمان بهناوی خوا دهست به خواردن ده کات، وه به دهستی راستی و له لای خویهوه دهخوات، وه ک پیغهمبهر ه دهفهرمووی: ((ناوی خوا بینه و به دهستی راستت بخو و له لای خوتهوه بخو) متفق علیه.

ئهگهر لهسهره تا له یادی چـوو نـاوی خـوا بیّنــی، ئـهوا خـاتوو عائـشه ده لـی: پینغهمبـهر ه شی فهرمووویه تی: ((ههر یه کیّکتان نانی خوارد با ناوی خوا بیّنی، ئهگهر له یادی چـوو لـه سـهره تاوه ناوی خوا بیّنی، با بلیّ: بـهناوی خـوا لـه سـهره تا و لـه کوّتـایی)) ابـو داود ۲۷۵/۳ والترمـذي ۲۸۸/٤.

هدرچی نان خواردنه دهبی به دهستی راست بی، هدرگیز ئافرهتی موسلمان به دهستی چهپی نان ناخوات، پینهمبدر ﷺ دهفهرمووی: ((ئهگهر یهکیکتان نانی خوارد با به دهستی راستی بخوات، هدروا به دهستی راستی بشخواتهوه، "چونکه شهیتان به دهستی چهپی ده خوا و ده خواتهوه)) مسلم ۱۹۱/۱۳.

هدروا ده فدرمووی: ((کهستان به دهستی چهپی نه خوا و نه خواته وه " چونکه شهیتان به دهستی چهپی ده خوا و ده خواته وه)) مسلم ۱۹۲/۱۳.

نافع ئەمەى لى زيادكردووه: ((وه به دەستى چەپى نەبەخشى و وەرنەگرى)) مسلم ١٩٢/١٣.

سهلهمهی کوری نه کوه ع هی وتی: پیاویک له لای پیخه مبه ر هی به دهستی چه پی نانی خوارد، فهرموووی: ((به دهستی راستت بخوّ)) وتی: ناتوانم: فهرموووی: ((یا خوا هه ر نه توانی))! ته نها له به ر لووت به رزی وتی ناتوانم! ننجا نه و پیاوه تا مرد نه یتوانی نه و دهسته ی بو ده می به رزکاته وه. مسلم ۱۹۲/۱۳.

پینغهمبهر ها له ههموو شتیک حهزی له راستهوانهیی ده کرد و هانی خه آنکیسشی لهسه ر ده دا، بوخاری و مسلم و امام مالک له ئهنهس ده گیرنهوه: ههندی شیریان هینا بو پینغهمبه سی به به ناوی بیر روونکرابوویهوه، له لای راسته ی ده شتنشینیک و لای چهپیشی امامی ابوبکر وهستابوو، ننجا یه که مجار به خوی لینی خواردهوه، پاشان دایه ده شتنشینه که و فهرموووی: ((راسته پاشان راسته)) متفق علیه.

سهیل بن سعد گورتی: ((خواردنهوهیه کیان هیّنا بـ ق پیّغه مبـه الیّنی خوارده وه، لـه لای پاستی کوریّك ـ نهو کوره ابن عباس بـووه ـ بـوو، لای چهپیـشی پیـاوی بـه تهمـه ن بـوون، بـه کوره کهی فهرمووو: ((ریّگه ده ده ی یه که مجار بده مه نهوانه؟)) کوره که وتی: نا سویّند به خوا به شـی خوّم له توّ به کهس ناده م، ننجا پیخه مبه ر گله دایه دهستی)) متفق علیه.

ئه و دهقانه ههموویان جهخت لهسه رگرنگی ئه م ئادابه ئیسلامییه ده کهنه وه ، که ده بی موسلامان به بی که مته رخه می دهستی پیوه بگریّت، هاوه لآن و شویّنکه و توانیش لهسه ر ئه محاله بوون، ئه وه تا عمر الله له یه کی له سه ردانه کانی و به سه رکردنه وه ی گهله که ی پیاویّکی بینی به دهستی چه پی ده یخوارد، پینی وت: به نده ی خوا به دهستی راستت بخو، جاریّکی تر بینیه وه به دهستی

چهپی ده یخوارد، به داره کهی دهستی لینیدا و پینی وات: به نده ی خوا به دهستی راستت مخن، بن جاری سینیه میش بینی به دهستی چهپی ده یخوارد، به داره کهی دهستی لینی داو و به توندی پینی وت: به نده ی خوا به دهستی راستت مخز، پیاوه که وه لا می دایه وه، نهی نه میری باوه رداران نه و دهسته براوه ته وه، عمر وتی: به چی براوه ته وه؟ وتی: له روزی غه زای موئته براوه ته وه، ننجا عومه رگریا، روویکرده پیاوه که و داوای لینبوردنی لینکرد و دانه وایی کرد و وتی: کی ده ستنویژت پسی هه الله گری؟ کی پیویستیه کانت جینه جی ده کات؟ کی له کاروباره کانت کومه کیت ده کا؟ پاشان فه رمانیکرد چاودیری بکریت و سه رپه رشتی بکریت.

ئهوجا رووی گوفتارم لهو ئافرهتانه ده کهم که یاسا و رژیمی خوانی روزثاوایی پهیپه و ده کهن، به دانانی جهنگال له لای چهپ و چهقیش له لای راست، تاوه کوو به ده ستی راست خواردنه که بیرن و به ده ستی چهپیش بیخوات، ئنجا ده بینی خال به خال ئهم رژیمه پهیپه و ده کهن، به بی هه موار کردن، کهچی کاتی به ده ستی چهپیان ده خون پیچهوانهی رینمایی پیغه مبه راست و چهقو کهن وه توزیک خویان نه زیه تاکهن و جهنگاله که بگویزنه وه ده ستی راست و چهقو کهش بو ده ستی چهپ، نه بادا پیچهوانه ی ره وتی روز ثناوایی ره فتار بکهن. ئه مه ش جوریکه له داروخانی ده روونی که ئومه تی پیچه وانه ی ره وتاربووه له و تازه گهریه ی بوی ره وانه ده کری و پسی به پسی پیاده ی ده کهن به به به موار کردن، یا گورانیک که بگونجی له گهل که سایه تی و ئاین و بنه ما ره سه نه کانی. ئافره تی موسلمانی روز شنبیریش دووره له و لاساییه کویرانه و بی نرخانه.

نافرهتی موسلمانی روّشنبیری شانازیکار به ئاینه دامهزراوه کهی و ئهده به بهرزه کهی جهخت ده کاتهوه لهسهر خواردن به دهستی راستی، ئافرهتانی تریش بو ئهمه بانگ ده کات، شهرمیش ناکات کاتی به ئاشکرا ئهم کاره ده کات له ئاههنگ و ئهو کوّبوونهوانهی تا ئیّستاش دهستگرن به وه کی له لایهن روّژناوا دیّت، تاوه کوو ئافرهتانی بی ئاگا و ئاش و بوّش بیّدارببنهوه، بگهریّنهوه بو بیروهوّشیان له پهیره و کردنی ریّنمایی سوننهتی پیّغهمبهر نش له راستهوانهیی له کاتی خواردن و خواردن و خواردنهوه.

هدرچی پرسی دووه مه، ئهوه یه له پیش خویه وه بخوات، وه کوو چون عومه و بن ابسی سه له مه هه ده ده نیخ منال بووم له ژیر سه رپه رشتی پیغه مبه و ها دابووم، نانهان ده خوار، منیش به هه موو لایه کی ده فره که ده ستم ده گیرا، پیغه مبه ر هی فه رموووی پیم: ((ئه ی منال ناوی خوا بینه و به ده ستی راست بخو، وه له پیش خوشت بخو)) متفق علیه.

جوانتره بز ئافرهت کاتی به دهستی نان دهخوات، به نهرم و نیانی و ریّك و پیّکی بیخوات، کعب بن مالك هی وتی: (پیخهمبهری خوا هی م بینی به سی پهنجهی نانی دهخوارد، کاتی تهواو دهبوو پهنجه کانی دهلیّسته وه) مسلم ۲۰٤/۱۳.

جابر گه له پیخهمبهر هی ده گیریتهوه فهرمانیکردووه به لیستنهوهی په نجه کان و سرینهوهی ده فری نان خواردن و فهرموووی: ((چونکه ئیسوه نازانن له کویی خواردنه که تان فه و و پیروزی ههیه)) مسلم ۲۰۷/۱۳.

ئهنسهس شه وتسی: پیخهمبهر شه ئهگهر نانی بخواردایه ههر سسی پهنجهی دهلیه ستهوه و ده نهده می ده این ستهوه و ده نهدمود و (ایه گهر پارویه که له یه کینکتان کهوته خواره وه با هه لیگرینه هوه و پیسیه کهی لی لابدات و بیخوات و بی شهیتان جینی نه هیلیی)) وه فهرمانی پیمان ده کرد ده فره که شهرسپینه وه و ده نهدمود و (ائیوه نازانن له کویی خواردنه که تان فه پ و پیروزی ههیه)) مسلم ۲۰۷/۱۳.

لهم ریّنماییه بهرزهی پیّغهمبهر گ ویّرای دهستکهوتنی فه پ و پیروّزی، هاندانه لهسه ر پاك و خاویّنی دهستهکان و دهفرهکان، وه سرینهوهیان له پاشماوهی خواردن که شایستهتره به مروّقی پهروهرده کراوی خاویّن، زیاتریش به لگهیه لهسه ر ریّك و پیّکی و خاویّنی و زهوقی بهرزی، ئهمپوّش پوروهرده کراوی خاویّن گرتووه به و داب و نهریتهی پیّغهمبه ر گ پیاده ی کردبوو پیّش ۱۵ سهده، ئهمپوّ روّژئاواییهکان دهفرهکانیان دهسپنه و هیچی تیا ناهیّلن.

ئافرهتی موسلمانی پهروهرده کراو له کاتی نان خواردن مرچه مرچ و مشهمش ناکات، فو له خواردن ناکات، دهمی و خواردن ناکات، دهمی و خواردن ناکات، دهنگی ناخوشی لی نابیسری، پاروی گهوره ناخاته دهمی نهبادا دیمهنی دهمی و شیوهی ههانئاوساو و ناشیرین بیته بهرچاو سروشت و ناسکی و نهرمیه کهی بیزراو بیته بهرچاو.

واتا: ((سوپاس و ستایشی زور و پاك و پیروز و فه و تیخراو بن و الله، خوداینه کنهمی نهکنهی و لیمانی نهبری و لینی بی نیاز نین، پهروه ردگارمان)).

معاذ بن انس الله وتى: پيغهمبهر الله فهرموووى: ((ههركهسيّ نانى خوارد پاشان وتى: الحمد نلّه الذي اطعمني هذا الطعام ورزقنيه من غير حول مني ولا قوة)) ابو داود ١٣/٤٠ والترمذي ٥/٨/٥.

واتا: ((سوپاس و ستایش بق ئهو خوایهی ئهوهی پینه خشیم و رزق و روزی پیدام بی ئهوهی هیچ ههول و هیز و توانایه کی منی تیدابیت، ئهوا خودا له گوناهی خوش ده بیت)).

ئافرهتی موسلمانی خاوهن پهروهردهی ئیسلامی عدیب له خواردن ناگری، ابو هریسره الله و وسی: ((ههرگیز پینغهمبهر الله عدیبی له خواردن نهگرتووه، ئهگهر دلنی ببردایه ده پخوارد، وهگهرنا وازی لی دههیننا)).

هدرچی ئهده بی ئاو خورادنه وه یه به هه مان شیّوه له ئه ده بی ئیسلامی و ه ریده گری، له پاش بسم الله کردن به دوو یان سی جار ئاوه که ده خواته وه، هه ناسه ی له ناو ده فری ئاو خواردنه وه نادات، تا له توانای بیّت به دانیشتن له توانای بیّت به دانیشتن ئاو ده خواته وه، ئه نه سی جار ئاوی ده خوارده وه)) متفق علیه.

پینعه مبه ر الله ده فه رمووی: ((به یه ك جار ئاو مهخونه وه ك ئاوخواردنه وه ى حوشتر، به لام به دوو جار یان سی جار ئاو بخونه وه كاتی ئاو ده خونه وه بسم الله بكه ن، كاتیكیش ته واوبوون الحمد لله بكه ن) الترمذي ۳۰۲/۶.

ابی سعید الخدری کی وتی: پیغهمبهر کی قهده غهی کردوین له فوکردن له خواردنهوه، پیاویک وتی: شتی پیسی تیا دهبینم، پیغهمبهر کی فهرموووی: ((کهواته بیریژه))، وتی: لهیه همناسهدا

تیّر ئاو نایم، پیّغهمبهر ﷺ فهرموووی: ((کهواته دهفره که له دهمت بهرزکهرهوه پاشان ههناسه بده)) الترمذی ۳۰۲/٤.

ئنجا باشتره بۆ ئافرەتى موسلمان لەپال ئەمانەى باسكران لــه دەمــى كونــدە نەخواتــەوە و بــه دانيشتن ئاو بخواتــەو، تا لە تواناى دابينت، ھەرچەندە دروستە ئەگەر لە دەمى كونــدەش بخواتـــەوە و يا بە وەستاوى ئاو بخواتــەو، چونكە پيغەمبەر تى بە ھەموو ئەم حالەتانە ئاوى خواردۆتــەوه.

پابهنده به سلاوی ئیسلام

یه کی له و ئادابه ئیسلامیانه ی ئافره تی موسلمانی پی جیاده کریّته وه: پابه ندبوونیه تی به سلاوی ئیسلامی، به السلام علیکم ده گات به موسلمانان، به پینی بنه ماکانی سلاوکردن که ئیسلام دایر شتووه و فهرمانیکردووه به سلاوکردن له یه کتری.

سهلامکردن له ئیسلام ئهده بینکی ئیسلامی پهسهن و دیاریکراو و پینکخراوه، خودا له قورئان فهرمانی پینکردوین، پینغه مبهریش فی پینکی خستووه و بنهما و بنه پهته کانی بو داناوین له پینکردوین که فهرمووده گیپه وه کان له به شینکی سهربه خویان داناوه و ناویان ناوه (کتاب السلام) یان (باب السلام).

خودا دەفەرمووى: ﴿يَآ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَدخُلُوا بَيُوتًا غَيرَ بُيُوتِكُم حَتَّى تَستَأْنِسُواْ وَتُسَلِّمُواْ عَلَى أَهلِهَا. واتا: ئەى ئەوانەى باوەرتان ھێناوە نەچنە مالانێك بێجگه لـــه مــالنى خۆتــان تــا مۆلــــهت وەردەگرن و سلاو دەكەن لە دانيشتوانەكەى﴾ النور: ٢٧.

ههروا فهرمانیکردووه بهههمان شیّوه یان به باشتر سلاو وهلامبدهینهوه، واجبه لهسهر ههر ههروا فهرمانیکردووه بهههمان شیّوه یان به باشتر سلاو دهفهرمووی: ﴿ وَإِذَا حَیِّیتُم بِتَحِیَّةٍ فَحَیُّواْ بَأْحسَنَ مِنهَا أو رُدُّوهَا. واتا: ئهگهر سلاوتان لیّکرا به باشتر یا وهکو خوّی وهلام بدهنهوه ﴾ النساء: ۸۲.

عبدالله بن عمر بن العاص الله وتى: پياويك له پيغهمبهر الله على پرسى: كامه ئيسلام خيرتره؟ فهرموووى: ((نان بدهيى و سهلامكردن لهوهى دهيناسى و نايناسى)) متفق عليه.

سهلامکردن یه کیّکه له و ۷ راسپارده یه ی پیّغه مبه ره اسه هاوه لآنی راسپارد بوو تا پیّوه ی پابه ند بن له ژیانی کومه لآیه تیان، البراء بن عازب ه وتی: ((پیّغه مبه ره فه رمانی به ۷ شت پیّکردوین: سهردانی نه خوّش، شویّنکه و تنی جه نازه، و تنیی یر حمل الله به و که سه ی ده پیشمی، سهر خستنی لاواز و بیّده سه لاّت، پالپشتی کردنی سته م لیّکراو، سلاوکردن، نه شکاندنی سویّندی سویّندی سویّندخوّر)) متفق علیه.

پینغهمبهر گل گرنگیه کی زوری داوه به سلاو کردن، هانی داویان لهسهر پیاده کردنی، وه خوشهویستی کردووه لهلامان پونکه دهیزانی کاریگهری چهنده زوره لهسهر ته قاندنه وه سهرچاوه ی خوشهویستی له دهروونه کان و، پته کردنی پهیوه ندییه کانی د آن، ههروا توکمه کردنی پهیوه ندییه کانی د آن، ههروا توکمه کردنی پهیوه ندییه کانی د و ستایه تی و نزیکایه تی و سینه سافی له نیوان تاکه کان و کومه له کان، ته نانه به هو کاری دروستبوونی خوشه ویستی داناوه که بهره و ئیمان و باوه پر ده بات، دواتریش بو به هه شت تا به هه شدت تا به هه ناچه به به هه شدت تا باوه پنه ناویش ناهینن تا یه کترتان خوش نه ویت، نایا شتیکتان پی بایم نه کهر بیکه ن ببیته همیشه سلاو له یه کتر بکه ن)) مسلم ۲/۳۰.

وه دهفهرمووی: ((ئهوهی له ههموو کهس له خوا لهپیشتره ئه کهسهیه یه که مجار سهلام دهکات)) ابو داود ۳۸۰/۵.

بۆیه عبدالله بن عمر الله دهچوویه بازار و بهلای ههر یه کیک تیپه ریبوایه سلاوی ده کرد، روژیک یه کیک کی پرسی: له بازار چی ده کهی، نه شتیک ده کری، نه له کهل و پهلیک دهپرسی و نه نرخی زیاد ده کهی، له کورو دانیشتنه کانی بازاریش دانانیشی؟ وتی: (بهلکو ده چینه بازار له پیناوی سلاو کردن له وانه ی ییان ده گهین) البخاری ۲/۵/۲.

ئافرهتی موسلمانیش پابهنده بهم شیّوازه پیروّزهی سلاوکردن، سلاّوی رِهسهنی ئیسلامی، وه به سلاّوی تر و شیّوازی تری بیّجگه لهمه رازی نابیّت.

ئهم سلاوهی نیسلام خودا بر موسلمانانی ههلبراردووه لهوه ته نادهم کی دروستکردووه و فیری کردووه، تا به شیوازه سلاو له فریشته کان بکات چونکه واتای سهلام (ئاشتی) خوشه ویسترین شته بر مروق له ههموو کات و شوینیکدا. وه بیجگه له ئومه تی ئیسلام که له سهر ئاینی پاك و بیگهرد ماوه تهوه، هیچ ئومه تیکی تر پابه ند نهماوه به مسلاوه خواییه پهسهنه، پیغه مبهر که ده فهرمووی: ((کاتی خودا ئاده م کی دروستکرد، فهرمووی: برو سلاو بکه له کومه له کومه له مون دانیشتبون بابیسته چون سلاوت لیده کهن، ئهمه ده بیته سلاوی خوت و نه تهوه کهت، ننجا ئاده م که فهرمووی: (السلام علیکم، فریشته کان و تیان: السلام علیک ورهمة الله یان بر زیاد کرد)) متفق علیه.

بۆیه سهیرنییه نهم شیّوازه ببیّته سلاوی پیروز و پاك" چونکه لهلایهن خوداوه بوّمان هاتوووه و فهرمانی پیکردوین بیکهین به سلاوی خوّمان و لیّی لانه دهین بوّ شینوازی تر، خودا ده فهرمووی: ﴿ فَإِذَا دَخَلتُم بُیُوتًا فَسَلِّمُواْ عَلَی اُنفُسِکُم تَحِیَّةً مِن عِندِ اللهِ مُبَارِکَةً طَیِّبَةً. واتا: ته گهر چوونه ههر مالیّک سلاو له خوّتان بکهن ـ واتا بلیّن: السلام علینا وعلی عباد الله الصالحین ـ سلاویکی پیروز و پاك و بیدود دهرده گرنهوه النور: ۲۱.

خاتوو عائشه وتى: پێغهمبهر ﷺ پێى فهرموووم: ((ئهمه جبريله سهلامت لێدهكات، وتى: وتم: سهلام و رهجمهت و بهرهكاتى خوا لهو بێ)) متفق عليه.

سلاوکردن له ئیسلام بنه مای هه یه، ئافره تی موسلمانی پابه ند به رینمایی ئاینه که ی سوره لهسه ر به وردی پیاده کردنی له ژیانی کومه لایه تی، ابو هریره هی وتی: پیخه مبه ر هی فه رمووی: ((سواری سلاو له پیاده ده کات، پیاده ش سلاو له دانیشتوو ده کات، چه ند که سین کیش سلاو له چه ند که سین کی زورتر ده که ن) متفق علیه. له گیرانه وه یه کی تری بوخاری: ((بچوکیش سلاو له گهوره ده کات)) البخاری: ٤٤٠.

ئەسماى كچى يەزىد وتى: پيخەمبەر ﷺ رۆژنىك بە مزگەوتىدا تىپەرى، كۆمەلىنىك ئافرەت دانىشتبوون، پىغەمبەر ﷺ دەستى ھەلابرى وەكوو سلاوكردن لىيان)) الترمذى ٥٨/٥.

پیویسته له منالیش سلاو بکری، تاوه کوو رابین لهسهر ئادابی سلاو کردن، ئهنهس ﷺ رِوْژیه ک به لای چهند منالیّك تیپه ری و سلاوی لیّکردن و، وتی: (پینغه مبهر ﷺ وایکردووه) متفق علیه.

یه کینکی تر له بنه ما و نه ده به کانی سلاو کردن له نیسلام نه وه یه: کاتی به شه و سلاو له یه کی ده که که که یه ده ده نگینکی نزم بینت، به شیوه یه ک نووستوو بیدار نه کاته وه، میقداد و وتی: ((نیمه به شه شیری پیغه مبه را شه مان هه لاه گرت، ننجا به شه و ده ها ته لامان و به شیوه یه ک سلاوی ده کرد نووستووی به ناگا نه ده هینا، ته نها که سی بیدار ده یبیست، ننجا نه و شه وه شه پیغه مبه را شه ها ته لامان و وه کوو جاران سلاوی کرد)) مسلم ۱۱/۱٤.

ههروا سلاوکردن تهنها بو چوونه ژوورهوه نییه، به لکو که هاتیه دهروه شسلاو بکه، پیغهمبهر همروا سلاوکردن ته نها بو چوونه ژوورهوه نییه، به لکو که هاتیه ده وی کات، کاتی هه لساش با سلاو بکات، کاتی هه لساش با سلاو بکات و چونکه سلاوی یه کهم له پیشتر و خیرتر نییه لهوه ی کوتایی)) ابو داود ۳۸۹/۵ والترمذی ۱۲/۵.

ئنجا ئافرهتی موسلمانی روشنبیری خاوهنی خورهوشتی رهسهنی ئیسلامی له ریّی ریّنماییه بهرزهکانی پیّغهمبهر الله گهورهیی سلّاوکردن و ئادابهکانی تیّدهگات و بهوردی له ژیانی تایبهتی و گشتی پیاده ی ده کات و ، خهلکیش هان ده دات لهسهر پیاده کردنی و پابهندبوون به بنه ماکانی.

ناچيته بيجگه له ماٽي خوّى مهگهر به موّلهت وهرگرتن

نافرهتی موسلمانی رِوشنبیر ناچیّته مالیّکی بیّجگه له مالیّ خیّی پییش مولّهت وهرگرتن، پاشان سلاو له دانیشتووانی نهو ماله دهکات. نهمهش فهرمانیّکی خواییه، ناکری فهراموش بکری و چاوپوشی لیّبکری، وه که دهفرمووی: ﴿یَآایُّهَا الَّذِینَ آمَنُواْ لاَ تَدخُلُواْ بُیهوتًا غَیرَ بُیلوتِکُم حَتَّی تَستَأنِسُواْ وَتُسلّمُواْ عَلَی اَهلِهَا ذَالِکُم خَیرٌ لَکُم لَعلَّکُم تَدکروون. فَإِن لَم تَجِدُواْ فِیها احَدًا فَلاَ تَدخُلُوها حَتَّی یُؤذَنَ لَکُم وَإِن قَیلَ لَکُمُ ارجِعُواْ فَارجِعُواْ هُو اَزکَی لَکُم وَالله بِمَا تَعلَمُونَ عَلِیمٌ و وَإِن قَیلَ لَکُم البِعَنْدَنَ الَّذِینَ مِن قَبلِهِم. واتا: نهی نهوانهی والله باوه رِتان هیّناوه نهچنه مالانیّ بیّجگه له مالی خوّتان تا موّلهت وهردهگرن و سلاو له دانیشوانه کهی ده کهن. نهگهر کهستان لهو ماله نهبینی نهچنه ژورهوه تا موّلهتتان دهدریّ، وه شودا دانیشوانه کهی ده کهن. نهگهر کهستان لهو ماله نهبینی نهچنه ژورهوه تا موّلهتتان دهدریّ، وه شارازا و زانایه به کرده وه کانتان و ﴿کاتیّ مناله کانتا گهیشتنه تهمهنی پیّگهیشتن با موّلهت وهرگرن وه ک چوّن گهوره کانیان پیّش نهوان موّلهتی هاتنه ژورهوه بان وهرده گرت. النور: ۲۷،

ناشی بق ئافرهتی موسلمان مقلهت وهربگری بق چوونه مالیّك كه دروست نییه بقی بچیّته ئهو مالیّه وه که موسلمان بق چوونه لای ماله، وهك مالیّك تهنها پیاوی بیّگانهی تیابی، مقلهت وهرگرتنی ئافرهتی موسلمان بق چوونه لای ئافرهتانه، یان ئهو پیاوانهی مهحرهمن.

مۆلەت وەرگرتنىش لە ئىسلام ئادابى ھەيە:

یه که میان: موّله ت و ه رگر له به ر ده رگا ناوه ستی، به لکو لای چه پ یا راستی ده رگا ده گری، عبدالله بن بُسر ای وتی: ((کاتی پیغه مبه را که چووبایه مالیّک و ویستبای موّله تی چوونه ژوره و ه و ه رگری، له به ر ده رگا نه ده وه ستا، به لکو له لای راست یان چه پی ده رگا ده وه ستا، نه گه ر موّله تی در ابوایه ده چوویه ژوره وه نه گه رنا ده رریشت)) البخاری ۱۳/۲ .

چونکه مۆلهت وهرگرتن لهپیناو سهیرکردنی چاو دانراوه، سهل بن سعد گوتی: پیغهمبهر پیغهمبهر ((بهلکو مۆلهت وهرگرتن لهپیناوی چاو دانراوه)) متفق علیه.

لهم روانگهیهوه دروست نییه بز کهسی مؤلهت وهرگر پیاو بی یا ئافرهت، راستهوخو لهبهر دهرگا بوهستی و چاو ببریته کردنهوهی دهرگا.

دووهمیان: یه که مجار سلاو کردن پاشان مؤلمت و هرگرتن، دروست نییه مؤلمت و هرگرتن پیش سلاو کردن، ریبعی بن حیراش وتی: پیاویک له به رهی عامر بوی گیزامهوه، پیغهمبه را الله مالیک بووه، ئهمیش مؤلمتی چوونه ژورهوهی و هرگرت و وتی: بینمه ژورهوه؟ پیغهمبه را الله به خرمه تکاره کهی فهرمووو: ((برؤ دهرهوه لای ئه و کابرایه و چؤنیه تی مؤلمت و هرگرتنی فینر بکه. پینی بلی: السلام علیکم، ئایا بینمه ژورهوه؟ پیاوه که گویی لی بوو، وتی: السلام علیکم، ئایا بینمه ژورهوه)) البخاری ۱۸/۲ه.

سیّیهمیان: پیّویسته موّلهت وهرگر ناوی یان نازناوی خوّی بدات، ئهگهر پیّی وترا: تو کیّی؟ وه نابی وشهیه کی شاراوه و نادیار بلّی وه که: منم، یا خوّمانین، جابر الله وتی: هاتمه لای پیّغهمبهر لله دهرگام دا، فهرموووی: کیّیه؟ وتم: منم، فهرموووی: منم منم؟! وه ک بلیّی پیّی ناخوّشبوو)) متفق علیه.

ابي ذر هه وتی: (شهویک له شهوه کان چوومه دهرهوه، بینیم پینغهمبهر ه به تهنیا ده پوات، منیش له ژیر پوشنایی مانگ پویشتم، ناوری دایهوه و بینیمی، فهرموووی: ((ئهوه کییه؟)) وتم: ابو ذر). متفق علیه.

أم هانيء وتى: هاتمه لاى پينعه مبهر ه خنى ده شوشت، فاتيمه ش پهرده ى بو كردبوو، فهرموووى: ((ئهوه كييه؟)) وتم: (منم ام هانىء). متفق عليه.

چوارهمیان: ئهگهر پینی وترا بگهرینوه، با بگهرینتهوه بی نهوهی له دلهوه پینی ناخوش بینت، خودا ده فهرمووی له سورهتی النور ئایهتی ۲۸. پیشتر راقه کراوه.

بۆیه ابو موسی الاشعری ﷺ وتی: پینغهمبهر ﷺ فهرموووی: ((مۆلهت وهرگرتن سی جاره، ئهگهر رینگای چوونه ژورهوهی درا باشه، ئهگهرنا با بگهرینتهوه)) متفق علیه.

ابو موسی ﷺ وتی: (سنی جار مؤلّـه تم لـه عمـر وهرگـرت بـۆ چـوونه ژورهوه، کهچـی رینگـهی پیننه دام، منیش گه رامه وهن که سینکی نارد به شوینم و وتی: ئهی عبدالله، سهخت بوو له سهرت لهبهر دەرگام بوەستى؟ بزانه خەلكىش بەھەمان شيوە لايان سەختە لەبەر دەرگات بوەستن، منيش وتم: به لأم من سي جار مؤله تم ليت وه ركرت، كه چي رينگهم پينه درا، منيش گه رامه وه (ئاوه ها فهرماغان پيکراوه) عمر وتي: له کي ئهوهت بيستووه؟ وتم: له پيغهمبهر على م بيستووه، وتي: شتیکت له پیغهمبهر ﷺ بیستووه که ئیمه نهمانبیستووه؟ ئهگهر بهلگهیهکی رِوْشن لهســهر ئــهو قسەيەت نەھينىيەوە دەتكەمە پەند. ئنجا چوومە دەرەوە تا ھاتمــه لاى كۆمـــهلى لــه ئەنــصار لــه مزگهوت دانیشتبوون، لهم بارهیهوه پرسیارم لینیان کرد، وتیان: ئایا کهسینك ههیه گومانی لهو قسدیه هدبی ؟ منیش ئدوهی عمر وتی پیم راگدیاندن، وتیان: دهبی ئدوهی له هدمِدومان بـچوکتره له گەلت بى بۆ لاي عمر، ئنجا ابو سعيد الخدرى يان ابو مسعود ھەلسا و لەگــەلم ھــات بــۆ لاي عمر و وتی: لهگهل پیغهمبهر علیه دهرچووین، دهچووه لای سعد بن عوباده، گهیشته مالیان و سلاوی کرد، بهلام مؤلهتی پینهدرا، دوباره سلاوی کرد، پاشان سی باره سلاوی کرد، ههر مؤلهتی نهدرا، فهرموووي: ئهوهي لهسهر ئيمه بوو كردمان، پاشان گهرايهوه، ننجا سعد شوينني كهوت و وتى: ئەي پيغهمبەرى خوا، بەو كەسەي تۆي بە حەق ناردووه، ھەرچەند جار سەلامت دەكرد دهمبيست و وه لأمم ده دايهوه، به لأم حه زمكرد زورتر سه لام له خوم و له مال و خيرانم بكهى. ئنجا ابو موسی وتی: سویّند بهخوا ئهمین و دهست پاکم لهسهر فهرمووودهی پیّغهمبهری خوا ﷺ،

عمر وتی: به لیّ، به لاّم حه زم ده کرد قسه که ت بسه لمیّنم و دلّنیا بم)) فـ تح الباری ۲۹/۱۱ ومـسلم ۱۳۰/۱٤.

له گیّرانهوهی مسلم هاتوووه: کاتی عومه ه فهرمووده که بی سهلا، وه کوو سهرزه نشتی ده روونی خوّی وتی: (لهو فهرمانهی پینه مبهری خوا ه بی ناگا بووم، ده رچوون بو بازرگانی له بازار سهرقال و بی ناگای کردبووم) مسلم ۲۳٤/۱۶.

ئهمانه ئاداب و بنهماکانی مۆلهت وهرگرتن بوو له ئیسلام، بینگومان ئافرهتی موسلمانی گرنگی دهدات به وهرگرتنی و ملکهچبوون بوّی و پیاده کردنی له ژیانیدا، ههر کاتیک بچینته سهردانی مالیّک، مولهتی چوونه ژورهوه له خاوهن مال وهرده گری، ههروا کوران و کچانیشی فیری ئهم ئادابانه دهکات.

بچينته كۆريك ئەو شوينه دادەنيشى كە كۆتايى كۆرەكەيە

ئه مه ش یه کینکی تره له ئه ده بی نافره تی موسلمان کاتی ده چینته کورینکی قه ره بالغ و نافره تانی تر پیش ئه و شوینی خویان گرتووه، له و کاته دا ئه م له کوتایی کوره که داده نیشین. ئه مه ش ئه ده بینکی کومه لایه تی به رزه له کرده وه و گوفتاری پینه مبه را شه و هرگیراوه، هینمای زهوقی جوان و پایه بلندی کومه لایه تی و ره فتار شیرینییه.

ئافرهتی موسلمانی بیدار بهسهر دانیشتوانی کۆرهکه تیناپهری و خهلکی ناچارناکات تا شوینی بخ چۆل بکهن، جابر بن سهموره ه وتی: ((کاتی بهاتینایه کوری پیغهمبهر الله لهو شوینه دادهنیشتین که کوتایی کورهکهیه)) ابو داود ۱۹٤/۵ والترمذی ۷۳/۵.

نافره تی موسلمانی بیدار دووره لهوه ی له نیوانی دوو که سه دانیسی و له یه کیان بکات، مهگهر زور پیویست بی، یان به موّله تی نهوان بیّت "پیغه مبهر شی ده فهرمووی: ((دروست نییه بوّ هیچ پیاویک له نیّوانی دوو که سه دانیشی مهگهر به ریّگه دانیان بیّت)) ابو داود ۱۷۵/۵ والترمذی ۱۷۵/۵.

ئیسلام بهتوندی ناپهسندی و قیزهونی ئهم خورهوشته ی روونکردو ته وه سعید المقبری وتی: (به لای ابن عمر تیپه رپیم پیاویکی له گه لا ابنو قسمی له گه لا ده کرد، منیش چوومه لایان، ابن عمر له سنگی دام و وتی: ئه گهر دوو که ست بینی به یه که وه قسم ده که ن مه چووه لایان و له گه لایان دامه نیشه، تا مولاتیان لی وه رده گری، وتم: ئه ی عبدالرحمن خودا چاکت بکات، به لاکو نیازم وابوو خیریکتان لی ببیستم) البخاری ۲/۸۰۰.

ئافرەتى موسلمان پەيرەوى ئەم ئادابانە دەكات بۆ بردنەوەى رەزامەنى خوا

ئهگهر سي ئافرهت بوون دووانيان جيانابنهوه و بهنهيني قسه ناكهن

رینماییه کانی ئیسلام هاتن تا مروقی بهرز و ههست بلند داریدژی، به شیوه یه ک وردبین بیت، ههستی خه لاکی ره چاو بکات، ئهم یاسایانه دانراون بو به دیهینانی بنه ما خوره و شیروازی کومه لایه تی که کروک و مهبهستی ئهم ئاینه یه، وه فهرمانی پیکردوین دهستی پیوه بگرین و له ژیا نهاندا پیاده ی بکهین.

پێغهمبهر الله دهفهموێ: ((ئهگهر سێ کهس بوون، نابێ دووانتان بهنهێنی و بهجیا لهوهیتر قسه لهگهل یهکتر بکهن، تا تێکهڵی خهڵك دهبن چونکه ئهم کاره دلّی ئهوهیتر خهفهتبار دهکات)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمانیش دهست بهم ریننماییه ده گری و ههستی خوشکی سی یهم لهبهرچاو ده گری، بارودوخ ههرچونیک بینت. وه ئه گهر پینویست بوو دووان به جیا لهوه ی سینیهم قسه بکهن، شهوا با مولاهتی لینوه رگرن و، له کورتی قسمی ده برینته وه و، داوای لینبوردنیش ده کات.

ئافرهتی موسلمانیش پهیپهوی ئهم کارهی ابن عمر ده کات، ههستی کهسی سیّیهم لهبهرچاو ده گری، نهبادا ئازار بخوات، ابن عمر بهم کارهی ههموانی فیّرکرد که ئهمه سونهتی پیّغهمبهری خوایه هی وهکوو جهختکردنیّك لهسهر ئهو ههلویّستهی پیّویسته لهو حالاتانه وهربگیری، بیر لهبهرچاوگرتنی ههستی خهلك و پهیپهوکردنی سونهتی پیّغهمبهر هی.

رِيْرْ دەنىٰ لە ئافرەتى بەسالاچوو چاكەكار و بەخشندە:

ئەمسەش خورەوشستىنكى بسەرزى كۆمەلايسەتى ئىسسلامىيە، يەكىنكسە لسە دىسارترىن بنسەما خورەوشتىيەكانى.

ئافرهتی موسلمانیش بی ناگا نییه له دهستگرتن بهم بنهما و بنه پهته ئیسلامیه دیرینانه که ناسنامهی پهسهنایه تی دهستی ناسنامهی پهسهنایه تی موسلمان دهبه خشی له کومه لگهی ئیسلامی، نهوهشی دهستی پیوه نه گری له پلهوپایهی به ئهندامیه تی بوونی له نومه تی ئیسلام داده مالری و ده رده هینسری، پیغه مبهر شی ده فه رمووی: ((له ئومه تی من نییه ئهوه ی پیز له به سالا چوانهان نه گری و به زهیی نهیه ته وه به بچوکمان و مافی زاناکانهان نه زانی)) احمد والطبرانی.

چونکه ریزگرتن له ئافرهتی به سالاچوو و پیشخستنی لهوانهی به تهمهن بیچوکترن، بهلگهیه لهسهر پایه بهرزی کومهلگه و، لهسهر دهستگرتنی ئهندامهکانی به رینماییه رهفتاریهکانی ئیسلام، ههروا بهرزی دهروونیهتی ئهندامهکانی ئهم کومهلگهیه نیشان دهدات، چ پیاو بی چ

نافرهت. پیخهمبهر گل که بینی عبدالرحمن قسه ده کسات، له کاتیکا له و شانده ی هاتبونه به رده ستی پیخهمبهر گل له ههمووان به تهمهن بچوکتر بوو، فهرموووی: ((با گهوره قسه بکات، با گهوره قسه بکات)) جا عبدالرحمن بی دهنگ بوو و، نهوه ی لهو گهوره تر بوو قسه ی کرد. متفق علمه.

ئهم ره فتاره ئاكاريّكى بهرزه، پياده كردنى پهرستشه، پيخه مبهر الله ده فهرمووى: ((يه كى له هوكاره كانى به گهوره گرتنى خودا: ريّزگرتنه له موسلمانى سهرسپى و به سالاچوو، ههروا ريّزگرتن له موسلمانى سهرسپى و به سالاچوو، ههروا ريّزگرتن له ده ورئانى هملگرتووه، نه ئهوهى وازى لى ديّنى يا دووره له خويندنهوه و كارپيّكردنى، وه ريّزگرتن له ده سه لاتدارى دادپهروه ()) ابو داود ۱۷٤/۵.

ئافرهتی موسلمان بهم کارهی فهرمانی پیغهمبهری خوا کی جیبهجی ده کات، مسلم وتی: ((له خاتوو عائشه ده گیرنهوه وتویهتی: پیغهمبهر کی فهرمانی پیکردوین ههر کهسهو له ئاست و شوین و پلهوپایهی خوی دانبیین)) مسلم ۵/۱.

دانانی هدر کهسه و له شوین و پلهوپایه و ناستی خزی واتای زانینی ریز و گهورهیه کهیهتی.

چاوی به ماٽی خهٽکيدا ناڪيري

ئافرهتی موسلمانی بیّدار و سهنگین چاو به مالّی خه لکیدا ناگیّریّ، تا بزانی چی تیایه و چیان ههیه" چونکه نهمه ئاکاریّکی پهسند و جوان نییه، بوّیه پیّغه مبهر شخفه مووویه تی: ((ههر کهسیّ چاو به مالّی کهسیّدا بگیّریّ بهبیّ موّله تیان، نهوا حه لاّله بوّیان چاوی کویّر بکهن)) مسلم ۱۳۸/۱٤.

له كۆر و دانیشتنه کان باوه شک نادات تا له توانای دابیت

ئافرهتی موسلمانی ژیر و روّشنیسر به ئادابی کوّر و دانیشتن، تا له توانای دابیّت باوهشک نادات، وه ئهگهر زوّری بوّ هیّنا، ههولدهدات ریّی لیّ بگریّت، پینغهمبهر ﷺ دهفهرموویّ: ((ئهگهر

یه کیّکتان باوه شکی هات با تا له توانای دایه بیخواته وه)) فتح الباری ۱۱۱/۱۰ ومسلم ۱۲۳/۱۸.

به لام ئه گهر باوه شکه که ی بق نه خورایه وه، با ده ستی له سه ر ده می دابنیّت، پینه مبه ر الله همی دابنیّت، پینه مبه ر الله ده فه ده فه رمووی: ((ئه گهر یه کینکتان باوه شکی هات با ده ستی له سه ده می دابنی "چونکه شهیتان ده چیّته ژوره وه)) مسلم ۱۲۲/۱۸.

باوهشك هاتن كاريّكى ناپهسنده، ناشى بو مروّقى پهروهردهكراو، بوّیه پیویسته ریّی پی بگیری، ئهویش به دهست خستنه سهر دهم و داپوشینی دیمنی ناشیرینی كرانهوهی دهم له خه لکی چونكه باوهشك هاتن نیشانهی تهمبه لی و بیّزاری ده گهیهنی.

له كاتى پشمين دەست دەگرى به ئەدەبى ئيسلام

ئافرهتی موسلمان دهزانی ئه و ئیسلامه ی ئه ده بینکی داناوه بو باوه شاه هاتن، ئه ده بینکی شی داناوه بو پشمین، ابو هریره ه وتی: پیغه مبه ر شه فه رمووویه تی: ((خودا خوشی دیت له پشمین و پشمین و پشمین و پشمین کرد، ئه وا واجبه له سه ر هه موو موسلمانین گوی بیستی ده بی بلیت: پر هما الله، هه رچی باوه شکه له شهیتانه وه به نه گه ر که سیکتان باوه شکی هات با تا له توانای دایه بیگی پیته وه چونکه کاتی یه کیکتان باوه شکی دیت شهیتان پینی پیده که نی الباری ۲۱۱/۱۰.

دهبینین روداوی وا بچوك له ژیانی موسلمان بهبی بنه ما و ئاداب تیناپهری، تا موسلمانان له ناخیانه و هست بکهن ئهم ئاینه هاتوووه بو چاککردنی ههموو کاروباریکیان، هیچ کاریکی بچوك یا گهورهی بهبی رینکخستن و یاسا تینهپهراندووه، ههمیشه شیوازی تایبهتی بو داناوه بههویهوه مروّق به خودای دهبهستیتهوه.

کاتی ئافرهتی موسلمان ده پستمی پیویسته لهسهری بلیّت: الحمد لله، وه لهسهر ئهوهشی دهیبیسی بلیّت: برحمك الله الله، ئهمیش وه لامی ئهو نزایه ده داته و ده لیّ: یهدیکم اله ویصلح بالکم.

پینه مبه ر الله ده فه در مووی: ((ئه گه ر یه کینکتان پسمی با بلی: الحمد لله، وه براکه ی یا هاورینکه ی با بلی: یر حمك الله، ئه گه ر پینی وت: یر حمك الله، با بلی: یهدیکم الله ویصلح بالکم)) فتح الباری ۲۰۸/۱۰.

پینه مبه ر ه ده ده درمووی: ((ئه گهریه کینکتان پشمی و سوپاسی خوای کرد، ئهوا پینی بلین: یر همك الله) مسلم یر همك الله، ئه گهر سوپاس و ستایشی خوای نه کرد، ئیده ش پینی مه لین یر همك الله)) مسلم ۱۲۱/۱۸.

ئهنهس شی وتی: دوو پیاو لهلای پیخهمبهر شی پشمین، به یه کیکیانی فهرمووو: یر همك الله، به ئهوه ی تریای هیچ نه فهرمووو، جا ئهوه ی هیچی پی نه فهرموو بود، وتی: فلان پشمی و پیییت فهرمووو: یر همك الله، به لام من پشمیم پیت نه فهرمووم یر همك الله؟ فهرموووی: ((ئهوه سوپاس و ستایشی خوای کرد، به لام تو سوپاس و ستایشی خوات نه کرد)) متفق علیه.

له هاندانی پیخهمبهر گل بو نهم کاره مهبهستی گهوره دهرده کهوی، وه ک: یادکردنی خوا و سوپاس و ستایش کردنی، ههروا بههیزکردنی پهیوه ندی برایه تی و دوستایه تی و سینه سافی له نیّوان موسلمانان، ننجا نهوه ی ده پشمی سوپاسی خوا ده کات لهوه ی به هوی نهم پشمینه میکروب و ههستیاری و شتی زیانبه خش دهرده چی و ده بیّته مایه ی سوود بوّی، نهوه شی ده بیسی پیّی ده لّی یر حمل الله وه ک زیاتر ههستکردن و نواندنی برایه تی چونکه دیاره نهوه ی سوپاسی خوا ده کات یا یدا ههمیشه شیاوی ره حمه تی خوایه، له به رامبهردا نهوه ی پشمیوه نزایه کی در یّرتری بو ده کات تیایدا ههرچی واتای خوشه و ستی و خیر و دوستایه تی هه یه له خوی ده گری ده گری.

بهم شیّوهیه ههر بوّنهیهك و روداویّك به ژیانی موسلّمانان تیّههری تیایدا ئیسلام وایکردووه ببیّته مایهی وهیادخستنهوهی خوا و پتهوتركردنی پهیوهندییهكانی برایهتی و خوّشهویستی و سوّز له دهروونیان.

ئەدەبىنكى ترى پشمىن ئەوەيە: ابو ھريرە ، وتى: ((پىنغەمبەر ، ئىگەر پىشمىبايە دەسىتى يا جلى لەسەر دەمى دادەنا، وە دەنگىشى پى نزم دەكردەوە)) ابو داود ٢٨٨/٥ والترمذي ٨٦/٥.

نافرهتی موسلمانی روّشنبیری پهروهرده کراو به نهده بی ئیسسلامی له ههموو نهو روداوانه ی به سهریدا تیپه و دهبینت، نهوا فهرموووده ی و رینمایی پینغه مبهر الله و دهبینت، نهوا فهرموووده ی و رینمایی پینغه مبهر الله و درینات ده کات.

چاوه پوانی جیابوونه وهی هیچ ئافره تیک ناکات له میرده کهی تا به خوّی شوینی بگریته وه نافره تی موسلمانی پوشنبیری پاریزکار هه ست ده کات له کوّمه لگهیه کی ئیسلامی ده ژی، تاکه کانی خوشك و برای ئهون، له و کوّمه لگه خواییه دا ناپاکی و سته م و زوّرداری و هه رچی خوره و شتی ناپه سنده که له کوّمه لگاکانی تر هه یه یاساغ و حه رامه.

له ناپهسندترینی نه و خوره و شتانه چاوبرینی نافره ته بو پیاویکی خاوه ن خیرزان، به مه به ستی سه ندنی له خیرزانه کهی پاش جیابوونه وه ی لیّی، تا هه رچی خیر و بیری نه و پیاوه هه یه بو خوی گلیداته وه، نافره تی موسلمانیش زور دووره له و جوره خوره و شته خراب و نزمه ، بوخاری و مسلم له ابو هریره شه نه ویش له پیغه مبه ر شه فه رموویه تی: ((نرخ له سه ر که ل و په ل زیاد مه ککه ن بی فریودانی خه لکی، داواش له و که سه مه ککه ن شتیکی کریوه کرینه که ی هه لوه شینیته وه، تا به که متر بفروشری، وه ده ست مه گرن به سه ر نرخی بازار بو زیان گهیاندن، وه داخوازی نافره تیک ممککه ن که براکه ت داخوازی کردووه تا ده ستی لی هه لنده گری، هه روا حه لال نییه بو هیچ نافره تیک داوای جیابوونه وه ی نافره تیکی تر بکات له میرده که ی بو نه وه ی خیر و بیره که ی بو خوی گلداته وه)) فتح الباری ۴۵۲۲، ۳۵۳ و مسلم ۱۹۸۹.

له گیّپانهوهیه کی بوخاری له ابو هریره هی هاتوووه: ((دروست نییه بوّ نافره تیّك داوای جیابونه وهی خوشکه کهی بکات، تا هه موو خیّر و بیّره کهی بوّ خوّی بیّت، به لکو قه دهر چی بوّ بریار دابی هه رئه و به به بریار دابی هه رئه و باریه تی) فتح الباری ۲۱۹/۹.

چونکه موسلمان خوشکی موسلمانه، باوه ری وایه نهوهی خودا بزی نوسیبی پینی دهگات، وه نابیته باوه رداری راستهقینه تا نهوهی بز خزی پینی خزش بیت بز خوشکیشی پینی خزش بیت: وهك

پێغهمبهر على دهفهرمووێ: ((هیچ کامێکتان باوهڕی ڕاستهقینه ناهێنن تا ئهوهی بـێ خـێی پێـی خوٚش بێت)) متفق علیه.

لیّره وه نافره تی موسلّمان به هوّی روّشنبیری و باوه ره که ی پاریّزراو ده بی له که و تنه ناو ئه و گوناهه و پیسبوون پیّی، وه کلوو گویّرایه لیّه که بی فهرمانی خوا و پیغه مبه ره که ی و ه کلوو و هستانیّک له ناست بنه ما مروّقایه تیه به رزه کان که ئیسلام له که سایه تی ئیسلام هه ویّنی کردووه، نه که نامی نابرووچوونی کوّمه لایه تی چونکه نافره ت ده توانی کار و پیلانه کانی داپوشی، وه خوی ده ربازکات له و نابرووچوونه کوّمه لایه تیه، به لام ناتوانی له رکیّفی خودا ده رباز بیّت چونکه خودا ناشکرا و په نهانیه کانی ده زانیّ.

كار و پيشەيەك ھەڭدەبريىرى بگونجى لەگەل سروشتە مىيانەكەي

ئیسلام ئەركى كاركردن و پەيداكردنى خەرجى بۆ بۈيۈى ژيانى خۆى لەسـەر ئافرەتى موسـلمان ھەلگرتووە، ئەو ئەركەى سپاردووە بە باوكى يا براى يا ميردى يا يەكى ئـە خزمـانى، بۆيـە چاو نابريّتـه كـاركردن ئـه دەرەوە ئەگـەر زۆر پيويـست نـهبىّ چـونكە ئـه دەرەوە ژيـانى ئازادانـه و سەربەرزانەى بۆ مسۆگەر نييە، يا ئەگەر كۆمەلگا پيويستى بە كـارى ئـەو ھـەبوو، ئـەوا كاريّـك دەكات ئەگەر مىزيانەكەى بگونجىق و، سەربەرزى و خورەوشتى و ئاينى بپاريزى.

بۆیه ئیسلام تەركى پەیداكردنى خەرجى خیزان و بەرپرسیاریەتى ژیانى سپاردووه بـ پیاو، تـا ئافرەت دەست بەتال بیت بۆ ژیانى هاوسەرایەتى و دایكایەتى، دواتریش ببیته پەیجانەو ئاسودەیى و جوانى و گولاو و گەشبینى ناو مال، ھەروا ببیته ئەو ھۆش و بیرەى كاروبارى میردەكـەى پیك دەخات، ئەو سۆزەى لە كەش و ھەواى مال بالاوى دەكاتـەوە، ئـەو گیانـه بالـدارەى لـه دەورى جگەرگۆشەكانى بالله فرى دەكات و دەسوریتهوه.

ئدمه تیروانینی ئیسلامه بو ئافرهت و خیران، هدر ئدمه شده فه اسه فهی ئیسلام الله مدر هاوسه رایه تی و خیرانداری.

به پیچهوانهی نهمه، فهلسهفهی روّژشاوا سهباره ت به شافره ت و مال و خیّزان و مندال وا داده مهزری که: کاتی کچ دهبیّته ۱۷ سال، باوك یا برا یا یه کی له خزمانی ناچار نابن خهرجی ژیانی بگرنه نهستو، به لکو پیّویسته لهسهری به دوای کاریّك دابگهریّت تا خهرجی ژیانی دابین بکات بو خوّی، پاشانیش ههندیّکی لی پاشه کهوت بکات بو پروّسهی هاوسه رگیری، کاتی شوو ده کات لهسهری پیریسته هاوکاری میرده کهی بکات له خهرجی مال و مندال، کاتی پیریش ده بی و هیشتا توانای کارکردنی دهمیّنی، پیّویسته لهسهری بهرده وام بیّت له کارکردن بو پهیداکردنی بریّوی ژیان، ئهگهرچی خاوه نی منالی ده و لهمهندیش بیّت.

بینگومان نافره تی موسلمانی تینگه یشتوو هدست به و جیاوازی یه به رفراوانه ده کات له نینوان بارودو خی نافره تی موسلمان پاریزراوه و ژیانیکی بارودوخی نافره تی روز ثناوا ، نافره تی موسلمان پاریزراوه و ژیانیکی ریزدارانه و سه ربه رزانه ی بومسو گهر کراوه، به لام نافره تی روز ثناوا هدمیشه ماندوو و ریسوا و بسی ریزه به تایید تی کاتی به سالا ده چین.

سکالای بیریارانی (فلاسفه) روزئاوایی یهك له دوای یهك هات سهبارهت بهو ئاسته خرایهی

ئافرهتی روّژئاوایی پیّی گهیشتووه له کوّتایی سهده ی رابردوو، بانگخوازی ئیسلامی گهوره دکتوّر مصطفی السباعی ـ رحمه الله ـ له پهرتوکه کهی (المرأة بین الفقه والقانون) کوّپلهیه له و سهی شهو بیریاره روّژئاواییانه ی هیّناوه ته وه، سهباره ت به رهوش و ئاستی خرابی ئافره تی روّژئاوا له وه ی شهو بیریارانه ههستیان پیّکردووه...، له وانه: فهیله سوفی شابوری (جول سیمون) ده لیّن: ((ئافره تان بوونه ته ته ون چن و چاپکهر...هتد، میری له کارگه کان به کاریان دیّنی، بهم شیّوه یه چهند درهه میّکیان ده ستکه و تووه، له به رامبه ریدا کوّله کهی خیّزانیان روخاندووه، به لیّ پیاو سودیّك ده بیته وه.

هدروا ده لیّ: (ئافره تانی پایه بلندتریش هدن لدواندی باسمان کردن، که سدرپدرشتی ژمیریاری ده کدن، وه له شویّنی بازرگانی کارده کدن، هدروا میری له پیشدی فیرکردن به کاریان دیّنی، هدشیانه له پوسته و گدیاندن و هیّله ئاسنیه کان و بانقه کانی فدره نسا کارده کدن، به لام ئدم کار و

پيشانه به تهواوي له خيزان دايماليون)).

هدروا ده لیّ: ((ده بی نافره ته هدر به نافره تانه یی بیّنیته وه "چونکه ته نها به م ناکاره ده توانی به خته وه ری بدوزیته وه و به خه لکیشی ببه خشی ده ی با په وشی نافره ت چاك بکهین، به لا با نهیگوپین، وه ناگادار و هو شدار بین له وه ی بیانگوپین به پیاو" به م شیوه یه خیریّکی زوریان له ده ست ده چیّت "چونکه سروشت (۱) هم مو و شتیّکی به جوانی و وردی دروستکردووه، ده ی با لیّی بکولینه و و همولی چاککردنی بده ین، ده با خومان بهاریّزین له همهو نه و هوکارانه ی له یاسا و غونه راسته قینه کان دوورده خاته وه)).

له هدمان سدرچاوه و تدی ئافره ته نوسه ری ئینگلیزی به ناوبانگ (ئه نا رورد) دینی تدوه که ده لین: ئه گهر کچانهان خزمه تکار بن له مالان، یان وه کوو خزمه تکار بن، چاکتره و به لاکهی سوکتره له کارکردنیان له کارگه کان چونکه کچ له و شوی نانه پیس ده بیت، روونی و په و نیانی هه تا هه تابی له ناو ده چیت، خوزگه و لاتانی ئیمه وه کوو و لاتانی موسلمانان بوایه، له وی پاکی و بینگه ردی و ئابرو بالاپوشیانه، له وی خزمه تکار و کویله خوشترین ژیان ده گوزه رینن، وه کوو مندال له مالا په فتاریان له گه لا ده کهن، هیچ کاتیک خرابه به رامبه رئابرویان ناکری، به لین سه سه شری یه بو و لاتانی ئینگلیز کچه کانی ببنه نمونه ی خرابه کاری و پیسوایی به هزی تیکه لابوونیان به پیاوان. ده ی له به رچی هه و لا ناده ین کچ له ماله وه جیگیر بیت به و شیوه یه ی ده گونجی له گه لا ئاوگله سوشته که ی له هه لاسانی به کاری مالا، وه جیه پیشتنی کاری پیاو بو پیاوان، له پیناو سه لامه تراگرتنی ئابروکه ی؟!)).

دکتور مصطفی السباعی ده لیّ: ئافرهتی روّژئاوایی ئیره یی ده بات به ئافرهتی موسلمان، به ئاواته که میّك له و ماف و پاراستن و ریّز و سهقامگیریهی ده ست بکه ویّت، کیچیّکی ئیتالی له کوّلیژی ئوّکسفوّرد ماف ده خویّنی، پاش ئه وهی ههندیّکی له مافه کانی ئافره تی بیست له ئیسلام، که چوّن ئیسلام دیارده کانی ریّزگرتنی بوّده سته به رکردووه کاتی به خشی له ئه رک و پهیداکردنی

^(۱) ئەمە گۆړانكارى بى باوەړانەى رۆژئاوايە: (سروشت) لە جياتى خوداى دروستكارى بالادەست، پاش ئەوەى رۆژئاوا پشتى كرد لە ئاين ئەم بۆچورنەى پەيرەو كرد.

خهرجی ژیان، وه تهواو دهست بهتالی کرد بن گهیاندنی پهیامی هاوسهرایهتی و خیزانی، وه من ئیرهیی دهبهم به ئافرهتی موسلمان، ئاوات دهخوازم ئهگهر له ولاتانی ئیسلام له دایك بوومایه.

ئەم راستەقىنەيە لە ھزرى ئافرەتانى رابەرى بزوتنەوەى ژناندا جينگيربووە لە ولاتانى عەرەبى، ئەوەتا خاتوو سەلما الحفار الكزېرى كە زياتر لە جاريك سەردانى ئەوروپا و ئەمرىكاى كىردووه، لــه رۆژنامەي (الايام الدمشقيه) كه له ئەيلول (سبتمبر) ١٩٦١ م دەرچووه، لــه بهدواداچونهوهيهكي لمسهر قسمی استاذ شقیق جبری له پهرتوکهکهی (ارض السحر) سمبارهت به بهدیهختی نافرهتی ئەمرىكى نوسيويەتى: ((ئەم ئەدىبە گەشتيارە تېبىنى كردووە كە ئەمرىكاييەكان منالانيان ھەر له سهرهتای ژیانیان ناراسته ده کهن لهسهر خوشویستنی ناسن و نامیر و یالهوانیهتی له کاتی یاریکردن و گهمهدا، ههروا نافرهتان کاری پیاوان ده کهن له کارگهکانی نزتزمینل و خاویّنکردنهوهی ریّگاو بان، ئنجا ئازار دهخوات بر بهدبهختی ئافرهت له بهههدهربردنی لاوی و تهمهنی لهوهی ناگونجی لهگهل می یانه کهی و سروشت و زهوقی. بهراستی نهو قسه یهی استاذ جبری دلی خوش کردم" چونکه ماوهی پینج ساله له گهشتیکم له ولاته یه کگرتووه کانی تهمریکا گەراومەتەوە، من دلم دەسوتى بۆ حالى ئافرەت كە شەپۆلە كويرەكانى بەناو يەكسانى رايماليوە، لمینناو دەست خستنی بژیوی ژیان بەدبەخت بووه، تەنانەت ئازادی و سەربەخزییسشی لـ دەست داوه، ئهو ئازادیهی زور ههولی دهست خستنیدا" چونکه ئیستا بوته دیلی ئامیر و چرکه. ئیستا به کاریکی قورس داده چینته وه، به راستی جینی داخه ئافرهت به رزترین شت له دهستبدات، مى يانه كەي ياشان بەختەرەريە كەي چونكە كارى بەردەوام و ير شەكەتى باخىچە بىچوكەكانى لىه کیس چواندووه که پهناگهی سروشتییه بز ئافرهت و سهریهرشتی مال، جا بهختهوهری کۆمهلگه و تاك له مالان و له نیوان ئامیزی خیزان دهست ده کهویت، که سهرچاوهی نیگا و کانیاوی خیر و داهننانه)).

گومرایی راستهقینه نهوهیه نافرهت بخریته به کارکردن و به ربه دره کانیی پیاوان بکات، تا شوینیان بگریته وه نان هاوبه شیان بکات، بی نهوه ی پیویستی به رژه وه ندی گشتی همبی، به راستی نهمه نه و شدرانه نه ویستراوه یه که نه نه نه مه و گهلانی له سهرده می داروخان و فتنه و لاری و

کومرایی دوچاری دهبن. ئافرهتی موسلمانی رؤناکبیر به قورئان و فهرموووده، رازی نابینت بخزینریته ناو ئه و جـوره رهوشه، بینزاره لهوهی ببیته کهل و پهلیکی کهم بایهخ، تینوان و چاوچنزکان و خاوهن سهرمایهداری همولی قووتدانی بدهن، یان ببیّته یاریهکی باق و بریق و همرچی دەروون نزمه لهوانهى بهناو پياون چێژ وەرگرن له هاورێتى كردنى، زۆر سەربەرزانه ئەم پێشكەوتنه درۆیینه کویرانهیه رەت دەکاتەوە که بانگەشەی دەرچوونی ئافرەت دەکات به رووت و قووتی و بی جل و بهرگ، تا له تهك پياو له نوسينگهكان و دام و دهزگاكان كاربكات، ئافرهت بــــــــــم هه لويـــــــــــــــــــ رەسەن و ژیرانه و دانایانهی خزممهتیکی گهوره پیشکهش به ولات و کومهلگه و ئومهتهکهی دەكات بەھۆى بانگەوازكردنى بۆ لادانى ئەم گالتەجاريە گەورە لە بەربەرەكاننى ئافرەت بۆ يياو لە كارهكانياندا، وه لاداني پاشماوه سلبيهكاني ئــهم گالـتهجاريــه لــه گهنــده لــي بــووني خورهوشــت و، فهرامۆشكردنى خيزان، به ههدهرچوونى مال، گهورهتره لهو سودهى ئافرهت ييشكهشى دەكات لــه کارهکهیدا، به لاگهش لهسهر ئهمه وتهی دادوهری کۆریای باکوره له کۆنگرهی یه کینتی ئافره تان لـه ولاته کهی سالنی ۱۹۷۱: ((ئیمه ریگهمان داوه ئافرهتان بچنه ناو کوّمه لگه، ئهمه به هوّی نهبوونی دەستى ئىشكەر نەبوو، ئەگەرىش بە راشكاوى قسە بكەين، دەلتىن: ئەرەي دەولات ھـەلى دەگـرى له ئەركى ئافرەتانا زۆر گەورەترە لەو سودەي ئافرەتان پيشكەش بە دەوللەتى دەكەن لىھ رينگەي بهشداریکردنیان له کارکردن یاش ئهوهی هاتنه ناو کومهلگه، یاشان وتی: کهواته لهبهریی دەمانەوى ئافرەتان چالاك بن لــه راپــهرينيان بــۆ چــوونه نــاو كۆمەلگــه؟ چــونكه ئامــانجى ئــهو راپهرینهیان بهشیوه یه کی سهره کی شورشیکه بویان و گورانیانه لهسهر رهوتی چینی خزمه تکار له میانهی ژیانی کۆمهلایهتی، پارتهکهی ئیمهش چالاکی ئافرهتان هاندهدات بو چوونه ناو کومهلاگه لەپپناو ھەلگىرسانى شۆرشى ئافرەتان و گۆرانىيان لەسسەر رەوتىي چىنى خزمسەتكار، ئەگەرچىي ئەركى دەوللەتىش قورستر بكەن)).

بینگومان ئافرهتی موسلمانی رو شنبیری تینگهیشتوو رینگای خوی دوزیوه ته وه و ، جی پینی خوی ناسیووه، پاش ئهوهی نهو جیاوازیه گهورهی بینیوه له نیوان حوکمی خوا و حوکمی نه نامی، ننجا حوکمی خوای هه لبرارد بی گویدان و ناوردانه وه له بانگهوازی نه فامان: خودا ده فه مرمووی:

﴿ أَفَحُكُمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبغُونَ وَمَن أَحسَنُ مِنَ اللهِ حُكمًا لِقَومٍ يُوقِنُونَ. واتا: ئايا داواى حوكمى نــهفامى دهكهن؟ ئايا كي له الله حوكمى باشتره بو گهل و كومه ليك تيده گهن و بيرده كهنهوه ﴾ المائده: ٥٠.

لاسايى يياوان ناكاتهوه

ئافرهتی موسلمان که شانازی ده کات به کهسایهتیه کهی ههرگیز لاسایی پیاوان ناکاتهوه "
چونکه ده زانی لاسایی کردنه وه ی ئافره ت بر پیاو ، پیاویش بر ئافره ت له شهرعی ئیسلام حهرامه "
چونکه حیکمه تی خودا و سونه ته هه میشه زیندوه کهی له گهردون و ژیانی مروّق وا ده خوازی پیاو
کهسایه تی تایبه ت و جیاوازی هه بی له ئافره ت، ئافره ت، ئافره تیش کهسایه تیه کی سه ربه خوّ و جیاوازی
هه بی له پیاو ، ئهم جیاوازیه ش پیویستی یه بر هه ردوو ره گه ز " چونکه هه ریه که یان ته واو به ستراوه به
همیه له وه ی تر له ژیان ، ئه م جیاوازیه کاری سه ره کی په گه ز و ئه رکی له ژیان ته واو به ستراوه به
جیاوازی که سایه تی ره گه ز ، واتا به جیاوازی که سایه تی پیاو له ئافره ت ، وه جیاوازی که سایه تی

ئیسلامیش ههر شته ی له شوینی تایبهتی خوی داناوه کاتی بو ههریه کی له پیاو و نافره ته نهرکی خوی بو دیاریکردووه له ژیان، وه نه کار و پیگایه ی بو ناسان کردووه که بوی دروستبووه. لیرهوه ههر دهرچونیک لهم دیاریکردنه خواییه واتای دهرچوونه له فیتره یهی خودا خه لکی لهسهر به دیهیناوه، ساخته کردنه له سروشتی مروّق و لارکردنه وه یه به په به سهنایه تی دروستکردنه چهسپاوه کهی، نهمه شنه نهویستراوه له لایه نهردوو په گهز، به لگهش لهسهر نهمه نافره ته پیاویش رقی له نافره تی پیاوانی و نافره ته پیاوانی و زبره که لاسایی پیاو ده کاتهوه. وه ناوه دانکردنه وه ی گهردون و به خته وه ری مروّقایه تی به شیوه ی پاستی خوی ته واو نابیت مه گهر به جیاوازی نه و دو و په گهزه له یه کتر، وه به پیاده کردنی ههریه که لهو دوو ره گهزه له یه کتر، وه به پیاده کردنی ههریه که لهو دوو ره گهزه له یه کتر، وه به پیاده کردنی ههریه که له و دوو ره گهزه و دو و ره گهزه و به بیاده کاردنی هه در کیان بو

ئاوهدانکردنهوهی گهردون و بهختهوهرکردنی مروّڤایهتی.

لهپیّناو ههموو ئهمانه، دهقه ئیسلامیهکان هاتن و بهتوندی ههرهشهیان کرد لهوانهی لاسایی رهگهزهکهی تر دهکهنهوه، ابن عباس این و بیاوانهی خوا این عباس این عباس این این عباس این این عباس این بیاوان دهکهنهوه)) فتح الباری ۳۳۲/۱۰.

ههروا ابن عباس هی وتی: ((پینهمبهر شن نهفرهتی کردووه له پیاوانی ژنانی و ژنانی پیاوانی، و و فهرموووی: ((ئهو جوّرانه له مال دهرکهن))، وتی: جا پینهمبهر شن فلانه پیاوی ژنانی له مال دهرکرد، وه عومهریش فلانه ئافرهتی پیاوانی له مال دهرکرد)) فتح الباری ۳۳۲/۱۰.

ابو هریره هی وتی: پینغهمبهری خوا هی نهفرهتی کردووه لهو پیاوهی جلی ژنانه لهبهر دهکات، وه لهو ئافرهتهی جلی پیاوانه لهبهر دهکات)) ابو داود ۸٦/٤ وابن حبان (۱۳) ٦٣.

ننجا لهو پۆژهی موسلمانان شهرعی خوایان پیاده ده کرد و، کۆمهلاگاکانیان به رووناکی ئیسلام رووناك ببویهوه، هیچ شوینهواریکی گرفتی لاسایی کردنهوهی یه کتری ئه و دوو ره گهزه له ئارادا نهبوو، به لام ئهمپرق، لهپاش نهوهی سیبهری ئیسلام لهسهر موسلمانان لاکهوت، رووناکیه کهی له کۆمهلاگاکانیان ونبوو، دهبینین له زور لهو کۆمهلاگایانه ئافرهتانی پانتولای تهسك و تریسك لهبهر دهکهن، ستریج و بهدی تهسك که بو پیاو و بو ئافرهتیش دهشی، ئنجا سهر و قویان لی پرووتکردووه و قول و باسکیان دهرخستووه، بهشیوهیه وه کوو کوپانیان لی هاتوووه، بهههمان شیوه کوپی گهنجی ژنانی وا دهبینین که ملوانکهی زیپی له ملکردووه و هاتوته سهر سنگه پرووته کهی و، قری دریژکردووه و، سهروسیمای وه کوو ئافرهت لیکردووه، بهشیوهیه کناستهنگه له یه کیان جیا کهیتهوه.

ئه و دیمه نه نزمانه له هه ندی و لاتانی ئیسلامی که دوچاری داگیرکردنی فیکری بونه ته و دهبینری، وه له زوّر له و لاوانه ی توشی شکستی روّحی بوونه ته وه دیمه نانه مایه ی شهرمه زاریه بو ئومه تی ئیسلامی و کومه لگاکه ی و بنه ما و داب و نه ریته ئیسلامیه کان، ئه م دیمه نانه له لایه ن روّژ ناوای بی دین و روّژ هم لاتی بی باوه ر سه ری هه لذاوه، تیایدا هه رچی گوم رایی و لاری و له ری لادانه بلاوبوته و ، بوته هوی به دبه ختبوونی و چاره ره شیه کی گهوره، کاتی له فیتره ی ساغ و

سهلامه تى رايمالى بهرهو لارى و گومرايى، ئەمەش خراپترين ئاكام و ترسناكترين پەتا و نەخۆشى لىخكەوتەوه.

ئیمهش له ههموو ئهمانه پروشك و دوكه لمان بهركهوتووه، كه به گشتی ژیانی ئهوانه ی گرته وه له رینمایی خوا لایانداوه له ههندی له ولاتانی ئیسلامی، پاش نهمانی سهرده می خه لافه تی ئیسلامی و پارچه پارچه بوونی یه كیتی ئومه ت و، له قینی زوریک له بنه ماكانی له ههندی له كومه لگا ئیسلامیه كان، به شیوه یه ک نهو جوره ئافره ت و پیاوه ناوازانه ناموبوون له سهر جهسته ی ئومه تی ئیسلامی و، ده رچوون له پروگرامه ره سهن و بنه ما چه سپاو و كه سایه تیه جیاوازه كه ی.

بانگهواز دهكات بۆ حەق و راستى

ئافرَهتى موسلمانى روّشنبير به ريّنمايى ئاينهكهى دهزانى مروّق به گالته دروست نهكراوه، بهلكو دروستكرداوه تا پهياميك بگهيهنى، سپاردهيهك ههلكرى، وه ههلسى به ئهنجامدانى فهرزيّك، كه پهرستنى خوايه، وهك دهفهرمووى: ﴿ وَمَا خَلَقتْ الجِنَّ والإنسَ إِلاَّ لِيَعبُدُونِ ﴾. پيستر راڤهكراوه.

پهرستنی خواش ههموو جولهیه کی ئیجابی و بنیاتنه رده گریته وه بن ئاوه دانکردنه وه ی گهردون و بهرستنی و تهی خوا لهسه رزهوی و، پیاده کردنی به رنامه ککهی له ژیان، ئه مانه ههمووی لهسه ر موسلمانان پیویسته بانگه وازی بن بکه ن چ پیاو چ ئافره ت.

لیّره وه نافره تی موسلّمانی راستگو ههست به نهرکی خوّی ده کات له بانگکردنی نافره تان بوّ نه حدقدی نهم باوه ری پیّهیّناوه، مدبهستی له مه شه باداشته خوابیه یه که به لیّنی خوابه بو نه واندی خدلّکی بانگ ده کهن بو خوا، وه که هاتوووه، پیّغه مبه را الله به عهلی ده ده ده دمووی: ((سویّند به خوا نه گهر خوا به هوّی توّوه یه ک پیاو ریّنمایی بکات خیّرتره بوّت له وشتری سوور)) فتح الباری ۷/۲۷۷.

وشەيەكى چاك كە ئافرەتىڭكى موسلمان لەناو كۆمەلىك ئافرەتى بى ئاگا دەيلىتىن يا دەيىچرپىنىن بە گوينى ئافرەتىكى دوور لە رىنىمايى خوا، كارىگەرى خىزى دەبىيت لەســەر دەروونىي، بەھۆيــەوە ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر هیچ زانستیّك به کهم بایهخ نازانیّ لهو کاتانهی ئافرهتان بانگ ده کات بو کاتانهی ئافرهتان با بیگهیهنی همرچی بیستووه له ئاموّژگاری و ریّنمایی با بیگهیهنیّ، همرچی بیستووه له ئاموّژگاری و ریّنمایی با بیگهیهنیّ، ئهگهر یهك ئایهتیش بیّ له قورئان، پیّغهمبهر ﷺ به هاوهلانی ده فهرمووو: ((ئهگهریهک ئایهتیش بیّت له منهوه بیگهیهنن)) فتح الباری ۲/۲۹.

لهوانهیه نُهو ئایهته، یان وشهیه کله وشه کانی بانگخواز، شویّنی باوه پر بکاته وه له دلّی به رامبه ر، نهو کاته شری ریّنمایی ده چیّته ناو ده روونی ئافره تی گویّگر و رووده کاته حه ق و، ژیانی هه مووی به م نوره گهشه رووناك ده بیّته وه (۱).

⁽۱) نافرهتیکی نزیکی خوّمانم بانگکرد بوّ ریّنمایی و هیدایهت، زوّر کهلله رِهق بوو، همرچیم بوّ باس دهکرد بیانویهکی دههیّناوه تا ملکه چ نمبیّ، تا له کوّتایی پرسیاری کرد و تی: باشه توّ نمو همموو قسانه دهکهی من چوّن بزانم راستمقینمن؟! وتم: نمو قررنانه بوّمانی روون کردوّتموه که تا نیّستا تمنانمت یمك پیتی لیّ زیاد و کهم نه کراوه و بیّ گوّرانکااری و به پاریّزراوی و زیندویی ماوه تموه! ننجا ریّنمایی وهرگرت، تا نیّستاش دهایّ: تمنها نمو قسمیه له دلّم چمسپاو بوویه مایهی هیدایهت دانم. سوپاس بوّ خوا.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر به ریّنمایی قورئان و فهرموووده وه کچرای روّشن وایه، ریّگ بو خدلاکی رووناك ده کاتهوه له شهوهزهنگی تاریکایی، وه ههرگیز خوشکانی ونبوو له تاریکایی شهو لهم نوره بیّبهش ناکات، پاش ئهوهی ئهو پاداشته گهورهی بوّ روونبوویهوه که خودا ئاماده یکردووه بو بانگخوازانی دلسّوزان و راستگوّ.

فهرمان دمکات به چاکه و قهدمغهی خرایه دمکات

ئدم كاره تدنها ئدركى پياو نييد، بدلكو هـدردوو رهگدز ده گريتهوه، وهك خودا ده فـدرمووي: ﴿وَالْمُومِنُونَ وَالْمُومِنَاتُ بَعضُهُم أُولِيَاءُ بَعضٍ يَأْمُروون بِالمَعرُوفِ وَيَنهَونَ عَنِ المُنكرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلاةَ وَيُولِيمُونَ اللهَ وَرَسُولَهُ أَوْلاَئِكَ سَيرحَمُهُمُ اللهُ إِنَّ اللهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. واتا: پياوانى باوه پردار و ئافره تانى باوه پردار هدنديكيان پالپشت و دوستى يـدكن و فـدرمان ده كـدن بـه چاكه و قدده غدى خراپه ده كهن و نويژ ئدنجام ده ده ن و زه كات ده دهن و گويرايـدلنى خوا و پينه مبدره كـدى ده كهن، ئدوانه خودا ره حم و ميهريان له گهل ده كات، به پراستى خودا بالادهست و دانايـه ﴾ التوبـه:

ئیسلام پلهوپایهیه کی بهرزی کومه لایه تی به خشیوه به نافره ت کاتی نهو نهرکه کومه لایه تیه هی سپارد، نهرکی فهرمانکردن به چاکه و قهده غه کردن له خراپه، که بو یه که مجار له میزوو کرا به فهرمانده، وه بینجگه له ئیسلام هه میشه به فهرمان پیکراو ناسیویانه.

له بهرامبه رئهم نه رکه دا که خوّی له خوّیدا پیّز و گهورهییه، نافره تی موسلمان هه لاه ستی به واجبی فهرمانکردن به چاکه و قهده غه کردن له خراپه له سنور و ناوه ندیک که له گهل سروشته می یانه که ی ده گونجی، وه له بازنه و بواری تایبه تمه ندی خوّی، ننجا به ره نگاری خراپه ده بیّته وه و به هوّش و دانایی و ژیریه وه قهده غه ی خراپه ده کات، جا نه گهر توانی به ده ست خراپه که لاده دات، نه گهر نه یتوانی به زمان بوّی روون ده کاته وه، نه گهر نا به دلّ پیّی ناخوّش ده بیّت، وه همیشه بیر له و شیّواز و هو کارانه ده کاته وه که ده بیّته مایه ی لادان و نه هیّستنی خراپه که له ره گهر پینی با به ده ست بیگوری، نه گهر ره گهر مده بینی با به ده ست بیگوری، نه گهر

نه یتوانی با به زمانی، ئه گهر ههر نه یتوانی با به دلنی، ئه وه شیان لاواز ترینی باوه په)) مسلم ۲۲/۲.

نافرهتی موسلمان به دلسوزیدوه و بسه شیوهی ناموژگاری نسم کاره ده کات بهرامبسه ر بسه خوشکانی موسلمانی بسی ناگا یا که مته رخسه لسه پسهیره و کردنی رینسایی نیسسلامی بینگسه ده خوشکانی ده فهرمووی: ((ئاین دلسوزی و ناموژگاریه، وتمان: بو کی؟ فهرموووی: بو خوا و بو کتابه کهی و بو پیغه مبه رکهی و گهورهی موسلمانان و خه لکی به گشتی)) مسلم ۳۷/۲.

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو کاتی ههلاهستی به فهرمانکردن به چاکه و قهده غهکردنی خراپه له نیّوهندی ئافرهتانا، دهبیّته هرّی راستکردنه وهی زوّر ههله و کار و داب و نهریتی چهوت و کون، که پیّچهوانهی ریّنمایی ئیسلامین، ئه و ههلانهش یه کجار زوّرن لهناوه ندی ئافره تانی بی ئاگا و دوور له ئاین، ئافرهتی موسلمانیش کاتی بهره نگاری ئه و ههلانه ده بیّتهوه به مهبهستی راستکردنه وهی نه و داب و نهریتانه و، روونکردنه وهی رای ئیسلام تیایدا، خرصه تیّك و خیریّکی گهوره به ئوّمهت و کوّمه لگاکهی ده کات و، ده بیّته چاکترینی خه لک: پیاویّك هاته لای پیغهمبه رای گهوره به نوّمه مینبه ربوو، وتی: ئهی پیغهمبه ری خوا کام خه لک خیرترینی خه لکه و قهده غهی خرابه فهرمووی: ((خیرترینی خه لک نهوه یه له ههموان زیاتر فهرمان بکات به چاکه و قهده غهی خرابه بکات، وه له ههموان زیاتر پهیوه ندی خرمایه تی بگهیه نین) احمد والطبرانی.

نافرهتی موسلمانی بیّداری خاوهنی پرس، لهسهر دروّ و ساخته یی بی ده نگ نابیّت، سستی نانویّنی له روونکردنه وهی حه ق، به لاری و لادان رازی نابیّت، ههمیشه کارده کات لهسه ر سود گهیاندن به خوشکانی له کوّمه لگهی ئیسلامی و، ده رهیّنانیان له و دواکه و توویی و کهمته رخهمی و نه فامیه ی تیّی که و توون، ئافره تی موسلمان له و کاره یدا ته نها مهبه ستی ملکه چبوونه بو فهرمانی خوا و پیّغه مبه ره کهی، بوّ لادانی سزای خوا که ئه و کوّمه لگایانه ده گریّته وه بی ده نگ ناست خراپه کاری و فهرمان ناکه ن به چاکه و قهده غهی خراپه ناکه ن.

کاتی ابوبکر گ کرایه خهلیفه، چووه سهر مینبهر، سوپاس و ستایشی خوای کرد، پاشان وتی: ئهی خهلکینهو ئیوه ئهو ئایهته دهخویننهوه: (یا أیّها الَّذِینَ آمَنُواْ عَلَیکُم أَنفُسَکُم لاَ یَضُرُّکُم مَن ضَلَّ إِذَا اهتَدَیتُم واتا: (ئهی ئهوانهی باوه پتان هیناوه ئیوه تهنها خوتان بهدهسته، ئهوانهی گوم پابوونه زیانتان پیناگهیهنن ئهگهر ئیوه هیدایهت و پینمایی وهرگرن وه ئیوه ئهم ئایهته له شوینی خوی به کارناهینن، وهمن له پیغهمهای خوام بیست دهیفهرمووو: ((ئهگهر خهلکی خرابهیان بینی و نهیانگوری، نزیکه خودا ههموویان به گشتی سزا بدات))(۱).

ئافرهتی موسلمانی پاریزکاریش هدموو کات بو خیر هدنگاو دهنی، فدرمان ده کات به چاکه، قدده غدی خراپه ده کات، ئاموژگاری خدلک ده کات، پهوش و کرداری بوگدن و گهنده ل پاست ده کات و هده غدی خراپه ده کات، ئاموژگیاری خدلک ده کات پهوش و کرداری بوگدن و گهنده ل پاست که ده کات و هدرگیز ده کات له و پرساندی پهیوه تن به ئاین "چونکه کاروباری ئاین گالته نییه، له هیچ لادان و هدلاهیمك تیایدا نابی بی دهنگ بیت، ئه گهرنا ده کهویته بهر ئهو خدشمه ی خوا که جوله کهی بدر کهوت، پیغه مبهر شخ ده فدرمووی: ((له پیش ئیره له به نی ئیسرائیل که سانی وا هه بوون، ئه گهر بیاندیبایه که سیک خراپه ده کات قه ده غهیان ده کرد و هه پهشهیان لی ده کرد، به لام بو به به به باین الم بو به به باین که به به بواندی داده نیش نیس نیست و ده پخوارد و ده پخوارده وه وه باینی دوینی هیچ خراپه یمکی لی نه بینیوه، کاتی خودا نه مممی لینان بینی دلاه کانیانی دابه یه کا و ناکوکی که و ته نیوانیان له سهر زمانی داود و عیسای کوری مه ریه م، به هوی نه وه ی سه ریخ پیان کرد و سته میان ده کرد، سویند به وه ی خوابه کانی منی به ده ستی خراپه باکه و، قه ده غهی خراپه باکه و نه و ده بین له ده ستی خراپه کار، و ده نون نه ده به بای ده که نام ده ده بین له ده ستی خراپه کار به ده نیوان کرد) الطبرانی ۲۰(۲۰/۱۰)

زرنگ و دانایه له کاتی بانگهوازکردنیدا:

ئافرهتی موسلمان له کاتی بانگه واز کردندا ژیر و دانا و وریایه، زرنگانه ده ناخافتی له گه ل ئه وانه ی بانگیان ده کات، ئاستی فیکری و کومه لایه تی له به رچاو ده گری، به هوی داناییه که ی زور

⁽١) حياة الصحابة ٢٣٣/٣.

بهجوانی و چاکی دهچیّته دل و هوشیان و ئاموژگاریان دهکات، وهك خودا ده فهرمووی: ﴿أَدعُ إِلَی سَبِیلِ رَبِّكَ بَالحِکمَةِ وَالمَوعِظَةِ الحَسنَةِ. واتا: بانگهواز بكه بو ریّگای خوا به حیکمهت و دانایی و ئاموژگاری چاکه ﴾ النحل: ۱۲۵.

خزی دوور ده گری له دریژکردنه وه ی باس و قورسکردن و سه ختکردنی له سهر گویگر، به لاکو به چپوپپی و روونیه وه نه وه ی ده یهه وی ده یگه یه نی به شینوازیکی جوان و گه شبینانه و دوور له بیزاری، وه به چه ند قزناغیک کاره کانی ده کات نه به یه کجار، تاوه کوو به رامبه ربه ناسانی بتوانی فیکره که ی وه رگری و پیاده ی بکات و به په زامه ندی یه وه ملکه چی بیت، نه مه په وفتاری پیغه مبه رسی بووه له و کاته ی ناموژگاری خه لاکی کردووه، عبدالله بن مسعود همو پینج شه مانیک و تاری بو خه لکی ده ده ا، پیاویک پینی وت: نه ی نه با عبدالر جمن: خوزیا هه موو پوژیک یادت خستباینه وه و ناموژگاریت کردباین، وتی: (من له ترسی نه وه ی بیزاری پووتان تیبکات نه و کاره ناکه م، وه من چه ند پوژ جاریک ناموژگاریتان ده که م، وه ک چون پیغه مبه رسی هم ناموژگاری ده کردباین و بیزاری) متفق علیه .

ندرم و نیانی له گرنگترین پیداویستیه کانی نافره تی بانگخوازی دانا و ژیره، هه دروا ئارامگرتن له سهر دره نگ تیگه یشتنی هه ندیکیان و، نه فامی و بی ئاگاییان به رامبه ر زوریک له پرسه کانی ئه م ثاینه و، له سه ر هه له دوباره بووه کانیان، وه له سه ر پرسیاره وه ره س و زوره کانیان، له مانه هه مووی پهیپهوی پیغه مبه ریخ ده کات، معاویة بن الحکم السلّمی شوتی: ((ئیمه له گه لا پیغه مبه ریخ نوییژمان ده کرد، له و کاته پیاویک له وانه ی نوییژیان ده کرد پشمی، منیش و تم: یر حمل الله، خه لکه که هه موو سه یریان کردم، و تم: دایکت شیوه نت بو بکات، بوچی وا سه یرت ده که ن نتجا له رانی خویان ده دا، که بینیم ده یانه و یت بی ده نگم بکه ن توره بووم، به لام بی ده نگیش و له دوای شه و بووم، کاتی پیغه مبه ریخ نوییژی کرد، دایک و باوکم به قوربانی بیت، که له پیش و له دوای شه و هیچ ماموستایه کم نه بینیوه وا به جوانی خه لکی فیر بکات، سویند به خوا نه خوی لی توره کردم هیچ ماموستایه کم نه بینیوه وا به جوانی خه لکی فیر بکات، سویند به خوا نه خوی لی توره کردم سه ریخ دام و نه جنیوی پیدام، فه رمووی: ((ئه و نویژانه ناشی قسه ی خه لکی تیا بکری، به لکو سه رتایای سبحان الله و الله اکبر و قورئان خویندنه)) ـ أو کما قال شی میگو شدی پیغه مبه دری

خوا، من لهناو نهفامی هاتوووم، وه خودا ئیسلامی بو هیناوین، جا تیاماندایه جادوگهر و فالگرهوهیه، فهرموووی: ((مهچووه لایان)) وتم: ههمانه پهشبینن! فهرموووی: ((نهمه تهنها شتیکه له سنگ و دلیانه، با ریگهتان پینهگرن، چونکه نه زیان نه سودی نییه)) مسلم ۲۰/۵.

یه کن له خور هوشته دانا و سهر که و تو وه کانی و شینوازه کاریگه ره کانی بانگخواز نه وه یه: به خراپه وه لامی خراپه و کهم و کورتی ناداته وه، به لکو نه رم و نیان ده بینت له کاتی ناخاوتن له گه لایان، بی نه وه ی به پاشکاوانه باسی خراپه و کهم و کورتیه کانیان بکات، زوّر به دانایی و وریاییه وه هه ولّده دات له خراپه و کهم و کورتیه کانیان ده ربازیان بکات، به له به ربه اوگرتنی هه سته کانیان تا بریندار نه بینت، تاوه کوو ده روونیان له بانگه وازه کهی نه په ویته وه، نهم شینوازه زیاتر ده چینته ناو ده روون و کاریگه ری له سهر دلّ ده بینت، وه سهر که و تووتره له چاره سهر کردنی په تا و نه خوّشیه ده روونی و خوره و شتی و کومه لایه تیه کان، خاتو و عائشه و تی: ((نه گهر پیغه مبه ر که اله باره ی که سینکه وه شتینکی پی گهیشتبایه وه ، نه یده فه رمووو: له به رچی فلانه که س واده کات؟ به لام ده یفه رمووو: له به رچی فلانه قه وم واده که ن و واده که ن) (۱).

ئاكاريْكى ترى سەركەوتووى ئافرەتى بانگخواز ئەوەيە: قسەكانى دوبارەكاتەوە و روونى كاتـەوە بىخ ئەوەى بەرامبەرى وەرەس بكات، بە جۆرىك ھەست بكات تىلى دەگەن و، دەچـىتە ناو دلىلان، ئەنەس الله وتى: ((پىغەمبەر الله ئەگەر قسەى بكردايە سى جار دوبارەى دەكردەوە، تاوەكوو تىلى بگەن، وە ئەكەر بەلاى كۆمەلىك تىپەرىبوايە سى جار سەلامى لىدەكردن)) فتح البارى ١٨٨/١.

خاتوو عائشه وتی: ((گوفتار و قسمی پینغهمبهر ﷺ روون و ئاشکرا بوو، ههر کنی بیبیـستایه تینی دهگهیشت)) ابو داود ۳۹۰/۶.

لهگهل ئافرهتانی چاکهخواز هاورپیهتی دهکات و تیکهل دهبیت

ئافرهتی موسلمان له هاوریدهتی کردنی له گهل ئافرهتانا بهدوای ئافرهتی چاکهخواز ده گهریت، تا ببنه خوشك و هاوریی، به تیکه لبوون له گهالیان دالخوش ده بینت، هاریکاریان ده کات لهسهر

⁽١) حياة الصحابة ١٢٩/٣.

کاری خیر و چاکه و پاریزکاری، هدروا رینمایی نهو ئافرهتانه ده کات و روزشنبیریان ده کات له و ژینگانهی روزشنبیری ئیسلامی لی کهمه" چونکه تیکه لبوون له گهل ئافره تانی چاکه خواز و دانیشتن له گهلیان، ههمیشه به خیر و سوود و پاداشتی گشتگیر ده گهریته وه، وه وا ده کات ئافره تانی شهو کرمه لاگهیه زیاتر له ئاین تیبگهن و روو له حه تابکهن، بویه خودا ده فهرمووی: ﴿وَاصِبِر نَفسَكَ مَعَ الَّذِینَ یَدعُونَ رَبَّهُم بالغَدَاةِ وَالعَشِیِّ یُریدُونَ وَجهه وَلاَ تَعد عَینَاكَ عَنهُم تَرید زینَه آلمیَاةِ الدَّنیَا وَلاَ تُطِع مَن أغفَلنَا قَلبَه عَن ذِکرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاه وَکَانَ أَمرُه فُرُطً . واتا: ئهی محمد ئارامبگره له گهان ئهوانهی هه ژار و کهمده رامه تن و به یانیان و ئیواران خوا ده پهرستن به نومیدی دهستکه وتنی نه وزامه ندی خوا، وه رووت لییان وهرمه گیره و روو له پیاوی دیار و ده ولهمه ند مه ککه، ئایا نیازت به خوشی و رازاوه بی دونیایه، وه به گویّی ئه وانه مه ککه که موّری بی ناگاییمان لهسه دانی داوه به به دامه به یاوی دیار و ده وون که وتووه و بی باوه پی باوه په و شوینی ئاره زوووی ده روون که وتووه و بی باوه په باوه په و شوینی ئاره زوووی ده روون که وتووه و بی باوه پی باوه په و شوینی ئاره زووی ده روون که وتووه و بی باوه په زیاده رویی کردووه الکهف: ۲۸.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر وشك و تونند نابی له کاتی تیّکه لبوونی له گهل ئافره تانی چاکهخواز، ئه گهرچی به روالهت ئاستی کوّمهلایهتی و مادیان لهو نزمتر بن پهند و حیکمهت له مروّق له کروّکی و ناوهوه ی که سایه تیه نه ک له روالهت و شیّوه و ده ولهمه ندی چونکه موسی له گهل نهوه ی پیغهمبه ریش بوو که چی به دوای ئه و به ننده چاکه کهوت تا لیّنی فیّر ببیّت، زوّر ته وازوعه و پیّی فه رمووو: ﴿ هَل أُتَّبِعُكَ عَلَی أَن تُعَلِّمَنِ مِمّا عُلِّمتَ رُشداً. واتا: ده کری پهیرهوت بکه م تا له و زانسته ی له لاته شتی راست و دروستم فیر بکه ی ؟ الکهف: ۲۸.

كاتى بهنده چاكهكه وهلامى دايهوه: ﴿إِنَّكَ لَن تَستَطِيعَ مَعِيَ صَبرًا. واتا: تو ناتوانى له گهل مندا ئارامبگرى!﴾ الكهف: ٦٧.

موسى الله بدوپه ري خوشه ويستى و ئه ده به وه فه رموووى: ﴿قَالَ سَتَجَدُنِي إِنشَاءَ اللهُ صَابِرًا وَلاَ أَعْصِي لَكَ أَمْرًا. واتا: به پشتيوانى خوا ده مبينى ئارام ده گرم له گه لات وه سه رپينچى هيچ فه رماني كت ناكهم ﴾ الكهف: ٦٩.

ئافرهتی موسلمانی رووناکبیر کاتی تیکه لی ئافره تانی چاك ده بینت، پهی بردووه به وهی مروّقه کان وه کانزاکان وان، هه یانه گرانبه ها و هه شیانه که م نرخن، وه ک پیغه مبه را همون ده فه رمووی: ((خه لکی کانزان وه ک کانزای زیّ و زیو، باشترینیان له سه رده می نه فامی باشترینیانه له ئیسلام ئه گهر تیبگه ن له ئاین، وه روّح و گیانه کان وه ک پوّلی بالنده وان، ئه وانه ی ئاشنای یه کترن له گه ل یه کتر ده سازیّن، وه ئه وانه ی نائاشنان له گه ل یه کتر ناکوّک و جیاواز ده بسن) مسلم یه کترن له گه ل یه کتر ده سازیّن، وه ئه وانه ی نائاشنان له گه ل یه کتر ناکوّک و جیاواز ده بسن)

وه له رینگهی رینمایی تاینه کهی فیربووه نهوانهی له گهلیان تیکه لی دهبیت دوو جورن: هاورینی چاکه، یان هاورینی خراپه، پیغه مبهر ده ده ده دمووی: ((نمونهی هاورینی چاك و هاورینی خراپ وه ک میسک فروش، یان گولاوت پی ده به خشی، یان لینی ده کری، یان بونی خوشی لینده کهی. وه کوره چی یان شهوه تا جله که ت ده سوتینی، یانیش بونی ناخوشی لینده کهی) متفق علیه.

لهم روانگهیهوه بوو هاوهلانی ریزدار بایهخیان ده دا به سهردانی کردنی خه لکی چاکهکار له نافره تان و پیاوان لهوانهی خوا و روزی دواییان ده خستنه وه یاد، دلانیان نهرم ده کرد، نه نه سه نافره تان و پیاوان لهوانهی خوا و روزی دوایی بینه مبهر شی ابوبکر شی به عومه رسی وت: هه لسه با به چینه سهردانی ام نه یه نه نه نام نه یه نافره نام نه یه نافردانی ده کرد، کاتی چوونه لای گریا، ابوبکر و عومه روتیان: بوچی ده گریت؟ نه وهی له لای خوایه چاکتر و خیرتره بو پینه مبه رک خوا، وتی: له به رئه وه ناگریم، به لکو ده گریم چونکه نیگا له ناسمان براوه، نه وانیش دایانه پرمه یک گریان و له گه لا أم نه یه نام ده گریان) مسلم ۲۱/۹.

کۆرى ئافرەتانى چاك كە يادى خواى تيا دەكريّت، قىسە و باسىي سوودبەخىشى تيا دەكريّت، فىسە و باسىي سوودبەخىشى تيا دەكريّت، فريشتەكان دەورەى دەدەن و، خوداش لەژيّر رەحمەتى خۆى سيّبەريان بۆ دەكات، لەو جـۆرە كـۆر و دانيشتنانە دەروون خاويّن دەبيّتەوە، بيروھۆش گەشەى تيّدەكەوى، رۆحەكان پوخت و پاك دەبنەوە،

⁽۱) ام ئەيمەن دايەنى يېقەمبەر ﷺ و خزمەتكارى بووە لە مىندالى، كاتىن گەورە بووە پېقەمبەر ﷺ ئازادى كردووە، پاشان زىد بن حارپە خواستى، وە پېقەمبەر ﷺ رېخرى لېندەنا و چاك بووە لەگەلىي و دەيفەرمووو: ((أم ئەيمەن دايكى مىنە)).

ئنجا له دونیادا بهروبرومه پیگهیشتوو و سوودهکهیان دهست دهکهویی، وه له روزی دوایسیش شوین و پلهوپایهی ریزدار و سوپاسکراویان بو ئامادهکراوه.

همونى چاككردنى نيوانى ئافرەتان دەدات

کۆمدلاگدی ئیسلامی بدوه له کۆمدلاگدکانی ر جیاده کریت دوه تیایدا برایدی بلاوبوت دوه، به دوستایدی ئاوهداند، له نیوانیاندا پدیوه ندی گدرم و لدیدك تیک گدیشتن و لیبورده یی و سینه سافی هدید، ویرای ئدماندش كۆمدلاگدیدكی ئادهمید و بدده ر نیید لدوه ی هدندی جار ناكۆكی و ناخوشی بكدویته نیوان تاكدكانی، بدمدش لدیدك دابران و دهنگ دابران و پچران دروست ده بیت.

به لام ئه م ناخرشیانه به هوی رینمایی ئاسمانی هه در زوو نامینی، له شوینیدا برایه تی و دوستایه تی و نزیکایه تی ده گهرینه و دواتر ره گی دوژمنایه تی و رق و دابران ده رده کیشری، ئنجا همر کاتیک فتنه یه کموت ه نینوان دوسته کان و، شهیتان که لینی خسته نینوانی توندوتوللی پهیوه ندیه کان و، دابران و ناکوکی له نینوانیان به ریابوو، ئه وا نه وه کانی ئیسلام هه وللی چاکه و خیری خویان ده ده ن بز چاککردنی نیوانی موسلمانان، پیغه مبه رشی ده فهرمووی: ((دروست نییه بو پیاویک زیاتر له سی روژه ده نگری دابری له باوه رداریک، نه گهر سی روژه که تیپه ری با هه ول بدات بیبینی و سه لامی لی بکات، نه گهر وه لامی سه لامه ککه ی دایه وه نه وا به شدار ده بن له پاداشته که، وه نه گهر وه لامی نه دایه وه نه وا نه و موسلمانه بی تاوان ده بی له گوناهی ده نگ دابرینه که)) البخاری ۱۸ ۵۰۸.

خوداش فهرمانی به موسلمانان کردووه نینوانی دوو کومه لی ناکوک چاك بکه نه وه ، که ده فه رمووی: ﴿وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُومِنِينَ اقتَتَلُواْ فَأصلِحُواْ بَينَهُمَا فَإِن بَغَت إِحدَاهُمَا عَلَى الأخرى فَقَاتِلُواْ النَّتِي تَبغي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أُمرِ اللهِ فَإِن فَاءَت فَأصلِحُواْ بَينَهُمَا بِالعَدلِ وَأقسِطُواْ إِنَّ اللهَ يُحِبُّ المُقسِطِين. واتا: ئه گهر دوو کومه لی باوه پردار جه نگان له دژی یه کتر شهوا نیوانیان چاك بکه نهوه، ئه گهر كومه لی باوه پرده سهر نهوه ی تهوا به نگن له دژی شهوه ی سته م و ده ستدریژی کرده سهر نهوه ی ته ملکه چی فه رمانی خوا بوو سود

ئه وا به دادپهروه رانه نیوانیان چاك بکهنهوه و ئاشتیان کهنهوه "چونکه به راستی خودا دادپهروه رانی خوش ده ویت الحجرات: ۹.

چونکه کۆمه لَگهی باوه پرداران پینویسته به دادپه روه ری و خوشه ویستی و گهرم و گوپی شاوه دان بین و گهرم و گوپی شاوه دان بین و گولاوی دوستایه تی تیدا پرژا بی خوا ده فه رمووی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصلِحُواْ بَینَ أَخُویِکُم وَاتَّقُواْ الله لَعَلَّکُم تُرحَمُون. واتا: به لکو باوه پرداران برای یه کترن که وابوو نینوانی براکانتان چاك بکه نهوه و ئاشتیان بکه نهوه، وه له خوا بترسن تا په همتنان چی بکات ﴾ الحجرات: ۱۰.

له روانگهی نهم رینماییانه وه نافره تی موسلمان داوای لینکراوه نیوانی خوشکانی ناکوّك چاك بکاته وه، ته نانه ت ام کلثوم بنت عقبة بن معیط وتی: له پیغه مبه رهم بیست ده یفه رمووو: ((نهو که سه دروّزن نییه نیوانی خه لکی چاك ده کات، جا هه والیّکی چاك ده گهیه نی، یان قسه یه کی خیّر ده کات)) مسلم ۱۵۷/۱۳ له گیرانه وه یه کی تری مسلم نه مه ی زیاد کردووه: ((نه مبیستوه پیغه مبه رها له هیچ شتیك ریگه به قسه ی زیاد بدات له و قسانه ی خه لکی ده یکه ن ته نها له سی حاله تدا نه بی: له کاتی جه نگ، وه له کاتی ناشت کردنه وه ی خه لک، کاتیکیش پیاو قسه بی خیزانه که ی ده کات و نافره تیش قسه بی میرده که ی ده کات)) مسلم ۱۵۷/۱۳.

تێكهڵى ئافرەتان دەبێت و ئارام دەگرێ ئەسەر ئەزيەت و ئازاريان

ئافره تى موسلمانى راستگۆى خزمه تگوزار خاوه نى پرسىنكه، هەلگرى پەيامىنكه، پىنىشرەوى بانگەوازىنكه، ئەوەشى ئەو ئەركە بەرزاندى لەئەسىتۇ گرتبىن، پىنويىستە خۆى رابىننى لەسەر ئارامگرتن و خۆراگرى و فىداكارى لەپىناويدا.

ئافرهتی موسلمانی خزمهتگوزار پینویسته ئارامبگری لهسهر ههلویستی ههندی له ئافرهتان، وهك کاردانهوهی خراپ و، خراپ ههلسهنگاندنیان بی نهرکه پیروزه کهی، وه گالته کردنی ههندیکیان به پایهندیوونی به ئادابه ئیسلامیه کان و ئه حکامه کانی و، تیکه لا و پیکه لای پاکانیان و ساده یی بیرکرنه وهیان و، سستی به ده وری خویان و بیرکرنه وهیان و، سستی به ده وری دانه بی نرخه کانیان و، پووکردنه دونیا و خوشی و به زمه کانی، بی به درژه وهندیه کانیان و، پووکردنه دونیا و خوشی و به زمه کانی، بی

ئموهی حیسابیّك بو دواروزژیان بکمن، یا لملای فمرمانه کانی ئاین بوهستن، وه چمندین کرداری تر که لیّیان رووده دات و سنگی بانگخوازی پی تمنگ دهبیّ، تمنانمت همندیّ کات دهروونیان وا فشاریان دهخمنه سمر تا وازبیّنن و کاری لمپیّناوی خوا جیّ بیّلّن، ئممانه هممووی رووب مرووی ئافره تان و پیاوانی بانگخواز دهبیّتموه له همموو کات و شویّنی کدا، بویه پینهممبمر هده دموویّ: ((ئمه باوه رداره ی تیکملی خملکی دهبیّت و ئارام ده گری لمسمر ئمزیمت و ئازاره کانیان خیرتر و چاکتره لموه ی تیکملی خملکی نابیّت و ئارام ناگری لمسمر ئمزیمت و ئازاره کانیان) البخاری ۱۸۷۸ دهبی تیکملی خملکی نابیّت و ئارام ناگری لمسمر ئمزیمت و ئازاره کانیان) البخاری ۲۷۸/۱

پینعهمبهر محمد هی و پینعهمبهرانی پیشی نمونه ی ئارامگرتن بوون لهسهر ئهزیهتی خه لاکی، له نمونه ی ئه ئونه ی ئه ئارامگرتن بوون لهسهر شه هه ندی دهستکهوتی خه نارامگرتنه گهورهیه: مسلم و بخاری ده گیزینه وه: پینعهمبهر هی هه ندی دهستکهوتی جه نگی دابه شکرد وه کوو هه موو جارینی پیاوینی له یاریده ده ران و تی: سویند به خوا شه و دابه شکردنیک بوو په زامه ندی خوای تیدا په چاو نه کراوه! ئهم قسمیه گهیشته وه پینعهمبه را هی و پینی دلاگران بوو، په نگرا و تو په بوو، پاشان وتی: ((به پاستی موسی له وه زیاتر ئه زیدتی درا که چی ئارامی گرت)).

بهم چهند وشه که صه تو په پینه مبه ره ها دامرکایه و ده روونی کپ بوویه وه، ئه صه خور هوشتی پینه مبه رانی بانگخوازی راستگز بووه له هه موو کات و زهمانیک دا، بینی شهم ئارامگرتنه ش بانگه وازکردن به رده وام نابیت و بانگخوازیش چه سپاو دامه زراو نابیت.

ئافرهتی موسلمانی بانگواخوازی تینگهیشتووش ژیر و زیره که له هه لسه نگاندنی دهروونی ئهوانهی بانگیان ده کات له گه لا ناستی فیکری و کومه لایه تیان، ههروا قسم کردن له گه لیان به و شیرازهی ده گونجی و کاریگهری ده بی بو سه رنج راکیشانیان بو لای خوی.

چاكهى لهبهرچاوه و سوياسي لهسهر دهكات

یه کی له خور هوشته کانی ئافره تی موسلمانی راستگز ئه وه یه ئه مه کداره و چاکه ی له به رچاوه و سوپاسی که سی چاکه کار ده کات و، هانی چاکه کاریش ده دات، پینعه مبه ر ده نه رمووی: ((هه ر

کهسی چاکهیه کی له گهل کرا، پاشان به چاکه کاری وت (خوا پاداشتی به خیرت بداته وه) ئه وا به ته واوی سوپاس و ستایشی چاکه که ی کردووه)) الترمذی ۳۸۰/٤.

وه ده فهرمووی: ((ئهوهی به خوا په نای گرت په نای بده ن....وه ئه وه ی چاکهی له گه ل کردن پاداشتی بده نه وه)) ابو داود ۱۷۲/۲ واحمد ۹۸/۲.

سوپاسکردنی چاکه له دیدی ئافرهتی موسلمانی بیدار ئاینیکه و رینمایی پیغهمبهر ههها انی له داره و بهرژهوهندی پیاده به بخری داوه، وه خورهوشتیکی کومهلایهتی باو نییه به پیی ههوا و ئاره زووو و بهرژهوه ندی پیاده بکری.

خاوهنی چاکه له دیدی ئافرهتی موسلمان شایهنی سوپاسکردنه، ئهگهرچی لهسهر دهستی ئه سوود و بهرژهوهندیش نههاتبیته دی" چونکه بهسه بزی بهدهم بانگهوازی خیر و چاکه و جوامیری هاتوووه و رووی کردوته خیر و چاکه، بههزی ئهم ههلوییستهی شایستهی سوپاسی ناخی دل دهبیت، ههر ئهوهشه ئیسلام له موسلمانانی دهوییت: سوپاسکردن لهسهر ههلوییستی مهردانه، بهدهمهوه هاتن و جوامیری، دهست پیشخهری بو چاکه، به چاوپوشی کردن له ئاکامهکانی و له رادهی به دیهاتنی بهرژهوهندی و سود و حهز و ویست.

گرنگی دانی ئیسلام به خورهوشتی سوپاسکردنی چاکه گهیشته رادهیه که سوپاسکردنی خوا ته وا نابی مهگهر به سوپاسی خه لک بینت لهسهر چاکه، ئه و دهروونهی رانه هاتوووه لهسهر سوپاسکردنی کهسیک چاکهی لهگهل کردووه، دهروونیخی بی ئهمه و ناسوپاسگوزاره، چاکه و خیری لهبهرچاو نییه و سوپاسی لهسهر ناکات، بزیه ئاماده و سازیش نییه تا سوپاسی خوا بکات، که ههموو نیعمه و خیر و چاکهیه کی پی به خشیووه، پیغهمبهر ای ده ده درمووی: (سوپاسی خوای نه کردووه ئه وهی سوپاسی خهلک نه کات) البخاری ۱/۱۸۰۸.

ئافرهتی موسلمانی بیّدار پهی بردووه بهوهی له سوپاسکردنی چاکه بالاوکرنهوهی خیّر و چاکه همیه و، هاندانه لهسهری و خوّشهویستکردنیهتی، ههروا راهاتنه لهسهر پاراستنی دهست و

هاندانی چاکه و دان نانه به چاکه. ئهمانهش ههمووی لهلایهنه چاکهکانی کهسایهتی ئافرهتی موسلمانی بهرزه که بایهخی داوه به دارشتنی و دروستکردنی له کومهانگهی ئیسلامی.

سەردانى نەخۆش دەكات

سهردانی نهخوش له داب و نهریته کومهلایه تیه ئیسلامیه چاکهکانه پیغهمبهر گل بنهماکانی چهسپاندووه و کردویه تیه واجب لهسهر موسلمان، ئه گهر کهمتهرخهمی تیا بکات گوناهبار دهبیت، ده فهرمووی: ((مافی موسلمان لهسهر موسلمان پینجن: وهلامدانهوی سهلام، سهردانی نهخوش، شوینکهوتنی جهنازه، وهلامدانهوی داوهت، نزاکردن بو کهسی دهپشمی)) متفق علیه.

ههروا ده فهرمووی: ((مافی موسلمان لهسهر موسلمان شهشین: وتمان: ئهوانه چین ئه ی پیغهمبهری خوا؟ فهرموووی: ((کاتی پینی ده گهی سهلامی لی بکهی، ئه گهر داوه تبی کردی بیچی به ده میهوه، ئه گهر ئاموژگاری کردی گویزایه للی به، ئه گهر پشمی و سوپاسی خوای کرد نیزای بی بکهی، ئه گهر نه گهر نه خوش که وت سهردانی بکهی، وه ئه گهر مرد شوینی جهنازه کهی بکهوه)) مسلم بکهی، ئه گهر نه خوش که وت سهردانی بکهی، وه ئه گهر مرد شوینی جهنازه کهی بکهوه)) مسلم ۱٤۳/۱٤.

پینغهمبهر علی فهرمانی کردووه و دهفهرمووی: ((برسی تیر بکهن، سهردانی نهخوش بکهن، دیل ئازاد بکهن) فتح الباری ۱۷/۹.

براء بن عازب الله وتی: ((پیخه مبهری خوا الله فه رمانی پیکردوین به سهردانی نهخوش، شوینکه وتنی جه نازه، نزاکردن بو پشمیوو، سویند بردنه سهر، سهر خستنی سته ملیکراو، وه لامدانه وه یانگه و داوه ت، سه لامکردن)) متفق علیه.

نافرهتی موسلمانی رووناکبیر به ریّنمایی ئاینه کهی له سهردانی کردنی نهخوّش بالکّرانی و بیزاری نابینی، به هوی خهم و پهژارهی نهخوّش، به لکو له سهردانی کردنی نهخوّش هه لمّدینی ههناسه یه کی روّحی به دی ده کات، ههستیّکی ده روونی ناوازه ی بی دروست ده بیّت، که ههموو کهس تیّی ناگات مهگهر کهسیّك له واتای گشتگیر و خیّر و پاداشتی سهردانی نهخوّش تیّگهیشتی که لهم فهرموووده یه هاتوووه، پیخه مبهر هی ده فهرمووی: ((خودا له روّژی قیامه ت

ده فدرمووی: ندی ندوهی ناده م ندخوش که وتم ندهاتید سدردانم! ده لیّ: پدروه ردگارم چون سدردانت بکه م له کاتیکا تو پدروه ردگاری جیهانیانی؟! فدرموووی: ئایا ندتده زانی که فلانه بدنده م ندخوش که وت و سدردانت ندکرد؟ ندتده زانی ندگه ر سدردانت بکرداید منت له لا ده دوزیدوه؟! ئدی ندوه ی ئاده م برسی بووم تیّرت ندکردم! ده لیّ: خوداید چون تیّرت بکه م که تو پدروه ردگاری جیهانیانی؟! فدرموووی: ندتده زانی فلانه بدنده م داوای لیّکردی تیّری بکهی؟ ندتده زانی ندگه ر تیّرت بکردایید منت له لای ده دوزیدوه؟ ندی ندوه ی ئاده م داوای ناوم لیّکردی ئاوت پینندام! ده لیّن: خوداید چون تیّراوت بکه م له کاتیّکا تو پدروه ردگاری جیهانیانی؟! فدرموووی: فلانه بدنده م داوای ناوی لیّکردی پیّت نددا، ندتده زانی ئدگه ر ئاوت پیّدابوواید منت له لای ده دوزیدوه؟)) مسلم ۱۲۵/۱۸.

چ سهردانیکی بهرهکهتداره! چ کاریکی مهزنه! که شافرهتی موسلمان بهرامبهر خوشکان و لاوازان پینی ههلدهستی لهکاتیکا له خزمهتی خوا دهبیت و، خودا کاره گهورهکهی دهبینی و پاداشتی نهبراوهی لهسهر دهداتهوه، نایا پیروزتر و گهورهتر ههیه لهو سهردانهی خودا پیروز و بهریزی بکات و هانی لهسهر بدات؟.

ئنجا له روزی قیامه تخهیالی پهشیمانی و شهرمهزاری ئهو کهسه بینه بهرچاوت که تهمسهلی کردووه و کهمته رخهمی کردووه لهسهردانی نهخوش، ئهو کاتهش پهشیمانی داد نادات.

نهخوّش له کوّمه لکّهی ئیسلامی له کاتی ئازار و ناخوّشیدا ههست به ته نیایی ناکات، سوّز و نزای ئهوانهی سهردانی ده کهن له خهم و ئازاری کهم ده که نهوه، ئهمهش لوتکهی پایه بلّندی مروّقایه تیه و، ئهوپه پی بهرزی ههستی مروّقایه تیه، بیّجگه له ئیسلام له هیچ میّروو و کوّمه لگهیه کی تر نه زانراوه.

مروّقی نهخوّش له روّژئاوا رهنگه نهخوّشخانهیه که بدوّزیّتهوه له خوی بگری و، پزیشکیّک چارهسهری بکات، به لام زوّر بهدهگمهن دهستی سوّز، وشهیه کی ساریّژکار، خهندهیه کی بوژیّنهر، نزایه کی دلسوّزانه، به شداریکردنیّکی راستگوی ویشردانی دهست ده کهویّت" چونکه فهلسهفهی مادی که ژیانی روّژئاوای داپوشیووه، رووناکی سوّزی مروّقایه تی کوژاندوّتهوه، وه روونی و

ساده یی ههستی برایه تی داپزشیووه، مرزقی پهناگیر کردووه له پالنه ری نامهادی بـ ق هه لهان بـ هه کلسان بـ کاری خیر.

مروّقی روّژناوایی هیچ پالنهریّك نابینی بو سهردانی کردنی نهخوش نهگهر بهرژهوهندیه کی مادی نهبی به سوود بگهریّتهوه بوی بو نیستای یا داهاتوووی، لهکاتیّکا مروّقی موسلمان پاداشتی خوابی پالی دهنی بو سهردانی کردنی نهخوش.

دهقه کان لهم بارهیه وه زورن، سهرچاوه ی ههستی برایه تی له دهروون ده ته قینین سهوه و، پالده نین بو سهردانی کردنی نه خوش که له قولایی ویژدانه وه بیت، پیغه مبه رای نه خوش که له قولایی ویژدانه و بیت، پیغه مبه رای نه خوشی ده کات، له ناو باخی به هه شتدایه تا ده گهرینته وه)) مسلم ۱۲۵/۱۶.

ههروا دهفهرمووی: ((ههر موسلمانیک بهیانیه سهردانی موسلمانیکی نهخوش بکات شهوا حهفتا ههزار فریشته نزای بو دهکهن تا شهو دادیّت، وه نهگهر بهشهو سهردانی بکات شهوا تا بهیانی حهفتا ههزار فریشته نزای بو دهکهن، وه له پاداشتیدا بهروبومی پیّگهیشتووی بهههشتی بو ههیه)) الترمذی ۲۹۲/۳.

پینعهمبهری خوا هی به هوی داناییه کهی و شاره زاییه کهی به ده روونی مروقایه تی و کاریگهری باشسی سهردانی کردنسی نسه خوش له سهر ده روونسی نسه خوش و کسه و کساری، بویه هه رگیز دوانه ده که وت له نسه ردانی کردنی نه خوش و، دلنه وایی کردنی و نزاکردن بویان، ته نانه ته ده روونسی هینده به رزبوو تا سهردانی منالیّکی نه خوشی جوله کهی کردووه که خزمه تی ده کرد، نه نه سهردانی وتی: ((کوریّکی جوله که یی خزمه تی پینه مبهر کی ده کرد، نه خوش که دوت، پینه مبهریش سهردانی کرد، له لای سهری دانیشت، فه رموووی پینی: موسلمان به مناله که سه یریّکی باوکی کرد که له لای بوو، باوکی وتی: به گویّی باوکی قاسم بکه، ننجا موسلمان بوو، کاتبی پینه مبه کرد که له لای هاته ده ره وه فه رموووی: سوپاس بو خوا که له ناگر رزگاری کرد)) فتح الباری ۲۱۹/۳.

ئنجا سهردانی کردنی نهخوش چهند ئاداب و سونهت و بنهمایه کی ههیه، که هاوه له بهریزه کان لهبهریان کردبوو و پیادهیان کردبوو، وه سونه تی پیروزیش بوّمانی توّمارکردووه، لهوانه: دانیشتن له لای سه ری نه خوّش، ابن عباس الله وتی: ((کاتی پیغه مبه رای سه ردانی نه خوّشی بکردایه له لای سه ری داده نیشت، پاشان حه وت جار ده یفه رمووو: ((أسأل الله العَظِیم رَبَّ العَرشِ العَظِیم أن یَشفِیک)) واتا: ((داوا له خودای مه زن ده که م، خاوه نی عه رشی مه زن، شیفات بو بنیری)) البخاری ۱۳۳/۱.

هینانی دهستی راست بهسه رجهسته ی نهخوش و نزاکردن بوی، خاتوو عائشه وتی: ((پیغهمبه رسینی دهستی دهستی دهستی دهستی دهستی دهستی بهسه و کاری ده کرد، به دهستی راستی دهستی دهسین بهسه بهسته و دهیفه رمووو: ((اللهم رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ البَاْس، إِشْفِ، أَنْتَ الشَّافِي ، لاَ شِفَاءَ إلاَّ شِفَاوَكَ، شِفَاءً لاَ یُغَادِرُ سَقَمًا. واتا: پهروهردگاری ههمو خه لك، نهزیه و نازار لاده، شیفای بده، خوّت شیفا ده نیری، بیجگه له شیفای تو شیفای تر نییه، شیفایه هیچ نهخوشیه کتینه پهریننی)) متفق علیه.

ابن عباس الله وتی: پینغهمبهر الله سهردانی دهشت نشینیکی کرد، جا ئهگهر بچوبایه سهردانی نهخوشیک دهیفهرمووو: ((لا بَأْسَ طَهُورٌ إِنشَاءَالله. واتا: هیچ نییه، به پشتیوانی خوا مایهی یاککهرهوهی گوناههکانه)) قتح الباری ۱۱۸/۱۰.

ئافرهتی موسلمانیش پهله ده کات له سهردانی کردنی نهخوّش، تهمبهلی و سستی ناکات و سستی ناکات پخونکه له ناخیدا ههست به گهورهیی واتای ئهو سهردانه ده کات، له میدووی ئافره تانی چاکهخوازی سهره تای ئیسلام، نمونهی کرداری زوّرمان ههیه بو ئافره تانیک تهنانه تسهردانی پیاوانیشیان کردووه تا ئافره تان، له چوارچیّوهی ئابرووداری و حهیا و شهرمهوه.

له صحیحی بخاری هاتوووه: قووتهیبه بۆمان ده گیزیتهوه، له مالك، له هـشام بـن عـوروه، لـه باوكیهوه، وتی: خاتوو عائشه وتویهتی: ((كاتئ پیغهمبهر هی هاته مهدینه ابوبكر ه و بلال شه نهخوش كهوتن، وتی: منیش چوومه سهردانیان، وتم: باوكه ئیستا چونی؟ بـلال ئیستا چونی؟)) فتح الباری ۱۱۷/۱۰.

ئافرهتی موسلمان له سهرهتای ئیسلام پهی بردبوو به واتای سهردانی کردنی نهخوّش، دهرکی ئه و خوّشهویستی و دوّستایهتی و سوّزهی ده کرد که له خوّی ده گریّ، بوّیه خیّرا به و ئهرکه پیروزه هملاهستا، دلّنهوایی نهخوّشی خهمباری ده کرد، ئازار و پهژارهی لهسهر سووك ده کرد، بهمهش پهیوه ندی دوّستایهتی پتهوتر ده کرد، سهرچاوهی خوشهویستی ده تهقانده وه، ننجا ئافرهتی موسلمانی ئیستاش زوّر لهپیشتره تا پهیپهوی ئهو کهله ئافرهتانه بكات له زیندوو کردنه وهی ئه و سونه ته پیروزه.

شيوهن ناگيري بۆ مردوو

ئافرهتی موسلمانی روّناکبیر به ئه حکامی ئاینه کهی، دانا و سهنگین و خوّگره، کاتی دوچاری کارهساتیّك، یا غهم و پهژارهیه که دهبیّتهوه هوّش و ویستی له دهست نادات وه کوو حالی ئافره تانی نه فام و ترسنوّك، به لکو ئارام ده گریّت به ئومیّدی پاداشتی خوایی، له کاتی ته نگانه دهست ده گریّ به ریّنمایی ئیسلام له هه لسّ و کهوته کانی.

ههرگیز شیوهن ناگیّری و سهردولکه بو مردوو نالیّ چونکه ئه و کاره له کرداری موسلمان نییه، به لکو له کرداری بی باوه پ و خوپهوشتی نه فامییه، پیغهمبه و هم ده فه دموی ((دوو خوپهوشت له خه لکیدا همن که کوفر و بی بروایین: ته عنه دان له نه ژاد و په چه له که و شیوهن گیّران بو مردوو)) مسلم ۷/۲ .

وه ده فهرمووی: ((له ئیمه نییه ئهوهی له رومهتی خوی دهدا و، یه خهی داده دری، یان سهردولکهی سهرده می نه فامی بلینه وه)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمانی هوّشیار به ئه حکامی ئاینه کهی باوه پی وایه که مردن حهقه، وه ههر که سیّ له سهر نه و زهوییه بیّت پروو له نه مانه، وه ژیان پردی په پینه وه یه بیّ ناخیره، له وی ژیانی جاویدانی له ته که پهروه ردگار ههیه. بوّیه نه و ترس و توّقینه که هاوسه نگیت له ده ست ده دات، هوّشت ده با و، وا ده کات له روخسارت بده ی، جلت داد پیّنی، هاوار و قید و قید بکه ی هیچ واتایه کی نییه.

أبي بردة بن أبي موسى وتى: باوكى موسى دوچارى ئازاريّكى وابوو، له هۆشى خوى چوو، سهرى له كۆشى يەكى له ئافرەتانى كەس و كارى بوو، يەكى له ئافرەتانى كەس و كارى هاوارى كرد، ابو موسى نەيتوانى هيچ وەلاميّكى بداتەو، كاتى هاتەو، هۆش خوى وتى: ((مىن بەرىـه لەو،ى پيغهمبەر الله بەرى بووه لەو،ى لـەكاتى ناخۆشى و كارەساتا هاوار دەكات و دەنگ بەرزدەكاتەو، وە لـەو،ى قىرى دەرنيّتەو، وە لـەو،ى جلى دادەرنىن)) مسلم ١٩٠٧.

له گه ل نهوه ی نیسلام نه و کارانه ی حهرامکردووه ، به لام پیگای داوه به خهمباری دل و گریان بیخ مردووی خوشه ویست "چونکه نهوانه سهرچاوه یان له سوزی مروقایه تی مه شروع و حه لاله ، نه و په مهمته خواییه که له دلان چینراوه ، نوسامه بن زهید گوتی: ئیمه له لای پیغه مبهر گل بروین ، یدکی له کچه کانی ناردی به شوینی و پینی پاگه یاند که کوری کچینکی خهریکه دهمری ، پیغه مبهر گ فه فهرموووی: بگه پیروه لای و پینی بلی: نهوی خودا ده بیاته وه هی خویه تی و نهوه شی ده بیه خشی هه مهم همر هی خویه تی و نهوه شی ده بینی بلی با نارام ههر هی خویه تی، همهمو شتین له لای خوا نه جهل و کاتینکی دیاریکراوی ههیه ، پینی بلی با نارام بگری و چاوه پوانی پاداشتی خوا بینت. به لام نیردراوه که چوو و گه پایه و و و تی : سویندی خواردووه ههر ده بینی ، و تی: ننجا پیغه مبهر گله هه لسا و سعد بین عبادة و معاذ بین جبل له گه لی همه لسان ، منیش له گه لیان پویشتم ، منداله کهی بو به رزگرایه وه ، له و کات هی له گیانه لالا بیو و مرخه مرخی ده هات ، جا پیغه مبهر گله فرمیسك به همردو و چاوانی هاته خواره وه ، سعد پینی مرخه مرخی ده هات ، جا پیغه مبهری خوا ؟ فه مرمووی : ((نه وه په مه ت و میهره خودا له دلی به نده کانی داناوه ، وه خوداش په حم و به زه بی دیته وه به به نده به به نده به به به در در و به زه به در در ۲۲ در ۲۲

عبدالله بن عمر ه وتی: سعدی کوری عوباده نهخوش بوو، پیغهمبهر الله اله گهل عبدالرحمن بن عوف و سعد بن أبی وقاص و عبدالله بن مسعود سهردانیان کرد، کاتی چوونه لای بینیان وا لهسهره مهرگه و له هوشی خوی چووه، فهرموووی: ((ئایا گیانی دهرچووه؟)) وتیان: نا ئهی پیغهمبهری خوا، پیغهمبهر الله گریا، کاتی خه لکه که گریانی پیغهمبهر الله یان بینی ئهوانیش

گریان، فهرموووی: ((ئهری نابینن؟ خودا بههوی گریانی چاو و خهمباری دل کهس سزا نادات، بهلام بهمه سزا دهدات _ ئاماژهی به زمانی کرد _، یان رهحم دهکات)) متفق علیه.

ئهنهس شی وتی: پینهمبهر شی چووه لای ابراهیمی کوری، له و کاته ی لههمره مهرگ به و، همرگ به وه هدردوو چاوه کانی پینهمبه ر شی هون هون فرمیسکی دهباراند، عبدالرجمن بن عوف وتی: توش نمی پینهمبه ری خوا؟ فهرمووی: ((ئهی کوری عوف، ئه وه رهم و میهره، پاشان قسهیه کی تری کرد و فهرموووی: ((چاو ده گری و، دل په ژاره ده یگری، به لام شتیک نالیّین له ره زامه ندی پهروه ردگارمان نه بیت، به راستی ئهی ئیبراهیم ئیمه به مردنی تو غه مبارین)) متفق علیه.

ئیسلام پیّگهیداوه به گریان وه کوو دهربرینی په ژاره و غهمباری" چونکه مروّق ناتوانی گریانی به ژاره بگریّته و له کاتی تمنگانه و کاره ساتا، به لاّم فه ده غهی ههر کاریّکی کردووه ناگری غهم و په ژاره خوّش بکات، پرژاندنی فرمیّسك به گوپ و به شیّوه یه کی مام ناوه ندی یارمه تی کوژاندنه وهی په شکوی غهم ده دات، پالپشتی سووك کردنی نازار ده کات، له قوپسایی غهم کهم ده کاته وه. هه رچی شیوه ن و واوه یلا و سهردولکه و له خوّدانه هه رهم مووی غهم و په ژاره زیاد ده کات، ئاگری ئازار خوّش ده کات، ترس و توقین په ژاره و هه راسان له دل زیاتر ده کات.

ئهمانه ههمووی له شهرعی ئیسلام حهرامکراوه" چونکه وزهی مروّق بهههده ردهدات، پیچهوانهی ملکهچبوونه بر قهده ری خوا، ههروا کرنهوه ی دهرگایه که بر شهیتان بر فریودانی مروّق، ام سهلهمه وتی: کاتی باوکی سهلهمه مرد وتم: خرّی غهریب بوو، له خاکی غهریبی مرد، ده بی شیوه نیزکی وای بر بکهم خه لکی بیگیریتهوه، ئنجا خرّم ئاماده کرد بر شیوه ن لهسه ری، ئافره تین له ده وروبه ری مهدینه هات، ده یویست له شیوه ن و گریانه که میارمه تیم بدات، پیغهمبه رسی پیشوازی لیکرد و فهرموووی: ده ته وی شهیتان بینیته مالیّك که خودا دووجار لیّی وه ده رناوه ؟ (۱) بنجا وازم له شیوه ن و گریان هینا و نه و کاره م نه کرد)) مسلم ۲۲٤/۲.

⁽۱) یهکهمجار: کاتی ابو سهلهمه گیانی سپارد، ههندی له کهس و کاری کردیانه ههلآلا، پیغهمبهر ﷺ فهرموووی پیّیان: نزا له خوّتان مهککهن مهگهر به خیّر بیّ چونکه فریشتهکان نامین دهکهن لهسهر نزاکانتان، پاشان بوّ ثهبو سهلهمه پاړایهوه، جاری دووهمیش، کاتیّ ام سهلهمه وتی: دهبیّ شیوهن بگیّرم، پاشان نهیکرد و شیوهنی نهگیّرا.

بخاری و مسلم ده گیزنهوه، أم عطیة وتی: ((پینغهمبهر الله لهگهل نهو پهیان و بهیعهتهی پینماندا به الیننی لی وه رگرتین سهردولکه و شیوه نه گیزین لهسه ر مردوو)) فتح الباری ۱۷٦/۳ ومسلم ۲۳۷/۳ ههرهشهیه کی ترسناکتر ههیه بو نهوانه ی تهوبه ناکه ن له شیوه ن گیزان و سهردولکه وتن، پینغهمبه را الله شیوه نهرمووی: ((شیوه نگیز و سهردولکه بین نهگهر پیش مردنی تهوبه نه کات، له پینغهمبه جلیکی له قهتران لهگهل قه لغانیک له گه و گولی له به ده ده کریت)) مسلم ۲۳۵/۳.

ههروا دهفهرمووی: ((فریشته کان نزای خیر ناکهن بر ئافره تیکی شیوه نگیر و سهردولکه بیدژ)) احمد ۳۹۲/۲.

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار لهبهردهم نهو حهرامکرنهی شیوهن و سهردولکه ملکه چده بنخ بنخ فهرمانی خوا و پیخهمبهرهکهی، وه دووردهکهویتهوه له ههرچی جوانی ئیسسلامیهکهی و پاکی باوه پربوونی لهکهدار ده کات به قهزا و قهدهری خوا، تهنها بهوهش ناوهستی به لکو بانگی ئافره ته نهفامه کان ده کات بی پابهند بوون به شهرعی خوا و فهرمانه کانی له دوورکهوتنهوه له شیوهنگیران و سهردولکه وتن، پاش نهوهی حوکمی خوا و پیخهمبهره کهیان بی روونبوویهوه.

شويْنى جەنازە ناكەويىت،

ئافرهتی موسلمانی رووناکبیر وه کوو ملکهچبوونیک بن فهرمانی خوا و پینغهمبهره که می شوینی جهنازه ناکهویت، أم عطیة وتی: ((قهده غه کراوین له شوینکهوتنی جهنازه به لام لهسهرمان حهرام نه کراوه و توند نه کراوه)) فتح الباری ٤٦٦/٢ ومسلم ١٧٤/٦.

لهم پرسهدا ئافرهت پیچهوانهی پیاوه" چونکه ئیسلام پیاوی هانداوه لهسهر ئامادهبوون لهسهر جهنازه و کفن و ناشتنی مردوو، له کاتیکا بو ئافرهت ئهمه ی پی خوش نییه، بههوی رودانی ههندی رهوشی باو که شایستهی بهرزی و بلندی مردووه که نییه، ههروا له شوینکهوتنی مردوو و ناشتنی پیویسته پهند و ئاموژگاری ههبیت بو دهوروبهر و داوای لیخوشبون بکریت بو مردوو، ههروا پهی بردنه به واتای مردن که ههموو گیانلهبهریک دهبی بیچیوی، خودا دهفهرمووی: ﴿أینَمَا

تَكُونُواْ يَدرِككُمُ المَوتُ وَلَو كُنتُم فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدة. واتا: لـه هـهر كـوێ بـن مـردن پێتـان دهگـات ئهگهرچی لهناو حهشارگهی بهرز و قایمیش بن﴾ النساو: ۷۸.

وه ئەگەرچى پيغەمبەر ﷺ تەنھا وەكوو كەراھەت قەدەغەي كردوون نەك وەكـوو حـەرامكردن، ئەوا ئەو قەدەغە كردنە بەسە بۆ ئافرەتى موسلمانى ژير و تېڭەيشتوو تا پابەندى بېت و ملكەچى بیّت و لمسمری بروات، تا بملّگه به دهست بدات لمسمر جوانی و چاکی ئیسسلامه تیمکمی و راستگۆييدكدى له گويزايدانى بوونى بۆ خوا و پيغدمبدرهكدى.

دوماهی و بهدواداچوون

له لاپه په کانی پی شوو که سایه تی شافره تی موسلمان به رجه سته بوو وه ک چون ئیسلام پی ی پازی یه، به پی پی ئاراسته کانی بو ی له سه رجه م لایه نه کانی ژیان و، به پی پی پینماییه حه کیمانه که ی له دار شدنه وه ی بیروبوچوون و گیان و ده روونی و خوره و شدی و هه لاس و که و ته کانی. ئه مانه شه مه مووی له سه ر زاری ئایه ته پر قشن و فه رموووده راسته کان دو پات بوویه وه، بو به دیه پنانی هاوسه نگیه کی توندو تو ل و و رد له که سایه تیه که ی به شیره یه ک لایه نینکی له سه ر لایه دین کی تری زال نه بیت، هه روا ره فتاری نمونه ی کیشاوه له هه لاس و که و ت کردن له گه ل دایك و باوك و خزمانی و هاوسه ری و مناله کانی و دراوسین کان و خوشکان و هاور پیانی، هه روا نافره تانی تر له وانه ی له کومه گرده کی گیری نانی در دراوسین کان و خوشکان و هاور پیانی، هه روا نافره تانی تر له وانه ی له کومه کی شونه ی پیان ده گات و له گه لیان ده ژی.

بهشه کانی پیشوو ده ریانخست نافره تی موسلمان ته نها له مال دانانیشی و ته نها منال پهروه رده ناکات و مال به ریوه نابات، به لکو و یرای نه مانه ش نه وه کان پهروه رده ده کات، پاله وانان دروست ده کات، پیشره وی بانگخوازیه، تاکیکی روشنبیر و رابونیکی بنیاتنه ره له سه رجم کاروباره کانی ژیان، له ته که پیاو ده وه ستی بو ناوه دانکردنه وه ی گهردون، ده وله مه ندکردنی ژیان، به خته وه رکردنی بوونه وه روا شیدار کردنی و شکی ژیان.

وه بزمان ده رکهوت نافره تی موسلمان نافره تینکی پایه بلند و پهروه رده کراو و رزشنبیر و بیدار و بهرهه مهین و بنیاتنه رو پاك و بهرزه، به روونا کبیری و داناییه وه نهرکی خوی ده زاندی به رامبه رید و مناله کانی، پهروه ردگاری، به رامبه رخودی خوی، به رامبه ردایك و باوکی، به رامبه رمین د و مناله کانی، به رامبه رخزم و نزیکانی ، به رامبه ردراوسینکانی، به رامبه رخوشکان و هاور پیانی، وه به رامبه رهمو و کومه لگا، هه موو نه وهی تیایه تی له خه لکی جوراو جور و روداو و ره فتار.

ئه و نافره ته ی باوه پی به خوا و به پرزی دواییه ناگادار و چاوکراوه یه له فتنه ی دونیا و داوه کانی شهیتان، پهروه ردگاری ده پهرستی، گویزایه لی فهرمانیه تی، دووره له نههیه کانی، پازییه به قهزا و قهده ری، گهراوه یه بر ژیر سایه ی پهروه ردگاری، داوای لیخ شبوونی لی ده کات، له و کاتانه ی پینی ده خلیسکی، یان دوچاری بی ناگایی و سستی و که مته رخه می ده بیت. هه ست به

بهرپرسیاریهتیه کهی ده کات بهرامبهر پهروهردگاری سهباره ت به نه ندامانی خیزانه کهی، گرنگی ده دات به وه ده ستهینانی پهزامه ندی خوا له هه موو کاریکی، خوی ده نوینی له واتای پهرستش بو خوا و سهر خستی ناینه پاسته قینه کهی. فهرمان ده کات به چاکه و قه ده غهی خراپه ده کات له سنوری توانا و ده سه لاتی خوی.

هدروا تینگدیشتووه له ندرکی بدرامبدر خودی خوّی، دهزانی ندو مروّقیدکد و پینکهاتوووه لد جدسته و عدقل و روّح، وه جدسته پینکهاته و داواکاری خوّی هدید، هدروه ک عدقل و روّحیش پینکهاته و داواکاریان هدید، بوید بایدخ دهدات به راگرتنی هاوسدنگی ورد لد نینوان جدسته و عدقل و روّحی، لایدنیکی لدسدر حیسابی لایدندکدی و فدراموش ناکات، بدلکو گرنگی بدهدموو لایدندکان دهدات وه پیریسته بو بددیهینانی کدسایدتیدکی مروّبی هاوسدنگ، لد هدموو ندمانه ریندایی له ژیاننامدی پیشیندی چاکهخواز وهرده گری ندواندی لدسدر رینازی پیغدمبدر هی بده چاکه روّیشتوون.

هدروا گرنگی ده دات به رواله و دیمه نی بی زیاده روزیی و فیز و لووت به رزی، به هه مان شیره ش گرنگی ده دات به کروّك و ناوه روزکی به و شیره یه شایسته یه به و مروّقه ی خودا ریّزی لیناوه و، فریشته کانی بو خستونه ته کرنوش بردن و، هه رچی له ناسمان و زهوی یه بوّی رامکردووه، به جوّریّك که سایه تیم که یه اوسه نگ و میان و و خوشه ویست و باش بیّت له دیمه و شیره و عمقل و بیرکرنه و و ره فتار و هه لس و که وت و کاردانه و هی

وه گرنگی دانی به جهسته و عهقلی بی ناگای ناکات له بیرکردنهوه له تایبه ته ندیه پوحیه کانی، به لکو وه کوو چون په روه رده ی جهسته و عهقلی ده کات ناوه هاش په روه رده ی پوحی ده کات، ننجا پوحه که ی به خواپه رستی و یاد و قورنان خویندن بینگه رد ده کات، له همه موو نه مانه ش ده ست به هاوسه نگی ده گری له سه رجه م لایه نه کانی که سایه تیه که ی.

هدروا لهگهل دایك و باوكی چاكهكاره، رِیْزیان دهزانی، ئهرك و واجبی بهرامبهریان دهزانیی، زوّر ههستیاره و دهترسی له خراپهكردن له بهرامبهریان، باشترین و بهرزترین شیّواز و رِیْگا ههلدهبژیّری له چاکهکردن لهگهلیّان، به ههموو شیّوهیهك ههولی چاودیّری و ریّن لینگرتن و به گهورهگرتنیان دهدات. وه لهگهل میّردی نمونهی ئافرهتی ژیر و تیّگهیشتوو و چاکهکاره و گویّراییهل و لیّبورده و بهسوّزه، بایهخ دهدات به رهزامهندی و ریّزگرتن له کهس و کاری، نهیّنی ده پاریّزی، کوّمهکی دهکات لهسهر چاکه و تهقوا و کرداری چاك، دهروون و دلّی پر دهکات، بهختهوهری و دلّنیایی و هیّمنی دهخاته ههستی.

وه لهگهل منالهکانی دایکیکی بهسوز و بهزهیه، روشنبیر و دانایه، ههست به مهزنی پهیامه پهروهرده بیه کهی ده کات، پهی ده بات به بهرپرسیاریه تی دایکایه تی، وا ده کات مناله کانی ههست به سوز و خوشه و به ده کات، به به بهرپرسیاریه تی دایکایه تی، وا ده کات بنی ناگا نییه له به سوز و خوشه و میهری بکهن، هه میشه ناراسته یان ده کات، بنی ناگا نییه له راستکردنه و هان نهگهر پیویستیان پیبوو، تاوه کوو پهروه رده یه کی ئیسلامیانه می نهونه یی هه لکه و که له ده روونیاندا به هاره و شتیه کان به یک ناری به رز و بلند.

همهروا لهگمه ل بسوك و زاواكسانی چساكه كار و دادپه و هروه و دانسا و ئامۆژگاريساره، تيكه لنی تايبه تمهنديه كانيان نابيّت، به جوانی پهفتاريسان لهگه ل ده كسات، كارده كسات لهسم به هيزكردنی پهيوهنديه كانی خوشه ويستی و پيشه كيش كردنی ههستی شه پ و ناكوكی.

هدروا لهگهل خزمان و نزیکانی پهیوهندی خوشهویستی و دوستایهتی دهبهستی، هدمیشه سهردانیان دهکات و چاکهیان لهگهل دهکات نهگهرچی شهوان پهیوهندی لهگهل بپیچرینن، وهکوو ملکهچبوونیک بو فهرمانهکانی ئیسلامه بینگهرده کهی له توکمه کردنی پهیوهندی خزمایهتی و تهقاندنه و هی کانیاوی خوشه و سایه تی و دوستایه تی.

وه لهگهل دراوسینکانی چاکهکاره، گرنگی دهدات به کاروباریان، مافه گهورهکهیان دهزانی که جبریل ع ع ریشهی داکوتا بز پیغهمبهر شخ تا وا گومانی برد میراتی لی دهگری، بزیه ئهوهی بز خزی پینی خزش بیت بز نهوانیسی پسی خزشه، بهجوانی مامه لهیان لهگه ل ده کات، ره چاوی همستیان ده کات، بهرگهی ئهزیه ت و ئازاریان ده گری، چاوپؤشی ده کات له هه له و کهم و کورتیان،

خوّی دەپاریزی له خراپ ه کردن له گه لیّان، یان که مته رخه می کردن له چاك مامه له کردن و چاکه کردن و چاکه کردن و چاکه کردن له گه لیّان.

هدروا لهگهل خوشکان و هاورپیانی پهیوهندی داده مصدزرینی لهسدر بنده مای خوشه ویستی له پیناوی خوا، که به رزترین و پاکترین و بینگهردترین خوشه ویستی به له ژیانی مروّق چونکه شه و جوّره خوشه ویستی به دامالرّاوه لههم رچی به رژه وه ندی و سود و مهبه سته، پاکه له ههرچی پهله و له کهیه که سهرچاوه ی بینگهردی و روونی و خاوینی به چرای روّشنی وه حی و رینسایی پینه مبه مسلمان رئستگو و دلسور و لیبورده ده بی له خوشه ویستی و هاوریتی کردنی بو خوشکانی، سوره له سهر مانه وه ی پهتی برایه تی و دوستایه تی، لییان دانابری، ده نگیان لی نابری، غهیبه تیان ناکات، ههستیان بریندار ناکات به هوی ده مه قالی و مشت و می و قسمی زیاد، کینه ی به رامبه ریان نییه، ده ستی ناگیرینه وه له هه ر چاکه به بویان، ههمی شه به روویه کی خوش و گهشه وه رووبه روویه روویان ده بینه وه.

وه لـه پهیوهندییـه کومهلایهتیـهکانی ئافرهتیکی کومهلایـهتی بـهرزی پلـه یهکـه، بـههوی پیاده کرنی ریّنمایی ئاینهکهی له فقهی مامهله کردن و بهرزی پهیوهندییهکان و خورهوشتی بلنـد، ئنجا لهم سهرچاوه بیّگهردهی ئیسلام ههرچی داب و نـهریت و رهفتار و هـهلس و کـهوت ههیـه وهردهگری، ههر لهم سهرچاوه بیّگهردهش بنهما و خورهوشتهکان ههلـده نجی کـه دهروونی خاوین دکاتهوه و کهسایهتیه کومهلایهتیه جیاوازهکهی ییّك دیّنی.

لهگهل ههموو خه لکی خورهوشت جوان و راستگو و دامهزراوه، ناپاکی و فیل و سته م و دوروویی ناکات و گهواهی درو نادات، دلسوزانه رینگای خیر به خه لکی نیسان ده دات، به لیننی ده باته سهر، به شهرم و حهیا و پاکی ده روون رازاوه ته وه، تیکه لی کاریک نابیت پهیوه ندی به وه وه نه بیت، دوورده که ویته و له باسکردنی نابروی خه لک و شویننکه و تنی عهیبه کانیان، دووره له ریا، دادپهروه ره له کاتی بریاردان، سته م ناکات، دادپهروه ره به رامبه رکه سیک خوشی ناویت، به غهم و په ژاره ی خه لک د لخوش نابیت، خوی دوور ده گری له گومانی خراب، زمانی ده گری له غهیبه ت و دووز مانی، دووره له جنیودان قسه ی ناشیرین و ناریک، گالته به که س ناکات، نه رم و نیانه له گه ل

خهالک، بهزهیی و میهرهبانه، کاردهکات لهسهر سودگهیاندن به خهالک و لادانی زیان لیّیان، قـ مرز لهسهر قهرزاری کهمدهرامهت سووك دهكات، بهخشنده و سهخییه، ناز و منهت ناكات بهسهر ئه وانهی یارمه تیان ده دات، هیمنه، لیبوره یه و رق و کینه له دلی هه لناگری، ئاسانکاره و ئالۆزكار نييه، ئيرەيى نابات، دووره لـه شانازى و حـهزى خۆدەرخـستن، دووره لـه خۆسـهپاندن، كەسايەتيەكەي لەلاي خەلك خۆشەويستە، لەگەل خەلكى دەگونجىي و لەگــەلى دەگـونجين، نهيننــى دەپارىزى، روو گەشە، ئىسك سوكە، بەختەوەرى دەخاتە دلان، توندرەو نىيم، خىز بىم زل ناگرى، كاروباري موسلمانان، ريز له ميوان دهگري، بهرژهوهندي خوي فهراموش دهكات لهبهر پيويستي خه لکی، داب و نهریته کانی ملکه چی پیوهری ئیسلام ده کات، پابهنده به سلاوی ئیسسلام، ناچینته مالیّنك بیّجگه له مالی خوّی بی مولّهت وهرگرتن، لـهو شـویّنه دادهنیـشی کـه کوتـایی کـوّر و دانیشتنه، ئهگهر سنی ئافرهت بوون دووانیان بهیهکهوه به نهیّنی قسمه ناکمهن، ریّنز لمه ئافرهتی گەورە و خاوەن چاكە دەگرى، چاو ناگيرى بە مالى خەلكى، كارينىك ھەلدەبـــثيرى بگونجــى لەگــەل سروشته می یانه کهی، لاسایی پیاوان ناکاتهوه، بانگهواز ده کات بر حهق، فهرمان ده کات به چاکه و قەدەغەي خراپە دەكات، دانا و ژيرە لە بانگەوازكرنەكەيىدا، لەگىەل ئافرەتىانى چاكەكار ژيان بهسهر دهبات و هاوریتی ده کات، ههوانی چاککردنی نیوانی موسلمانان دهدات، له گهل ئافرهتانا تيكمل دەبيت و ئارام دەگرى لەسمىر ئازار و ئەزىمەتيان، چاكمى لەبەرچاوە و سوپاسى لەسمىر دهکات، سهردانی نهخوش دهکات و شویننی جهنازه ناکهویت.

ئەمەيە كەسايەتى ئافرەتى موسلمان كە ئىسلام بەھۆى رېنىمايىيە حەكىمانەكەى دايرشـتووە و دل و چاوى بە رووناكيەكەي رۆشن كردووه.

 بینگومان گهیاندنی ئافره بر نه نام ئاسته بهرزه له پینکهاتنی خوره و شتی و گیانی و دهروونی و فیکری نیعمه تینکی مروفایه تی گهوره یه هیچ نیعمه تینکی هاوشانی نابینت، ههروا داهینانینکی ژیاری گهوره تره له ههر داهینانینکی که مروفایه تی به دریژایی تهمهنی پییگهیشتبی چونکه گهیشتی ئافره ته به ناسته بهرزه له پینکهاتن واتای گهشهسهندنی مروفایه تیه کهی و، پینگهیشتنی کهسایه تیه کهی ده گهیه نی ناماده باشی تهواویه تی بو گهیاندنی پهیامه گهوره کهی له ژیان.

نهوهی نهمرو دهیبینین له دواکهوتوویی نافرهتی موسلمان له و ناسته بهرزهی ئیسلام بوی ویستووه له زوربهی خاکی جیهانی ئیسلام، هوکهی ده گهرینهوه بو دووری موسلمانان به گشتی له سهرچاوه سازگاره کهی ناینه کهی و، ونبوونیان له نه فامی و پاشکوبوونی فیکری و دهروونی بو کهسانی تر، نه و دواکهوته بیه هیچ کامی رووی نه ده دا له ژیانی موسلمانان به گشتی و، نافره تی موسلمان به تایبه تی، نه گهر ملکه چی سهرچاوه فیکری و روحیه کان بوونایه و، پیاوان و نافره تان روویان لیکردبوایه و زاد و تویشویه کیان لینهه لگرتبوایه که به رگری و ره سه نایه تی پی به خشیبان.

وه ئهگهر ئهو هه للمه تهی کراوه ته سهر جیهانی موسلمانان ئامانج لینی که سایه تی موسلمان بیخ به گشتی چ پیاو چ ئافره ت، ئه واله په گهوه ده ری ده کیشا و سه رچاوه فیکریه که ی پیس و بزگه ن ده کرد، به لام ئه وه ی گومانی تیا نییه ئامانج له زوربه ی ئه و هه للمه تانه که سایه تی ئافره تی موسلمانه، تا له و پوشاکه به رز و شکوداره ی دایالی که به دریژایی میژوو پینی ناسراوه، له بری جلین کی هینراوی ته سکی ساخته ی له به ربکه ن تا وینه یه ک به نافره تی بینگانه له دیه ن و بیرکردنه و و هه لاس و که وتی.

لهم پیناوهشدا ههولای زور مهزن دراوه، که چهندین کومهانه و دهسته و بزوتنهوه ئهم بانگهوازهی ناموّکردنی ئافرهتی موسلمانی له ئهستو گرتووه، ههمووشیان سوپاس بو خوا ههرهسیان هیناوه له بهرامبهر رابوونی ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر و تیّگهیشتوو له ریّنمایی ئاینه کهی، ئنجا زوّر له پالپشتانی ههولای ناموّکردنی ئافرهتی موسلمان له پیاوان و نافرهتان پهشیمان بوونهوه له بریار و راکانیان و، دانیان ناوه به قوولای بیروباوه ری شافرهتی موسلمان و، رهسهنایهتی ئیسلام له بیرکردنهوهی و دهروونی و ههست و نهستی.

ئنجا ئه و ئومیده ی بهستراوه به ئافرهتی موسلمانی روشنبیر بو گهیاندنی پهیامه بهرزه کهی، زیاتر چهسپاوی له کهسایه تیه کهی ده خوازی له ههر شوین و کات و ره وشیک بوییت چهونکه له چهسپاوی کهسایه تیه کهی به نگهیه کی روشن ههیه لهسهر تیگهیشتنی و پایه داری و راستی هاتنه ریزی بو ئیسلامی ههمیشه زیندوو و ژیاریه مروّییه ناوازه کهی، لهمه ش به نگهیه کی روشن ههیه لهسهر گهرم و گوری و توندو تولیه کهی له هه نساندنه و هی نومه ته کهی که شهم نه ندامین که تیسدا، ههروا پیشخستنی نه و و نوته و نیزی ده ژی.

دوماهی ومرڪيٽر

پاش سوپاس و ستایشی خوای گهوره لهسهر بهخششه بی پایان و له دوانههاتووه کانی، وه درود و سلاویش بز سهر گیانی پینهمبهری ئازیزمان محمد الله و سهرجهم هاوه لآن و یار و یاوه رانی و شوینکه و تووانی تا روژی دوایی....

سوپاس بز خوا تهواوبووم له وهرگیرشانی ئهو پهرتوکه پر فهر و بهرهکهته، تیدا تا له توانام دابووه رهچاوی کورتی و پوختیم کردوه له دهربرینی واتا و چهمکهکان به مهبهستی زیاتر نزیککردنهوهی له هزری خویننهر و وهرس نهبوونی له خویندنهوهی، تاوه کو ئافرهتی موسلمان بتوانی له ژیانی روزانهی پیاده ی بکات و پنی به ختهوه ربینت.

سایمی ئمو شمرعه دیّته دی، دمی با له باوهشی بگرین و پابهندی یاسا و ریّساکانی بین، تا رهزامهندی خوا و خوّشی دونیا و دواروز ببهینموه.

به و هیوایهم خودا کاره کانم وه رگری و جینی په زامه ندی نه و بیت و نوریکی زور هه میشه بی بوّم له دونیا و دواپوژ، وه ببیته مایهی پایه بلندی و پله به رزی له و پوژه ی پله و پایه کان نامینی و ده سه لاّته کان له کار ده خرین، مه گه ر نه وه ی خودا به میهر و به زه یی خوی پایه و پله به به رز و شکودار بکات، خودایه دامه زراو و پاریزراو و سه رفراز و سه ربه رزی دونیا و دواپوژمان بکهی... نامین.

گرنگترین سهرچاوهکانی دانهر

- ١ ـ الإحسان في تقريب صحيح ابن حبان. مؤسسة الرسالة، بيروت ١٤١٢.
 - ٢_ أحكام النساء لابن الجوزي. المكتبة العصرية، صيدا بيروت ١٤٠٥.
 - ٣ الأدب المفرد :فضل الله الصمد في توضيح الأدب المفرد للبخاري.
 - ٤ الأذكار للنووى. دار القبلة، جدة ١٤١٣.
- ٥ الاستيعاب في معرفة الأصحاب لابن عبدالبر. دار بهضة مصر، بدون تاريخ.
 - ٦- أسد الغابة في معرفة الصحابة لابن الأثير الجزريّ. مصر، بدون تاريخ.
 - ٧ الإصابة في تميز الصاحبة. دار نهضة مصر، بدون تاريخ.
 - ٨ الأغاني لأبي الفرج الأصبهاني. المصورة عن دار الكتب بمصر، بدون تاريخ.
 - ٩_ أنساب الأشراف للبلاذري. دار المعارف بمصر بدون تاريخ.
 - ١٠ البداية والنهاية لابن كثير. دار الكتب العلمية، بيروت ١٤٠٩.
 - ١١ ـ تاريخ الإسلام للذهبي. دار الكتاب العربي، بيروت ١٤٠٧.
 - ١٢_ تاريخ الطبرى. دار الكتب العلمية، بيروت ١٤٠٧.
- ١٣ تحفة الفقهاء لعلاء الدين السمرقندي. إدارة إحياء التراث الإسلامي بقطر بدون تاريخ.
- ١٤ تراجم سيدات بيت النبوة للدكتورة بنت الشاطئ. دار الكتاب العربي، بيروت بدون تاريخ.
 - ١٥ ـ الترغيب والترهيب للمنذري. قطر، بدون تاريخ.
 - ١٦_ جمهرة خطب العرب لاحمد زكى صفوت. المكتبة العلمية، بيروت بدون تاريخ.
 - ١٧ ـ الحماسة لأبي تمام. جامعة الإمام محمد بن مسعود الإسلامية، الرياض ١٤٠١.
 - ١٨_ حياة الصحابة للكاندهلوي. دار القلم ١٤٠٣.
 - ١٩ دلائل النبوة للبيهقى. دار الكتب العلمية بيروت ١٤٠٥.

- ٢٠ دياض الصالحين من كلام سيد المرسلين. بيروت، بدون تاريخ.
- ٢١ ـزاد المعاد في هدي خير العباد لابن قيم الجوزية. مؤسسة الرسالة ومكتبة المنار الإسلامية ١٤٠١.
 - ٢٢ ـ سنن أبى داود. مطبعة السعادة، مصر ١٣٦٩، ودار الحديث، سورية ١٣٨٨.
 - ٢٣ سنن ابن ماجه. دار إحياء الكتب العربية، مصر، بدون تاريخ.
 - ٢٤ سنن الترمذي، وهو الجامع الصحيح. دار الفكر، بيروت، بدون تاريخ.
 - ٢٥ـ السن الكبرى للنسائي. دار الكتب العلمية، بيروت ١٤١١.
 - ٢٦ سنن النسائي. دار البشائر الإسلامية، بيروت ١٤٠٦، والبابي الحلبي مصر ١٣٩٨.
 - ٢٧ سير أعلام النبلاء للذهيي. مؤسسة الرسالة، بيروت ١٤٠١.
 - ٢٨ السيرة النبوية لابن هشام. دار القلم، بيروت، بدون تاريخ.
 - ٢٩ ـ شرح السنة للبغوى. المكتب الإسلامي ١٣٩٠.
 - ٣٠ الشمائل المحمدية للترمذي. دار الحديث، بيروت ١٤٠٥.
 - ٣١ـ صحيح مسلم بشرح النووي. دار الفكر، بيروت١٤٠١.
 - ٣٢ صفة الصفوة لابن الجوزي. دار الوعي محلب ١٣٨٩.
 - ٣٣ الطبقات الكبرى لابن سعد. دار بيروت ١٣٩٨.
 - ٣٤ طرفة بن العبد: حياته وشعره للدكتور الهاشمي. دار البشائر الإسلامية ١٤٠٠.
 - ٣٥ عشرة النساء للنسائي. مكتبة السنة بمصر ١٤٠٨.
 - ٣٦ العقد الفريد لابن عبد ربه. دار الكتاب العربي، بيروت ١٣٨٤.
 - ٣٧ فتح الباري شرح صحيح البخاري لابن حجر. دار المعرفة، بدون تاريخ.

- ٣٨ فيضل الله النصمد في توضيح الأدب المفرد للبخاري، فيضل الله الجيلاني، المكتبة السلفية . ١٤٠٧.
 - ٣٩ كشف الأستار للهيثمي. مؤسسة الرسالة ١٤٠٤.
 - ٤٠ كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال لحسام الدين الهندي. مؤسسة الرسالة ١٣٩٩.
 - ٤١ ـ مجمع الزوائد ومنبع الفوائد للهيثمي. دار الكتاب العربي، بيروت ١٩٦٧م.
 - ٤٢ مختصر تفسير ابن كثير. دار القرآن الكريم ١٤٠٢.
 - 23 المرأة بين الفقه والقانون للدكتور مصطفى السباعي. المكتب الإسلامي ١٤٠٤.
 - ٤٤ المرأة في الإسلام للدكتور معروف الدوالييي. دار النفائس ١٤٠٩.
 - 23 المستدرك للحاكم النيسابوري. مكتبة النصر الحديثة، الرياض بدون تاريخ.
 - ٤٦ مسند الإمام أحمد بن حنبل. دار صادر، بيروت بدون تاريخ.
 - ٤٧ المعجم الكبير للطبراني. مطبعة الزهرء، الموصل ١٤٠٦.
 - ٤٨ المغازى للواقدى. عالم الكتب، بيروت، بدون تاريخ.
 - ٤٩ المغنى لابن قدامة. مكتبة الرياض الحديثة ١٤٠١.
 - ٥٠ المقاصد الحسنة للسخاوي. مكتبة الخانجي بمصر ١٣٧٥.
 - ١٥ من الرق إلى السيادة تأليف سامحة آي ويردي. نشر DAMLA.
 - ٥٢ الموطَّأ للإمام مالك. دار إحياء الكتب العربية بمصر، بدون تاريخ.
 - ٥٣ـ ميزان الاعتدال للذهبي. دار إحياء الكتب العربية بمصر ١٣٨٢.

* * *

سەرچاوەكانى وەرگێر

۱) تەفسىرى قورئانى پىرۆز.

٢)فدرهدنگی عدرهبی (منجد الطالب).

۳)فەرھەنگى دەريا.

ناواخنى پەرتوك

پیشه کی چاپی یه کهم (دانهر) پیشه کی چاپی یه کهم
پیشه کی و هرگیر۱۱
۱۔ ئافر متی موسلمان ٹهگهڻ پهرومردگاری
باوه پردار و هزشیاره
پهروهردگاري دهپهرستني
هدر پینج نویژه فدرزهکانی ئهنجام دهدات
ئامادەي نونیژي به کۆمەل دەبینت له مزگەوت ئەگەر بۆي رەخسا
ئافرەتى موسلمان ئامادەي نوێژي دوو جەژنە دەبێت
نویژه سوننهته راتیبه کان و سوننه ته کانی تری ئه نجام ده دات۲۹
به جوانی نویژه کانی ئهنجام دهدات
زه کاتی مالنی خوا له ماله کهی دهرده کات
مانگی رِهمهزان به رِوْژوو دهبینت و شهوه کهشی زیندوو ده کاتهوه۳٤
رۆژووى سوننەت دەگرىن
حهجی مالنی خوا دهکات
عومره دهکات ۳۹
گوێڕٳيهڵێ فهرماني پهروهردگاريهتي۳۹
له گه ل پیاوی بینگانه به تمنها کونابینته وه
پابهنده به بالاپوشی شهرعی

خۆی دوور دەگری له تیکهانی بی سنوور۳۵	٥٢
تهوقه لهگهل پیاوی نامهحرهم ناکات و دهست ناخاته دهستی	٥٤.
گەشت ناكات ئەگەر لەگەل مەحرەمىيكى نەبىيت٥	٥٥
رِازییه به قهزا و قهدهری خوا	٥
تهوبه کار و گهرِاوه یه۷۰	٥
ههست به بهرپرسیاریهتیه کهی ده کات لهبارهی ئهندامانی خیّزانه کهی	٥٧.
خەمى سەرەكى رەزامەنى خوايە ٨٥	٥٨
خۆى دەنويّننى لە واتاى بەندايەتى بۆ خوا٩٥	
كاردهكات بۆ سەرخستنى ئاينى خواكاردەكات بۆ سەرخستنى ئاينى خوا	٦.
شانازی ده کات به کهسایه تیه ئیسلامیه کهی و ئاینه رهواکهی ۸	٧٨
پشتگیری و خۆشەویستی تەنھا بۆ خوایه	۸٥
فهرمان دهکات به چاکه و جلهوگیری دهکات له خراپه٧	۸٧.
زۆر قورئان دەخويىنى	٨
V* * V* *	
۲۔ ئافر <i>ەتى موسلمان ئەگە</i> ل خودى خۆى	
دهستپيّك	47
(أ) جهستهی	
میانړه وه له خواردن و خواردنه وه ی ۹۳	٩
وهرزشي جهستهيي ئهنجام دهدات	٩
جهسته و جل و بهرگی خاویّنه	٩

گرنگی و بایهخ دهدات به دهم و ددانی ۹۷
گرنگی دهدات به چاککردن و جوانکردنی قژه کهی۹۹
دیمهن و شیّوهی ریّك و پیّکه
ناخزیّته ناو خوّدهرخستن و زیادهروّیی کردن له خوّرازاندنهوه
(ب) بیروهنرشی
بیروهوّشی رِادیّنیّ به زانست و زانیاری
ئافرەتى موسلمان پيۆرىستە چى فير بىيت و لينى شارەزا بيت
شارەزا بوونى ئافرەتى موسلمان لە زانست
دووره له ئهفسانه و قسه و کرداری پروپوچ
له خوێندنهوه دانابڕێ ۱۱۳
(ج) گیانه که ی
پابهنده به خواپهرستی و خاویّنکردنهوهی دهروون
هاوریّی خواناس هملدهبژیری و پابمنده به ئامادهبوون له کوّری ئیمان۱۵
ویرده کان و پارانموه کان زور دوباره ده کاتموه
٣- ئافرەتى موسلمان ئەگەل دايك و باوكى
چاكەكارە لەگەليان
ریزیان دهزانی و دهزانی چی واجبه لهسهری بهرامبهریان
چاكەكارە لەگەل دايك و باوكى ئەگەرچى موسلمانيش نەبن
زۆر دەترسى لە خراپەكردن لەگەلىّيان

١٢٣	يەكەمجار چاكە لەگەل دايكى دەكات پاشان لەگەل باوكى
١٢٥	به شیّوازی جوان چاکه لهگهل دایك و باوکی دهکات
	٤ـ ئافرەتى موسلمان ئەگەل ھاوسەرەكەي
١٢٩	هاوسهرگیری له ئیسلام
١٣٠	به باشی هاوسهری ههلّدهبژی
177	گویزِایهڵ و چاکهکاره لهگهڵ هاوسهری
١٤٨	لهگهل خهسووی چاکهکاره و ریّز له خزم و کهسی میّردی دهگریّت
١٥٠	ئەوپەرى خۆشەويستى دەنوينىن بۆ مىزدى و ھەولنى رازىكردنى دەدات .
104	هیچ نهیّنییه کهی نادرکیّنی و ئاشکرای ناکات
	پالپشتی دهکات و بهشداری راو بۆچوونهکانی دهکات
171	هانی دهدات بۆ بەخشىن و خەرجكردن لە پينناوی خوا
177	پاٽپشتى دەكات لە گويزايەلٽى بوونى بۆ خوا
177	دڵ و دەروونى پړ دەكات
	خۆى بۆ دەړازينيتتەوە
١٦٤	به رووی خوش و سوپاسگوزاریهوه پیشوازی لی دهکات
	بهشداری خوشی و ناخوشیه کانی ده کات
177	چاوی دهپاریزی له بیّجگه له میّردی
177	باس و خاسیهتی ئافرهتیتری بۆ ناكات
١٦٧	ئارامی و حمسانموهی و دلّنیایی بۆ دابین دهکات

ليّبورده و دلّنهرمه
خاوهنی کهسایهتیهکی بههیّز و دانایه
له سهركهوتووتريني هاوسهرانه
هـ ئافرەتى موسلمان ئەگەل منالمكانى
دەستپيك
پهى دەبات به بەرپرسياريەتيە گەورەكەي لە ئاست منالەكانى
سەركەوتووترىن شىيواز دەگرىتتەبەر بىز پەروەردەكردنىان
وا دەكات ھەست بە خۆشەويستى و سۆزى بكەن
يهكسانى دەكات لە نێوان كوڕ و كچەكانى
له سۆز و چاودێريهکهی جياوازی ناکات له نێوان کوڕ و کچ
نزا و پاړانهوه ی خراپ له مناله کانی ناکات
ئاگاداره له همرچی کارده کاته سهر دروستبوون و ئاراسته کردنیان
بههار هوشتیه کانیان تیادا ده رویننی
٦ـ ئافرەتى موسلّمان لەگەل بووك و زاواكانى
(أ) لهگهل بووكهكاني
تێڕوانینی بۆ بووکهکهی
بووكيّكى باش ھەلمەبۋيرى
ريّز له راستی بوونی له مالّی هاوسهرايهتی دهگرێ
ئامۆژگارى دەكات و تۆكەلى تايبەتمەندىهكانى نابىت

لەكەل بووك و رەفتارى باشە لەڭەلى	چاکهکاره
پەروەرە لەكاتى بړياردانى لەسەر بووكەكەي	دانا و دادې
م ڵ زاواكانى	(ب) لدگ
، بق زاوا	تێڕۅانيني
, هەڭدەبۋىرى	زاوای باش
هگرێ و چاکهکاره لهگهڵێي	ريزی ل <u>ی</u> ّ د
کچه کهی ده کات تاوه ك هاوسه ریّکی چاك بیّت له گهلّ میّردی	پاڵۑۺتى ٛ
ه و لهسهر ناحمق لایمنگیری کچهکهی ناکات	دادپەروەر
تووه له ړووبهړووبوونهوهي گرفتهکان	دانا و ليّها
، موسلّمان لهگهٔ ل خزم و کهس و کاری	۷ـ ئافرەتى
وسلّمان و کهس و کاری	ئافرەتى مو
	ئافرەتى مو
وسلّمان و کهس و کاری	ئافرەتى مو ريزگرتنى ئ
وسلمان و کهس و کاری	ئافرەتى مو رينزگرتنى ئ ئافرەتى مو
وسلمان و کهس و کاری	ئافرەتى مو رپىزگرتنى ئ ئافرەتى مو پەيوەندى -
رسلمان و کهس و کاری	ئافرەتى مو ريزگرتنى ئ ئافرەتى مو پەيوەندى د لە واتا بەرە
وسلمان و کهس و کاری	ئافرەتى مو رێزگرتنى ئ ئافرەتى مو پەيوەندى د لە واتا بەرە پەيوەندى

ئافرەتى موسلمان چاكەكار و دلسۆزە بۆ دراوسىكانى

رِیْنمایی ئیسلام به چاکهکردن لهگهل دراوسی بهرجهسته دهکات۲۱۰
ئەوەي بۆ خۆي پێى خۆشە بۆ دراوسێكانى پێى خۆشە
بەپنى تواناى خۆى لەگەل دراوسىنكانى چاكە دەكات
چاكه لهگەل دراوسيّكانى دەكات ئەگەرچى موسلّمانيش نەبن٢١٤
له چاكهكردنيدا دراوسي نزيكهكاني پيش دهخات پاشان ئهوانۍ تر
ئافرەتى موسلمانى راستگۆ باشترىن دراوسىخىيە
دراوسیّی خراپ و لاپهرهی رهشی
دراوسێی خراپ له بهخششی ئیمان داماڵڕاوه۲۱٦
دراوسیّی خراپ ئافرهتیّکه کار و کردهوهکانی به ههدهر چووه۲۱۷
كەمتەرخەمى ناكات لە چاكەكردن لەگەل دراوسىنكانى
ئارام دهگری لهسهر ئازار و کهم و کورتیه کانی دراوسی۲۱۹
٩- ئافر متى موسلمان لهگهل خوشكان و هاوريّياني
۹- ئافرهتی موسلمان لهگهل خوشکان و هاورییانی له پیّناوی خوا خوشیانی دهویّت و هاورپهتیان ده کات
۹- ئافر هتی موسلمان لهگهل خوشکان و هاور نیانی له پیناوی خوا خزشیانی ده ویت و هاور په تیان ده کات
۹- نافرهتی موسلمان لهگهل خوشکان و هاورپیانی له پیّناوی خوا خزشیانی دهویّت و هاورپیهتیان ده کات پلموپایدی نمواندی له پیّناوی خوا یدکتریان خزش دهویّت کاریگهری خزشویستن له پیّناوی خوا له ژیانی موسلّمانان
۹- نافرهتی موسلمان لهگهل خوشکان و هاورپیانی له پیناوی خوا خزشیانی دهویّت و هاورپیهتیان ده کات پلموپایهی نموانهی له پیناوی خوا یه کتریان خزش دهویّت کاریگهری خزشویستن له پیناوی خوا له ژیانی موسلمانان له خوشکانی دهنگ دانابری و پشتیان تی ناکات
۹- نافرهتی موسلمان لهگهل خوشکان و هاورپیانی له پیناوی خوا خزشیانی دهویت و هاورپیهتیان دهکات پلموپایهی نموانهی له پیناوی خوا یهکتریان خزش دهویت کاریگهری خزشویستن له پیناوی خوا له ژیانی موسلمانان له خوشکانی دهنگ دانابری و پشتیان تی ناکات چاوپزش و لیبوردهیه بهرامبهریان
۹- نافرهتی موسلمان لهگهل خوشکان و هاورپیانی له پیناوی خوا خزشیانی دهویّت و هاورپیهتیان ده کات پلموپایهی نموانهی له پیناوی خوا یه کتریان خزش دهویّت کاریگهری خزشویستن له پیناوی خوا له ژیانی موسلمانان له خوشکانی دهنگ دانابری و پشتیان تی ناکات

781	چاكەكار و ئەمەكدارە بۆيان
YYY	ندرم و نیان و بهزهییه لهگهلیان
YWW	له پاشله باسیان ناکات
بْرْ و شکاندنی بەلنین۲۳٤	دوره له مشت و مړ و گالته و گهپی ئەزيەت ئامیّ
٢٣٥	دهستبلاوه و ریز له خوشکانی دهگریت
YWA	له پاشمله نزا بۆ خوشكانى دەكات
	١٠- ئافرەتى موسلمان لەگەل كۆمەلگاكەي
۲٤٠	دەستپيٽك
	خوړهوشتي چاك و جوانه
	راستگۆيە
Y£0	گهواهي به درۆ نادات
Y£7	دلسۆز و ئامۆژگارە
Y£Y	خیر و چاکه به خهلکی نیشان دهدات
Y£A	فیّلٌ و تەلەكە و ناپاكى ناكات
۲۰۰	به لنِّنى دەباتە سەر
YoY	دووره پهرێزه له دووړوويي
Y0£	خاوهنی حدیا و شدرمه
۲٥٥	پاکیزه و جوامیره
Y07	تیکه لی کاریک نابیت پهیوهندی بهوهوه نهبیت

YoV	دووره پهریزه له باسکردنی ئابرووی خهالک و شوینکهوتنی عهیبهکانیان
Y09	دووره له ريا (رووپامايي)
	له برپياره کانی دادپهروهره
۲٦٣	ستهم ناکات
	دادپهروهره له بهرامبهر ئهوهی خوشی ناویت
	به پهژارهی کهس شاد نابیّت
Y7V	به دوره له گومانی خراپ
	زمانی دهگری له غهیبهت (باسکردنی پاشمله) و قسه هیننان و بردن (دووزما
	خزی دوور دهگری له جنیو و قسهی پیس
	گالّته به کمس ناکات
	نهرم و بهزهییه بهرامبهر خهلک
	ميهرهبانه
	خهم لهسهر خوشکی قهرزاری ده پهویننیتهوه
	پار و بهخشندهیهپ
	ناز و منهت ناکات بهسهر ئهوانهی خیّریان پیّ دهکات
	ئارام و لهسهرخوّیه
	لیبورده و نهرم و نیانه و رق و کینه له دل ههانناگری
	ئاسانکاره و کار لهسهر خهانگی گران و ئالنز ناکات

تيره يي (حمسودي) تابات
دووره له شانازی و حمزی خوّدهرخستن
دووره له خوّگوْرِين و خوّسه پاندن و بالْگران کردن (التنطع والتکلف)
كەسايەتيەكەي لەلاي خەللكى خۆشەويستە
لهگهڵ خهڵکی دهسازی و خوّشهویسته
نهێنی دهپارێزێ
رووی خۆشه ٣٠٦
ئێسكى سوكه ٣٠٦
خۆشى و ئاسودەيىي دەخاتە دلان
توند نۍ په ۳۰۹
لووت بهرزی ناکات
خاك سيفدت و خز بدكهم زانه
میانړهوه له جل و بهرگ و ړوالهت و دیمهنی
گرنگی دهدات به کاره بهرز و پایهدارهکان
گرنگی دهدات به کاروباری موسلمانان
رِيْز له ميوانی دهگرێ
پێويستى خۆى فەرامۆش دەكات بۆ كەسانى پێويستتر (خۆنەويسته)
داب و نهریته کانی ملکه چی پیّوه ره کانی ئیسلام ده کات
پابهنده به ئهدهبی ئیسلام له خواردن و خواردنهوهی

	پابهنده به سلاوی ئیسلام	
	ناچیّته بیّجگه له مالّی خزی مهگهر به مؤلّهت وهرگرتن ۳۳۵	
•	بچیّته کوّرِیّك لهو شویّنه دادهنیشی که کوتایی کوّرهکهیه	
	ئهگهر سنی ئافرهت بوون دووانیان جیانابنهوه و به نهیّنی قسه ناکهن۳۹	
	رِيْز دەننى لە ئافرەتى بەسالاچوو و چاكەكار و بەخشىندە ٣٤٠	
	چاو به مالٽي خەلكىدا ناگىزىن	
	له کۆړ و دانیشتنه کان باوه شك نادات تا له توانای دابیّت	
	له کاتی پشمین دهست ده گری به نه ده بی نیسلام	
	چاوه روانی جیابونه وهی هیچ ئافره تین ناکات له میرده کهی تا	
	به خوّی شویّنی بگریّتهوه ۳٤٤	
	کار و پیشهیهك ههلدهبژیری بگونجی لهگهل سروشته می یانه کهی ۳٤٥	
	لاسایی پیاوان ناکاتموه	
	بانگهواز دهکات بز حمق و راستی	
	فهرمان دهکات به چاکه و قهدهغهی خراپه دهکات	
	زرنگ و دانایه لهکاتی بانگهوازکرنیدا	
	لهگهڵ ئافرهتانی چاکهخواز هاورێیهتی دهکات و تێکهڵ دهبێت ۳۵۸	
	هەولىّى چاككردنى نىٽوانى ئافرەتان دەدات	
	تیکه لی ئافره تان دهبینت و ئارام ده گری له سهر ئهزیه ت و ئازاریان ۳٦۲	
	چاکهی لهبهر چاوه و سوپاسی لهسهر دهکات۳۶۳	

٣٦٥	سەردانى نەخۆش دەكات
٣٦٩	شيوهن ناگێڕێ بۆ مردوو
*YY	شویّنی جدنازه ناکدویّت
٣٧٤	دوماهي و بهدواداچوون
٣٨١	دوماهي وهرگێڕ
دانهردانهر	گرنگترین سەرچاوەكانى
TA7	سەرچاوەكانى وەرگێڕ
۳۸۷	
٤٠٢	

سوپاس و پیزانین

سهروتا سوپاسی خوای گهوره ده کهم که یارمهتی دام له وهرگیّپانی شهو پهرتووکه، دواتسر سوپاسی سهرجهم نه و خوشك و برایانه ده کهم ثهوانهی چ به مادی چ به مهعنهوی کومهکیان کردووم له وه رگیّپانیدا، تنجا حهز ناکهم ناوی هیچ کام لهو بهریّزانه بیم، چونکه له ژماره زوّرن و نامهوی داتی هیچیان گهرد بگریّ، ههموویان له لای من جیّگای ریّزن و خوشهویستن و به دلّ نیزای خیریان بو ده کهم به پهنهانی یه که یه که ناویان ده بهم و له لای خوای گهوره داوا ده کهم سهرکهوتوو و سهرفراز و بهختهوهری دونیا و دوارپورژیان بکات، له سهرجهم گوناه و کهم و کورتیه کانیان خوش بیّت و، به چاوی بهزهیی و پهم سهیریان بکات، وه مراز و راز و نیازیان بیّنیته دی و، له پوژی دوایی له بهههشته کهی فیرده وه سهیریان بکات، وه مراز و راز و نیازیان بیّنیته دی و، له پوژی نازدار ناوی کهوسهر بنوّشین و تینویّتی دونیامان لهبیر بباتهوه و به دهستی پیّغهمبهری پهزابوونی خوا ژیانی ههمیشهییمان بگوزه ریّنین و ههرچی شه کهتی و ناخوّشی و نهخوّشی دونیایه لهبیرمان بچیّتهوه...، خودایه تهنها بوّ پهزامهنی پووخساری پاکت به و پهری دانسوزی ثهو کاره می نازدار و پیروزه کانت ... نامین. نامین وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد والحمد لله رب سیفاته به رز و پیروزه کانت ... نامین. نامین وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد والحمد لله رب العالمن...

سندس على عباس

هەولىر

كتيبخانهي نارين

هەولير – گۆرەپانى شيخ مەحموود-بالەخانەي سەيد بەھائوددين

نهۆمى ژېرهوه بازارى زانست بۆ كتيب وچاپەمەنى

nareen_\@yahoo.comپۆستى ئەلىكترۆنى

. ٧٥ . ٤ . ٦٤٦١ .